

הקודש במקרא

New Testament

Edited by: R. S. Chaves

Hebrew Holy Bible New Testament

New Testament

This eBook is for the use of anyone anywhere at no cost. You may copy it, give it away or re-use it, but you can not sale it for profit. It's for free distribution.

Not for sale.

Edited by: R S Chaves

<http://rschavesgospel.blogspot.com>

<http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com/>

Text from: www.unboundbible.org

Hebrew Holy Bible New Testament

Matthew

Mt	1	1	ספר תולדת ישוע המשיח בן דוד בן אברהם:
Mt	1	2	אברהם הוליד את יצחק ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את יהודה ואת אחיו:
Mt	1	3	ויהודה הוליד את פרץ ואת זרח מתמר ופרץ הוליד את חצרון וחצרון הוליד את רם:
Mt	1	4	ורם הוליד את עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמון:
Mt	1	5	ושלמון הוליד את בעז מרחב ובעז הוליד את עובד מרות ועובד הוליד את ישי:
Mt	1	6	וישי הוליד את דוד המלך ודוד המלך הוליד את שלמה מאשת אוריה:
Mt	1	7	ושלמה הוליד את רחבעם ורחבעם הוליד את אביה ואביה הוליד את אסא:
Mt	1	8	ואסא הוליד את יהושפט ויהושפט הוליד את יורם ויורם הוליד את עזיהו:
Mt	1	9	ועזיהו הוליד את יותם ויותם הוליד את אחז ואחז הוליד את יחזקיהו:
Mt	1	10	ויחזקיהו הוליד את מנשה ומנשה הוליד את אמון ואמון הוליד את יאשיהו:
Mt	1	11	ויאשיהו הוליד את יכניהו ואת אחזי לעת גלות בבל:
Mt	1	12	ואחרי גלותם בבלה הוליד יכניה את שאלתיאל ושאלתיאל הוליד את זרבל:
Mt	1	13	וזרבל הוליד את אביהוד ואביהוד הוליד את אליקים ואליקים הוליד את עזור:
Mt	1	14	ועזור הוליד את צדוק וצדוק הוליד את יכין ויכין הוליד את אליהוד:
Mt	1	15	ואליהוד הוליד את אלעזר ואלעזר הוליד את מתן ומתן הוליד את יעקב:
Mt	1	16	ויעקב הוליד את יוסף בעל מרים אשר ממנה נולד ישוע הנקרא משיח:
Mt	1	17	והנה כל הדורות מן אברהם עד דוד ארבעה עשר דורות ומן דוד עד גלות בבל ארבעה עשר דורות ומעת גלות בבל עד המשיח ארבעה עשר דורות:
Mt	1	18	והלדת ישוע המשיח כה היתה מרים אמו ארשה ליוסף ובטרם יבא אליה נמצאת הרה לרוח הקדש:
Mt	1	19	ויוסף בעלה היה איש צדיק ולא אבה לתתה לבזו ויאמר בלבו לשלחה בסתר:
Mt	1	20	הוא חשב כזאת והנה מלאך יהוה נראה אליו בחלום ויאמר יוסף בן דוד אל תירא מכנס אלך את מרים אשתך כי אשר הרה בה מרוח הקדש הוא:
Mt	1	21	והיא ילדת בן וקראת את שמו ישוע כי הוא יושע את עמו מעונותיהם:
Mt	1	22	ותהי כל זאת למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר:
Mt	1	23	הנה העלמה הרה וילדת בן וקראו שמו עמנואל אשר פרושו האל עמנו:
Mt	1	24	וייקץ יוסף משנתו ויעש כאשר צוהו מלאך יהוה ויקח אליו את אשתו:
Mt	1	25	ולא ידעה עד כי ילדה בן את בכורה ויקרא את שמו ישוע:
Mt	2	1	ויהי כאשר נולד ישוע בבית לחם יהודה בימי הורדוס המלך ויבאו מגושים מארץ מזרח ירושלימה לאמר:
Mt	2	2	איה מלך היהודים הנולד כי ראינו את כוכבו במזרח ונבא להשתחות לו:
Mt	2	3	ויהי כשמע הורדוס המלך את דבריהם ויבהל הוא וכל ירושלים עמו:
Mt	2	4	ויקהל את כל ראשי הכהנים וסופרי העם וידרש מאתם לאמר איפה יולד המשיח:
Mt	2	5	ויאמרו לו בבית לחם יהודה כי כן כתוב ביד הנביא:
Mt	2	6	ואתה בית לחם ארץ יהודה אינך צעיר באלפי יהודה כי ממך יצא מושל אשר ירעה את עמי ישראל:
Mt	2	7	אז קרא הורדוס למגושים בסתר ויחקר אתם לדעת עת הראות הכוכב:
Mt	2	8	וישלחם בית לחם ויאמר לכו חקרו היטב על דבר הילד והיה כי תמצאו אתו והגדתם לי ואבאה להשתחות לו גם אני:
Mt	2	9	ויהי כשמעם את דברי המלך וילכו והנה הכוכב אשר ראו במזרח דרך לפניהם עד באו אל מקום אשר שם הילד ויעמד ממעל לו:
Mt	2	10	ויראו את הכוכב וישמחו שמחה גדולה עד מאד:
Mt	2	11	ויבאו הביתה וימצאו את הילד עם מרים אמו ויפל על פניהם וישתחוו לו ויפתחו את אוזרותם ויקריבו לו מנחה זהב ולבונה ומר:
Mt	2	12	ויצו בחלום לבלתי שוב אל הורדוס וילכו בדרך אחר אל ארצם:
Mt	2	13	הם הלכו משם והנה מלאך יהוה נראה אל יוסף בחלום לאמר קום קח את הילד ואת אמו וברח לך מצרימה והיה שם עד אשר אמר אליך כי הורדוס צדה את הילד לאבדו:
Mt	2	14	ויקם ויקח את הילד ואת אמו בלילה ויברח מצרימה:
Mt	2	15	ויהי שם עד מות הורדוס למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר מצרים קראתי לבני:
Mt	2	16	וירא הורדוס כי התלו בו המגושים ויקצף מאד וישלח וימת את כל הילדים אשר בבית

Hebrew Holy Bible New Testament

לחם ובכל גבוליה מבן שנתים ולמטה כפי העת אשר חקרה מפי המגושים:

Mt	2	17	וימלא הדבר הנאמר בפי ירמיה הנביא לאמר:
Mt	2	18	קול ברמה נשמע נהי ובכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם כי אינם:
Mt	2	19	ויהי אחרי מות הורדוס והנה מלאך יהוה נראה בחלום אל יוסף בארץ מצרים:
Mt	2	20	ויאמר אליו קום קח את הילד ואת אמו ולך שוב אל ארץ ישראל כי מתו המבקשים את
נפש הילד:			
Mt	2	21	ויקם ויקח את הילד ואת אמו ויבא ארצה ישראל:
Mt	2	22	וכשמעו כי ארקלוס מלך ביהודה תחת הורדוס אביו ירא ללכת שמה ויצוה בחלום וילך
לו אל ארצות הגליל:			
Mt	2	23	ויבא וישב בעיר אשר שמה נצרת למלאת הדבר הנאמר על פי הנביאים כי נצרי יקרא
לו:			
Mt	3	1	בימים ההם בא יוחנן המטביל ויהי קרא במדבר יהודה לאמר:
Mt	3	2	שובו כי מלכות השמים הגיעה:
Mt	3	3	הלא זה הוא אשר נבא עליו ישעיהו הנביא לאמר קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו
מסלותיו:			
Mt	3	4	והוא יוחנן לבושו שער גמלים ואזור עור במתניו ומאכלו חגבים ודבש היער:
Mt	3	5	ויצאו אליו ישבי ירושלים וכל יהודה וכל ככר הירדן:
Mt	3	6	ויטבלו על ידו בירדן מתודים את חטאתם:
Mt	3	7	ויהי כראותו רבים מן הפרושים והצדוקים נגשים לטבילתו ויאמר להם ילדי הצפעונים מי
השכיל אתכם להמלט מן הקצף הבא:			
Mt	3	8	לכן עשו פרי הראוי לתשובה:
Mt	3	9	ואל תחשבו בלבבכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה
יכול האלהים להקים בנים לאברהם:			
Mt	3	10	וכבר הושם הגרזן על שרש העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב יגדע וישלך
באש:			
Mt	3	11	הן אנכי טובל אתכם במים לתשובה והבא אחרי חזק הוא ממני אשר אינני כדי לשאת
נעליו והוא יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש:			
Mt	3	12	אשר בידו המזרה וזרה את גרנו ואסף את דגנו אל אוצרו ואת המץ ישרפנו באש אשר
לא תכבה:			
Mt	3	13	ויבא ישוע מן הגליל הירדנה אל יוחנן להטבל על ידו:
Mt	3	14	ויוחנן חשך אותו לאמר אני צריך להטבל על ידך ואתה בא אלי:
Mt	3	15	ויען ישוע ויאמר אליו הניחה לי כי כן נאווה לנו למלא כל הצדקה וינח לו:
Mt	3	16	ויהי כאשר נטבל ישוע וימהר לעלות מן המים והנה נפתחו לו השמים וירא את רוח
אלהים יורדת כיונה ונחה עליו:			
Mt	3	17	והנה קול מן השמים אומר זה בני ידי אשר רצתה נפשי בו:
Mt	4	1	אז נשא הרוח את ישוע המדברה למען ינסהו השטן:
Mt	4	2	ויהי אחרי צומו ארבעים יום וארבעים לילה וירעב:
Mt	4	3	ויגש אליו המנסה ויאמר אם בן האלהים אתה אמר לאבנים האלה ותהיין ללחם:
Mt	4	4	ויען ויאמר הן כתוב לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יי:
Mt	4	5	וישאהו השטן אל עיר הקדש ויעמידהו על פנת בית המקדש:
Mt	4	6	ויאמר אליו אם בן האלהים אתה התנפל למטה כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך ועל כפים
ישאונך פן תגף באבן רגלך:			
Mt	4	7	ויאמר אליו ישוע ועוד כתוב לא תנסה את יהוה אלהיך:
Mt	4	8	ויוסף השטן וישאהו אל הר גבה מאד ויראהו את כל ממלכות תבל וכבודן:
Mt	4	9	ויאמר אליו את כל זאת לך אתננה אם תקד ותשתחוה לי:
Mt	4	10	ויאמר אליו ישוע סור ממני השטן כי כתוב ליהוה אלהיך תשתחוה ואותו לבדו תעבד:
Mt	4	11	וירף ממנו השטן והנה נגשו אליו מלאכים וישרתוהו:
Mt	4	12	ויהי כשמעו כי הסגירו את יוחנן וילך לו ארץ הגליל:
Mt	4	13	ויעזב את נצרת ויבא וישב בכפר נחום אשר על שפת הים בגבול זבלון ונפתלי:
Mt	4	14	למלאת הנאמר על פי ישעיהו הנביא לאמר:
Mt	4	15	ארצה זבלון וארצה נפתלי דרך הים עבר הירדן גליל הגוים:
Mt	4	16	העם ההלכים בחשך ראו אור גדול וישבי בארץ צלמות אור נגה עליהם:
Mt	4	17	מן העת ההיא החל ישוע לקרא קרוא ואמור שובו כי הגיעה מלכות השמים:
Mt	4	18	ויהי בהתהלכו על ים הגליל וירא שני אנשים אחים את שמעון הנקרא פטרוס ואת
אנדרי אחיו והמה משליכים מצודה בים כי דיגים היו:			

Hebrew Holy Bible New Testament

Mt	4	19	ויאמר אליהם לכו אחרי ואשימכם לדיגי אנשים:
Mt	4	20	ויעזבו מהרה את המכמרות וילכו אחריו:
Mt	4	21	ויהי כעברו משם וירא שני אנשים אחים את יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו באניה עם זבדי אביהם מתקנים את מכמרותם ויקרא אליהם:
Mt	4	22	ויעזבו מיד את האניה ואת אביהם וילכו אחריו:
Mt	4	23	ויסב ישוע בכל הגליל וילמד בבתי כנסיותיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלה וכל מדוה בעם:
Mt	4	24	ויצא שמעו בכל ארץ סוריא ויביאו אליו את כל החולים המענים בכל חלים ומכאובים ואחוזי שדים ומכי ירח ונכי אברים וירפאם:
Mt	4	25	וילכו אחריו המנים המנים מן הגליל ומן עשר הערים ומירושלים ויהודה ומעבר לירדן:
Mt	5	1	ויהי כראותו את המון העם ויעל ההרה וישב שם ויגשו אליו תלמידיו:
Mt	5	2	ויפתח את פיהו וילמד אותם לאמר:
Mt	5	3	אשרי עניי רוח כי להם מלכות השמים:
Mt	5	4	אשרי האבלים כי הם ינחמו:
Mt	5	5	אשרי העניים כי המה יירשו הארץ:
Mt	5	6	אשרי הרעבים והצמאים לצדקה כי הם ישבעו:
Mt	5	7	אשרי הרחמנים כי הם ירחמו:
Mt	5	8	אשרי ברי לבב כי הם יחזו את האלהים:
Mt	5	9	אשרי רדפי שלום כי בני אלהים יקראו:
Mt	5	10	אשרי הנרדפים על דבר הצדקה כי להם מלכות השמים:
Mt	5	11	אשריכם אם יחרפו וירדפו אתכם וידברו בשקר עליכם כל רע בעבורי:
Mt	5	12	שמחו וגילו כי שכרכם רב בשמים כי כן רדפו את הנביאים אשר היו לפניכם:
Mt	5	13	אתם מלח הארץ ואם המלח היה תפל במה ימלח הן לא יצלח עוד לכל כי אם להשליך חוצה והיה מרמס לבני אדם:
Mt	5	14	אתם אור העולם עיר ישבת על ההר לא תוכל להסתתר:
Mt	5	15	גם אין מדליקים נר ושמים אותו תחת האפה כי אם על המנורה ויאר לכל אנשי הבית:
Mt	5	16	כן יאר אורכם לפני בני האדם למען יראו מעשיכם הטובים ושבחו את אביכם שבשמים:
Mt	5	17	אל תחשבו כי באתי להפך את התורה או את דברי הנביאים לא באתי להפך כי אם למלא:
Mt	5	18	כי אמן אמר אני לכם עד כי יעברו השמים והארץ לא תעבר יוד אחת או קוץ אחד מן התורה עד אשר יעשה הכל:
Mt	5	19	לכן מי אשר יפר אחת מן המצות הקטנות האלה וכן ילמד את בני האדם קטון יקרא במלכות השמים ואשר יעשה וילמד אותן הוא גדול יקרא במלכות השמים:
Mt	5	20	כי אני אמר לכם אם לא תרבה צדקתכם מצדקת הסופרים והפרושים לא תבאו אל מלכות השמים:
Mt	5	21	שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תרצח ואשר ירצח מחיב הוא לבית דין:
Mt	5	22	אבל אני אמר לכם כל אשר יקצף על אחיו חנם מחיב הוא לבית דין ואשר יאמר אל אחיו רקא מחיב הוא לסנהדרין ואשר יאמר אתה הנבל מחיב לאש גיהנם:
Mt	5	23	לכן אם תקריב קרבנך אל המזבח ושם תזכר כי יש לאחריך דבר עליך:
Mt	5	24	עזוב תעזב שם את קרבנך לפני המזבח וקדם ללכת לכפר פני אחריך ואחרי כן בוא הקרב את קרבנך:
Mt	5	25	מהר התרצה לאיש ריבך בעודך בדרך אתו פן יסגיר אתך איש ריבך אל השפט והשפט יסגירך לשוטר והשולכת את בית הכלא:
Mt	5	26	אמן אמר אני לך לא תצא משם עד אשר שלמת את הפרוטה האחרונה:
Mt	5	27	שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תנאף:
Mt	5	28	אבל אני אמר לכם כל אשר יביט באשה לחמד אותה נאף נאפה בלבבו:
Mt	5	29	ואם תכשילך עין ימינך נקר אותה והשלך ממך כי טוב לך אשר יאבד אחד מאברייך מרדת כל גופך אל גיהנם:
Mt	5	30	ואם ידך הימנית תכשילך קצץ אותה והשלך ממך כי טוב לך אשר יאבד אחד מאברייך מרדת כל גופך אל גיהנם:
Mt	5	31	ונאמר איש אשר ישלח את אשתו ונתן לה ספר כריתות:
Mt	5	32	אבל אני אמר לכם המשלח את אשתו בלתי על דבר זנות עשה אתה נאפת והלקח את הגרושה לו לאשה נאף הוא:
Mt	5	33	עוד שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תשבע לשקר ושלם ליהוה שבעותיך:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mt	5	34	אבל אני אמר לכם לא תשבעו כל שבועה לא בשמים כי כסא אלהים המה:
Mt	5	35	ולא בארץ כי הדום רגליו היא ולא בירושלים כי היא קרית מלך רב:
Mt	5	36	אף בראשך אל תשבע כי אין ביכלתך להפך שער אחד ללבן או לשחר אך יהי [73-63]
דברין הן הן לא לא והיותר מאלה מן הרע הוא:			
Mt	5	37	[73-63]:
Mt	5	38	שמעתם כי נאמר עין תחת עין שן תחת שן:
Mt	5	39	אבל אני אמר לכם אל תתקוממו לרע אך המכה אותך על הלפי הימנית הטה לו גם את
האחרת:			
Mt	5	40	ואשר יחפץ לריב עמך ולקחת את כתנתך תן לו גם את חמעיל:
Mt	5	41	והאנס אותך ללכת עמו דרך מיל לך אתו שנים:
Mt	5	42	השאל מאתך תן לו והבא ללות ממך אל תשב פניו:
Mt	5	43	שמעתם כי נאמר ואהבת לרעך ושנאת את איבך:
Mt	5	44	אבל אני אמר לכם אהבו את איביכם ברכו את מקקליכם היטיבו לשנאיכם והתפללו
בעד מכאיביכם ורדפיכם:			
Mt	5	45	למען תהיו בנים לאביכם שבשמים אשר הוא מזריח שמשו לרעים ולטובים וממטיר על
הצדיקים וגם על הרשעים:			
Mt	5	46	כי אם תאהבו את אהביכם מה הוא שכרכם הלא גם המכסים יעשו זאת:
Mt	5	47	ואם תשאלו לשלום אחיכם בלבד מה יתרון לכם הלא גם המכסים יעשו זאת:
Mt	5	48	לכן היו שלמים כאשר אביכם שבשמים שלם הוא:
Mt	6	1	השמרו לכם מעשות צדקתכם לפני בני אדם למען יראו אתכם ואם לא אין לכם שכר
מאת אביכם שבשמים:			
Mt	6	2	לכן בעשותך צדקה אל תריע לפניך בשופר כמעשה החנפים בבתי הכנסיות ובחרבות
למען יהללו אותם האמשים אמן אמר אני לכם כי לקחו את שכרם:			
Mt	6	3	ואתה בעשותך צדקה אל תדע שמאלך את אשר עשה ימינך:
Mt	6	4	למען תהיה צדקתך בסתר ואביך הראה במסתרים הוא בגלוי יגמלך:
Mt	6	5	וכי תתפלל אל תהי כחנפים האהבים להתפלל בעמדם בבתי הכנסיות ואצל פנות
השוקים למען יראו לבני אדם אמן אמר אני לכם כי לקחו את שכרם:			
Mt	6	6	ואתה כי תתפלל בוא בחדרך וסגר דלתך בעדך והתפלל אל אביך אשר בסתר ואביך
הראה במסתרים הוא בגלוי יגמלך:			
Mt	6	7	ובהתפללכם אל תפטטו כגוים החשבים כי בהרבות דבריהם ישמעו:
Mt	6	8	ואתם אל תדמו להם כי יודע אביכם כל צרככם בטרם תשאלו ממנו:
Mt	6	9	לכן כה תתפללו אבינו שבשמים יתקדש שמך:
Mt	6	10	תבא מלכותך יעשה רצונך כמו בשמים כן בארץ:
Mt	6	11	את לחם חקנו תן לנו היום:
Mt	6	12	וסלח לנו את חבותינו כאשר סלחנו גם אנחנו לחיבינו:
Mt	6	13	ואל תביאנו לידי נסיון כי אם חלצנו מן הרע כי לך הממלכה והגבורה והתפארת
לעולמי עולמים אמן:			
Mt	6	14	כי אם תסלחו לבני אדם את חטאתם אביכם שבשמים יסלח גם לכם:
Mt	6	15	ואם לא תסלחו לבני אדם גם אביכם לא יסלח לכם את חטאתיכם:
Mt	6	16	וכי תצומו אל תהיו זעפים כחנפים המשנים את פניהם להראות צמים לבני אדם אמן
אמר אני לכם כי לקחו את שכרם:			
Mt	6	17	ואתה כי תצום סוך את ראשך ורחץ את פניך:
Mt	6	18	למען לא תראה בצומך לבני אדם כי אם לאביך אשר בסתר ואביך הראה במסתרים
הוא בגלוי יגמלך:			
Mt	6	19	אל תאצרו לכם אוצרות בארץ אשר יאכלום שם סס ורקב וגנבים יחתרו שם וגנבו:
Mt	6	20	אבל תאצרו לכם אוצרות בשמים אשר סס ורקב לא יאכלום שם וגנבים לא יחתרו שם
ולא יגנבו:			
Mt	6	21	כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה גם לבבכם:
Mt	6	22	נר הגוף הוא העין ואם עינך היא תמימה כל גופך יאור:
Mt	6	23	ואם עינך רעה כל גופך יחשך והנה אם יחשך האור אשר בקרבך מה רב החשך:
Mt	6	24	לא יוכל איש לעבד שני אדונים כי אם ישנא את האחד ויאבה את האחר או ידבק באחד
ויבזה את האחר לא תוכלו עבוד את האלהים ואת הממון:			
Mt	6	25	על כן אמר אני לכם אל תדאגו לנפשכם מה תאכלו ומה תשתו ולגופכם מה תלבשו
הלא הנפש היא יקרה מן המון והגוף יקר מן המלבוש:			
Mt	6	26	הביטו וראו את עוף השמים אשר אינם זרעים ואינם קצרים ואינם אספים לאסמים

Hebrew Holy Bible New Testament

ואביכם שבשמים מכלכל אתם הלא אתם נעליתם עליהם מאד:

Mt	6	27	ומי זה מכם אשר בדאגתו יוכל להוסיף על קומתו אמה אחת:
Mt	6	28	וללבוש למה תדאגו התבוננו נא אל שושני השדה הצמחות אינן עמלות ואינן טות:
Mt	6	29	ואני אמר לכם כי גם שלמה בכל הדרו לא היה לבוש כאחת מהנה:
Mt	6	30	ואם ככה מלביש האלהים את חציר השדה אשר היום צמח ומחר ישלך לתוך התנור אף

כי אתכם קטני האמונה:

Mt	6	31	לכן אל תדאגו לאמר מה נאכל ומה נשתה ומה נלביש:
Mt	6	32	כי את כל אלה מבקשים הגוים הלא ידע אביכם אשר בשמים כי אתם צריכים לכל

אלה:

Mt	6	33	אך בקשו בראשונה את מלכות אלהים ואת צדקתו ונוסף לכם כל אלה:
Mt	6	34	לכן אל תדאגו ליום מחר כי יום מחר הוא ידאג לעצמו ודיו ליום צרתו:
Mt	7	1	אל תשפטו למען לא תשפטו:
Mt	7	2	כי במשפט אשר אתם שפטים בו תשפטו ובמדה אשר אתם מדדים בה ימד לכם:
Mt	7	3	ולמה זה אתה ראה את הקסם בעין אחיך ואת הקורה אשר בעיניך לא תביט:
Mt	7	4	ואיך תאמר אל אחיך הניחה לי ואסירה את הקסם מעיניך והנה הקורה בעיניך:
Mt	7	5	החנף הסר בראשונה את הקורה מעיניך ואחרי כן ראה תראה להסיר את הקסם מעין

אחיך:

Mt	7	6	אל תתנו את הקדש לכלבים ואל תשליכו פניניכם לפני החזירים פן ירמסום ברגליהם
ופנו וטרפו אתכם:			

Mt	7	7	שאלו וינתן לכם דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם:
Mt	7	8	כי כל השאל יקבל והדרש ימצא והדפק יפתח לו:
Mt	7	9	ומי זה איש מכם אשר ישאל ממנו בנו לחם ונתן לו אבן:
Mt	7	10	וכי ישאל ממנו דג היתן לו נחש:
Mt	7	11	הן אתם הרעים ידעים לתת מתנות טבות לבניכם אף כי אביכם שבשמים יתן אך טוב

לשאלים מאתו:

Mt	7	12	לכן כל אשר תחפצו כי יעשו לכם בני האדם עשו להם גם אתם כי זאת היא התורה
----	---	----	---

והנביאים:

Mt	7	13	באו בפתח הצר כי רחב הפתח ומרוח הדרך המביא לאבדון ורבים אשר יבאו בו:
Mt	7	14	ומה צר הפתח ומוצק הדרך המביא לחיים ומעטים הם אשר ימצאוהו:
Mt	7	15	השמרו לכם מנביאי השקר הבאים אליכם בלבוש כבשים ובקרבתם זאבים טרפים המה:
Mt	7	16	הכר תכירו אותם בפריהם היאספו ענבים מן הקצים או תאנים מן הברקנים:
Mt	7	17	כן כל עץ טוב עשה פרי טוב והמשחת עשה פרי רע:
Mt	7	18	עץ טוב לא יוכל עשות פרי רע ועץ משחת לא יעשה פרי טוב:
Mt	7	19	וכל עץ אשר לא יעשה פרי טוב יגדע וישלך באש:
Mt	7	20	לכן בפרי תכירו אותם:
Mt	7	21	לא כל האמר לי אדני אדני יבוא אל מלכות השמים כי אם העשה רצון אבי שבשמים:
Mt	7	22	והיה ביום ההוא יאמרו רבים אלי אדנינו אדנינו הלא בשמך נבאנו ובשמך גרשנו שדים

ובשמך עשינו גבורות רבות:

Mt	7	23	אז אענה בם לאמר מעולם לא ידעתי אתכם סורו ממני פעלי האון:
Mt	7	24	לכן כל השמע את דברי אלה ועשה אתם אדמהו לאיש חכם אשר בנה את ביתו על

הסלע:

Mt	7	25	וירד הגשם וישטפו הנהרות וישבו הרוחות ויגעו בבית ההוא ולא נפל כי יסד על הסלע:
Mt	7	26	וכל השמע את דברי אלה ולא יעשה אתם ידמה לאיש בער אשר בנה את ביתו על

החול:

Mt	7	27	וירד הגשם וישטפו הנהרות וישבו הרוחות ויפגעו בבית ההוא ויפל ותהי מפלתו גדולה:
Mt	7	28	ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה וישתומם המון העם על תורתו:
Mt	7	29	כי היה מלמד אותם כבעל גבורה ולא כסופרים:
Mt	8	1	וירד מן ההר וילך אחריו המון עם רב:
Mt	8	2	והנה איש מצרע בא וישתחו לו ויאמר אדני אם תרצה תוכל לטהרני:
Mt	8	3	וישלח ישוע את ידו ויגע בו ויאמר חפץ אנכי טהר ומיד נרפאה צרעתו:
Mt	8	4	ויאמר אליו ישוע ראה פן תספר לאיש כי אם לך לך והראה אל הכהן והקרב את

הקרבן אשר צוה משה לעדות להם:

Mt	8	5	ויהי כבאו אל כפר נחום ויגש אליו שר מאה אחד ויתחנן לו לאמר:
Mt	8	6	אדני הנה נערי נפל למשכב בביתי והוא נכה אברים ומענה עד מאד:
Mt	8	7	ויאמר ישוע אליו אבא וארפאהו:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mt	8	8	ויען שר המאה ויאמר אדני נקלתי מבאך בצל קורתני אך דבר נא רק דבר ונרפא נערי:
Mt	8	9	כי אנכי איש נתון תחת השלטון וגם יש תחת ידי אנשי צבא ואמרתי לזה לך והלך ולזה
			בוא ובא ולעבדי עשה זאת ועשה:
Mt	8	10	וישמע ישוע ויתמה ויאמר אל ההלכים אחריו אמר אני לכם גם בישראל לא מצאתי
			אמונה גדולה כזאת:
Mt	8	11	ואני אמר לכם רבים יבאו ממזרח וממערב ויסבו עם אברהם ויצחק ויעקב במלכות
			השמים:
Mt	8	12	אבל בני המלכות המה יגרשו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחרוק השנים:
Mt	8	13	ויאמר ישוע אל שר המאה לך וכאמונתך כן יהיה לך וירפא נערו בשעה ההיא:
Mt	8	14	ויבא ישוע ביתה פטרוס וירא את חמותו נפלת למשכב כי אחזתה הקדחת:
Mt	8	15	ויגע בידה ותרף ממנה הקדחת ותקם ותשרתם:
Mt	8	16	ויהי לעת ערב ויביאו אליו רבים אחוזי שדים ויגרש את הרוחות בדבר וירפא את כל
			החולים:
Mt	8	17	למלאת את אשר דבר ישעיהו הנביא לאמר חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם:
Mt	8	18	ויהי כראות ישוע המון עם רב סביבתיו ויצו לעבר משם אל עבר הים:
Mt	8	19	ויגש אליו אחד הסופרים ויאמר אליו רבי אלכה אחרך אל כל אשר תלך:
Mt	8	20	ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמים קנים ובן האדם אין לו מקום
			להניח שם את ראשו:
Mt	8	21	ואחר מן התלמידים אמר אליו אדני הניחה לי בראשונה ללכת ולקבר את אבי:
Mt	8	22	ויאמר אליו ישוע לך אחרי והנח למתים לקבר את מתיהם:
Mt	8	23	וירד אל האניה וירדו אתו תלמידיו:
Mt	8	24	והנה סער גדול היה בים ותכסה האניה בגלים והוא ישן:
Mt	8	25	ויגשו אליו תלמידיו ויעירו אותו לאמר הושיענו אדנינו אבדנו:
Mt	8	26	ויאמר אליהם קטני האמונה למה זה יראתם ויקם ויגער ברוחות ובים ותהי דממה
			גדולה:
Mt	8	27	ויתמהו האנשים ויאמרו מי אפוא הוא אמר גם הרוחות והים לו ישמעון:
Mt	8	28	ויהי כבאו אל עבר הים אל ארץ הגרגשים ויפגשוהו שני אנשים אחוזי שדים יצאים מבתי
			הקברות והמה רגונים מאד עד אשר לא יכל
Mt	8	29	והנה הם צעקים לאמר מה לנו ולך ישוע בן האלהים הבאת הלם לענותנו בלא עתנו:
Mt	8	30	ועדר חזירים רבים היה שם במרעה הרחק מהם:
Mt	8	31	ויתחננו אליו השדים לאמר אם תגרשנו שלחנו בעדר החזירים:
Mt	8	32	ויאמר אליהם לכו לכם ויצאו ויבאו בעדר החזירים והנה השתער כל עדר החזירים מן
			המורד על הים וימותו במים:
Mt	8	33	וינוסו הרעים ויבאו העירה ויגידו את הכל ואת אשר נעשה לאחוזי השדים:
Mt	8	34	והנה כל העיר יצאה לקראת ישוע וכראותם אתו ויבקשו ממנו לעבר מגבולם:
Mt	9	1	וירד באניה ויעבר ויבא אל עירו:
Mt	9	2	והנה הם מביאים אליו איש נכה אברים והוא משכב על המטה ויהי כראות ישוע את
			אמונתם ויאמר אל נכה האברים חזק בני נסלחו לך חטאתיך:
Mt	9	3	והנה אנשים מן הסופרים אמרו בלבבם מגדף הוא:
Mt	9	4	וירא ישוע את מחשבתם ויאמר למה תחשבו רעה בלבבכם:
Mt	9	5	כי מה הנקל האמר נסלחו לך חטאתיך אם אמר קום התהלך:
Mt	9	6	אך למען תדעון כי בן האדם יש לו השלטן בארץ לסלח חטאים ויאמר אל נכה
			האברים קום שא את מטתך ולך לך אל ביתך:
Mt	9	7	ויקם וילך לביתו:
Mt	9	8	והמון העם כראותם זאת השתוממו וישבחו את האלהים אשר נתן שלטן כזה לבני
			אדם:
Mt	9	9	ויהי בעבר ישוע משם וירא איש ישב בבית המכס ושמו מתי ויאמר אליו לכה אחרי ויקם
			וילך אחריו:
Mt	9	10	ויהי בהסבו בביתו והנה מוכסים וחטאים רבים באו ויסבו עם ישוע ותלמידיו:
Mt	9	11	ויראו הפרושים ויאמרו אל תלמידיו מדוע עם המוכסים והחטאים אכל רבכם:
Mt	9	12	וישמע זאת ישוע ויאמר אליהם החזקים אינם צריכים לרפא כי אם החולים:
Mt	9	13	ואתם צאו ולמדו מה הוא חסד חפצתי ולא זבח כי לא באתי לקרא את הצדיקים כי אם
			את החטאים לתשובה:
Mt	9	14	ויגשו אליו תלמידי יוחנן ויאמרו מדוע אנחנו והפרושים צמים הרבה ותלמידיך אינם
			צמים:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mt	9	15	ויאמר אליהם ישוע איך יוכלו בני החפה להתאבל בעוד החתן עמהם הנה ימים באים ולקח מאתם החתן ואז יצומו:
Mt	9	16	אין משים מטלית חדשה על שמלה בלה כי תנתק מלאתו מן השמלה ותרע הקריעה:
Mt	9	17	ואין נותנים יין חדש בנאדות בלים פן יבקעו הנאדות והיין ישפך והנאדות יאבדו אבל נותנים את היין החדש בנאדות חדשים ושניהם יחדו ישמרו:
Mt	9	18	ויהי הוא מדבר אליהם את אלה והנה אחד השרים בא וישתחו לו ויאמר עתה זה מתה בתי בא נא ושים את ירך עליה ותחיה:
Mt	9	19	ויקם ישוע וילך אחריו הוא ותלמידיו:
Mt	9	20	והנה אשה זבת דם שתיים עשרה שנה נגשה מאחריה ותגע בציצת בגדו:
Mt	9	21	כי אמרה בלבה אך אם אגע בבגדו אושע:
Mt	9	22	ויפך ישוע וירא אותה ויאמר חזקי בתי אמונתך הושיעה לך ותושע האשה מן השעה ההיא:
Mt	9	23	ויבא ישוע אל בית השר וירא את המחללים בחלילים ואת העם ההומה ויאמר:
Mt	9	24	סורו מפה כי לא מתה הילדה אך ישנה היא וישחקו לו:
Mt	9	25	ויהי אחרי גרש העם ויבא הביתה ויאחזו בידה ותקם הנערה:
Mt	9	26	ותצא השמועה הזאת בכל הארץ ההיא:
Mt	9	27	ויעבר ישוע משם וילכו אחריו שני אנשים עורים והמה צעקם ואמרים חננו בן דוד:
Mt	9	28	וכבאו הביתה נגשו אליו העורים ויאמר אליהם ישוע המאמינים אתם כי יש לאל ידי לעשות זאת ויאמרו אליו כן אדנינו:
Mt	9	29	ויגע בעיניהם ויאמר יעשה לכם כאמונתכם:
Mt	9	30	ותפקחנה עיניהם ויגער בם ישוע ויאמר ראו פן יודע לאיש:
Mt	9	31	והמה בצאתם השמיעו את שמעו בכל הארץ ההיא:
Mt	9	32	המה יצאו והנה הביאו אליו איש אלם אחוז שד:
Mt	9	33	וכאשר גרש השד וידבר האלם ויתמה המון האנשים ויאמרו מעולם לא נראתה כזאת בישראל:
Mt	9	34	והפרושים אמרו על ידי שר השדים מגרש הוא את השדים:
Mt	9	35	ויסב ישוע בכל הערים והכפרים וילמד בבתי כנסיותיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלה וכל מדוה בעם:
Mt	9	36	ובראותו את ההמנים נכמרו רחמיו עליהם כי הם מתעלפים ונדחים כצאן אשר אין להם רעה:
Mt	9	37	אז ידבר לתלמידיו ויאמר רב הקציר והפעלים מעטים:
Mt	9	38	לכן התחננו אל בעל הקציר לשלח פעלים לקצירו:
Mt	10	1	ויקרא אליו את שנים עשר תלמידיו ויתן להם שלטון על רוחות הטמאה לגרשם ולרפוא כל חלי וכל מדוה:
Mt	10	2	ואלה שמות שנים עשר השליחים הראשון שמעון הנקרא פטרוס ואנדרי אחיו יעקב בן זבדי ויוחנן אחיו:
Mt	10	3	פילפוס ובר תלמי תומא ומתי המוכס יעקב בן חלפי ולבי המכנה תדי:
Mt	10	4	שמעון הקני ויהודה איש קריות אשר גם מסר אתו:
Mt	10	5	את שנים העשר האלה שלח ישוע ויצו אתם לאמר אל דרך הגוים אל תלכו ואל עיר השמרונים אל תבאו:
Mt	10	6	כי אם לכו אל הצאן האבדות לבית ישראל:
Mt	10	7	ובלכתכם קראו לאמר למכות השמים קרבה לבוא:
Mt	10	8	רפאו את החולים טהרו את המצרעים הקימו את המתים ואת השדים גרשו חנם לקחתם חנם תתנו:
Mt	10	9	לא תקחו זהב ולא כסף ולא נחשת בחגוריהם:
Mt	10	10	ולא תרמיל לדרך ולא שתי כתנות ולא נעלים ולא מטה כי שוה הפעל די מחיתו:
Mt	10	11	וכל עיר וכפר אשר תבאו שמה דרשו מי הוא הראוי לזה בתוכה ושם שבו עד כי תצאו:
Mt	10	12	ובבואכם אל הבית שאלו לו לשלום:
Mt	10	13	והיה אם ראוי הבית יבוא עליו שלומכם ואם איננו ראוי שלומכם אליכם ישוב:
Mt	10	14	וכל אשר לא יקבל אתכם ולא ישמע לדבריכם צאו לכם מן הבית ההוא ומן העיר ההיא ונערו את עפר רגליכם:
Mt	10	15	אמן אמר אני לכם כי יקל לארץ סדום ועמרה ביום הדין מן העיר ההיא:
Mt	10	16	הנני שלח אתכם ככבשים בין הזאבים לכן היו ערומים כנחשים ותמימים כיונים:
Mt	10	17	והשמרו לכם מבני האדם כי ימסרו אתכם לסנהדריות ויכו אתכם בשוטים בבתי כנסיותיהם:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mt	10	18	ולפני משלים ומלכים תובאו למעני לעדות להם ולגוים:
Mt	10	19	וכי ימסרו אתכם אל תדאגו איך ומה תדברו כי ינתן לכם בשעה ההיא את אשר תדברו:
Mt	10	20	כי לא אתם הם המדברים כי רוח אביכם הוא המדבר בפיכם:
Mt	10	21	והיה אחי ימסר את אחיו למות ואב ימסר את בנו וקמו בנים באבותם וימיתו אותם:
Mt	10	22	והייתם שנואים לכל אדם למען שמי והמחכה עד עת קץ הוא ישע:
Mt	10	23	ואם ירדפו אתכם בעיר אחת נוסו לעיר אחרת כי אמר אני לכם לא תכלו לעבר
			ערי ישראל עד כי יבוא בן האדם:
Mt	10	24	אין תלמיד עלה על רבו ועבד על אדניו:
Mt	10	25	דיו לתלמיד להיות כרבו ולעבד להיות כאדניו אם לבעל הבית קראו בעל זבוב אף
			לאנשי ביתו:
Mt	10	26	על כן לא תיראום כי אין דבר מכסה אשר לא יגלה ואין נעלם אשר לא יודע:
Mt	10	27	את אשר אני אמר לכם בחשך דברו באור ואשר ילחש לאזניכם השמיעו על הגגות:
Mt	10	28	ואל תיראי מן ההרגים את הגוף ואת הנפש לא יוכלו להרג אך תיראו את אשר יוכל
			לאבד גם את הנפש גם את הגוף בגיהנם:
Mt	10	29	הלא תמכרנה שתי צפרים באסר ואחת מהנה לא תפול ארצה מבלעדי אביכם:
Mt	10	30	ואתם גם שערות ראשכם נמנות כלן:
Mt	10	31	לכן אל תיראו הנכם יקרים מצפרים רבות:
Mt	10	32	הן כל אשר יודה בי לפני האדם אודה בו גם אני לפני אבי שבשמים:
Mt	10	33	ואשר יכחש בי לפני האדם אכחש בו גם אני לפני אבי שבשמים:
Mt	10	34	אל תחשבו כי באתי להטיל שלום בארץ לא באתי להטיל שלום כי אם חרב:
Mt	10	35	כי באתי להפריד איש מאביו ובת מאמה וכלה מחמותה:
Mt	10	36	ואיבי איש אנשי ביתו:
Mt	10	37	האהב את אביו ואת אמו יותר ממני איננו כדי לי והאהב את בנו ובתו יותר ממני איננו
			כדי לי:
Mt	10	38	ואשר לא יקח את צלבו והלך אחרי איננו כדי לי:
Mt	10	39	המצא את נפשו יאבדנה והמאבד את נפשו למעני הוא ימצאנה:
Mt	10	40	המקבל אתכם אותי הוא מקבל והמקבל אותי הוא מקבל את אשר שלחני:
Mt	10	41	המקבל נביא לשם נביא שכר נביא יקח והמקבל צדיק לשם צדיק שכר צדיק יקח:
Mt	10	42	והמשקה את אחד הקטנים האלה רק כוס מים קרים לשם תלמיד אמר אני לכם כי
			לא יאבד שכרו:
Mt	11	1	ויהי ככלות ישוע לצות את שנים עשר תלמידיו וילך משם ללמד ולקרא בעריהם:
Mt	11	2	ויוחנן שמע בבית הסהר את מעשי המשיח וישלח שנים מתלמידיו:
Mt	11	3	ויאמר אליו האתה הוא הבא אם נחכה לאחר:
Mt	11	4	ויען ישוע ויאמר להם לכו הגידו ליוחנן את אשר שמעתם וראיתם:
Mt	11	5	עורים ראים ופסחים מתהלכים מצרעים מטהרים וחרשים שומעין ומתים קמים ועניים
			מתבשרי ישועה הם:
Mt	11	6	ואשרי אשר לא יכשל בי:
Mt	11	7	המה הלכו להם וישוע החל לדבר אל המון העם על אדות יוחנן ויאמר מה זה יצאתם
			המדברה לראות הקנה אשר ינוע ברוח:
Mt	11	8	ואם לא מה זה יצאתם לראות האיש לבוש בגדי עדנים הנה הלבשים עדנים בבתי
			המלכים המה:
Mt	11	9	ואם לא מה זה יצאתם לראות אם איש נביא הן אני אמר לכם כי גם גדול הוא מנביא:
Mt	11	10	כי זה הוא אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך ופנה רדך לפניך:
Mt	11	11	אמן אמר אני לכם לא קם בילודי אשה גדול מיוחנן המטביל אך הקטן במלכות
			השמים גדול הוא ממנו:
Mt	11	12	ומימי יוחנן המטביל עד הנה מלכות השמים נתפשה בחזקה והמתחזקים יחטפوه:
Mt	11	13	כי כל הנביאים והתורה עדי יוחנן נבאו:
Mt	11	14	ואם תרצו לקבל הנה הוא אליה העתיד לבוא:
Mt	11	15	מי אשר אזנים לו לשמע ישמע:
Mt	11	16	ואל מי אדמה את הדור הזה דומה הוא לילדים הישבים בשוקים וקראים לחבריהם
			לאמר:
Mt	11	17	חללנו לכם בחלילים ולא רקדתם קוננו לכם קינה ולא ספדתם:
Mt	11	18	כי בא יוחנן לא אכל ולא שתה ויאמרו שד בו:
Mt	11	19	ויבא בן האדם והוא אכל ושתה ויאמרו הנה איש זולל וסבא ואהב מוכסים וחטאים
			ונצדקה החכמה מאת בניה:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mt	11	20	אז החל לגער בערים אשר רב גבורותיו נעשו בתוכן ולא שבו:
Mt	11	21	אוי לך כוזבין אוי לך בית צידה כי הגבורות אשר נעשו בקרבך לו בצור ובצידון נעשו
			הלא כבר שבו בשק ואפר:
Mt	11	22	אבל אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לצור וצידון יותר מכם:
Mt	11	23	ואת כפר נחום המרוממה עד השמים עד שאול תורדי כי הגבורות אשר נעשו בתוכך לו
			בסדום נעשו כי עתה עמדה על תלה עד היום הזה:
Mt	11	24	אבל אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לאדמת סדום ממך:
Mt	11	25	בעת ההיא ענה ישוע ואמר אודך אבי אדון השמים והארץ כי הסתרת את אלה מן
			החכמים והנבונים וגליתם לעוללים:
Mt	11	26	הן אבי כי כן היה רצון לפניך:
Mt	11	27	הכל נמסר לי מאת אבי ואין מכיר את הבן בלתי האב ואין מכיר את האב בלתי הבן
			ואשר יחפץ הבן לגלותו לו:
Mt	11	28	לכו אלי כל העמלים והטעונים ואני אניח לכם:
Mt	11	29	קבלו עליכם את עלי ולמדו ממני כי ענו ושפל רוח אנכי ותמצאו מרגוע לנפשתיכם:
Mt	11	30	כי עלי נעים הוא וקל משאי:
Mt	12	1	בעת ההיא עבר ישוע בין הקמה ביום השבת ותלמידיו רעבו ויחלו לקטף מלילת
			ויאכלו:
Mt	12	2	ויראו הפרושים ויאמרו לו הנה תלמידך עשים את אשר אסור לעשות בשבת:
Mt	12	3	ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיתו רעב הוא והאנשים אשר אתו:
Mt	12	4	כי בא אל בית האלהים ויאכל את לחם הפנים אשר איננו מתר לו ולאנשיו לאכלה רק
			לכהנים לבדם:
Mt	12	5	או הלא קראתם בתורה כי בשבתות יחללו הכהנים את השבת במקדש ואין להם עון:
Mt	12	6	אבל אני אמר לכם כי יש פה גדול מן המקדש:
Mt	12	7	ולו ידעתם מה הוא חסד חפצתי ולא זבח לא הרשעתם את הנקים:
Mt	12	8	כי בן האדם הוא גם אדון השבת:
Mt	12	9	ויעבר משם אל בית כנסתם:
Mt	12	10	והנה שם איש אשר ידו יבשה וישאלוהו לאמר המתר לרפא בשבת למען ימצאו עליו
			שטנה:
Mt	12	11	ויאמר אליהם מי האיש בכם אשר לו כבש אחד ונפל בבור בשבת ולא יחזיק בו ויעלנו:
Mt	12	12	ומה יקר אדם מן הכבש לכן מתר להיטיב בשבת:
Mt	12	13	ויאמר אל האיש פשט את ידך ויפשט אתה ותרפא ותשב כידו האחרת:
Mt	12	14	ויצא הפרושים ויתיעצו עליו לאבדו:
Mt	12	15	וידע ישוע ויסר משם וילך אחריו המון עם רב וירפאם כלם:
Mt	12	16	ויצו אתם בגערה שלא יגלהו:
Mt	12	17	למלאת את אשר דבר ישעיהו הנביא לאמר:
Mt	12	18	הן עבדי בחרתי בו ידידי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו ומשפט לגוים יוציא:
Mt	12	19	לא יצעק ולא ישא ולא ישמע בחוץ קולו:
Mt	12	20	קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה עד יוציא לנצח משפט:
Mt	12	21	ולשמו גוים ייחלו:
Mt	12	22	אז הובא אליו איש עור ואלם אשר אחזו שד וירפאהו וידבר האלם וגם ראה:
Mt	12	23	וישתוממו כל המון העם ויאמרו הכי זה הוא בן דוד:
Mt	12	24	והפרושים כשמעם זאת אמרו זה איננו מגרש את השדים כי אם על ידי בעל זבוב שר
			השדים:
Mt	12	25	וישוע ידע את מחשבותם ויאמר אליהם כל ממלכה הנחלקה על עצמה תחרב וכל עיר
			ובית הנחלקים על עצמם לא יכנו:
Mt	12	26	והשטן אם יגרש את השטן נחלק על עצמו ואיככה תכון ממלכתו:
Mt	12	27	ואם אני מגרש את השדים בבעל זבוב בניכם במי הם מגרשים אתם על כן המה יהיו
			שפטיכם:
Mt	12	28	אך אם ברוח אלהים אני מגרש את השדים הנה הגיעה אליכם מלכות האלהים:
Mt	12	29	או איך יוכל איש לבוא לבית הגבור ולגזל את כליו אם לא יאסר בראשונה את הגבור
			ואחר ישסה את ביתו:
Mt	12	30	כל אשר איננו אתי הוא לנגדי ואשר איננו מכנס אתי הוא מפזר:
Mt	12	31	על כן אני אמר לכם כל חטא וגדוף יסלח לאדם אך גדוף הרוח לא יסלח לאדם:
Mt	12	32	וכל אשר ידבר דבר חרפה על בן האדם יסלח לו והמחרף את רוח הקדש לא יסלח לו
			לא בעולם הזה ולא בעולם הבא:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mt	12	33	או עשו את העץ טוב ופריו טוב או עשו את העץ משחת ופריו משחת כי בפריו נכר העץ:
Mt	12	34	ילדי הצפעונים איכה תוכלו למלל טוב ואתם רעים כי משפעת הלב ימלל הפה:
Mt	12	35	האיש הטוב מאוצר לבו הטוב מוציא את הטוב והאיש הרע מאוצר הרע מוציא רע:
Mt	12	36	ואני אמר לכם כל מלה בטלה אשר ידברו בני האדם יתנו עליה חשבון ביום הדין:
Mt	12	37	כי מדברך תצדק ומדברך תחייב:
Mt	12	38	ויענו מן הסופרים והפרושים ויאמרו רבי חפצנו לראות אות מידך:
Mt	12	39	ויען ויאמר אליהם דור רע ומנאף מבקש לו אות ואות לא יתן לו בלתי אם אות יונה הנביא:
Mt	12	40	כי כאשר היה יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות כן יהיה בן האדם בלב האדמה שלשה ימים ושלשה לילות:
Mt	12	41	אנשי נינוה יקומו במשפט עם הדור הזה וירשיעוהו כי הם שבו בקריאת יונה והנה פה גדול מיונה:
Mt	12	42	מלכת תימן תקום במשפט עם הדור הזה ותרשיענו כי באה מקצות הארץ לשמע את חכמה שלמה והנה פה גדול משלמה:
Mt	12	43	והרוח הטמאה אחרי צאתה מן האדם תשטט במקמות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצאנה:
Mt	12	44	אז תאמר אשובה אל ביתי אשר יצאתי משם ובאה ומצאה אתו מפנה ומטאטא ומהדר:
Mt	12	45	ואחר תלך ולקחה אליה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחרית האדם ההוא רעה מראשיתו כן יהיה גם לדור הרע הזה:
Mt	12	46	עודנו מדבר אל המון העם והנה אמו ואחיו עמדו בחוץ מבקשים לדבר אתו:
Mt	12	47	ויגד אליו הנה אמך ואחיר עמדים בחוץ ומבקשים לדבר אתך:
Mt	12	48	ויען ויאמר אל האיש המגיד לו מי היא אמי ומי הם אחי:
Mt	12	49	ויט ידו על תלמידיו ויאמר הנה אמי ואחי:
Mt	12	50	כי כל אשר יעשה רצון אבי שבשמים הוא אחי ואחותי ואמי:
Mt	13	1	ויהי ביום ההוא ויצא ישוע מן הבית וישב על הים:
Mt	13	2	ויקהלו אליו המון עם רב וירד אל האניה וישב בה וכל העם עמדים על שפת הים:
Mt	13	3	וירב לדבר אליהם במשלים לאמר הנה הזרע יצא לזרע:
Mt	13	4	ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרך ויבא העוף ויאכלהו:
Mt	13	5	ויש אשר נפל על מקמות סלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימהר לצמח כי לא היה לו עמק אדמה:
Mt	13	6	ויהי כזרח השמש ויצרב וייבש כי לא היה לו שרש:
Mt	13	7	ויש אשר נפל בין הקצים ויעלו הקצים וימכהו:
Mt	13	8	ויש אשר נפל על האדמה הטובה ויתן פרי זה מאה שערים וזה ששים וזה שלשים:
Mt	13	9	מי אשר אזנים לו לשמע ישמע:
Mt	13	10	ויגשו אליו התלמידים ויאמרו למה זה במשלים תדבר אליהם:
Mt	13	11	ויען ויאמר כי לכם נתן לדעת את סודות מלכות השמים ולהם לא נתן:
Mt	13	12	כי מי שיש לו נתן ינתן לו ויעדיף ומי שאין לו גם את אשר יש לו יקח ממנו:
Mt	13	13	על כן במשלים אדבר אליהם כי בראתם לא יראו ובשמעם לא ישמעו אף לא יבינו:
Mt	13	14	ותקים בהם נבואת ישעיהו האמרת שמעו שמעו ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו:
Mt	13	15	כי השמן לב העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו:
Mt	13	16	ואתם אשרי עיניכם כי תראינה ואזניכם כי תשמענה:
Mt	13	17	כי אמן אמר אני לכם נביאים וצדיקים רבים נכספו לראות את אשר אתם ראים ולא ראוהו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעוהו:
Mt	13	18	לכן אתם שמעו נא את משל הזרע:
Mt	13	19	כל איש שמע את דבר המלכות ולא יבינהו ובא הרע וחטף את הזרע בלבבו הוא הנזרע על יד הדרך:
Mt	13	20	והנזרע על הסלע הוא השמע את הדבר וימהר ויקחנו בשמחה:
Mt	13	21	אך אין לו שרש תחתיו ורק לשעה יעמד ובהיות צרה ורדיפה על אדות הדבר מיד נכשל:
Mt	13	22	והנזרע בין הקצים הוא השמע את הדבר ודאגת העולם הזה ומרמת העשר ימעכו את הדבר ופרי לא יהיה לו:
Mt	13	23	והנזרע על האדמה הטובה הוא השמע את הדבר ומבין אתו אף יעשה פרי ונתן זה מאה שערים וזה ששים וזה שלשים:
Mt	13	24	וישם לפנייהם משל אחר לאמר מלכות השמים דומה לאיש אשר זרע זרע טוב בשדהו:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mt	13	25	ויהי בנפל תרדמה על האנשים ויבא איבו וזרע זונין בתוך החטים וילך לו:
Mt	13	26	וכאשר פרח הדשא ויעש פרי ויראו גם הזונין:
Mt	13	27	ויגשו עבדי בעל הבית ויאמרו אליו אדנינו הלא זרע טוב זרעת בשדך ומאין לו הזונין:
Mt	13	28	ויאמר להם איש איב עשה זאת ויאמרו אליו העבדים היש את נפשך כי נלך ונלקט אתם:
Mt	13	29	ויאמר לא פן בלקטכם את הזונין תשרשו גם את החטים:
Mt	13	30	הניחו אתם ויגדלו שניהם יחד עד הקציר והיה בעת הקציר אמר לקוצרים לקטו בראשונה את הזונין ואגדו אתם אגדות לשרפם ואת החטים אספו לאוצרי:
Mt	13	31	וישם לפניהם משל אחר לאמר מלכות השמים דומה לגרגר של חרדל אשר לקחו איש ויזרעהו בשדהו:
Mt	13	32	והוא קטן מכל הזרעים וכאשר צמח גדול הוא מן הירקות והיה לעץ עד אשר יבאו עוף השמים וקננו בענפיו:
Mt	13	33	וישא עוד משלו ויאמר מלכות השמים דומה לשאר אשר לקחתו אשה ותטמנהו בשלש סאים קמח עד כי יחמץ כלו:
Mt	13	34	כל זאת דבר ישוע במשלים אל המון העם ובבלי משל לא דבר אליהם:
Mt	13	35	למלאת את אשר דבר הנביא לאמר אפתחה במשל פי אביעה חידות מני קדם:
Mt	13	36	אז שלח ישוע את המון העם ויבא הביתה ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו באר נא לנו את משל זוני השדה:
Mt	13	37	ויען ויאמר אליהם הזורע את הזרע הטוב הוא בן האדם:
Mt	13	38	והשדה הוא העולם והזרע הטוב בני המלכות הם והזונין בני הרע המה:
Mt	13	39	והאיב אשר זרעם הוא השטן והקציר הוא קץ העולם והקצרים הם המלאכים:
Mt	13	40	והנה כאשר ילקטו הזונין ונשרפו באש כן יהיה בקץ העולם הזה:
Mt	13	41	בן האדם ישלח את מלאכיו ולקטו ממלכותו את כל המכשלות ואת כל פעלי האון:
Mt	13	42	והשליכו אתם אל תנור האש שם תהיה היללה וחרק השנים:
Mt	13	43	אז יזהירו הצדיקים כשמש במלכות אביהם מי אשר אזנים לו לשמע ישמע:
Mt	13	44	עוד דומה מלכות השמים לאוצר טמון בשדה אשר מצאו איש ויטמנהו ובשמחתו ילך ומכר את כל אשר לו וקנה את השדה ההוא:
Mt	13	45	עוד דומה מלכות השמים לסחר המבקש מרגליות טבות:
Mt	13	46	וכאשר מצא מרגלית אחת יקרה מאד הלך לו וימכר את כל אשר לו ויקן אתה:
Mt	13	47	עוד דומה מלכות השמים למכמרת אשר הורדה לים ומינים שונים יאספו לתוכה:
Mt	13	48	וכאשר נמלאה העלו אתה אל שפת הים וישבו וילקטו את המינים הטובים לתוך הכלים ואת המשחתים השליכו חוצה:
Mt	13	49	כן יהיה בקץ העולם יצאו המלאכים והבדילו את הרשעים מתוך הצדיקים:
Mt	13	50	והשליכו אל תנור האש שם תהיה היללה וחרק השנים:
Mt	13	51	ויאמר אליהם ישוע האתם הבינותם את כל זאת ויאמרו אליו כן אדנינו:
Mt	13	52	ויאמר אליהם על כן כל סופר המלמד למלכות השמים דומה לאיש בעל הבית המוציא מאוצרו חדשות ישנות:
Mt	13	53	ויהי ככלות ישוע את המשלים האלה ויעבר משם:
Mt	13	54	ויבא לארצו וילמד אתם בבית כנסתם עד כי השתוממו ויאמרו מאין לזה החכמה הזאת והגבורות:
Mt	13	55	הלא זה הוא בן החרש הלא אמו שמה מרים ואחיו יעקב ויוסי ושמעון ויהודה:
Mt	13	56	ואחיותיו הלא כלן אתנו הן ומאין איפוא לו כל אלה:
Mt	13	57	ויהי להם למכשול ויאמר ישוע אליהם אין הנביא נקלה כי אם בארצו ובביתו:
Mt	13	58	ולא עשה שם גבורות רבות מפני חסר אמונתם:
Mt	14	1	בעת ההיא שמע הורדוס שר רבע המדינה את שמע ישוע:
Mt	14	2	ויאמר אל נעריו זה הוא יוחנן המטביל והוא קם מן המתים על כן הגבורות פעלות בו:
Mt	14	3	כי הורדוס תפש את יוחנן ויאסרהו ושימהו בבית הסהר בגלל הורדיה אשת פילפוס אחיו:
Mt	14	4	כי יוחנן אמר אליו לא נכון היתה לך לאשה:
Mt	14	5	ויבקש המיתו אך ירא את ההמון כי לנביא חשבו אתו:
Mt	14	6	ויהי ביום הולדת הורדוס ותרקד בת הורדיה בתוכם ותיטב בעיני הורדוס:
Mt	14	7	וישבע לה ויאמר מה תשאל נפשך ואתן לך:
Mt	14	8	ואמה שמה את הדברים בפיה ותשאל לאמר תנה לי פה בקערה את ראש יוחנן המטביל:
Mt	14	9	ויעצב המלך אך בעבור השבועה והמסבים עמו צוה לתת לה:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mt	14	10	וישלח וישא את ראש יוחנן מעליו בבית הסהר:
Mt	14	11	ויביאו את ראשו בקערה ויתנו לנערה ותביאהו אל אמה:
Mt	14	12	ויגשו תלמידיו וישאו את גויתו ויקברוה וילכו ויגידו לישוע:
Mt	14	13	ויהי כשמעו את זאת ויסר משם באניה אל מקום חרבה לבדד וישמעו המון העם וילכו
אחריו ברגליהם מן הערים:			
Mt	14	14	ויצא ישוע וירא המון עם רב ויהמו מעיו עליהם וירפא את החלשים אשר בהם:
Mt	14	15	ויהי לפנות ערב ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו המקום חרב וגם נטה היום שלחה את המון
העם וילכו אל הכפרים לקנות להם אכל:			
Mt	14	16	ויאמר אליהם אינם צריכים ללכת תנו אתם להם לאכל:
Mt	14	17	ויאמרו אליו אין לנו פה כי אם חמשת ככרות לחם ושני דגים:
Mt	14	18	ויאמר הביאום אלי הלם:
Mt	14	19	ויצו את העם לשבת על הדשא ויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדגים וישא
עיניו השמימה ויברך ויפרס ויתן את הלחם לתלמידים והתלמידים נתנו לעם:			
Mt	14	20	ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפתות הנותרים שנים עשר סלים מלאים:
Mt	14	21	והאכלים היו כחמשת אלפי איש מלבד הנשים והטף:
Mt	14	22	ויאץ ישוע בתלמידיו לרדת באניה לעבר לפניה אל עבר הים עד אשר ישלח את העם:
Mt	14	23	ואחרי שלחו את העם עלה ההרה בדד להתפלל ויהי ערב והוא לבדו שמה:
Mt	14	24	והאניה הלכה בתוך הים ותטרף מן הגלים כי הרוח לנגדה:
Mt	14	25	ויהי באשמרת הרביעית ויבא אליהם ישוע מתהלך על פני הים:
Mt	14	26	והתלמידים בראתם אותו מתהלך על פני הים נבהלו לאמר מראה רוח הוא ויצעקו
מפחד:			
Mt	14	27	וידבר ישוע פתאם אליהם חזקו כי אני הוא אל תיראו:
Mt	14	28	ויען פטרוס ויאמר אליו אם אתה הוא אדני צוה נא כי אבא אליך על המים:
Mt	14	29	ויאמר בוא וירד פטרוס מן האניה ויתהלך על המים לבוא אל ישוע:
Mt	14	30	ויהי כראתו את הרוח כי חזקה היא ויירא ויחל לטבע ויצעק לאמר אדני הושיעני:
Mt	14	31	וימהר ישוע לשלח את ידו ויחזק בו ויאמר אליו קטן האמונה למה לחק לבך:
Mt	14	32	הם עלו אל האניה והרוח שככה:
Mt	14	33	ואנשי האניה נגשו וישתחוו לו לאמר באמת בן אלהים אתה:
Mt	14	34	ויעברו את הים ויבאו ארצה גניסר:
Mt	14	35	ויכירו אתו אנשי המקום ההוא וישלחו אל כל סביבותיהם ויביאו אליו את כל החולים:
Mt	14	36	ויבקשו ממנו כי יגעו רק בציצת בגדו וכל הנגעים נושעו:
Mt	15	1	אז באו אל ישוע הסופרים והפרושים אשר מירושלים:
Mt	15	2	ויאמרו מדוע תלמידך עברים את קבלת הזקנים כי אינם רחצים את ידיהם באכלם
לחם:			
Mt	15	3	ויען ויאמר אליהם מדוע גם אתם עברים את מצות אלהים בעבור קבלתכם:
Mt	15	4	כי אלהים צוה לאמר כבד את אביך ואת אמך ומקלל אביו ואמו מות יומת:
Mt	15	5	ואתם אמרים האמר לאביו ולאמו קרבן כל מה שאתה נהנה לי אין עליו לכבד את אביו
ואת אמו:			
Mt	15	6	ותפרו את דבר האלהים בעבור קבלתכם:
Mt	15	7	חנפים היטב נבא עליכם ישעיהו לאמר:
Mt	15	8	העם הזה נגש בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחוק ממני:
Mt	15	9	ותהו יראתם אתי מצות אנשים מלמדים:
Mt	15	10	ויקרא אל העם ויאמר להם שמעו והבינו:
Mt	15	11	לא הבא אל הפה יטמא את האדם כי אם היוצא מן הפה הוא מטמא את האדם:
Mt	15	12	ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו הידעת כי הפרושים בשמעם את הדבר הזה נכשלו בו:
Mt	15	13	ויען ויאמר כל מטע אשר לא נטע אבי שבשמים עקור יעקר:
Mt	15	14	הניחו אותם מנהלים עורים וכו' יולך עור את העור ונפלו שניהם בתוך
הבור:			
Mt	15	15	ויען פטרוס ויאמר אליו באר לנו את המשל הזה:
Mt	15	16	ויאמר ישוע עדנה גם אתם באין בינה:
Mt	15	17	העוד לא תשכילו כי כל הבא אל הפה יורד אל הכרש וישפך משם למוצאות:
Mt	15	18	אבל היוצא מן הפה יוצא מן הלב והוא מטמא את האדם:
Mt	15	19	כי מן הלב יוצאות מחשבות רע רציחות נאופים זנונים גנבות עדויות שקר וגדופים:
Mt	15	20	אלה הם המטמאים את האדם אבל אכול בלי נטילת ידים לא יטמא את האדם:
Mt	15	21	ויצא ישוע משם ויסר אל גלילות צור וצידון:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mt	15	22	והנה אשה כנענית יצאה מן הגבולות ההם ותצעק אליו לאמר חנני אדני בן דוד כי בתי מענה מאד על ידי שד:
Mt	15	23	והוא לא ענה אתה דבר ויגשו תלמידיו ויבקשו ממנו לאמר שלחה כי צעקת היא אחרינו:
Mt	15	24	ויען ויאמר לא שלחתי כי אם אל הצאן האבודות לבית ישראל:
Mt	15	25	והיא באה ותשתחו לו לאמר אדני עזרני:
Mt	15	26	ויען ויאמר לא טוב לקחת את לחם הבנים ולהשליכו לצעירי הכלבים:
Mt	15	27	ותאמר כן אדני אפס כי גם צעירי הכלבים יאכלו מפרורים הנפלים מעל שלחן אדניהם:
Mt	15	28	ויען ישוע ויאמר אליה אשה גדלה אמונתך יהי לך כרצונך ותרפא בתה מן השעה ההיא:
Mt	15	29	ויעבר ישוע משם ויבא אל ים הגליל ויעל ההרה וישב שם:
Mt	15	30	ויבאו אליו המון עם רב ועמהם פסחים עורים חרשים קטעים ורבים כהמה ופילוס לרגלי ישוע וירפאם:
Mt	15	31	ויתמהו העם בראותם את האלמים מדברים והקטעים בריאים והפסחים מתהלכים והעורים ראים וישבחו את אלהי ישראל:
Mt	15	32	ויקרא ישוע אל תלמידיו ויאמר נכמרו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו עמדי ואין להם מה לאכל ואינני אבה לשלחם רעבים פן יתעלפו בדרך:
Mt	15	33	ויאמרו אליו התלמידים מאין לנו די לחם במדבר להשביע את ההמון הגדול הזה:
Mt	15	34	ויאמר ישוע אליהם כמה ככרות לחם לכם ויאמרו שבע ומעט דגים קטנים:
Mt	15	35	ויצו את המון העם לשבת לארץ:
Mt	15	36	ויקח את שבע ככרות הלחם ואת הדגים ויברך ויפרס ויתן אל התלמידים והתלמידים נתנו לעם:
Mt	15	37	ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפתות הנותרים שבעה דודים מלאים:
Mt	15	38	והאכלים היו ארבעת אלפי איש מלבד הנשים והטף:
Mt	15	39	וישלח את העם וירד באניה ויבא אל גבול מגדלא:
Mt	16	1	ויגשו הפרושים והצדוקים לנסותו וישאלו מאתו להראותם אות מן השמים:
Mt	16	2	ויען ויאמר להם בערב תאמרו יום צח יהיה כי אדמו השמים:
Mt	16	3	ובבקר תאמרו היום סער כי אדמו והתקדרו השמים חנפים אתם את פני השמים ידעתם לבחן ואתות העתים לא תוכלו:
Mt	16	4	דור רע ומנאף בקש לו אות ואות לא יתן לו בלתי אם אות יונה הנביא ויעזבם וילך לו:
Mt	16	5	וכבוא התלמידים אל עבר הים שכחו לקחת אתם לחם:
Mt	16	6	ויאמר ישוע אליהם ראו והשמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים:
Mt	16	7	ויחשבו בלבבם לאמר כי לא לקחנו אתנו לחם:
Mt	16	8	וידע ישוע ויאמר אליהם קטני האמונה מה תחשבו בלבבכם כי לא לקחתם אתכם לחם:
Mt	16	9	העוד לא תשכילו ולא תזכרו את חמשת ככרות הלחם לחמשת אלפי איש וכמה סלים נשאתם:
Mt	16	10	ואת שבע ככרות לחם לארבעת אלפי איש וכמה דודים נשאתם:
Mt	16	11	איך לא תבינו כי לא על הלחם אמרתי אליכם השמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים:
Mt	16	12	אז הבינו כי לא אמר להשמר משאר הלחם כי אם מלמוד הפרושים והצדוקים:
Mt	16	13	ויהי כבוא ישוע אל גלילות קיסרין של פילפוס ושאל את תלמידיו לאמר מה אמרים האנשים עלי מי הוא בן האדם:
Mt	16	14	ויאמרו יש אמרים יוחנן המטביל הוא ואחרים אמרים אליהו ויש אמרים ירמיהו או אחד מן הנביאים:
Mt	16	15	ויאמר אליהם ואתם מה תאמרו מי אני:
Mt	16	16	ויען שמעון פטרוס ויאמר אתה הוא המשיח בן אלהים חיים:
Mt	16	17	ויען ויאמר אליו אשריך שמעון בר יונה כי בשר ודם לא גלה לך את זאת כי אם אבי שבשמים:
Mt	16	18	ואף אני אמר אליך כי אתה פטרוס ועל הסלע הזה אבנה את קהלתי ושערי שאול לא יגברו עליה:
Mt	16	19	ואתן לך את מפתחות מלכות השמים וכל אשר תאסר על הארץ אסור יהיה בשמים וכל אשר תתיר על הארץ מתיר יהיה בשמים:
Mt	16	20	אז צוה את התלמידים בגערה לבלתי לגיד לאיש כי הוא ישוע המשיח:
Mt	16	21	מן העת ההיא החל ישוע להורות את תלמידיו שהוא צריך ללכת לירושלים ויענה הרבה בידי הזקנים והכהנים הגדולים והסופרים ויהרג וביום השלישי קום יקום:
Mt	16	22	ויקחהו פטרוס ויחל לגער בו לאמר חס לך אדני אל יהי לך כזאת:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mt	16	23	ויפן ויאמר לפטרוס סור מעלי השטן למכשול אתה לי כי אין לבך לדברי אלהים כי אם
			לדברי בני אדם:
Mt	16	24	ויאמר ישוע אל תלמידיו איש כי יחפץ ללכת אחרי יכחש בנפשו ונשא את צלבו והלך
			אחרי:
Mt	16	25	כי כל אשר יחפץ להושיע את נפשו תאבד נפשו ממנו וכל אשר תאבד לו נפשו למעני
			הוא ימצאנה:
Mt	16	26	כי מה יועיל האדם כי יקנה את כל העולם ונפשו תשחת או מה יתן האדם פדיון נפשו:
Mt	16	27	כי עתיד בן האדם לבוא בכבוד אביו עם מלאכיו ואז ישלם לכל איש כמעשהו:
Mt	16	28	אמן אמר אני לכם כי יש מן העמדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו את בן האדם
			בא במלכותו:
Mt	17	1	ומקץ ששת ימים לקח לו ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן אחיו ויעלם בדד על הר
			גבוה:
Mt	17	2	וישתנה לעיניהם ויזהירו פניו כשמש ובגדיו כאור הלבנון:
Mt	17	3	והנה נראו אליהם משה ואליהו מדברים אתו:
Mt	17	4	ויען פטרוס ויאמר אל ישוע אדני טוב היותנו פה אם תחפץ נעשה נא פה שלש סכות לך
			אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת:
Mt	17	5	עודנו מדבר והנה ענן אור הצל עליהם והנה קול מתוך הענן אמר זה בני ידידי אשר
			רציתי בו אליו תשמעון:
Mt	17	6	ויהי כשמע התלמידים ויפלו על פניהם וייראו מאד:
Mt	17	7	ויגש ישוע ויגע בם ויאמר קומו ואל תיראו:
Mt	17	8	וישאו עיניהם ולא ראו איש בלתי את ישוע לבדו:
Mt	17	9	וברדתם מן ההר צוה ישוע אתם לאמר לא תגידו לאיש את דבר המראה עד אם קם בן
			האדם מעם המתים:
Mt	17	10	וישאלהו תלמידיו לאמר למה זה אמרים הסופרים כי אליהו בוא יבוא בראשונה:
Mt	17	11	ויען ישוע ויאמר אליהם הנה אליהו בא בראשונה והשיב את הכל:
Mt	17	12	אבל אמר אני לכם כי אליהו כבר בא ולא הכירוהו ויעשו בו כרצונם וכן גם בן האדם
			יענה על ידם:
Mt	17	13	אז הבינו התלמידים כי על יוחנן המטביל דבר אליהם:
Mt	17	14	ויהי כבואם אל המון העם ויגש אליו איש ויכרע על ברכיו לנגדו:
Mt	17	15	ויאמר אדני רחם נא על בני כי מכה ירח הוא וחליו רע כי פעמים רבות הוא נפל באש
			ופעמים רבות אל תוך המים:
Mt	17	16	ואביא אתו אל תלמידך ולא יכלו לרפא לו:
Mt	17	17	ויען ישוע ויאמר הוי דור בלתי מאמין ופתלתל עד מתי אהיה עמכם עד מתי אסבל
			אתכם הביאו אותו אלי הנה:
Mt	17	18	ויגער בו ישוע ויצא השד ממנו וירפא הנער מן השעה ההיא:
Mt	17	19	ויגשו התלמידים אל ישוע והוא לבדו ויאמרו מדוע אנחנו לא יכלנו לגרשו:
Mt	17	20	ויאמר ישוע אליהם מפני אשר אינכם מאמינים כי אמן אמר אני לכם אם יש לכם אמונה
			כגרגר החרדל ואמרתם אל ההר הזה העתק מזה שמה ונעתק ממקומו ואין דבר אשר יבצר מכם:
Mt	17	21	אבל המין הזה לא יצא כי אם בתפלה ובצום:
Mt	17	22	ויהי בהתהלכם בארץ הגליל ויאמר אליהם ישוע עתיד בן האדם להמסר בידי אנשים:
Mt	17	23	ויהרגו וביום השלישי קום יקום ויתעצבו מאד:
Mt	17	24	ויהי כבואם אל כפר נחום ויגשו אל פטרוס גבי מחצית השקל ויאמרו הלא יתן רבכם
			את מחצית השקל:
Mt	17	25	ויאמר הן ובבואו הביתה קדם אתו ישוע לשאל מה דעתך שמעון מלכי הארץ ממי יקחו
			מכס ומס מאת בניהם או מאת הזרים:
Mt	17	26	ויאמר פטרוס אליו מאת הזרים ויאמר לו ישוע אם כן אפוא הבנים חפשים המה:
Mt	17	27	אך למען לא נהיה להם למכשול לך אל הים והשלכת אל תוכו חכה ואת הדג הראשון
			אשר יעלה שאהו וכאשר תפתח את פיו תמצא בו אסתירא אותו קח לך ונתת להם בעדי ובעדך:
Mt	18	1	בשעה ההיא נגשו התלמידים אל ישוע ויאמרו מי אפוא גדול מחבריו במלכות השמים:
Mt	18	2	ויקרא ישוע אליו ילד קטן ויעמידהו בתוכם:
Mt	18	3	ויאמר אמן אמר אני לכם אם לא תשובו להיות כילדים לא תבוא אל מלכות השמים:
Mt	18	4	לכן כל המשפיל את עצמו כילד הזה הוא הגדול במלכות השמים:
Mt	18	5	וכל אשר יקבל ילד אחד כזה בשמי אותי הוא מקבל:
Mt	18	6	וכל המכשיל את אחד מן הקטנים האלה המאמינים בי נוח לו שיתלה פלח רכב על
			צוארו וטבע במצולות ים:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mt	18	7	אוי לעולם מפני המכשלים כי המכשלים צריכים לבוא אבל אוי לאיש ההוא אשר על ידו יבוא המכשול:
Mt	18	8	ואם תכשילך ירך או רגלך קצץ אותה והשלך ממך טוב לך לבוא לחיים פסח או קטע מהיות לך שתי ידים או שתי רגלים ותשלך אל אש עולם:
Mt	18	9	ואם עינך תכשילך נקר אותה והשלך ממך טוב לך לבוא לחיים בעין אחת מהיות לך שתי עינים ותשלך אל אש גיהנם:
Mt	18	10	קטנים האלה כי אמר אני לכם כי מלאכיהם ראים תמיד את פני w ראו פן תבזו אחד אבי שבשמים:
Mt	18	11	כי בא בן האדם להושיע את האבד:
Mt	18	12	מה דעתכם כי יהיו לאיש מאה כבשים ותעה אחד מהם הלא יעזב את התשעים ותשעה על ההרים והלך לבקש את התעה:
Mt	18	13	והיה כאשר ימצאוהו אמן אמר אני לכם כי ישמח עליו יותר מעל התשעים ותשעה אשר לא תעו:
Mt	18	14	כן איננו רצון מלפני אביכם שבשמים כי יאבד אחד מן הקטנים האלה:
Mt	18	15	וכי יחטא לך אחיך לך והוכחת אותו ובינך לבדו ואם ישמע אליך קנית לך אחיך:
Mt	18	16	ואם לא ישמע קח עמך עוד אחד או שנים למען על פי שנים או שלשה עדים יקום כל דבר:
Mt	18	17	ואם לא ישמע אליהם הגד אל הקהל ואם לא ישמע גם אל הקהל והיה לך כגוי וכמוכס:
Mt	18	18	אמן אמר אני לכם כל אשר תאסרו על הארץ אסור יהיה בשמים וכל אשר תתירו על הארץ מתר יהיה בשמים:
Mt	18	19	ועוד אמר אני לכם שנים מכם כי יועצו יחדו בארץ על כל דבר אשר ישאלו היה יהיה להם מאת אבי שבשמים:
Mt	18	20	כי בכל מקום אשר שנים או שלשה נאספו בשמי שם אני בתוכם:
Mt	18	21	ויגש אליו פטרוס ויאמר לו אדני כמה פעמים יחטא לי אחי וסלחתי לו העד שבע פעמים:
Mt	18	22	ויאמר אליו ישוע לא אמר לך עד שבע פעמים כי אם עד שבעים ושבע:
Mt	18	23	על כן דומה מלכות השמים למלך בשר ודם אשר חפץ לעשות חשבון עם עבדיו:
Mt	18	24	וכאשר החל לחשב הובא לפניו איש אשר חייב לו עשרת אלפים ככרי כסף:
Mt	18	25	ולא היה לו לשלם ויצו אדניו למכר אותו ואת אשתו ואת בניו ואת כל אשר לו וכן ישלם:
Mt	18	26	ויפל העבד וישתחו לו לאמר אדני הארך לי אפך ואת כל אשלמה לך:
Mt	18	27	ויהמו רחמי אדוני העבד ההוא ויפטרהו וישמט לו את החוב:
Mt	18	28	ויצא העבד ההוא מלפניו וימצא אחד מחבריו העבדים והוא חייב לו מאה דינרים ויחזק בו ויחנקהו לאמר שלם את אשר אתה חייב לי:
Mt	18	29	ויפל חברו לפני רגליו ויבקש ממנו לאמר הארך לי אפך ואשלמה לך הכל:
Mt	18	30	והוא מאן וילך וישליכהו במשמר עד כי ישלם לו את חובו:
Mt	18	31	וחבריו העבדים ראו את הנעשה ויעצבו מאד ויבאו ויגידו לאדניהם את כל אשר נעשה:
Mt	18	32	ויקרא אליו אדניו ויאמר לו אתה העבד הרע את כל החוב ההוא השמטתי לך יען אשר ביקשת ממני:
Mt	18	33	הלא היה לך גם אתה לרחם על העבד חברך כאשר רחמתי אני עליך:
Mt	18	34	ויקצף אדניו ויסגר אותו למיסרים עד כי ישלם את כל חובו:
Mt	18	35	ככה יעשה לכם גם אבי שבשמים אם לא תסלחו איש איש לאחיו בכל לבבכם את חטאתם:
Mt	19	1	ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה ויסע מן הגליל ויבא אל גבול יהודה בעבר הירדן:
Mt	19	2	וילכו אחריו המון עם רב וירפאם שם:
Mt	19	3	ויגשו אליו הפרושים לנסותו לאמר היוכל איש לשלח את אשתו על כל דבר:
Mt	19	4	ויען ויאמר אליהם הלא קראתם כי עשה בראשית זכר ונקבה עשה אתם:
Mt	19	5	ואמר על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו שניהם לבשר אחד:
Mt	19	6	אם כן אינם עוד שנים כי אם בשר אחד לכן את אשר חבר האלהים אל יפרידנו האדם:
Mt	19	7	ויאמרו אליו ולמה זה צוה משה לתת לה ספר כריתת ולשלחה:
Mt	19	8	ויאמר אליהם בעבור קשי לבבכם הניח לכם משה לשלח את נשיכם אך מראש לא היתה ככה:
Mt	19	9	ואני אמר לכם המשלח את אשתו בלתי על דבר זנות ולקח לו אחרת נאף הוא והלקח את הגרושה נאף הוא:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mt	19	10	ויאמרו אליו התלמידים אם ככה הוא ענין איש ואשתו לא טוב לקחת אשה:
Mt	19	11	ויאמר אליהם לא יוכל כל אדם קבל את הדבר הזה כי אם אלה אשר נתן להם להביין:
Mt	19	12	יש סריסים אשר נולדו כן מבטן אמם ויש סריסים המסרסים על ידי אדם ויש סריסים אשר סרסו את עצמם למען מלכות השמים מי שיוכל לקבל יקבל:
Mt	19	13	אז יביאו אליו ילדים למען ישם עליהם את ידיו ויתפלל עליהם ויגערו בם התלמידים:
Mt	19	14	והוא ישוע אמר הניחו לילדים ואל תמנעום מבוא אלי כי לאלה מלכות השמים:
Mt	19	15	וישם את ידיו עליהם ויעבר משם:
Mt	19	16	והנה איש נגש אליו ויאמר רבי הטוב אי זה הטוב אשר אעשנו לקנות חיי עולמים:
Mt	19	17	ויאמר אליו מה תקראני טוב אין טוב כי אם אחד האלהים ואם חפצך לבוא אל החיים שמר את המצות:
Mt	19	18	ויאמר אליו מה הנה ויאמר ישוע אלה הן לא תרצח לא תנאף לא תגנב לא תענה עד שקר:
Mt	19	19	כבד את אביך ואת אמך ואהבת לרעך כמוך:
Mt	19	20	ויאמר אליו הבחור את כל אלה שמרתי מנעורי ומה חסרתי עוד:
Mt	19	21	ויאמר ישוע אליו אם חפצך להיות שלם לך מכר את רכשך ותן לעניים והיה לך אוצר בשמים ושוב הלם ולך אחרי:
Mt	19	22	ויהי כשמע הבחור את הדבר הזה וילך משם נעצב כי היו לו נכסים רבים:
Mt	19	23	ויאמר ישוע אל תלמידיו אמן אמר אני לכם קשה לעשיר לבוא אל מלכות השמים:
Mt	19	24	ועוד אני אמר לכם כי נקל לגמל לעבר דרך נקב המחט מבא עשיר אל מלכות האלהים:
Mt	19	25	והתלמידים כשמעם זאת השתוממו מאד ויאמרו מי אפוא יוכל להושע:
Mt	19	26	ויבט בן ישוע ויאמר להם מבני אדם יפלא הדבר אבל מהאלהים לא יפלא כל דבר:
Mt	19	27	ויען פטרוס ויאמר אליו הן אנחנו עזבנו את הכל ונלך אחריך מה יהיה לנו:
Mt	19	28	ויאמר ישוע אליהם אמן אמר אני לכם אתם ההלכים אחרי בהתחדש הבריאה כאשר ישב בן האדם על כסא כבודו תשבו גם אתם על שנים עשר כסאות לשפט את שנים עשר שבטי ישראל:
Mt	19	29	וכל איש אשר עזב את בתו ואת אחיו ואת אחיותיו ואת אביו ואת אמו ואת אשתו ואת בניו ואת שדותיו למען שמי הוא יקח מאה שערים וחיי עולמים יירש:
Mt	19	30	ואולם רבים מן הראשונים אשר יהיו אחרונים ומן האחרונים יהיו ראשונים:
Mt	20	1	כי דומה מלכות השמים לאדם בעל בית אשר השכים לצאת בבקר לשכר פעלים לכרמו:
Mt	20	2	והתנה עם הפעלים שכר דינר ליום וישלחם אל כרמו:
Mt	20	3	ויצא בשעה השלישית וירא אחרים עמדים בטלים בשוק:
Mt	20	4	ויאמר להם לכו גם אתם אל כרמי וכישר אתן לכם וילכו:
Mt	20	5	ויצא גם בשעה הששית גם בתשיעית ויעש כדבר הזה:
Mt	20	6	ויצא בשעת עשתי עשרה וימצא אחרים עמדים ויאמר אליהם למה אתם עמדים פה ויהיו בערב ויאמר בעל הכרם אל פקידו קרא את הפעלים ושלם להם את שכרם החל ויאמרו לו כי לא שכר אותנו איש ויאמר אליהם לכו גם אתם אל הכרם וכישר יתן לכם:
Mt	20	8	ויהי בערב ויאמר בעל הכרם אל פקידו קרא את הפעלים ושלם להם את שכרם החל באחרונים וכלה בראשונים:
Mt	20	9	ויבאו הנשכרים בשעת אחת עשרה ויקחו איש איש דינר אחד:
Mt	20	10	ובבא הראשונים דמו בנפשם כי יקחו יותר ויקחו גם הם איש איש דינר אחד:
Mt	20	11	ויהי בקחתם וילוונו על בעל הבית לאמר:
Mt	20	12	אלה האחרונים לא עשו כי אם שעה אחת ואתה השויתם אלינו אשר סבלנו את כבד היום ואת חמו:
Mt	20	13	ויען ויאמר אל אחד מהם רעי לא עשקתיך הלא שכר דינר התנית עמי:
Mt	20	14	קח את שלך ולך ואני רצוני לתת גם לזה האחרון כמו לך:
Mt	20	15	הלא אוכל לעשות בשלי כרצוני האם תרע עינך על אשר טוב אנכי:
Mt	20	16	ככה יהיו האחרונים ראשונים והראשונים יהיו אחרונים כי רבים הם הקרואים ומעטים הנבחרים:
Mt	20	17	ויהי כעלות ישוע ירושלים ויקח אליו את שנים העשר לבדם ויאמר להם בדרך:
Mt	20	18	הננו עלים ירושלימה ובן האדם ימסר לראשי הכהנים ולסופרים והרשיעוהו למות:
Mt	20	19	ומסרו אותו לגוים להתל בו ולהכות אותו בשוטים ולצלל אותו וביום השלישי קום יקום:
Mt	20	20	אז נגשה אליו אם בני זבדי עם בניה ותשתחו לו לבקש ממנו דבר:
Mt	20	21	ויאמר אליה מה בקשתך ותאמר אליו אמר נא כי ישבו שני בני אלה אחד לימיןך ואחד לשמאלך במלכותך:

Hebrew Holy Bible New Testament

ויען ישוע ויאמר לא ידעתם את אשר שאלתם היכל תוכלו שתות את הכוס אשר אני
 עתיד לשתותו והטבל בטבילה אשר אני נבטל בה ויאמרו אליו נוכל:
 ויאמר אליהם הן את כוסי תשתו ובטבילה אשר אני נטבל בה תטבלו אך שבת לימימי
 ולשמאלי אין בידי לתתה בלתי לאשר הוכן להם מאת אבי:
 ויהי כאשר שמעו זאת העשרה ויכעסו אל שני האחים:
 וישוע קרא להם ויאמר אתם ידעתם כי שרי הגוים רדים בהם והגדולים שלטים עליהם:
 ואתם אל יהי כן ביניכם כי אם החפץ להיות גדול בכם יהי לכם למשרת:
 והחפץ להיות בכם לראש יהי לכם עבד:
 כאשר בן האדם לא בא למען ישרתוהו כי אם לשרת ולתת את נפשו כפר תחת רבים:
 ויהי כצאתם מיריחו וילך אחריו המון עם רב:
 והנה שני עורים ישבים על יד הדרך וישמעו כי ישוע עבר ויצעקו לאמר חננו נא אדנינו
 בן דוד:
 ויגער בהם העם להשתיקם והם הרבו לצעק ויאמרו אדנינו חננו נא בן דוד:
 ויעמד ישוע ויקרא להם ויאמר מה תחפצו ואעשה לכם:
 ויאמרו אליו אדנינו עשה שתפקחנה עינינו:
 ורחמי ישוע נכמרו ויגע בעיניהם ופתאם החלו עיניהם לראות וילכו אחריו:
 ויהי כאשר קרבו לירושלים ובאו אל בית פגי בהר הזיתים וישלח ישוע שנים מן
 התלמידים:
 ויאמר אליהם לכו אל הכפר אשר ממולכם שם תמצאו אתון אסורה ועיר עמה התירו
 אתם והביאו אלי:
 וכי יאמר איש אליכם דבר ואמרתם האדון צריך להם וברגע ישלחם:
 וכל זאת היתה למלאת הנאמר ביד הנביא לאמר:
 אמרו לבת ציון הנה מלכך יבוא לך עני ורכב על חמור ועל עיר בן אתנות:
 וילכו התלמידים ויעשו כאשר צוה אתם ישוע:
 ויביאו את האתון ואת העיר ושימו עליהם את בגדיהם וירכיבוהו עליהם:
 ורב ההמון פרשו את בגדיהם על הדרך ואחרים כרתו ענפי עצים וישטחום על הדרך:
 והמון העם ההלכים לפניו ואחריו קראו לאמר הושע נא לבן דוד ברוך הבא בשם יהוה
 הושע נא במרומים:
 ויהי בבאו ירושלים ותהם כל העיר לאמר מי הוא זה:
 ויאמרו המני העם זה הוא הנביא ישוע מנצרת אשר בגליל:
 ויבא ישוע אל מקדש האלהים ויגרש משם את כל המוכרים והקונים במקדש ויהפך את
 שלחנות השלחנים ואת מושבות מכרי היונים:
 ויאמר אליהם הן כתוב כי ביתי בית תפלה יקרא ואתם שמתם אתו למערת פריצים:
 ויגשו אליו עורים ופסחים במקדש וירפאם:
 ויהי כראות הכהנים הגדולים והסופרים את הנפלאות אשר עשה ואת הילדים הצעקים
 במקדש ואמרים הושע נא לבן דוד ויחר להם:
 ויאמרו אליו השמע אתה את אשר אלה אמרים ויאמר ישוע אליהם כן הכי קרא לא
 קראתם מפי עוללים ויונקים יסדת עז:
 ויעזבם ויצא מחוץ לעיר אל בית היני וילך שם:
 ובבקר שב אל העיר והוא רעב:
 וירא תאנה אחת על הדרך ויקרב אליה ולא מצא בה מאומה מלבד העלים ויאמר אליה
 מעתה לא יהיה ממך פרי עד עולם ותיבש התאנה פתאם:
 ויראו התלמידים ויתמהו לאמר איך יבשה התאנה פתאם:
 ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם אם תהיה לכם אמונה ואינכם מסתפקים לא
 לבד כמעשה התאנה הזאת תעשו כי גם באמרכם אל ההר הזה הנשא והעתק אל תוך הים תהיה:
 וכל אשר תשאלו בתפלה ואתם מאמינים תקחהו:
 ויבא אל המקדש ויהי בלמדו שם ויגשו אליו ראשי הכהנים וזקני העם ויאמרו באי זו
 רשות אתה עשה אלה ומי נתן לך הרשות הזאת:
 ויען ישוע ויאמר אליהם גם אני אשאלה אתכם דבר אחד אשר אם תגידו אתו לי גם אני
 אגיד לכם באי זו רשות אני עשה אלה:
 טבילת יוחנן מאין היתה המן השמים אם מבני אדם ויחשבו בלבבם לאמר:
 אם נאמר מן השמים יאמר אלינו מדוע אפוא לא האמונתם לו ואם נאמר מבני אדם
 יראים אנחנו את המון העם כי כלם חשבים את יוחנן לנביא:
 ויענו את ישוע ויאמרו לא ידענו ויאמר אליהם גם אני לא אמר לכם באי זו רשות אני
 עשה אלה:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mt	21	28	אבל מה דעתכם איש היה ולו שני בנים ויגש אל הראשון ויאמר בני לך היום ועבד בכרמי:
Mt	21	29	ויען ויאמר אינני אבא ואחרי כן נחם וילך:
Mt	21	30	ויגש אל השני וידבר כזאת גם אליו ויען ויאמר הנני אדני ולא הלך:
Mt	21	31	מי משניהם עשה את רצון האב ויאמרו אליו הראשון ויאמר להם ישוע אמן אמר אני לכם המוכסים והזונות יקדמו אתכם לבוא אל מלכות האלהים:
Mt	21	32	כי יוחנן בא אליכם בדרך צדקה ולא האמנתם לו אבל המוכסים והזונות הם האמינו לו ואתם ראיתם ולא שבתם אחרי כן להאמין לו:
Mt	21	33	משל אחר שמעו איש בעל בית היה ויטע האיש כרם ויעש גדר סביב לו ויחצב יקב ויבן מגדל בתוכו ויתנהו אל כרמים וילך בדרך מרחוק:
Mt	21	34	ויהי בהגיע עת האסיף וישלח עבדיו אל הכרמים לקחת את פרי:
Mt	21	35	ויחזיקו הכרמים בעבדיו את זה הכו ואת זה הרגו ואת זה סקלו:
Mt	21	36	ויוסף שלח עבדים אחרים רבים מן הראשונים ויעשו ככה גם להם:
Mt	21	37	ובאחרונה שלח אליהם את בנו באמרו מפני בני יגורו:
Mt	21	38	ויהי כראות הכרמים את הבן ויאמרו איש אל אחיו זה הוא היורש לכו ונהרגו ונאחזה בנחלתו:
Mt	21	39	ויחזיקו בו וידחפוהו אל מחוץ לכרם ויהרגו אותו:
Mt	21	40	והנה כבוא בעל הכרם מה יעשה לכרמים ההם:
Mt	21	41	ויאמרו אליו ירע לרעים ויאבדם ואת הכרם יתן לכרמים אחרים אשר ישיבו לו את הפרי בעתו:
Mt	21	42	ויאמר ישוע אליהם הכי קרא לא קראתם בכתובים אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו:
Mt	21	43	על כן אני אמר לכם כי תקח מכם מלכות האלהים ותנתן לגוי אשר יעשה את פריה: והנפל על האבן ההיא ישבר ואשר תפל עליו תשחקהו:
Mt	21	44	ויהי כשמע הכהנים הגדולים והפרושים את משליו ויבינו כי עליהם דבר:
Mt	21	45	ויבקשו לתפשו אך יראו מפני המון העם כי לנביא חשבהו:
Mt	22	1	ויען ישוע ויסף דבר במשלים אליהם לאמר:
Mt	22	2	דומה מלכות השמים למלך בשר ודם אשר עשה חתנה לבנו:
Mt	22	3	וישלח את עבדיו לקרא הקרואים אל החתנה ולא אבו לבוא:
Mt	22	4	ויסוף שלח עבדים אחרים לאמר אמרו אל הקרואים הנה ערכתי את סעודתי שורי ומריאי טבוחים והכל מוכן באו אל החתנה:
Mt	22	5	והם לא שמו לבם לזאת וילכו להם זה אל שדהו וזה אל מסחרו:
Mt	22	6	והנשארים תפשו את עבדיו ויתעללו בהם ויהרגו:
Mt	22	7	ויקצף המלך וישלח צבאותיו ויאבד את המרצחים ההם ואת עירם שרף באש:
Mt	22	8	אז אמר אל עבדיו הן החתנה מוכנה והקרואים לא היו ראויים לה:
Mt	22	9	לכן לכו נא אל ראשי הדרכים וכל איש אשר תמצאו קראו אותו אל החתנה:
Mt	22	10	ויצאו העבדים ההם אל הדרכים ויאספו את כל אשר מצאו גם רעים גם טובים וימלאו בית החתנה מסבים:
Mt	22	11	ויהי כבוא המלך לראות את המסבים וירא בהם איש ולא היה לבוש בגדי חתנה:
Mt	22	12	ויאמר אליו רעי איכה באת הנה ואין לך בגדי חתנה ויאלם:
Mt	22	13	ויאמר המלך למשרתים אסרו ידיו ורגליו ונשאתם והשלכתם אותו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחרק השנים:
Mt	22	14	כי רבים הם הקרואים ומעטים הנבחרים:
Mt	22	15	וילכו הפרושים ויתיעצו איך יכשילו בדבר:
Mt	22	16	וישלחו אליו את תלמידיהם עם ההורדוסיים לאמר רבי ידענו כי איש אמת אתה ותורה באמת את דרך אלהים ולא תגור מפני איש כי אינך מכיר פני אדם:
Mt	22	17	לכן הגידה נא לנו את דעתך הנכון לנו לתת מס אל הקיסר אם לא:
Mt	22	18	וישוע ידע את רשעתם ויאמר החנפים מה תנסוני:
Mt	22	19	הראוני את מטבע המס ויביאו לו דינר:
Mt	22	20	ויאמר אליהם של מי הצורה הזאת והמכתב אשר עליו:
Mt	22	21	ויאמרו אליו של הקיסר ויאמר אליהם לכן תנו לקיסר את אשר לקיסר ולא להם את אשר לאלהים:
Mt	22	22	וכשמעם את זאת תמהו ויעזבהו וילכו להם:
Mt	22	23	ביום ההוא נגשו אליו צדוקים האמרים כי אין תחית המתים וישאלו אותו לאמר:
Mt	22	24	רבי הן משה אמר איש כי ימות ובנים אין לו אחיו ייבם את אשתו והקים זרע לאחיו:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mt	22	25	ואתנו היו שבעה אחים והראשון נשא אשה וימת זרע אין לו ויעזב את אשתו לאחיו:
Mt	22	26	וכמו כן גם השני וכן גם השלישי עד השבעה:
Mt	22	27	ואחרי כולם מתה גם האשה:
Mt	22	28	ועתה בתחית המתים למי מן השבעה תהיה לאשה כי לכלם היתה:
Mt	22	29	ויען ישוע ויאמר להם טעים אתם באשר אינכם יודעים את הכתובים וגם את גבורת האלהים:
Mt	22	30	כי בתחית המתים לא ישאו נשים ולא תנשאנה כי אם כמלאכי אלהים בשמים יהיו:
Mt	22	31	ועל דבר תחית המתים הלא קראתם את הנאמר לכם מפי האלהים לאמר:
Mt	22	32	אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב והוא איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים:
Mt	22	33	וישמע המון העם וישתוממו על תורתו:
Mt	22	34	והפרושים כשמעם כי סכר פי הצדוקים ויועדו יחדו:
Mt	22	35	ואחד מהם מבין בתורה שאל אתו לנסותו לאמר:
Mt	22	36	רבי אי זו מצוה גדולה היא בתורה:
Mt	22	37	ויאמר ישוע אליו ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מדעך:
Mt	22	38	זאת היא המצוה הגדולה והראשונה:
Mt	22	39	והשנית דומה לה ואהבת לרעך כמוך:
Mt	22	40	בשתי המצוות האלה כל התורה תלויה וגם הנביאים:
Mt	22	41	ויהי בהקהל הפרושים וישאלם ישוע לאמר:
Mt	22	42	מה דעתכם על המשיח בן מי הוא ויאמרו אליו בן דוד:
Mt	22	43	ויאמר אליהם ואיך קרא לו דוד ברוח אדון באמרו:
Mt	22	44	נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית איבך הדם לרגליך:
Mt	22	45	ועתה אם דוד קרא לו אדון איך הוא בנו:
Mt	22	46	ולא יכל איש לענות אתו דבר ולא ערב עוד איש את לבו מן היום ההוא לשאל אותו:
Mt	23	1	אז ידבר ישוע אל המון העם ואל תלמידיו לאמר:
Mt	23	2	על כסא משה ישבו הסופרים והפרושים:
Mt	23	3	לכן כל אשר יאמרו לכם תשמרו לעשות אך כמעשיהם לא תעשו כי אמרים הם ואינם עשים:
Mt	23	4	כי אסורים משאת כבדים ועמסים על שכמם האנשים ולא יאבו להניעם אף באצבעם:
Mt	23	5	ועשים את כל מעשיהם להראות בהם לבני אדם כי מרחיבים את תפליהם ומגדילים את ציציותיהם:
Mt	23	6	ואהבים את הסבת הראש בסעודות ואת מושבי הראש בבתי הכנסיות:
Mt	23	7	ואת שאלות שלומם בשוקים ואת אשר יקראו להם בני האדם רבי רבי:
Mt	23	8	אולם אתם אל תקראו רבי כי אחד הוא רבכם המשיח ואתם אחים כלכם:
Mt	23	9	ואל תקראו אב לאיש מכם על האדמה כי אחד הוא אביכם אשר בשמים:
Mt	23	10	גם אל תקראו מנהיגים כי אחד הוא מנהיגכם המשיח:
Mt	23	11	והגדול בכם יהי לכם למשרת:
Mt	23	12	כל המרומם את עצמו ישפיל והמשפיל את עצמו ירומם:
Mt	23	13	אך אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי סגרים אתם לפני האדם את מלכות השמים הן אתם לא תבאו בה ואת הבאים לא תניחו לבוא:
Mt	23	14	אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי בלעים אתם את בתי האלמנות ומאריכים בתפלה למראה עין תחת זאת משפט על יתר תקחו:
Mt	23	15	אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי סובבים אתם בים וביבשה למען גיר גר אחד וכי יתגיר תעשו אותו לבן גיהנם כפלים יותר מכם:
Mt	23	16	אוי לכם מנהלים עורים האמרים הנשבע בהיכל אין זאת מאומה והנשבע בזהב ההיכל יאשם:
Mt	23	17	אתם הכסילים והעורים כי מה הוא הגדול אם הזהב או ההיכל המקדש את הזהב:
Mt	23	18	ואמרתם הנשבע במזבח אין מאומה והנשבע בקרבן אשר עליו יאשם:
Mt	23	19	אתם הכסילים והעורים כי מה הוא הגדול אם הקרבן או המזבח המקדש את הקרבן:
Mt	23	20	לכן הנשבע במזבח נשבע בו ובכל אשר עליו:
Mt	23	21	והנשבע בהיכל נשבע בו ובשוכן בתוכו:
Mt	23	22	והנשבע בשמים נשבע בכסא אלהים ובישב עליו:
Mt	23	23	אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי מעשרים אתם את המנתא ואת השבת ואת הכמן ותניחו את החמורות בתורה את המשפט ואת החסד ואת האמונה והיה לכם לעשות את אלה ולא להניח גם את אלה:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mt	23	24	מנהלים עורים המסננים את היתוש ובלעים את הגמל:
Mt	23	25	אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי מטהרים אתם פני הכוס והקערה מחוץ ותוכן
מלא גזל ופריצות:			
Mt	23	26	פרוש עור טהר בראשונה את תוך הכוס למען טהר גם מחוץ:
Mt	23	27	אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי דמים אתם לקברים המסידים הנראים נאים
מחוץ ותוכם מלא עצמות מתים וכל טמאה:			
Mt	23	28	ככה גם אתם מחוץ נראים כצדיקים אל בני אדם ותוככם מלא חנפה ואון:
Mt	23	29	אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי בונים אתם את קברי הנביאים ותיפו את
מצבות קברות הצדיקים:			
Mt	23	30	ואמרתם אם היינו בימי אבותינו לא היתה ידנו עמהם לשפך דם הנביאים:
Mt	23	31	ובכן תעידו על נפשכם כי בנים אתם לרוצחי הנביאים:
Mt	23	32	אף אתם מלאו סאת אבותיכם:
Mt	23	33	נחשים אתם ילדי הצפעונים איכה תמלטו מדין גיהנם:
Mt	23	34	לכן הנני שלח לכם נביאים וסופרים ומהם תהרגו ותצלבו ומהם תכו בשוטים
בבתי כנסיותיכם ותרדפום מעיר לעיר:			
Mt	23	35	למען יבא עליכם כל דם נקי הנשפך בארץ מדם הבל הצדיק עד דם זכריה בן ברכיה
אשר רצחתם אותו בין ההיכל ולמזבח:			
Mt	23	36	אמן אמר אני לכם בא יבא כל אלה על הדור הזה:
Mt	23	37	ירושלים ירושלים ההרגת את הנביאים והסקלת את השלוחים אליה כמה פעמים רציתי
לקבץ את בניך כתרנגולת המקבצת את אפרחיה תחת כנפיה ולא אביתם:			
Mt	23	38	הנה ביתכם יעזב לכם שמם:
Mt	23	39	כי אני אמר לכם ראה לא תראוני מעתה עד אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה:
Mt	24	1	ויצא ישוע מן המקדש ללכת לדרכו ויגשו תלמידיו להראותו את בניי המקדש:
Mt	24	2	ויען ישוע ויאמר אליהם הראיתם את כל אלה אמן אמר אני לכם לא תשאר פה אבן על
אבן אשר לא תתפרק:			
Mt	24	3	וישב על הר הזיתים ויגשו אליו התלמידים לבדם ויאמרו אמר נא לנו מתי תהיה זאת
ומה הוא אות בואך ואות קץ העולם:			
Mt	24	4	ויען ישוע ויאמר להם ראו פן יתעה אתכם איש:
Mt	24	5	כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא המשיח והתעו רבים:
Mt	24	6	ואתם עתידים לשמע מלחמות ושמעות מלחמה ראו פן תבהלו כי היו תהיה כל זאת אך
עדן אין הקץ:			
Mt	24	7	כי יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה והיה רעב ודבר ורעש הנה והנה:
Mt	24	8	וכל אלה רק ראשית החבלים:
Mt	24	9	אז ימסרו אתכם לעני והמיתו אתכם והייתם שנואים לכל הגוים למען שמי:
Mt	24	10	ואז יכשלו רבים ומסרו איש את רעהו ושנאו איש את אחיו:
Mt	24	11	ונביאי שקר רבים יקומו והתעו רבים:
Mt	24	12	ומפני אשר ירבה הרשע תפוג אהבת רבים:
Mt	24	13	והמחכה עד עת קץ הוא יושע:
Mt	24	14	ותקרא בשורת המלכות הזאת בתבל כלה לעדות לכל הגוים ואחר יבוא הקץ:
Mt	24	15	לכן כאשר תראו שקוץ משמם האמור על ידי דניאל הנביא עומד במקום קדש הקרא
יבין:			
Mt	24	16	אז נוס ינוסו אנשי יהודה אל ההרים:
Mt	24	17	ואשר על הגג אל ירד לשאת דבר מביתו:
Mt	24	18	ואשר בשדה אל ישב הביתה לשאת את מלבושו:
Mt	24	19	ואוי להרות ולמיניקות בימים ההם:
Mt	24	20	אך התפללו אשר מנוסתכם לא תהיה בחרף ולא בשבת:
Mt	24	21	כי אז תהיה צרה גדולה אשר כמוה לא נהיתה מראשית העולם עד עתה וכמוה לא
תהיה עוד:			
Mt	24	22	ולולא נקצרו הימים ההם לא יושע כל בשר אך למען הבחירים יקצרו הימים ההם:
Mt	24	23	וכי יאמר אליכם איש בעת ההיא הנה פה המשיח או הנו שם אל תאמינו:
Mt	24	24	כי יקומו משיחי שקר ונביאי שקר ויתנו אתות גדולות ומופתים למען התעות אף את
הבחירים אם יוכלו:			
Mt	24	25	הנה מראש הגדתי לכם:
Mt	24	26	לכן כי יאמרו אליכם הנו במדבר אל תצאו הנו בחדרים אל תאמינו:
Mt	24	27	כי כברק היוצא ממזרח ומאיר עד מערב כן יהיה גם בואו של בן האדם:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mt	24	28	כי באשר החלל שם יקבצו הנשרים:
Mt	24	29	ומיד אחרי צרת הימים ההם תחשך השמש והירח לא יגיה אורו והכוכבים יפלו מן השמים וכחות השמים יתמוטטו:
Mt	24	30	אז אות בן האדם יראה בשמים וספדו כל משפחות הארץ וראו את בן האדם בא עם ענני השמים בגבורה וכבוד רב:
Mt	24	31	וישלח את מלאכיו בקול שופר גדול ויקבצו את בחיריו מארבע הרוחות למקצה השמים ועד קצה השמים:
Mt	24	32	למדו נא את משל התאנה כאשר ירטב ענפה ופרחו עליה ידעתם כי קרוב הקיץ:
Mt	24	33	כן גם אתם בראותכם את כל אלה דעו כי קרוב הוא לפתח:
Mt	24	34	אמן אמר אני לכם כי לא יעבר הדור הזה עד אשר יהיו כל אלה:
Mt	24	35	השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון:
Mt	24	36	אך היום ההוא והשעה ההיא אין איש יודע אתה גם לא מלאכי השמים בלתי אבי לבדו:
Mt	24	37	וכימי נח כן יהיה גם בואו של בן האדם:
Mt	24	38	כי כאשר בימי המבול היו אכלים ושתים נשים ונתנים אתן לאנשים עד היום אשר בא נח אל התבה:
Mt	24	39	ולא ידעו עד בוא המבול וישחת את כלם כן יהיה גם בואו של בן האדם:
Mt	24	40	אז יהיו שנים בשדה אחד יאסף ואחד יעזב:
Mt	24	41	שתים טוחנות ברחים אחת תאסף ואחת תעזב:
Mt	24	42	לכן שקדו כי אינכם יודעים באי זו שעה יבא אדניכם:
Mt	24	43	ואת זאת הבינו אשר לו ידע בעל הבית באי זו אשמורה יבא הגנב כי עתה שקד ולא הניח לחתר את ביתו:
Mt	24	44	לכן היו נכונים גם אתם כי בשעה אשר לא תדמו יבוא בן האדם:
Mt	24	45	מי הוא אפוא העבד הנאמן והנבון אשר הפקידו אדניו על בני ביתו לתת להם את אכלם בעתו:
Mt	24	46	אשרי העבד אשר אדניו בבואו ימצאוהו עשה כן:
Mt	24	47	אמן אמר אני לכם כי יפקידוהו על כל אשר לו:
Mt	24	48	ואם העבד הרע יאמר בלבו בשש אדני לבוא:
Mt	24	49	ויחל להכות את חבריו ואכל ושתה עם הסובאים:
Mt	24	50	בוא יבוא אדני העבד ההוא ביום לא יצפה ובשעה לא ידע:
Mt	24	51	וישסף אותו וישים את חלקו עם החנפים שם תהיה הלילה וחרק השנים:
Mt	25	1	אז תדמה מלכות השמים לעשר עלמות אשר לקחו את נרותיהן ותצאנה לקראת החתן:
Mt	25	2	חמש מהן היו חכמות וחמש כסילות:
Mt	25	3	הכסילות לקחו את הנרות ולא לקחו עמהן שמן:
Mt	25	4	והחכמות לקחו שמן בכליהן ואת נרותיהן:
Mt	25	5	וכאשר בשש החתן לבוא ותנמנה כלן ותדמנה:
Mt	25	6	ויהי בחצות הלילה ותהי צוחה הנה החתן צאינה לקראתו:
Mt	25	7	אז התעוררו כל העלמות ההן ותיטבנה את נרותיהן:
Mt	25	8	ותאמרנה הכסילות אל החכמות תנה לנו משמנך כי יכבו נרותינו:
Mt	25	9	ותענינה החכמות לאמר לא כן פן יחסר לנו ולכן כי אם לכנה אל המוכרים וקנינה לכן:
Mt	25	10	ויהי בעת לכתן לקנות ויבוא החתן והנכנות ללכת באו אתו אל החתנה ותסגר הדלת:
Mt	25	11	ואחרי כן באו גם שאר העלמות ותאמרנה אדנינו פתח לנו:
Mt	25	12	ויען ויאמר אמן אמר אני לכן לא ידעתי אתכן:
Mt	25	13	לכן שקדו כי אינכם יודעים את היום ואת השעה אשר יבא בן האדם:
Mt	25	14	כי כמו איש נסע למרחוק אשר קרא אל עבדיו וימסר להם את רכושו:
Mt	25	15	ויתן לזה חמש ככרים ולזה שתיים ולזה אחת לכל איש ואיש כפי ערכו וימהר ויסע משם:
Mt	25	16	וילך האיש הלקח חמש ככרים ויסחר בהן ויעש לו חמש ככרים אחרות:
Mt	25	17	וכן הלקח שתיים גם הוא הרויח שתיים אחרות:
Mt	25	18	אך לקח האחת הלך ויחפר באדמה ויטמן את כסף אדניו:
Mt	25	19	ואחרי ימים רבים בא אדוני העבדים ההם ויעש חשבון עמהם:
Mt	25	20	ויגש הלקח חמש הככרים ויבא חמש ככרים אחרות לאמר אדני חמש ככרים מסרת לי הנה חמש ככרים אחרות הרוחתי בהן:
Mt	25	21	ויאמר אליו אדניו כן העבד הטוב והנאמן כי במעט נאמן היית ועל הרבה אפקידך בוא אל שמחת אדניך:
Mt	25	22	ויגש גם לקח הככרים ויאמר אדני ככרים מסרת לי הנה ככרים הרוחתי בהן:
Mt	25	23	ויאמר אליו אדניו היטבת העבד הטוב והנאמן במעט נאמן היית ועל הרבה אפקידך

Hebrew Holy Bible New Testament

בוא אל שמחת אדניך:

Mt 25 24 ויגש גם הלקח את הככר האחת ויאמר אדני ידעתך כי איש קשה אתה קצר באשר לא זרעת וכנס מאשר לא פזרת:

Mt 25 25 ואירא ואלך ואטמן את ככרך באדמה ועתה הא לך את אשר לך:

Mt 25 26 ויען אדניו ויאמר אליו העבד הרע והעצל אתה ידעת כי קצר אנכי באשר לא זרעתי

וכנס מאשר לא פזרתי:

Mt 25 27 לכן היה עליך לתת את כספי לשלחנים ואני בבואי הייתי לקח את אשר לי בתרבות:

Mt 25 28 על כן שאו ממנו את הככר ותנו אל האיש אשר לו עשר הככרים:

Mt 25 29 כי כל איש אשר יש לו ינתן לו ויעדיף והאיש אשר אין לו גם את אשר לו יקח ממנו:

Mt 25 30 ואת עבד הבליעל השליכו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחרק השנים:

Mt 25 31 והיה כי יבוא בן האדם בכבודו וכל המלאכים הקדשים עמו וישב על כסא כבודו:

Mt 25 32 ונאספו לפניו כל הגוים והפריד בינותם כאשר יפריד הרעה את הכבשים מן העתודים:

Mt 25 33 והציב את הכבשים לימינו ואת העתודים לשמאלו:

Mt 25 34 אז יאמר המלך אל הנצבים לימינו באו ברוכי אבי ורשו את המלכות המוכנה לכם למן

הוסד העולם:

Mt 25 35 כי רעב הייתי ותאכילני צמא הייתי ותשקוני גר הייתי ותאספוני:

Mt 25 36 ערום ותכסוני חולה ותבקרוני במשמר הייתי ותבאו אלי:

Mt 25 37 וענו הצדיקים ואמרו אדנינו מתי ראינוך רעב ונכלכלך או צמא ונשקה אותך:

Mt 25 38 ומתי ראינוך גר ונאספך או ערום ונכסך:

Mt 25 39 ומתי ראינוך חולה או במשמר ונבא אליך:

Mt 25 40 והמלך יענה ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם מה שעשיתם לאחד מאחי הצעירים

ואז יאמר גם אל הנצבים לשמאלו לכו מעלי אתם הארורים אל אש עולם המוכנה

האלה לי עשיתם:

Mt 25 41 לשטן ולמלאכיו:

Mt 25 42 כי רעב הייתי ולא האכלתם אותי צמא הייתי ולא השקיתם אותי:

Mt 25 43 גר הייתי ולא אספתם אותי ערום ולא כסיתם אותי חולה ובמשמר ולא בקרתם אותי:

Mt 25 44 וענו גם הם ואמרו אדנינו מתי ראינוך רעב או צמא או גר או ערום או חולה או במשמר

ולא שרתנוך:

Mt 25 45 אז יענה אתם לאמר אמן אמר אני לכם מה שלא עשיתם לאחד מן הצעירים האלה גם

לי לא עשיתם:

Mt 25 46 וילכו אלה למעצבת עולם והצדיקים לחיי עולם:

Mt 26 1 ויהי ככלות ישוע לדבר את כל הדברים האלה ויאמר אל תלמידיו:

Mt 26 2 אתם ידעתם כי אחרי יומים יהיה הפסח ובן האדם ימסר להצלב:

Mt 26 3 ויקהלו הכהנים הגדולים והסופרים וזקני העם אל חצר הכהן הגדול הנקרא קיפא:

Mt 26 4 ויועצו יחדו לתפש את ישוע בערמה ולהמיתו:

Mt 26 5 ויאמרו אך לא בחג פן תהיה מהומה בעם:

Mt 26 6 ויהי בהיות ישוע בית היני בבית שמעון המצרע:

Mt 26 7 ותקרב אליו אשה ובידה פך שמן יקר מאד ותצק על ראשו בהסבו על השלחן:

Mt 26 8 ויראו התלמידים ויתרעמו לאמר על מה האבוד הזה:

Mt 26 9 כי השמן הזה היה ראוי להמכר במחיר רב ולתתו לעניים:

Mt 26 10 וידע ישוע ויאמר אליהם למה תוגו את האשה הלא מעשה טוב עשתה עמדי:

Mt 26 11 כי עניים תמיד עמכם ואנכי אינני אתכם תמיד:

Mt 26 12 כי אשר שפכה את השמן הזה על גופי לחנט אותי עשתה זאת:

Mt 26 13 אמן אמר אני לכם באשר תקרא הבשורה הזאת בכל העולם גם את אשר היא עשתה

יספר לזכרון לה:

Mt 26 14 וילך אחד משנים העשר הנקרא יהודה איש קריות אל ראשי הכהנים:

Mt 26 15 ויאמר מה תתנו לי ואמסרנו בידכם וישקלו לו שלשים כסף:

Mt 26 16 ומן העת ההיא בקש תאנה למסר אותו:

Mt 26 17 ויהי בראשון לחג המצות ויגשו התלמידים אל ישוע לאמר באי זה מקום תחפץ כי נכין

לך לאכל את הפסח:

Mt 26 18 ויאמר לכו העירה אל פלני אלמני ואמרתם אליו כה אמר הרב עתי קרובה היא ובביתך

אעשה את הפסח עם תלמידי:

Mt 26 19 ויעשו התלמידים כאשר צום ישוע ויכינו את הפסח:

Mt 26 20 ויהי בערב ויסב עם שנים העשר:

Mt 26 21 ובאכלם ויאמר אמן אמר אני לכם כי אחד מכם ימסרני:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mt	26	22	ויתעצבו מאד ויחלו איש ואיש לאמר לו האנכי הוא אדני:
Mt	26	23	ויען ויאמר האיש אשר טבל עמי את ידו בקערה הוא ימסרני:
Mt	26	24	הן בן האדם הלך לו ככתוב עליו אבל אוי לאיש ההוא אשר על ידו ימסר בן האדם טוב לאיש ההוא אם לא נולד:
Mt	26	25	ויען יהודה המסר אותו ויאמר רבי האני הוא ויאמר אליו אתה אמרת:
Mt	26	26	ובאכלם ויקח ישוע את הלחם ויברך ויבצע ויתן לתלמידים ויאמר קחו ואכלו זה הוא גופי:
Mt	26	27	ויקח את הכוס ויברך ויתן להם לאמר שתו ממנה כלכם:
Mt	26	28	כי זה הוא דמי דם הברית החדשה הנשפך בעד רבים לסליחת חטאים:
Mt	26	29	ואני אמר לכם כי מעתה שתה לא אשתה מתנובת הגפן הזאת עד היום ההוא אשר אשתה אתה עמכם חדשה במלכות אבי:
Mt	26	30	ויהי אחרי גמרם את ההלל ויצאו אל הר הזיתים:
Mt	26	31	אז אמר אליהם ישוע אתם כלכם תכשלו בי בלילה הזה כי כתוב אכה את הרעה ותפוצין הצאן:
Mt	26	32	ואחרי קומי אלך לפניכם הגלילה:
Mt	26	33	ויען פטרוס ויאמר לו גם כי יכשלו בך כלם אני לעולם לא אכשל:
Mt	26	34	ויאמר אליו ישוע אמר אני לך כי בלילה הזה בטרם יקרא התרגול תכש בן שלש פעמים:
Mt	26	35	ויאמר אליו פטרוס גם כי יהיה עלי למות אתך כחש לא אכחש בך וכן אמרו גם כל התלמידים:
Mt	26	36	אחרי כן בא אתם ישוע אל חצר הנקרא גת שמני ויאמר אל התלמידים שבו לכם פה עד אשר אלך שמה והתפללתי:
Mt	26	37	ויקח אתו את פטרוס ואת שני בני זבדי ויחל להעצב ולמוג:
Mt	26	38	ויאמר להם נפשי מרה לי עד מות עמדו פה ושקדו עמי:
Mt	26	39	וילך מעט האלה ויפל על פניו ויתפלל לאמר אבי אם יוכל להיות תעבר נא מעלי הכוס הזאת אך לא כרצוני כי אם כרצונך:
Mt	26	40	ויבא אל התלמידים וימצאם ישנים ויאמר אל פטרוס הנה לא היה ביכלתכם לשקד עמי שעה אחת:
Mt	26	41	שקדו והתפללו פן תבאו לידי נסיון הן הרוח היא חפצה והבשר הוא רפה:
Mt	26	42	ויוסף ללכת לו שנית ויתפלל לאמר אבי אם לא תוכל הכוס הזאת לעבר ממני מבלי שתותי אתה יהי כרצונך:
Mt	26	43	ויבא וימצאם גם בפעם הזאת ישנים כי עיניהם היו כבדות:
Mt	26	44	ויניחם ויוסף ללכת ויתפלל שלישית באמרו עוד הפעם כדבר הזה:
Mt	26	45	ויבא אל התלמידים ויאמר אליהם נומו מעתה ונוחו הנה השעה קרובה ובן האדם נמסר לידי חטאים:
Mt	26	46	קומו ונלכה הנה הלך וקרוב המסר אותי:
Mt	26	47	עודנו מדבר והנה בא יהודה אחד משנים העשר ועמו המון רב ברחבות ובמקלות מאת ראשי הכהנים וזקני העם:
Mt	26	48	והמסר אתו נתן להם אות לאמר האיש אשר אשקוהו זה הוא תפשוהו:
Mt	26	49	ומיד נגש אל ישוע ויאמר שלום לך רבי וינשק לו:
Mt	26	50	ויאמר אליו ישוע רעי על מה באת ויגשו וישלחו את ידיהם בישוע ויתפשו אותו:
Mt	26	51	והנה אחד מן האנשים אשר עם ישוע שלח ידו וישלף חרבו ויך את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו:
Mt	26	52	ויאמר אליו ישוע השב את חרבך אל תערה כי כל אחי חרב בחרב יאבדו:
Mt	26	53	או היחשב לך כי לא יכלתי לשאל עתה מאת אבי והוא יצוה לי יותר משנים עשר לגיונות של מלאכים:
Mt	26	54	ואיככה אפוא ימלאו הכתובים כי כן היה תהיה:
Mt	26	55	בשעה ההיא אמר ישוע אל המון העם כעל פריץ יצאתם בחרבות ובמקלות לתפשני ויום יום הייתי יושב ומלמד אצלכם במקדש ולא החזקתם בי:
Mt	26	56	וכל זאת היתה למלאת כתבי הנביאים אז עזבוהו התלמידים כלם וינוסו:
Mt	26	57	והאנשים אשר תפשו את ישוע הוליכהו אל קיפא הכהן הגדול אשר נקהלו שם הסופרים והזקנים:
Mt	26	58	ופטרוס הלך אחריו מרחוק עד לחצר הכהן הגדול ויבא פנימה וישב לו אצל המשרתים לראות את אחרית הדבר:
Mt	26	59	והכהנים הגדולים והסופרים וכל הסנהדרין בקשו עדות שקר בישוע להמיתו ולא מצאו:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mt	26	60	ואף בעמד שם עדי שקר רבים לא מצאו ובאחרונה נגשו שני עדי שקר:
Mt	26	61	ויאמרו זה אמר יש ביכלתי להרס את היכל האלהים ולשוב לבנותו בשלשת ימים:
Mt	26	62	ויקם הכהן הגדול ויאמר אליו האינך משיב דבר על אשר ענו בך אלה:
Mt	26	63	וישוע החריש ויען הכהן הגדול ויאמר לו משביעך אני באלהים חיים שתאמר לנו אם אתה הוא המשיח בן האלהים:
Mt	26	64	ויאמר אליו ישוע אתה אמרת אבל אני אומר לכם כי מעתה תראו את בן האדם ישב לימין הגבורה ובא עם ענני השמים:
Mt	26	65	ויקרע הכהן הגדול את בגדיו ויאמר הוא גדף ומה לנו עוד לבקש עדים הנה עתה שמעתם את גדופו:
Mt	26	66	מה דעתכם ויענו ויאמרו איש מות הוא:
Mt	26	67	וירקו בפניו ויכהו באגרוף ואחרים הכהו על הלחי:
Mt	26	68	ויאמרו הנבא לנו המשיח מי הוא המכה אותך:
Mt	26	69	ופטרוס ישב מחוץ לבית בחצר ותגש אליו שפחה לאמר גם אתה היית עם ישוע הגלילי:
Mt	26	70	ויכחש בפני כלם לאמר לא ידעתי מה את אמרת:
Mt	26	71	ויצא אל פתח השער ותרא אותו אחרת ותאמר לאנשים אשר שם גם זה היה עם ישוע הנצרי:
Mt	26	72	ויוסף לכחש וישבע לאמר לא ידעתי את האיש:
Mt	26	73	וכמעט אחרי כן ויגשו העמדים שם ויאמרו אל פטרוס אמת כי גם אתה מהם כי גם לשונך מגלה אותך:
Mt	26	74	ויחל להחרים את נפשו ולהשבע לאמר לא ידעתי את האיש ומיד קרא התרגול:
Mt	26	75	ויזכר פטרוס את דבר ישוע אשר אמר אליו לאמר בטרם יקרא התרגול תכחש בי שלש פעמים ויצא החוצה וימרר בבכי:
Mt	27	1	ויהי לפנות הבקר ויתיעצו כל ראשי הכהנים וזקני העם על ישוע להמיתו:
Mt	27	2	ויאסרו אותו ויוליכו משם וימסרוהו אל פונטיוס פילטוס ההגמון:
Mt	27	3	וירא יהודה המסר אותו כי הרשיעהו וינחם וישב את שלשים הכסף אל הכהנים הגדולים והזקנים לאמר:
Mt	27	4	חטאתי כי דם נקי הסגרתי והם אמרו מה לנו ולזאת אתה תראה:
Mt	27	5	וישלך את הכסף אל ההיכל ויפן וילך ויחנק:
Mt	27	6	ויקחו ראשי הכהנים את הכסף ויאמרו לא נכון לנו לתתו אל ארון הקרבן כי מחיר דמים הוא:
Mt	27	7	ויתיעצו ויקנו בו את שדה היוצר לקבורת הגרים:
Mt	27	8	על כן שם השדה ההוא שדה הדם עד היום הזה:
Mt	27	9	אז נתמלא מה שנאמר ביד ירמיה הנביא ויקחו שלשים הכסף אדר היקר אשר יקר מעל בני ישראל:
Mt	27	10	ויתנו אתם אל שדה היוצר כאשר צוני יהוה:
Mt	27	11	וישוע העמד לפני ההגמון ושאלהו ההגמון לאמר האתה הוא מלך היהודים ויאמר ישוע אתה אמרת:
Mt	27	12	וידברו עליו שטנה הכהנים הגדולים והזקנים והוא לא ענה דבר:
Mt	27	13	ויאמר אליו פילטוס האינך שמע כמה הם מעידים בך:
Mt	27	14	ולא ענהו אף דבר אחד ויתמה ההגמון עד מאד:
Mt	27	15	ומנהג ההגמון היה לפטר לעם בכל חג אסיר אחד את אשר יחפצו:
Mt	27	16	ובעת ההיא היה להם אסיר ידוע ושמו בר אבא:
Mt	27	17	ויהי כאשר נקהלו ויאמר אליהם פילטוס את מי תחפצו כי אפטר לכם את בר אבא או את ישוע הנקרא בשם משיח:
Mt	27	18	כי ידע אשר רק מקנאה מסרו אותו:
Mt	27	19	ויהי כשבתו על כסא הדין ותשלח אליו אשתו לאמר אל יהי לך דבר עם הצדיק הזה כי בעבורו עניתי הרבה היום בחלום:
Mt	27	20	והכהנים הגדולים והזקנים פתו את המון העם לשאל להם את בר אבא ולאבד את ישוע:
Mt	27	21	ויען ההגמון ויאמר אליהם את מי משניהם תחפצו כי אפטר לכם ויאמרו את בר אבא:
Mt	27	22	ויאמר אליהם פילטוס ומה אעשה לישוע הנקרא בשם משיח ויענו כלם יצלב:
Mt	27	23	ויאמר ההגמון מה אפוא הרעה אשר עשה ויוסיפו עוד צעק לאמר יצלב:
Mt	27	24	ויהי כראות פילטוס כי לא יועיל מאומה ורבתה עוד המהודה ויקח מים וירחץ את ידיו לעיני העם ויאמר נקי אנכי מדם הצדיק הזה אתם תראו:
Mt	27	25	ויענו כל העם ויאמרו דמו עלינו ועל בנינו:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mt	27	26	אז פטר להם את בר אבא ואת ישוע הכה בשוטים וימסר אותו להצלב:
Mt	27	27	ויקחו אנשי הצבא אשר להגמון את ישוע ויביאהו אל בית המשפט ויאספו עליו את כל הגדוד:
Mt	27	28	ויפשיטו אותו את בגדיו ויעטפהו מעיל שני:
Mt	27	29	וישרגו קצים ויעשו עטרת וישימו על ראשו וקנה בימינו ויכרעו לפניו ויתלוצצו בו לאמר שלום לך מלך היהודים:
Mt	27	30	וירקו בו ויקחו את הקנה ויכהו על ראשו:
Mt	27	31	ואחרי התלוצצם בו הפשיטו אותו את המעיל וילבישהו את בגדיו ויוליכהו לצלב:
Mt	27	32	ויהי בצאתם וימצאו איש קורניני ושמו שמעון ויאנסו אתו לשאת לו את צלבו:
Mt	27	33	ויבאו אל המקום הנקרא גלגלתא הוא מקום גלגלת:
Mt	27	34	ויתנו לו לשתות חמץ מזוג במרורה ויטעם ולא אבה לשתות:
Mt	27	35	ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו להם את בגדיו וגורל הפילו למלאת את אשר נאמר בפי הנביא יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל:
Mt	27	36	וישבו שמה וישמרו אותו:
Mt	27	37	וישימו את דבר אשמתו כתוב ממעל לראשו זה הוא ישוע מלך היהודים:
Mt	27	38	ויצלבו אתו שני פריצים אחד לימינו ואחד לשמאלו:
Mt	27	39	והעברים גדפו אותו ויניעו את ראשם:
Mt	27	40	ויאמרו אתה ההרס את ההיכל ובנהו בשלשת ימים הושע לנפשך ואם בן האלהים אתה רדה מן הצלב:
Mt	27	41	וכן הלעיגו גם ראשי הכהנים עם הסופרים והזקנים לאמר:
Mt	27	42	את אחרים הושיע ולעצמו לא יוכל להושיע אם מלך ישראל הוא ירד נא עתה מן הצלב ונאמין בו:
Mt	27	43	בטח באלהים עתה יפלוטו אם חפץ בו כי אמר בן האלהים אני:
Mt	27	44	וגם הפריצים הנצלבים אתו חרפוהו כדברים האלה:
Mt	27	45	ומשעה הששית היה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית:
Mt	27	46	וכעת השעה התשיעית ויצעק ישוע בקול גדול אלי אלי למה שבקתני ותרגומו אלי אלי למה עזבתני:
Mt	27	47	ויאמרו מקצת העמדים שם כשמעם את זאת לאמר אל אליהו הוא קורא:
Mt	27	48	וימיהר אחד מהם וירץ ויקח ספוג וימלא אתו חמץ וישימהו על קנה וישקהו:
Mt	27	49	ושאר האנשים אמרו הניחו לו ונראה אם יבוא אליהו להושיעו:
Mt	27	50	וישוע הוסיף לקרא בקול גדול ותצא רוחו:
Mt	27	51	והנה נקרעה פרכת ההיכל מלמעלה למטה לשנים קרעים והארץ נרעשה והסלעים נבקעו:
Mt	27	52	והקברים נפתחו ורבים מגופות הקדושים ישני אדמת עפר נעורו:
Mt	27	53	ויצאו מן הקברים אחרי הקיצו ויבאו אל העיר הקדושה ויראו לרבים:
Mt	27	54	ושר המאה והאנשים אשר אתו השמרים את ישוע כראותם את הרעש ואת אשר נהיתה נבהלו מאד ויאמרו אכן זה היה בן אלהים:
Mt	27	55	ותהינה שם נשים רבות הראות מרחוק אשר הלכו אחרי ישוע מן הגליל לשרתו:
Mt	27	56	ובתוכן מרים המגדלית ומרים אם יעקב ויוסי ואם בני זבדי:
Mt	27	57	ויהי בערב ויבא איש עשיר מן הרמתים ושמו יוסף וגם הוא היה מתלמידי ישוע:
Mt	27	58	ויגש אל פילטוס לשאל את גוית ישוע ויצו פילטוס כי תנתן לו:
Mt	27	59	ויקח יוסף את הגויה ויכרך אותה בסדין טהור:
Mt	27	60	וישימה בקבר החדש אשר חצב לו בסלע ויגל אבן גדולה על פתח הקבר וילך לו:
Mt	27	61	ומרים המגדלית ומרים האחרת היו ישבות שם ממול הקבר:
Mt	27	62	ויהי ממחרת ערב השבת ויקהלו הכהנים הגדולים והפרושים אל פילטוס:
Mt	27	63	ויאמרו אדנינו זכרנו כי אמר המתעה ההוא בעודנו חי מקצה שלשת ימים קום אקום:
Mt	27	64	לכן צוה נא ויסכר מבוא הקבר עד היום השלישי פן יבאו תלמידיו בלילה וגנבהו ואמרו אל העם הנה קם מן המתים והיתה התרמית האחרונה רעה מן הראשונה:
Mt	27	65	ויאמר אליהם פילטוס הנה לכם אנשי משמר לכו סכרוהו כדעתכם:
Mt	27	66	וילכו ויסכרו את מבוא הקבר ויחתמו את האבן ויעמידו עליו את המשמר:
Mt	28	1	ואחרי מוצאי השבת כשהאיר לאחד בשבת באה מרים המגדלית ומרים האחרת לראות את הקבר:
Mt	28	2	והנה רעש גדול היה כי מלאך יהוה ירד מן השמים ויגש ויגל את האבן מן הפתח וישב עליה:
Mt	28	3	ויהי מראהו כברק ולבושו לבן כשלג:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mt	28	4	ומפחדו נבהלו השמרים ויהיו כמתים:
Mt	28	5	ויען המלאך ויאמר אל הנשים אתן אל תיראן הן ידעתי כי את ישוע הנצלב אתן מבקשות:
Mt	28	6	איננו פה כי קם כאשר אמר באנה ראינה את המקום אשר שכב שם האדון:
Mt	28	7	ומהרתן ללכת ואמרתן אל תלמידיו כי קם מן המתים והנה הוא הולך לפניכם הגלילה ושם תראוהו הנה אמרתי לכן:
Mt	28	8	ותמהרנה לצאת מן הקבר ביראה ובשמחה גדולה ותמצנה להגיד לתלמידיו:
Mt	28	9	הנה הלכות להגיד לתלמידיו והנה ישוע נקרה אליהן ויאמר שלום לכן ותגשנה ותאחזנה ברגליו ותשתחוין לו:
Mt	28	10	ויאמר אליהן ישוע אל תיראן לכנה והגדן לאחי וילכו הגלילה ושם יראוני:
Mt	28	11	ויהי בלכתן והנה אנשים מן המשמר באו העירה ויגידו לראשי הכהנים את כל הנעשה:
Mt	28	12	ויקהלו עם הזקנים ויתיעצו ויתנו כסף לרוב אל אנשי הצבא לאמר:
Mt	28	13	אמרו כי באו תלמידיו לילה ויגנבו אותו בהיותנו ישנים:
Mt	28	14	ואם ישמע הדבר לפני ההגמון אנחנו נפיסוהו והייתם בלי פחד:
Mt	28	15	ויקחו את הכסף ויעשו כאשר למדו ותצא השמועה הזאת בין היהודים עד היום הזה:
Mt	28	16	ועשתי עשר התלמידים הלכו הגלילה אל ההר אשר צום ישוע:
Mt	28	17	ויהי כראותם אתו וישתחוו לו ומקצתם נחלקו בלבם:
Mt	28	18	ויגש ישוע וידבר אליהם לאמר נתן לי כל שלטון בשמים ובארץ:
Mt	28	19	לכו ועשו לתלמידים את כל הגוים וטבלתם אתם לשם האב והבן ורוח הקדש:
Mt	28	20	ולמדתם אתם לשמר את כל אשר צויתי אתכם והנה אנכי אתכם כל הימים עד קץ העולם אמן:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mark

Mark	1	1	ראשית בשורת ישוע המשיח בן האלהים:
Mark	1	2	ככתוב בנביאים הנני שלח מלאכי לפניך ופנה דרכך לפניך:
Mark	1	3	קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו:
Mark	1	4	ויהי יוחנן טבל במדבר וקורא טבילת התשובה לסליחת החטאים:
Mark	1	5	ותצא אליו כל ארץ יהודה ובני ירושלים ויטבלו כלם על ידו בנהר הירדן מתווים את חטאתם:
Mark	1	6	ויוחנן לבוש שער גמלים ואזור עור במתניו ואכל חגבים ודבש היער:
Mark	1	7	ויקרא לאמר בוא יבא אחרי החזק ממני אשר אינני כדי לכרע ולהתיר את שרוך נעליו:
Mark	1	8	אנכי טבלתי אתכם במים והוא יטבל אתכם ברוח הקדש:
Mark	1	9	ויהי בימים ההם ויבא ישוע מנצרת אשר בגליל ויטבל על ידי יוחנן בירדן:
Mark	1	10	ויהי אך עלה עלה מן המים וירא את השמים נבקעים והרוח כיונה ירדת עליו:
Mark	1	11	ויהי קול מן השמים אתה בני ידידי אשר רצתה נפשי בו:
Mark	1	12	ואחרי כן הוציאו הרוח המדברה:
Mark	1	13	ויהי שם במדבר ארבעים יום והשטן נסהו ויהי עם החיות והמלאכים שרתוהו:
Mark	1	14	ואחרי אשר הסגר יוחנן בא ישוע הגלילה ויקרא את בשורת מלכות האלהים לאמר:
Mark	1	15	מלאה העת והגיעה מלכות האלהים שובו והאמינו בבשורה:
Mark	1	16	ויהי בהתהלכו על יד ים הגליל וירא את שמעון ואת אנדרי אחי שמעון פרשים מצודה בים כי דיגים היו:
Mark	1	17	ויאמר אליהם ישוע לכו אחרי ואשימכם לדיגי אנשים:
Mark	1	18	ויעזבו מהר את מכמרתיהם וילכו אחריו:
Mark	1	19	ויהי כעברו מעט משם וירא את יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו וגם המה באניה מתקנים את המכרות:
Mark	1	20	ויקרא מהרה אליהם ויעזבו את זבדי אביהם באניה עם השכירים וילכו אחריו:
Mark	1	21	ויבאו אל כפר נחום וימהר לבוא בשבת לבית הכנסת וילמד:
Mark	1	22	וישתוממו על תורתו כי היה מלמדם כבעל גבורה ולא כספרים:
Mark	1	23	ואיש היה בבית כנסתם אשר רוח טמאה בו ויצעק לאמר:
Mark	1	24	אמה מה לנו ולך ישוע הנצרי באת להאבידנו ידעתי מי אתה קדוש האלהים:
Mark	1	25	ויגער בו ישוע לאמר האלם וצא ממנו:
Mark	1	26	ויסחבהו רוח הטמאה ויצעק בקול גדול ויצא ממנו:
Mark	1	27	ויבהלו כלם וישאלו איש את רעהו לאמר מה זאת מה היא התורה החדשה אשר אף לרוחות הטמאה בגבורה הוא מצוה והנה שמעות לו:
Mark	1	28	ויצא שמעו מהר בכל מקמות ארץ הגליל:
Mark	1	29	ויהי אחרי צאתם מבית הכנסת ויבאו ביתה שמעון ואנדרי המה ויעקב ויוחנן עמם:
Mark	1	30	וחמות שמעון שכבה אחוזת הקדחת וימהרו לדבר אליו עליה:
Mark	1	31	ויגש ויאחז בידה ויקימה ותרף ממנה הקדחת פתאם ותשרת אותם:
Mark	1	32	ויהי בערב כבוא השמש ויביאו אליו את כל החולים ואת אחוזי השדים:
Mark	1	33	וכל העיר נאספו יחדו פתח הבית:
Mark	1	34	וירפא רבים אשר היו חולים חליים שונים ויגרש שדים הרבה ולא נתן את השדים לדבר כי ידעוהו:
Mark	1	35	וישכם ממחרת בעוד לילה ויצא וילך אל מקום חרבה ויתפלל שם:
Mark	1	36	וירדפו אחריו שמעון והאנשים אשר אתו:
Mark	1	37	וימצאוהו ויאמרו אליו הנה כלם מבקשים אותך:
Mark	1	38	ויאמר אליהם נעברה מזה אל ערי הפרוזות הקרבות ואקרא גם שם כי בעבור זאת יצאתי:
Mark	1	39	ויהי קרא בבתי כנסיותיהם בכל הגליל ויגרש את השדים:
Mark	1	40	ויבוא אליו איש מצרע ויתחנן אליו ויכרע על ברכיו ויאמר לו אם תרצה תוכל לטהרני:
Mark	1	41	וירחם עליו וישלח את ידו ויגע בו ויאמר רצה אנכי טהר:
Mark	1	42	ועודנו מדבר והצרעת סרה ממנו ויטהר:
Mark	1	43	ויגער בו וימהר להוציאו החוצה:
Mark	1	44	ויאמר אליו ראה אל תספר דבר לאיש כי אם לך הראה אל הכהן והקרב על טהרתך את אשר צוה משה לעדות להם:
Mark	1	45	אך הוא בצאתו החל לקרא הרבה ולהשמיע הדבר עד אשר לא יכל לבוא עוד אל עיר

Hebrew Holy Bible New Testament

בגלוי כי אם היה ישב מחוץ לעיר במקמות חרבה ויבאו אליו מכל עבריו:

Mark 2 1 ויהי מקץ ימים בשובו אל כפר נחום וישמעו כי הוא בבית:
 Mark 2 2 ויאספו רבים מהרה עד אפס מקום לעמד אף מחוץ לפתח וידבר אליהם את הדבר:
 Mark 2 3 ויבאו אליו אנשים נשאים איש נכה אברים וישארו בארבעה:
 Mark 2 4 ולא יכלו לגשת אליו מפני העם ויסירו את הגג במקום אשר היה שם ויחתרו חתירה

ויורידו את המשכב אשר שכב עליה נכה האברים:

Mark 2 5 ויהי כראות ישוע את אמונתם ויאמר אל נכה האברים בני נסלחו לך חטאתיך:
 Mark 2 6 ויהיו מן הסופרים יושבים שם וחשבים בלבם לאמר:
 Mark 2 7 מה ידבר זה גדופים כאלה מי יוכל לסלח חטאים בלתי האלהים לבדו:
 Mark 2 8 וידע ישוע ברוחו כי ככה חשבו בלבבם ויאמר אליהם מדוע תחשבו כאלה בלבבכם:
 Mark 2 9 מה הנקל האמר אל נכה האברים נסלחו לך חטאתיך אם אמור קום שא את משכבך

והתהלך:

Mark 2 10 אך למען תדעו כי לבן האדם יש השלטון לסלח חטאים בארץ ויאמר אל נכה האברים:
 Mark 2 11 לך אני אומר קום שא את משכבך ולך אל ביתך:
 Mark 2 12 ויקם פתאם וישא את משכבו ויצא לעיני כלם עד כי השתממו כלם וישבחו את האלהים

לאמר מעולם לא ראינו כזאת:

Mark 2 13 וישב לצאת אל יד הים ויבאו אליו כל העם וילמדם:
 Mark 2 14 ויהי בעברו וירא את לוי בן חלפי ישב בבית המכס ויאמר אליו לכה אחרי ויקם וילך

אחריו:

Mark 2 15 ויהי כאשר הסב בביתו ויסבו מוכסים וחטאים רבים עם ישוע ועם תלמידיו כי רבים היו
 ההלכים אחריו:

Mark 2 16 והסופרים והפרושים ראו אתו אכל עם המוכסים והחטאים ויאמרו אל תלמידיו למה זה
 עם החטאים והמוכסים אכל רבכם:

Mark 2 17 וישמע ישוע ויאמר החזקים אינם צריכים לרפא כי אם החללים לא באתי לקרא הצדיקים
 כי אם החטאים לתשובה:

Mark 2 18 ותלמידי יוחנן והפרושים היו צמים ויבאו ויאמרו אליו מדוע תלמידי יוחנן ותלמידי
 הפרושים צמים ותלמידיך אינם צמים:

Mark 2 19 ויאמר אליהם ישוע איך יוכלו בני החפה לצום בעוד החתן עמם כל ימי היות החתן
 עמם לא יוכלו לצום:

Mark 2 20 הנה ימים באים ולקח מאתם החתן ואז יצומו בימים ההם:
 Mark 2 21 אין תפר מטלית בגד חדש על שמלה בלה כי אז ינתק מליו החדש מן הבלה ותרע

הקריעה:

Mark 2 22 ואין נתן יין חדש בנאדות בלים כי אז יבקע היין את הנאדות והיין ישפך והנאדות יאבדו
 אבל בנאדות חדשים ינתן היין החדש:

Mark 2 23 ויהי כעברו בשבת בין הקמה ויחלו תלמידיו לקטף מלילת בלכתם:

Mark 2 24 ויאמרו אליו הפרושים ראה מה המה עשים בשבת דבר אשר לא יעשה:

Mark 2 25 ויאמר אליהם הכי לא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו חסר ורעב הוא ואשר היו אתו:
 Mark 2 26 כי בא אל בית אלהים בימי אביתר הכהן הגדול ויאכל את לחם הפנים אשר לא נכון

לאכלה כי אם לכהנים ויתן גם לאנשים אשר אתו:

Mark 2 27 ויאמר אליהם השבת נעשה בעבור האדם ולא האדם בעבור השבת:

Mark 2 28 לכן בן האדם אדון הוא גם לשבת:

Mark 3 1 וישב ויבאו אל בית הכנסת ושם איש אשר ידו יבשה:

Mark 3 2 ויתבוננו בו אם ירפאהו בשבת למען ימצאו עליו שטנה:

Mark 3 3 ויאמר אל האיש אשר יבשה ידו קום עמד בתוך:

Mark 3 4 ויאמר אליהם הנכון בשבת להיטיב או להרע להציל נפש או לאבדה ויחרישו:

Mark 3 5 ויבט אליהם סביב בחמה ויתעצב על טמטום לבבם ויאמר אל האיש פשט את ידך

ויפשט ידו ותרפא ותשב כאחרת:

Mark 3 6 והפרושים יצאו מהרה ויתיעצו עליו עם ההורדוסיים לאבדו:

Mark 3 7 וישוע סר משם עם תלמידיו אל יד הים וילכו אחריו המון עם רב מן הגליל ומיהודה:

Mark 3 8 ומירושלים ומאדום ומעבר הירדן ומסביבות צור וצידון המון רב אשר שמעו את כל אשר
 עשה ויבאו אליו:

Mark 3 9 ויאמר אל תלמידיו כי יכינו לו אניה קטנה מפני העם למען לא ילחצוהו:

Mark 3 10 כי רפא לרבים עד כי התנפלו עליו כל המנגעים לנגע בו:

Mark 3 11 והרוחות הטמאות כראותן אתו נפלו לפניו ותצעקנה לאמר אתה הוא בן אלהים:

Mark 3 12 ויגער בהן מאד אשר לא תגלינה אותו:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mark	3	13	ויעל אל ההר ויקרא אל אשר הוא חפץ בם ויבאו אליו:
Mark	3	14	וישם שנים עשר איש למען יהיו אתו ולמען ישלחם לקרא:
Mark	3	15	והיה להם השלטון לרפא את התחלאים ולגרש את השדים:
Mark	3	16	ויכנה את שמעון בשם פטרוס:
Mark	3	17	ואת יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחי יעקב ויכנה אתם בשם בני רגוש הוא בני רעם:
Mark	3	18	ואת אנדרי ואת פילפוס ואת בר תלמי ואת מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת תדי
ואת שמעון הקני:			
Mark	3	19	ואת יהודה איש קריות אשר גם מסרו:
Mark	3	20	ויבאו הביתה וישב המון העם להתאסף עד כי לא יכלו אף לאכל לחם:
Mark	3	21	וישמעו קרוביו ויצאו להחזיק בו כי אמרו יצא מדעתו:
Mark	3	22	והסופרים אשר ירדו מירושלים אמרו כי בעל זבוב נכנס בו ועל ידי שר השדים הוא
מגרש את השדים:			
Mark	3	23	ויקרא אותם אליו וידבר להם במשלים לאמר איך יוכל השטן לגרש השטן:
Mark	3	24	ואם נחלקה ממלכה על עצמה לא תוכל לעמד הממלכה ההיא:
Mark	3	25	ובית אם נחלק על עצמו לא יוכל לעמד הבית ההוא:
Mark	3	26	ואם השטן יתקומם אל עצמו ונחלק לא יוכל לעמד כי בא קצו:
Mark	3	27	אין איש אשר יכל לבוא לבית הגבור ולגזל את כליו אם לא יאסר בראשונה את הגבור
ואחר ישסה את ביתו:			
Mark	3	28	אמן אמר אני לכם כי כל החטאים יסלחו לבני אדם וכל הגדופים אשר יגדפו:
Mark	3	29	אך המגדף את רוח הקדש אין לו סליחה לעולם כי יאשם בעונו לנצח:
Mark	3	30	כי המה אמרו רוח טמאה בו:
Mark	3	31	ויבאו אמו ואחיו ויעמדו מחוץ לבית וישלחו אליו לקרא לו:
Mark	3	32	והמון העם ישבו סביביו ויאמרו אליו הנה אמך ואחריך בחוץ מבקשים אותך:
Mark	3	33	ויען ויאמר אליהם מי הם אמי ואחי:
Mark	3	34	ויבט סביב אל הישבים סביביו ויאמר הנה אמי ואחי:
Mark	3	35	כי כל אשר יעשה רצון האלהים הוא אחי ואחותי ואמי:
Mark	4	1	וישב אל הים ויחל ללמד ויקהלו אליו המון עם רב עד אשר ירד לשבת באניה בים וכל
העם עומד על חוף הים ביבשה:			
Mark	4	2	וילמדם הרבה במשלים ויאמר אליהם בלמדו אתם:
Mark	4	3	שמעו שמוע הנה הזרע יצא לזרע:
Mark	4	4	ויהי בזרעו ויפל מן הזרע על יד הדרך ויבא עוף השמים ויאכלהו:
Mark	4	5	ויש אשר נפל על מקום הסלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימהר לצמח כי לא היה לו
עמק אדמה:			
Mark	4	6	ויהי כזרח השמש ויצרב וייבש כי אין לו שרש:
Mark	4	7	ויש אשר נפל בין הקצים ויעלו הקצים וימעכוהו ולא נתן פרי:
Mark	4	8	ויש אשר נפל על האדמה הטובה ויתן פרי עלה וגדל ויעש זה שלשים שערים וזה ששים
וזה מאה:			
Mark	4	9	ויאמר אליהם מי אשר אזנים לו לשמע ישמע:
Mark	4	10	ויהי בהיותו לבדו ושאלוהו האנשים אשר סביביו עם שנים העשר על המשל:
Mark	4	11	ויאמר אליהם לכם נתן לדעת סוד מלכות האלהים ואשר בחוץ להם הכל במשלים:
Mark	4	12	למען יראו ראו ולא ידעו ושמעו שמוע ולא יבינו פן ישובו ונסלח לחטאתם:
Mark	4	13	ויאמר להם הן לא ידעתם את המשל הזה ואיך תבינו את המשלים כלם:
Mark	4	14	הזרע הוא זרע את הדבר:
Mark	4	15	ואלה הם הנזרעים על יד הדרך אשר יזרע במ הדבר וכשמעם אותו מיד בא השטן וישא
את הדבר הזרוע בלבבם:			
Mark	4	16	וכן הנזרעים על מקמות הסלע הם השמעים את הדבר ומהר בשמחה יקחהו:
Mark	4	17	אך אין להם שרש בקרבם ורק לשעה יעמדו ואחר כן בהיות צרה ורדיפה על אדות
הדבר מהרה יכשלו:			
Mark	4	18	והאחרים הנזרעים בין הקצים הם השמעים את הדבר:
Mark	4	19	ודאגות העולם הזה ומרמת העשר ותאות שאר הדברים באות וממעכות את הדבר ופרי
לא יהיה לו:			
Mark	4	20	ואלה המזרעים על האדמה הטובה הם השמעים את הדבר ומקבלים אתו ועשים פרי
לשלשים שערים ולששים ולמאה:			
Mark	4	21	ויאמר אליהם הכי יביאו הנר למען יושם תחת האיפה ותחת המטה ולא למען יעלהו על
המנורה:			

Hebrew Holy Bible New Testament

Mark	4	22	כי אין דבר סתום אשר לא יגלה ולא נעלם דבר כי אם למען יבא לגלוי:
Mark	4	23	כל אשר אֲזַנִים לוֹ לשמע ישמע:
Mark	4	24	וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רֹאוּ מָה אַתֶּם שֹׁמְעִים בְּמַדָּה אֲשֶׁר אַתֶּם מוֹדְדִים בָּהּ יִמְד לָכֶם וְעוֹד יוֹסֵף לָכֶם הַשְׁמָעִים:
Mark	4	25	כִּי מִי שִׁישׁ לוֹ נָתַן יִתֵּן לוֹ וּמִי שֶׁאֵין לוֹ גַּם אֶת אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ יִקַּח מִמֶּנּוּ:
Mark	4	26	וַיֹּאמֶר מַלְכוּת הָאֱלֹהִים הִיא כְּאֲשֶׁר יִשְׁלֹךְ אִישׁ זֶרַע עַל הָאֲדָמָה:
Mark	4	27	וַיֵּשֶׁן וְקָם לַיְלָה וַיּוֹם וַהֲזָרַע יִצְמַח וְגָדַל וְהוּא לֹא יָדַע:
Mark	4	28	כִּי הָאָרֶץ מֹצִיָּאָה פְּרִיָּה אֶת הַדָּשָׁא רֵאשׁוֹנָה וְאַחֲרָיו אֶת הַשְּׁבִלָת וְאַחֲרֵי כֵן אֶת הַחֹטָה הַמְּלָאָה בַּשְּׁבִלָת:
Mark	4	29	וְכַאֲשֶׁר גָּמַל הַפְּרִי יִמָּהֵר לְשַׁלַּח אֶת הַמַּגֵּל כִּי בִשְׁלַח הַקִּצְרִי:
Mark	4	30	וַיֹּאמֶר אֵל מָה נִדְמָה אֶת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וּבִאֵי זֶה מִשַּׁל נִמְשִׁילָנָה:
Mark	4	31	כַּגִּרְגֵר שֶׁל חֲרָדֵל אֲשֶׁר יִזְרַע בְּאֲדָמָה וְהוּא קָטָן מְכַל הַזֵּרְעִים אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ:
Mark	4	32	וְאַחֲרֵי הַזֵּרְעוֹ יַעֲלֶה וַיִּגְדַּל עַל כָּל הַיִּרְקוֹת וַעֲשֵׂה עֲנָפִים גְּדוֹלִים עַד אֲשֶׁר יוֹכְלוּ עוֹף
הַשָּׁמַיִם לִקְנֹן בְּצִלוֹ:			
Mark	4	33	וּבִמְשָׁלִים רַבִּים כְּאֵלֶּה דִּבֶּר אֲלֵיהֶם אֶת הַדָּבָר כִּפִּי אֲשֶׁר יִכְלוּ לִשְׁמַע:
Mark	4	34	וּבְבִלִי מִשַּׁל לֹא דִבֶּר אֲלֵיהֶם וְהָיָה בִּהְיוֹתוֹ עִם תַּלְמִידָיו לְבַדֵּם יִבְאֵר לָהֶם אֶת הַכֹּל:
Mark	4	35	וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בַּיּוֹם הַהוּא לַפְּנוֹת עָרֵב נִעְבְּרָה הָעֵבֶר:
Mark	4	36	וַיַּעֲזְבוּ אֶת הַמּוֹן הָעָם וַיִּקְחוּ אֹתוֹ כְּאֲשֶׁר הוּא בֹאנִיָּה וְגַם אֲנִיּוֹת אַחֲרוֹת הִלְכוּ עִמּוֹ:
Mark	4	37	וַתָּקֶם רוּחַ סַעֲרָה גְּדוֹלָה וַיִּשְׁטֹפוּ הַגָּלִילִים אֶל תּוֹךְ הָאֲנִיָּה עַד אֲשֶׁר כִּמְעַט נִמְלָאָה:
Mark	4	38	וְהוּא יֹשֵׁן עַל הַכִּסֵּי בְּאַחֲרֵי הָאֲנִיָּה וַיַּעֲרֻהוּ אוֹתוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבִּי הַאֵינְךָ דֹּאֵג לָנוּ כִּי נֹאבֵד:
Mark	4	39	וַיַּעֲזֹב וַיַּעֲרֵךְ בְּרוּחַ וַיֹּאמֶר אֵל הַיָּם הִס דָּם וְתִשָּׁךְ הָרוּחַ וְתִהְיֶה דִמְמָה גְּדוֹלָה:
Mark	4	40	וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָמָּה כֹּכָה אַתֶּם חֲרָדִים אֵיךְ אֵין לָכֶם אֲמוּנָה:
Mark	4	41	וַיִּירָאוּ יִרְאָה גְּדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ מִי אֵפּוֹא הוּא אֲשֶׁר גַּם הָרוּחַ וְהַיָּם שֹׁמְעִים לוֹ:
Mark	5	1	וַיָּבֹאוּ אֶל עֵבֶר הַיָּם אֶל אֶרֶץ הַגִּדְרִים:
Mark	5	2	וְהוּא יָצָא מִן הָאֲנִיָּה וְהָנָה אִישׁ בָּא לְקִרְאָתוֹ מִבֵּין הַקְּבָרִים אֲשֶׁר רוּחַ טְמָאָה בּוֹ:
Mark	5	3	וּמוֹשְׁבּוֹ בַּקְּבָרִים וְגַם בַּעֲבֹתֵיהֶם לֹא יָכַל אִישׁ לֵאסְרוֹ:
Mark	5	4	כִּי פַעֲמֵים הִרְבָּה אֲסִרוּהוּ בַּכְּבָלִים וּבַעֲבֹתֵיהֶם וַיִּנְתְּקוּ אֶת הָעֲבֹתִים וַיִּשְׁבֵּר אֶת הַכְּבָלִים וַאֲיִן
אִישׁ יָכַל לִכְבֹּשׁוֹ:			
Mark	5	5	וַתִּמְדֵּד לַיְלָה וַיּוֹמֶם הָיָה בַּהֲרִים וּבַקְּבָרִים צֶעֶק וּפְצַע אֶת עֲצָמוֹ בִּאֲבָנִים:
Mark	5	6	וַיְהִי כִּרְאוֹתָיו אֶת יֵשׁוּעַ מֵרְחוֹק וַיֵּרָץ וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ:
Mark	5	7	וַיִּצְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל וַיֹּאמֶר מָה לִּי וְלָךְ יֵשׁוּעַ בֶּן אֵל עֲלִיּוֹן בְּאַלְהִים אֲנִי מִשְׁבִּיעְךָ אֲשֶׁר לֹא
תַּעֲנֵנִי:			
Mark	5	8	כִּי הוּא אָמַר אֵלָיו צֵא רוּחַ טְמָא מִן הָאָדָם הַזֶּה:
Mark	5	9	וַיִּשְׁאַל אוֹתוֹ מָה שִׁמְךָ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לִגִּיּוֹן שְׁמִי כִּי רַבִּים אֲנִיחָנוּ:
Mark	5	10	וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו מֵאֵד לְבַלְתִּי שְׁלַחֵם אֶל מַחוּץ לָאָרֶץ:
Mark	5	11	וַעֲדַר חֲזִירִים רַבִּים הָיָה שָׁם בְּמַרְעָה הַהִירִים:
Mark	5	12	וַיִּתְחַנְּנוּ לוֹ כָּל הַשָּׂדִים לֵאמֹר שְׁלַחֵנוּ אֶל הַחֲזִירִים וּנְבָאָה אֶל תּוֹכָם:
Mark	5	13	וַיִּנַּח לָהֶם וַיִּצְאוּ רוּחוֹת הַטְּמָאָה וַיָּבֹאוּ בַּחֲזִירִים וַיִּשְׁתַּעֲרַר הָעֵדֶר מִן הַמּוֹרֵד אֶל הַיָּם כְּאַלְפִים
בְּמִסְפָּר וַיִּטְבְּעוּ בָיִם:			
Mark	5	14	וַיִּנּוֹסוּ רַעֵי הַחֲזִירִים וַיִּגִּידוּ זֹאת בְּעִיר וּבִשְׁדוֹת וַיִּצְאוּ לִרְאוֹת מָה נִהְיָתָה:
Mark	5	15	וַיָּבֹאוּ אֶל יֵשׁוּעַ וַיִּרְאוּ אֶת אַחֲזֵי הַשָּׂדִים אֲשֶׁר הִלְגִּיּוֹן בּוֹ וְהוּא יוֹשֵׁב מִלְּבָשׁ טוֹב וְשָׁכַל וַיִּירָאוּ:
Mark	5	16	וַיִּסְפְּרוּ לָהֶם הָרִאִים אֶת אֲשֶׁר נַעֲשֵׂה לָאֲחֻזָּה הַשָּׂדִים וְאֵת דִּבְרֵי הַחֲזִירִים:
Mark	5	17	וַיַּחֲלֻ לְהִתְחַנֵּן לוֹ לִסּוּר מִגְּבּוּלֵיהֶם:
Mark	5	18	וַיְהִי בְּרִדְתּוֹ אֶל הָאֲנִיָּה הַתְּחַנֵּן אֵלָיו הָאִישׁ אֲשֶׁר הָיָה אַחֲזֵי שָׂדִים לִתְנוֹת לִשְׁבֹּת עִמּוֹ:
Mark	5	19	וְלֹא הֵנִיחַ לוֹ כִּי אִם אָמַר אֵלָיו שׁוּב לְבֵיתְךָ אֶל בְּנֵי מִשְׁפַּחְתְּךָ וְהַגֵּד לָהֶם אֶת הַגְּדִלּוֹת
אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ יְהוָה וַיְחַנֵּךְ:			
Mark	5	20	וַיֵּלֶךְ לוֹ וַיַּחֲלֵל לְקַרְא בְּעֶשֶׂר הָעָרִים אֶת הַגְּדִלּוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ יֵשׁוּעַ וַיִּתְּמָהוּ כָלָם:
Mark	5	21	וַיֵּשֶׁב יֵשׁוּעַ לְעֵבֶר בֹּאנִיָּה אֶל עֵבֶר הַיָּם וַיִּקְהַל אֵלָיו הַמּוֹן רַב וְהוּא עַל שְׂפַת הַיָּם:
Mark	5	22	וְהָנָה בָּא אֶחָד מֵרֵאשֵׁי הַכְּנַסָּת וּשְׁמוֹ יֵאִיר וַיִּרְא אוֹתוֹ וַיִּפֹּל לְרַגְלָיו:
Mark	5	23	וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו מֵאֵד לֵאמֹר בְּתִי הַקְּטָנָה חָלָתָה עַד לְמוֹת אָנָּה בּוֹא נָא וְשִׁים יָדְךָ עָלַיָּה לְמַעַן
תִּרְפָּא וְתַחֲיָה:			
Mark	5	24	וַיֵּלֶךְ אוֹתוֹ וַיִּלְכּוּ אַחֲרָיו הַמּוֹן רַב וַיִּדְחַקְהוּ:
Mark	5	25	וְאִשָּׁה הָיְתָה זָבָת דָּם שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה שָׁנָה:
Mark	5	26	וְהָיָה סִבְלָה הִרְבָּה תַּחַת יְדֵי רַפָּאִים רַבִּים וְהוֹצִיָּאָה אֶת כָּל אֲשֶׁר לָהּ וְלֹא לְהוֹעִיל וַיְהִי
חֲלִיָּה חֲזָק מֵאֵד:			

Hebrew Holy Bible New Testament

Mark	5	27	ויהי כשמעה את שמע ישוע ותבוא בהמון העם מאחריו ותגע בבגדו:
Mark	5	28	כי אמרה רק אם אגע בבגדיו אושע:
Mark	5	29	וייבש מקור דמיה פתאם ותבן בבשרה כי נרפא נגעה:
Mark	5	30	וברגע ידע ישוע בנפשו כי גבורה יצאה ממנו ויפן בתוך העם ויאמר מי נגע בבגדי:
Mark	5	31	ויאמר אליו תלמידיו אתה ראה את ההמון דוחק אתך ואמרת מי נגע בי:
Mark	5	32	ויבט סביב לראות את אשר עשתה זאת:
Mark	5	33	ותירא האשה ותחרד כי ידעה את אשר נעשה לה ותבא ותפל לפניו ותגד לו את האמת כלה:
Mark	5	34	ויאמר אליה בתי אמונתך הושיעה לך לכי לשלום וחיית מנגערך:
Mark	5	35	עודנו מדבר והנה באים מבית ראש הכנסת לאמר בתך מתה למה תטריח עוד את המורה:
Mark	5	36	וכשמע ישוע את הדבר אשר דברו ויאמר אל ראש הכנסת אל תירא רק האמינה:
Mark	5	37	ולא הניח לאיש ללכת אתו בלתי אם לפטרוס וליעקב וליוחנן אחי יעקב:
Mark	5	38	ויבא בית ראש הכנסת וירא המון הבכים והמיללים הרבה:
Mark	5	39	ובבאו אמר אליהם מה תהמו ותבכו הנערה לא מתה אך ישנה היא:
Mark	5	40	וישחקו לו והוא גרש את כלם ויקח את אבי הנערה ואת אמה ואת אשר אתו ויבא החדרה אשר שם שכבת הנערה:
Mark	5	41	ויאחז ביד הנערה ויאמר אליה טליתא קומי אשר פרושו הילדה אני אמר לך קומי נא:
Mark	5	42	ומיד קמה הילדה ותתהלך והיא בת שתיים עשרה שנה וישמו שמה גדולה:
Mark	5	43	ויזהר אותם מאד שלא יודע הדבר לאיש ויאמר לתת לה לאכול:
Mark	6	1	ויצא משם ויבא אל ארצו וילכו אחריו תלמידיו:
Mark	6	2	וביום השבת החל ללמד בבית הכנסת וישמעו רבים וישתוממו לאמר מאין לזה כאלה ומה היא החכמה הנתונה לו עד אשר נעשו גבורות כאלה על ידיו:
Mark	6	3	הלא זה הוא החרש בן מרים ואחי יעקב ויוסי ויהודה ושמעון והלא אחיותיו אתנו פה ויהי להם למכשול:
Mark	6	4	ויאמר אליהם ישוע אין הנביא נקלה כי אם בארצו ובין קרוביו ובביתו:
Mark	6	5	ולא יכל לעשות שם פלא רק על חלשים מעטים שם את ידיו וירפאם:
Mark	6	6	ויתמה על חסרון אמונתם ויסב בכפרים סבוב ולמד:
Mark	6	7	ויקרא אל שנים העשר ויחל לשלח אותם שנים שנים ויתן להם שלטון על רוחות הטמאה:
Mark	6	8	ויצו אותם אשר לא ישאו מאומה לדרך זולתי מקל לבדו לא תרמיל ולא לחם ולא נחשת בחגורה:
Mark	6	9	רק להיות נעולי סנדל ושתי כתנות לא ילבשו:
Mark	6	10	ויאמר אליהם במקום אשר תבאו בית איש שבו בו עד כי תצאו משם:
Mark	6	11	וכל אשר לא יקבלו אתכם ולא ישמעו אליכם צאו משם ונערו את עפר כפות רגליכם לעדות להם אמן אני אמר לכם לסדם ולעמרה יקל ביום הדין מן העיר ההיא:
Mark	6	12	ויצאו ויקראו לשוב בתשובה:
Mark	6	13	ויגרשו שדים רבים ויסוכו בשמן חלשים רבים וירפאום:
Mark	6	14	וישמע עליו המלך הורדוס כי נודע שמו ויאמר יוחנן הטובל קם מן המתים ועל כן פעלות בו הגבורות:
Mark	6	15	ואחרים אמרו כי הוא אליהו ואחרים אמרו כי נביא הוא או כאחד הנביאים:
Mark	6	16	וישמע הורדוס ויאמר יוחנן אשר אנכי נשאתי את ראשו מעליו הוא קם מן המתים:
Mark	6	17	כי הוא הורדוס שלח לתפוש את יוחנן ויאסרוהו בבית הסהר בגלל הורדיה אשת פילפוס אחיו כי אתה לקח לו לאשה:
Mark	6	18	יען אשר אמר יוחנן אל הורדוס אשת אחיך איננה מתרת לך:
Mark	6	19	ותשטם אותו הורדיה ותבקש המיתו ולא יכלה:
Mark	6	20	כי הורדוס ירא את יוחנן בדעתו כי הוא איש צדיק וקדוש ויגן בעדו והרבה עשה בשמעו אליו ויאהב לשמע אותו:
Mark	6	21	ויבא היום המכשר כי הורדוס ביום הולדתו עשה משתה לגדוליו ולשרי האלפים ולראשי הגליל:
Mark	6	22	ותבא בת הורדיה ותרקד ותיטב בעיני הורדוס ובעיני המסבים עמו ויאמר המלך אל הנערה שאלני ממני את אשר תחפצי ואתן לך:
Mark	6	23	וישבע לה לאמר כל אשר תשאלני ממני אתן לך עד חצי מלכותי:
Mark	6	24	ותצא ותאמר לאמה מה אשאל ותאמר את ראש יוחנן המטביל:
Mark	6	25	ותמהר מאד לבוא אל המלך ותשאל לאמר רצוני אשר תתן לי עתה בקערה את ראש

Hebrew Holy Bible New Testament

יוחנן המטביל:

Mark	6	26	ויתעצב המלך מאד אך בעבור השבועה והמסבים עמו לא רצה להשיב פניה:
Mark	6	27	ומיד שלח המלך אחד הטבחים ויצוהו להביא את ראשו:
Mark	6	28	וילך ויכרת את ראשו בבית הסהר ויביאהו בקערה ויתנהו לנערה והנערה נתנה אתו אל אמה:
Mark	6	29	וישמעו תלמידיו ויבאו וישאו את גויתו וישימוה בקבר:
Mark	6	30	ויקהלו השליחים אל ישוע ויגידו לו את כל אשר עשו ואת אשר למדו:
Mark	6	31	ויאמר אליהם באו אתם לבדד אל מקום חרבה ונוחו מעט כי רבים היו הבאים והיצאים עד לאין עת להם לאכול:
Mark	6	32	וילכו משם באניה אל מקום חרבה לבדד:
Mark	6	33	וההמון ראה אותם יצאים וכירהו רבים וירוצו שמה ברגליהם מכל הערים ויעברו אותם ויאספו אליו:
Mark	6	34	ויצא וירא המון עם רב ויהמו מעיו עליהם כי היו כצאן אשר אין להם רעה ויחל ללמד אותם דברים הרבה:
Mark	6	35	ויהי כאשר רפה היום לערוב ויגשו אליו תלמידיו לאמר הנה המקום חרב והיום רד מאד:
Mark	6	36	שלח אותם וילכו אל החצרים והכפרים מסביב לקנות להם לחם כי אין להם מה לאכל:
Mark	6	37	ויען ויאמר אליהם תנו אתם להם לאכלה ויאמרו אליו הנלך לקנות לחם במאתים דינר ונתן להם לאכלה:
Mark	6	38	ויאמר אליהם כמה ככרות לחם יש לכם לכו וראו וידעו ויאמרו חמש ושני דגים:
Mark	6	39	ויצו אותם לשבת כלם חברה חברה לבדה על ירק הדשא:
Mark	6	40	וישבו להם שורות שורות למאות ולחמשים:
Mark	6	41	ויקח את חמשת הככרות ואת שני הדגים וישא עיניו השמימה ויברך ויפרס את הלחם ויתן לתלמידיו לשום לפניהם ואת שני הדגים חלק לכלם:
Mark	6	42	ויאכלו כלם וישבעו:
Mark	6	43	וישאו מן הפתותים מלוא סלים שנים עשר וגם מן הדגים:
Mark	6	44	והאכלים מן הלחם היו כחמשת אלפי איש:
Mark	6	45	ואחרי כן האץ בתלמידיו לרדת באניה ולעבור לפניו אל עבר הים אל בית צידה עד שלחו את העם:
Mark	6	46	ויהי אחר שלחו אתם ויעל ההרה להתפלל:
Mark	6	47	ויהי ערב והאניה באה בתוך הים והוא לבדו ביבשה:
Mark	6	48	וירא אותם מתעמלים בשוטם כי הרוח לנגדם ויהי כעת האשמרת הרביעית ויבא אליהם מתהלך על פני הים ויאלץ לעבור לפניהם:
Mark	6	49	והם בראתם אתו מתהלך על פני הים חשבו כי מראה רוח הוא ויצעקו:
Mark	6	50	כי כלם ראוהו ויבהלו אז דבר אתם ויאמר אליהם חזקו כי אני הוא אל תיראו:
Mark	6	51	ויירד אליהם אל האניה והרוח שככה וישתוממו עוד יותר בלבבם ויתמהו:
Mark	6	52	כי לא השכילו בדבר ככרות הלחם מפני טמטום לבבם:
Mark	6	53	ויעברו את הים ויבאו ארצה גניסר ויקרבו אל היבשה:
Mark	6	54	ויהי כצאתם מן האניה אז הכירהו:
Mark	6	55	וירוצו בכל סביבותיהם ויחלו לשאת את החולים במשכבות אל כל מקום אשר שמעו כי שם הוא:
Mark	6	56	ובכל מקום אשר יבא אל הכפרים או הערים ואל השדות שם שמו את החולים בחוצות ויתחננו לו כי יגעו רק בציצת בגדו והיה כל אשר נגעו ונושעו:
Mark	7	1	ויקהלו אליו הפרושים ומן הסופרים אשר באו מירושלים:
Mark	7	2	ויהי כראותם מתלמידיו אכלים לחם בטמאת ידיהם בלא נטילה ויוכיחו אתם:
Mark	7	3	כי הפרושים וכל היהודים לא יאכלו בלתי את רחצו את ידיהם עד הפרק באחזם בקבלת הזקנים:
Mark	7	4	ואת אשר מן השוק אינם אכלים בלא טבילה ועוד דברים אחרים רבים אשר קבלו לשמר כמו טבילת כסות וכדים ויורות ומטות:
Mark	7	5	וישאלו אותו הפרושים והסופרים מדוע תלמידך אינם נהגים על פי קבלת הזקנים כי אכלים לחם בלא נטבילת ידים:
Mark	7	6	ויען ויאמר אליהם היטב נבא ישעיהו עליכם החנפים ככתוב העם הזה בשפתיו כבדוני ולבו רחוק ממני:
Mark	7	7	ותהו ויראתם אתי מצות אנשים מלמדים:
Mark	7	8	כי עזבתם את מצות אלהים לאחז בקבלת בני אדם טבילות כדים וכסות וכאלה רבות אתם עשים:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mark 7	9	ויאמר אליהם מה יפה עשיתם אשר בטלתם את מצות האלהים כדי שתשמרו את קבלתכם:
Mark 7	10	כי משה אמר כבד את אביך ואת אמך ומקלל אביו ואמו מות יומת:
Mark 7	11	ואתם אמרים איש כי יאמר לאביו ולאמו קרבן פרושו מתנה לאלהים כל מה שאתה נהנה לי:
Mark 7	12	ולא תניחו לו לעשות עוד מאומה לאביו ולאמו:
Mark 7	13	ותפרו את דבר האלהים על ידי קבלתכם אשר קבלתם והרבה כאלה אתם עשים:
Mark 7	14	ויקרא אל כל העם ויאמר אליהם שמעו אלי כלכם והבינו:
Mark 7	15	אין דבר מחוץ לאדם אשר יוכל לטמא אותו בבאו אל קרבו כי אם הדברים היוצאים ממנו המה יטמאו את האדם:
Mark 7	16	כל אשר אזנים לו לשמע ישמע:
Mark 7	17	ויהי כאשר שב הביתה מן ההמון ושאלהו תלמידיו על דבר המשל:
Mark 7	18	ויאמר אליהם האף אתם חסרי בינה הלא תשכילו כי כל הבא את תוך האדם מחוצה לו לא יטמאנו:
Mark 7	19	כי לא יבוא אל לבו כי אם אל כרשו ויצא למוצאות להבר כל אכל:
Mark 7	20	ויאמר היצא מן האדם הוא מטמא את האדם:
Mark 7	21	כי מתוך לב האדם יצאות המחשבות הרעות נאף וזנה ורצוח וגונב ואהבת בצע [12-22]
		ורשעה ורמיה וזוללות וצרות עין וגדוף וזדון וסכלות:
Mark 7	22	[12-22]:
Mark 7	23	כל הרעות האלה מקרב האדם הן יוצאות ומטמאות אותו:
Mark 7	24	ויקם משם וילך לו אל גבולות צור וצידון ובבואו הביתה לא אבה כי יודע לאיש ולא יכל להסתר:
Mark 7	25	כי אשה אשר רוח טמאה נכנסה בבתה הקטנה שמעה את שמעו ותבא ותפל לרגליו:
Mark 7	26	והאשה יונית וארץ מולדתה כנען אשר לסוריא ותבקש ממנו לגרש אר השד מבתה:
Mark 7	27	ויאמר אליה ישוע הניחו לשבע בראשונה הבנים כי לא טוב לקחת לחם הבנים ולהשליכו לצעירי הכלבים:
Mark 7	28	ותען ותאמר אליו כן אדני אבל גם צעירי הכלבים יאכלו תחת השלחן מפרורי לחם הבנים:
Mark 7	29	ויאמר אליה בגלל דברך זה לכי לך יצא השד מבתך:
Mark 7	30	ותבא אל ביתה ותמצא את הילדה משכבת על חמטה והשד יצא ממנה:
Mark 7	31	וישב ויצא מגבול צור וצידון ויבא אל ים הגליל בתוך גבול עשר הערים:
Mark 7	32	ויביאו אליו איש אשר היה חרש ואלם ויתחננו לו לשום עליו את ידו:
Mark 7	33	ויקח אותו לבדו מקרב ההמון וישם את אצבעותיו באזניו וירק ויגע על לשנו:
Mark 7	34	ויבט השמימה ויאנח ויאמר אליו אפתח ופרושו הפתח:
Mark 7	35	וברגע נפתחו אזניו ויתר קשר לשונו וידבר בשפה ברורה:
Mark 7	36	ויזהר אותם כי לא יספרו לאיש וכאשר יזהירו כן ירבו להכריז:
Mark 7	37	וישתוממו עד מאד ויאמרו את הכל עשה יפה גם החרשים הוא עשה לשמעם גם האלמים למדברים:
Mark 8	1	ויהי בימים ההם בהקבץ עם רב ואין להם מה יאכלו ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם:
Mark 8	2	נכמרו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו עמדי ואין להם לחם לאכל:
Mark 8	3	והיה בשלחי אותם רעבים לבתיהם יתעלפו בדרך כי יש מהם אשר באו ממרחק:
Mark 8	4	ויענו אותו תלמידיו מאין יוכל איש להשביע את אלה פה במדבר לחם:
Mark 8	5	וישאל אותם כמה ככרות לחם יש לכם ויאמרו שבע:
Mark 8	6	ויצו את העם לשבת לארץ ויקח את שבע ככרות הלחם ויברך ויפרס ויתן אותם לתלמידיו לשום לפניהם ושימו לפני העם:
Mark 8	7	ויהי להם מעט דגים קטנים ויברך ויאמר לשום לפניהם גם את אלה:
Mark 8	8	ויאכלו וישבעו וישאו מן הפתות הנותרים שבעת דודים:
Mark 8	9	והאכלים היו כארבעת אלפי איש וישלחם:
Mark 8	10	אז ירד באניה עם תלמידיו ויבא אל גלילת דלמונתא:
Mark 8	11	ויצאו הפרושים ויחלו להתוכח אותו וישאלו מעמו אות מן השמים והם מנסים אותו:
Mark 8	12	ויאנח ברוחו ויאמר מה הדור הזה מבקש לו אות אמן אמר אני לכם אם ינתן אות לדור הזה:
Mark 8	13	ויעזב אותם וירד באניה וישב ויעבר אל עבר הים:
Mark 8	14	וישכחו לקחת אתם לחם ולא היה להם באניה בלתי אם ככר לחם אחת:
Mark 8	15	ויזהר אותם לאמר ראו השמרו לכם משאר הפרושים ומשאר הורדוס:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mark	8	16	ויחשבו ויאמרו איש אל רעהו על כי לחם אין אתנו:
Mark	8	17	וידע ישוע ויאמר להם מה תחשבו על כי לחם אין לכם העוד לא תשכילו ולא תבינו
ולבכם עודנו מטמטם:			
Mark	8	18	עינים לכם ולא תראו ואזנים לכם ולא תשמעו ולא תזכרו:
Mark	8	19	כאשר פרסתי את חמשת ככרות הלחם לחמשת אלפי איש כמה סלים מלאי פתותים
נשאתם ויאמרו אליו שנים עשר:			
Mark	8	20	ובשבע לארבעת אלפי איש כמה דודים מלאי פתותים נשאתם ויאמרו אליו שבעה:
Mark	8	21	ויאמר אליהם איך לא תבינו:
Mark	8	22	ויבא אל בית צידה ויביאו אליו איש עור ויתחננו לו לגעת בו:
Mark	8	23	ויאחז ביד העור ויוליכהו אל מחוץ לכפר וירק בעיניו ושם את ידיו עליו וישאלהו לאמר
הראה אתה דבר:			
Mark	8	24	ויבט ויאמר אראה את בני האדם כי מתהלכים כאילנות אני ראה:
Mark	8	25	ויוסף לשום את ידיו על עיניו ותפקחנה עיניו וירפא וירא הכל היטב עד למרחוק:
Mark	8	26	וישלחהו אל ביתו לאמר אל תבא בתוך הכפר ואל תדבר לאיש בכפר:
Mark	8	27	ויצא ישוע ותלמידיו ללכת אל כפרי קיסרין של פילפוס ויהי בדרך וישאל את תלמידיו
ויאמר אליהם מה אמרים עלי האנשים מי אני:			
Mark	8	28	ויענו ויאמרו יוחנן המטביל ויש אמרים אליהו ואחרים אמרים אחד מן הנביאים:
Mark	8	29	וישאל אתם לאמר ואתם מה תאמרו עלי מי אני ויען פטרוס ויאמר אליו אתה הוא
המשיח:			
Mark	8	30	ויצו אתם בגערה לבלתי דבר עליו לאיש:
Mark	8	31	ויחל ללמדם כי צריך בן האדם לענות הרבה וימאס על ידי הזקנים והכהנים הגדולים
והסופרים ויומת ומקצה שלשת ימים קום יקום:			
Mark	8	32	והוא בגלוי דבר את הדבר הזה ויקחהו פטרוס ויחל לגער בו:
Mark	8	33	ויפן אחריו ויבט את תלמידיו ויגער בפטרוס לאמר סור מעל פני השטן כי אין לך
לדברי האלהים כי אם לדברי האדם:			
Mark	8	34	ויקרא אל העם ואל תלמידיו ויאמר אליהם החפץ ללכת אחרי יכחש בנפשו וישא את
צלבו וילך אחרי:			
Mark	8	35	כי כל אשר יחפץ להושיע את נפשו תאבד נפשו וממנו וכל אשר תאבד לו נפשו למעני
ולמען הבשורה הוא ישיענה:			
Mark	8	36	כי מה יסכן לאדם כי יקנה את כל העולם ונשחתה נפשו:
Mark	8	37	או מה יתן איש פדיון נפשו:
Mark	8	38	כי כל איש אשר הייתי אני ודברי לו לחרפה בדור הנאף והחוטא הזה אף הוא יהיה
לחרפה לבן האדם בבואו בכבוד אביו עם המלאכים הקדושים:			
Mark	9	1	ויאמר אליהם אמר אני לכם כי יש מן העמדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו
מלכות האלהים באה בגבורה:			
Mark	9	2	ואחרי ששת ימים לקח ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן ויעלם על הר גבה אתו
לבדם וישתנה לעיניהם:			
Mark	9	3	ובגדיו נהיו מזהירים לבנים מאד כשלג אשר לא יוכל כובס בארץ להלבין כמוהם:
Mark	9	4	וירא אליהם אליהו ומשה מדברים עם ישוע:
Mark	9	5	ויען פטרוס ויאמר אל ישוע רבי טוב היותנו פה נעשה נא שלש סכות לך אחת ולמשה
אחת ולאלהו אחת:			
Mark	9	6	כי לא ידע מה ידבר כי היו נבהלים:
Mark	9	7	ויהי ענן סוכך עליהם ויצא מן הענן קול אמר זה בני ידידי שמעו:
Mark	9	8	והמה הביטו כה וכה פתאם ולא ראו עוד איש בלתי את ישוע לבדו אתם:
Mark	9	9	ויורדו מן ההר ויזהירם לבלתי הגיד לאיש את אשר ראו עד כי יקום בן האדם מן המתים:
Mark	9	10	וישמרו את הדבר בלבבם וידרשו לדעת מה היא התקומה מן המתים:
Mark	9	11	וישאלהו לאמר מה זה אמרים הסופרים כי אליהו בוא יבוא בראשונה:
Mark	9	12	ויען ויאמר להם הנה אליהו בא בראשונה וישיב את הכל ומה כתוב על בן האדם הלא
כי יענה הרבה וימאס:			
Mark	9	13	אבל אמר אני לכם גם בא אליהו וגם עשו לו כרצונם כאשר כתוב עליו:
Mark	9	14	ויהי כבואו אל התלמידים וירא עם רב סביבותם וסופרים מתוכחים אתם:
Mark	9	15	וכל העם כראותם אתו כן תמהו וירוצו אליו וישאלו לו לשלום:
Mark	9	16	וישאל את הסופרים מה אתם מתוכחים עמהם:
Mark	9	17	ויען אחד מן העם ויאמר רבי הבאתי אליך את בני אשר רוח אלם בקרבו:
Mark	9	18	והיה בכל מקום אשר יאחזהו הוא מרצץ אתו וירד ריריו וחרק את שניו ויבש גופו ואמר

Hebrew Holy Bible New Testament

אל תלמידך לגרשו ולא יכלו:

Mark	9	19	ויען ויאמר להם הוי דור בלתי מאמין עד מתי אהיה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אתו לפני:
Mark	9	20	ויביאהו לפניו ויהי כאשר ראהו הרוח וירוצצנו פתאם ויפל ארצה ויתגולל ויורד רירו:
Mark	9	21	וישאל את אביו כמה ימים היתה לו זאת ויאמר מימי נעוריו:
Mark	9	22	ופעמים רבות הפיל אתו גם באש גם במים להאבדו אך אם יכל תוכל רחם עלינו ועזרנו:
Mark	9	23	ויאמר אליו ישוע לאמר אם תוכל להאמין כל יוכל המאמין:
Mark	9	24	ויתן אבי הילד את קלו בבכי ויאמר אני מאמין עזר נא לחסרון אמונתי:
Mark	9	25	וירא ישוע את העם מתקבץ אליו ויגער ברוח הטמא לאמר רוח אלם וחרש אני מצוך צא ממנו ואל תסף לבוא בו עוד:
Mark	9	26	ויצעק וירצץ אתו מאד ויצא ויהי כמת עד אשר אמרו רבים כי גוע:
Mark	9	27	ויחזק ישוע בידו ויניעהו ויקם:
Mark	9	28	ויהי כאשר בא הביתה ושאלהו תלמידיו בהיותם לבדם אתו מדוע אנחנו לא יכלנו לגרשו:
Mark	9	29	ויאמר אליהם המין הזה יצא לא יצא כי אם בתפלה ובצום:
Mark	9	30	ויצאו משם ויעברו בגליל ולא אבה להודע לאיש:
Mark	9	31	כי היה מלמד את תלמידיו לאמר אליהם כי עתיד בן האדם להמסר בידי בני אדם ויהרגוהו ואחרי אשר נהרג יקום ביום השלישי:
Mark	9	32	והם לא הבינו את הדבר וייראו לשאל אותו:
Mark	9	33	ויבא אל כפר נחום ובהיותו בבית וישאל אותם מה התוכחתם איש עם רעהו בדרך:
Mark	9	34	ויחרישו כי התעשקו בדרך מי הוא הגדול בהם:
Mark	9	35	וישב ויקרא אל שנים העשר ויאמר אליהם איש כי יחפץ להיות הראשון הוא יהיה האחרון לכלם ומשרת כלם:
Mark	9	36	ויקח ילד ויעמידהו בתוכם ויחבקוהו ויאמר להם:
Mark	9	37	כל אשר יקבל בשמי ילד אחד כזה הוא מקבל אותי וכל אשר אותי יקבל איננו מקבל אותי כי אם את אשר שלחני:
Mark	9	38	ויען יוחנן ויאמר אליו רבי ראינו איש מגרש שדים בשמך ואיננו הולך אחרינו ונכלאנו יען אשר לא הלך אחרינו:
Mark	9	39	ויאמר ישוע אל תכלאהו כי אין איש עשה גבורה בשמי ויוכל במהרה לדבר בי רעה:
Mark	9	40	כי כל אשר איננו נגדנו הוא בעדנו:
Mark	9	41	כי כל המשקה אתכם כוס מים בשמי על אשר אתם למשיח אמן אמר אני לכם כי לא יאבד שכרו:
Mark	9	42	וכל המכשיל אחד הקטנים המאמינים בי טוב לו שיתלה פלח רכב על צוארו והשלך בים:
Mark	9	43	ואם ידך תכשילך קצץ אתה טוב לך לבוא קטע לחיים מהיות לך שתי ידיים ותלך אל גיהנם אל האש אשר לא תכבה:
Mark	9	44	אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה:
Mark	9	45	ואם רגלך תכשילך קצץ אתה טוב לך לבוא פסח לחיים מהיות לך שתי רגלים ותשלך לגיהנם אל האש אשר לא תכבה:
Mark	9	46	אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה:
Mark	9	47	ואם עינך תכשילך עקר אתה טוב לך לבוא אל מלכות האלהים בעין אחת מהיות לך שתי עינים ותשלך לגיהנם:
Mark	9	48	אשר שם תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה:
Mark	9	49	כי כל איש באש ימלח וכל קרבן במלח ימלח:
Mark	9	50	טוב המלח ואם המלח יהיה תפל במה תתקנו אותו יהי לכם מלח בקרבכם ויהי שלום ביניכם:
Mark	10	1	ויקם משם וילך אל גבול יהודה מעבר הירדן ויקהלו עוד אליו המון עם וילמדם כפעם בפעם:
Mark	10	2	ויגשו אליו הפרושים וישאלהו אם יוכל איש לשלח את אשתו והם מנסים אתו:
Mark	10	3	ויען ויאמר אליהם מה צוה אתכם משה:
Mark	10	4	ויאמרו משה התיר לכתב ספר כריתת ולשלח:
Mark	10	5	ויען ישוע ויאמר אליהם בעבור קשי לבבכם כתב לכם את המצוה הזאת:
Mark	10	6	אבל מראשית הבריאיה זכר ונקבה עשה אתם אלהים:
Mark	10	7	על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mark	10	8	והיו שניהם לבשר אחד ואם כן אפוא אינם עוד שנים כי אם בשר אחד:
Mark	10	9	לכן את אשר חבר אלהים לא יפרידנו אדם:
Mark	10	10	ויהי בבית וישבו תלמידיו לשאל אתו על זאת:
Mark	10	11	ויאמר אליהם המשלח את אשתו ולקח אחרת נאף הוא עליה:
Mark	10	12	ואשה כי תעזב אישה ולקחה איש אחר נאפת היא:
Mark	10	13	ויביאו אליו ילדים למען יגע בהם ויגערו התלמידים במביאייהם:
Mark	10	14	וירא ישוע ויכעס ויאמר אליהם הניחו לילדים לבוא אלי ואל תמנעום כי לאלה מלכות האלהים:
Mark	10	15	אמן אמר אני לכם כל אשר לא יקבל את מלכות האלהים כילד הוא לא יבא בה:
Mark	10	16	ויחבקם ויברכם בשמו את ידיו עליהם:
Mark	10	17	ויהי בצאתו לדרך והנה איש רץ אליו ויכרע לפניו ושאל אותו רבי הטוב מה אעשה:
ואירש חיי עולם:			
Mark	10	18	ויאמר לו ישוע מדוע קראת לי טוב אין טוב בלתי אחד האלהים:
Mark	10	19	הן ידעת את המצות לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר לא תעשק כבד את אבך ואת אמך:
Mark	10	20	ויען ויאמר אליו רבי את כל אלה שמרתי נעורי:
Mark	10	21	ויבט בו ישוע ויאהבהו ויאמר אליו אחת חסרת לך מכר את כל אשר לך ותן לעניים ויהי לך אוצר בשמים ובוא שא את הצלב ולך אחרי:
Mark	10	22	ויצר לו על הדבר הזה ויעצב וילך לו כי הון רב היה לו:
Mark	10	23	ויבט ישוע סביב ויאמר אל תלמידיו כמה יקשה לבעלי נכסים לבוא אל מלכות האלהים:
Mark	10	24	ויבהלו התלמידים על דבריו ויסף ישוע ויען ויאמר להם בני מה קשה לבטחים על חילם לבוא אל מלכות האלהים:
Mark	10	25	נקל לגמל לעבר בתוך נקב המחט מבוא עשיר אל מלכות האלהים:
Mark	10	26	ויוסיפו עוד להשתומם ויאמרו איש אלם אחיו מי אפוא יוכל להושע:
Mark	10	27	ויבט בם ישוע ויאמר מבני אדם תפלא זאת אך לא מאלהים כי מאלהים לא יפלא כל דבר:
Mark	10	28	ויען פטרוס ויאמר אליו הן אנחנו עזבנו את הכל ונלך אחריך:
Mark	10	29	ויאמר ישוע אמן אני לכם כי אין איש אשר עזב את ביתו או את אחיו או את אחיותיו או את אביו או את אמו או את אשתו או את בניו או את שדותיו למעני ולמען הבשורה:
Mark	10	30	אשר לא יקח עתה בזמן הזה בכל הרדיפות מאה פעמים כהמה בתים ואחים ואחיות ואמות ובנים ושדות ובעולם הבא חיי עולמים:
Mark	10	31	ואולם רבים מן הראשונים יהיו אחרונים והאחרונים ראשונים:
Mark	10	32	ויהי בדרך בעלותם ירושלים וישוע הולך לפנייהם והמה נבהלים ויראים בלכתם אחריו ויוסף לקחת אליו את שנים העשר ויחל להגיד להם את אשר יקרהו לאמר:
Mark	10	33	הנה אנחנו עלים ירושלימה ובן האדם ימסר לראשי הכהנים ולסופרים וירשיעוהו למות וימסרו אותו לגוים:
Mark	10	34	ויהתלו בו ויכהו בשוטים וירקו בפניו וימיתוהו וביום השלישי קום יקום:
Mark	10	35	ויקרב אליו יעקב ויוחנן בני זבדי ויאמרו רבי אותה נפשנו כי תעשה לנו את אשר נשאל ממך:
Mark	10	36	ויאמר אליהם מה איתם כי אעשה לכם:
Mark	10	37	ויאמרו אליו תנה לנו לשבת אחד לימינך ואחד לשמאלך בכבודך:
Mark	10	38	ויאמר אליהם ישוע לא ידעתם את אשר שאלתם היכל תוכלו לשתות את הכוס אשר אני שתה ולהטבל בטבילה אשר אני נטבל בה:
Mark	10	39	ויאמרו אליו נוכל ויאמר אליהם ישוע את הכוס אשר אני שתה תשתו ובטבילה אשר אני נטבל בה תטבלו:
Mark	10	40	אך שבת לימיני ולשמאלי אין בידי לתתה בלתי לאשר הוכן להם:
Mark	10	41	ויהי כשמע זאת העשרה ויחלו לכעוס על יעקב ויוחנן:
Mark	10	42	ויקרא להם ישוע ויאמר אליהם אתם ידעתם כי הנחשבים לשרי הגוים הם רדים בהם וגדוליהם שולטים עליהם:
Mark	10	43	ואתם לא כן ביניכם כי אם החפץ להיות גדול ביניכם יהיה לכם למשרת:
Mark	10	44	והחפץ להיות בכם ראשון יהיה עבד לכל:
Mark	10	45	כי בן האדם אף הוא לא בא למען ישרתוהו כי אם לשרת ולתת את נפשו כפר תחת רבים:
Mark	10	46	ויבאו יריחו ויהי כצאתו מיריחו הוא ותלמידיו והמון עם רב והנה ברטימי בן טימי איש

Hebrew Holy Bible New Testament

עור ישב על יד הדרך לשאל נדבות:

- וישמע כי הוא ישוע הנצרי ויחל לצעק ויאמר אנא בן דוד ישוע חנני:
 Mark 10 47
 ויגער בו רבים להשתיקו והוא הרבה לצעק בן דוד חנני:
 Mark 10 48
 ויעמד ישוע ויאמר קראו לו ויקראו לעור ויאמרו אליו חזק קום קרא לך:
 Mark 10 49
 וישלך את שמלתו מעליו ויקם ויבא אל ישוע:
 Mark 10 50
 ויען ישוע ויאמר אליו מה חפצת ואעשה לך ויאמר אליו העור רבוני כי אראה:
 Mark 10 51
 ויאמר ישוע אליו לך לך אמונתך הושיעה לך ופתאם ראה וילך אחרי ישוע בדרך:
 Mark 10 52
 ויהי כאשר קרבו לירושלים אל בית פגי ובית היני בהר הזיתים וישלח שנים מתלמידיו:
 Mark 11 1
 ויאמר אליהם לכו אל הכפר אשר ממולכם והיה כבאכם שמה תמצאו עיר אסור אשר
 Mark 11 2
 לא ישב עליו אדם אותו התירו והביאו:
 וכי יאמר אליכם איש למה תעשו זאת ואמרתם האדון צריך לו וברגע שלחנו הנה:
 Mark 11 3
 וילכו וימצאו העיר אסור אל השער בחוץ על אם הדרך ויתירוהו:
 Mark 11 4
 ואנשים מן העמדים שם אמרו אליהם מה זאת תעשו להתיר את העיר:
 Mark 11 5
 ויאמרו אליהם כאשר צום ישוע ויניחו להם:
 Mark 11 6
 ויביאו את העיר אל ישוע וישליכו עליו את בגדיהם וישב עליו:
 Mark 11 7
 ורבים פרשו את בגדיהם על הדרך ואחרים כרתו ענפים מן העצים וישטחו על הדרך:
 Mark 11 8
 וההלכים לפניו ואחריו צעקים לאמר הושע נא ברוך הבא בשם יהוה:
 Mark 11 9
 ברוכה מלכות דוד אבינו הבאה בשם יהוה הושע נא במרומים:
 Mark 11 10
 ויבא ישוע ירושלים ואל בית המקדש וירא ויתבונן על הכל והיום רפה לערוב ויצא אל
 Mark 11 11
 בית היני עם שנים העשר:
 ויהי ממחרת בצאתם מבית היני וירעב:
 Mark 11 12
 וירא תאנה מרחוק ולא עלים ויבא לראות הימצא בה פרי ויקרב אליה ולא מצא בה כי
 Mark 11 13
 אם עלים לבד כי לא היתה עת תאנים:
 ויען ויאמר אליה מעתה איש אל יאכל פרי ממך עד עולם וישמעו תלמידיו:
 Mark 11 14
 ויבאו ירושלים ויבא ישוע אל המקדש ויחל לגרש משם את המוכרים ואת הקונים ויהפך
 Mark 11 15
 את שלחנות השלחנים ואת מושבות מכרי היונים:
 ולא הניח לאיש לשאת כלי דרך המקדש:
 Mark 11 16
 וילמד ויאמר להם הלא כתוב כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים ואתם עשיתם אתו
 Mark 11 17
 מערת פריאים:
 וישמעו הסופרים וראשי הכהנים ויתנכלו אתו להשמידו כי יראו מפניו יען אשר כל העם
 Mark 11 18
 משתוממים על תורתו:
 ויהי בערב ויצא אל מחוץ לעיר:
 Mark 11 19
 ויהי הם עברים בבקר ויראו את התאנה כי יבשה עם שרשיה:
 Mark 11 20
 ויזכר פטרוס ויאמר אליו רבי הנה התאנה אשר אררתה יבשה:
 Mark 11 21
 ויען ישוע ויאמר אליהם תהי נא בכם אמונת אלהים:
 Mark 11 22
 כי אמן אמר אני לכם כל אשר יאמר אל ההר הזה הנשא והעתק אל תוך הים ואין ספק
 Mark 11 23
 בלבבו כי אם יאמין כי יהיה כאשר אמר כן גם יהיה לו:
 על כן אני אמר לכם כל אשר תשאלו בהתפללכם האמינו כי תקחו ויהי לכם:
 Mark 11 24
 וכי תעמדו להתפלל תסלחו לכל איש את אשר בלבבכם עליו למען יסלח לכם אביכם
 Mark 11 25
 שבשמים אף הוא את פשעיכם:
 ואתם אם לא תסלחו אף אביכם שבשמים לא יסלח לכם את פשעיכם:
 Mark 11 26
 וישבו ויבאו ירושלים ויהי הוא מתהלך במקדש ויבאו אליו הכהנים הגדולים והסופרים
 Mark 11 27
 והזקנים:
 ויאמרו אליו באי זו רשות אתה עשה אלה ומי נתן לך את הרשות הזאת לעשות את
 Mark 11 28
 אלה:
 ויאמר ישוע אליהם גם אני אשאלה אתכם דבר אחד ואתם השיבוני ואמר לכם באי זו
 Mark 11 29
 רשות אני עשה אלה:
 טבילת יוחנן המן השמים היתה אם מבני אדם השיבוני:
 Mark 11 30
 ויחשבו כה וכה בקרבם לאמר אם נאמר מן השמים יאמר מדוע אפוא לא האמנתם לו:
 Mark 11 31
 או הנאמר מבני אדם וייראו את העם כי כלם חשבו את יוחנן לנביא באמת:
 Mark 11 32
 ויענו ויאמרו אל ישוע לא ידענו ויען ישוע ויאמר אליהם אם כן גם אני לא אמר לכם באי
 Mark 11 33
 זו רשות אני עשה אלה:
 ויחל לדבר אליהם במשלים לאמר איש נטע כרם ויעש גדר סביבותיו ויחצב יקב ויבן
 Mark 12 1
 מגדל ויתנהו אל כרמים וילך למרחקים:
 ולמועד שלח אל הכרמים עבד לקחת מאת הכרמים מפרי הכרם:
 Mark 12 2

Hebrew Holy Bible New Testament

Mark	12	3	ויחזיקו בו ויכחו וישלחו ריקם:
Mark	12	4	ויספ לשלח אליהם עבד אחר ואתו סקלו באבנים ומחקו ראשו וישלחו נכלם:
Mark	12	5	ויספ וישלח אחר וגם אתו הרגו וכן עשו ברבים אחרים מהם הכו ומהם הרגו:
Mark	12	6	ויהי לו עוד בן יחיד אשר אהבו וישלח גם אתו אליהם באחרונה לאמר מפני בני יגורו:
Mark	12	7	והכרמים ההם אמרו איש אל רעהו הנה זה הוא היורש לכו ונהרגו ולנו תהיה הירשה:
Mark	12	8	ויחזיקו בו ויהרגו אותו וישליכוהו אל מחוץ לכרם:
Mark	12	9	ועתה מה יעשה בעל הכרם יבוא ויאבד את הכרמים ההם ויתן את הכרם לאחרים:
Mark	12	10	הלא קראתם את הכתוב הזה אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה:
Mark	12	11	מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו:
Mark	12	12	ויבקשו לתפשו וייראו מפני העם יען אשר הבינו כי עליהם דבר את המשל הזה ועזבוהו וילכו להם:
Mark	12	13	וישלחו אליו אנשים מן הפרושים ומן ההורדוסים ללכד אתו בדברו:
Mark	12	14	ויבאו ויאמרו אליו רבי ידענו כי איש אמת אתה ולא תגור מפני איש כי לא תכיר פנים כי אם באמת מורה אתה את דרך האלהים הנכון לתת מס אל הקיסר אם לא נתן:
Mark	12	15	והוא ידע את חנפתם ויאמר אליהם מה תנסוני הביאו אלי דינר ואראה:
Mark	12	16	ויביאו ויאמר אליהם של מי הצורה הזאת והמכתב אשר עליו ויאמרו אליו של הקיסר:
Mark	12	17	ויאמר ישוע אליהם את אשר לקיסר תנו לקיסר ואת אשר לאלהים תנו לאלהים ויתמחו עליו:
Mark	12	18	ויבאו אליו מן הצדוקים האמרים כי אין תחיה למתים וישאלוהו לאמר:
Mark	12	19	רבי כתב לנו משה כי ימות אחי איש ועזב אשה ובנים אין לו ייבם אחיו את אשתו ויקם זרע לאחיו:
Mark	12	20	והנה שבעה אחים והראשון לקח אשה ובמותו לא השאיר אחריו זרע:
Mark	12	21	ויקח אתה השני וימת ולא הניח זרע וכן גם השלישי:
Mark	12	22	ויקחוהו כל השבעה ולא השאירו אחריהם זרע ואחרי מות כלם מתה גם האשה:
Mark	12	23	ועתה בתחית המתים כשיקומו למי מהם תהיה לאשה כי לשבעה היתה לאשה:
Mark	12	24	ויאמר ישוע אליהם הלא בזאת אתם תעים באשר אינכם יודעים גם את הכתובים גם את גבורת האלהים:
Mark	12	25	כי בעת קומם מן המתים האנשים לא ישאו נשים ולא תנשאנה אך יהיו כמלאכי השמים:
Mark	12	26	ועל דבר המתים כי קום יקומו הלא קראתם בספר משה בסנה את אשר דבר אליו האלהים לאמר אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב:
Mark	12	27	האלהים איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים לכן הרביתם לתעות:
Mark	12	28	ואחד מן הסופרים שמע אתם מתוכחים ויקרב אליהם וירא כי היטב השיבם וישאלוהו מה היא הראשנה לכל המצות:
Mark	12	29	ויען ישוע וידבר אליו הראשנה לכל המצות היא שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
Mark	12	30	ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מדעך ובכל מאדך זאת היא המצוה הראשנה:
Mark	12	31	והשנית הדמה לה היא ואהבת לרעך כמוך ואין מצוה גדולה מאלה:
Mark	12	32	ויאמר אליו הסופר אמנם רבי יפה דברת כי אלהים אחד הוא ואין עוד מלבדו:
Mark	12	33	ולאהבה אותו בכל לבב ובכל מדע ובכל נפש ובכל מאד ולאהבה את הרע כנפשו גדולה היא מכל עלות וזבחים:
Mark	12	34	וירא ישוע כי ענה בדעת ויאמר אליו לא רחוק אתה ממלכות האלהים ואיש לא ערב עוד את לבו לשאל אותו שאלה:
Mark	12	35	ויען ישוע בלמדו במקדש ויאמר איך יאמרו הסופרים כי המשיח הוא בן דוד:
Mark	12	36	והוא דוד אמר ברוח הקדש נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך:
Mark	12	37	הנה דוד בעצמו קרא לו אדון ואיך הוא בנו ויאהב רב העם לשמע אתו:
Mark	12	38	ויאמר אליהם בלמד אתם השמרו מן הסופרים האהבים להתהלך עטופי טלית ואת שאלות שלומם בשוקים:
Mark	12	39	ואת מושבי הראש בבתי כנסיות ואת מסבות הראש בסעודות:
Mark	12	40	הבלעים את בתי האלמנות ומאריכים בתפלה למראה עינים המה משפט על יתר יקחו:
Mark	12	41	וישוע ישב ממול ארון האוצר והוא ראה את העם משליכים מעות לארון האוצר ועשירים רבים נתנו הרבה:
Mark	12	42	ותבא אלמנה עניה ותשלך שתי פרוטות אשר הן רבע אסר:
Mark	12	43	ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם כי האלמנה העניה הזאת נתנה יותר מכל הנתנים אל ארון האוצר:

Hebrew Holy Bible New Testament

Mark 12	44	כי כלם נתנו מן העדף שלהם והיא ממחסרה נתנה כל אשר לה את כל רכושה:
Mark 13	1	ויהי בצאתו מן המקדש ויאמר אליו אחד מתלמידיו רבי ראה מה יפו האבנים והבנינים
האלה:		
Mark 13	2	ויען ישוע אתו ויאמר הראית את כל הבנינים הגדולים האלה לא תשאר אבן על אבן
אשר לא תתפרק:		
Mark 13	3	וישב על הר הזיתים ממול המקדש ושאלהו פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרי והם אתו
לבדם:		
Mark 13	4	אמר נא לנו מתי תהיה זאת ומה הוא האות בבא העת אשר תעשה בה כל זאת:
Mark 13	5	ויען אתם ישוע ויחל לדבר ראו פן יתעה אתכם איש:
Mark 13	6	כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא ויתעו רבים:
Mark 13	7	ובשמעכם מלחמות ושמעות מלחמה אל תבהלו כי היו תהיה זאת אך לא זאת היא
הקץ:		
Mark 13	8	כי יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה והיה רעש כה וכה והיה רעב ומהומה:
Mark 13	9	אלה ראשית החבלים ואתם השמרו בנפשתיכם כי ימסרו אתכם לסנהדריות והכיתם
בבתי כנסיות ולפני משלים ומלכים טובאו למעני לעדות להם:		
Mark 13	10	והבשורה צריכה להקרא בראשנה לכל הגוים:
Mark 13	11	וכאשר יוליכו ומסרו אתכם אל תדאגו ואל תחשבו מה תדברו כי הדבר אשר יתן לכם
בשעה ההיא אותו דברו יען לא אתם הם המדברים כי אם רוח הקדש:		
Mark 13	12	ואח ימסר את אחיו למות ואב את בנו וקמו בנים באבותם והמיתו אותם:
Mark 13	13	והייתם שנזאים לכל אדם למען שמי והמחכה עד עת קץ הוא יושע:
Mark 13	14	וכי תראו את שקוץ משמם הנאמר ביד דניאל הנביא עמד במקום אשר לא לו הקורא
יבין אז נוס ינוסו אנשי יהודה אל ההרים:		
Mark 13	15	ואשר על הגג אל ירד הביתה ואל יבא פנימה לשאת דבר מביתו:
Mark 13	16	ואשר בשדה אל ישב הביתה לשאת מלבושו:
Mark 13	17	ואוי להרות ולמיניקות בימים ההמה:
Mark 13	18	אך התפללו אשר לא תהיה מנוסתכם בחרף:
Mark 13	19	כי הימים ההם יהיו עת צרה אשר לא נהיתה כמוה מראשית הבריאה אשר ברא אלהים
עד עתה וכמוה לא תהיה עוד:		
Mark 13	20	ולולי קצר יהוה את הימים ההם לא ישע כל בשר אך למען הבחירים אשר בחר בהם
קצר את הימים:		
Mark 13	21	ואז אם יאמר איש אליכם הנה פה המשיח או הנהו שם אל תאמינו:
Mark 13	22	כי יקומו משיחי שקר ונביאי שקר ונתנו אתות ומופתים להתעות אף את הבחירים אם
יוכלו:		
Mark 13	23	ואתם ראו הנה מראש הגדתי לכם את כל:
Mark 13	24	והיה בימים ההם אחרי הצרה ההיא תחשך השמש והירח לא יגיה אורו:
Mark 13	25	והכוכבים יפלו מן השמים וכחות השמים יתמוטטו:
Mark 13	26	ואז יראו את בן האדם בא בעננים בגבורה רבה ובכבוד:
Mark 13	27	ואז ישלח את מלאכיו ויקבץ את בחיריו מארבע הרוחות מקצה הארץ עד קצה השמים:
Mark 13	28	למדו נא את משל התאנה כשירטב ענפה ופרח עלה ידעתם כי קרוב הקיץ:
Mark 13	29	כן אף אתם בראתכם כי היו כל אלה דעו כי קרוב הוא לפתח:
Mark 13	30	אמן אמר אני לכם לא יעבר הדור הזה עד אשר יהיו כל אלה:
Mark 13	31	השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון:
Mark 13	32	אך עת בוא היום ההוא והשעה ההיא אין איש יודע אותה גם לא מלאכי השמים גם לא
הבן מבלעדי האב:		
Mark 13	33	ראו שקדו והתפללו כי לא ידעתם מתי תהיה העת:
Mark 13	34	והיה כאיש הולך למרחק אשר עזב את ביתו ויתן שלטן לעבדיו ולאיש איש את
מלאכתו וגם את השוער צוה לשקד:		
Mark 13	35	לכן שקדו כי לא ידעתם מתי יבוא בעל הבית אם לעת ערב או בחצות הלילה אם בעת
קריאת הגבר או בבקר:		
Mark 13	36	פן יבוא פתאום ומצא אתכם ישנים:
Mark 13	37	ואת אשר אמרתי לכם אמר אני לכל שקדו:
Mark 14	1	ויהי יומים לפני חג הפסח והמצות ויבקשו הכהנים הגדולים והסופרים איך יתפשהו
בערמה להמיתו:		
Mark 14	2	ויאמרו אך לא בחג פן תהיה מהומה בעם:
Mark 14	3	ויהי בהיותו בבית היני בית שמעון המצרע ויסב אל השלחן ותבא אשה ובידה פך שמן

Hebrew Holy Bible New Testament

נרד זך ויקר מאד ותשבר את הפך ותצק על ראשו:

Mark	14	4	ויש אשר מתרעמים איש אל רעהו לאמר על מה היה אבוד השמן הזה:
Mark	14	5	כי ראוי היה זה להמכר ביותר משלש מאות דינר ולתתו לעניים ויגערו בה:
Mark	14	6	ויאמר ישוע הניחו לה למה תגיון נפשה מעשה טוב עשתה עמדי:
Mark	14	7	כי העניים תמיד עמכם וכשתרצו תוכלו להיטיב להם ואנכי לא אהיה אתכם תמיד:
Mark	14	8	את אשר היה לאל ידה עשתה קדמה למשוח את גופי לחנטו:
Mark	14	9	אמן אמר אני לכם כי באשר תקרא הבשורה הזאת אל כל העולם גם את אשר עשתה
היא יספר לזכרון לה:			
Mark	14	10	ויהודה איש קריות אחד משנים העשר הלך אל ראשי הכהנים למסר אותו אליהם:
Mark	14	11	והם כשמעם שמחו ויאמרו לתת לו כסף ויבקש תאנה למסרו:
Mark	14	12	ויהי בראשון לחג המצות עת זבח הפסח ויאמרו אליו תלמידיו איפה תחפץ לאכל את
הפסח ונלכה ונכין:			
Mark	14	13	וישלח שנים מתלמידיו ויאמר אליהם לכו העירה ויפגע אתכם איש נשא צפחת המים
לכו אחריו:			
Mark	14	14	ובאשר יבוא שמה אמרו לבעל הבית כה אמר הרב איה המלון אשת אכלה שם את
הפסח עם תלמידיו:			
Mark	14	15	והוא יראה אתכם עליה גדולה מצעה ומוכנה ושם הכינו לנו:
Mark	14	16	ויצאו תלמידיו ויבאו העירה וימצאו כאשר דבר להם ויכינו את הפסח:
Mark	14	17	ויהי בערב ויבא עם שנים העשר:
Mark	14	18	ויסבו ויאכלו ויאמר ישוע אמן אמר אני לכם אחד מכם האכל אתי ימסרני:
Mark	14	19	ויחלו להתעצב ויאמרו אליו זה אחר זה הכי אני הוא:
Mark	14	20	ויען ויאמר אליהם אחד משנים העשר הוא הטבל עמי בקערה:
Mark	14	21	הן בן האדם הלך ילך כאשר כתוב עליו אבל אוי לאיש ההוא אשר על ידו ימסר בן
האדם טוב לאיש ההוא שלא נולד:			
Mark	14	22	ויהי באכלם ויקח ישוע לחם ויברך ויבצע ויתן להם ויאמר קחו אכלו זה הוא גופי:
Mark	14	23	ויקח את הכוס ויברך ויתן להם וישתו ממנה כלם:
Mark	14	24	ויאמר להם זה הוא דמי דם הברית החדשה הנשפך בעד רבים:
Mark	14	25	אמן אמר אני לכם שתה לא אשתה עוד מתנובת הגפן עד היום ההוא אשר אשתה
אותה חדשה במלכות האלהים:			
Mark	14	26	ואחרי גמרם את ההלל ויצאו אל הר הזיתים:
Mark	14	27	ויאמר אליהם ישוע אתם כלכם תכשלו בי בלילה הזה כי כתוב אכה את הרעה ותפוצין
הצאן:			
Mark	14	28	ואחרי קומי מן המתים אלך לפניכם הגלילה:
Mark	14	29	ויאמר אליו פטרוס גם אם כלם יכשלו אני לא אכשל:
Mark	14	30	ויאמר אליו ישוע אמן אמר אני לך כי היום בלילה הזה בטרם יקרא התרנגול פעמים
אתה תכחש בי שלש פעמים:			
Mark	14	31	והוא התחזק ויוסף לדבר ויאמר גם כי יהיה עלי למות אתך כחש לא אכחש בך וכן
אמרו גם כלם:			
Mark	14	32	ויבאו אל חצר גת שמני שמו ויאמר אל תלמידיו שבו לכם פה עד אשר אתפלל:
Mark	14	33	ויקח אתו את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן ויחל להשמים ולמוג:
Mark	14	34	ויאמר אליהם נפשי מרה לי עד מות עמדו פה ושקדו:
Mark	14	35	ויעבר משם מעט והלאה ויפל ארצה ויתפלל אשר אם יוכל היות תעבר נא מעליו השעה
הזאת:			
Mark	14	36	ויאמר אבא אבי הכל תוכל העבר נא מעלי את הכוס הזאת אך לא את אשר אני רוצה
כי אם את אשר אתה:			
Mark	14	37	ויבא וימצאם ישנים ויאמר אל פטרוס שמעון התישן הכי לא יכלת לשקד שעה אחת:
Mark	14	38	שקדו והתפללו פן תבאו לידי נסיון הן הרוח היא חפצה והבשר רפה:
Mark	14	39	ויספ לסור ויתפלל באמרו עוד הפעם כדברים ההמה:
Mark	14	40	וישב וימצאם שנית ישנים כי עיניהם היו כבדות ולא ידעו מה יענהו:
Mark	14	41	ויבא פעם שלישית ויאמר אליהם מעתה נומו ונוחו רב לי כי באה השעה הנה בן האדם
נמסר בידי חטאים:			
Mark	14	42	קומו ונלכה הנה המוסר אותי קרב:
Mark	14	43	עודנו מדבר ויהודה בא והוא אחד משנים העשר ועמו המון רב בחרבות ובמקלות מאת
הכהנים הגדולים והסופרים והזקנים:			
Mark	14	44	והמוסר אותו נתן להם אות לאמר האיש אשר אשקוה זה הוא אותו תפשו והוליכוהו אל

Hebrew Holy Bible New Testament

ימלט:

Mark	14	45	הוא בא והוא נגש אליו ויאמר רבי רבי וינשק לו:
Mark	14	46	וישלחו בו את ידיהם ויתפששו:
Mark	14	47	ואחד מן העמדים אצלו שלף את חרבו ויך את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו:
Mark	14	48	ויען ישוע ויאמר אליהם כמו על פריץ יצאתם עלי בחרבות ובמקלות לתפשני:
Mark	14	49	ויום יום הייתי אצלכם מלמד במקדש ולא החזקתם בי אבל למען ימלאו הכתובים:
Mark	14	50	ויעזבו אותו כלם וינוסו:
Mark	14	51	ונער אחד הלך אחריו מעטף בסדין לכסות את ערותו ויאחזהו הנערים:
Mark	14	52	והוא עזב את הסדין בידם וינס ערם מפניהם:
Mark	14	53	ויוליכו את ישוע אל הכהן הגדול ויקהללו אותו כל הכהנים הגדולים והזקנים והסופרים:
Mark	14	54	ופטרוס הלך אחריו מרחוק עד לחצר הכהן הגדול פנימה וישב שם עם המשרתים:
ויתחמם נגד האור:			
Mark	14	55	וראשי הכהנים וכל הסנהדרין בקשו עדות על ישוע להמיתו ולא מצאו:
Mark	14	56	כי רבים ענו בו עדות שקר אך העדיות לא היו שות:
Mark	14	57	ויקומו אנשים ויענו בו עדות שקר לאמר:
Mark	14	58	שמענו אתו אמר אני אהרס את ההיכל הזה מעשה ידי אדם ולשלושת ימים אבנה היכל
אחר אשר איננו מעשה ידי אדם:			
Mark	14	59	וגם בזאת עדותם לא שותה:
Mark	14	60	ויקם הכהן הגדול ויעמד בתוך ושאל את ישוע לאמר האינך משיב דבר מה זה אלה
ענים בך:			
Mark	14	61	והוא החריש ולא השיב דבר ויוסף עוד הכהן הגדול לשאל אתו ויאמר אליו האתה הוא
המשיח בן המברך:			
Mark	14	62	ויאמר ישוע אני הוא ואתם תראו את בן האדם יושב לימין הגבורה ובא עם ענני השמים:
Mark	14	63	ויקרע הכהן הגדול את בגדיו ויאמר מה לנו עוד לבקש עדים:
Mark	14	64	שמעתם את הגדוף מה דעתכם וירשיעו כלם כי חייב מיתה הוא:
Mark	14	65	ויחלו מהם לרק בו ויחפו את פניו ויכהו באגרף ויאמרו אליו הנבא והמשרתים הכאיבוהו
בהכותם אותו על הלחי:			
Mark	14	66	ויהי בהיות פטרוס בתחתית החצר ותבא אחת משפחות הכהן הגדול:
Mark	14	67	ותרא את פטרוס כי מתחמם הוא ותבט בו ותאמר גם אתה היית עם הנצרי ישוע:
Mark	14	68	ויכחש לאמר לא אדע ולא אבין מה את אמרת ויצא החוצה אל האולם והתרנגל קרא:
Mark	14	69	ותראהו השפחה ותוסף ותאמר אל העמדים שם כי זה הוא אחד מהם ויכחש פעם
שנית:			
Mark	14	70	וכמעט אחרי כן גם העמדים שם אמרו אל פטרוס אמנם אתה אחד מהם כי אף גלילי
אתה ולשונך כלשונם:			
Mark	14	71	ויחל להחרים את נפשו ולהשבע לאמר לא יעדתי את האיש הזה אשר אמרתם:
Mark	14	72	והתרנגל קרא פעם שנית ויזכר פטרוס את הדבר אשר אמר לו ישוע בטרם יקרא
התרנגל פעמים תכחש בי שלש פעמים וישם אל לבו ויבך:			
Mark	15	1	וישכימו ראשי הכהנים עם הזקנים והסופרים וכל הסנהדרין בבקר ויתיעצו ויאסרו את
ישוע ויוליכוהו משם וימסרוהו אל פילטוס:			
Mark	15	2	וישאל אותו פילטוס האתה מלך היהודים ויען ויאמר אליו אתה אמרת:
Mark	15	3	וראשי הכהנים הרבו לשטנו:
Mark	15	4	ויוסף פילטוס ושאלהו לאמר האינך משיב דבר ראה כמה הם מעידים בך:
Mark	15	5	וישוע לא השיב עוד אף דבר אחד ויתמה פילטוס:
Mark	15	6	ובכל חג היה דרכו לפטר להם אסיר אחד את אשר יבקשו:
Mark	15	7	ויהי איש הנקרא בשם בר אבא אסור עם המורדים אשר רצחו רצח בעת המרד:
Mark	15	8	וישא ההמון את קולו ויחלו לבקש שיעשה להם כפעם בפעם:
Mark	15	9	ויען אתם פילטוס ויאמר התחפצו כי אפטר לכם את מלך היהודים:
Mark	15	10	כי ידע אשר רק מקנאה מסרוהו ראשי הכהנים:
Mark	15	11	וראשי הכהנים הסיתו את ההמון לבלתי פטר להם כי אם בר אבא:
Mark	15	12	ויסף פילטוס ויען ויאמר להם ומה אפוא חפצתם ואעשה לאשר אתם קראים מלך
היהודים:			
Mark	15	13	ויוסיפו לצעק הצלב אותו:
Mark	15	14	ויאמר אליהם פילטוס מה אפוא עשה רעה והם הרבו עוד לצעק הצלב אותו:
Mark	15	15	ויואל פילטוס לעשות כרצון העם ויפטר להם את בר אבא ואת ישוע הכה בשוטים
וימסר אותו להצלב:			

Hebrew Holy Bible New Testament

Mark	15	16	ויליכיהו אנשי הצלב אל החצר הפנימית הוא בית המשפט ויעיקו את כל הגדוד:
Mark	15	17	וילבישהו ארגמן וישרגו עטרת קצים ויעטרהו:
Mark	15	18	ויחלו לברכו לאמר שלום לך מלך היהודים:
Mark	15	19	ויכו על ראשו בקנה וירקו בו ויכרעו על ברכיהם וישתחוו לו:
Mark	15	20	ואחרי התלוצצם בו הפשיטו אותו את הארגמן וילבישהו את בגדיו ויוציאהו לצלב אותו:
Mark	15	21	ויאנסו איש עבר אחד הבא מן השדה ושמו שמעון הקוריני אבי אלכסנדרוס ורופוס
לשאת את צלבו:			
Mark	15	22	ויביאהו אל מקום גלגלתא הוא מקום הגלגלת:
Mark	15	23	ויתנו לו יין מזוג במר והוא לא קבל:
Mark	15	24	ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו בגדיו להם בהפילם עליהם גורל מה יקח איש איש:
Mark	15	25	ותהי השעה השלישית ויצלבהו:
Mark	15	26	ומכתב דבר אשמתו כתוב למעלה מלך היהודים:
Mark	15	27	ויצלבו אתו שני פריצים אחד לימינו ואחד לשמאלו:
Mark	15	28	וימלא הכתוב האמר ואת פשעים נמנה:
Mark	15	29	והעברים גדפו אותו ויניעו ראשם לאמר האח אתה ההורס את ההיכל ובונה אותו
בשלושת ימים:			
Mark	15	30	הושע את עצמך ורדה מן הצלב:
Mark	15	31	וכן לעגו לו גם ראשי הכהנים עם הסופרים באמרם איש אל רעהו את אחרים הושע
ואת עצמו לא יוכל להושע:			
Mark	15	32	המשיח מלך ישראל ירד נא מן הצלב למען נראה ונאמין וגם הנצלבים אתו חרפוהו:
Mark	15	33	ובהיות השעה הששית היה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית:
Mark	15	34	ובשעה התשיעית ויצעק ישוע בקול גדול אלהי אלהי למה שבקתני אשר פרושו אלי
אלי למה עזבתני:			
Mark	15	35	ומקצת העמדים אצלו בשמעם את זאת אמרו הנה אל אליהו הוא קורא:
Mark	15	36	וירץ אחד מהם וימלא ספוג חמץ וישם על קנה וישקהו ויאמר הניחו ונראה אם יבא
אליהו להורידו:			
Mark	15	37	וישוע נתן קול גדול ויפח את נפשו:
Mark	15	38	ופרכת ההיכל נקרעה לשנים קרעים מלמעלה למטה:
Mark	15	39	וירא שר המאה העמד לנגדו כי בזעקו כן נפח את נפשו ויאמר אכן האיש הזה היה בן
האלהים:			
Mark	15	40	וגם נשים היו שם ראות מרחוק ובתוכן גם מרים המגדלית ומרים אמו של יעקב הצעיר
ושל יוסי ושלמית:			
Mark	15	41	אשר גם הלכו אחריו ושרתהו בהיותו בגליל ואחרות רבות אשר עלו אתו ירושלים:
Mark	15	42	ועת הערב הגיע ומפני אשר ערב שבת היה הוא היום שלפני השבת:
Mark	15	43	ויבא יוסף הרמתי יועץ נכבד אשר היה מחכה גם הוא למלכות האלהים ויתחזק ויבא אל
פילטוס וישאל את גופת ישוע:			
Mark	15	44	ויתמה פילטוס על אשר הוא כבר מת ויקרא אל שר המאה וישאלהו הגוע כבר:
Mark	15	45	וידע מפי שר המאה כי כן ויתן את גופתו מתנה ליוסף:
Mark	15	46	והוא קנה סדין ויורד אתו ויכרכהו בסדין וישימהו בקבר חצוב בסלע ויגל אבן על פתח
הקבר:			
Mark	15	47	ומרים המגדלית ומרים אם יוסי היו ראות את המקום אשר הושם שמה:
Mark	16	1	ויהי כאשר עבר יום השבת ותקנינה מרים המגדלית ומרים אם יעקב ושלמית סמים
לבוא ולסוך אתו בהם:			
Mark	16	2	ובאחד בשבת בבקר השכם באו אל הקבר כזרוח השמש:
Mark	16	3	ותאמרנה אשה אל אחותה מי יגל לנו את האבן מעל פתח הקבר:
Mark	16	4	ובהביטן ראו והנה נגללה האבן כי היתה גדלה מאד:
Mark	16	5	ותבאנה אל תוך הקבר ותראינה בחור אחד ישב מימין והוא עטה שמלה לבנה
ותשתוממנה:			
Mark	16	6	ויאמר אליהן אל תשתוממנה את ישוע הנצרי אתן מבקשות את הנצלב הוא קם איננו
פה הנה זה המקום אשר השכיבהו בו:			
Mark	16	7	אך לכנה ואמרתן אל תלמידיו ואל פטרוס כי הולך הוא לפניכם הגלילה ושם תראהו
כאשר אמר לכם:			
Mark	16	8	ותמהרנה לצאת ותברחנה מן הקבר כי אחזתן רעדה ותמהון ולא הגידו דבר לאיש כי
יראו:			
Mark	16	9	והוא כאשר קם מן המתים באחד בשבת נראה בראשונה אל מרים המגדלית אשר גרש

Hebrew Holy Bible New Testament

ממנה שבעה שדים:

Mark	16	10	ותלך ותגד לאנשים אשר היו עמו והם מתאבלים ובכים:
Mark	16	11	וכאשר שמעו כי חי ונראה אליה לא האמינו לה:
Mark	16	12	ואחרי כן נראה בדמות אחרת לשנים מהם בהיתם מתהלכים בצאתם השדה:
Mark	16	13	והם הלכו ויגידו לאחרים וגם להם לא האמינו:
Mark	16	14	ובאחרנה נראה לעשתי העשר בהיותם מסבים ויחרף חסרון אמונתם וקשי לבבם אשר לא האמינו לראים אתו נעור מן המתים:
Mark	16	15	ויאמר אליהם לכו אל כל העולם וקראו את הבשורה לכל הברואה:
Mark	16	16	המאמין ונטבל הוא יושע ואשר לא יאמין יאשם:
Mark	16	17	ואלה האתות אשר ילוו אל המאמינים יגרשו שדים בשמי ובלשנות חדשות ידברו:
Mark	16	18	נחשים ישאו בידיהם ואם ישתו סם המות לא יזיקם על חולים ישימו את ידיהם וייטב להם:
Mark	16	19	ויהי אחרי אשר דבר אתם האדון וינשא השמימה וישב לימין האלהים:
Mark	16	20	והמה יצאו ויקראו בכל המקומות והאדון עזרם ויחזק את הדבר באתות הבאות אחרי דברם אמן:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke

Luke	1	1	אחרי אשר רבים הואילו לחבר ספור המעשים אשר נאמנו בשלמות בתוכנו:
Luke	1	2	כאשר מסרו לנו הראים אתם בעיניהם מתחלה ואשר היו משרתי הדבר:
Luke	1	3	חשבתי לטוב גם אני החפש כל הדברים היטב מראשיתם לכתבם אליך בסדר
תאופילוס האדיר:			
Luke	1	4	למען תדע קשט האמרים אשר חנכת בם:
Luke	1	5	כהן היה בימי הורדוס מלך יהודה זכריה שמו ממשמרת אביה ולו אשה מבנות אהרן
ושמה אלישבע:			
Luke	1	6	ושניהם היו צדיקים לפני האלהים והלכי תם בכל מצות יהוה ובחקתיו:
Luke	1	7	ולא היה להם ילד כי אלישבע עקרה ושניהם באו בימים:
Luke	1	8	ויהי היום ויכהן לפני אלהים בסדר משמרתו:
Luke	1	9	וכמשפט עבודת הכהנים יצא גורלו להקטיר קטרת ויבא אל היכל יהוה:
Luke	1	10	וכל קהל העם היו מתפללים בחוץ בעת הקטרת:
Luke	1	11	וירא אליו מלאך יהוה עמד לימין מזבח הקטרת:
Luke	1	12	ויבהל זכריה בראותו אתו ואימה נפלה עליו:
Luke	1	13	ויאמר אליו המלאך אל תירא זכריה כי נשמעה תפלתך ואלישבע אשתך תלד לך בן
וקראת שמו יוחנן:			
Luke	1	14	והיה לך לשמחה וגיל ורבים ישמחו בהולדו:
Luke	1	15	כי גדול יהיה לפני יהוה ויין ושכר לא ישתה ורוח הקדש ימלא בעודנו בבטן אמו:
Luke	1	16	ורבים מבני ישראל ישיב אל יהוה אלהיהם:
Luke	1	17	והוא ילך לפניו ברוח אליהו ובגבורתו להשיב את לב אבות על בנים ואת הסוררים
לתבונת הצדיקים להעמיד ליהוה עם מתקן:			
Luke	1	18	ויאמר זכריה אל המלאך במה אדע זאת כי אני זקנתי ואשתי באה בימים:
Luke	1	19	ויען המלאך ויאמר אליו אני גבריאל העומד לפני האלהים ושלוח אנכי לדבר אליך
ולבשרך את זאת:			
Luke	1	20	והנה תאלם ולא תוכל לדבר עד היום אשר תהיה זאת תחת כי לא האמנת בדברי אשר
ימלאו למועדם:			
Luke	1	21	והעם היה מחכה לזכריה ויתמהו כי אחר בהיכל:
Luke	1	22	ויהי בצאתו לא יכל לדבר אליהם וידעו כי מראה ראה בהיכל וירמו להם ועודנו נאלם:
Luke	1	23	ויהי כאשר מלאו ימי עבדתו וילך לו אל ביתו:
Luke	1	24	ויהי אחרי הימים האלה ותהר אלישבע אשתו ותתחבא חמשה חדשים ותאמר:
Luke	1	25	ככה עשה לי יהוה בימי פקדו אותי לאסוף את חרפתי בתוך בני אדם:
Luke	1	26	ויהי בחדש הששי וישלח המלאך גבריאל מאת האלהים גלילה אל עיר אשר שמה
נצרת:			
Luke	1	27	אל בתולה מארשה לאיש אשר שמו יוסף מבית דוד ושם הבתולה מרים:
Luke	1	28	ויבא המלאך אליה החדרה ויאמר שלום לך אשת חן יהוה עמך ברוכה את בנשים:
Luke	1	29	והיא בראותה נבהלה לדברו ותאמר בלבה מה היא הברכה הזאת:
Luke	1	30	ויאמר לה המלאך אל תיראי מרים כי מצאת חן לפני האלהים:
Luke	1	31	והנך הרה וילדת בן וקראת את שמו ישוע:
Luke	1	32	והוא גדול יהיה ובן עליון יקרא ויהוה אלהים יתן לו את כסא דוד אביו:
Luke	1	33	ועל בית יעקב ימלך לעולם ועד ולמלכותו אין קץ:
Luke	1	34	ותאמר מרים אל המלאך איך תהיה זאת ואני אינני ידעת איש:
Luke	1	35	ויען המלאך ויאמר אליה רוח הקדש תבוא עליך וגבורת עליון תצל עליך על כן גם
לקדוש הילוד יקרא בן אלהים:			
Luke	1	36	והנה אלישבע קרובתך אשר קראו לה עקרה גם היא הרתה בן בזקנתה וזה לה החדש
הששי:			
Luke	1	37	כי לא יפלא מאלהים כל דבר:
Luke	1	38	ותאמר מרים הנני שפחת יהוה יהי לי כדברך ויצא מאתה המלאך:
Luke	1	39	ותקם מרים בימים ההם ותמהר ללכת ההרה אל עיר יהודה:
Luke	1	40	ותבא בית זכריה ותברך את אלישבע:
Luke	1	41	ויהי כשמע אלישבע את ברכת מרים וירקד הילד במעיה ותמלא אלישבע רוח הקדש:
Luke	1	42	ותקרא בקול גדול ותאמר ברוכה את בנשים וברוך פרי בטןך:
Luke	1	43	ומאין לי זאת אשר אם אדני באה אלי:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke	1	44	כי קול ברכתך בא באזני והנה רקד בשמחה הילד במעי:
Luke	1	45	ואשרי המאמינה כי המלא תמלא אשר דבר לה מאת יהוה:
Luke	1	46	ותאמר מרים רוממה נפשי את יהוה:
Luke	1	47	ותגל רוחי באלהי ישעי:
Luke	1	48	אשר ראה בעני אמתו כי הנה מעתה כל הדורות יאשרוני כי גדלות עשה לי שדי [94-84]
וקדוש שמו:			
Luke	1	49	[94-84]:
Luke	1	50	וחסדו לדור דורים על יראיו:
Luke	1	51	גבורות עשה בזרעו פזר גאים במזמות לבבם:
Luke	1	52	הרס נדיבים מכסאותו וירם שפלים:
Luke	1	53	רעבים מלא טוב ועשירים שלח ריקם:
Luke	1	54	תמך בישראל עבדו לזכר את רחמיו:
Luke	1	55	כאשר דבר אל אבותינו לאברהם ולזרעו עד עולם:
Luke	1	56	ותשב מרים עמה כשלשה חדשים ותשב לביתה:
Luke	1	57	וימלאו ימי אלישבע ללדת ותלד בן:
Luke	1	58	וישמעו שכניה וקרוביה כי הגדיל יהוה את חסדו עמה וישמחו אתה:
Luke	1	59	ויהי ביום השמיני ויבאו למול את הילד ויקראו אתו זכריה על שם אביו:
Luke	1	60	ותען אמו ותאמר לא כי יוחנן יקרא:
Luke	1	61	ויאמרו אליה אין איש במשפחתך אשר נקרא בשם הזה:
Luke	1	62	וירמזו אל אביו לדעת מה השם אשר יחפץ להקרא לו:
Luke	1	63	וישאל לוח ויכתב עליו לאמר יוחנן שמו ויתמהו כלם:
Luke	1	64	ויפתח פיו ולשונו פתאם וידבר ויברך את האלהים:
Luke	1	65	ותפל אימה על כל שכניהם ויספר כל הדברים האלה בכל הרי יהודה:
Luke	1	66	וישימו כל השמעים אל לבם לאמר מה אפוא יהיה הילד הזה ויד יהוה היתה עמו:
Luke	1	67	וימלא זכריה אביו רוח הקדש וינבא לאמר:
Luke	1	68	ברוך יהוה אלהי ישראל כי פקד את עמו וישלח לו פדות:
Luke	1	69	וירם לנו קרן ישועה בבית דוד עבדו:
Luke	1	70	כאשר דבר בפי נביאי הקדושים אשר מעולם:
Luke	1	71	ישועה מאיבינו ומיד כל שנאינו:
Luke	1	72	לעשות חסד עם אבותינו ולזכר את ברית קדשו:
Luke	1	73	את השבועה אשר נשבע לאברהם אבינו:
Luke	1	74	להצילנו מיד איבינו ולתתנו לעבדו בלי פחד:
Luke	1	75	בתמים ובצדקה לפניו כל ימי חייו:
Luke	1	76	ואתה הילד נביא עליון תקרא כי לפני יהוה תלך לפנות את דרכיו:
Luke	1	77	לתת דעת הישועה לעמו בסליחת חטאתיהם:
Luke	1	78	ברחמי חסד אלהינו אשר בהם פקדנו הנגה ממרומם:
Luke	1	79	להאיר לישובי חשך וצלמות ולהכין את רגלינו אל דרך השלום:
Luke	1	80	ויגדל הילד ויחזק ברוח ויהי במדברות עד יום הראתו אל ישראל:
Luke	2	1	ויהי בימים ההם ותצא דת מאת הקיסר אוגוסטוס לספר את כל ישובי תבל:
Luke	2	2	וזה המפקד היה הראשון בהיות קורניניוס שליט בסוריא:
Luke	2	3	וילכו כלם להתפקד איש לעירו:
Luke	2	4	ויעל גם יוסף מן הגליל מעיר נצרת אל יהודה לעיר דוד הנקראה בית לחם כי היה
מבית דוד וממשפחתו:			
Luke	2	5	להתפקד עם מרים המארשה לו והיא הרה:
Luke	2	6	ויהי בהיותם שם וימלאו ימיה ללדת:
Luke	2	7	ותלד את בנה הבכור ותחתלהו ותשכיבהו באבוס כי לא היה להם מקום במלון:
Luke	2	8	ורעים היו בארץ ההיא לנים בשדה ושמרים את משמרות הלילה בעדרם:
Luke	2	9	והנה מלאך יהוה נצב עליהם וכבוד יהוה הופיע עליהם מסביב וייראו יראה גדולה:
Luke	2	10	ויאמר אליהם המלאך אל תיראו כי הנני מבשר אתכם שמחה גדולה אשר תהיה לכל
העם:			
Luke	2	11	כי היום ילד לכם בעיר דוד מושיע אשר הוא המשיח האדון:
Luke	2	12	וזה לכם האות תמצאון ילד מחתל ומנח באבוס:
Luke	2	13	ויהי פתאם אצל המלאך המון צבא השמים והם משבחים את האלהים ואמרים:
Luke	2	14	כבוד במרומים לאלהים ובארץ שלום בבני אדם רצונו:
Luke	2	15	ויהי כאשר עלו מעליהם המלאכים השמימה ויאמרו הרעים איש אל רעהו נעברה נא

Hebrew Holy Bible New Testament

עד בית לחם ונראה המעשה הזה אשר הודיענו יהוה:

Luke	2	16	וימהרו לבוא וימצאו את מרים ואת יוסף שכב באבוס:
Luke	2	17	ויראו וישמיעו את הדבר הנאמר אליהם על הגער הזה:
Luke	2	18	וכל השמעים תמהו על הדברים אשר דברו אליהם הרעים:
Luke	2	19	ומרים שמרה את הדברים האלה ותחשבם בלבה:
Luke	2	20	וישובו הרעים מהללים ומשבחים את האלהים על כל אשר שמעו וראו כפי אשר נאמר אליהם:
Luke	2	21	ויהי במלאת לנער שמנה ימים וימול ויקרא שמו ישוע כשם אשר קרא לו המלאך בטרם הרה בבטן:
Luke	2	22	וימלאו ימי טהרה לפי תורת משה ויעלהו לירושלים להעמידו לפני יהוה:
Luke	2	23	כאשר כתוב בתורת יהוה כל זכר פטר רחם יקרא קדש ליהוה:
Luke	2	24	ולתת קרבן כאמור בתורת יהוה שתי תרים או שני בני יונה:
Luke	2	25	והנה איש היה בירושלים ושמו שמעון והוא איש צדיק וחסיד מחכה לנחמת ישראל ורוח הקדש היה עליו:
Luke	2	26	ולו נגלה ברוח הקדש כי לא יראה מות עד ראותו את משיח יהוה:
Luke	2	27	ויבא ברוח אל המקדש ויהי כאשר הביאו הוריו את הנער ישוע לעשות עליו כמשפט התורה:
Luke	2	28	ויקחהו על זרעותיו ויברך את האלהים ויאמר:
Luke	2	29	עתה תפטר את עבדך כדברך אדני בשלום:
Luke	2	30	כי ראו עיני את ישועתך:
Luke	2	31	אשר הכינות לפני כל העמים:
Luke	2	32	אור לגלות עיני הגוים ותפארת ישראל עמך:
Luke	2	33	ויוסף ואמו תמהים על הדברים הנאמרים עליו:
Luke	2	34	ויברך אותם שמעון ויאמר אל מרים אמו הנה זה מוסד לנפילה ולתקומה לרבים בישראל ולאות מריבה:
Luke	2	35	וגם בנפשך תחתיר חרב למען תגלינה מחשבות לבב רבים:
Luke	2	36	ותהי שם חנה אשה נביאה בת פנואל משבט אשר והיא באה בימים וחיתה עם בעלה שבע שנים אחרי בתוליה:
Luke	2	37	והיא אלמנה כארבע ושמנים שנה ולא משה מן המקדש ובצום ובתחנונים עבדה את האלהים לילה ויום:
Luke	2	38	ותקם בשעה ההיא ותגש להדות ליהוה ותדבר עליו באזני כל המחכים לגאלה בירושלים:
Luke	2	39	ויכלו את הכל כפי תורת יהוה וישובו הגלילה אל נצרת עירם:
Luke	2	40	ויגדל הנער ויחזק ברוח וימלא חכמה וחסד אלהים עמו:
Luke	2	41	ועלו הוריו ירושלים שנה בשנה לחג הפסח:
Luke	2	42	ויהי בהיותו בן שתים עשרה שנה ויעלו ירושלים כמשפט החג:
Luke	2	43	וימלאו את הימים וישובו ויותר ישוע הנער בירושלים ויוסף ואמו לא ידעו:
Luke	2	44	ויחשבו כי עם חבל הארצים הוא וילכו כדרך יום ויבקשוהו בין הקרובים והמידעים:
Luke	2	45	ולא מצאוהו וישבו ירושלים לבקשו:
Luke	2	46	ויהי אחרי שלשת ימים וימצאוהו במקדש ישב בתוך המורים שמע אליהם ושאל אתם:
Luke	2	47	וכל השמעים אליו השתוממו על שכלו ועל תשובתו:
Luke	2	48	ויהי כראותם אותו ויחרדו ותאמר אליו אמו בני מדוע ככה עשית לנו הנה אביך ואנכי בעצבת לב בקשנוך:
Luke	2	49	ויאמר אליהם למה זה בקשתם אתי הלא ידעתם כי עלי להיות באשר לאבי:
Luke	2	50	והם לא הבינו את הדבר אשר דבר אליהם:
Luke	2	51	ויירד אתם ויבא אל נצרת ויכנע להם ואמו שמרה בלבה את כל הדברים האלה:
Luke	2	52	וישוע הלך וגדל בחכמה ומקומה ובחן עם אלהים ועם אנשים:
Luke	3	1	בשנת חמש עשרה למלכות הקיסר טיבריוס בהיות פונטיוס פילטוס הגמון ביהודה והורדוס שר רבע על הגליל ואחיו פילפוס שר רבע על מדינות יטור וטרכונה ולוסניס שר רבע על אבילין:
Luke	3	2	בימי הכהנים הגדולים חנן וקיפא היה דבר אלהים אל יוחנן בן זכריה במדבר:
Luke	3	3	ויבא אל כל ככר הירדן ויקרא טבילת התשובה לסליחת החטאים:
Luke	3	4	וכתוב בספר דברי ישעיהו הנביא קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו:
Luke	3	5	כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו והיה העקב למישור והרכסים לבקעה:
Luke	3	6	וראו כל בשר את ישועת אלהים:
Luke	3	7	ויאמר אל המון העם היצאים להטבל על ידו אתם ילדי הצפעונים מי הורה אתכם

Hebrew Holy Bible New Testament

להמלט מפני הקצף הבא:

Luke	3	8	לכן עשו פרי הראוי לתשובה ואל תדמו בנפשכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכל האלהים להקים בנים לאברהם:
Luke	3	9	וכבר הושם הגרזן על שרש העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב יגדע והשלך באש:
Luke	3	10	וישאלהו המון העם לאמר מה אפוא נעשה:
Luke	3	11	ויען ויאמר אליהם מי אשר לו כתנות שתיים הוא יחלק לאשר אין לו ומי אשר לו מזון ככה יעשה גם הוא:
Luke	3	12	ויבאו גם מוכסים להטבל ויאמרו אליו רבי מה נעשה:
Luke	3	13	ויאמר אליהם אל תגבו יותר מחקכם:
Luke	3	14	וישאלהו גם אנשי הצבא לאמר ואנחנו מה נעשה ויאמר אליהם איש אל תזעזעו ואל תלשינו איש ויהי די לכם בשכרכם:
Luke	3	15	ויהי כאשר חכה העם וכלם חשבים בלבם לאמר אולי יוחנן הוא המשיח:
Luke	3	16	ויען יוחנן ויאמר לכלם הן אני טובל אתכם במים אבל בוא יבוא החזק ממני אשר אינני כדי להתיר את שרוך נעליו הוא יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש:
Luke	3	17	אשר המזרה בידו להבר את גרנו ויאסף את דגנו אל אוצרו ואת המץ ישרפנו באש אשר לא תכבה:
Luke	3	18	וכן עוד דברים אחרים הרבה בשר וגם הזהיר את העם:
Luke	3	19	והורדוס שר רבע המדינה אשר הוכח על ידו על אדות הורדיה אשת אחיו פילפוס ועל אדות כל הרע אשר עשה הורדוס:
Luke	3	20	הוסיף על כל אלה גם את זאת ויסגר את יוחנן במשמר:
Luke	3	21	ויהי בהטבל כל העם וגם ישוע נטבל ומתפלל ויפתחו השמים:
Luke	3	22	ויירד עליו רוח הקדש בדמות גוף כיונה ויהי קול מן השמים ויאמר אתה בני ידידי בך רצתה נפשי:
Luke	3	23	והוא ישוע בהחלו היה כבן שלשים שנה ויחשבהו לבן יוסף בן עלי:
Luke	3	24	בן מתת בן לוי בן מלכי בן יני בן יוסף:
Luke	3	25	בן מתתיה בן אמוץ בן נחום בן חסלי בן נגי:
Luke	3	26	בן מחת בן מתתיה בן שמעי בן יוסף בן יודה:
Luke	3	27	בן יוחנן בן רישא בן זרבבל בן שאלתיאל בן גרי:
Luke	3	28	בן מלכי בן אדי בן קוסם בן אלמדם בן ער:
Luke	3	29	בן יוסי בן אליעזר בן יורים בן מתת בן לוי:
Luke	3	30	בן שמעון בן יהודה בן יוסף בן יונם בן אליקים:
Luke	3	31	בן מליא בן מינא בן מתתיה בן נתן בן דוד:
Luke	3	32	בן ישי בן עובד בן בעז בן שלמון בן נחשון:
Luke	3	33	בן עמינדב בן ארם בן חצרון בן פרץ בן יהודה:
Luke	3	34	בן יעקב בן יצחק בן אברהם בן תרח בן נחור:
Luke	3	35	בן שרוג בן רעו בן פלג בן עבר בן שלח:
Luke	3	36	בן קינן בן ארפכשד בן שם בן נח בן למך:
Luke	3	37	בן מתושלח בן חנוך בן ירד בן מהללאל בן קינן:
Luke	3	38	בן אנוש בן שת בן אדם בן אלהים:
Luke	4	1	וישוע שב מן הירדן מלא רוח הקדש וינהגהו הרוח המדברה:
Luke	4	2	וינסהו השטן ארבעים יום ולא אכל מאומה בימים ההם ואחרי אשר תמו וירעב:
Luke	4	3	ויאמר אליו השטן אם בן האלהים אתה אמר אל האבן הזאת ותהי ללחם:
Luke	4	4	ויען אותו ישוע הן כתוב כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה:
Luke	4	5	ויעלהו השטן על הר גבה ויראהו ברגע אחד את כל ממלכות תבל:
Luke	4	6	ויאמר אליו השטן לך אתן את כל הממשלה הזאת ואת כבודך כי נמסרה בידי ונתתיה לאשר אחפץ:
Luke	4	7	ועתה אם תשתחוה לפני הכל יהיה לך:
Luke	4	8	ויען ישוע ויאמר אליו סור ממני השטן כי כתוב ליהוה אלהיך תשתחוה ואתו תעבד:
Luke	4	9	ויביאהו ירושלים ויעמידהו על פנת בית המקדש ויאמר אליו אם בן האלהים אתה התנפל מזה מטה:
Luke	4	10	כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך לשמרך:
Luke	4	11	וכי על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך:
Luke	4	12	ויען ישוע ויאמר אליו נאמר לא תנסה את יהוה אלהיך:
Luke	4	13	וככלות השטן כל מסה וירף ממנו עד עת:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke	4	14	וישב ישוע בגבורת הרוח אל הגליל ויצא שמעו בכל הככר:
Luke	4	15	והוא היה מלמד בבתי כנסיותיהם ויהללוהו כלם:
Luke	4	16	ויבא אל נצרת אשר גדל שם וילך כמשפטו ביום השבת אל בית הכנסת ויקם לקרא בתורה:
Luke	4	17	ויתן לו ספר ישעיה הנביא ויפתח את הספר וימצא את המקום אשר היה כתוב בו:
Luke	4	18	רוח אדני עלי יען משח אתי לבשר עניים:
Luke	4	19	שלחני לחבש לנשברי לב לקרא לשבויים דרור ולעורים פקח קוח לשלח רצוצים חפשים לקרא שנת רצון ליהוה:
Luke	4	20	ויהי כאשר גלל את הספר וישיבהו אל החזן וישב ועיני כל אשר בבית הכנסת נשאות אליו:
Luke	4	21	ויחל ויאמר אליהם היום נתמלא הכתוב הזה באזניכם:
Luke	4	22	וכלם העידהו ותמהו על דברי חן אשר יצאו מפיהו ויאמרו הלא זה הוא בן יוסף:
Luke	4	23	ויאמר אליהם הן תאמרו לי את המשל הזה רפא רפא את עצמך וככל אשר שמענו שנעשה בכפר נחום עשה כן גם פה בעיר מולדתך:
Luke	4	24	ויאמר אמן אמר אני לכם כי אין נביא רצוי בארץ מולדתו:
Luke	4	25	ואמת אני אמר לכם אלמנות רבות היו בישראל בימי אליהו בהעצר השמים שלש שנים וששה חדשים ורעב גדול היה בכל הארץ:
Luke	4	26	ולא נשלח אליהו אל אחת מהנה זולתי צרפתה אשר לצידון אל אשה אלמנה:
Luke	4	27	ומצרעים רבים היו בישראל בימי אלישע הנביא ולא טהר אחד מהם זולתי נעמן הארמי:
Luke	4	28	וימלאו כל אשר בבית הכנסת חמה בשמעם את אלה:
Luke	4	29	ויקומו וידיחו אותו אל מחוץ לעיר ויביאהו עד גב ההר אשר נבנתה עירם עליו למען השליכו מטה:
Luke	4	30	אך הוא עבר בתוכם וילך לדרכו:
Luke	4	31	וירד אל כפר נחום עיר הגליל וילמדם בשבתות:
Luke	4	32	וישתוממו על תורתו כי עצום דברו:
Luke	4	33	ואיש היה בבית הכנסת ובו רוח שד טמא ויצעק בקול גדול לאמר:
Luke	4	34	אתה מה לנו ולך ישוע הנצרי באת להאבידנו ידעתך מי אתה קדוש האלהים:
Luke	4	35	ויגער בו ישוע לאמר האלם וצא ממנו ויפילו השד בתוכם ויצא ממנו לא הרע לו:
Luke	4	36	ותפל אימה על כלם וידברו איש אל רעהו לאמר מה הדבר הזה כי בשלטן ובגבורה מצוה לרוחות הטמאה והמה יצאים:
Luke	4	37	ושמעו הולך בכל מקומות הככר:
Luke	4	38	ויקם מבית הכנסת ויבא ביתה שמעון וחמות שמעון אחזתה קדחת חזקה ושאלהו בעדה:
Luke	4	39	ויתיצב עליה ויגער בקדחת ותרף ממנה ותקם מהרה ותשרת אתם:
Luke	4	40	וכבוא השמש הביאו אליו כל אשר להם חליים חליים שונים וירפא אותם בשומו את ידיו על כל אחד מהם:
Luke	4	41	וגם שדים יצאו מרבים צעקים ואמרים אתה הוא המשיח בן האלהים ויגער בהם ולא נתנם לדבר כי ידעו אשר הוא המשיח:
Luke	4	42	ויצא וילך לו כאור הבקר אל מקום חרבה והמון העם בקשהו ויבאו עדיו ויפצרו בו לבלתי סור מהם:
Luke	4	43	ויאמר להם הן עלי לבשר גם לערים האחרות את בשורת מלכות האלהים כי ליזאת שלחתי:
Luke	4	44	ויהי קורא בבתי הכנסיות אשר בגליל:
Luke	5	1	ויהי כאשר נדחק המון העם לשמע את דבר האלהים והוא עמד על יד ים גניסר:
Luke	5	2	וירא שתי אניות עמדות על יד הים והדיגים יצאו מהן וידיחו את המכמרות:
Luke	5	3	וירד אל אחת מן האניות אשר היא לשמעון ויבקש ממנו להוליכו מעט מן היבשה אל הים וישב וילמד את העם מתוך האניה:
Luke	5	4	ויכל לדבר ויאמר אל שמעון הוליכה אל עמק הים והורידו את מכמרותיכם לצוד:
Luke	5	5	ויען שמעון ויאמר אליו מורה כל הלילה יגענו ולא לכדנו מאומה אך על פי דברך אוריד את המכמרת:
Luke	5	6	ויעשו כן וילכדו דגים הרבה מאד ותקרע מכמרתם:
Luke	5	7	ויניפו יד אל חבריהם אשר באמיה השנית לבוא אליהם ולעזרם ויבאו וימלאו את שתי האניות עד כי שקעו:
Luke	5	8	ויהי כראות שמעון פטרוס את זאת ויפל לברכי ישוע ויאמר אדני צא נא מעמי כי איש חוטא אנכי:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke 5 9 כי שמה החזיקה אותו ואת כל אשר אתו על ציד הדגים אשר צדו:
 Luke 5 10 וכן גם את יעקב ואת יוחנן בני זבדי אשר התחברו עם שמעון ויאמר ישוע אל שמעון אל
 תירא מעתה צוד תצוד אנשים:
 Luke 5 11 ויוליכו את האניות אל היבשה ויעזבו את הכל וילכו אחריו:
 Luke 5 12 ויהי בהיותו באחת הערים והנה איש מלא צרעת וירא את ישוע ויפל על פניו ויתחנן אליו
 לאמר אדני אם תחפץ תוכל לטהרני:
 Luke 5 13 וישלח את ידו ויגע בו ויאמר חפץ אנכי טהר ופתאם סרה ממנו הצרעת:
 Luke 5 14 ויעד בו לבלתי ספר לאיש כי אם לך והראה אל הכהן והקרב קרבן על טהרתך כאשר
 צוה משה לעדות להם:
 Luke 5 15 ושמעו הולך הלוך וגדל ויקבצו עם רב לשמוע ולהרפא בידו מתחלואיהם:
 Luke 5 16 והוא סר אל המדברות ויתפלל:
 Luke 5 17 ויהי באחד הימים והוא מלמד וישבו שם פרושים ומורי התורה אשר באו מכל כפרי
 הגליל ומיהודה וירושלים וגבורת יהוה היתה בו לרפוא:
 Luke 5 18 והנה אנשים נושאים איש במטה והוא נכה אברים ויבקשו להביאו הביתה ולשום לפניו:
 Luke 5 19 ולא מצאו דרך להכניסו מרב העם ויעלו הגגה ויורידהו ואת ערשו בין הרעפים לתוך
 הבית לפני ישוע:
 Luke 5 20 וירא את אמונתם ויאמר אליו בן אדם נסלחו לך חטאתיך:
 Luke 5 21 ויחלו הסופרים והפרושים לחשב מחשבות לאמר מי הוא זה המדבר גדופים מי יוכל
 לסלח חטאים מבלעדי האלהים לבדו:
 Luke 5 22 וידע ישוע את מחשבותם ויען ויאמר אליהם מה אתם חשבים בלבבכם:
 Luke 5 23 מה הוא הנקל האמר נסלחו לך חטאתיך אם אמר קום והתהלך:
 Luke 5 24 אך למען תדעו כי בן האדם יש לו השלטון בארץ לסלח חטאים ויאמר אל נכה
 האברים אמר אני אליך קום ושא את ערשך ולך לך אל ביתך:
 Luke 5 25 וימהר ויקם לעיניהם וישא את משכבו וילך לו אל ביתו מהלל את האלהים וישא את
 משכבו וילך לו אל ביתו מהלל את האלהים:
 Luke 5 26 ושמה החזיקה את כלם ויברכו את האלהים וימלאו יראה ויאמרו כי נפלאות ראינו היום:
 Luke 5 27 ויהי אחרי כן ויצא וירא מוכס ושמו לוי וישב בבית המכס ויאמר אליו לכה אחרי:
 Luke 5 28 ויעזב את הכל ויקם וילך אחריו:
 Luke 5 29 ויעש לו לוי משתה גדול בביתו ועם רב של מוכסים ואנשים אחרים היו מסבים עמהם:
 Luke 5 30 וילוו הסופרים אשר בהם והפרושים על תלמידיו ויאמרו למה אתם אכלים [03-13]
 אליהם הבריאם אינם צריכים לרפא כי אם החלים:
 Luke 5 31 [03-13]: לא באתי לקרוא הצדיקים כי אם החטאים לתשובה:
 Luke 5 32 ויאמרו אליו הן תלמידי יוחנן צמים הרבה ואמרים תחנונות וגם תלמידי הפרושים עשים
 כן ותלמידיך אכלים ושתיים:
 Luke 5 34 ויאמר אליהם התוכלו אנס בני החפה לצום והחתן עוד עמהם:
 Luke 5 35 ואולם ימים באים ולקח מאתם החתן אז יצומו בימים ההמה:
 Luke 5 36 וידבר אליהם גם אם המשל הזה אין איש מעלה מטלית של בגד חדש על בגד בלוי כי
 אז גם החדש יקרע וגם לא תשוה מטלית החדש לבלוי:
 Luke 5 37 ואין איש נתן יין חדש בנאדות בלים כי אז היין החדש יבקע את הנאדות והוא ישפך
 והנאדות יאבדו:
 Luke 5 38 אך יתן היין החדש בנאדות חדשים ושניהם יחדו ישמרו:
 Luke 5 39 ואשר שתה יין ישן איננו חפץ עוד ביין חדש כי יאמר הישן הוא נעים ממנו:
 Luke 6 1 ויהי בשבת השנית לספירת העמר עבר בין הקמה ויקטפו תלמידיהו מלילת ויפרכו אתן
 בידיהם ויאכלו:
 Luke 6 2 ויש מן הפרושים אשר אמרו אליהם למה אתם עשים את אשר איננו מתר לעשות
 בשבת:
 Luke 6 3 ויען ישוע ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב הוא ואשר היו
 אתו:
 Luke 6 4 כאשר בא אל בית האלהים ויקח את לחם הפנים ויאכל וגם נתן לאשר אתו את אשר
 לא נכון לאכלו כי אם לכהנים לבדם:
 Luke 6 5 ויאמר אליהם בן האדם גם אדון השבת הוא:
 Luke 6 6 ויהי בשבת אחרת בא אל בית הכנסת וילמד ושם איש אשר יבשה ידו הימנית:
 Luke 6 7 ויארבו לו הסופרים והפרושים לראות אם ירפא בשבת למען ימצאו עליו שטנה:
 Luke 6 8 והוא ידע את מחשבותם ויאמר אל האיש אשר ידו יבשה קום ועמוד בתוך ויקם ויעמד:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke 6	9	ויאמר אליהם ישוע אשאלה אתכם דבר הנכון בשבת להיטיב אם להרע להציל נפש
אם לאבד:		
Luke 6	10	ויבט סביב אל כלם ויאמר לאיש פשט את ירך ויעש כן ותרפא ידו ותשב כאחרת:
Luke 6	11	והמה נמלאו חמה ויוסדו יחד מה לעשות לישוע:
Luke 6	12	ויהי בימים ההם ויצא ההרה להתפלל ויעמד כל הלילה בתפלה לאלהים:
Luke 6	13	ובהית הבקר אסף אליו את תלמידיו ויבחר מהם שנים עשר אשר גם קרא להם שליחים:
Luke 6	14	את שמעון אשר גם קראו פטרוס ואת אנדרי אחיו את יעקב ואת יוחנן את פילפוס ואת בר תלמי:
Luke 6	15	את מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת שמעון המכנה הקנא:
Luke 6	16	את יהודה בן יעקב ואת יהודה איש קריות אשר גם היה למוסר:
Luke 6	17	וירד אתם ויעמד במקום מישור והמון תלמידיו וקהל עם רב מכל יהודה וירושלים ומחוף ים צר וצידון אשר באו לשמע אתו ולהרפא מחלייהם:
Luke 6	18	וגם הנלחצים ברוחות טמאות וירפאו:
Luke 6	19	וכל ההמון מבקשים לגעת בו כי גבורה יצאה מאתו ורפאה את כלם:
Luke 6	20	והוא נשא את עיניו אל תלמידיו ויאמר אשריכם העניים כי לכם מלכות האלהים:
Luke 6	21	אשריכם הרעבים כעת כי תשבעו אשריכם הבכים כעת כי תשחקו:
Luke 6	22	אשריכם אם ישנאו אתכם האנשים ואם ינדו אתכם וחרפו והדיחו את שמכם כשם רע בעבור בן האדם:
Luke 6	23	שמחו ביום ההוא ורקדו כי הנה שכרכם רב בשמים כי כזאת עשו אבותיהם לנביאים:
Luke 6	24	אך אוי לכם העשירים כי כבר לקחתם את נחמתכם:
Luke 6	25	אוי לכם השבעים כי תרעבו אוי לכם השחקים כעת כי תתאבלו ותבכו:
Luke 6	26	אוי לכם אם כל האנשים משבחים אתכם כי כזאת עשו אבותיהם לנביאי השקר:
Luke 6	27	אבל אליכם השמעים אני אמר אהבו את איביכם היטיבו לשנאיכם:
Luke 6	28	ברכו את מקלליכם והתפללו בעד מכלימיכם:
Luke 6	29	המכה אתך על הלחי הטה לו גם את האחרת והלקח את מעילך אל תמנע ממנו גם את כתנתך:
Luke 6	30	וכל השאל ממך תן לו והלקח את אשר לך אל תשאל מאתו:
Luke 6	31	וכאשר תחפצו כי יעשו לכם בני האדם כן תעשו להם גם אתם:
Luke 6	32	ואם תאהבו את אהביכם מה הוא חסדכם כי גם החטאים אהבים את אהביהם:
Luke 6	33	ואם תיטיבו למטיביכם מה הוא חסדכם גם החטאים יעשו כן:
Luke 6	34	ואם תלוו את האנשים אשר תקוו לקבל מהם מה הוא חסדכם גם החטאים מלוים את החטאים למען יושב להם בשוה:
Luke 6	35	אבל אהבו את איביכם והיטיבו והלוו מבלי תוחלת ויהי שכרכם רב והייתם בני עליון כי טוב הוא גם לשכחי טובה ולרעים:
Luke 6	36	לכן היו רחמנים כאשר גם אביכם רחום הוא:
Luke 6	37	ואל תשפטו ולא תשפטו אל תחיבו ולא תחיבו נקו ותנקו:
Luke 6	38	תנו ותנתן לכם מדה טובה דחוקה וגדושה ומשפעה יתנו אל חיקכם כי במדה אשר אתם מודדים בה ימד לכם:
Luke 6	39	וישא משלו ויאמר אליהם היוכל עור לנהל את העור הלא יפלו שניהם אל הפחת:
Luke 6	40	אין תלמיד נעלה על רבו ודי לכל תלמיד שלם להיות כרבו:
Luke 6	41	ולמה זה אתה ראה את הקסם אשר בעין אחיך ואת הקורה בעיניך לא תביט:
Luke 6	42	ואיך תאמר אל אחיך אחי הניחה לי ואסירה את הקסם אשר בעיניך ואיך ראה את הקורה אשר בעיניך החנף הסר בראשונה את הקורה מעיניך ואחר ראה תראה להסיר את הקסם אשר בעין אחיך:
Luke 6	43	כי עץ טוב איננו עשה פרי משחת וגם עץ משחת איננו עשה פרי טוב:
Luke 6	44	כי כל עץ נכר בפריו כי אין אספים תאנים מן הקצים אף אין בצרים ענב מן הסנה:
Luke 6	45	האיש הטוב מאוצר לבבו הטוב מפיק את הטוב והאיש הרע מאוצר לבבו הרע מפיק את הרע כי משפעת הלב ימלל פיהו:
Luke 6	46	ולמה זה אתם קראים לי אדני אדני ואינכם עשים את אשר אני אמר:
Luke 6	47	כל הבא אלי ושמע את דברי ועשה אתם אורה אתכם למי הוא דומה:
Luke 6	48	דומה הוא לאיש בנה בית אשר העמיק לחפר וייסדו על הסלע וכבוא השטף פרץ הנהר בבית ההוא ולא יכל להניעו כי על הסלע יסודו:
Luke 6	49	ואשר שמע ולא עשה דומה לאיש אשר בנה בית על הקרקע בלי יסוד ויפרץ בו הנהר ויפל פתאם ויגדל שבר הבית ההוא:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke	7	1	ויהי אחרי כלותו לדבר את כל דבריו באזני העם ויבא אל כפר נחום:
Luke	7	2	ועבד לאחד משרי המאות חלה למות והוא יקר לו מאד:
Luke	7	3	וישמע את שמע ישוע וישלח אליו מזקני היהודים וישאל מאתו לבוא ולהושיע את עבדו:
Luke	7	4	ויבאו אל ישוע ויתחננו לו מאד ויאמרו ראוי הוא אשר תעשה בקשתו:
Luke	7	5	כי אהב עמנו הוא והוא בנה לנו את בית הכנסת:
Luke	7	6	וילך אתם ישוע ויהי כאשר קרב אל הבית וישלח אליו שר המאה על ידי רעיו לאמר לו
			בי אדני אל נא תטריח את עצמך כי אינני כדי שתבוא בצל קורת:
Luke	7	7	ובעבור זאת גם את עצמי לא חשבתי ראוי לבוא אליך אך דבר נא דבר וירפא נערי:
Luke	7	8	כי גם אנכי איש נתון תחת השלטון יש תחת ידי אנשי צבא ואמרתי לזה לך והלך ולזה
			בוא ובא ולעבדי עשה זאת ועשה:
Luke	7	9	וישמע ישוע את דבריו ויתמה עליו ויפן ויאמר אל ההמון ההלך אחריו אמר אני לכם גם
			בישראל לא מצאתי אמונה גדולה כזאת:
Luke	7	10	וישובו השלוחים אל הבית וימצאו את העבד החלה והוא נרפא:
Luke	7	11	ויהי ממחרת וילך אל עיר ושמה נעים ורבים מתלמידיו הלכים אתו והמון עם רב:
Luke	7	12	הוא קרב אל שער העיר והנה מוציאים מת בן יחיד לאמו והיא אלמנה ועמה רבים מעם
			העיר:
Luke	7	13	וכראות אתה האדון נכמרו רחמיו עליה ויאמר לה אל תבכי:
Luke	7	14	ויגש ויגע בארון והנשאים עמדו ויאמר עלם אמר אני אליך קומה:
Luke	7	15	ויתעודד המת ויחל לדבר ויתנהו לאמו:
Luke	7	16	ותאחז כלם רעדה וישבחו את האלהים ויאמרו כי נביא גדול קם בקרבנו וכי פקד
			האלהים את עמו:
Luke	7	17	ויצא הדבר הזה בכל יהודה ובכל הככר:
Luke	7	18	ותלמידי יוחנן הגידו לו את כל אלה:
Luke	7	19	ויקרא אליו יוחנן שנים מתלמידיו וישלחם אל ישוע לאמר לו האתה הוא הבא אם נחכה
			לאחר:
Luke	7	20	ויבאו אליו האנשים ויאמרו יוחנן המטביל שלחנו אליך לאמר האתה הוא הבא אם
			נחכה לאחר:
Luke	7	21	בעת ההיא רפא רבים מחליים ומנגעים ומרוחות רעות ולעורים רבים נתן ראות עינים:
Luke	7	22	ויען ישוע ויאמר להם לכו והגידו ליוחנן את אשר ראיתם ואשר שמעתם כי עורים ראים
			ופסחים מתהלכים ומצרעים מטהרים וחרשים שומעים ומתים קמים ועניים מתבשרים:
Luke	7	23	ואשרי אשר לא יכשל בי:
Luke	7	24	ויהי כאשר הלכו להם שלוחי יוחנן ויחל לדבר אל המון העם על אדות יוחנן ויאמר מה
			זה יצאתם המדברה לראות הקנה אשר ינוע ברוח:
Luke	7	25	ואם לא מה זה יצאתם לראות האיש לבוש בגדי עדנים הנה המלבישים בגדי תפארת
			והמענגים בחצרות המלכים המה:
Luke	7	26	ועתה מה זה יצאתם לראות אם לראות איש נביא הן אני אמר לכם כי אף גדול הוא
			מנביא:
Luke	7	27	זה הוא אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך ופנה דרכך לפניך:
Luke	7	28	כי אמר אני לכם אין איש בילודי אשה גדול מיוחנן המטביל אך הקטן במלכות האלהים
			גדול הוא ממנו:
Luke	7	29	וכל העם והמכסים כשמעם הצדיקו את האלהים ויטבלו בטבילת יוחנן:
Luke	7	30	אך הפרושים ובעלי התורה נאצו את עצת האלהים על נפשם ולא נטבלו על ידו:
Luke	7	31	ויאמר האדון עתה אל מי אדמה את אנשי הדור הזה ואל מי הם דמים:
Luke	7	32	דמים הם לילדים הישבים בשוק וקראים זה אל זה ואמרים חללנו לכם בחלילים ולא
			רקדתם קוננו לכם קינה ולא בכיתם:
Luke	7	33	כי בא יוחנן המטביל לחם לא אכל ויין לא שתה ואמרתם שד בו:
Luke	7	34	ובא בן האדם והוא אכל ושתה ואמרתם הנה זולל וסבא ורע למוכסים ולחטאים:
Luke	7	35	ותצדק החכמה על ידי כל בניה:
Luke	7	36	ויבקש ממנו אחד מן הפרושים לאכל אתו לחם ויבא אל בית הפרוש ויסב:
Luke	7	37	והנה אשה אחת בעיר והיא חטאת שמעה כי הוא מסב בית הפרוש ותבא פך שמן
			המור:
Luke	7	38	ותעמד לרגליו מאחוריו ותבך ותחל להרטיב את רגליו בדמעות ותנגב אתן בשערות
			ראשה ותשק את רגליו ותמשח אתן בשמן:
Luke	7	39	וירא הפרוש הקרא אתו ויאמר בלבו אלו היה זה נביא כי עתה ידע ידע מי היא זאת ואי
			זו היא הנגעת בו כי אשה חטאת היא:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke	7	40	ויען ישוע ויאמר אליו שמעון דבר לי אליך ויאמר רבי דבר:
Luke	7	41	שני חיבים היו לנשה אחד האחד חייב לו דינרים חמש מאות והשני דינרים חמשים:
Luke	7	42	ויהי באשר לא השיגה ידם לשלם וישמט את שניהם ועתה אמר נא מי משניהם ירבה לאהבה אתו:
Luke	7	43	ויען שמעון ויאמר אחשב כי האיש ההוא אשר הרבה להשמיט לו ויאמר אליו כן שפטת:
Luke	7	44	ויפן אל האשה ויאמר אל שמעון הראית את האשה הזאת הנה באתי אל ביתך ומים על רגלי לא נתת והיא הרטיבה את רגלי בדמעות ותנגב בשערותיה:
Luke	7	45	נשיקה לא נשקתני והיא מאז באתי לא חדלה מנשק את רגלי:
Luke	7	46	בשמן לא משחת את ראשי והיא בשמן המור משחה את רגלי:
Luke	7	47	לכן אני אמר אליך נסלחו לה חטאתיה הרבות כי הרבה אהבה ואשר נסלח לו מעט הוא אהב מעט:
Luke	7	48	ויאמר אליה נסלחו לך חטאתיך:
Luke	7	49	ויחלו המסבים עמו לאמר בלבם מי הוא זה אשר גם יסלח חטאים:
Luke	7	50	ויאמר אל האשה אמונתך הושיעה לך לכי לשלום:
Luke	8	1	ויהי אחרי כן ויעבר מעיר אל עיר ומכפר אל כפר קורא ומבשר את מלכות האלהים
Luke	8	2	ונשים אשר נרפאו מרוחות רעות ומחליים מרים הנקראה מגדלית אשר גרשו ממנה ושנים העשר אתו:
Luke	8	3	שבעה שדים:
Luke	8	4	ויוחנה אשת כוזא סוכן הורדוס ושושנה ואחרות רבות אשר שרתהו מנכסיהן:
Luke	8	5	ויהי בהתאסף המון עם רב אשר יצאו אליו מעיר ועיר וידבר במשל:
Luke	8	6	הזורע יצא לזרע את זרעו ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרך וירמס ועוף השמים אכלו:
Luke	8	7	ויש אשר נפל על הסלע ויצמח וייבש כי לא היתה לו לחה:
Luke	8	8	ויש אשר נפל בתוך הקצים ויצמחו הקצים עמו וימכרוהו:
Luke	8	8	ויש אשר נפל על האדמה הטובה ויצמח ויעש פרי מאה שערים כזאת דבר ויזעק מי אשר אזנים לו לשמע ישמע:
Luke	8	9	וישאלהו תלמידיו לאמר מה המשל הזה:
Luke	8	10	ויאמר לכם נתן לדעת את סודות מלכות האלהים ולאחרים במשלים למען בראתם לא יראו ובשמעם לא יבינו:
Luke	8	11	וזה הוא המשל הזרע דבר אלהים הוא:
Luke	8	12	ואשר על יד הדרך הם השמעים ואחר כן בא השטן ונשא את הדבר מלבם פן יאמינו ונושעו:
Luke	8	13	ואשר על הסלע הם המקבלים בשמחה את הדבר בשמעם ושרש אין להם רק לשעה מאמינים ובעת הנסיון יסגו אחור:
Luke	8	14	ואשר נפל בין הקצים הם השמעים והולכים להם וימכו בדאגות ובעשר ובתאות החיים ופרי לא ישוו למו:
Luke	8	15	ואשר באדמה הטובה הם השמרים בלב טוב וטהור את הדבר אשר שמעו ועשים פרי בתוחלת:
Luke	8	16	ואין איש מדליק נר אשר יכסה אותו בכלי או ישימהו תחת המטה כי אם על המנורה יעלהו למען יראו כל באי הבית את האור:
Luke	8	17	כי אין דבר נעלם אשר לא יגלה ואין גנוז אשר לא יודע ובא לאור:
Luke	8	18	לכן ראו איך תשמעון כי כל אשר יש לו נתון ינתן לו וכל אשר אין לו גם את אשר הוא חשב להיות לו יקח ממנו:
Luke	8	19	ויבאו אליו אמו ואחיו ולא יכלו לגשת אליו מפני העם:
Luke	8	20	ויגד לו לאמר אמך ואחיך עמדים בחוץ והם חפצים לראותך:
Luke	8	21	ויען ויאמר אליהם אמי ואחי הם השמעים ועשים את דבר האלהים:
Luke	8	22	ויהי היום וירד אל אניה הוא ותלמידיו ויאמר אליהם נעברה אל עבר הים וישוטו הימה:
Luke	8	23	ויהי בלכתם באניה וישכב וישן ורוח סערה ירדה על הים וישטפו עליהם המים ויהיו בסכנה:
Luke	8	24	ויגשו ויעירו אותו לאמר מורה מורה אבדנו ויעור ויגער ברוח ובמשברי ים וישתקו ותהי דממה:
Luke	8	25	ויאמר אליהם איה אמונתכם וייראו ויתמהו ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא המצוה גם את הרוחות ואת המים וישמעו לו:
Luke	8	26	ויעברו ויבאו אל ארץ הגדריים אשר ממול הגליל:
Luke	8	27	ויצא אל היבשה ויפגשוהו איש מן העיר אשר שדים בו מימים רבים ובגד לא לבש ובבית לא ישב כי אם בקברים:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke	8	28	וירא את ישוע ויפל לפניו ויקרא בקול גדול מה לי ולך ישוע בן אל עליון מבקש אני ממך אשר לא תענני:
Luke	8	29	כי צוה את הרוח הטמא לצאת מן האיש כי ימים רבים חטף אותו ונאסר בזיקים ונשמר בכבלים והיה בנתקו את המוסרות ונדחף ביד השד אל המדברות:
Luke	8	30	וישאל אותו ישוע לאמר מה שמך ויאמר לגיון שמי כי שדים רבים נכנסו בו:
Luke	8	31	ויתחנן לו לבלתי צות אתם לרדת אל התהום:
Luke	8	32	ויהי שם עדר חזירים רבים על המרעה בהר ויתחננו לו כי יניח להם לבוא אל תוכם וינח להם:
Luke	8	33	ויצאו השדים מן האדם ההוא ויבאו בחזירים וישתער העדר מן המורד אל הים ויטבע:
Luke	8	34	וינוסו הרעים כראותם את אשר נעשה ויגידו הדבר בעיר ובכפרים:
Luke	8	35	ויצאו לראת את אשר נעשה ויבאו אל ישוע וימצאו שם את האדם אשר יצאו ממנו השדים ישב לרגלי ישוע מלבש טוב שכל וייראו:
Luke	8	36	ויספרו להם הראים איך נרפא אחוז השדים:
Luke	8	37	ויבקשו ממנו כל המון חבל הגדריים ללכת מאתם כי אימה גדולה נפלה עליהם וירד אל האניה וישב:
Luke	8	38	ויבקש ממנו האיש אשר יצאו ממנו השדים לשבת אתו וישלח אותו ישוע באמרו:
Luke	8	39	שוב לביתך וספר הגדלות אשר עשה לך האלהים וילך לו וישמע בכל העיר את הגדלות אשר עשה לו ישוע:
Luke	8	40	ויהי בשוב ישוע ויקבל אתו העם כי כלם היו מחכים לו:
Luke	8	41	והנה בא איש ושמו יאיר והוא ראש בית הכנסת ויפל לרגלי ישוע ויתחנן לו לבוא אתו אל ביתו:
Luke	8	42	כי בת יחידה כשתים עשרה שנה היתה לו והיא נוטה למות ויהי בלכתו שמה וידחקו המון העם:
Luke	8	43	ואשה זבת דם שתים עשרה שנה אשר הוציאה כל קנינה לרפאים ואין איש יכל לרפאתה:
Luke	8	44	היא קרבה מאחוריו ותגע בציצת בגדו וזוב דמה עמד פתאם:
Luke	8	45	ויאמר ישוע מי זה נגע בי וכלם כחשו ויאמר פטרוס והעמדים אצלו מורה המון העם דחקים ולחצים אתך ואתה תאמר מי נגע בי:
Luke	8	46	ויאמר ישוע נגע בי אדם כי ידעתי אשר יצאה ממני גבורה:
Luke	8	47	ותרא האשה כי לא נסתרה ממנו ותחרד לקראתו ותפל לפניו ותגד באזני כל העם על מה נגעה בו ואיך נרפאה פתאם:
Luke	8	48	ויאמר אליה חזקי בתי אמונתך הושיעה לך לכי לשלום:
Luke	8	49	עודנו מדבר ואיש בא מבית ראש הכנסת ויאמר מתה בתך אל תטריח את המורה:
Luke	8	50	וישמע ישוע ויען ויאמר לו אל תירא אך האמן והיא תושע:
Luke	8	51	ויבא הביתה ולא הניח לאיש לבוא אתו בלתי אם לפטרוס וליעקב וליוחנן ולאבי הילדה ולאמה:
Luke	8	52	וכלם בכים וספדים לה ויאמר לה ויאמר אל תבכו כי לא מתה אך ישנה היא:
Luke	8	53	וישחקו עליו באשר ידעו כי מתה:
Luke	8	54	והוא אחוז בידה ויקרא לאמר הילדה קומי:
Luke	8	55	ותשב רוחה ותקם פתאם ויצו לתת לה לאכול:
Luke	8	56	וישתוממו אביה ואמה והוא צוה אתם לבלתי הגיד לאיש את אשר נעשה:
Luke	9	1	ויקרא אל שנים העשר ויתן להם גבורה ושלטון על כל השדים ולרפא חללים:
Luke	9	2	וישלחם לקרא את מלכות האלהים ולרפא את החללים:
Luke	9	3	ויאמר להם אל תקחו מאומה לדרך לא מטות ולא תרמיל ולא לחם ולא כסף ולא יהיה לאיש מכם שתי כתנות:
Luke	9	4	והבית אשר תבאו בו שם שבו לכם ומשם צאו:
Luke	9	5	וכל אשר לא יקבלו אתכם צאו מן העיר והיא ונערו את העפר מעל רגליכם לעדות בהם:
Luke	9	6	ויצאו ויעברו בכפרים מבשרים את הבשורה ומרפאים בכל מקום:
Luke	9	7	וישמע הורדוס שר הרבע את כל אשר נעשה על ידו ותפעם רוחו כי יש אשר אמרו יוחנן קם מן המתים:
Luke	9	8	ויש שאמרו אליהו נראה ואחרים אמרו נביא קם מן הקדמונים:
Luke	9	9	ויאמר הורדוס הן אנכי נשאתי את ראש יוחנן מעליו ומי אפוא הוא אשר אני שמע עליו כזאת ויבקש לראותו:
Luke	9	10	וישובו השליחים ויספרו לו את כל אשר עשו ויקחם אליו ויסר לבדד אל מקום חרב

Hebrew Holy Bible New Testament

אשר לעיר הנקראה בית צידה:

והמון העם כאשר ידעו את זאת הלכו אחריו ויקבלם וידבר אליהם על מלכות האלהים
Lue 9 11 וירפא את הצריכים לרפואה:

והיום רפה לערב ושנים העשר קרבו ויאמרו אליו שלח נא את העם וילכו אל הכפרים
Lue 9 12 והחצרים אשר סביבותינו ללון שם ולמצא מזון כי פה אנחנו במקום חרבה:

ויאמר אליהם תנו אתם להם לאכל ויאמרו אין לנו כי אם חמשת ככרות לחם ודגים
Lue 9 13 שנים בלתי אם נלך ונקנה אכל לכל העם הזה:

כי היו כחמשת אלפי איש ויאמר אל תלמידיו הושיבו אתם שורות שורות חמשים
Lue 9 14 בשורה:

Lue 9 15 ויעשו כן ויושיבו את כלם:

Lue 9 16 ויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדגים וישא עיניו השמימה ויברך עליהם ויפרס
ויתן לתלמידיו לשום לפני העם:

Lue 9 17 ויאכלו כלם וישבעו וישאו מן הפתותים הנותרים להם שנים עשר סלים:

Lue 9 18 ויהי הוא מתפלל לבדד ויאספו אליו תלמידיו ושאל אתם לאמר מה אמרים עלי המון
העם מי אני:

Lue 9 19 ויענו ויאמרו יוחנן המטביל ואחרים אמרים אליהו ואחרים אמרים נביא קם מן
הקדמונים:

Lue 9 20 ויאמר אליהם ואתם מה אתם אמרים מי אני ויען פטרוס ויאמר משיח האלהים אתה:

Lue 9 21 ויצו אתם בגערה לבלתי הגיד לאיש את הדבר הזה:

Lue 9 22 ויאמר מן הצרך הוא אשר בן האדם יענה הרבה וימאס מן הזקנים והכהנים הגדולים
והסופרים ויהרג וביום השלישי קום יקום:

Lue 9 23 ואל כלם אמר איש כי יחפץ ללכת אחרי יכחש בנפשו ויום יום ישא את צלבו והלך
אחרי:

Lue 9 24 כי כל אשר יחפץ להושיע את נפשו תאבד נפשו ממנו וכל אשר יאבד את נפשו למעני
הוא ישיענה:

Lue 9 25 כי מה יועיל האדם כי יקנה את כל העולם ואבד והשחית את נפשו:

Lue 9 26 כי כל אשר הייתי אני ודברי לו לחרפה הוא יהיה לחרפה לבן האדם כאשר יבא בכבודו
ובכבוד האב והמלאכים הקדושים:

Lue 9 27 ובאמת אני אמר לכם יש מן העמדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו את מלכות
האלהים:

Lue 9 28 ויהי כשמנה ימים אחרי הדברים האלה ויקח אליו את פטרוס ואת יוחנן ואת יעקב ויעל
אל ההר להתפלל שם:

Lue 9 29 ויהי בהתפללו נשתנה מראה פניו ולבושו הלבין והבריק:

Lue 9 30 והנה שני אנשים מדברים אתו והמה משה ואליהו:

Lue 9 31 אשר נראו בכבוד והגידו את אחריתו אשר ימלאנה בירושלים:

Lue 9 32 ויהיו פטרוס ואשר אתו נרדמים ובהקיץם ראו את כבודו ואת שני האנשים העמדים עליו:

Lue 9 33 ויהי בהפרדם ממנו ויאמר פטרוס אל ישוע מורה טוב היותנו פה נעשה נא שלש סכות
לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת ולא ידע מה דבר:

Lue 9 34 הוא מדבר כזאת והנה ענן סכך עליהם וכבואם בענן נבעתו:

Lue 9 35 ויצא קול מן הענן אמר זה בני ידידי אליו תשמעון:

Lue 9 36 ובהיות הקול נשאר ישוע לבדו והמה החשו ולא הגידו דבר לאיש בימים ההם מכל אשר
ראו:

Lue 9 37 ויהי ממחרת ברדתם מן ההר ויצא עם רב לקראתו:

Lue 9 38 והנה איש אחד מן העם צעק לאמר אנא רבי פנה נא אל בני כי יחיד הוא לי:

Lue 9 39 והנה רוח אחז בו ופתאם הוא מצעק והרוח מרוצץ אתו בהוריד רירו ומקשה לסור ממנו
ובסורו ידכא אתו:

Lue 9 40 ואבקש מתלמידיך לגרשו ולא יכלו:

Lue 9 41 ויען ישוע ויאמר הוי דור חסר אמונה ופתלתל עד מתי אהיה עמכם ואסבל אתכם הבא
הנה את בנך:

Lue 9 42 ויהי אך הקריב לבוא וירעצוהו השד וירוצצוהו וישוע גער ברוח הטמא וירפא את הנער
וישיבהו לאביו:

Lue 9 43 וישתוממו כלם על גדלת האלהים ויהי בתמהם כלם על כל אשר עשה ויאמר ישוע אל
תלמידיו:

Lue 9 44 שימו אתם באזניכם את הדברים האלה כי עתיד בן האדם להמסר בידי בני האדם:

Lue 9 45 והמה לא הבינו את המאמר הזה ונעלם הוא מדעתם וייראו לשאל אתו על המאמר הזה:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke	9	46	ויעל על לבבם לחשוב מי הוא הגדול בהם:
Luke	9	47	וירא ישוע את מחשבת לבם ויקח ילד ויעמידהו אצלו:
Luke	9	48	ויאמר אליהם כל אשר יקבל את הילד הזה לשמי אותי הוא מקבל וכל אשר יקבל אותי הוא מקבל את אשר שלחני כי הקטן בכלכם הוא יהיה הגדול:
Luke	9	49	ויען יוחנן ויאמר מורה ראינו איש מגרש שדים בשמך ונכלא אותו יען איננו הולך עמנו:
Luke	9	50	ויאמר ישוע אליו אל תכלאו כי כל אשר איננו נגדנו בעדנו הוא:
Luke	9	51	ויהי כמלאת ימי העלותו והוא שם את פניו ללכת ירושלים:
Luke	9	52	וישלח מלאכים לפניו וילכו ויבאו אל אחד מכפרי השמרונים להכין לו:
Luke	9	53	ולא קבלהו על אשר היו פניו הלכים ירושלים:
Luke	9	54	ויאמרו יעקב ויוחנן תלמידיו כראותם זאת לאמר אדנינו התרצה ונאמר כי תרד אש מן השמים ותאכלם כאשר עשה גם אליהו:
Luke	9	55	ויפן ויגער בהם ויאמר הלא ידעתם בני רוח מי אתם:
Luke	9	56	כי בן האדם לא בא לאבד נפשות אדם כי אם להושיעם וילכו להם אל כפר אחר:
Luke	9	57	ויהי בלכתם בדרך ויאמר אליו איש אדני אלכה אחרריך אל כל אשר תלך:
Luke	9	58	ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמים קנים ובן האדם אין לו מקום להניח שם את ראשו:
Luke	9	59	ואל איש אחר אמר לך אחרי והוא אמר אדני תן לי ואלכה בראשונה לקבר את אבי:
Luke	9	60	ויאמר אליו ישוע הנח למתים לקבר את מתיהם ואתה לך הודע את מלכות האלהים:
Luke	9	61	ויאמר עוד איש אחר אלכה אחרריך אדני אך הניחה לי בראשונה להפטר מבני ביתי:
Luke	9	62	ויאמר ישוע כל השם את ידו על המחרשה ומביט אחריו לא יכשר למלכות האלהים:
Luke	10	1	ואחרי כן הבדיל האדון עוד שבעים אחרים וישלחם לפניו שנים שנים אל כל עיר ומקום אשר בקש לבוא שמה:
Luke	10	2	ויאמר להם הן הקציר רב והפעלים מעטים לכן התחננו אל אדון הקציר וישלח פעלים לקצירו:
Luke	10	3	לכו נא הנני שלח אתכם ככבשים בין הזאבים:
Luke	10	4	אל תשאו כיס ולא תרמיל ולא נעלים ואל תשאלו לשלום איש בדרך:
Luke	10	5	ולכל בית אשר תבאו שם אמרו בראשונה שלום לבית הזה:
Luke	10	6	והיה כי יהיה שם בן שלום ונח עליו שלומכם ואם לא אליכם ישוב:
Luke	10	7	ובבית ההוא תשבו ותאכלו ותשתו משלהם כי שוה הפועל בשכרו אל תסעו מבית לבית:
Luke	10	8	וכל עיר אשר תבאו בה וקבלו אתכם אכלו שם את אשר ישימו לפניכם:
Luke	10	9	ורפאו את החולים אשר בקרבה ואמרו להם קרבה אליכם מלכות האלהים:
Luke	10	10	וכל עיר אשר תבאו בה ולא יקבלו אתכם צאו לכם אל רחובותיה ואמרו:
Luke	10	11	אף את עפר עירכם הנדבק ברגלינו ננערהו לכם אך ידע תדעו כי קרבה אליכם מלכות האלהים:
Luke	10	12	אני אמר אלכם כי לסדום יקל ביום ההוא מן העיר ההיא:
Luke	10	13	אוי לך כורזין אוי לך בית צידה כי הגבורות אשר נעשו בקרבך אלו נעשו בצור ובצידון הלא כבר ישובו בשק ואפר ושבו:
Luke	10	14	אכן לצור וצידון יקל בדין מכם:
Luke	10	15	ואת כפר נחום אשר עד השמים התרוממת אל שאול תורדי:
Luke	10	16	השומע אליכם אלי הוא שומע והבוחז אתכם אותי הוא בוחז והבוחז אותי הוא בוחז את אשר שלחני:
Luke	10	17	וישובו השבעים בשמחה ויאמרו אדנינו גם השדים נכנעים לנו בשמך:
Luke	10	18	ויאמר אליהם ראיתי את השטן נפל כברק מן השמים:
Luke	10	19	הנה השלטתי אתכם לדרך על נחשים ועקרבים ועל כל גבורת האיב וכל דבר לא יזיק לכם:
Luke	10	20	אך בזאת אל תשמחו כי נכנעים לכם הרוחות כי אם שמחו על אשר נכתבו שמותיכם בשמים:
Luke	10	21	בשעה ההיא עלץ ישוע ברוח ויאמר אודך האב אדון השמים והארץ כי הסתרת את אלה מן החכמים והנבונים וגליתם לעללים הן אבי כי כן היה רצון מלפניך:
Luke	10	22	הכל נמסר לי מאת אבי ואין יודע מי הוא הבן בלתי האב ומי הוא האב בלתי הבן ואשר יחפץ הבן לגלותו לו:
Luke	10	23	ויפן אל תלמידיו לבדם ויאמר אשרי העינים הראות את אשר אתם ראים:
Luke	10	24	כי אני אמר לכם נביאים ומלכים רבים חפצו לראות את אשר אתם ראים ולא ראו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעו:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke	10	25	והנה אחד מבעלי התורה קם לנסותו ויאמר מורה מה אעשה ואירש חיי עולם:
Luke	10	26	ויאמר אליו מה כתוב בתורה ואיך אתה קורא:
Luke	10	27	ויען ויאמר ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך ובכל מדעך ואת רעך כמוך:
Luke	10	28	ויאמר אליו כן השיבות עשה זאת וחיה:
Luke	10	29	והוא חפץ להצטדק ויאמר אל ישוע ומי הוא רעי:
Luke	10	30	ויען ישוע ויאמר איש אחד ירד מירושלים ליריחו ונפל בידי שדדים והם הפשיטוהו וגם פצעוהו ויעזבו אותו בין חיים למות וילכו להם:
Luke	10	31	ויקר המקרה כי ירד כהן אחד בדרך ההוא וירא אתו ויעבר מעליו:
Luke	10	32	וכן גם איש לוי פגע במקום ויגש וירא אתו ויעבר מעליו:
Luke	10	33	ואיש שמרוני הלך בדרך ויבא עליו וירא אתו ויהמו רחמיו:
Luke	10	34	ויגש אליו ויחבש את פצעיו ויסוכם בשמן ויין ויעלהו על בהמתו ויוליכהו אל המלון ויכלכלהו:
Luke	10	35	ולמחרת בנסעו הוציא שני דינרים ויתנם לבעל המלון ויאמר כלכל אותו ואת אשר תוסיף עוד להוציא עליו אני בשובי אשלמנו לך:
Luke	10	36	ועתה מי מאלה השלשה היה בעיניך הרע לנפל בידי השדדים:
Luke	10	37	ויאמר העשה עמו את החסד ויאמר אליו ישוע לך ועשה כן גם אתה:
Luke	10	38	ויהי בנסעם ויבא אל כפר אחד ואשה אחת ושמה מרתא אספה אותו אל ביתה:
Luke	10	39	ולה היתה אחות ושמה מרים אשר ישבה לרגלי ישוע לשמע אל דברו:
Luke	10	40	ומרתא יגעה ברב שרותה ותגש ותאמר הלא תשים על לבך אדני אשר אחותי עזבתני לשרת לבדי אמר נא אליה ותעזר לי:
Luke	10	41	ויען ישוע ויאמר לה מרתא מרתא את דאגת ומבהלת על הרבה:
Luke	10	42	אבל אחת היא מן הצרך ומרים בחרה לה החלק הטוב אשר לא יקח ממנה:
Luke	11	1	ויהי הוא מתפלל במקום אחד ויאמר אליו אחד מתלמידיו אחרי כלותו אדני למדנו להתפלל כאשר למד גם יוחנן את תלמידיו:
Luke	11	2	ויאמר אליהם כי תתפללו אמרו אבינו שבשמים יתקדש שמך תבוא מלכותך יעשה רצונך כמו בשמים כן בארץ:
Luke	11	3	את לחם חקנו תן לנו יום יום:
Luke	11	4	וסלח לנו את חובתנו כי סלחים גם אנחנו לכל החיב לנו ואל תביאנו לידי נסיון כי אם הצילנו מן הרע:
Luke	11	5	ויאמר אליהם מי בכם אשר יהיה לו אהב והלך ובא אליו בחצות הלילה ואמר אליו ידידי הלוני שלשת ככרות לחם:
Luke	11	6	כי אהבי בא אלי מן הדרך ואין לי דבר לשום לפני:
Luke	11	7	והוא מלפנים יענה ויאמר אל תוגיעני כי כבר נסגרה הדלת וילדי שוכבים עמדי במטה לא אוכל לקום ולתת לך:
Luke	11	8	אני אמר לכם גם כי לא יקום לתת לו על היותו אהבו יקום בעבור עזות פניו ויתן לו ככל צרכו:
Luke	11	9	וגם אני אמר לכם שאלו וינתן לכם דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם:
Luke	11	10	כי כל השאל יקבל והדרש ימצא ולדפק יפתח:
Luke	11	11	ומי בכם האב אשר ישאל ממנו בנו לחם ונתן לו אבן ואם דג היתן לו נחש תחת הדג:
Luke	11	12	או כי ישאלנו ביצה היתן לו עקרב:
Luke	11	13	הן אתם הרעים ידעים לתת מתנות טבות לבניכם אף כי האב מן השמים יתן את רוח הקדש לשאלים מאתו:
Luke	11	14	ויהי היום ויגרש שד והוא אלם ויהי אחרי צאת השד וידבר האלם ויתמהו העם:
Luke	11	15	ויש אשר אמרו בבעל זבוב שר השדים הוא מגרש את השדים:
Luke	11	16	ויש אשר נסוהו וישאלו ממנו אות מן השמים:
Luke	11	17	והוא ידע את מחשבותם ויאמר אליהם כל ממלכה הנחלקה על עצמה תחרב ובית יפל על בית:
Luke	11	18	וגם השטן אם נחלק על עצמו איככה תכון ממלכתו כי אמרתם שבבעל זבוב מגרש אני את השדים:
Luke	11	19	ואם אני מגרש את השדים בבעל זבוב בניכם במי הם מגרשים אתם על כן המה יהיו שפטיכם:
Luke	11	20	ואם באצבע אלהים מגרש אני את השדים הנה הגיעה אליכם מלכות האלהים:
Luke	11	21	בהיות הגבור שמר את חצרו והוא מזין והיה רכושו שלום:
Luke	11	22	ואם יבוא עליו חזק ממנו ותקפו ישא ממנו את נשקו אשר בטח בו ואת מלקחו יחלק:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke	11	23	כל אשר איננו אתי הוא לנגדי ואשר איננו מאסף אתי הוא מפזר:
Luke	11	24	הרוח הטמאה אחרי צאתה מן האדם תשוטט במקמות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצא אז תאמר אשובה נא אל ביתי אשר יצאתי משם:
Luke	11	25	ובבואה תמצא אתו מטאטא ומהדר:
Luke	11	26	ואחר תלך ולקחה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחרית האדם ההוא רעה מראשיתו:
Luke	11	27	ויהי כדברו את הדברים האלה ואשה אחת מן העם נשאה את קולה ותאמר אליו אשרי הבטן אשר נשאתך והשדים אשר ינקת:
Luke	11	28	והוא אמר ואף כי אשרי השמעים והשמרים את דבר האלהים:
Luke	11	29	ויקבצו עם רב ויחל לדבר הדור הזה דור רע הוא אות הוא מבקש ואות לא ינתן לו בלתי אם אות יונה הנביא:
Luke	11	30	כי כאשר היה יונה לאנשי נינוה לאות כן יהיה גם בן האדם לדור הזה:
Luke	11	31	מלכת תימן תקום במשפט עם אנשי הדור הזה והרשיעה אותם כי באה מקצות הארץ לשמע את חכמת שלמה והנה יש פה גדול משלמה:
Luke	11	32	אנשי נינוה יקומו במשפט עם הדור הזה והרשיעהו כי הם שבו בקריאת יונה והנה יש פה גדול מיונה:
Luke	11	33	אין מדליק נר אשר ישימהו בסתר או תחת האיפה כי אם על המנורה למען יראו באי הבית את אורו:
Luke	11	34	נר הגוף הוא העין לכן בהיות עינך תמימה גם כל גופך יאור ובהיותה רעה וחשך גם גופך:
Luke	11	35	על כן השמר לך פן יחשך האור אשר בקרבך:
Luke	11	36	והנה אם גופך כלו אור ואין בו כל דבר חשך אז יאור כלו והיה כהאיר לך הנר בברק נגהו:
Luke	11	37	ויהי בדברו ויבקש ממנו פרוש אחד לאכל אתו לחם ויבא הביתה ויסב:
Luke	11	38	ויתמה הפרוש בראתו אשר לא נטל ידיו בראשונה לפני הסעודה:
Luke	11	39	ויאמר אליו האדון כעת אתם הפרושים מטהרים את הכוס והקערה מחוץ והפנימי אשר בכם הוא מלא גזל ורשע:
Luke	11	40	הכסילים הלא עשה החיצון גם עשה את הפנימי:
Luke	11	41	אבל תנו לצדקה את אשר בם והנה הכל טהור לכם:
Luke	11	42	אך אוי לכם הפרושים כי תעשרו את המנחה ואת הפיגם ואת כל הירק ותעברו את המשפט ואת אהבת אלהים והיה לכם לעשות את אלה ולא להניח גם את אלה:
Luke	11	43	אוי לכם הפרושים כי תאהבו את מושב הראש בבתי הכנסיות ואת שאלות שלומכם בשוקים:
Luke	11	44	אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי אתם כקברים הנסתרים ובני האדם מתהלכים עליהם ולא ידעו:
Luke	11	45	ויען אחד מבעלי התורה ויאמר אליו רבי בדברייך אלה תחרף גם אתנו:
Luke	11	46	ויאמר אוי גם לכם בעלי התורה כי עמסים אתם על בני האדם משאות כבדים מסבל ואתם בעצמכם אינכם נגעים במשאות גם באחת מאצבעותיכם:
Luke	11	47	אוי לכם כי בונים אתם את קברות הנביאים ואבותיכם הרגו אותם:
Luke	11	48	וכן אתם מעידים ורוצים במעשי אבותיכם כי המה הרגו אותם ואתם בונים את קבריהם:
Luke	11	49	בעבור זאת גם אמרה חכמת האלהים אשלח אליהם נביאים ושליחים ומהם יהרגו וירדפו:
Luke	11	50	למען ידרש מן הדור הזה דם כל הנביאים אשר נשפך למן הוסד הארץ:
Luke	11	51	מדם הבל עד דם זכריהו אשר נהרג בין המזבח ולבית הן אמר אני לכם דרוש ידרש מן הדור הזה:
Luke	11	52	אוי לכם בעלי התורה כי הסירתם את מפתח הדעת אתם לא באתם ואת הבאים מנעתם:
Luke	11	53	ויהי כדברו להם את אלה ויחלו הסופרים והפרושים לשטם אותו מאד ולהקשות לו בדברים רבים:
Luke	11	54	ויארבו לו ויבקשו לצודד דבר מפיהו למען ימצאו עליו שטנה:
Luke	12	1	ויהי עד כה ועד כה בהתאסף רבבות עם עד כי לחצו איש את רעהו ויחל לדבר אל תלמידיו בראשונה השמרו לנפשתיכם משאור הפרושים שהוא החנפה:
Luke	12	2	ואין דבר מכסה אשר לא יגלה ואין נעלם אשר לא יודע:
Luke	12	3	לכן כל אשר דברתם בחשך באור ישמע ואת אשר לחשתם לאזן בחדרים קרא יקרא על הגגות:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke	12	4	ואני אמר לכם ידידי אל תיראו מן הממיתים את הגוף ואחרי זאת אין לאל ידם לעשות עוד דבר:
Luke	12	5	אבל אורה אתכם את אשר תיראו יראו את אשר יש לו שלטון אחרי המיתו להשליך אל גיהנם הן אני אמר לכם אותו תיראון:
Luke	12	6	הלא חמש צפרים תמכרנה בשני אסרים ואין אחת מהן נשכחת לפני האלהים:
Luke	12	7	ואתם גם שערות ראשכם נמנות כלן לכן אל תיראו יקרתם מצפרים רבות:
Luke	12	8	ואני אמר לכם כל אשר יודה בי לפני האדם גם בן האדם יודה בו לפני מלאכי אלהים:
Luke	12	9	ואשר יכחש בי לפני האדם הוא יכחש לפני מלאכי אלהים:
Luke	12	10	וכל אשר ידבר דבר חרפה על בן האדם יסלח לו והמגדף את רוח הקדש לא יסלח לו:
Luke	12	11	וכאשר יביאו אתכם אל בתי הכנסיות ולפני הרשויות והשלטונים אל תדאגו איך או במה תצטדקו ומה תדברו:
Luke	12	12	כי רוח הקדש הוא יורה אתכם בשעה ההיא את הנכון לדבר:
Luke	12	13	ויאמר אליו אחד מן העם רבי אמר נא אל אחי ויחלק אתי את הירשה:
Luke	12	14	ויאמר אליו בן אדם מי שמני עליכם לשפט ולמחלק:
Luke	12	15	ויאמר אליהם ראו והשמרו לכם מבצע בצע כי חיי האדם אינם תלויים בהרבות נכסיו:
Luke	12	16	וישא משלו ויאמר אליהם לאמר שדה איש עשיר אחד עשה תבואה הרבה:
Luke	12	17	ויחשב בלבו לאמר מה אעשה כי אין לי מקום לכנוס בו את תבואתי:
Luke	12	18	ויאמר את זאת אעשה הרס את אסמי ובנה גדולים מהם ואכנסה שמה את כל יבולי וטובי:
Luke	12	19	ואמר לנפשי נפשי יש לך עתודות הרבה לשנים רבות הנפשי אכלי שתי ושישי:
Luke	12	20	והאלהים אמר לו אתה הכסיל בעצם הלילה הזה ידרשו ממך את נפשך ואשר הכינות לך למי יהיה:
Luke	12	21	זה חלק האצר לו אצרות ולא יעשיר באלהים:
Luke	12	22	ויאמר אל תלמידיו לכן אני אמר לכם אל תדאגו לנפשכם מה תאכלו ולגופכם מה תלבשו:
Luke	12	23	הנפש יקרה היא מן המזון והגוף יקר מן המלבוש:
Luke	12	24	התבוננו אל הערבים אשר אינם זרעים ואינם קצרים וגם אין להם מגורה ואוצר והאלהים מכלכל אותם ומה מעלים אתם מן העוף:
Luke	12	25	ומי זה מכם אשר בדאגתו יוכל להוסיף אמה אחת על קומתו:
Luke	12	26	ועתה הן מעט מזער אין ביכלתכם וליותר מה תדאגו:
Luke	12	27	התבוננו אל השושנים הצמחות ואינן טות ואינן ארגות ואני אמר לכם כי גם שלמה בכל הדרו לא היה לבוש כאחת מהנה:
Luke	12	28	ואם ככה ילביש אלהים את חציר השדה אשר היום ישנו ומחר ישלך לתוך התנור אף כי אתכם קטני האמונה:
Luke	12	29	גם אתם אל תדרשו מה תאכלו ומה תשתו ואל תהלכו בגדלות:
Luke	12	30	כי את כל אלה מבקשים גויי הארץ ואביכם הוא יודע כי צריכים אתם לאלה:
Luke	12	31	אך בקשו את מלכות האלהים ונוסף לכם כל אלה:
Luke	12	32	אל תירא העדר הקטן כי רצה אביכם לתת לכם את המלכות:
Luke	12	33	מכרו את רכושכם ותנו צדקה עשו לכם כיסים אשר לא יבלו ואוצר בשמים אשר לא יגרע לעולם אשר גנב לא יקרב אליו וסס לא יאכלהו:
Luke	12	34	כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה גם לבבכם:
Luke	12	35	מתניכם יהיו חגורים והנרות דלקים:
Luke	12	36	ואתם היו דמים לאנשים המחכים לאדניהם מתי ישוב מן החתנה וכאשר יבוא ודפק יפתחו לו כרגע:
Luke	12	37	אשרי העבדים ההם אשר בבוא האדון ימצאם שקדים אמר אני לכם כי יתאזר ויושיבם וילך לשרת אותם:
Luke	12	38	ואם יבוא באשמרה השנית או באשמרה השלישית וכן ימצא אשרי העבדים ההם:
Luke	12	39	וזאת דעו אשר אם ידע ידע בעל הבית באי זו שעה יבוא הגנב כי עתה שקד שקוד ולא יתן לחתר את ביתו:
Luke	12	40	לכן גם אתם היו נכונים כי בשעה אשר לא פללתם יבוא בן האדם:
Luke	12	41	ויאמר פטרוס אדנינו הלנו אתה אמר את המשל הזה אם גם לכל אדם:
Luke	12	42	ויאמר האדון מי הוא אפוא הסכן הנאמן והנבון אשר יפקידהו האדון על עבדתו לתת את ארוחתם בעתו:
Luke	12	43	אשרי העבד ההוא אשר בבא אדניו ימצאהו עשה כן:
Luke	12	44	אמת אמר אני לכם כי על כל אשר יש לו יפקידהו:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke	12	45	והעבד ההוא אם יאמר בלבו בשש אדני לבוא והחל להכות את העבדים ואת השפחות ולאכל ולשתות ולשכר:
Luke	12	46	בוא יבוא אדני העבד ההוא ביום לא יצפה ובשעה לא ידע וישסף אותו וישים את חלקו עם הסוררים:
Luke	12	47	והעבד ההוא אשר ידע את רצון אדניו ולא הכין ולא עשה כרצונו יכה מכות [74-84] רבות, ואשר לא ידע ועשה דברים אשר עליהם בן הכות הוא לא יכה כי אם מעט כי כל איש אשר נתן לו הרבה דרוש ידרש ממנו הרבה ואשר הפקידו בידו הרבה ישאלו מאתו יותר:
Luke	12	48	[74-84]:
Luke	12	49	להפיל אש על הארץ באתי ומה חפץ אני כי כבר בערה:
Luke	12	50	ועלי טבילה להטבל ומה יצר לי עד כי תשלם:
Luke	12	51	החשבים אתם כי באתי לתת שלום בארץ אני אמר לכם לא כי אם מחלקת:
Luke	12	52	כי מעתה חמשה בבית אחד יחלקו שלשה על שנים ושנים על שלשה:
Luke	12	53	האב יחלק על הבן והבן על האב האם על הבת והבת על האם החמות על הכלה והכלה על החמות:
Luke	12	54	ויאמר גם אל המון העם כראתכם את הענן עלה במערב ואמרתם גשם בא וכן יהיה:
Luke	12	55	ואם נשבה רוח הנגב תאמרו הנה חם בא וגם יבוא:
Luke	12	56	החנפים את פני הארץ והשמים ידעתם לבחון ואת העת הזאת איך לא תבחנו:
Luke	12	57	למה אף מנפשכם לא תשפטו את הישר:
Luke	12	58	כי כאשר תלך אל השר עם איש ריבך בעודך בדרך השתדל להנצל ממנו פן יסחב אותך אל השפט והשפט ימסרך אל השוטר והשוטר ישליכך אל בית הכלא:
Luke	12	59	ואני אמר לך לא תצא משם עד אם שלמת גם את הפרוטה האחרונה:
Luke	13	1	ויבאו אנשים בעת ההיא ויגידו לו על דבר הגלילים אשר פילטוס ערב דמם עם זבחים:
Luke	13	2	ויען ישוע ויאמר אליהם החשבים אתם כי הגלילים האלה היו חטאים מכל אנשי הגליל על אשר באה כזאת עליהם:
Luke	13	3	לא כי אמר אני לכם אם לא תשובו תאבדו כלכם גם אתם:
Luke	13	4	או שמנה העשר ההם אשר נפל עליהם המגדל בשלח וימיתם החשבים אתם כי היו אשמים מכל האנשים הישבים בירושלים:
Luke	13	5	לא כי אמר אני לכם אם לא תשובו תאבדו כלכם גם אתם:
Luke	13	6	וישא משלו ויאמר איש אחד היתה לו תאנה נטועה בכרמו ויבא לבקש בה פרי ולא מצא:
Luke	13	7	ויאמר אל הכרם הנה זה שלש שנים אנכי בא לבקש פרי בתאנה הזאת ואינני מוצא גדע אותה למה זה תשחית את האדמה:
Luke	13	8	ויען ויאמר אליו אדני הניחה אתה עוד השנה הזאת עד כי אעדר ושמתי דמן סביבותיה:
Luke	13	9	אולי תעשה פרי ואם לא בשנה הבאה תגדענה:
Luke	13	10	ויהי הוא מלמד בשבת באחד מבתי הכנסיות:
Luke	13	11	והנה אשה טעונת רוח חלי כשמנה עשרה שנה ותהי כפופה ולא יכלה לקום קומה זקופה:
Luke	13	12	ויהי בראות אתה ישוע ויקרא אליה ויאמר לה אשה החלצי מחליך:
Luke	13	13	וישם את ידיו עליה וכרגע קמה ותתעודד ותשבח את האלהים:
Luke	13	14	ויכעס ראש הכנסת על אשר רפא ישוע בשבת ויען ויאמר אל העם ששת ימים הם אשר תעשה בהם מלאכה לכן באלה באו והרפאו ולא ביום השבת:
Luke	13	15	ויען האדון ויאמר אליו החנף איש איש מכם הלא יתיר בשבת את שורו או את חמרו מן האבוס ויוליכהו להשקתו:
Luke	13	16	וזאת אשר היא בת אברהם ואשר השטן אסרה זה שמנה עשרה שנה הלא תתר ממוסרותיה ביום השבת:
Luke	13	17	ויהי כאמרו את הדברים האלה נכלמו כל מתקוממיו וישמח כל העם על כל הנפלאות הנעשות על ידו:
Luke	13	18	ויאמר למה דומה מלכות האלהים ואל מה אמשילנה:
Luke	13	19	דומה היא לגרגר של חרדל אשר לקחו איש ושימיהו בגנו ויצמח ויהי לעץ גדול ועוף השמים יקנן בענפיו:
Luke	13	20	ויאמר עוד אל מה אדמה את מלכות האלהים:
Luke	13	21	דומה היא לשאר אשר לקחתו אשה ותטמנהו בשלש סאים קמח עד כי יחמץ כלו:
Luke	13	22	ויעבר בערים ובכפרים עבור ולמד וישם את דרכו לבוא ירושלים:
Luke	13	23	וישאלהו איש לאמר אדנינו המעט הם הנושעים:
Luke	13	24	ויאמר אליהם התאמצו לבוא בפתח הצר כי אמר אני לכם רבים יבקשו לבוא ולא יוכלו:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke	13	25	והיה מיום אשר יקום בעל הבית וסגר את הדלת ותחלו לעמד בחוץ ולדפק על הדלת לאמר אדנינו אדנינו פתח לנו וענה ואמר אליכם אינני יודע אתכם מאין אתם:
Luke	13	26	אז תחלו לאמר אכלנו ושתינו לפניך וברחבותינו למדת:
Luke	13	27	ויאמר אני אמר לכם אינני יודע אתכם מאין אתם סורו ממני כל פעלי האון:
Luke	13	28	ושם תהיה היללה וחרק השנים כאשר תראו את אברהם ויצחק ויעקב ואת כל הנביאים במלכות האלהים ואתם מגרשים החוצה:
Luke	13	29	ויבאו ממזרח וממערב ומצפון ומדרום ויסבו במלכות האלהים:
Luke	13	30	והנה יש אחרונים אשר יהיו ראשונים וראשונים אשר יהיו אחרונים:
Luke	13	31	ביום ההוא נגשו מן הפרושים ויאמרו אליו צא ולך מזה כי הורדוס מבקש להרגך:
Luke	13	32	ויאמר אליהם לכו ואמרו אל השועל הזה הנני מגרש שדים ופעל רפואות היום ומחר ובשלישי אבא עד קצי:
Luke	13	33	אבל הלך אלך היום ומחר וממחרתו כי לא יתכן אשר יאבד נביא מחוץ לירושלים:
Luke	13	34	ירושלים ירושלים ההרגת את הנביאים והסקלת את הנשלחים אליה כמה פעמים חפצתי לקבץ את בניך כאשר תקבץ התרנגלת את אפרוחיה תחת כנפיה ואתם לא אביתם:
Luke	13	35	הנה ביתכם יעזב לכם שמם ואני אמר לכם כי ראה לא תראוני עד בוא העת אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה:
Luke	14	1	ויהי בבאו בשבת אל בית אחד מראשי הפרושים לאכל לחם והמה ארבים לו:
Luke	14	2	והנה איש אחד לפניו אשר גופו צבה ממים:
Luke	14	3	ויען ישוע ויאמר אל בעלי התורה ואל הפרושים לאמר המתר לרפא בשבת אם לא ויחרישו:
Luke	14	4	ויאחז בו וירפאהו וישלחהו:
Luke	14	5	ויען ויאמר אליהם מי מכם אשר חמרו או שורו יפול אל הבאר ולא ימהר להעלותו ביום השבת:
Luke	14	6	ולא יכלו להשיב על זאת דבר:
Luke	14	7	וישא משלו אל הקרואים בראותו איך בחרו להם להסב בראש ויאמר אליהם:
Luke	14	8	כי יקרא אתך איש אל החתנה אל תסב בראש פן יקרא שמה איש נכבד ממך:
Luke	14	9	ובא הקרא אותך ואותו ואמר אליך פנה מקום לזה ואז תקום בכלמה לקחת את המקום האחרון:
Luke	14	10	אבל כי תקרא לך והסב במקום האחרון למען יבא הקרא אתך ואמר אליך אהובי עלה למעלה מזה והיה לך כבוד לפני המסבים עמך:
Luke	14	11	כי כל המרומם את עצמו ישפל והמשפיל את עצמו ירומם:
Luke	14	12	וגם אל האיש אשר קרא אותו אמר כי תעשה סעודת צהרים או סעודת ערב אל תקרא לאהביך ולאחיך ולקרוביך ולשכניך העשירים פן יקראו לך גם המה והיה לך לשלום:
Luke	14	13	אבל כי תעשה משתה קרא לעניים ולנשברים ולפסחים ולעוורים:
Luke	14	14	ואשריך באשר אין להם לשלם לך כי ישלם לך בתחית הצדיקים:
Luke	14	15	וישמע זאת אחד מן המסבים ויאמר אליו אשרי האכל לחם במלכות האלהים:
Luke	14	16	והוא אמר אליו איש אחד עשה סעודה גדולה ויקרא לרבים:
Luke	14	17	וישלח את עבדו לעת הסעודה לאמר אל הקרואים באו כי כבר מוכן הכל:
Luke	14	18	ויחלו כלם פה אחד להתנצל ויאמר אליו הראשון שדה קניתי ועלי לצאת לראתו אבקש ממך נקני:
Luke	14	19	ואחר אמר חמשת צמדי בקר קניתי ואני הלך לבחן אותם אבקש ממך נקני:
Luke	14	20	ואחר אמר אשה לקחתי ובעבור זאת לא אוכל לבוא:
Luke	14	21	ויבא העבד ויגד את הדברים האלה לאדניו ויקצף בעל הבית ויאמר לעבדו מהר צא אל רחבות העיר ואל הוצותיה והבא הנה את העניים ואת הנשברים ואת העוורים ואת הפסחים:
Luke	14	22	ויאמר העבד אדני כאשר צוית כן נעשה ויש עוד מקום:
Luke	14	23	ויאמר האדון אל העבד צא אל הדרכים ואל הגדרות ופצר בהם לבוא למען ימלא ביתי:
Luke	14	24	כי אני אמר לכם אין אחד מן האנשים הקרואים ההם אשר יטעם סעודתי:
Luke	14	25	והמון עם רב הלכים אתו ויפן ויאמר אליהם:
Luke	14	26	איש כי יבוא אלי ולא ישנא את אביו ואת אמו ואת אשתו ואת בניו ואת אחיו ואת אחיותיו ואף גם את נפשו לא יוכל להיות תלמיד:
Luke	14	27	ואשר לא ישא את צלבו ובא אחרי לא יוכל להיות תלמיד:
Luke	14	28	כי מי מכם החפץ לבנות מגדל הלא ישב בראשונה ויחשב את ההוצאות אם השג תשיג ידו להשלימו:
Luke	14	29	פן ישים את היסוד ולא יוכל לכלותו והיה כל הראים יקומו להלעיג לו לאמר:
Luke	14	30	כי זה האיש החל לבנות ולא יכל לכלות:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke	14	31	אז מי הוא המלך הקם להתגרות מלחמה במלך אחר ולא ישב בראשונה ויתעץ אם יוכל בעשרת אלפים לערך לקראת הבא עליו בעשרים אלף:
Luke	14	32	ואם לא ושלח אליו מלאכים בעודנו רחוק לבקש שלום:
Luke	14	33	ככה כל איש מכם אשר לא נפטר מכל רכושו לא יוכל להיות תלמיד:
Luke	14	34	טוב המלח ואם המלח היה תפל במה יתקן:
Luke	14	35	לא יצלח גם לאדמה גם לדמן החוצה ישליכוה מי אשר אונים לו לשמע ישמע:
Luke	15	1	ויהי בקרב אליו כל המוכסים והחטאים לשמע אותו:
Luke	15	2	וילוו הפרושים והסופרים לאמר הנה זה מקבל את החטאים ואכל אתם:
Luke	15	3	וידבר אליהם את המשל הזה לאמר:
Luke	15	4	מי זה האיש מכם אשר לו מאה כבשים ואבד לו אחד מהם ולא יטוש את התשעים ותשעה במדבר והלך אחרי האבד עד כי ימצאהו:
Luke	15	5	והיה כמצאו אותו ישימו על כתפיו בשמחה:
Luke	15	6	ובא אל ביתו וקרא לאהביו ולשכניו יחד לאמר שמחו אתי כי מצאתי את שיי האבד:
Luke	15	7	אני אמר לכם כי כן תהיה שמחה בשמים על חוטא אחד השב יותר מעל תשעים ותשעה צדיקים אשר לא יצטרכו לתשובה:
Luke	15	8	או מי האשה אשר לה עשרה דרכמונים ואבד לה דרכמון אחד ולא תדליק נר ותטאטא את הבית ותחפש היטב עד כי תמצאהו:
Luke	15	9	והיה כמצאה אותו תקרא לרעותיה ולשכנותיה לאמר שמחנה אתי כי מצאתי את הדרכמון אשר אבד לי:
Luke	15	10	כן אני אמר לכם תהיה שמחה לנפי מלאכי אלהים על חוטא אחד אשר שב מחטאו:
Luke	15	11	ויאמר איש אחד היו לו שני בנים:
Luke	15	12	ויאמר הצעיר אל אביו אבי תנה לי את חלק הרכוש אשר יפל לי ויחלק להם את הנחלה:
Luke	15	13	ויהי מקץ ימים ויאסף הבן הצעיר את הכל וילך אל ארץ רחוקה ושם פזר את רכשו וילך בדרך סובאים וחוללים:
Luke	15	14	ואחרי כלותו את הכל היה רעב חזק בארץ ההיא ויחל להיות חסר לחם:
Luke	15	15	וילך וידבק באחד מבני המדינה בארץ ההיא וישלח אותו אל שדותיו לרעות חזירים:
Luke	15	16	ויתאו למלא את בטנו בחרובים אשר יאכלו החזירים ואין נתן לו:
Luke	15	17	וישב אל לבו ויאמר מה רבו שכירי אבי יש להם לחם לשבע ואני אבד ברעב:
Luke	15	18	אקומה נא ואלכה אל אבי ואמר אליו אבי חטאתי לשמים ולפניך:
Luke	15	19	ונקלתי מהקרא עוד בנך שימני כאשר שכירך:
Luke	15	20	ויקם ויבא אל אביו עודנו מרחוק ואביו ראהו ויהמו מעיו ויץ ויפל על צואריו וישקהו:
Luke	15	21	ויאמר אליו הבן אבי חטאתי לשמים ולפניך ואני נקלתי מהקרא עוד בנך:
Luke	15	22	ויאמר האב אל עבדיו הוציאו את השמלה הטובה מכלן והלבישוהו ותנו טבעת על ידו ונעלים ברגליו:
Luke	15	23	והביאו את עגל המרבק וטבחו אותו ונאכלה ונשמח:
Luke	15	24	כי זה בני היה מת ויחי ואובד היה וימצא ויחלו לשמח:
Luke	15	25	ובנו הגדול היה בשדה ויהי כאשר בא ויקרב אל הבית וישמע קול זמרה ומחלות:
Luke	15	26	ויקרא אל אחד הנערים ושאל מה זאת:
Luke	15	27	ויאמר אליו כי בא אחיך ויטבח אביך את עגל המרבק על אשר הושב לו שלם:
Luke	15	28	ויחר לו ולא אבה לבוא הביתה ויצא אביו וידבר על לבו:
Luke	15	29	ויען ויאמר אל אביו הנה זה שנים רבות אני עבד אתך ומימי לא עברתי את מצותך ומימי לא נתת לי גדי למען אשיש עם רעי:
Luke	15	30	ויבא בנך זה אשר בלע את נחלתך עם הזנות ותזבח לו את עגל המרבק:
Luke	15	31	ויאמר אליו בני אתה תמיד עמדי וכל אשר לי לך הוא:
Luke	15	32	אבל נכון לשוש ולשמח כי אחיך זה היה מת ויחי ואבד היה וימצא:
Luke	16	1	ויאמר גם אל תלמידיו איש עשיר היה ולו פקיד על ביתו וילשינוהו אליו באמרם כי מפזר הוא את קניניו:
Luke	16	2	ויקרא אותו ויאמר אליו מה זאת שמעתי עליך תן חשבון פקדתך כי לא תוכל להיות עוד פקיד:
Luke	16	3	ויאמר הפקיד בלבו מה אעשה כי יקח אדני ממני את הפקדה לעדר לא אוכל ולשאל על הפתחים אני בוש:
Luke	16	4	ידעתי מה אעשה למען יאספוני אל בתיהם בעת אוסר מפקדתי:
Luke	16	5	ויקרא אל כל איש אשר נשה בהם אדניו ושאל את הראשון כמה אתה חייב לאדני:
Luke	16	6	ויאמר מאת בתי שמן ויאמר אליו קח את שטרך ומהר שב וכתבת חמשים:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke 16	7	ואל אחר אמר כמה אתה חייב ויאמר מאת כר חטים ויאמר קח את שטרך וכתב שמנים:
Luke 16	8	וישב האדון את פקיד העולה על אשר הערים לעשות כי בני העולם הזה ערומים הם
בדורם מבני האור:		
Luke 16	9	וגם אני אמר לכם עשו לכם אהבים בממון העולה למען בעת כלתו יאספו אתכם אל
משכנות עולם:		
Luke 16	10	הנאמן במעט מזער נאמן גם בהרבה והמעול במעט מזער מעול גם בהרבה:
Luke 16	11	לכן אם בממון העולה לא הייתם נאמנים את האמתי מי יפקיד בידכם:
Luke 16	12	ואם בדבר אשר לאחרים לא הייתם נאמנים את אשר לכם מי יתן לכם:
Luke 16	13	אין עבד אשר יוכל לעבד שני אדנים כי ישנא את האחד ויאהב את האחר או ידבק
באחד ואת האחר יבזה לא תוכלו עבד את האלהים ואת הממון:		
Luke 16	14	וישמעו כל זאת גם הפרושים אשר הם אהבי כסף וילעגו לו:
Luke 16	15	ויאמר אליהם אתם הם המצטדקים לפני האדם ואלהים יודע את לבבכם כי הגבה
באדם תועבה הוא לפני האלהים:		
Luke 16	16	התורה והנביאים עד יוחנן ומן אז והלאה בשורת מלכות האלהים וכל איש בחזקה יבוא
בה:		
Luke 16	17	אבל נקל כי יעברו השמים והארץ מאשר יפל קוץ אחד מן התורה:
Luke 16	18	כל איש המשלח את אשתו ולקח אחרת נאף הוא וכל הלוקח את הגרושה מאישה נאף
הוא:		
Luke 16	19	איש עשיר היה והוא לבוש ארגמן ושש ויתעגג וישמח יום יום:
Luke 16	20	ואיש אביון ושמו לעזר משכב פתח שער ביתו והוא מלא אבעבועות:
Luke 16	21	ויתאו לשבע מן הפרורים הנפלים מעל שלחן העשיר וגם הכלבים באו וילקו
אבעבועותיו:		
Luke 16	22	ויהי כאשר מת האביון ויובל על ידי המלאכים אל חיק אברהם וימת גם העשיר ויקבר:
Luke 16	23	ובהיותו במכאבות בשאול וישא את עיניו וירא את אברהם מרחוק ואת לעזר בחיקו:
Luke 16	24	ויצעק ויאמר אבי אברהם חנני ושלח נא את לעזר ויטבל את קצה אצבעו במים למען
קור את לשוני כי עניתי במוקד הזה:		
Luke 16	25	ויאמר אברהם בני זכר כי לקחת טובך בחיך וגם לעזר לקח את הרעות ועתה הוא ינחם
ואתה תצטער:		
Luke 16	26	ומלבד כל זאת שוחה גדולה מפסקת בינינו וביניכם לבלתי יוכלו עבור החפצים ללכת
מפה אליכם ולבלתי יעברו משם אלינו:		
Luke 16	27	ויאמר אם כן אבי שאל אני מאתך כי תשלח אתו אל בית אבי:
Luke 16	28	כי יש לי חמשה אחים למען יעיד בהם פן יבאו גם הם אל מקום המעצה הזו:
Luke 16	29	ויאמר אברהם יש להם משה והנביאים אליהם ישמעון:
Luke 16	30	ויאמר לא כן אבי אברהם אך אם ילך אליהם אחד מן המתים אז ישובו:
Luke 16	31	ויאמר אליו אם לא ישמעו אל משה ואל הנביאים גם כי יקום אחד מן המתים לא
יאמינו:		
Luke 17	1	ויאמר אל תלמידיו אי אפשר שלא יבאו המכשלים אבל אוי לאיש אשר על ידו יבאו:
Luke 17	2	ונוח לו שיתלה פלח רכב על צוארו וישלך אל הים מאשר יכשיל את אחד מהקטנים
אלה:		
Luke 17	3	השמרו לנפשותיכם אם יחטא לך אחיך הוכח לו ואם ינחם סלח לו:
Luke 17	4	ואם יחטא לך שבע פעמים ביום ושב אליך שבע פעמים ביום ואמר נחמתי וסלחת לו:
Luke 17	5	ויאמרו השליחים אל האדון הוסף לנו אמונה:
Luke 17	6	ויאמר האדון לו היתה לכם אמונה כגרגר החרדל אז תאמרו אל התות הזה העקר
והנטע בתוך הים וישמע לכם:		
Luke 17	7	מי הוא זה מכם ולו עבד חרש או רעה אשר בבאו מן השדה יאמר אליו מהר גשה הנה
והסב:		
Luke 17	8	הלא יאמר אליו הכן לי ארוחת הערב וחגר מתניך ושרתני עד אם כליתי לאכל ולשתות
ואחר תאכל ותשתה גם אתה:		
Luke 17	9	הגם יתן תודה לעבד על עשתו את אשר צוהו אמרתי לא יתן:
Luke 17	10	ככה גם אתם אחרי עשותכם את כל אשר צויתם אמרו עבדים אין מועיל בם אנחנו כי
רק את המטל עלינו לעשות עשינו:		
Luke 17	11	ויהי בנסעו ירושלים והוא עבר בתוך שמרון והגליל:
Luke 17	12	ויבא אל כפר אחד ויפגעהו עשרה אנשים מצרעים והם עמדים מרחוק:
Luke 17	13	וישאו את קולם לאמר ישוע מורה חננו:
Luke 17	14	וירא אותם ויאמר אליהם לכו והראו אל הכהנים ויהי בלכתם ויטהרו:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke	17	15	ואחד מהם בראתו כי נרפא וישב וישב את האלהים בקול גדול:
Luke	17	16	ויפל על פניו לרגליו וידה לו והוא היה שמרני:
Luke	17	17	ויען ישוע ויאמר הלא העשרה טהרו והתשעה איה הם:
Luke	17	18	האם לא נמצא אשר שב לתת כבוד לאלהים זולתי הנכרי הזה:
Luke	17	19	ויאמר אליו קום ולך אמונתך הושיעה לך:
Luke	17	20	וישאלהו הפרושים מתי תבוא מלכות האלהים ויען אתם לאמר מלכות האלהים לא תבוא במראה עינים:
Luke	17	21	ולא יאמרו הנה פה או הנה שם כי מלכות האלהים הנה בקרבכם היא:
Luke	17	22	ויאמר אל התלמידים ימים באים והתאוויתם לראות יום אחד מימי בן האדם ולא תראו:
Luke	17	23	ואם יאמרו אליכם הנה שם הנה פה אל תלכו ואל תרוצו אחריהם:
Luke	17	24	כי כברק אשר יברק מקצה השמים ויאיר עד קצה השמים כן יהיה בן האדם ביומו:
Luke	17	25	אך בראשונה צריך הוא לסבל הרבה ולהמאס מן הדור הזה:
Luke	17	26	וכאשר היה נח כן יהיה בימי בן האדם:
Luke	17	27	אכלו ושתו נשאו נשים והשיאו נשים לאנשים עד היום אשר בא נח אל התבה ויבא אכלו ושתו נשאו נשים והשיאו נשים לאנשים עד היום אשר בא נח אל התבה ויבא:
Luke	17	28	וכאשר היה בימי לוט אכל ושתה קנה ומכר נטע ובנה:
Luke	17	29	ויהי ביום אשר יצא לוט מסדום וימטר אש וגפרית מן השמים וישחת את כלם:
Luke	17	30	ככה יהיה ביום אשר יגלה בן האדם:
Luke	17	31	ביום ההוא איש אשר יהיה על הגג וכליו בבית אל ירד לשאת אתם ואיש אשר בשדה אל ישב הביתה:
Luke	17	32	זכרו את אשת לוט:
Luke	17	33	המבקש למלט את נפשו יאבדנה ואשר יאבד אתה יהיה:
Luke	17	34	אני אמר לכם בלילה ההוא שנים יהיו במטה אחת האחד יאסוף והאחר יעזב:
Luke	17	35	שנים תהיינה טחנות יחד האחת תאסוף והאחרת תעזב:
Luke	17	36	שנים יהיו בשדה ונאסף האחד והאחר יעזב:
Luke	17	37	ויענו ויאמרו אליו איה זאת אדנינו ויאמר אליהם באשר הפגר שם יקבצו הנשרים:
Luke	18	1	וגם משל דבר אליהם להתפלל תמיד ולא להתרפות:
Luke	18	2	ויאמר שופט היה בעיר אחת אשר לא ירא את האלהים ולא נשא פנים לאדם:
Luke	18	3	ואלמנה היתה בעיר ההיא ותבא אליו לאמר דינה את דיני ממריבי:
Luke	18	4	וימאן מיום אל יום ואחרי כן אמר בנפשו גם כי את האלהים אינני ירא ולאדם לא אשא פנים:
Luke	18	5	אעשה את דין האלמנה הזאת על הוגיעה אתי פן תבוא תמיד ותדכאני במלים:
Luke	18	6	ויאמר האדון שמעו את אשר אמר דין העולה:
Luke	18	7	והאלהים הלא הוא יעשה דין בחיריו הקראים אליו יומם ולילה גם כי יתמהמה להושיעם:
Luke	18	8	אני אמר לכם כי יעשה את דינם במהרה אך בן האדם בבאו הימצא אמונה בארץ:
Luke	18	9	ויוסף וישא משלו אל אנשים בטחים בנפשם כי צדיקים המה ואחרים נבזים בעיניהם ויאמר:
Luke	18	10	שני אנשים עלו אל המקדש להתפלל האחד פרוש והאחד מוכס:
Luke	18	11	ויתיצב הפרוש לבדו ויתפלל לאמר אלהים אודך כי אינני כאשר האדם הגזלים והעשקים והנאפים או גם כמכס הזה:
Luke	18	12	אני צם פעמים בשבוע אני מעשר את כל קנייני:
Luke	18	13	והמוכס היה עמד מרחוק ולא אבה אף לשאת את עיניו לשמים כי אם תופף על לבו לאמר אלהים סלח לי החוטא:
Luke	18	14	אני אמר לכם כי ירד זה לביתו נצדק מזה כי כל המרים את נפשו ישפל ואשר ישפילה ירומם:
Luke	18	15	ויביאו אליו גם את הילדים למען יגע בהם ויראו התלמידים ויגערו בהם:
Luke	18	16	ויקרא אתם ישוע אליו ויאמר הניחו לילדים לבוא אלי ואל תמנעום כי לאלה מלכות האלהים:
Luke	18	17	אמן אמר אני לכם כל אשר לא יקבל את מלכות האלהים כילד הוא לא יבא בה:
Luke	18	18	וישאלהו קצין אחד לאמר רבי הטוב מה לי לעשות ואירש חיי עולמים:
Luke	18	19	ויאמר אליו ישוע מדוע קראת לי טוב אין טוב בלתי אחד האלהים:
Luke	18	20	את המצות אתה יודע לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר כבד את אביך ואת אמך:
Luke	18	21	ויאמר את כל אלה שמרתי מנעורי:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke	18	22	וישמע ישוע ויאמר עוד אחת חסרת מכר את כל אשר לך וחלק לעניים ויהי לך אוצר בשמים ובוא ולך אחרי:
Luke	18	23	ויהי כשמעו את זאת ויעצב מאד כי עשר גדול היה לו:
Luke	18	24	וירא ישוע כי נעצב ויאמר כמה יקשה לבעלי נכסים לבוא אל מלכות האלהים:
Luke	18	25	כי נקל לגמל עבר בתוך נקב המחט מבוא עשיר אל מלכות האלהים:
Luke	18	26	ויאמרו השמעים ומי יוכל להושע:
Luke	18	27	ויאמר מה שיפלא מבני אדם לא יפלא מאלהים:
Luke	18	28	ויאמר פטרוס הן אנחנו עזבנו את הכל ונלך אחריך:
Luke	18	29	ויאמר אליהם אמר אני לכם אין איש אשר עזב את ביתו או את אבותיו או את אחיו או את אשתו או את בניו למען מלכות האלהים:
Luke	18	30	ולא יקח תחתיהם כפלים הרבה בעולם הזה ובעולם הבא חיי עולמים:
Luke	18	31	ויקח אליו את שנים העשר ויאמר להם הננו עלים ירושלימה וימלא כל הכתוב בידי הנביאים על בן האדם:
Luke	18	32	כי ימסר לגוים ויהתלו בו ויתעללו בו וירקו בפניו:
Luke	18	33	ואחרי הכותם אתו בשוטים ימיתוהו וביום השלישי קום יקום:
Luke	18	34	והם לא הבינו מאומה ויהי הדבר הזה נעלם מהם ולא ידעו את הנאמר:
Luke	18	35	ויהי בקרבם אל יריחו והנה איש עור ישב על הדרך והוא משאל:
Luke	18	36	וישמע את קול העם העבר וידרש לדעת מה זאת:
Luke	18	37	ויגידו לו כי ישוע הנצרי עובר:
Luke	18	38	ויצעק לאמר ישוע בן דוד חנני:
Luke	18	39	וההלכים בראשנה גערו בו להחשתו והוא הרבה עוד לצעק ישוע בן דוד חנני:
Luke	18	40	ויעמד ישוע ויצו להביאו אליו ויהי כאשר קרב ושאלהו לאמר:
Luke	18	41	מה חפצך כי אעשה לך ויאמר אדני כי אראה:
Luke	18	42	ויאמר אליו ראה אמונתך הושיעה לך:
Luke	18	43	ופתאם ראה וילך אחריו הלך ושבח את האלהים וכל העם בראותם זאת נתנו תודה לאלהים:
Luke	19	1	ויבוא ויעבר ביריחו:
Luke	19	2	והנה איש ושמו זכי מראשי המוכסים והוא עשיר:
Luke	19	3	ויבקש לראות את ישוע מי הוא ולא יכל מפני העם כי שפל קומה היה:
Luke	19	4	ויקדם וירץ ויעל על שקמה לראותו כי שם הדרך אשר יעבר בה:
Luke	19	5	ויהי בבאו אל המקום ההוא ויבט ישוע ויראהו ויאמר אליו זכי רד מהר כי צריך אני לשבת היום בביתך:
Luke	19	6	וימהר וירד ויאספהו בשמחה:
Luke	19	7	וילונו כל הראים לאמר בא ללון בבית איש חוטא:
Luke	19	8	ויעמד זכי ויאמר אל האדון הנה אדני את מחצית נכסי אני נתן לעניים ואם עשקתי איש:
Luke	19	9	ויאמר אליו ישוע היום היתה תשועה לבית הזה באשר בן אברהם גם הוא:
Luke	19	10	כי בא בן האדם לבקש ולהושיע את האבד:
Luke	19	11	ויהי הם שמעים את זאת ויסף שאת משל על אשר קרב לירושלים והמה חשבים כי מהרה תגלה מלכות האלהים:
Luke	19	12	על כן אמר איש אחד מן האדירים הלך אל ארץ רחוקה לקחת לו ממלכה ולשוב:
Luke	19	13	ויקרא אל עשרה מעבדיו ויתן להם עשרה מנים ויאמר להם סחרו בהם עד באי:
Luke	19	14	ובני עירו שנאים אותו וישלחו מלאכים אחריו לאמר לא נחפץ בזה כי ימלך עלינו:
Luke	19	15	ויהי אחרי קחתו את הממלכה וישב ויאמר לקרא את העבדים ההם אשר נתן להם את הכסף למען ידע מה הרויח כל אחד במסחרו:
Luke	19	16	ויבא הראשון ויאמר אדני מנה שלך הביא עשרת מנים:
Luke	19	17	ויאמר אליו כן העבד הטוב תחת אשר היית נאמן במעט מזער היה שליט על עשר ערים:
Luke	19	18	ויבא השני ויאמר אדני מנה שלך עשה חמשת מנים:
Luke	19	19	ויאמר גם לזה אף אתה היה על חמש ערים:
Luke	19	20	ויבא האחר ויאמר הא לך מנה שלך אשר היה אצלי צרור בסודר:
Luke	19	21	מפני יראתי אתך כי אתה איש קשה לקח את אשר לא הנחת וקצר את אשר לא זרעת:
Luke	19	22	ויאמר אליו מפין אשפטך העבד הרע אתה ידעת כי אני איש קשה לקח את אשר לא הנחתי וקוצר את אשר לא זרעתי:
Luke	19	23	ולמה לא נתת את כספי לשלחני ואני בבואי הייתי תובע אותו במרבית:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke	19	24	ויאמר אל העמדים שם שאו ממנו את המנה ותנוהו אל אשר לו עשרת המנים:
Luke	19	25	ויאמרו אליו אדנינו יש לו עשרת מנים:
Luke	19	26	הן אני אמר לכם כי כל איש שיש לו ינתן לו ואשר אין לו יקח ממנו גם את אשר לו:
Luke	19	27	אבל את איבי ההם אשר לא חפצו מלכי עליהם הביאו אתם הנה והרגו אתם לפני:
Luke	19	28	ויכל לדבר הדברים האלה ויעבר לפניהם ויעל ירושלים:
Luke	19	29	ויהי בקרב אל בית פגי ובית היני בהר הנקרא הר הזיתים וישלח שנים מתלמידיו לאמר:
Luke	19	30	לכו אל הכפר אשר ממולנו והיה בבואכם שמה תמצאו עיר אסור אשר לא ישב עליו אדם עד עתה התירו אתו והביאו:
Luke	19	31	וכי ישאל אתכם איש למה תתירוהו כה תאמרו אליו יען כי האדון צריך לו:
Luke	19	32	וילכו השלוחים וימצאו כאשר דבר אליהם:
Luke	19	33	ויתירו את העיר ויאמר אליהם בעליו למה זה אתם מתירים את העיר:
Luke	19	34	ויאמרו האדון צריך לו:
Luke	19	35	ויביאהו אל ישוע וישליכו את בגדיהם על העיר וירכיבו עליו את ישוע:
Luke	19	36	ובנסעו הציעו את בגדיהם על הדרך:
Luke	19	37	ויקרב אל מורד הר הזיתים ויחלו כל המון התלמידים לשבח את האלהים בשמחה ובקול גדול על כל הגבורות אשר ראו לאמר:
Luke	19	38	ברוך המלך הבא בשם יהוה שלום בשמים וכבוד במרומים:
Luke	19	39	ומקצת פרושים אשר בתוך העם אמרו אליו רבי גער בתלמידך:
Luke	19	40	וען ויאמר אני אמר לכם כי אם יחשו אלה תזעקנה האבנים:
Luke	19	41	ויהי כאשר קרב וירא את העיר ויבך עליה לאמר:
Luke	19	42	לו ידעת אף את בעוד יומך הזה את דבר שלומך ועתה נעלם מעיניך:
Luke	19	43	כי ימים באים עליך ושפכו איביך סוללה סביבך והקיפוך וצרו עליך מכל עברך:
Luke	19	44	וסחבו אותך ואת בניך בקרבך ולא ישאירו בך אבן על אבן עקב כי לא ידעת את עת פקדתיך:
Luke	19	45	ויבא אל המקדש ויחל לגרש משם את המכרים ואת הקונים בו:
Luke	19	46	ויאמר אליהם הן כתוב בתי בית תפלה הוא ואתם עשיתם אותו למערת פריצים:
Luke	19	47	ויהי מלמד יום יום במקדש והכהנים הגדולים והסופרים וגם ראשי העם מבקשים לאבדו:
Luke	19	48	ולא מצאו מה לעשות כי כל העם דבקו אחריו לשמע אתו:
Luke	20	1	ויהי היום והוא מלמד את העם במקדש ומבשר ויגשו הכהנים והסופרים עם הזקנים:
Luke	20	2	ויאמרו אליו אמר נא לנו באי זו רשות אתה עשה את אלה או מי הוא הנתן לך את הרשות הזאת:
Luke	20	3	וען ויאמר אליהם אף אני אשאלכם דבר ואמרו לי:
Luke	20	4	טבילת יוחנן המן השמים היתה אם מבני אדם:
Luke	20	5	ויחשבו בלבם לאמר אם נאמר מן השמים ואמר למה זה לא האמנתם לו:
Luke	20	6	ואם נאמר מבני אדם וסקלנו כל העם בעמדם על דעתם כי יוחנן נביא היה:
Luke	20	7	וענו לא ידענו מאין:
Luke	20	8	ויאמר ישוע אליהם גם אני לא אמר לכם באי זו רשות אני עשה אלה:
Luke	20	9	ויחל לדבר אל העם את המשל הזה איש אחד נטע כרם ויתן אותו אל כרמים וילך בדרך ולמועד שלח עבד אל הכרמים לתת לו מפרי הכרם והכרמים הכהו וישלחוהו ריקם:
Luke	20	10	ויספ שלח עבד אחר ויכו גם אתו ויחרפוהו וישלחוהו ריקם:
Luke	20	11	ויספ לשלח שלישי וגם אתו פצעו ויגרשוהו וידחפוהו חוצה:
Luke	20	12	ויאמר בעל הכרם מה אעשה אשלחה את בני את ידידי כראותם אותו אולי יגורו מפניו:
Luke	20	13	וכראות אתו הכרמים נועצו יחדו לאמר זה הוא היוורש לכו ונהרגוהו ותהי לנו הירשה:
Luke	20	14	ויגרשו אותו אל מחוץ לכרם ויהרגוהו ועתה מה יעשה להם בעל הכרם:
Luke	20	15	יבוא ויאבד את הכרמים האלה ויתן את הכרם לאחרים ויהי כשמעם ויאמרו חלילה:
Luke	20	16	מהיות כזאת:
Luke	20	17	ויבט במ ויאמר ומה הוא זה הכתוב אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה:
Luke	20	18	כל הנפל על האבן ההיא ישבר ואת אשר תפל עליו תשחקהו:
Luke	20	19	ויבקשו הכהנים הגדולים והסופרים לשלח בו את ידם בעת ההיא וייראו מפני העם כי ידעו אשר עליהם דבר את המשל הזה:
Luke	20	20	ויארבו לו וישלחו מארבים והם נדמו כצדיקים למען ילכדו אותו בדבר להסגירו אל השררה ואל יד ההגמון:
Luke	20	21	וישאלוהו לאמר רבי ידענו כי נכונה תדבר ותלמד ולא תשא פנים כי באמת מורה אתה

Hebrew Holy Bible New Testament

את דרך אלהים:

Luke	20	22	המתר לנו לתת מס אל הקיסר אם לא:
Luke	20	23	ויכר את נכליהם ויאמר להם:
Luke	20	24	מה תנסוני הראוני דינר של מי הצורה והמכתב אשר עליו ויענו ויאמרו של הקיסר:
Luke	20	25	ויאמר אליהם לכן תנו לקיסר את אשר לקיסר ולא להם:
Luke	20	26	ולא יכלו ללכדו בדבר לפני העם ויתמהו על מענהו ויחרישו:
Luke	20	27	ויקרבו אנשים מן הצדוקים הכפרים בתחית המתים ושאלוהו לאמר:
Luke	20	28	מורה משה כתב לנו כי ימות אח בעל אשה ובנים אין לו ולקח אחיו את אשתו והקים זרע לאחיו:
Luke	20	29	והנה היו שבעה אחים והראשון לקח אשה וימת לא בנים:
Luke	20	30	ויקח אתה השני וימת גם הוא לא בנים:
Luke	20	31	ויקח אתה השלישי וככה עשו אף השבעה ולא הניחו בנים וימותו:
Luke	20	32	ובאחרונה מתה גם האשה:
Luke	20	33	והנה בתחית המתים למי מהם תהיה לאשה כי היתה אשה לשבעה:
Luke	20	34	ויען ישוע ויאמר אליהם בני העולם הזה ישאו נשים ותנשאנה:
Luke	20	35	והזכים לנחל את העולם הבא ואת תחית המתים לא ישאו נשים ולא תנשאנה:
Luke	20	36	כי לא יוכלו עוד למות כי שוים הם למלאכים ובני אלהים המה בהיותם בני התקומה:
Luke	20	37	וגם משה רמז בסנה כי יקומו המתים בקראו את יהוה אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב:
Luke	20	38	והאלהים איננו אלהי המתים כי אם אלהי החיים כי כלם חיים לו:
Luke	20	39	ויענו מן הסופרים רבי יפה דברת:
Luke	20	40	ולא ערבו עוד את לבם לשאל אותו דבר:
Luke	20	41	ויאמר אליהם איך יאמרו על המשיח כי הוא בן דוד:
Luke	20	42	והוא דוד אמר בספר תהלים נאם יהוה לאדני שב לימיני:
Luke	20	43	עד אשית איבין הדם לרגליך:
Luke	20	44	הנה דוד קרא לו אדון ואיך הוא בנו:
Luke	20	45	ויאמר אל תלמידיו באזני כל העם:
Luke	20	46	הזהרו מן הסופרים החפצים להתהלך עטופי טלית ואהבים את שאלות שלומם בשוקים ואת מושבי הראש בבתי הכנסיות ואת מסבות הראש בסעודות:
Luke	20	47	הבלעים את בתי האלמנות ומאריכים תפלתם למראה עינים המה משפט על יתר יקחו:
Luke	21	1	ויבט וירא את העשירים משליכים את נדבותם לארון האוצר:
Luke	21	2	וירא גם אלמנה עניה נתנת בו שתי פרוטות:
Luke	21	3	ויאמר אמת אמר אני לכם כי האלמנה העניה הזאת נתנה יותר מכלם:
Luke	21	4	כי כל אלה התנדבו לאלהים מהעדף שלהם והיא מחסרונה את כל רכושה נתנה:
Luke	21	5	ויהי באמרם על המקדש כי מהדר הוא באבנים יפות ובמתנות ויאמר:
Luke	21	6	את אשר אתם ראים הנה ימים באים ולא תשאר אבן על אבן אשר לא תתפרק:
Luke	21	7	ושאלוהו לאמר רבי מתי אפוא תהיה זאת ומה הוא האות לעת היותה:
Luke	21	8	ויאמר ראו פן תתעו כי רבים יבאו בשמי לאמר אני הוא והעת קרובה ואתם אל תלכו ובשמעכם מלחמות ומהומות אל תחתו כי היו תהיה זאת לראשונה אך עוד קץ למועד:
Luke	21	10	ויספ דבר אליהם לאמר יקום גוי על גוי וממלכה על ממלכה:
Luke	21	11	והיה רעש גדול כה וכה ורעב ודבר וגם מוראים ואתות גדלות מן השמים:
Luke	21	12	ולפני כל אלה ישלחו בכם את ידיהם וירדפו וימסרו אתכם לבתי כנסיות ואל בתי כלאים ותובאו לפני מלכים ומשלים למען שמי:
Luke	21	13	והיתה זאת לכם לעדות:
Luke	21	14	על כן שיתו לבבכם לבלתי דאג במה תצטדקו:
Luke	21	15	כי אנכי נתן לכם פה וחכמה אשר לא יוכלו לעמד לפניא ולדבר נגדה כל מתקוממכם:
Luke	21	16	וגם תמסרו על ידי יולדיכם ואחיכם וקרוביכם ורעיכם וימיתו מכם:
Luke	21	17	והייתם שנואים לכל אדם למען שמי:
Luke	21	18	אך לא יפל משערת ראשכם ארצה:
Luke	21	19	בתוחלתכם קנו לכם את נפשתיכם:
Luke	21	20	וכאשר תראו מחנות סובבים את ירושלים ידעו תדעו כי קרב חרבנה:
Luke	21	21	אז ינוסו אנשי יהודה אל ההרים ואשר הם בתוכה יצאו ואשר הם בפרוזות אל יבואו בה:
Luke	21	22	כי ימי נקם המה למלאת כל הכתוב:
Luke	21	23	ואוי להרות ולמיניקות בימים ההם כי תהיה צרה גדולה בארץ וקצף על העם הזה:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke	21	24	ונפלו לפי חרב והגלו אל כל הגוים וירושלים תרמס ברגלי גוים עד כי ימלאו עתות
הגוים:			
Luke	21	25	והיו אתות בשמש ובירח ובכוכבים ועל הארץ מצוקה לגוים ומבוכה מהמית הים ודכיו:
Luke	21	26	וימוגו בני האדם מאימה ומחרדת הבאות על כל הארץ כי כחות השמים יתמוטטו:
Luke	21	27	ואז יראו את בן האדם בא בענן בגבורה ובכבוד רב:
Luke	21	28	וכאשר תחל להיות זאת התעודדו ושאו ראשיכם כי קרובה גאלתכם לבוא:
Luke	21	29	וידבר אליהם משל ראו את התאנה ואת כל העצים:
Luke	21	30	כי תראו אתם מוציאים את פרחם הלא ידעתם כי קרב הקיץ:
Luke	21	31	ככה אף אתם בבא אלה לעיניכם דעו כי קרובה מלכות האלהים:
Luke	21	32	אמן אמר אני לכם לא יעבר הדור הזה עד כי יהיה הכל:
Luke	21	33	השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון:
Luke	21	34	רק השמרו לכם פן יכבד לבבכם בסבא ובשכרון ובדאגות המחיה ובא עליכם היום
ההוא פתאם:			
Luke	21	35	כי כמו פח יבוא על כל הישבים על פני כל הארץ:
Luke	21	36	לכן שקדו בכל עת והתפללו למען תעצרו כח להמלט מכל העתידות האלה ולהתיצב
לפני בן האדם:			
Luke	21	37	ויהי מלמד יומם במקדש ובלילה יצא בהר הנקרא הר הזיתים ללון:
Luke	21	38	וכל העם השכימו לבוא אליו במקדש לשמע אותו:
Luke	22	1	ויקרב חג המצות הנקרא פסח:
Luke	22	2	והכהנים הגדולים והסופרים מבקשים איך יהרגו כי יראו מפני העם:
Luke	22	3	והשטן נכנס ביהודה המכנה איש קריות והוא במספר שנים העשר:
Luke	22	4	וילך וידבר עם ראשי הכהנים ושרי החיל איך ימסרנו אל ידם:
Luke	22	5	וישמחו ויאתו לתת לו כסף:
Luke	22	6	ויבטח אתם ויבקש תואנה למסרו אליהם שלא לעיני ההמון:
Luke	22	7	ויבא יום המצות אשר זבוח יזבח בו הפסח:
Luke	22	8	וישלח את פטרוס ואת יוחנן לאמר לכו והכינו לנו את הפסח ונאכלה:
Luke	22	9	ויאמרו אליו באי זה מקום תחפץ כי נכין אותו:
Luke	22	10	ויאמר אליהם הנה אתם באים העירה ופגע אתכם איש נשא צפחת מים לכו אחריו אל
הבית אשר יבוא שמה:			
Luke	22	11	ואמרתם אל בעל הבית כה אמר לך הרב איה המלון אשר אכלה שם את הפסח עם
תלמידי:			
Luke	22	12	והוא יראה אתכם עליה גדולה מצעה שם תכינו:
Luke	22	13	וילכו וימצאו כאשר דבר אליהם ויכינו את הפסח:
Luke	22	14	ויהי כאשר הגיעה השעה ויסב הוא ושנים עשר השליחים אתו:
Luke	22	15	ויאמר אליהם נכסף נכספתי לאכל אתכם את הפסח הזה לפני ענותי:
Luke	22	16	כי אמר אני לכם אינני אכל אותו עוד עד כי ימלא במלכות האלהים:
Luke	22	17	ויקח את הכוס ויברך ויאמר קחו אתה וחלקו ביניכם:
Luke	22	18	כי אמר אני לכם שתה לא אשתה מעתה מתנובת הגפן עד כי תבוא מלכות האלהים:
Luke	22	19	ויקח את הלחם ויברך ויבצע ויתן להם לאמר זה גופי הנתן בעדכם זאת עשו לזכרוני:
Luke	22	20	וכן גם את הכוס אחר הסעודה לאמר זו הכוס היא הברית החדשה בדמי הנשפך
בעדכם:			
Luke	22	21	אך הנה יד המסר אותי אתי על השלחן:
Luke	22	22	כי הן בן האדם הלך לו כפי אשר נחרץ עליו אבל אוי לאיש ההוא אשר על ידו ימסר:
Luke	22	23	והם החלו לחקר איש את רעהו מי הוא זה מהם אשר יעשה זאת:
Luke	22	24	וגם מריבה היתה ביניהם מי יחשב להיות הגדול בהם:
Luke	22	25	ויאמר אליהם מלכי הגוים רדים בהם ושליטיהם יקראו עשי חסד:
Luke	22	26	ואתם לא כן כי הגדול בכם יהיה כצעיר והמשל יהיה כמשרת:
Luke	22	27	כי מי הוא הגדול אם המסב או המשרת הלא המסב ואני הנני בתוכם כמו המשרת:
Luke	22	28	ואתם הם העמדים עמדי עד עתה בנסיונותי:
Luke	22	29	לכן אני מנחיל אתכם כאשר הנחילני אבי את המלכות:
Luke	22	30	למען תאכלו ותשתו על שלחני במלכותי וישבתם על כסאות לשפט את שנים עשר
שבטי ישראל:			
Luke	22	31	ויאמר האדון שמעון שמעון תבע אתכם השטן לזרותכם כחטים:
Luke	22	32	ואני התפללתי בעדך אשר לא תכלה אמונתך ואתה כאשר תשוב חזק את אחיך:
Luke	22	33	והוא אמר אליו אדני הנני נכון ללכת אתך גם לבית האסורים גם למות:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke	22	34	ויאמר אני אמר לך פטרוס לא יקרא תרגל היום עד כי שלש פעמים כחשת בי לאמר
			לא ידעתי:
Luke	22	35	ויאמר אליהם כאשר שלחתי אתכם בלי כיס ותרגלם ונעלים החסרתם דבר ויאמרו לא
			חסרנו כל דבר:
Luke	22	36	ויאמר אליהם אכן עתה אשר לו כיס ישארו וכן גם את התרגל ואשר אין לו הוא ימכר
			את בגדו ויקנה חרב:
Luke	22	37	כי אמר אני לכם אשר צריך עוד להתמלא בי הכתוב הזה ואת פשעים נמנה כי כל
			הכתוב עלי בא עד קצו:
Luke	22	38	ויאמרו אדנינו הנה פה שתי חרבות ויאמר אליהם די:
Luke	22	39	ויצא וילך כיום ביום על הר הזיתים וילכו אחריו גם תלמידיו:
Luke	22	40	ויבא אל המקום ויאמר אליהם התפללו לבלתי בוא לידי נסיון:
Luke	22	41	והוא נפרד מהם הרחק כקלע אבן ויכרע על ברכיו ויתפלל לאמר:
Luke	22	42	אבי אם רצונך להעביר מעלי את הכוס הזאת אך אל יהי כרצוני כי אם כרצונך:
Luke	22	43	וירא אליו מלאך מן השמים ויחזקהו:
Luke	22	44	ויבאו עליו חבלי מות ויוסף להתפלל בחזקה ותהי זעתו כנטפי דם ירדים לארץ:
Luke	22	45	ויקם מהתפלל ויבא אל התלמידים וימצאם ישנים מיגון:
Luke	22	46	ויאמר אליהם למה תישנו קומו והתפללו אשר לא תבאו לידי נסיון, עודנו מדבר [74-64]
			והנה המון ואחד משנים העשר הנקרא יהודה הלך לפניו ויקרב אל ישוע לנשק לו:
Luke	22	47	[74-64]:
Luke	22	48	ויאמר ישוע אליו יהודה הבנשיקה אתה מוסר את בן האדם:
Luke	22	49	והאנשים אשר אתו ראים את אשר יהיה ויאמרו אליו אדנינו הנכה בחרב:
Luke	22	50	ויך אחד מהם את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו הימנית:
Luke	22	51	ויען ישוע ויאמר רב עתה הרפו ויגע באזנו וירפאהו:
Luke	22	52	ויאמר ישוע אל ראשי הכהנים ושרי המקדש והזקנים אשר באו עליו לאמר כמו על פריץ
			יצאתם עלי בחרבות ובמקלות:
Luke	22	53	ואהי אצלכם יום יום בהיכל ולא שלחתם בי יד ואולם זאת היא שעתכם ושלטון החשך:
Luke	22	54	ויתפשו אותו ויוליכוהו ויביאוהו בית הכהן הגדול ופטרוס הלך אחריו מרחוק:
Luke	22	55	ויהי כי בערו אש בתוך החצר וישבו יחדו וישב גם פטרוס בתוכם:
Luke	22	56	ותראוהו השפחה יושב נגד האור ותבט בו ותאמר גם זה היה עמו:
Luke	22	57	ויכחש בו ויאמר אשה לא ידעתי:
Luke	22	58	ואחרי מעט ראהו אדם אחר ויאמר גם אתה מהם ויאמר פטרוס לא אדם כי אינני:
Luke	22	59	ואחרי עבר כשעה אחת קים איש אחר לאמר אמנם גם זה היה עמו כי אף הוא גלילי:
Luke	22	60	ויאמר פטרוס בן אדם לא ידעתי מה אתה אמר והוא עודנו מדבר והתרגול קרא:
Luke	22	61	ויפן האדון ויבט אל פטרוס ויזכר פטרוס את דבר האדון אשר דבר אליו כי בטרם יקרא
			התרגל תכחש בי שלש פעמים:
Luke	22	62	ויצא פטרוס החוצה וימרר בבכי:
Luke	22	63	והאנשים אשר אחזו את ישוע התעללו בו ויכהו:
Luke	22	64	ויחפו את ראשו ויכהו על פניו וישאלוהו לאמר הנבא מי הוא ההלם אותך:
Luke	22	65	ועוד גדופים אחרים הרבו עליו:
Luke	22	66	ובהית הבקר נקהלו זקני העם והכהנים הגדולים והסופרים ויעלהו לפני הסנהדרין
			שלהם ויאמרו האתה הוא המשיח אמר לנו:
Luke	22	67	ויאמר אליהם כי אגיד לכם לא תאמינו:
Luke	22	68	וגם אם אשאל לא תשיבו דבר ולא תשלחוני:
Luke	22	69	אבל מעתה יהיה בן האדם ישב לימין גבורת האלהים:
Luke	22	70	ויאמרו כלם הכי אתה הוא בן האלהים ויאמר אליהם אתם אמרתם כי אני הוא:
Luke	22	71	ויאמרו מה לנו עוד לבקש עדות הלא באזנינו שמענוה מפיו:
Luke	23	1	ויקם כל קהלם ויוליכוהו אל פילטוס:
Luke	23	2	ויחלו לדבר עליו שטנה לאמר את זה מצאנו מסית את העם ומנע אתו מתת מס אל
			הקיסר באמרו כי הוא מלך המשיח:
Luke	23	3	וישאלוהו פילטוס לאמר האתה הוא מלך היהודים ויען אותו ויאמר אתה אמרת:
Luke	23	4	ויאמר פילטוס אל ראשי הכהנים ואל המון העם לא מצאתי דבר אשם באיש הזה:
Luke	23	5	והם התאמצו לדבר מדיח הוא את העם בלמדו בכל יהודה החל מן הגליל ועד הנה:
Luke	23	6	ויהי כשמע פילטוס את שם הגליל וישאל אם הוא איש גלילי:
Luke	23	7	וכאשר ידע כי מממשלת הורדוס הוא שלחו אל הורדוס אשר היה גם הוא בירושלים
			בימים האלה:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke	23	8	וישמח הורדוס עד מאד כראותו את ישוע כי מימים רבים אוה לראת אתו על כי שמע את שמעו ויקו לראת אתו אשר יעשה:
Luke	23	9	וירב לשאל אותו והוא לא השיב אתו דבר:
Luke	23	10	ויעמדו הכהנים הגדולים והסופרים ויתחזקו לדבר עליו שטנה:
Luke	23	11	ויבז אתו הורדוס עם צבאותיו ויהתל בו וילבש אותו בגד זהורית וישלחו אל פילטוס:
Luke	23	12	ביום ההוא נהיו פילטוס והורדוס לאהבים יחדו כי מלפנים איבה היתה בינתם:
Luke	23	13	ויקרא פילטוס את ראשי הכהנים ואת השרים ואת העם:
Luke	23	14	ויאמר אליהם הבאתם לפני את האיש הזה כמסית את העם והנה אני חקרתיו לעיניכם ולא מצאתי באיש הזה אשמת מאומה מן הדברים אשר אתם טוענים עליו:
Luke	23	15	וגם הורדוס לא מצא כי שלחתי אתכם אליו והנה אין בו חטא משפט מות:
Luke	23	16	על כן איסרנו ואפטרנו:
Luke	23	17	ועליו היה לפטר להם איש אחד בימי החג:
Luke	23	18	ויצעקו כל המוןם ויאמרו הסר את זה ופטר לנו את בר אבא:
Luke	23	19	והוא היה משלך בית האסורים על דבר מרד אשר נהיה בעיר ועל דבר רצח:
Luke	23	20	ויספ פילטוס לשאת קולו כי חפץ לפטר את ישוע:
Luke	23	21	והמה צעקו אליו לאמר הצלב אותו הצלב:
Luke	23	22	ויאמר אליהם פעם שלישית מה אפוא עשה זה רעה כל אשמת מות לא מצאתי בו על כן איסרנו ואפטרנו:
Luke	23	23	ויפצרו בו בקול גדול ויבקשו כי יצלב ויחזק קולם וקול הכהנים הגדולים:
Luke	23	24	ויגזר פילטוס כי תעשה בקשתם:
Luke	23	25	ויפטר להם את המשלך בית האסורים על דבר מרד ורצח את אשר שאלו ואת ישוע וכאשר הוליכו משם ויחזיקו באיש אחד הבא מן השדה ושמו שמעון איש קוריני ושימו עליו את הצלב לשאת אחרי ישוע:
Luke	23	27	וילכו אחרי המון עם רב והמון נשים והנה ספדות ומקוננות עליו:
Luke	23	28	ויפן ישוע ויאמר אליהן בנות ירושלים אל תבכינה עלי כי אם על נפשכן בכינה ועל בניכן:
Luke	23	29	כי הנה ימים באים ואמרו אשרי העקרות ואשרי המעים אשר לא ילדו והשדים אשר לא היניקו:
Luke	23	30	אז יחלו לאמר אל ההרים נפלו עלינו ואל הגבעות כסונו:
Luke	23	31	כי אם יעשו כזאת בעץ הלח מה יעשה ביבש:
Luke	23	32	וגם שנים אחרים אנשי בליעל מוצאים אתו למות:
Luke	23	33	ויהי כאשר באו אל המקום הנקרא גלגלתא ויצלבו אותו שם ואת אנשי הבליעל זה לימינו וזה לשמאלו:
Luke	23	34	ויאמר ישוע אבי סלח להם כי לא ידעו מה הם עשים ויחלקו בגדיו להם ויפילו גורל:
Luke	23	35	והעם עמד שם וראה וילעגו לו השרים לאמר את אחרים הושיע ישוע נא את נפשו אם הוא המשיח בחר האלהים:
Luke	23	36	ויהתלו בו אנשי הצבא ויגשו ויביאו לו חמץ:
Luke	23	37	ויאמרו אם אתה הוא מלך היהודים הושע את נפשך:
Luke	23	38	וגם מכתב היה ממעל לו בכתב יוני ורומי ועברי זה הוא מלך היהודים:
Luke	23	39	ואחד מאנשי הבליעל התלויים גדפו לאמר הלא אתה המשיח הושע את עצמך ואתנו:
Luke	23	40	ויען האחר ויגער בו לאמר האינך ירא את האלהים בהיותך בעצם הענש הזה:
Luke	23	41	והן אנחנו בו כמשפט כי לקחנו כפי מעשינו אבל זה לא עשה מאומה רע:
Luke	23	42	ויאמר אל ישוע זכרני נא אדני בבאך במלכותך:
Luke	23	43	ויאמר ישוע אליו אמר אני לך כי היום תהיה עמדי בגן עדן:
Luke	23	44	ויהי כשעה הששית והנה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית:
Luke	23	45	ויחשך השמש ותקרע פרכת ההיכל לשנים קרעים:
Luke	23	46	ויקרא ישוע בקול גדול ויאמר אבי בידך אפקיד רוחי ובאמרו זאת נפח נפשו:
Luke	23	47	וירא שר המאה את אשר נהיתה ויתן כבוד לאלהים לאמר אכן האיש הזה צדיק היה:
Luke	23	48	וכל המון העם אשר התאספו יחד למראה הזה בהביטם אל כל אשר נעשה תופפו על לבביהם וישבו:
Luke	23	49	וכל מידעיו עמדו מרחוק וגם הנשים אשר הלכו אתו מן הגליל ועיניהן ראות את אלה:
Luke	23	50	והנה איש ושמו יוסף והוא מן היעצים איש טוב וצדיק מן הרמתיים עיר היהודים:
Luke	23	51	אשר לא הסכים לעצתם ולפעלם ומחכה גם הוא למלכות האלהים:
Luke	23	52	ויגש אל פילטוס ושאל ממנו את גוית ישוע:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke	23	53	ויוֹרֵד אֶתָּה ויִכְרַכָּה בִּסְדִינִים ויִשְׁיִמָּה בִּקְבֹר חָצוֹב בְּסַלַע אֲשֶׁר עֵדֶן לֹא הוּשָׁם בּוֹ אָדָם:
Luke	23	54	יוֹם עֶרֶב שַׁבָּת הָיָה וְהַשַּׁבָּת הַגִּיעָה:
Luke	23	55	וּתְלַכְנָה אַחֲרָיו מִן הַנָּשִׁים אֲשֶׁר באוּ אִתּוֹ מִן הַגִּלִּיל וּתַחֲזִינָה אֶת הַקְּבֹר וְאֵת אֲשֶׁר הוּשָׁם בּוֹ גוֹיְתוֹ:
Luke	23	56	וְאַחֲרֵי שׁוֹבֵן הַכִּינוּ סָמִים וּמִרְקָחוֹת וּבִשְׁבַת שַׁבְתוּ כַּפִּי הַמַּצוֹה:
Luke	24	1	וּבֶאֱחָד בִּשְׁבַת לִפְנֵי עֲלוֹת הַשָּׁחַר באוּ אֶל הַקְּבֹר וּתְבִיאִינָה אֶת הַסָּמִים אֲשֶׁר הַכִּינוּ וְעִמָּהֶן עוֹד אַחֲרוֹת:
Luke	24	2	וַיִּמְצְאוּ אֶת הָאֶבֶן גָּלוּלָה מִן הַקְּבֹר:
Luke	24	3	וּתְבִאנָה פְּנִימָה וְלֹא מִצְאוּ אֶת גּוֹיֵת הָאָדוֹן יֵשׁוּעַ:
Luke	24	4	וַיְהִי הִנֵּה נִבְכּוֹת עַל הַדָּבָר הַזֶּה וְהִנֵּה שְׁנֵי אַנְשִׁים עֹמְדִים עֲלֵיהֶן וּלְבוּשֵׁיהֶם מְזֹהֲרִים:
Luke	24	5	וַיִּפֹּל פָּחַד עֲלֵיהֶן וּתְקַדְנָה אִפִּים אֶרְצָה וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶן מַה תִּבְקֹשְׁנָה אֶת הַחַי אֲצֵל הַמֵּתִים:
Luke	24	6	אִינֶנּוּ פֶה כִּי קָם זִכְרָנָה אֶת אֲשֶׁר דָּבַר אֲלֵיכֶן בְּעוֹד הַיּוֹתוּ בַּגִּלִּיל לֵאמֹר:
Luke	24	7	כִּי צָרִיךְ בֶּן הָאָדָם לְהִמָּסֵר לִידֵי אַנְשִׁים חֲטָאִים וּלְהִצָּלֵב וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי קוֹם יָקוּם:
Luke	24	8	וּתִזְכְּרָנָה אֶת דְּבָרָיו:
Luke	24	9	וּתִשְׁבְּנָה מִן הַקְּבֹר וּתְגַדְנָה אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לַעֲשֵׂתִי הָעֹשֶׁר וּלְכָל הָאַחֲרִים:
Luke	24	10	וּמֵרִים הַמַּגְדָּלִית וַיּוֹחֲנָה וּמֵרִים אִם יַעֲקֹב וְהָאַחֲרוֹת אֲשֶׁר עִמָּהֶן הִנֵּה הֵיוּ הַמַּדְבְּרוֹת אֶל הַשְּׁלִיחִים אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
Luke	24	11	וַיְהִי דְּבָרֵיהֶן כְּדְּבָרֵי רִיק בְּעֵינֵיהֶם וְלֹא הֶאֱמִינוּ לָהֶן:
Luke	24	12	וּפְטָרוֹס קָם וַיֵּרֶץ אֶל הַקְּבֹר וַיִּשְׁקֹף וְלֹא רָאָה כִּי אִם הַתְּכָרִיכִים מִנְּחִים שָׁם וַיֵּשֶׁב לְמִקְוֹמוֹ מִשְׁתוֹמֵם עַל הַנְּהִיָּה:
Luke	24	13	וְהִנֵּה שְׁנַיִם מֵהֶם הֵיוּ הַלֵּכִים בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה אֶל כְּפָר הָרַחֵק מִירוּשָׁלַיִם כַּשֵּׁשִׁים רִיס וְשֵׁמוֹ עֲמָאוֹס:
Luke	24	14	וְהֵם נִדְּבְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ עַל כָּל הַקְּרוֹת הָאֵלֶּה:
Luke	24	15	וַיְהִי בְּדִבְרָם וּבַהֲתוֹכַחם יָחַד וַיִּגֶשׁ יֵשׁוּעַ אֲפָּהוּ וַיֵּלֶךְ אִתָּם:
Luke	24	16	וְעֵינֵיהֶם נֶאֱחָזוּ וְלֹא יָכִירוּהוּ:
Luke	24	17	וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה הֵמָּה הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם נֹשְׂאִים וְנֹתְנִים בֵּהֶם יָחַד בַּדֶּרֶךְ וּפְנִיכֶם זַעֲפִים:
Luke	24	18	וַיַּעַן הָאֶחָד אֲשֶׁר שְׁמוֹ קְלִיּוֹפֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֵתָּה לְבַדְּךָ גֵּר בִּירוּשָׁלַיִם וְאֵינְךָ יָדַע אֶת הַקְּרֹת בָּהּ בַּיָּמִים הָאֵלֶּה:
Luke	24	19	וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וְהִנֵּה הֵמָּה וַיִּגִּדּוּ אֵלָיו מַעֲשֵׂה יֵשׁוּעַ הַנֹּצְרִי אֲשֶׁר הָיָה אִישׁ נְבִיא גִבּוֹר בַּפֻּעַל וּבֹאֲמֵר לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וּלִפְנֵי כָּל הָעָם:
Luke	24	20	וְאֵת אֲשֶׁר כִּהְנִינוּ הַגְּדוּלִּים וְזִקְנֵינוּ הַסְּגִירָהוּ לְמִשְׁפַּט מוֹת וַיִּצְלַבְהוּ:
Luke	24	21	וְאַנְחֲנוּ חָכִינוּ כִּי הוּא הָעֵתִיד לְגָאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה בְּכָל זֹאת הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי מֵאִזְּנוֹ עָשָׂה אֵלֶּה:
Luke	24	22	וְהִנֵּה גַם נָשִׁים מִקְּרַבְנוֹ הִחְרִידְנוּ אֲשֶׁר קִדְּמוּ בְּבֹקֶר לְבָא לְקָבֶר:
Luke	24	23	וְלֹא מִצְאוּ אֶת גּוֹיְתוֹ וּתְבִאָּנָה וּתְאֻמְרָנָה כִּי רָאוּ גַם מֵרָאָה מַלְאָכִים הֹאֲמִרִים כִּי הוּא חַי:
Luke	24	24	וַיֵּלְכוּ אַנְשִׁים מִשְׁלָנוּ אֶל הַקְּבֹר וַיִּמְצְאוּ כַּאֲשֶׁר אָמְרוּ הַנָּשִׁים וְאוֹתוֹ לֹא רָאוּ:
Luke	24	25	וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הוּא חָסְרִי דַעַת וְכַבְדִּי לֵב מֵהֶאֱמִין בְּכָל אֲשֶׁר דִּבְּרוּ הַנְּבִיאִים:
Luke	24	26	הֲלֹא עַל הַמָּשִׁיחַ הָיָה לְסַבֵּל אֶת כָּל זֹאת וּלְבֹאֹא אֶל כְּבוֹדוֹ:
Luke	24	27	וַיַּחַל מִמֶּשֶׁה וּמִכָּל הַנְּבִיאִים וַיְבַאֵר לָהֶם אֶת כָּל הַכְּתוּבִים הַנֹּאֲמָרִים עָלָיו:
Luke	24	28	וַיִּקְרְבוּ אֶל הַכְּפָר אֲשֶׁר הֵם הַלֵּכִים שָׁמָּה וַיֵּשֶׁם פְּנִיו כְּהֵלֶךְ לוֹ לְדַרְכּוֹ:
Luke	24	29	וַיִּפְצְרוּ בּוֹ לֵאמֹר שְׁבֵה אִתָּנוּ כִּי עַתָּה עֶרֶב הֵגִיעַ וְנֹטָה הַיּוֹם וַיֵּבֵא הַבֵּיתָה לְשַׁבָּת אִתָּם:
Luke	24	30	וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִסֵּב עִמָּהֶם וַיִּקַּח אֶת הַלֶּחֶם וַיְבָרֶךְ וַיִּבְצַע וַיִּתֵּן לָהֶם:
Luke	24	31	וּתְפַקְחָנָה עֵינֵיהֶם וַיִּכִּירוּהוּ וְהוּא חָמֵק עֵבֶר מְעִינֵיהֶם:
Luke	24	32	וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ הֲלֹא הָיָה בְּעַר לְבַבְנוּ בְּקִרְבָּנוּ בְּדִבְרֵנוּ אֵלָינוּ בַּדֶּרֶךְ וַיִּפְתַּח לָנוּ אֶת הַכְּתוּבִים:
Luke	24	33	וַיִּקְוֹמוּ בִּשְׁעָה הַהִיא וַיֵּשׁוּבוּ יְרוּשָׁלַיִם וַיִּמְצְאוּ אֶת עֲשֵׂתִי הָעֹשֶׁר וְאֵת אֲשֶׁר אַתֶּם נִקְהָלִים יָחַד:
Luke	24	34	הֹאֲמִרִים אֶכֶן קָם הָאָדוֹן מִן הַמֵּתִים וְנִרְאָה אֵל שְׁמַעוֹן:
Luke	24	35	וַיִּסְפְּרוּ גַם הֵם אֶת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה לָהֶם בַּדֶּרֶךְ וַאֲיֵךְ הַכִּירוּהוּ בְּבִצִּיעַת הַלֶּחֶם:
Luke	24	36	עוֹדָם מְדַבְּרִים כְּדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהוּא יֵשׁוּעַ עֹמֵד בְּתוֹכָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁלוֹם לָכֶם:
Luke	24	37	וְהֵמָּה חָתוּ וּנְבַעְתוּ וַיַּחֲשְׁבוּ כִּי רוּחַ רָאוּ:
Luke	24	38	וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה זֶּה אַתֶּם נְבַהֲלִים וְעַל מַה זֶּה מַחֲשֹׁבוֹת עֲלוֹת בְּלִבְבְּכֶם:
Luke	24	39	רָאוּ אֶת יָדִי וְאֵת רִגְלִי כִּי אֲנִכִּי הוּא מִשּׁוּנִי וְרָאוּ כִּי רוּחַ אֵין לּוֹ בָּשָׂר וְעֲצָמוֹת כַּאֲשֶׁר אַתֶּם רֹאִים שֵׁשׁ לִי:

Hebrew Holy Bible New Testament

Luke	24	40	ואחרי אמרו את זאת הראה אתם את ידיו ואת רגליו:
Luke	24	41	והם עוד לא האמינו משמחה ותמהו ויאמר אליהם היש לכם פה דבר אכל:
Luke	24	42	ויתנו לפניהו חלק דג צלוי ומעט צוף דבש:
Luke	24	43	ויקח ויאכל לעיניהם:
Luke	24	44	ויאמר אליהם אלה הם הדברים אשר דברתי אליכם בעוד היותי עמכם כי המלא ימלא כל הכתוב עלי בתורת משה ובנביאים ובתהלים:
Luke	24	45	אז פתח את לבבם להבין את הכתובים:
Luke	24	46	ויאמר אליהם כן כתוב וכן נגזר אשר יענה המשיח ויקום מן המתים ביום השלישי:
Luke	24	47	ואשר תקרא בשמו תשובה וסליחת החטאים בכל הגוים החל מירושלים:
Luke	24	48	ואתם עדים בזאת:
Luke	24	49	והנני שולח עליכם את הבטחת אבי ואתם שבו בעיר ירושלים עד כי תלבשו עז ממרום:
Luke	24	50	ויוליכם מחוץ לעיר עד בית היני וישא את ידיו ויברכם:
Luke	24	51	ויהי בברכו אתם ויפרד מאתם וינשא השמימה:
Luke	24	52	והם השתחוו לו וישובו לירושלים בשמחה גדולה:
Luke	24	53	ויהיו תמיד במקדש מהללים ומברכים את האלהים אמן:

Hebrew Holy Bible New Testament

John

John	1	1	בראשית היה הדבר והדבר היה את האלהים ואלהים היה הדבר:
John	1	2	הוא היה בראשית אצל האלהים:
John	1	3	הכל נהיה על ידו ומבלעדיו לא נהיה כל אשר נהיה:
John	1	4	בו היו חיים והחיים היו אור בני האדם:
John	1	5	והאור בחשך זרח והחשך לא השיגו:
John	1	6	ויהי איש שלוח מאת האלהים ושמו יוחנן:
John	1	7	הוא בא לעדות להעיד על האור למען יאמינו כלם על ידו:
John	1	8	הוא לא היה האור כי אם להעיד על האור:
John	1	9	האור האמתי המאיר לכל אדם היה בא אל העולם:
John	1	10	בעולם היה ועל ידו נהיה העולם והעולם לא הכירו:
John	1	11	הוא בא אל אשר לו ואשר המה לו לא קבלהו:
John	1	12	והמקבלים אתו נתן עז למי להיות בנים לאלהים המאמינים בשמו:
John	1	13	אשר לא מדם ולא מחפץ הבשר אף לא מחפץ גבר כי אם מאלהים נולדו:
John	1	14	והדבר נהיה בשר וישכן בתוכנו ונחזה תפארתו כתפארת בן יחיד לאביו רב חסד ואמת:
John	1	15	יוחנן מעיד עליו ויקרא לאמר הנה זה הוא אשר אמרתי עליו הבא אחרי היה לפני כי קדם לי היה:
John	1	16	וממלואו לקחנו כלנו חסד על חסד:
John	1	17	כי התורה נתנה ביד משה והחסד והאמת באו על ידי ישוע המשיח:
John	1	18	את האלהים לא ראה איש מעולם הבן היחיד אשר בחיק האב הוא הודיע:
John	1	19	וזאת היא עדות יוחנן בשלח היהודים מירושלים כהנים ולוים לשאל אתו מי אתה:
John	1	20	ויודה ולא כחש ויודה לאמר אני אינני המשיח:
John	1	21	וישאלו אתו מי אפוא אתה האתה אליהו ויאמר אינני האתה הנביא ויען לא:
John	1	22	ויאמרו אליו מי זה אתה למען נשיב לשלחינו דבר מה תאמר עליך:
John	1	23	ויאמר אני קול קורא במדבר פנו דרך יהוה כאשר דבר ישעיהו הנביא:
John	1	24	והמשלחים היו מן הפרושים:
John	1	25	וישאלהו ויאמרו אליו מדוע אפוא מטביל אתה אם אינך המשיח או אליהו או הנביא:
John	1	26	ויען אתם יוחנן ויאמר אנכי מטביל במים ובתוכם עומד אשר לא ידעתם אתו:
John	1	27	הוא הבא אחרי אשר היה לפני ואני נקלתי מהתיר שרוך נעליו:
John	1	28	זאת היתה בבית עברה מעבר לירדן מקום אשר יוחנן מטביל שם:
John	1	29	ויהי ממחרת וירא יוחנן את ישוע בא אליו ויאמר הנה שה האלהים הנשא חטאת העולם:
John	1	30	זה הוא אשר אמרתי עליו אחרי יבא איש אשר היה לפני כי קדם לי היה:
John	1	31	ואני לא ידעתי כי אם בעבור יגלה בישראל באתי אני לטבל במים:
John	1	32	ויעד יוחנן ויאמר חזיתי הרוח כדמות יונה ירדת משמים ותנח עליו:
John	1	33	ואני לא ידעתי אולם השלח אתי לטבל במים הוא אמר אלי את אשר תראה הרוח ירדת ונחה עליו הנה זה הוא אשר יטבל ברוח הקדש:
John	1	34	ואני ראיתי ואעידה כי זה הוא בן האלהים:
John	1	35	ויהי ממחרת ויסף יוחנן ויעמד ושנים מתלמידיו עמו:
John	1	36	ויבט אל ישוע והוא מתהלך ויאמר הנה שה האלהים:
John	1	37	ושני תלמידיו שמעו את דברו וילכו אחרי ישוע:
John	1	38	ויפן ישוע אחריו וירא אתם הלכים ואמר אליהם מה תבקשו ויאמרו אליו רבי:
John	1	39	ויאמר אליהם באו וראו ויבאו ויראו את מקום מלונם וישבו עמו ביום ההוא והעת כשעה העשירית:
John	1	40	ואחד מן השנים אשר שמעו מאת יוחנן והלכו אחריו הוא אנדרי אחי שמעון פטרוס:
John	1	41	הוא פגש בראשונה את שמעון אחיו ויאמר אליו את המשיח מצאנו אשר תרגומו כריסטוס:
John	1	42	ויוליכהו אל ישוע ויהי כהביט אליו ישוע ויאמר שמעון בן יונה לך יקרא כיפא אשר תרגומו פטרוס:
John	1	43	ויהי ממחרת ויואל ישוע לצאת הגליל וימצא את פילפוס ויאמר אליו לך אחרי:
John	1	44	ופילפוס היה מבית צידה עיר אנדרי ופטרוס:
John	1	45	ויפגע פילפוס את נתנאל ויאמר אליו מצאנו אתו אשר כתב משה בספר התורה והנביאים את ישוע בן יוסף מנצרת:

Hebrew Holy Bible New Testament

John	1	46	ויאמר אליו נתנאל המנצרת תצא לנו טובה ויאמר אליו בא וראה:
John	1	47	וירא ישוע את נתנאל בא לקראתו ויאמר עליו הנה באמת בן ישראל אשר אין בו רמיה:
John	1	48	ויאמר אליו נתנאל מאין ידעתני ויען ישוע ויאמר לו בטרם קרא לך פילפוס בהיותך תחת התאנה אנכי ראיתיך:
John	1	49	ויען נתנאל ויאמר אליו רבי אתה בן אלהים אתה הוא מלך ישראל:
John	1	50	ויען ישוע ויאמר אליו על אמרי לך כי תחת התאנה ראיתיך האמנת הנה גדלות מאלה תראה:
John	1	51	ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לכם מעתה תראו השמים נפתחים ומלאכי אלהים עלים וירדים על בן אלהים:
John	2	1	וביום השלישי היתה חתנה בקנה אשר בגליל ואם ישוע היתה שם:
John	2	2	וישוע ותלמידיו היו גם הם קרואים אל החתנה:
John	2	3	ויחסר היין ותאמר אם ישוע אליו יין אין להם:
John	2	4	ויאמר אליה ישוע מה לי ולך אשה עתי עדין לא באה:
John	2	5	ותאמר אמו אל המשרתים ככל אשר יאמר לכם תעשו:
John	2	6	והנה ששה כדי אבן ערוכים שם כמשפט היהודים לטהרתם שתים או שלש בתים יכול כל אחד:
John	2	7	ויאמר אליהם ישוע מלאו לכם הכדים מים וימלאום עד למעלה:
John	2	8	ויאמר שאבו נא והביאו אל רב המסבה ויביאו:
John	2	9	ויטעם רב המסבה את המים אשר נהפכו לייין ולא ידע מאין הוא ואולם המשרתים אשר שאבו את המים ידעו ויקרא רב המסבה אל החתן:
John	2	10	ויאמר אליו כל איש יתן בראשונה את היין הטוב וכאשר ישכרו יתן להם את הגרוע ואתה צפנת היין הטוב עד עתה:
John	2	11	זאת תחלת האתות אשר עשה ישוע בקנה אשר בארץ הגליל וגלה את כבודו ויאמינו בו תלמידיו:
John	2	12	ויהי אחרי כן וירד אל כפר נחום הוא ואמו ואחיו ותלמידיו ולא ארכו ימי שבתם שם:
John	2	13	ויקרבו ימי חג הפסח אשר ליהודים ויעל ישוע ירושלים:
John	2	14	וימצא במקדש מכרי בקר וצאן ובני יונה ואת מחליפי כסף יושבים שם:
John	2	15	ויקח חבלים ויעבתם לשוט ויגרש כלם מן המקדש ואת הצאן ואת הבקר ויפזר את מעות השלחנים ויהפך שלחנותיהם:
John	2	16	ואל מכרי היונים אמר הוציאו אלה מזה ואל תעשו את בית אבי לבית מסחר:
John	2	17	ויזכרו תלמידיו את הכתוב כי קנאת ביתך אכלתני:
John	2	18	ויענו היהודים ויאמרו אליו אי זו אות תראנו כי כזאת אתה עשה:
John	2	19	ויען ישוע ויאמר אליהם הרסו את ההיכל הזה ובשלושה ימים אקים:
John	2	20	ויאמרו היהודים הנה זה ארבעים ושש שנה נבנה ההיכל הזה ואתה בשלושה ימים תקימו:
John	2	21	והוא דבר על היכל גויתו:
John	2	22	ואחרי קומו מן המתים זכרו תלמידיו כי זאת אמר להם ויאמינו בכתוב ובדבר אשר דבר ישוע:
John	2	23	ויהי בהיותו בירושלים בחג הפסח האמינו רבים בשמו כי ראו האתות אשר עשה:
John	2	24	והוא ישוע לא הפקיד את עצמו בידם על אשר ידע את כלם:
John	2	25	ולא הצטרך לעדות איש על האדם כי הוא ידע מה בקרב האדם:
John	3	1	ויהי איש אחד בתוך הפרושים ושמו נקדימון שר ליהודים:
John	3	2	ויבא אל ישוע לילה ויאמר אליו רבי ידענו כי אתה מורה מאת אלהים באת כי לא יוכל איש לעשות האתות אשר אתה עשה בלתי אם האלהים עמו:
John	3	3	ויען ישוע ויאמר אליו אמן אמן אני אמר לך אם לא יולד איש מלמעלה לא יוכל לראות מלכות האלהים:
John	3	4	ויאמר אליו נקדימון איך יולד אדם והוא זקן הכי שוב שוב אל בטן אמו ויולד:
John	3	5	ויען ישוע אמן אמן אני אמר לך אם לא יולד איש מן המים והרוח לא יוכל לבוא אל מלכות האלהים:
John	3	6	הנולד מן הבשר בשר הוא והנולד מן הרוח רוח הוא:
John	3	7	אל תתמה על אמרי לך כי עליכם להוליד מלמעלה:
John	3	8	הרוח באשר יחפץ שם הוא נשב ואתה תשמע את קולו אך לא תדע מאין בא ואנה הוא הולך כן כל הנולד מן הרוח:
John	3	9	ויען נקדימון ויאמר אליו איכה תהיה כזאת:
John	3	10	ויען ישוע ויאמר אליו רבן של ישראל אתה זאת לא ידעת:

Hebrew Holy Bible New Testament

John 3	11	אמן אמן אני אמר לך כי את אשר ידענו נדבר ואת אשר ראינו נעיד ואתם לא תקבלו עדותנו:
John 3	12	אם אמרתי אליכם דברי הארץ ואינכם מאמינים איך תאמינו באמרי אליכם דברי השמים:
John 3	13	ואיש לא עלה השמימה בלתי אם אשר ירד מן השמים בן האדם אשר הוא בשמים:
John 3	14	וכאשר הגביה משה את הנחש במדבר כן צריך בן האדם להנשא:
John 3	15	למען לא יאבד כל המאמין בו כי אם יחיה חיי עולמים:
John 3	16	כי ככה אהב האלהים את העולם עד אשר נתן את בנו את יחידו למען לא יאבד כל המאמין בו כי אם יחיה חיי עולמים:
John 3	17	כי האלהים לא שלח את בנו אל העולם לדין את העולם כי אם למען ישוע בו העולם:
John 3	18	המאמין בו לא ידון ואשר לא יאמין בו כבר נדון כי לא האמין בשם בן האלהים היחיד:
John 3	19	וזה הוא הדין כי האור בא אל העולם ובני האדם אהבו החשך מן האור כי רעים מעשיהם:
John 3	20	כי כל פעל עולה ישנא את האור ולא יבא לאור פן יוכחו מעשיו:
John 3	21	אבל עשה האמת יבא לאור למען יגלו מעשיו כי נעשו באלהים:
John 3	22	ויהי אחרי הדברים האלה ויבא ישוע ותלמידיו אל ארץ יהודה ויגר שם עמהם ויטבלו:
John 3	23	וגם יוחנן היה טבל בעינון קרוב לשלם כי שמה מים לרב ויבאו ויטבלו:
John 3	24	כי עוד לא נתן יוחנן אל בית הסהר:
John 3	25	ויהי ריב בין תלמידי יוחנן ובין היהודים על דבר הטהרה:
John 3	26	ויבאו אל יוחנן ויאמרו אליו רבי האיש אשר היה עמך בעבר הירדן ואשר העידת לו הנו טבל וכלם באים אליו:
John 3	27	ויען יוחנן לא יוכל איש לקחת דבר בלתי אם נתן לו מן השמים:
John 3	28	ואתם עדי כי אמרתי אנכי אינני המשיח רק שלוח אני לפניו:
John 3	29	אשר לו הכלה הוא החתן ורע החתן העמד ושמע אתו שמוח ישמח לקול החתן הנה שמחתי זאת עתה שלמה:
John 3	30	הוא יגדל הלוך וגדל ואני אחסר הלוך וחסור:
John 3	31	הבא ממעל נעלה על כל ואשר מארץ מארץ הוא ומארץ ידבר הבא משמים נעלה על כל:
John 3	32	ואת אשר ראה ושמע את זאת יעיד ואין מקבל עדותו:
John 3	33	ואשר קבל עדותו חתום חתם כי האלהים אמת:
John 3	34	כי את אשר שלחו אלהים דברי אלהים ידבר כי לא במדה נתן אלהים את הרוח:
John 3	35	האב אהב את בנו ואת כל נתן בידו:
John 3	36	כל המאמין בבן יש לו חיי עולמים ואשר לא יאמין בבן לא יראה חיים כי אם חרון אלהים ישכן עליו:
John 4	1	ויהי כאשר נודע לאדון כי שמעו הפרושים אשר ישוע העמיד והטביל תלמידים הרבה מיוחנן:
John 4	2	ואולם ישוע הוא לא הטביל כי אם תלמידיו:
John 4	3	ויעזב את ארץ יהודה וילך שנית הגלילה:
John 4	4	ויהי לו לעבר בארץ שמרון:
John 4	5	ויבא לעיר מערי שמרון ושמה סוכר היא ממול חלקת השדה אשר נתנה יעקב לבנו ליוסף:
John 4	6	ושם באר יעקב וישוע עיף מן הדרך וישב לו על הבאר והעת כשעה הששית:
John 4	7	ותבא אשה משמרון לשאב מים ויאמר אליה ישוע תני נא לי לשתות:
John 4	8	כי תלמידיו הלכו העירה לקנות אכל:
John 4	9	ותאמר אליו האשה השמרנית הן יהודי אתה ואיככה תשאל ממני לשתות ואנכי אשה שמרונית כי לא יתערבו היהודים עם השמרונים:
John 4	10	ויען ישוע ויאמר אליה לו ידעת את מתת אלהים ומי הוא האמר אליך תני נא לי לשתות כי עתה שאלת ממנו ונתן לך מים חיים:
John 4	11	ותאמר אליו האשה אדני הן אין לך כלי לשאב בו והבאר עמקה ומאין לך אפוא מים חיים:
John 4	12	האתה גדול מיעקב אשר נתן לנו את הבאר הזאת וישת ממנה הוא ובניו ובעירו:
John 4	13	ויען ישוע ויאמר אליה כל השתה מן המים האלה ישוב ויצמא:
John 4	14	ואשר ישתה מן המים אשר אנכי נתן לו לא יצמא לעולם כי המים אשר אתן לו יהיו בקרבו למקור מים נבעים לחיי העולמים:
John 4	15	ותאמר אליו האשה אדני תנה לי המים ההם למען לא אצמא עוד ולא אוסיף לבוא הנה

Hebrew Holy Bible New Testament

לשאב:

John	4	16	ויאמר אליה ישוע לכי וקראי לאישך ושובי הלום:
John	4	17	ותען האשה ותאמר אין לי איש ויאמר אליה ישוע כן דברת אין לי איש:
John	4	18	כי בעלים חמשה היו לך ואשר לך עתה איננו בעלך לכן אמת הדבר אשר דברת:
John	4	19	ותאמר אליו האשה אדני ראה אנכי כי נביא אתה:
John	4	20	אבותינו השתחוו בהר הזה ואתם אמרים כי ירושלים היא המקום הנבחר להשתחות
שמה:			
John	4	21	ויאמר אליה ישוע אשה האמיני לי כי תבוא שעה אשר לא בהר הזה אף לא בירושלים
תשתחוו לאב:			
John	4	22	אתם משתחווים אל אשר לא ידעתם ואנחנו משתחווים אל אשר ידענו כי הישועה מן
היהודים היא:			
John	4	23	אולם תבוא שעה ועתה היא אשר עבדי אל האמתים ישתחוו לאב ברוח ובאמת כי
במשתחווים כאלה חפץ האב:			
John	4	24	האלהים רוח הוא והמשתחווים לו צריכים להשתחות ברוח ובאמת:
John	4	25	ותאמר אליו האשה ידעתי כי יבא המשיח הנקרא כריסטוס הוא בבאו יגיד לנו את כל:
John	4	26	ויאמר אליה ישוע אני הוא המדבר אליך:
John	4	27	ויהי הוא מדבר ככה ותלמידיו באו ויתמהו על דברו עם אשה אך לא אמר לו איש מה זה
תשאל או מה תדבר עמה:			
John	4	28	ותעזב האשה את כדה ותלך העירה ותאמר אל האנשים:
John	4	29	באו וראו איש אשר הגיד לי כל אשר עשיתי הכי זה הוא המשיח:
John	4	30	ויצאו מן העיר ויבאו אליו:
John	4	31	טרם יבאו ותלמידיו בקשו ממנו לאמר אכל נא אדני:
John	4	32	ויאמר אליהם יש לי אכל לאכל אשר אתם לא ידעתם:
John	4	33	ויאמרו התלמידים איש אל רעהו הכי הביא לו איש לאכל:
John	4	34	ויאמר אליהם ישוע מאכלי הוא לעשות רצון שלחי ולהשלים מעשהו:
John	4	35	הלא אתם תאמרו כי עוד ארבעה חדשים והקציר בא הנה אני אמר לכם שאו עיניכם
וראו בשדות כי כבר הלבינו לקציר:			
John	4	36	והקוצר יקח שכרו ויאסוף תבואה לחיי עולמים למען ישמחו יחדו גם הזרע גם הקוצר:
John	4	37	כי בזאת אמת המשל כי זה זרע ואחר יקצר:
John	4	38	אנכי שלחתי אתכם לקצר את אשר לא עמלתם בו ואחרים עמלו ואתם נכנסתם
בעמלם:			
John	4	39	ויאמינו בו שמרנים רבים מן העיר ההיא על דבר האשה אשר העידה לאמר הוא הגיד
לי את כל אשר עשיתי:			
John	4	40	ויהי כאשר באו אליו השמרנים ושאלו ממנו לשבת אתם וישב שם יומים:
John	4	41	ועוד רבים מהמה האמינו בו בעבור דברו:
John	4	42	ויאמרו אל האשה מעתה לא בעבור מאמרך נאמין כי באזנינו שמענו ונדע כי אמנם זה
הוא המשיח מושיע העולם:			
John	4	43	ויהי מקץ שני הימים ויצא משם ללכת הגליל:
John	4	44	כי הוא ישוע העיד כי נביא בארץ מולדתו איננו נכבד:
John	4	45	ויהי הוא בא ארץ הגליל ויאספהו אנשי הגליל כי ראו את כל אשר עשה בירושלים בימי
החג כי גם הם עלו לחג את החג:			
John	4	46	ויבא ישוע עוד הפעם אל קנה אשר בגליל מקום שומו המים ליין ואיש היה מעבדי
המלך ובנו חלה בכפר נחום:			
John	4	47	ויהי כשמעו כי בא ישוע מיהודה לארץ הגליל וילך אליו ושאל מאתו לרדת ולרפא את
בנו כי קרב למות:			
John	4	48	ויאמר אליו ישוע אם לא תראו אתות ומופתים לא תאמינו:
John	4	49	ויאמר אליו האיש אשר מעבדי המלך אדני רדה נא בטרם ימות בני:
John	4	50	ויאמר אליו ישוע לך בנך חי והאיש האמין לדבר אשר דבר אליו ישוע וילך:
John	4	51	ויהי ברדתו ויפגעו בו עבדיו ויבשרו אתו כי חי בנו:
John	4	52	וידרש מאתם את השעה אשר בה רוח לו ויאמרו אליו תמול בשעה השביעית עזבתו
הקדחת:			
John	4	53	וידע אביהו כי היתה השעה אשר דבר לו ישוע בנך חי ויאמן הוא וכל ביתו:
John	4	54	זה הוא האות השני אשר עשה ישוע בבאו מיהודה לארץ הגליל:
John	5	1	אחר הדברים האלה היה חג היהודים ויעל ישוע ירושלים:
John	5	2	ובירושלים ברכה קרובה לשער הצאן ושמה בלשון עברית בית חסדא ולה חמשה

Hebrew Holy Bible New Testament

אלמים:

John	5	3	שמה שכבו חולים ועורים ופסחים ויבשי כח לרב והמה מיחלים לתנועת המים:
John	5	4	כי מלאך ירד במועדו אל הברכה וירעש את מימיה והיה הירד ראשון אל תוכה אחרי
התגעשו המים הוא נרפא מכל מחלה אשר דבקה בו:			
John	5	5	ואיש היה שם אשר חלה חליו זה שלשים ושמנה שנה:
John	5	6	וירא אתו ישוע שכב וידע כי ארכו לו ימי חליו ויאמר אליו התחפץ להרפא:
John	5	7	ויען החולה אדני אין איש אתי אשר ישליכני בהרעש המים אל הברכה ובטרם אבא
וירד אחר לפני:			
John	5	8	ויאמר אליו ישוע קום שא את משכבך והתהלך:
John	5	9	וכרגע שב האיש לאיתנו וישא את משכבו ויתהלך והיום ההוא יום שבת היה:
John	5	10	ויאמרו היהודים אל האיש הנרפא שבת היום אסור לך לשאת את משכבך:
John	5	11	ויען אתם לאמר האיש אשר החלימני הוא אמר אלי שא את משכבך והתהלך:
John	5	12	וישאלהו מי זה האיש אשר אמר לך שא את משכבך והתהלך:
John	5	13	והנרפא לא ידע מי הוא כי סר ישוע וילך בהיות המון רב במקום ההוא:
John	5	14	ויהי אחרי כן וימצאהו ישוע בבית המקדש ויאמר אליו הנה נרפא לך אל תוסיף לחטא
פן תאנה אליך רעה גדולה מזאת:			
John	5	15	וילך האיש ויגד ליהודים כי ישוע הוא אשר רפאו:
John	5	16	ועל כן רדפו היהודים את ישוע ויבקשו המיתו על כי עשה כזאת בשבת:
John	5	17	ויען אתם ישוע אבי פעל עד עתה וגם אנכי פעל:
John	5	18	אז יוסיפו היהודים לבקש את נפשו כי מלבד אשר חלל את השבת עוד אמר כי האלהים
הוא אביו וידמה לאלהים:			
John	5	19	ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמן אני אמר לכם לא יוכל הבן לעשות דבר מנפשו בלתי
את אשר יראה את אביו עשה כי את אשר עשה הוא גם הבן יעשה כמוהו:			
John	5	20	כי האב אהב את הבן ומראה אתו כל אשר יעשה ועוד מעשים גדולים מאלה יראהו
למען תתמהו:			
John	5	21	כי כאשר האב יעיר ויחיה את המתים כן גם הבן יחיה את אשר יחפץ:
John	5	22	כי האב לא ידין איש כי אם כל המשפט נתן לבן למען יכבדו כלם את הבן כאשר
יכבדו את האב:			
John	5	23	מי אשר לא יכבד את הבן גם את האב אשר שלחו איננו מכבד:
John	5	24	אמן אמן אני אמר לכם השמע דברי ומאמין לשלחי יש לו חיי עולמים ולא יבא במשפט
כי עבר ממות לחיים:			
John	5	25	אמן אמן אני אמר לכם כי תבוא שעה ועתה היא אשר ישמעו המתים את קול בן
האלהים והשמעים חיה יחיו:			
John	5	26	כי כאשר לאב יש חיים בעצמו כן נתן גם לבן להיות לו חיים בעצמו:
John	5	27	ואף שלטון נתן לו לעשות משפט כי בן אדם הוא:
John	5	28	אל תתמהו על זאת כי הנה שעה באה אשר כל שכני קבר את קולו ישמעון:
John	5	29	ויצאו עשי הטוב לתקומת החיים ועשי הרע לתקומת המשפט:
John	5	30	לא אוכל לעשות דבר מנפשי כאשר אשמע כן אשפט ומשפטי משפט צדק כי לא
אבקש רצוני כי אם רצון האב אשר שלחני:			
John	5	31	אם אנכי מעיד עלי עדותי איננה נאמנה:
John	5	32	יש אחר המעיד עלי וידעתי כי עדותו אשר הוא מעיד עלי נאמנה היא:
John	5	33	אתם שלחתם אל יוחנן והוא העיד על האמת:
John	5	34	ואני אינני לקח עדות מאדם אך אמרתי זאת למען תושעון:
John	5	35	הוא היה הנר הדלק והמאיר ואתם רציתם לשוש כשעה לאורו:
John	5	36	ואני יש לי עדות גדולה מעדות יוחנן כי המעשים אשר נתן לי אבי להשלימים המעשים
האלה אשר אני עשה מעידים עלי כי האב שלחני:			
John	5	37	והאב אשר שלחני הוא מעיד עלי ואתם את קולו לא שמעתם מעולם ותמונתו לא
ראיתם:			
John	5	38	ודברו איננו שכן בקרבכם כי אינכם מאמינים לשלוחו:
John	5	39	דרשו בכתובים אשר תחשבו שיש לכם חיי עולמים בהם והמה המעידים עלי:
John	5	40	ואתם אינכם אבים לבוא אלי להיות לכם חיים:
John	5	41	לא אקח כבוד מבני אדם:
John	5	42	אכן ידעתי אתכם כי אין אהבת אלהים בקרבכם:
John	5	43	אני הנה באתי בשם אבי ולא קבלתם אתו ואם יבא אחר בשם עצמו אתו תקבלו:
John	5	44	איך תוכלו להאמין אתם הלקחים כבוד איש מרעהו ואת הכבוד אשר מאת האלהים

Hebrew Holy Bible New Testament

היחיד לא תבקשו:

John	5	45	אל תחשבו כי אנכי אטען עליכם לפני אבי משה הוא הטען עליכם אשר לו תיחלו:
John	5	46	כי לו האמנתם למשה גם לי תאמינו כי הוא כתב עלי:
John	5	47	ואם לכתביו אינכם מאמינים איכה לדברי תאמינו:
John	6	1	ויהי אחרי כן ויצא ישוע אל עבר ים הגליל אשר לטיבריה:
John	6	2	וילכו אחריו המון עם רב כי ראו אותתיו אשר עשה עם החולים:
John	6	3	ויעל ישוע על ההר וישב שם הוא ותלמידיו:
John	6	4	וימי הפסח חג היהודים קרבו לבוא:
John	6	5	וישא ישוע את עיניו וירא עם רב בא אליו ויאמר אל פילפוס מאין נקנה להם לחם לאכל:
John	6	6	ואך למען נסות אתו דבר זאת כי הוא ידע את אשר יעשה:
John	6	7	ויען אתו פילפוס לחם מאתים דינר לא ימצא להם לקחת לו איש איש מעט:
John	6	8	ויאמר אליו אחד מתלמידיו אנדרי אחי שמעון פטרוס:
John	6	9	יש פה נער אשר לו חמש ככרות לחם שערים ושני דגים אך אלה מה המה לעם רב כזה:
John	6	10	ויאמר ישוע צוו את העם לשבת ארצה וירק דשא לרב היה במקום ההוא וישבו לארץ כחמשת אלפי איש במספר:
John	6	11	ויקח ישוע את ככרות הלחם ויברך ויתן לתלמידיו והתלמידים אל המסבים וככה גם מן הדגים כאות נפשו:
John	6	12	ויהי כאשר שבעו ויאמר אל תלמידיו אספו את פתותי לחם הנותרים למען לא יאבד מאומה:
John	6	13	ויאספו וימלאו שנים עשר סלים בפתותי חמש ככרות לחם השערים הנותרים לאכליהם:
John	6	14	ויהי כראות האנשים את האות הזה אשר עשה ישוע ויאמרו הנה זה הוא באמת הנביא הבא לעולם:
John	6	15	וידע ישוע כי יבאו ויתפשהו להמליך אותו וימלט עוד הפעם אל ההר הוא לבדו:
John	6	16	ויהי בערב וירדו תלמידיו אל הים ויבאו באניה ויעברו אל עבר הים אל כפר נחום:
John	6	17	ויכס אתם החשך וישוע לא בא אליהם:
John	6	18	ויסער הים כי רוח גדולה נושבת:
John	6	19	והם חתרו במשוטיהם כדרך עשרים וחמש או שלשים ריס ויראו את ישוע מתהלך על הים הלך וקרבו אל האניה ויראו:
John	6	20	ויאמר אליהם אני הוא אל תיראו:
John	6	21	ויואלו לקחת אתו אל האניה ורגע הגיעה האניה לארץ אשר הם הלכים שמה:
John	6	22	ויהי ממחרת וירא המון העם העמד מעבר לים כי לא היתה אניה בזה בלתי אחת אשר ירדו בה תלמידיו וכי ישוע לא בא עם תלמידיו אל האניה אך תלמידיו לבדם נסעו מזה ואניות אחרות באו מטיברים קרוב למקום אשר אכלו שם את הלחם בברכת האדון:
John	6	23	ויהי כראות המון העם כי ישוע איננו שם אף לא תלמידיו וירדו גם הם באניות ויבאו אל כפר נחום לבקש את ישוע:
John	6	25	וכאשר מצאו אתו מעבר הים ויאמרו אליו רבי מתי באת הלם:
John	6	26	ויען אתם ישוע ויאמר אמן אמן אני אמר לכם לא על ראותכם את האותות תבקשוני כי אם על אשר אכלתם מן הלחם ותשבעו:
John	6	27	אל תעמלו במאכל אשר יאבד כי אם במאכל הקים לחיי עולמים אשר בן האדם יתנו לכם כי בו חתם חותמו אביו האלהים:
John	6	28	ויאמרו אליו מה נעשה לפעל פעלות אלהים:
John	6	29	ויען ישוע ויאמר אליהם זאת פעלת אלהים כי תאמינו בזה אשר הוא שלח:
John	6	30	ויאמרו אליו מה אפוא האות אשר תעשה למעננראה ונאמין בך מה תפעל:
John	6	31	אבותינו אכלו את המן במדבר כאשר כתוב לחם מן השמים נתן למו לאכל:
John	6	32	ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם לא משה נתן לכם את הלחם מן השמים כי אם אבי נתן לכם את הלחם מן השמים האמת:
John	6	33	כי לחם אלהים הוא היורד מן השמים ונתן חיים לעולם:
John	6	34	ויאמרו אליו אדני תנה לנו תמיד את הלחם הזה:
John	6	35	ויאמר להם ישוע אנכי הוא לחם החיים כל הבא אלי לא ירעב ואשר יאמין בי לא יצמא עוד:
John	6	36	ואני הנה אמרתי לכם כי גם חזיתם אתי ולא תאמינו:
John	6	37	כל אשר יתנו לי אבי יבוא אלי והבא אלי לא אהדפנו החוצה:

Hebrew Holy Bible New Testament

John	6	38	כי ירדתי מן השמים לא לעשות רצוני כי אם רצון שלחי:
John	6	39	זה רצון האב אשר שלחני כי כל אשר נתן לי לא יאבד לי כי אם אקימנו ביום האחרון:
John	6	40	זה רצון שלחי אשר כל הראה את הבן ומאמין בו יהיו לו חיי עולמים ואני אקימנו ביום האחרון:
John	6	41	וילנו עליו היהודים על אמרו אנכי הוא הלחם הירד מן השמים:
John	6	42	ויאמרו הלא זה הוא ישוע בן יוסף אשר אנחנו ידעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר מן השמים באתי:
John	6	43	ויען ישוע ויאמר אליהם אל תלינו איש אל רעהו:
John	6	44	לא יוכל איש לבוא אלי בלתי אם ימשכהו אבי אשר שלחני ואני אקימנו ביום האחרון:
John	6	45	הלא כתוב בנביאים וכל בניך למודי יהוה לכן כל אשר שמע מן האב ולמד יבא אלי:
John	6	46	לא כאלו ראה איש את האב בלתי הבא מאת האלהים הוא ראה את האלהים:
John	6	47	אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי לו חיי עולמים:
John	6	48	אנכי הוא לחם החיים:
John	6	49	אבותיכם אכלו את המן במדבר וימתו:
John	6	50	זה הוא הלחם הירד מן השמים למען יאכל איש ממנו ולא ימות:
John	6	51	אנכי הלחם החי הירד מן השמים איש כי יאכל מן הלחם הזה יחיה לעולם והלחם אשר אתנו הוא בשרי אשר אני נתן בעד חיי העולם:
John	6	52	ויתוכחו היהודים איש עם רעהו לאמר איכה יוכל זה לתת לנו את בשרו לאכל:
John	6	53	ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם אם לא תאכלו את בשר בן האדם ושתיים את דמו אין לכם חיים בקרבכם:
John	6	54	האכל את בשרי והשתה את דמי יש לו חיי עולמים ואני אקימנו ביום האחרון:
John	6	55	כי בשרי באמת הוא מאכל ודמי באמת הוא משקה:
John	6	56	האכל את בשרי ושתה את דמי הוא ילין בי ואני בו:
John	6	57	כאשר שלחני האב החי ואנכי חי בגלל אבי כן האכל אתי גם הוא יחיה בגללי:
John	6	58	זה הוא הלחם הירד מן השמים לא כאשר אכלו אבותיכם את המן וימתו האכל את הלחם הזה יחיה לעולם:
John	6	59	כזאת דבר בבית הכנסת בלמדו בכפר נחום:
John	6	60	ורבים מתלמידיו כשמעם אמרו קשה הדבר הזה מי יוכל לשמע אתו:
John	6	61	ויבן ישוע בלבו כי תלמידיו מלינים על זאת ויאמר אליהם הזאת לכם למכשול:
John	6	62	מה אפוא אם תראו את בן האדם עלה אל אשר היה שם לפני:
John	6	63	הרוח הוא הנתן חיים והבשר אין בו מועיל הדברים אשר אני דברתי אליכם רוח המה וחיים המה:
John	6	64	אך יש מכם אשר לא יאמינו כי ישוע ידע מראש מי הם אשר אינם מאמינים ומי המוסר אתו:
John	6	65	ויאמר על כן אמרתי לכם כי לא יוכל איש לבוא אלי בלתי אם נתן לו מאת אבי:
John	6	66	מן העת הזאת רבים מתלמידיו נסגו אחור ולא יספו להתהלך אתו:
John	6	67	ויאמר ישוע אל שנים העשר היש את נפשכם גם אתם לסור ממני:
John	6	68	ויען אתו שמעון פטרוס אדני אל מי נלך דברי חיי עולמים עמך:
John	6	69	ואנחנו האמנו ונדע כי אתה המשיח בן אל חי:
John	6	70	ויען אתם ישוע הלא בחרתי אני בכם שנים העשר ואחד מכם שטן הוא:
John	6	71	זאת אמר על יהודה בן שמעון איש קריות כי עתיד היה למסרו והוא אחד משנים העשר:
John	7	1	אחרי הדברים האלה הלך ישוע בארץ הגליל הלך ועבור כי לא אבה להתהלך ביהודה על אשר בקשו היהודים להרגו:
John	7	2	ויקרב חג היהודים הוא חג הסוכות:
John	7	3	ויאמרו אליו אחיו קום ולך מזה ארצה יהודה למען יראו גם תלמידך את המעשים אשר אתה עשה:
John	7	4	כי לא יעשה איש דבר בסתר והוא חפץ להתפרסם לכן אם אתה עשה כאלה הגלה אל העולם:
John	7	5	כי אחיו גם הם לא האמינו בו:
John	7	6	ויאמר אליהם ישוע עתי לא באה עד עתה ועתכם תמיד נכונה:
John	7	7	לא יוכל העולם לשנא אתכם ואתי ישנא באשר אני מעיד עליו כי רעים מעלליו:
John	7	8	עלו אתם לחג את החג אני לא אעלה אל החג הזה כי עתי לא מלאה עד עתה:
John	7	9	כזאת דבר וישב בגליל:
John	7	10	ויהי כאשר עלו אחיו לרגל ויעל גם הוא לא בגלוי כי אם כמסתתר:

Hebrew Holy Bible New Testament

John	7	11	והיהודים בקשהו בחג ויאמרו איה הוא:
John	7	12	ותהי תלונה רבה על אדותיו בתוך העם אלה אמרו טוב הוא ואלה אמרו לא כי מתעה הוא את העם:
John	7	13	אך אין איש מדבר עליו בגלוי מפני יראת היהודים:
John	7	14	ויהי בחצי ימי החג עלה ישוע אל המקדש וילמד:
John	7	15	ויתמהו היהודים ויאמרו איך ידע זה ספר והוא לא למד:
John	7	16	ויען אתם ישוע ויאמר לקחי לא שלי הוא כי אם לאשר שלחני:
John	7	17	האיש החפץ לעשות רצוני ידע לקחי אם מאת אלהים הוא ואם מנפשי אדבר:
John	7	18	המדבר מנפשי כבוד עצמו יבקש אבל המבקש כבוד שלחו נאמן הוא ואין עולתה בו:
John	7	19	הלא משה נתן לכם את התורה ואין איש מכם עשה התורה מדוע תבקשו להרגני:
John	7	20	ויען העם ויאמר שד בקרבך מי מבקש להרגך:
John	7	21	ויען ישוע ויאמר להם פעלה אחת פעלתי וכלכם עליה תתמהו:
John	7	22	משה נתן לכם המילה אך לא ממשה היא כי אם מן האבות וביום השבת תמולו כל זכר:
John	7	23	ועתה אם ימול זכר בשבת למען אשר לא תופר תורת משה מה תקצפו עלי כי רפאתי איש כלו בשבת:
John	7	24	אל תשפטו למראה עין כי אם משפט צדק שפטו:
John	7	25	ויאמרו אנשים מישבי ירושלים הלא זה הוא אשר בקשו להמיתו:
John	7	26	והנה הוא דבר בגלוי ולא יגערו בו האף אמנם ידעו ראשינו כי באמת זה הוא המשיח:
John	7	27	אך את זה ידענו מאין הוא וכאשר יבוא המשיח לא ידע איש אי מזה הוא:
John	7	28	אז קרא ישוע במקדש וילמד לאמר הן ידעתם אתי אף ידעתם מאין אני ומנפשי לא באתי אכן יש אמתי אשר שלחני ואתו לא ידעתם:
John	7	29	ואני ידעתיו כי מאתו אני והוא שלחני:
John	7	30	ויבקשו לתפשו ואיש לא שלח בו יד כי לא בא עתו:
John	7	31	ורבים מן העם האמינו בו ויאמרו אם יבא המשיח הגם יעשה אתות רבות מאשר עשה זה:
John	7	32	והפרושים שמעו את העם מתלחשים עליו כזאת וישלחו הפרושים וראשי הכהנים משרתים לתפשו:
John	7	33	ויאמר אליהם ישוע אך למצער עודני עמכם והלכתי אל אשר שלחני:
John	7	34	תשחרנני ולא תמצאנני ובאשר אני שם אתם לא תוכלו לבוא:
John	7	35	ויאמרו היהודים איש רעהו אנה ילך זה ואנחנו לא נמצאהו הכי ילך אל הנפוצים בין היונים וילמד אנשי יון:
John	7	36	מה זה הדבר אשר אמר תשחרנני ולא תמצאנני ובאשר אני שם אתם לא תוכלו לבוא:
John	7	37	ויהי ביום החג האחרון הגדול עמד ישוע ויקרא לאמר איש כי יצמא יבא אלי וישתה:
John	7	38	המאמין בי כדבר הכתוב מבטנו ינהרו נהרי מים חיים:
John	7	39	וזאת אמר על הרוח אשר יקחהו המאמינים בו כי לא נתן רוח הקדש עדנה יען אשר ישוע עוד לא נתפאר:
John	7	40	ורבים מהמון העם כשמעם את הדבר הזה אמרו אכן זה הוא הנביא:
John	7	41	ויש אשר אמרו זה הוא המשיח ואחרים אמרו המן הגליל יבא המשיח:
John	7	42	הלא הכתוב אמר כי מזרע דוד ומכפר בית לחם מקום דוד יצא המשיח:
John	7	43	ותהי מחלקת בתוך העם על אדותיו:
John	7	44	ומקצתם רצו לתפשו ואיש לא שלח בו יד:
John	7	45	וישובו המשרתים אל הכהנים הגדולים והפרושים והמה אמרו אליהם מדוע לא הבאתם אתו:
John	7	46	ויענו העבדים מעולם לא דבר איש כאיש הזה:
John	7	47	ויאמרו אליהם הפרושים הכי נדהתם גם אתם:
John	7	48	הגם האמין בו איש מן השרים או מן הפרושים:
John	7	49	רק ההמון הזה אשר אינם ידעים את התורה ארורים המה:
John	7	50	ויאמר אליהם נקדימון אשר בא אליו בלילה והוא היה אחד מהם:
John	7	51	התשפט תורתנו איש בטרם תחקרהו לדעת את אשר עשה:
John	7	52	ויענו ויאמרו אליו הגם אתה מן הגליל דרש נא וראה כי לא קם נביא מן הגליל:
John	7	53	וילכו איש איש לביתו:
John	8	1	וישוע הלך אל הר הזיתים:
John	8	2	ויהי בבקר ויבא עוד אל המקדש וכל העם באו אליו וישב וילמד:
John	8	3	ויביאו הסופרים והפרושים אשה לפניו אשר נתפשה בשטותה ויעמידוה בתוך:
John	8	4	ויאמרו אליו רבי האשה הזאת נתפשה כשנטמאת בנאופיה:

Hebrew Holy Bible New Testament

John	8	5	ומשה צונו בתורה לסקל נשים כאלה ואתה מה תאמר:
John	8	6	ואך לנסות אתו דברו זאת למצא עליו שטנה ויכף ישוע למטה ויתו באצבעו על הקרקע:
John	8	7	ויהי כאשר הוסיפו לשאל אתו וישא את עיניו ויאמר אליהם מי בכם זך בלי פשע הוא ראשונה ידה בה אבן:
John	8	8	ויכף שנית למטה ויתו על הקרקע:
John	8	9	ויהי כשמעם ויך לבם אתם ויצאו אחד אחד החוצה החל מן הזקנים ועד האחרונים ויותר ישוע לבדו והאשה נצבת בתוך:
John	8	10	וישא ישוע את עיניו וירא כי אין איש בלתי האשה לבדה ויאמר אליה אשה איפה שטניך הכי הרשיעך איש:
John	8	11	ותאמר לא אדני ויאמר לכן גם אני לא ארשיעך לכי לדרכך ואל תחטאי עוד:
John	8	12	ויסף ישוע וידבר אליהם לאמר אני אור העולם כל ההלך אחרי לא יתהלך בחשכה כי אור החיים יהיה לו:
John	8	13	ויאמרו הפרושים על נשפך מעיד אתה עדותך איננה נאמנה:
John	8	14	ויען ישוע ויאמר אליהם אף אם אעיד על נפשי עדותי נאמנה יען כי ידעתי מאין באתי ואנה אני הלך ואתם לא ידעתם מאין באתי ואנה אלך:
John	8	15	אתם לפי הבשר תשפטו ואני לא אשפט איש:
John	8	16	ואם אנכי אשפט משפטי אמת כי לא לבדי הנני כי אם אני והאב אשר שלחני:
John	8	17	וגם בתורתכם כתוב כי עדות שני אנשים נאמנה היא:
John	8	18	אני הוא המעיד עלי וגם האב אשר שלחני יעידני:
John	8	19	ויאמרו אליו איז אביך ויען ישוע גם אתי גם את אבי לא ידעתם אלו אתי ידעתם כי עתה גם את אבי ידעתם:
John	8	20	כדברים האלה דבר בבית האוצר בלמדו במקדש ולא תפשו איש כי לא בא עתו:
John	8	21	ויוסף ישוע ויאמר אליהם אני הלך מזה ותבקשוני ובחטאתכם תמותו אל אשר אני הלך שמה אתם לא תוכלו לבוא:
John	8	22	ויאמרו היהודים ההמת ימית את נפשו כי אמר אל אשר אני הולך שמה אתם לא תוכלו לבוא:
John	8	23	ויאמר אליהם אתם הנכם מן התחתונים ואני מן העליונים אתם מן העולם הזה ואני אינני מן העולם הזה:
John	8	24	לכן אמרתי אליכם כי תמותו בחטאיכם כי אם לא תאמינו כי אני הוא בחטאיכם תמותו:
John	8	25	ויאמרו אליו מי זה אתה ויאמר אליהם ישוע מה שגם מראש דברתי אליכם:
John	8	26	רבות עמי לדבר ולשפט עליכם אכן שלחי נאמן הוא ואשר שמעתי ממנו אתו אני מדבר אל העולם:
John	8	27	והם לא התבוננו כי על האב אמר אליהם:
John	8	28	אז אמר להם ישוע בעת תנשאו את בן האדם וידעתם כי אני הוא וכי אינני עשה דבר מנפשי כי אם כאשר למדני אבי אלה אדבר:
John	8	29	ואשר שלח אתי הוא עמדי האב לא עזבני לבד כי את הטוב בעיניו אני עשה תמיד:
John	8	30	ויהי בדברו זאת ויאמינו בו רבים:
John	8	31	ויאמר ישוע אל היהודים המאמינים בו אם תעמדו בדברי באמת תלמידי אתם:
John	8	32	וידעתם את האמת והאמת תשימכם לבני חורין:
John	8	33	ויענו אתו זרע אברהם נחנו ומעולם לא היינו לאיש לעבדים איכה תאמר בני חורין תהיו:
John	8	34	ויען אתם ישוע אמן אני אמר לכם כל עשה חטא עבד החטא הוא:
John	8	35	והעבד לא ישכן בבית לעולם הבן ישכן לעולם:
John	8	36	לכן אם הבן יעשה אתכם בני חורין חפשים באמת תהיו:
John	8	37	ידעתי כי זרע אברהם אתם אבל אתם מבקשים להמיתני כי דברי לא יכן בתוכם:
John	8	38	אני מדבר את אשר ראיתי אצל אבי ואתם עשים את אשר ראיתם אצל אביכם:
John	8	39	ויענו ויאמרו אליו אבינו הוא אברהם ויאמר אליהם ישוע אלו הייתם בני אברהם כמעשי אברהם עשיתם:
John	8	40	ועתה אתם מבקשים להמיתני איש דבר אליכם האמת אשר שמעתי מעם האלהים אברהם לא עשה כזאת:
John	8	41	את מעשי אביכם אתם עשים ויאמרו אליו לא ילדי זנונים אנחנו יש לנו אב אחד הוא האלהים:
John	8	42	ויאמר אליהם ישוע אלו אלהים הוא אביכם כי עתה אהבתם אתי כי אנכי יצאתי ובאתי מאת האלהים הן לא ממני באתי אך הוא שלחני:
John	8	43	מדוע לא תבינו לשוני יען לא תוכלון לשמע את דברי:
John	8	44	אתם מן אביכם השטן ולעשות את תאות אביכם חפצתם הוא רוצח נפש היה מראש

Hebrew Holy Bible New Testament

ובאמת לא עמד כי אמת אין בו מדי דברי כזב משלו ידבר כי כזב הוא ואבי הכזב:			
John	8	45	ואני יען דברי האמת לא תאמינו לי:
John	8	46	מי בכם על עון יוכיחני ואם אמת דברתי מדוע לא תאמינו לי:
John	8	47	אשר מאת האלהים הוא ישמע את דברי האלהים על כן אתם לא שמעתם כי אינכם מאת האלהים:
John	8	48	אז יענו היהודים ויאמרו אליו הלא הטבנו אשר דברנו כי שמרוני אתה ושד בך:
John	8	49	ויען ישוע שד אין בי רק את אבי אני מכבד ואתם תבזוני:
John	8	50	אכן לא אבקש את כבודי יש אחד אשר יבקש וישפט:
John	8	51	אמן אמן אני אמר לכם אם ישמר איש את דברי לא יראה מות לנצח:
John	8	52	ויאמרו אליו היהודים עתה ידענו כי שד בך הן אברהם והנביאים מתו ואתה אמרת אם ישמר איש את דברי לא יטעם מות לנצח:
John	8	53	האתה גדול מאברהם אבינו אשר מת גם הנביאים מתו מה תעשה את עצמך:
John	8	54	ויען ישוע אם אני מכבד את נפשי כבודי מאין אבי הוא המכבד אתי אשר תאמרו עליו כי הוא אלהיכם:
John	8	55	ולא ידעתם אותו ואני ידעתי ואם אמר לא ידעתי אותו אהיה כזב כמוכם אבל ידעתי ואת דברי שמרתי:
John	8	56	אברהם אביכם שש לראות את יומי וירא וישמח:
John	8	57	ויאמרו אליו היהודים הנה אינך בן חמשים שנה ואת אברהם ראית:
John	8	58	ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם בטרם היות אברהם אני הוא:
John	8	59	אז ירימו אבנים לרגם אותו וישוע התעלם ויצא מן המקדש ויעבר בתוכם עבור וחלוף:
John	9	1	ויהי בעברו וירא איש והוא עור מיום הולדו:
John	9	2	וישאלו אותו תלמידיו לאמר רבי מי הוא אשר חטא הזה אם ילדיו כי נולד עור:
John	9	3	ויען ישוע לא זה חטא ולא יולדיו אך למען יגלו בו מעללי אל:
John	9	4	עלי לעשות מעשי שלחי בעוד יום יבוא הלילה אשר בו לא יוכל איש לפעל:
John	9	5	בהיותי בעולם אור העולם אני:
John	9	6	ויהי כדברו זאת וירק על הארץ ויעש טיט מן הרוק וימרח את הטיט על עיני העור:
John	9	7	ויאמר אליו לך ורחץ בברכת השלח פרושו שלוח וילך וירחץ ויבא ועיניו ראות:
John	9	8	ויאמרו שכניו ואשר ראו אותו לפניו כי עור הוא הלא זה הוא הישב ומשאל:
John	9	9	אלה אמרו כי הוא זה ואלה אמרו אך דומה לו והוא אמר אני הוא:
John	9	10	ויאמרו אליו במה אפו נפקחו עיניך:
John	9	11	ויען ויאמר איש אשר נקרא שמו ישוע עשה טיט וימרח על עיני ויאמר אלי לך ורחץ בברכת השלח ואלך וארחץ ותארנה עיני:
John	9	12	ויאמרו אליו איז ויאמר לא ידעתי:
John	9	13	ויביאו את האיש אשר היה עור לפניו אל הפרושים:
John	9	14	והיום אשר עשה בו ישוע את הטיט ויפקח את עיניו שבת היה:
John	9	15	ויוסיפו לשאל אותו גם הפרושים איך נפקחו עיניו ויאמר אליהם טיט שם על עיני וארחץ והנני ראה:
John	9	16	ויאמרו מקצת הפרושים זה האיש לא מאלהים הוא כי לא ישמר את השבת ואחרים אמרו איכה יוכל איש חטא לעשות אתות כאלה ויהי ריב ביניהם:
John	9	17	ויוסיפו ויאמרו אל העור מה תאמר אתה עליו אשר פקח עיניך ויאמר נביא הוא:
John	9	18	ולא האמינו היהודים עליו כי עור היה וארו עיניו עד אשר קראו אל יולדי הנרפא:
John	9	19	וישאלו אתם לאמר הזה הוא בנכם אשר אמרתם כי נולד עור ואיכה הוא ראה עתה:
John	9	20	ויענו אתם יולדיו ויאמרו ידענו כי זה הוא בננו וכי נולד עור:
John	9	21	אבל איך הוא ראה עתה או מי פקח את עיניו אנחנו לא ידענו הלא בן דעת הוא שאלו את פיהו והוא יגיד מה היה לו:
John	9	22	כזאת דברו יולדיו מיראתם את היהודים כי היהודים כבר נועצו לנדות את כל אשר יודה כי הוא המשיח:
John	9	23	על כן אמרו יולדיו בן דעת הוא שאלו את פיהו:
John	9	24	ויקראו שנית לאיש אשר היה עור ויאמרו אליו תן כבוד לאלהים אנחנו ידענו כי האיש הזה חטא הוא:
John	9	25	ויען ויאמר אם האיש חטא הוא אינני ידע אחת ידעתי כי עור הייתי ועתה הנני ראה:
John	9	26	ויאמרו אליו עוד מה עשה לך איכה פקח עיניך:
John	9	27	ויען אתם כבר אמרתי לכם הלא שמעתם ומה לכם לשמע שנית התאבדו גם אתם להיות תלמידיו:
John	9	28	ויחרפו אותו ויאמרו אתה תלמידו ואנחנו תלמידיו של משה:

Hebrew Holy Bible New Testament

John	9	29	אנחנו יודעים כי אל משה דבר האלהים ואת זה לא ידענו מאין הוא:
John	9	30	ויען האיש ויאמר אליהם זאת היא הפלא ופלא כי לא ידעתם מאין הוא והוא פקח את עיני:
John	9	31	והנה ידענו כי את החטאים לא ישמע אל כי אם את ירא האלהים ועשה רצונו אתו ישמע:
John	9	32	מעולם לא נשמע כי פקח איש עיני עור מרחם:
John	9	33	לולא היה זה מאת אלהים לא היה יכל לעשות מאומה:
John	9	34	ויענו ויאמרו אליו הן בחטאים נולדת כלך ואתה תלמדנו ויהדפהו החוצה:
John	9	35	וישמע ישוע כי הדפהו החוצה ויפגשוהו ויאמר אליו התאמין בבן האדם:
John	9	36	ויען ויאמר מי הוא זה אדני למען אאמין בו:
John	9	37	ויאמר אליו ישוע הן ראית אתו והמדבר אליך הנה זה הוא:
John	9	38	ויאמר אני מאמין אדני וישתחו לו:
John	9	39	ויאמר ישוע אני לדין באתי לעולם הזה למען יראו העורים והראים יכו בעורו:
John	9	40	ואשר היו עמו מן הפרושים שמעו דבריו ויאמרו אליו הגם אנחנו עורים:
John	9	41	ויאמר אליהם אם עורים הייתם לא היה בכם חטא ועתה כי אמרתם פקחים אנחנו חטאתכם תעמד:
John	10	1	אמן אמן אני אמר לכם איש אשר לא יבוא דרך השער אל מכלא הצאן כי אם יעלה בדרך אחר גנב ופריץ הוא:
John	10	2	ואשר יבוא דרך השער הוא רעה הצאן:
John	10	3	לו יפתח שמר הסף והצאן את קלו תשמענה והוא לצאנו בשם יקרא ויוציאם:
John	10	4	ואחרי הוציאו את צאנו הוא יעבר לפניהן והצאן הלכות אחריו כי ידעו את קולו:
John	10	5	ואחרי זר לא תלכנה כי אם ינוסו מפניו כי את קול הזרים לא ידעו:
John	10	6	המשל הזה דבר ישוע באזניהם והמה לא ידעו מה זאת אשר אמר אליהם:
John	10	7	ויוסף ישוע וידבר אליהם אמן אמן אני אמר לכם אני הוא דלת הצאן:
John	10	8	כל אשר באו לפני גנבים המה ופריצים והצאן לא שמעו לקולם:
John	10	9	אנכי הדלת איש כי יבוא בי יושע ובצאתו ובבואו ימצא מרעה:
John	10	10	הגנב לא יבוא כי אם לגנוב ולהרוג ולאבד ואני באתי לבעבור הביא להם חיים ומלא ספקם:
John	10	11	אנכי הוא הרעה הטוב הרעה הטוב יתן את נפשו בעד צאנו:
John	10	12	והשכיר אשר לא רעה הוא והצאן לא לו הנה בראותו כי בא הזאב יעזב את הצאן ונס והזאב יחטף ויפיץ את הצאן:
John	10	13	השכיר ינוס כי שכיר הוא ולא ידאג לצאן:
John	10	14	אני הרעה הטוב וידעתי את אשר לי ונודעתי לאשר לי:
John	10	15	כאשר האב ידעני ואני ידעתי את האב ואת נפשי אתן בעד הצאן:
John	10	16	וצאן אחרות יש לי אשר אינן מן המכלה הזאת ועלי לנהל גם אתן ותשמענה קולי והיה עדר אחד ורעה אחד:
John	10	17	על כן אהב אתי אבי כי את נפשי אתן למען אשוב ואקחה:
John	10	18	ואיש לא יקחנה מאתי כי אם אני מעצמי אתננה יש בידי לתת אתה ובידי לשוב לקחתה את המצוה הזאת לקחתי מעם אבי:
John	10	19	ותהי מחלקת גם בפעם הזאת בין היהודים על הדברים האלה:
John	10	20	ויאמרו רבים מהם שד בו ומשגע הוא למה תשמעו אליו:
John	10	21	ואחרים אמרו לא כאלה ידבר איש אחוז שד היוכל שד לפקח עיני עורים:
John	10	22	ויהי חג חנכת הבית בירושלים וסתיו היה:
John	10	23	ויתהלך ישוע במקדש באולם של שלמה:
John	10	24	ויסבו אתו היהודים ויאמרו אליו עד אנה תתלה את נפשנו את המשיח אתה הגידה לנו ברור:
John	10	25	ויען אתם ישוע הן אמרתי אליכם ולא האמנתם בי המעשים אשר אני עשה בשם אבי הם יעידו עלי:
John	10	26	אבל אתם לא תאמינו יען לא מצאני אתם כאשר אמרתי לכם:
John	10	27	צאני תשמענה את קולי ואני ידעתינן ואחרי תלכנה:
John	10	28	ואני אתן להן חיי עולמים ולא תאבדנה לנצח ואיש לא יחטף אתהן מידי:
John	10	29	האב אשר נתן לי גדול הוא על כל ואיש לא יחטף אתהן מיד האב:
John	10	30	אני ואבי אחד אנחנו:
John	10	31	אז ירימו היהודים כפעם בפעם אבנים לסקלו:
John	10	32	ויען אתם ישוע מעשים טובים רבים הראיתי אתכם מאת אבי על אי זה מן המעשים

Hebrew Holy Bible New Testament

ההם תסקלני:

John	10	33	ויענו היהודים אתו לאמר על מעשה טוב לא נסקל אתך כי אם על גדפך את אלהים ועל כי אדם אתה ותעש את עצמך לאלהים:
John	10	34	ויען אתם ישוע הלא כתוב בתורתכם אני אמרתי אלהים אתם:
John	10	35	הן קרא שם אלהים לאלה אשר היה דבר האלהים אליהם והכתוב לא יופר:
John	10	36	ואיך תאמרו על אשר קדשו האב ושלחו לעולם מגדף אתה יען אמרתי בן אלהים אני:
John	10	37	אם לא אעשה את מעשי אבי אל תאמינו לי:
John	10	38	ואם עשיתי ולא תאמינו לי האמינו נא למעשי לדעו ותאמינו כי בי האב ואני בו:
John	10	39	אז ישובו ויבקשו לתפשו וימלט מידם:
John	10	40	וילך וישב אל עבר הירדן אל המקום אשר הטביל שם יוחנן בתחלה וישב שם:
John	10	41	ויבאו אליו רבים ויאמרו הנה יוחנן לא עשה אות אבל כל אשר דבר יוחנן על האיש הזה אמת היה:
John	10	42	ויאמינו בו רבים במקום ההוא:
John	11	1	ויהי איש חולה לעזר שמו מבית היני כפר מרים ומרתא אחותה:
John	11	2	היא מרים אשר משחה את האדון בשמן המר ותנגב את רגליו בשערותיה ועתה לעזר אחיה חלה:
John	11	3	ותשלחנה אחיותיו אליו לאמר אדני הנה זה אשר אהבת חלה הוא:
John	11	4	וישמע ישוע ויאמר זאת המחלה איננה למות כי אם לכבוד האלהים למען יכבד בה בן האלהים:
John	11	5	וישוע אהב את מרתא ואת אחותה ואת לעזר:
John	11	6	ויהי כשמעו כי חלה ויתמהמה וישב יומים במקום אשר הוא שם:
John	11	7	מאחרי כן אמר לתלמידיו לכו ונשובה לארץ יהודה:
John	11	8	ויאמרו אליו תלמידיו רבי עתה זה בקשו היהודים לסקלך ואתה תשוב שמה:
John	11	9	ויען ישוע הלא שתים עשרה שעות ליום איש כי ילך ביום לא יכשל כי יראה אור העולם הזה:
John	11	10	אבל ההלך בלילה יכשל כי האור אין בו:
John	11	11	כזאת דבר ואחרי כן אמר אליהם לעזר ידידנו ישן הוא ואנכי הלך למען אעירנו:
John	11	12	ויאמרו תלמידיו אדני אם ישן הוא ישע:
John	11	13	וישוע דבר על מותו והמה חשבו כי על מנוחת השנה דבר:
John	11	14	אז גלה ישוע את אזנם ויאמר אליהם לעזר מת:
John	11	15	ושמח אני בגללכם כי לא הייתי שם למען תאמינו ועתה נסעה ונלכה אליו:
John	11	16	ויאמר תומא הנקרא דידומוס אל התלמידים חבריו נלכה גם אנחנו למען נמות עמו:
John	11	17	ויבא ישוע וימצאו זה ארבעה ימים שכב בקבר:
John	11	18	ובית היני היה קרוב לירושלים כדרך חמש עשרה ריס:
John	11	19	ורבים מן היהודים באו בית מרתא ומרים לנחם אתהן על אחיהן:
John	11	20	ויהי כשמע מרתא כי ישוע בא ותצא לקרתו ומרים יושבת בבית:
John	11	21	ותאמר מרתא אל ישוע אדני אלו היית פה כי אז לא מת אחי:
John	11	22	וגם עתה ידעתי כי כל אשר תשאל מאת אלהים יתן לך אלהים:
John	11	23	ויאמר אליה ישוע קום יקום אחיך:
John	11	24	ותאמר אליו מרתא ידעתי כי יקום בתקומה ביום האחרון:
John	11	25	ויאמר אליה ישוע אנכי התקומה והחיים המאמין בי יחיה גם כי ימות:
John	11	26	וכל החי אשר יאמין בי לא ימות לעולם התאמיני זאת:
John	11	27	ותאמר אליו כן אדני האמנתי כי אתה המשיח בן האלהים הבא לעולם:
John	11	28	ויהי אחר דברה זאת ותלך ותקרא למרים אחותה בסתר לאמר הנה המורה פה וקרא לך:
John	11	29	היא שמעה ותמהר לקום ותבא אליו:
John	11	30	וישוע טרם יבא אל הכפר כי עודנו עמד במקום אשר פגשתו שם מרתא:
John	11	31	והיהודים אשר באו אל ביתה לנחמה כראותם את מרים כי קמה פתאם ותצא הלכו:
John	11	32	אחריה באמרו כי הלכה לה אל הקבר לבכות שמה:
John	11	32	ותבא מרים אל המקום אשר ישוע עמד שם ותרא אותו ותפל לרגליו ותאמר לו אדני אלו היית פה כי אז לא מת אחי:
John	11	33	ויהי כראות ישוע אתה בכיה וגם היהודים אשר באו אתה בכים ותזעם רוחו ויהי מרעיד:
John	11	34	ויאמר איפה שמתם אותו ויאמרו אליו אדני בא וראה:
John	11	35	ויבך ישוע:
John	11	36	ויאמרו היהודים הנה מה גדלה אהבתו אתו:

Hebrew Holy Bible New Testament

John	11	37	ומקצתם אמרו הפקח עיני העור הלא יכל לעשות שגם זה לא ימות:
John	11	38	ויוסף עוד ישוע להזעם ברוחו ויבא אל הקבר והוא מערה ואבן על מבואה:
John	11	39	ויאמר ישוע שאו את האבן מעליה ותאמר אליו מרתא אחות המת אדני הנה כבר באש
כי ארבעה ימים לו:			
John	11	40	ויאמר אליה ישוע הלא אמרתי לך כי אם תאמיני תחזי את כבוד האלהים:
John	11	41	וישאו את האבן אשר המת הושם שם וישוע נשא את עיניו למרום ויאמר אודך אבי כי
עניתני:			
John	11	42	ואני ידעתי כי בכל עת תענני אולם בעבור העם הזה אשר סביבותי דברתי למען יאמינו
בי כי אתה שלחתני:			
John	11	43	ויהי ככלותו לדבר ויקרא בקול גדול לעזר קום צא:
John	11	44	ויצא המת וידיו ורגליו כרוכת בתכריכין ופיו לוטים בסודר ויאמר אליהם ישוע היתירו אתו
וילך לדרכו:			
John	11	45	ורבים מן היהודים אשר באו אל מרים בראותם את אשר עשה ישוע האמינו בו:
John	11	46	ומקצתם הלכו אל הפרושים ויגידו להם את אשר עשה ישוע:
John	11	47	אז יקהילו הכהנים הגדולים והפרושים את הסנהדרין ויאמרו מה נעשה כי האיש הזה
עשה אתנות הרבה:			
John	11	48	אם נניח לו לעשות כלם יאמינו בו ובאו הרומיים ולקחו גם את אדמתנו וגם את עמנו:
John	11	49	ואחד מהם קיפא שמו והוא כהן גדול בשנה ההיא אמר אליהם הן לא תדעו מאומה:
John	11	50	אף לא תתבוננו כי טוב לנו מות איש אחד בעד הגוי מאבד העם כלו:
John	11	51	וזאת לא דבר מלבו כי אם בהיותו כהן גדול בשנה ההיא נבא כי ישוע ימות בעד העם:
John	11	52	ולא בעד העם לבד כי אם לקבץ גם את בני אלהים המפזרים והיו לאחדים:
John	11	53	ויועצו יחדו להמיתו מהיום ההוא והלאה:
John	11	54	על כן לא התהלך ישוע עוד בתוך היהודים בגלוי כי אם סר משם לארץ הקרובה אל
המדבר אל עיר עפרים ויגר שם עם תלמידיו:			
John	11	55	ויקברו ימי הפסח ליהודים ועם רב עלו מן הארץ ירושלימה לפני הפסח למען יטהרו:
John	11	56	ויבקשו את ישוע ובעמדם בבית המקדש נדברו לאמר מה תחשבו הכי לא יבוא אל
החג:			
John	11	57	והכהנים הגדולים והפרושים גזרו גזרה אשר אם ידע איש את מקומו יודיענו למען
יתפשהו:			
John	12	1	וששת ימים לפני חג הפסח בא ישוע לבית היני מקום לעזר אשר העיר אתו מעם
המתים:			
John	12	2	ויעשו לו שם משתה בערב ומרתא משרתת ולעזר היה אחד מן המסבים אתו:
John	12	3	ותקח מרים מרקחת נרד זך ויקר מאד לטרא אחת משקלה ותמשח בה את רגלי ישוע
ותגב את רגליו בשערותיה והבית ימלא ריח המרקחת:			
John	12	4	ויאמר אחד מתלמידיו הוא יהודה בן שמעון איש קריות העתיד למסרו:
John	12	5	מדוע לא נמכרה המרקחת בשלש מאות דינר ונתן לעניים:
John	12	6	והוא לא דבר את זאת מחמלתו על העניים כי אם גנב היה וכיס הכסף אתו וישא כל
אשר ישימו בו:			
John	12	7	ויאמר ישוע הניחה לה ליום קבורתי צפנה זאת:
John	12	8	כי העניים תמיד תמיד עמכם ואני אינני תמיד עמכם:
John	12	9	וישמעו עם רב ביהודה כי שם הוא ויבאו לא בעבור ישוע לבדו כי אם לראות גם את
לעזר אשר העירו מעם המתים:			
John	12	10	וראשי הכהנים התיעצו להרג גם את לעזר:
John	12	11	כי בגללו באו שמה רבים מן היהודים ויאמינו בישוע:
John	12	12	ויהי ממחרת כשמוע המון רב אשר באו לחג החג כי יבא ישוע ירושלים:
John	12	13	ויקחו בידם כפות תמרים ויצאו לקראתו ויריעו לאמר הושע נא ברוך הבא בשם יהוה
מלך ישראל:			
John	12	14	וימצא ישוע עיר אחד וירכב עליו כאשר כתוב:
John	12	15	אל תיראי בת ציון הנה מלכך יבוא לך רכב על עיר בן אתנות:
John	12	16	וכל זאת לא הבינו תלמידיו בראשונה אך אחרי אשר נתפאר ישוע זכרו כי כן כתוב עליו
וכי זאת עשו לו:			
John	12	17	ויעידו העם אשר היו אצלו בקראו אל לעזר לצאת מן הקבר ויער אתו מעם המתים:
John	12	18	על זאת גם המון העם יצא לקראתו על שמעם כי עשה האות הזה:
John	12	19	והפרושים דברו איש את אחיו לאמר הראיתם כי הועיל לא תועילו מאומה הנה כל
העולם נמשך אחריו:			

Hebrew Holy Bible New Testament

John	12	20	ובתוך העלים להשתחות בחג היו אנשים יונים:
John	12	21	ויקברו אל פילפוס איש בית צידה אשר בארץ הגליל וישאלו ממנו לאמר אדני לראות את ישוע חפצנו:
John	12	22	ויבא פילפוס ויגד זאת אל אנדרי ואנדרי ופילפוס הגידו אל ישוע:
John	12	23	ויען אותם ישוע ויאמר באה השעה שיפאר בן האדם:
John	12	24	אמן אמן אני אמר לכם אם לא יפל גרגר החטא אל תוך האדמה ומת ישאר לבדו וכאשר מת יעשה פרי הרבה:
John	12	25	האהב את נפשו יאבדנה והשנא את נפשו בעולם הזה ינצרה לחיי נצח:
John	12	26	החפץ לשרתני ילך אחרי ובאשר אהיה שם יהיה גם משרתי ואיש אשר ישרתני אתו יכבד אבי:
John	12	27	עתה נבהלה נפשי ומה אמר הושיעני אבי מן השעה הזאת אך על כן באתי אל השעה הזאת:
John	12	28	אבי פאר את שמך ותצא בת קול מן השמים גם פארתי וגם אוסיף לפאר:
John	12	29	והעם העמדים שמה כשמעם אמרו רעם נשמע ואחרים אמרו מלאך דבר אתו:
John	12	30	ויען ישוע ויאמר לא למעני היה הקול הזה כי אם למענכם:
John	12	31	עתה משפט בא על העולם הזה עתה ישלך שר העולם הזה חוצה:
John	12	32	ואני בהנשאי מעל הארץ אמשך כלם אלי:
John	12	33	וזאת דבר לרמוז אי זה מות הוא עתיד למות:
John	12	34	ויענו אתו העם ויאמרו הנה שמענו בתורה כי המשיח יכון לעולם ואיך אמרת כי בן האדם צריך להנשא ומי בן האדם הלזה:
John	12	35	ויאמר אליהם ישוע אך למצער יהיה האור עמכם היתהלכו בעוד לכם האור פן ישופכם חשך וההלך בחשך לא ידע אנה הוא הלך:
John	12	36	בעוד לכם האור האמינו באור למען תהיו בני האור את הדברים האלה דבר ישוע וילך לו ויסתר מפניהם:
John	12	37	רבים האתות אשר עשה לעיניהם ובכל זאת לא האמינו בו:
John	12	38	למלאת דבר ישעיהו הנביא אשר אמר יהוה מי האמין לשמענתו וזרוע יהוה על מי נגלתה:
John	12	39	על כן לא יכלו להאמין כי עוד אמר ישעיהו:
John	12	40	השע עיניהם והשמין לבבם פן יראו בעיניהם ולבבם יבין וישבו ורפאתי להם:
John	12	41	כזאת דבר ישעיהו בראותו את תפארתו וינבא עליו:
John	12	42	אולם רבים אף מן השרים האמינו בו אך בגלל הפרושים לא הודו למען אשר לא ינדו:
John	12	43	כי אהבו כבוד אנשים יותר מכבוד האלהים:
John	12	44	ויקרא ישוע ויאמר המאמין בי לא בי הוא מאמין כי אם בשלח אתי:
John	12	45	והראה אתי את אשר שלחני הוא ראה:
John	12	46	אני באתי לאור אל העולם למען כל אשר יאמין בי לא ישב בחשך:
John	12	47	והשמע את דברי ולא ישמרם אני לא אשפט אתו כי לא באתי לשפט את העולם כי אם ואיש אשר יבזני ולא יקח אמרי יש אחד אשר ידין אתו הדבר אשר דברתי הוא ידין אתו:
John	12	48	ביום האחרון:
John	12	49	כי אני לא מלבי דברתי כי אם אבי השלח אתי הוא צוני את אשר אמר ואת אשר אדבר:
John	12	50	ואני ידעתי כי מצותו חיי עולם לכן כל אשר אדבר כאשר אמר אלי אבי כן אני מדבר:
John	13	1	ולפני חג הפסח כשידע ישוע כי באה שעתו לעבר מן העולם הזה אל אביו כאשר אהב את בחיריו אשר בעולם כן אהבם עד הקץ:
John	13	2	ויהי אחרי החל הסעודה והשטן נתן בלב יהודה בן שמעון איש קריות למסרו:
John	13	3	וידע ישוע כי נתן אביו את הכל בידו וכי מאלהים בא ואל אלהים ישוב:
John	13	4	ויקם מעל השלחן ויפשט את בגדיו ויקח מטפחת ויחגרה:
John	13	5	ואחר יצק מים בכיור ויחל לרחץ את רגלי תלמידיו ולנגב במטפחת אשר הוא חגור בה:
John	13	6	ויקרב אל שמעון פטרוס והוא אמר אליו אדני האתה תרחץ את רגלי:
John	13	7	ויען ישוע ויאמר אליו את אשר אני עשה אינך ידע כעת ואחרי כן תדע:
John	13	8	ויאמר אליו פטרוס לעולם לא תרחץ את רגלי ויען ישוע אם לא ארחץ אתך אין לך חלק עמי:
John	13	9	ויאמר אליו שמעון פטרוס אדני לא לבד את רגלי כי אם גם את ידי ואת ראשי:
John	13	10	ויאמר אליו ישוע המרחץ אין לו לרחץ עוד כי אם את הרגלים כי כלו טהור הוא ואתם טהורים אך לא כלכם:
John	13	11	כי ידע מי ימסרהו על כן אמר לא כלכם טהורים:

Hebrew Holy Bible New Testament

John	13	12	ויהי אחרי אשר רחץ את רגלים וילבש את בגדיו וישב להסב ויאמר אליהם הידעתם מה הדבר אשר עשיתי לכם:
John	13	13	אתם קראים לי רב ואדון והיטבתם אשר דברתם כי אני הוא:
John	13	14	לכן אם אני המורה והאדון רחצתי את רגליכם גם אתם חייבים לרחץ איש את רגלי אחיו:
John	13	15	כי מופת נתתי לכם למען תעשו גם אתם כאשר עשיתי לכם:
John	13	16	אמן אמן אני אמר לכם כי העבד איננו גדול מאדניו והשלוח איננו גדול משלחו:
John	13	17	אם ידעתם זאת אשריכם אם כן תעשו:
John	13	18	לא על כלכם דברתי יודע אני את אשר בחרתי בהם אך למען ימלא הכתוב אוכל לחמי הגדיל עלי עקב:
John	13	19	מעתה אני אמר לכם בטרם היותה למען בבואה תאמינו כי אני הוא:
John	13	20	אמן אמן אני אמר לכם כי כל המקבל את אשר אשלחהו אתי הוא מקבל והמקבל אתי ויהי ככלות ישוע לדבר הדברים האלה ויבהל ברוחו ויעד ויאמר אמן אמן אני אמר לכם כי אחד מכם ימסרני:
John	13	22	ויתראו תלמידיו ויתמהו איש אל רעהו לדעת על מי דבר:
John	13	23	ואחד מתלמידיו מסב על חיק ישוע אשר ישוע אהבו:
John	13	24	וירמז לו שמעון פטרוס לדרש מי הוא זה אשר דבר עליו:
John	13	25	ויפל על לב ישוע ויאמר אליו אדני מי הוא:
John	13	26	ויען ישוע הנה זה הוא אשר אטבל פתי לתת לו ויטבל את פתו ויתן אל יהודה בן שמעון איש קריות:
John	13	27	ואחרי בלעו בא השטן אל קרבו ויאמר אליו ישוע את אשר תעשה עשה מהרה:
John	13	28	ומן המסבים לא ידע איש על מה דבר אליו כזאת:
John	13	29	כי יש אשר חשבו כי אמר אליו ישוע קנה לנו צרכי החג או לתת לאביונים יען אשר כיס הכסף תחת יד יהודה:
John	13	30	והוא בקחתו את פת הלחם מהר לצאת החוצה ויהי לילה:
John	13	31	הוא יצא וישוע אמר עתה נתפאר בן האדם והאלהים נתפאר בו:
John	13	32	אם האלהים נתפאר בו גם האלהים הוא יפארהו בעצמו ובמהרה יפארהו:
John	13	33	בני עוד מעט מזער אהיה עמכם אתם תבקשוני וכאשר אמרתי אל היהודים כי אל אשר אני הולך לא תוכלו לבוא שמה כן אליכם אמר אני עתה:
John	13	34	מצוה חדשה אני נתן לכם כי תאהבו איש את אחיו כאשר אהבתי אתכם כן גם אתם איש את אחיו תאהבו:
John	13	35	בזאת ידעו כלם כי תלמידי אתם בהיות אהבה ביניכם:
John	13	36	ויהאמר אליו פטרוס אדני אנה תלך ויען אותו ישוע אל אשר אני הולך שמה לא תוכל עתה ללכת אחרי אך אחרי כן תלך אחרי:
John	13	37	ויהאמר אליו פטרוס מדוע לא אוכל עתה ללכת אחריך הן נפשי בעד נפשך אתן:
John	13	38	ויען אותו ישוע הכי תתן נפשך בעד נפשי אמן אמן אני אמר לך בטרם יקרא התרגל תכחש בי שלש פעמים:
John	14	1	אל יבהל לבבכם האמינו באלהים ובי האמינו:
John	14	2	בבית אבי מעונות רבות ואם לא כן הוא כי עתה הגדתי לכם הנני הולך להכין מקום לכם:
John	14	3	והיה כי הלכתי והכינותי לכם מקום שוב אשוב ולקחתי אתכם אלי למען באשר אהיה שם תהיו גם אתם:
John	14	4	ואל אשר אני הולך שמה ידעתם ואת הדרך ידעתם:
John	14	5	ויהאמר אליו תומא אדני לא ידענו אנה אתה הולך ואיככה נדע את הדרך:
John	14	6	ויהאמר אליו ישוע אנכי הנני הדרך והאמת והחיים לא יבא איש אל האב כי אם על ידי:
John	14	7	לו ידעתם אתי גם את אבי ידעתם ומעתה ידעתם אתו וראיתם אתו:
John	14	8	ויהאמר אליו פילפוס אדני הראנו נא את האב ודי לנו:
John	14	9	ויהאמר אליו ישוע זה כמה ימים אנכי אתכם ואתה פילפוס הטרם תדעני הראה אתי ראה:
John	14	10	את האב ולמה זה תאמר הראנו את האב:
John	14	11	האינך מאמין כי אנכי באבי ואבי בי הוא הדברים אשר אדבר אליכם לא מנפשי אנכי דבר כי אבי השכן בקרבי הוא עשה את המעשים:
John	14	12	האמינו לי כי אנכי באבי ואבי בי הוא ואם לא אך בגלל המעשים האמינו לי:
John	14	12	אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי יעשה גם הוא את המעשים אשר אנכי עשה וגדלות מאלה יעשה כי אני הולך אל אבי:

Hebrew Holy Bible New Testament

John	14	13	וכל אשר תשאלו בשמי אעשנו למען יכבד האב בבנו:
John	14	14	כי תשאלו דבר בשמי אני אעשנו:
John	14	15	אם אהבתם אתי את מצותי תשמרו:
John	14	16	ואני אשאלה מאבי והוא יתן לכם פרקליט אחר אשר ישכן אתכם לנצח:
John	14	17	את רוח האמת אשר לא יכל העולם להשיגו באשר לא יראהו ולא ידעוהו ואתם ידעתם אתו כי אתכם שכן הוא אף יהיה בתוכם:
John	14	18	לא אעזבכם יתומים אבואה אליכם:
John	14	19	עוד מעט והעולם לא יוסיף לראות אתי ואתם תראוני כי חי אני וגם אתם חיה תחיו:
John	14	20	והיה ביום ההוא ידוע תדעו כי אני באבי ואתם בי ואני בכם:
John	14	21	מי אשר מצותי אתו וינצרן זה הוא אשר יאהבני ואהבי אהוב הוא לאבי ואני אהבהו ואליו אתודע:
John	14	22	ויאמר אליו יהודה לא יהודה איש קריות אדני מה הוא זה כי תחפץ להתודע אלינו ולא לעולם:
John	14	23	ויען ישוע ויאמר אליו איש כי יאהבני ישמר את דברי ואבי יאהב אתו ונבואה אליו ונשים אצלו מעונתנו:
John	14	24	ואשר לא יאהבני הוא לא ישמר את דברי והדבר אשר שמעתם לא שלי הוא כי אם של אבי אשר שלחני:
John	14	25	את אלה דברתי אליכם בעוד היותי עמכם:
John	14	26	והפרקליט תוח הקדש אשר ישלחנו אבי בשמי הוא ילמדכם את כל ויזכירכם את כל אשר הגדתי לכם:
John	14	27	שלום אניח לכם את שלומי אתן לכם לא כאשר יתן העולם אנכי נתן לכם אל יבהל לבבכם ואל יחת:
John	14	28	הלא שמעתם כי אמרתי אליכם אלך לי ואשובה אליכם אם אהב תאהבוני כי עתה תשמחו באמרי לכם כי הלך אני אל האב כי אבי גדול ממני:
John	14	29	ועתה הנה הגדתי זאת לכם בטרם היותה למען בבואה תאמינו:
John	14	30	לא ארבה עוד אמרים עמכם כי יבוא שר העולם הזה ובי אין לו מאומה:
John	14	31	אך למען ידע העולם כי את אבי אני אהב וכאשר צוני אבי כן אני עשה קומו ונלכה מזה:
John	15	1	אנכי הגפן האמתית ואבי הוא הכרם:
John	15	2	כל שריג בי אשר איננו עשה פרי יסירו ואשר יעשה פרי יטהרנו להרבות את פרו:
John	15	3	אתם כעת מטהרים בעבור דברי אשר דברתי אליכם:
John	15	4	עמדו בי ואני בכם כאשר השריג כל יעשה פרי מאליו אם לא יעמד בגפן כן גם אתם אם לא תעמדו בי:
John	15	5	אנכי הוא הגפן ואתם השריגים העמד בי ואני בו הוא יעשה פרי לרב כי בלעדי לא תוכלון עשות מאומה:
John	15	6	איש אשר לא יעמד בי השלך כשריג החוצה וייבש וילקטום וישליכום אל תוך האש והיה לבער:
John	15	7	והיה אם תעמדו בי ודברי יהיו בכם ככל חפצכם תשאלו ויעשה לכם:
John	15	8	בזאת נכבד אבי בעשותכם פרי לרב והייתם לי לתלמידים:
John	15	9	כאשר אהבני אבי אהבתי אתכם גם אני ואתם עמדו באהבתי:
John	15	10	אם תשמרו את מצותי תעמדו באהבתי כאשר שמרתי גם אני את מצות אבי ועמדתי באהבתי:
John	15	11	את אלה דברתי אליכם בעבור תהיה שמחתי בכם ותמלא שמחתכם:
John	15	12	הנה זאת מצותי כי תאהבון איש את אחיו כאשר אהבתיכם:
John	15	13	אין לאיש אהבה יתרה מתתו את נפשו בעד ידידיו:
John	15	14	ואתם ידידי אתם אם תעשו את אשר אני מצוה אתכם:
John	15	15	לא אקרא לכם עוד עבדים כי העבד איננו ידע את אשר יעשה אדניו כי אם אמרתי ידידי אתם כי כל אשר שמעתי מאת אבי הודעתי אתכם:
John	15	16	לא אתם בחרתם בי כי אם אנכי בחרתי בכם והפקדתי אתכם ללכת ולעשות פרי ופריכם יקום והיה כל אשר תשאלו מאבי בשמי יתן לכם:
John	15	17	את אלה אני מצוה אתכם למען תאהבון איש את אחיו:
John	15	18	אם העולם שנא אתכם דעו כי אתי שנא ראשונה:
John	15	19	אלו מן העולם הייתם כי אז אהב העולם את אשר לו ויען כי אינכם מן העולם כי אם בחרתי אתכם מתוך העולם לכן העולם ישנא אתכם:
John	15	20	זכרו את דברי אשר דברתי אליכם העבד איננו גדול מאדניו אם רדפו אתי גם אתכם

Hebrew Holy Bible New Testament

יִרְדְּפוּ אִם שָׁמְרוּ אֶת דְּבָרֵי גַם אֶת דְּבָרְכֶם יִשְׁמְרוּ:

- John 15 21 אבל כל זאת יעשו לכם בעבור שמי כי לא ידעו את שלחי:
- John 15 22 לולא באתי ודברתי אליהם לא היה בהם חטא ועתה לא יוכלון להתנצל על חטאתם:
- John 15 23 השנא אתי ישנא גם את אבי:
- John 15 24 לולא עשיתי בתוכם את המעשים אשר איש זולתי לא עשה לא היה בהם חטא ועתה ראו וישנאו גם אתי גם את אבי:
- John 15 25 אך למלאת דבר הכתוב בתורתם שנאת חנם שנאוני:
- John 15 26 ובבוא הפרקליט אשר אשלחנו לכם מאת אבי רוח האמת היוצא מאת אבי הוא יעיד עלי:
- John 15 27 וגם אתם תעידו כי מראש הייתם עמדי:
- John 16 1 את אלה דברתי אליכם למען לא תכשלו:
- John 16 2 הנה ינדו אתכם ואף באה השעה אשר כל הרג אתכם ידמה להקריב עבודה לאלהים:
- John 16 3 וכזאת יעשו לכם יען גם את אבי וגם אתי לא ידעו:
- John 16 4 אבל הגדתי לכם את אלה למען אשר בבא השעה תזכרום כי אנכי אמרתי אליכם וכאלה לא אמרתי אליכם מראש כי הייתי עמכם:
- John 16 5 ועתה הלך אנכי אל שלחי ולא ישאלני איש מכם אנה תלך:
- John 16 6 אך על דברי את אלה אליכם מלא לבבכם עצבת:
- John 16 7 אולם האמת אגיד לכם כי לכתי אך טוב לכם כי אם לא אלך לא יבא אליכם הפרקליט ואם אלך אשלחוהו אליכם:
- John 16 8 והיה בבאו יוכיח את העולם על דבר החטא והצדק והמשפט:
- John 16 9 על החטא כי לא האמינו בי:
- John 16 10 ועל הצדק כי אלך אל אבי ולא תוסיפו לראות אתי:
- John 16 11 ועל המשפט כי נדון שר העולם הזה:
- John 16 12 עוד רבות לי להגיד לכם אך לא תוכלון שאת עתה:
- John 16 13 ורוח האמת בבאו הוא ידריך אתכם אל כל האמת כי לא ידבר מעצמו כי אם אשר ישמע ידבר והאיתיות יגיד לכם:
- John 16 14 הוא יפארני כי משלי יקח ויגיד לכם:
- John 16 15 כל אשר לאבי לי הוא על כן אמרתי כי משלי יקח ויגיד לכם:
- John 16 16 הן מעט ולא תראוני ועוד מעט ותחזוני כי אני הלך אל אבי:
- John 16 17 ומקצת תלמידיו נדברו איש אל אחיו לאמר מה זה אמר אלינו הן מעט ולא תראוני ועוד מעט ותחזוני ואמרו אני הלך אל אבי:
- John 16 18 ויאמרו מה זה אשר אמר מעט לא ידענו מה דבר:
- John 16 19 וידע ישוע כי עם לבבם לשאל אותו ויאמר אליהם העל זאת אתם דרשים ביניכם כי אמרתי הן מעט ולא תראוני ועוד מעט ותחזוני:
- John 16 20 אמן אמן אני אמר לכם כי אתם תבכו ותילילו והעולם ישמח הן אתם תעצבו אכן עצבכם יהפך לששון:
- John 16 21 האשה בלדתה עצב לה כי באה עתה ואחרי ילדה את הילד לא תזכר עוד את עצבונה משמחתה כי אדם נולד לעולם:
- John 16 22 וגם אתם כעת תתעצבו אך אשוב אראה אתכם ושש לבכם ואין לקח שמחתכם מכם:
- John 16 23 וביום ההוא לא תשאלוני דבר אמן אמן אני אמר לכם כי כל אשר תשאלו מאת אבי בשמי יתנו לכם:
- John 16 24 עד עתה לא שאלתם דבר בשמי שאלו ותקחו למען תמלא שמחתכם:
- John 16 25 את אלה דברתי אליכם במשלים אכן שעה באה ולא אדבר עוד אליכם במשלים כי אם ברור אמלל לכם על אבי:
- John 16 26 ביום ההוא תשאלו בשמי ואיני אמר לכם כי אני אעתיר לאבי בעדכם:
- John 16 27 כי אבי גם הוא אהב אתכם עקב אשר אהבתוני והאמנתם כי מאת אלהים יצאתי:
- John 16 28 מאת האב יצאתי ואבא לעולם אשובה אעזב את העולם ואלך אל אבי:
- John 16 29 ויאמרו אליו תלמידיו הנה כעת ברור תמלל ולא תמשל משל:
- John 16 30 עתה ידענו כי כל ידעת ולא תצטרך כי ישאלך איש בזאת נאמין כי מאת אלהים יצאת:
- John 16 31 ויען אתם ישוע עתה תאמינו:
- John 16 32 הנה שעה באה ועתה זה הגיעה ונפצותם איש איש לביתו ואתי תעזבו לבדי ואיני לבדי כי אבי עמדי:
- John 16 33 את אלה דברתי אליכם למען בי יהיה לכם שלום בעולם יהיה לכם עני אך יאמץ לבבכם אני נצחתי את העולם:
- John 17 1 את אלה דבר ישוע וישא עיניו השמימה ויאמר אבי הנה באה השעה פאר את בנך למען

Hebrew Holy Bible New Testament

גם בנך יפארך:

John	17	2	כאשר נתת לו השלטון על כל בשר למען יתן חיי עולמים לכל אשר נתת לו:
John	17	3	ואלה הם חיי העולמים לדעת אתך אשר אתה לבדך אל אמת ואת ישוע המשיח אשר שלחת:
John	17	4	אני פארתוך בארץ כליתי פעלך אשר צויתני לעשות:
John	17	5	ועתה פארני אתה אבי עמך בכבוד אשר היה לי עמך טרם היות העולם:
John	17	6	את שמך הודעתי לבני האדם אשר נתתם לי מתוך העולם לך היו ולי נתת אתם ואת דברך נצרו:
John	17	7	ועתה ידעו כי כל אשר נתת לי מעמך הוא:
John	17	8	כי הדברים אשר נתת לי נתתי להם והם קבלום ויכירו באמת כי מעמך יצאתי ויאמינו כי אתה שלחתני:
John	17	9	אני בעדם אעתיר לך לא בעד העולם אעתיר כי אם בעד אלה אשר נתת לי כי לך המה:
John	17	10	וכל אשר לי לך הוא ושלי ונתפארתי בהם:
John	17	11	ואני אינני עוד בעולם והם בעולם המה ואני בא אליך אבי הקדוש נצר בשמך את אשר נתתם לי למען יהיו אחד כמנו:
John	17	12	בהיותי עמהם בעולם אני נצרתי אתם בשמך את אשר נתתם לי שמרתי ולא אבד מהם איש זולתי בן האבדון למלאת דבר הכתוב:
John	17	13	ועתה הנני בא אליך ואלה אני מדבר בעולם למען תמלא להם שמחתי בקרבם:
John	17	14	אני נתתי להם את דברך והעולם שנא אתם יען כי לא מן העולם המה כאשר גם אנכי לא מן העולם אני:
John	17	15	ולא אעתיר לך אשר תקחם מן העולם רק שתצרם מן הרע:
John	17	16	מן העולם אינמו כאשר גם אנכי אינני מן העולם:
John	17	17	קדש אתם באמתך דברך אמת הוא:
John	17	18	כאשר אתה שלחת אתי אל העולם כן גם אני שלחתי אתם אל העולם:
John	17	19	והתקדשתי בעדם למען יהיו גם הם מקדשים באמת:
John	17	20	אולם לא לבד בעד אלה אנכי מעתיר לך כי אם גם בעד המאמינים בי על פי דברם:
John	17	21	למען יהיו כלם אחד כאשר אתה אבי בי אתה ואני בך והיו גם המה בנו כאשר למען יאמין העולם כי אתה שלחתני:
John	17	22	ואני נתתי להם את הכבוד אשר נתת לי למען יהיו אחד כאשר אנחנו אחד נחנו:
John	17	23	אני בהם ואתה בי למען יהיו משלמים לאחד ולמען ידע העולם כי אתה שלחתני ואהבת אתם כאשר אהבתני:
John	17	24	אבי חפצתי כי גם הם אשר נתתם לי יהיו עמי באשר אהיה אני למען יחזו את כבודי אשר נתת לי כי אהבתני לפני מוסדות עולם:
John	17	25	אבי הצדיק הן העולם לא ידעך ואני ידעתך ואלה הכירו כי אתה שלחתני:
John	17	26	ואני הודעתים את שמך ואוסיף להודיעם למען תהיה בם האהבה אשר אהבתני ואני אהיה בהם:
John	18	1	ויהי ככלות ישוע לדבר את הדברים האלה ויצא החוצה עם תלמידיו מעבר לנחל קדרון ושם גן ויבא בו הוא ותלמידיו:
John	18	2	וגם יהודה מוסרו ידע את המקום כי פעמים רבות נועד שמה ישוע עם תלמידיו:
John	18	3	ויקח יהודה את הגדוד ומשרתים מאת הכהנים הגדולים והפרושים ויבא שמה בנרות ובלפידים ובכלי נשק:
John	18	4	וישוע ידע את כל אשר יבא עליו ויצא ויאמר אליהם את מי תבקשו:
John	18	5	ויענו ויאמרו את ישוע הנצרי ויאמר אליהם ישוע אני הוא וגם יהודה מוסרו עמד אצלם:
John	18	6	ויהי בדבר ישוע אליהם אני הוא ויסגו אחור ויפלו ארצה:
John	18	7	ויסף וישאל אתם את מי תבקשו ויאמרו את ישוע הנצרי:
John	18	8	ויען ישוע הלא אמרתי לכם אני הוא לכן אם אתי תבקשו הניחו לאלה וילכו:
John	18	9	למלאת הדבר אשר אמר מאלה אשר נתת לי לא אבד לי אף אחד:
John	18	10	ולשמעון פטרוס חרב וישלפה ויך את עבד הכהן הגדול ויקצץ את אזנו הימנית ושם העבד מלכוס:
John	18	11	ויאמר ישוע אל פטרוס השב חרבך אל נדנה הכי לא אשתה את הכוס אשר נתן לי אבי:
John	18	12	אז תפשו הגדוד ושר האלף ומשרתי היהודים את ישוע ויאסרוהו:
John	18	13	ויוליכוהו בראשונה אל חנן והוא חתן קיפא אשר שמש בכהנה גדולה בשנה ההיא:
John	18	14	הוא קיפא אשר יעץ את היהודים כי טוב אשר איש אחד יאבד בעד כל העם:
John	18	15	ושמעון פטרוס ותלמיד אחר הלכו אחרי ישוע והתלמיד ההוא היה נודע לכהן הגדול

Hebrew Holy Bible New Testament

ויבא עם ישוע לחצר הכהן הגדול:

John 18 16 ופטרוס עמד מחוץ לפתח ויצא התלמיד האחר המידע לכהן הגדול וידבר אל השערת
ויבא את פטרוס פנימה:

John 18 17 ותאמר האמה השערת אל פטרוס הלא גם אתה מתלמידי האיש הזה ויאמר אינני:

John 18 18 והעבדים והמשרתים בערו אש גחלים כי עת קר היתה ויעמדו שם ויתחממו וגם פטרוס
עמד עמם ומתחמם:

John 18 19 וישאל הכהן הגדול את ישוע על תלמידיו ועל לקחו:

John 18 20 ויען אתו ישוע אנכי בגלוי דברתי אל העולם ותמיד למדתי בבית הכנסת ובבית המקדש
אשר כל היהודים נקהלים שמה ולא דברתי דבר בסתר:

John 18 21 ומה תשאל אתי שאל נא את השמעים מה שדברתי אליהם הנם יודעים את אשר
אמרתי:

John 18 22 ויהי כדברו הדברים האלה ויך אחד המשרתים העמד שמה את ישוע על הלחי ויאמר
הכזאת תענה את הכהן הגדול:

John 18 23 ויען אותו ישוע אם רעה דברתי תנה עד כי רעה היא ואם טוב מדוע תסטרני:

John 18 24 וישלחו חנן אסור בזקים אל קיפא הכהן הגדול:

John 18 25 ושמעון פטרוס עמד ומתחמם ויאמרו אליו הלא גם אתה מתלמידיו ויכחש ויאמר אינני:

John 18 26 ויאמר איש מעבדי הכהן הגדול והוא מודע לאשר קצץ פטרוס את אזנו הלא ראיתך
עמו בתוך הגן:

John 18 27 ויסף פטרוס לכחש ופתאם קרא התרגול:

John 18 28 ויוליכו את ישוע מבית קיפא אל בית המשפט ויהי בבקר השכם והמה לא נכנסו אל בית
המשפט למען אשר לא יטמאו כי אם יאכלו את הפסח:

John 18 29 ויצא פילטוס אליהם ויאמר על מה תאשימו את האיש הזה:

John 18 30 ויענו ויאמרו אליו לולא היה זה עשה רע כי עתה לא הסגרנוהו אליך:

John 18 31 ויאמר אליהם פילטוס קהו אתם עמכם ועשו משפטו כתורתכם ויאמרו אליו היהודים
אין לנו רשיון להמית איש:

John 18 32 למלאת דבר ישוע אשר דבר לרמז אי זה מות עתיד הוא למות:

John 18 33 וישב פילטוס אל בית המשפט ויקרא אל ישוע ויאמר אליו האתה הוא מלך היהודים:

John 18 34 ויען אתו ישוע המלךך תדבר זאת או אחרים הגידו לך עלי:

John 18 35 ויען פילטוס האף אנכי יהודי הלא עמך וראשי הכהנים הסגירוך אלי מה עשית:

John 18 36 ויען ישוע מלכותי איננה מן העולם הזה אם היתה מלכותי מן העולם הזה כי אז נלחמו
לי משרתי לבלתי המסר ביד היהודים ועתה מלכותי איננה מפה:

John 18 37 ויאמר אליו פילטוס אם כן אפוא מלך אתה ויען ישוע אתה אמרת כי מלך אנכי לזה

נולדתי ולזה באתי בעולם להעיד לאמת כל אשר הוא מן האמת ישמע בקולי:

John 18 38 ויאמר אליו פילטוס מה היא האמת ואחרי דברו זאת יצא שנית אל היהודים ויאמר

אליהם אני לא מצאתי בו כל עון:

John 18 39 הן מנהג הוא בכם כי אשלח לכם איש אחד חפשי בפסח היש את נפשכם כי אשלח
לכם את מלך היהודים:

John 18 40 ויוסיפו ויצעקו לאמר לא את האיש הזה אלא את בר אבא ובר אבא היה מרצח:

John 19 1 אז לקח פילטוס את ישוע וייסרוהו בשוטים:

John 19 2 וישרגו אנשי הצבא עטרת קצים ושימו אתו על ראשו ויעטוהו לבוש ארגמן:

John 19 3 ויאמרו שלום לך מלך היהודים ויכהו על הלחי:

John 19 4 ויצא פילטוס עוד החוצה ויאמר אליהם הנני מוציא אתו אליכם למען תדעו כי לא

מצאתי בו כל עון:

John 19 5 וישוע יצא החוץ ועליו עטרת הקצים ולבוש הארגמן ויאמר אליהם פילטוס הנה האדם:
John 19 6 ויהי כאשר ראוהו הכהנים הגדולים והמשרתים ויצעקו לאמר הצלב הצלב ויאמר אליהם

פילטוס קהו אתם והצליבוהו כי אנכי לא מצאתי בו אשמה:
John 19 7 ויענו היהודים תורה יש לנו ועל פי תורתנו חייב מות הוא כי עשה עצמו לבן אלהים:

John 19 8 ויהי כשמע פילטוס את הדבר הזה ויאסף לרא עוד:

John 19 9 וישב ויבא אל בית המשפט ויאמר אל ישוע מאין אתה ולא השיבו ישוע דבר:

John 19 10 ויאמר אליו פילטוס אלי לא תדבר הלא ידעת כי יש לאל ידי לצלבך ויש לאל ידי
לשלחך:

John 19 11 ויען ישוע לא היתה לך רשות עלי לולא נתן לך מלמעלה לכן עון המסגיר אתי אליך
גדול מעונך:

John 19 12 אז יבקש פילטוס לשלחו והיהודים צעקו ויאמרו אם תשלח את זה אינך אהב לקיסר כי
כל המתנשא להיות מלך מרד הוא בקיסר:

Hebrew Holy Bible New Testament

ויהי כשמע פילטוס את הדבר הזה הוציא את ישוע החוצה וישב על כסא המשפט
 במקום הנקרא בשם רצפה ובלשונם גבתא:
 John 19 13 ואז היתה הכנת הפסח והשעה כשעה הששית ויאמר אל היהודים הנה מלככם והם
 צעקו טול טול צלב אתו:
 John 19 14 ויאמר אליהם פילטוס הצלב אצל את מלככם ויענו ראשי הכהנים אין לנו מלך כי אם
 הקיסר:
 John 19 15 אז מסרו אליהם להצליבו ויקחו את ישוע ויוליכוהו:
 John 19 16 וישא את צלבו ויצא אל המקום הנקרא מקום הגלגלת ובלשונם גלגלתא:
 John 19 17 ויצלבו אתו שמה ושני אנשים אחרים עמו מזה אחד ומזה אחד וישוע בתוך:
 John 19 18 ופילטוס כתב על לוח וישם על הצלב וזה מכתבו ישוע הנצרי מלך היהודים:
 John 19 19 ויהודים רבים קראו את המכתב הזה כי המקום אשר נצלב שם ישוע היה קרוב אל העיר
 והמכתב היה בלשון עבר יון ורומי:
 John 19 20 ויאמרו ראשי כהני היהודים אל פילטוס אל נא תכתב מלך היהודים כי אם אשר אמר
 אני מלך היהודים:
 John 19 21 ויען פילטוס ויאמר את אשר כתבתי כתבתי:
 John 19 22 ויהי כאשר צלבו אנשי הצבא את ישוע ויקחו את בגדיו ויחלקום לארבעה חלקים לאיש
 איש חלק אחד וגם את כתנתו והכתנת לא היתה תפורה כי אם מעשה ארג מלמעלה ועד קצה:
 John 19 23 ויאמרו איש אל אחיו אל נא נקרעה לקרעים אך נפיל עליה גורל למי תהיה למלאת
 דבר הכתוב יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל ויעשו כן אנשי הצבא:
 John 19 24 ועל יד צלב ישוע עמדו אמו ואחות אמו מרים קלופס ומרים המגדלית:
 John 19 25 וירא ישוע את אמו ואת תלמידו אשר אהב עמדים אצלו ויאמר אל אמו אשה הנה זה
 בנך:
 John 19 26 ואחר אמר אל תלמידו הנה זאת אמך ומן השעה ההיא אסף אתה התלמיד אל ביתו:
 John 19 27 ויהי מאחרי כן כאשר ידע ישוע כי עתה זה כלה הכל למען ימלא הכתוב כלו אמר
 צמאתי:
 John 19 28 ושם כלי מלא חמץ ויטבלו ספוג בחמץ וישימהו על אזוב ויקריבהו אל פיו:
 John 19 29 ויקח ישוע את החמץ ויאמר כלה ויט את ראשו ויפקד את רוחו:
 John 19 30 ולמען לא תשארנה הגויות על הצלב ביום השבת כי ערב שבת היה וגדול יום השבת
 ההוא שאלו היהודים מן פילטוס לשבר את שוקיהם ולהוריד אתם:
 John 19 31 ויבאו אנשי הצבא וישברו את שוקי הראשון והשני הנצלבים עמו:
 John 19 32 ויבאו אל ישוע ובראתם כי כבר מת לא שברו את שוקיו:
 John 19 33 אך אחד מאנשי הצבא דקר בחנית את צדו וכרגע יצא דם ומים:
 John 19 34 והראה זאת העיד ועדותו נאמנה והוא יודע כי האמת יגיד למען גם אתם תאמינו:
 John 19 35 כי כל זאת היתה למלאת הכתוב ועצם לא תשברו בו:
 John 19 36 ועוד כתוב אחר אמר והביט אליו את אשר דקרו:
 John 19 37 ויהי אחרי כן בא יוסף הרמתי והוא תלמיד ישוע אך בסתר מפני היהודים וישאל מאת
 פילטוס אשר יתנהו לשאת את גופת ישוע וינח לו פילטוס ויבא וישא את גופת ישוע:
 John 19 38 ויבא גם נקדימון אשר בא לפניו בלילה אל ישוע ויבא ערוב מר ואהלות כמאה ליטרין:
 John 19 39 ויקחו את גופת ישוע ויחתלוהו בתכריכין עם הבשמים כאשר נהגים היהודים לקבר את
 מתיהם:
 John 19 40 ובמקום אשר נצלב שם היה גן ובגן קבר חדש אשר לא הושם בו איש עד עתה:
 John 19 41 שם שמו את ישוע כי ערב שבת היה ליהודים והקבר קרוב:
 John 20 1 ויהי באחד בשבת לפנות הבקר בעוד חשך ותבא מרים המגדלית אל הקבר ותרא את
 האבן מוסרה מעל הקבר:
 John 20 2 ותרץ ותבא אל שמעון פטרוס ואל התלמיד האחר אשר חשק בו ישוע ותאמר אליהם
 הנה נשאו את האדון מקברו ולא ידענו איפה הניחוא:
 John 20 3 ויצא פטרוס והתלמיד האחר וילכו אל הקבר:
 John 20 4 וירצו שניהם יחדו וימהר התלמיד האחר לרוץ ויעבר את פטרוס ויבא ראשונה אל
 הקבר:
 John 20 5 וישקף אל תוכו וירא את התכריכין מנחים אך לא בא פנימה:
 John 20 6 ויבא שמעון פטרוס אחריו והוא נכנס אל הקבר וירא את התכריכין מנחים:
 John 20 7 והסודר אשר היתה על ראשו איננה מנחת אצל התכריכין כי אם מקפלת לבדה
 במקומה:
 John 20 8 ויבא שמה גם התלמיד האחר אשר בא ראשונה אל הקבר וירא ויאמן:
 John 20 9 כי לא הבינו עד עתה את הכתוב אשר קום יקום מעם המתים:

Hebrew Holy Bible New Testament

John 20 10 וישובו התלמידים וילכו אל ביתם:
John 20 11 ומרים עמדה בוכיה מחוץ לקבר ויהי בבכותה ותשקף אל תוך הקבר:
John 20 12 ותרא שני מלאכים לבושי לבנים ישבים במקום אשר שמו שם את גופת ישוע אחד מראשותיו ואחד מרגלותיו:
John 20 13 ויאמרו אליה אשה למה תבכי ותאמר אליהם כי נשאו מזה את אדני ולא ידעתי איפה הניחוו:
John 20 14 ויהי בדברה זאת ותפן אחריה ותרא את ישוע עמד ולא ידעה כי הוא ישוע:
John 20 15 ויאמר אליה ישוע אשה למה תבכי את מי תבקשי והיא חשבה כי הוא שמר הגן ותאמר אליו אדני אם אתה נשאת אתו מזה הגידה נא לי איפה הנחתו ולקחתיו משם:
John 20 16 ויאמר אליה ישוע מרים ותפן ותאמר אליו רבוני הוא מורה:
John 20 17 ויאמר אליה ישוע אל תגעי בי כי עוד לא עליתי אל אבי אך לכי נא אל אחי ואמרי אליהם אני עלה אל אבי ואביכם ואל אלהי ואלהיכם:
John 20 18 ותבא מרים המגדלית ותספר אל התלמידים כי ראתה את האדון וכזאת דבר אליה:
John 20 19 ויהי לעת ערב ביום ההוא והוא אחד בשבת כאשר נסגרו דלתות הבית אשר נקבצו שם התלמידים מיראת היהודים ויבא ישוע ויעמד ביניהם ויאמר אליהם שלום לכם:
John 20 20 ובדברו זאת הראה אתם את ידיו ואת צדו וישמחו התלמידים בראותם את האדון:
John 20 21 ויסף ישוע לדבר אליהם שלום לכם כאשר שלח אתי האב כן אנכי שלח אתכם:
John 20 22 ויהי בדברו זאת ויפח בהם ויאמר אליהם קחו את רוח הקדש:
John 20 23 והיה כל אשר תסלחו את חטאתם ונסלח להם ואשר תאשימו יאשמו:
John 20 24 ותומא אחד משנים העשר הנקרא דידמוס לא היה בתוכם כבוא ישוע:
John 20 25 ויגידו לו התלמידים הנשארים ראה ראינו את האדון ויאמר אליהם אם לא אראה בידיו את רשם המסמרות ואשים את אצבעתי במקום המסמרות ואשים את ידי בצדו לא אאמין:
John 20 26 ויהי מקצה שמונת ימים ותלמידיו שנית פנימה ותומא עמהם ויבא ישוע והדלתות מסגרות ויעמד ביניהם ויאמר שלום לכם:
John 20 27 ואחר אמר אל תומא שלח אצבעך הנה וראה את ידי ושלח את ירך הנה ושים בצדי ואל תהי חסר אמונה כי אם מאמין:
John 20 28 ויען תומא ויאמר אליו אדני ואלהי:
John 20 29 ויאמר אליו ישוע יען ראית אתי האמנת אשרי המאמינים ואינם ראים:
John 20 30 והנה גם אתות אחרים רבים עשה ישוע לעיני תלמידיו אשר לא נכתבו בספר הזה:
John 20 31 אך אלה נכתבו למען תאמינו כי ישוע הוא המשיח בן אלהים ולמען יהיו לכם המאמינים חיי עולם בשמו:
John 21 1 ויהי אחרי כן ויסף ישוע הגלות אל תלמידיו על ים טיבריה וכה נגלה אליהם:
John 21 2 שמעון פטרוס ותומא הנקרא דידמוס ונתנאל מקנה אשר בארץ הגליל ובני זבדי ועוד שנים אחרים מתלמידיו ישבו יחדו:
John 21 3 ויאמר אליהם שמעון פטרוס הנני הלך לדיג ויאמרו אליו גם אנחנו נלך עמך ויצאו וימהרו לרדת אל האניה ובלילה ההוא לא אחזו מאומה:
John 21 4 הבקר אור וישוע עמד על שפת הים ולא ידעו התלמידים כי ישוע הוא:
John 21 5 ויאמר אליהם ישוע בני היש לכם אכל מאומה ויענו אותו אין:
John 21 6 ויאמר להם השליכו המכמרת מימין לאניה ותמצאו וישליכו ולא יכלו עוד למשך אתה מרב הדגים:
John 21 7 ויאמר התלמיד ההוא אשר ישוע אהבו אל פטרוס זה הוא האדון ויהי כשמע שמעון פטרוס כי הוא האדון ויחר את מעילו כי עירום היה ויתנפל אל הים:
John 21 8 והתלמידים הנשארים באו בספינה כי לא הרחיקו מן היבשה כי אם כמאתים אמה וימשכו את המכמרת עם הדגים:
John 21 9 ויהי כצאתם אל היבשה ויראו שם גחלי אש ערוכים ודגים עליהם ולחם לאכל:
John 21 10 ויאמר אליהם ישוע הביאו הלא מן הדגים אשר אחזתם עתה:
John 21 11 ויעל שמעון פטרוס וימשך את המכמרת אל היבשה והיא מלאה דגים גדולים מאה וחמשים ושלשה ולא נקרעה המכמרת אף כי רבים היו:
John 21 12 ויאמר אליהם ישוע באו ברו לחם ואין גם אחד בתלמידים אשר מלאו לבו לשאל אתו מי אתה כי ידעו אשר הוא האדון:
John 21 13 ויבא ישוע ויקח את הלחם ויתן להם וגם את הדגים:
John 21 14 וזאת היא הפעם השלישית אשר נגלה ישוע אל תלמידיו אחרי קומו מעם המתים:
John 21 15 ויהי אחרי אכלם אמר ישוע אל שמעון פטרוס שמעון בן יונה התאהב אתי יותר מאלה ויאמר אליו כן אדני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו רעה את טלאי:
John 21 16 ויאמר אליו עוד הפעם שמעון בן יונה התאהב אתי ויאמר אליו כן אדני אתה ידעת כי

Hebrew Holy Bible New Testament

אהבתיך ויאמר אליו נהג את צאני:

John 21 17 ויאמר אליו פעם שלישית שמעון בן יונה התאהב אתי ויתעצב פטרוס על כי אמר אליו בשלישית התאהב אתי ויאמר אליו אדני את כל אתה יודע וידעת כי אהבתיך ויאמר אליו ישוע רעה את צאני:

John 21 18 אמן אמן אני אמר לך בהיותך צעיר לימים אתה חגרת את עצמך ותלך אל אשר חפצת והיה כאשר תזקן ופרשת כפיך ואחר יחגרך ונשאך אל אשר לא תחפץ:

John 21 19 וכל זאת דבר לרמז על המיתה אשר יכבד בה את האלהים ויהי ככלותו לדבר ויאמר אליו לך אחרי:

John 21 20 ויפן פטרוס וירא את התלמיד אשר ישוע אהבו הלך אחריהם הוא הנפל על לבו בעת הסעודה וגם שאל אדני מי הוא זה אשר ימסרך:

John 21 21 ויהי בראות אתו פטרוס ויאמר אל ישוע אדני זה מה הוא:

John 21 22 ויאמר אליו ישוע אם חפצי כי ישאר עד באי מה לך ולזאת אתה לך אחרי:

John 21 23 על כן יצא הדבר הזה בין האחים כי התלמיד ההוא לא ימות וישוע לא אמר לו כי לא ימות אך אמר אם חפצי כי ישאר עד באי מה זה לך:

John 21 24 זה הוא התלמיד המעיד על אלה ואשר כתב כל זאת וידענו כי עדותו נאמנה:

John 21 25 ויש עוד מעשים רבים אחרים אשר עשה ישוע ואם יכתבו כלם לאחד אחד אחשבה כי גם העולם כלו לא יכיל את הספרים אשר יכתבו אמן:

Hebrew Holy Bible New Testament

Acts

Acts of the Apostles

Acts	1	1	הן המאמר הראשון תאופילוס עשיתיהו על כל אשר החל ישוע לעשות וללמד:
Acts	1	2	עד היום אשר לקח למרום אחרי צותו ברוח הקדש את השליחים אשר בחר בהם:
Acts	1	3	ואשר גם התיצב להם חי אחרי ענותו באתות רבות בהראותו אליהם ארבעים יום וידבר
על מלכות האלהים:			
Acts	1	4	ובאכלו לחם עמהם צוה אתם לבלתי סור מירושלים כי אם להוחיל להבטחת האב
אשר שמעתם ממני:			
Acts	1	5	כי יוחנן הטביל במים ואתם תטבלו ברוח הקדש בקרוב אחרי הימים האלה:
Acts	1	6	ויהי כאשר נאספו יחדו ושאלהו לאמר אדנינו המשיב אתה בעת הזאת את המלוכה
לישראל:			
Acts	1	7	ויאמר אליהם לא לכם לדעת העתים והזמנים אשר יעד האב בשלטנו:
Acts	1	8	אבל תקבלו גבורה בבוא עליכם רוח הקדש והייתם עדי בירושלים ובכל יהודה ובשמרון
ועד קצה הארץ:			
Acts	1	9	ויהי כדברו זאת העלה והם ראים ושאהו ענן מגד עיניהם:
Acts	1	10	ויביטו אחרי השמימה בעברו והנה שני אנשים לבושי בדים נצבים עליהם:
Acts	1	11	ויאמרו אתם אנשי הגליל מה תעמדו פה ועיניכם השמימה ישוע זה אשר לקח מאתכם
השמימה כן בוא יבוא כאשר ראיתם אתו עלה השמימה:			
Acts	1	12	ויפנו וילכו ירושלימה מן ההר הנקרא הר הזיתים והוא קרוב לירושלים דרך תחום שבת:
Acts	1	13	ויבאו העירה ויעלו אל העליה אשר היו יושבים בה פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרי פילפוס
ותומא בר תלמי ומתי יעקב בן חלפי ושמעון הקנא ויהודה בן יעקב:			
Acts	1	14	כל אלה היו שקדים יחדו בלב אחד להתפלל ולהתחנן ועמהם הנשים ומרים אם ישוע
וגם אחיו:			
Acts	1	15	ובימים האלה קם פטרוס בתוך התלמידים ומספר שמות הנקהלים יחד כמאה ועשרים
ויאמר:			
Acts	1	16	אנשים אחים מן הצרך היה כי ימלא הכתוב ההוא אשר דבר מקדם רוח הקדש בפי דוד
על יהודה אשר היה מוליך את תפשי ישוע:			
Acts	1	17	כי היה נמנה אתנו וזכה בגורל השרות הזה:
Acts	1	18	והנה הוא קנה לו שדה במחיר הרשעה ויפל על פניו ארצה ויבקע בתוך וישפכו כל
מעיו:			
Acts	1	19	וגם נודעה זאת לכל יושבי ירושלים ויקרא בשפתם לשדה ההוא חקל דמא הוא שדה
הדם:			
Acts	1	20	כי כתוב בספר תהלים תהי טירתו נשמה ואל יהי בה יושב ופקדתו יקח אחר:
Acts	1	21	ועל כן מן הצרך כי מן האנשים האלה אשר התהלכו אתנו כל ימי היות אדנינו ישוע
יוצא ובא לפנינו:			
Acts	1	22	החל מטבילת יוחנן עד יום הלקחו מאתנו כי אחד מהם יהיה לעד עמנו על קומו מן
המתים:			
Acts	1	23	ויעמידו שנים את יוסף הנקרא בר שבא והוא מכנה יוסטוס ואת מתיה:
Acts	1	24	ויתפללו ויאמרו אתה אדני היודע כל הלבבות הראה נא מן השנים האלה את האחד
אשר בחרת בו:			
Acts	1	25	לקחת את גורל השרות הזה והשליחות אשר סר ממנה יהודה להלך אל מקומו:
Acts	1	26	ויפילו גורלות ויפל הגורל על מתיה ויספח אל עשתי עשר השליחים:
Acts	2	1	וביום מלאת שבעת השבועות ויתאספו כלם לב אחד:
Acts	2	2	ויהי פתאם קול רעש מן השמים כקול רוח סערה וימלא את כל הבית אשר ישבו בו:
Acts	2	3	ותראינה אליהם לשנות נחלקות ומראיהן כאש ותנוחניה אחת אחת על כל אחד מהם:
Acts	2	4	וימלאו כלם רוח הקדש ויחלו לדבר בלשנות אחרות כאשר נתנם הרוח להטיף:
Acts	2	5	ובירושלים שכנו יהודים אנשי חסד מכל גוי וגוי אשר תחת השמים:
Acts	2	6	ויהי בהיות קול הרעש ההוא ויקבצו עם רב ויהיו נבכים כי איש איש שמע אתם מדברים
בשפת עמו:			
Acts	2	7	וישתוממו ויתמהו ויאמרו איש אל רעהו הנה כל אלה המדברים הלא גלילים המה:
Acts	2	8	ואיך אנחנו שמעים אתם איש כשפת ארץ מולדתנו:

Hebrew Holy Bible New Testament

Acts	2	9	פרתיים ומדים ועילמים וישבי ארם נהרים יהודה וקפודקיה פנטוס ואסיה:
Acts	2	10	פרוגיא ופמפוליא מצרים וחבל לוב אשר על יד קוריני והבאים מרומי גם יהודים גם גרים:
Acts	2	11	כרתים וערבים הנה אנחנו שמעים אתם מספרים בלשונותינו גדלות האלהים:
Acts	2	12	וישתוממו כלם ויבהלו ויאמרו איש אל אחיו מה תהיה זאת:
Acts	2	13	ואחרים לעגו ויאמרו כי מלאי עסיס המה:
Acts	2	14	אז יעמד פטרוס ועשתי העשר עמו וישא את קולו וידבר אליהם אנשי יהודה וישבי ירושלים כלכם זאת תודע לכם והאזינו אל דברי:
Acts	2	15	כי אלה לא שכורים המה כאשר חשבתם כי שעה שלישית ביום עתה:
Acts	2	16	אבל זה הוא האמור על ידי יואל הנביא:
Acts	2	17	והיה באחרית הימים נאם אלהים אשפך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם ובחורכם חזינות יראו וזקניכם חלמות יחלמו:
Acts	2	18	וגם על עבדי ועל שפחותי בימים ההמה אשפך את רוחי ונבאו:
Acts	2	19	ונתתי מופתים בשמים ממעל ואתות בארץ מתחת דם ואש ותימרות עשן:
Acts	2	20	השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא:
Acts	2	21	והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט:
Acts	2	22	אנשי ישראל שמעו הדברים האלה ישוע הנצרי האיש אשר נאמן לכם מאת האלהים בגבורות ובמופתים ובאתות אשר האלהים עשה על ידו בתוכם כאשר ידעתם גם אתם:
Acts	2	23	אתו הנמסר על פי עצת האלהים הנחרצה וידעתו מקום לקחתם ובידי רשעים הוקעתם והרגתם אתו:
Acts	2	24	והאלהים הקימו מן המתים בהתיר את חבלי המות באשר נמנע מן המות לעצר אתו:
Acts	2	25	כי דוד אמר עליו שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט:
Acts	2	26	לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח:
Acts	2	27	כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת:
Acts	2	28	תודיעני ארחות חיים שבע שמחות את פניך:
Acts	2	29	אנשים אחים הניחו לי ואדברה באזני כלכם על דוד אבינו אשר גם מת גם נקבר וקבורתו אתנו היא עד היום הזה:
Acts	2	30	והוא בהיותו נביא ומדעתו את השבועה אשר נשבע לו האלהים להקים את המשיח כפי הבשר מפרי חלציו להושיבו על כסאו:
Acts	2	31	לכן בחזותו מראש דבר על תקומת המשיח כי לא נעזבה נפשו לשאול וגם בשרו לא ראה שחת:
Acts	2	32	את ישוע זה הקים אלהים מן המתים ואנחנו כלנו עדיו:
Acts	2	33	ועתה אחרי הנשאו בימין האלהים לקח מאת האב את הבטחת רוח הקדש וישפך את אשר אתם ראים ושמעים:
Acts	2	34	כי דוד לא עלה השמימה והנה הוא אמר נאם יהוה לאדני שב לימיני:
Acts	2	35	עד אשית איבך הדם לרגליך:
Acts	2	36	לכן ידע נא בית ישראל כלו כי לאדון ולמשיח שמו האלהים את ישוע זה אשר צלבתם ויהי כשמעם התעצבו אל לבם ויאמרו אל פטרוס ואל שאר השליחים אנשים אחים מה עלינו לעשות:
Acts	2	38	ויאמר פטרוס אליהם שובו מדרכיכם והטבלו כל איש מכם על שם ישוע המשיח לסליחת חטאיכם וקבלתם את מתנת רוח הקדש:
Acts	2	39	כי לכם ההבטחה ולבניכם ולכל הרחוקים לכל אשר קרא יהוה אלהינו:
Acts	2	40	ויעד עוד בהם באמרים אחרים הרבה ויזהר אתם לאמר המלטו נא מדור תהפכות הזה:
Acts	2	41	ויקבלו את דברו בשמחה ויטבלו וביום ההוא נוספו כשלושת אלפי נפש:
Acts	2	42	ויהיו שקדים על תורת השליחים ועל ההתחברות ועל בציעת הלחם ועל התפלה:
Acts	2	43	ותפל אימה על כל נפש ומופתים רבים ואתות נעשו על ידי השליחים בירושלים:
Acts	2	44	וכל המאמינים התאחדו יחד ויהי להם הכל בשתפות:
Acts	2	45	ואת אחזתם ואת רכושם מכרו ויחלקו אתם לכלם לאיש איש די מחסורו:
Acts	2	46	ויום יום היו שקדים במקדש לב אחד ויבצעו את הלחם בבית בבית:
Acts	2	47	ויאכלו מזונם בגילה ובתם לבב וישבחו את האלהים וימצאו חן בעיני כל העם והאדון הוסיף יום יום על העדה את הנושעים:
Acts	3	1	ופטרוס ויוחנן עלים יחדו אל המקדש לעת התפלה בשעה התשיעית:
Acts	3	2	ואיש אחד פסח מבטן אמו מובא שמה אשר יושבהו יום יום שער המקדש הנקרא שער המהדר לשאל מתנות מאת באי המקדש:
Acts	3	3	ויהי כראותו את פטרוס ואת יוחנן באים אל המקדש ויבקש לקחת מאתם צדקה:

Hebrew Holy Bible New Testament

Acts	3	4	ויסתכל בו פטרוס וגם יוחנן ויאמר אליו הביטה אלינו:
Acts	3	5	וישם פניו אליהם בקותו לקחת מאתם דבר:
Acts	3	6	ויאמר פטרוס כסף וזהב אין לי אבל את אשר בידי אתננו לך בשם ישוע המשיח הנצרי
קום התהלך:			
Acts	3	7	ויאחז ביד ימינו ויקם אותו ויתחזקו פתאם רגליו וקרסליו:
Acts	3	8	ויקפץ ויתהלך ויבא אתם אל המקדש מתהלך ומרקד ומשבח את האלהים:
Acts	3	9	ויראהו כל העם מתהלך ומשבח את האלהים:
Acts	3	10	ויכירו אותו כי הוא אשר היה ישב לשאל צדקה בשער המקדש המהדר וימלאו שמה
ושממון על הנעשה לו:			
Acts	3	11	ויהי הוא מחזיק בפטרוס וביוחנן וירץ אליהם כל העם אל האולם הנקרא אולם של
שלמה וישתוממו:			
Acts	3	12	וירא פטרוס ויען ויאמר אל העם אנשי ישראל מה אתם תמהים על זאת ומה תסתכלו
בנו כאלו אנחנו בכחנו ובחסידותנו שמנו את זה מתהלך:			
Acts	3	13	אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב אלהי אבותינו הוא פאר את עבדו ישוע אשר
אתם מסרתם אותו וכחשתם בו בפני פילטוס כשהיה דן לפטרו:			
Acts	3	14	אבל אתם כחשתם בקדוש ובצדיק ובקשתם כי יחן לכם איש רצח:
Acts	3	15	ואת שר החיים הרגתם אשר האלהים הקימו מן המתים ואנחנו עדיו:
Acts	3	16	ולמען אמונת שמו חזק שמו את האיש הזה אשר אתם ראים ומכירים אתו והאמונה אשר
לנו על ידו היא העלתה לו את הארכה הזאת לעיני כלכם:			
Acts	3	17	ועתה אחי ידע אני כי בבלי דעת עשיתם גם אתם גם ראשיכם:
Acts	3	18	והאלהים ככה מלא את אשר הגיד מקדם בפי כל נביאיו כי יענה המשיח:
Acts	3	19	לכן הנחמו ושובו וימחו חטאיכם:
Acts	3	20	למען אשר יבאו ימי רוחה מלפני יהוה וישלח את אשר בשרו לכם מקדם את ישוע
המשיח:			
Acts	3	21	אשר צריך כי יקבלו השמים עד ימי שוב כל הדברים לתקונם אשר דבר עליהם
האלהים בפי נביאיו הקדושים מימי עולם:			
Acts	3	22	הן משה אמר אל אבותינו נביא יקים לכם יהוה אלהיכם מקרב אחיכם כמיני אליו
תשמעון ככל אשר ידבר אליכם:			
Acts	3	23	והיה כל הנפש אשר לא תשמע אל הנביא ההוא ונכרתה מעמיה:
Acts	3	24	וגם כל הנביאים משמואל ואשר נבאו אחריו כלם הגידו מראש את הימים האלה:
Acts	3	25	אתם בני הנביאים ובני הברית אשר כרת האלהים עם אבותינו באמרו אל אברהם
ונברכו בזרעך כל משפחות האדמה:			
Acts	3	26	לכם בראשונה העמיד האלהים את עבדו ישוע וישלחו לברך אתכם בשובכם כל איש
מרע מעלליכם:			
Acts	4	1	ויהי בדברם אל העם ויקומו עליהם הכהנים ונגיד בית המקדש והצדוקים:
Acts	4	2	כי חרה להם על אשר למדו את העם והגידו בישוע את תחית המתים:
Acts	4	3	וישלחו בהם את ידיהם וישימום במשמר עד למחר כי כבר בא הערב:
Acts	4	4	ורבים מהשמעים את הדבר האמינו ויהי מספר האנשים כחמשת אלפים:
Acts	4	5	ויהי ממחרת ויקהלו שריהם ראשיהם וזקניהם וסופריהם ירושלים:
Acts	4	6	וחנן הכהן הגדול וקיפא ויוחנן ואלכסנדרוס וכל אשר ממשפחת הכהן הגדול:
Acts	4	7	ויעמידו אתם בתוך וישאלום באי זה כח ובאי זה שם עשיתם זאת:
Acts	4	8	וימלא פטרוס רוח הקדש ויאמר אליהם אתם ראשי העם וזקני ישראל:
Acts	4	9	אם אנחנו נחקרים היום על הטובה אשר עשינו לאיש חולה ושאלתם במה זה נושע:
Acts	4	10	ידוע לכלכם ולכל עם ישראל כי בשם ישוע המשיח הנצרי אשר צלבתם אותו ואשר
האלהים הקימו מן המתים כי בשמו עמד זה לפניכם בריא:			
Acts	4	11	והוא האבן אשר מאסתם אתם הבונים ותהי לראש פנה:
Acts	4	12	ואין הישועה באחר ואין תחת השמים שם אחר הנתן לבני אדם אשר בו נושע:
Acts	4	13	ויהי כאשר ראו את בטחון לב של פטרוס ויוחנן והבינו כי הדיוטים ולא בעלי חכמה
המה ויתמהו עליהם ויכירו כי התהלכו עם ישוע:			
Acts	4	14	ובראותם את האיש הנרפא עמד אצלם לא מצאו לדבר נגדם דבר:
Acts	4	15	ויצו אתם לצאת חוצה מן הסנהדרין ויתעצו יחדו:
Acts	4	16	ויאמרו מה נעשה לאנשים האלה הנה אות גלוי נעשה על ידיהם וגם מפרסם לכל ישרי
ירושלים ולא נוכל לכחש בו:			
Acts	4	17	אך למען לא ירבה הדבר בעם ויפרץ מזהירה אתם בגערה לבלתי דבר עוד לכל אדם
בשם הזה:			

Hebrew Holy Bible New Testament

Acts	4	18	ויקראו אתם ויצוום אשר לא ידברו דבר ולא ילמדו בשם ישוע:
Acts	4	19	ויענו פטרוס ויוחנן ויאמרו אליהם הנכון הוא לפני האלהים שמע לכם יתר משמע לאלהים שפטו אתם:
Acts	4	20	כי לא נוכל אנחנו לחדל מדבר את אשר ראינו ושמענו:
Acts	4	21	ויוסיפו לגער בהם ויפטרו אתם באשר לא מצאו דבר לענוש אתם מפני העם כי כלם מהללים את האלהים על הנעשה:
Acts	4	22	כי בן ארבעים שנה ומעלה היה האיש ההוא אשר נעשה עמו אות הרפואה הזאת:
Acts	4	23	ואחרי הפטרם באו אל אחיהם ויספרו להם את אשר אמרו אליהם הכהנים הגדולים והזקנים:
Acts	4	24	ויהי כאשר שמעו את זאת וישאו את קולם בלב אחד לאלהים ויאמרו אדני אתה האל העשה את השמים ואת הארץ ואת הים ואת כל אשר בהם:
Acts	4	25	אשר אמרת בפי עבדך דוד למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק:
Acts	4	26	יתצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו:
Acts	4	27	כי אמנם נוסדו הורדוס ופנטיס פילטוס עם הגוים ולאמי ישראל על ישוע עבדך הקדוש אשר משחת:
Acts	4	28	לעשות את אשר ירך ועצתך מקדם גזרה להיות:
Acts	4	29	ועתה אדני ראה את גערתם ותן לעבדיך לדבר את דברך בכל בטחון לבם:
Acts	4	30	בנטתך את ירך למרפא ולתת אתות ומופתים בשם ישוע עבדך הקדוש:
Acts	4	31	ויהי כאשר התפללו וינע המקום אשר היו נקהלים שם וימלאו כלם רוח הקדש וידברו את דבר האלהים בבטחון לבב:
Acts	4	32	וקהל המאמינים היה להם לב אחד ונפש אחת ואין איש מהם אומר על אשר בידו לי הוא כי הכל היה להם בשתפות:
Acts	4	33	ובגבורה גדולה יעידו השליחים על תקומת האדון ישוע וחסד גדול נמשך לכלם:
Acts	4	34	כי לא היה בהם חסר דבר כי כל בעלי שדות ובתים מכרו אתם ויביאו את כסף מחירם:
Acts	4	35	וישימהו לרגלי השליחים ויתן לכל איש ואיש די מחסרו:
Acts	4	36	ויוסף אשר כנוהו השליחים בשם בר נבא פרושו בן הנחמה איש לוי אשר נולד בארץ כתים:
Acts	4	37	גם לו היה שדה וימכרהו ויבא את הכסף וישימהו לרגלי השליחים:
Acts	5	1	ואיש אחד ושמו חנניה עם אשתו שפירה מכר את אחזתו:
Acts	5	2	ויקח מן המחיר ויסתירהו ואשתו ידעת גם היא וחלק אחד הביא וישם לרגלי השליחים:
Acts	5	3	ויאמר פטרוס חנניה למה זה מלא השטן את לבבך לשקר ברוח הקדש ולהסתיר הלא שלך היה טרם המכרו וגם אחרי נמכר היה בידך ולמה שמת על לבבך הדבר הזה לא שקרת בבני אדם כי אם באלהים:
Acts	5	5	וכשמע חנניה את הדברים האלה נפל ארצה ויגוע ותהי יראה גדולה על כל השמעים:
Acts	5	6	ויקומו הצעירים ויאספו אתו וישאווה החוצה ויקברהו:
Acts	5	7	ויהי כמשלש שעות ותבא אשתו והיא לא ידעה את הנעשה:
Acts	5	8	ויען פטרוס ויאמר אליה אמרי לי הבמחיר הזה מכרתם את השדה ותאמר כן במחיר הזה:
Acts	5	9	ויאמר פטרוס אליה למה זה נועדתם לנסות את רוח יהוה הנה בפתח רגלי המקברים את אישך ונשאו אתך החוצה:
Acts	5	10	ותפל פתאם לרגליו ותגוע והבחורים באו והנה מתה וישאווה החוצה ויקברהו אצל אישה:
Acts	5	11	ותהי יראה גדולה על כל הקהל ועל כל השמעים את אלה:
Acts	5	12	ויעשו אתות ומופתים רבים בקרב העם על ידי השליחים וכלם נאספו לב אחד באולם של שלמה:
Acts	5	13	ומן האחרים אין איש אשר מלאו לבו לחלות עליהם אך הוקיר אתם העם:
Acts	5	14	אבל נספחו עוד יתר מאמינים אל האדון אנשים ונשים הרבה מאד:
Acts	5	15	עד כי נשאו את החולים אל הרחבות וישימום על מטות ומשכבות למען אשר ילך פטרוס ונפל אך צלו על אחד מהם:
Acts	5	16	וגם המון עם הערים אשר מסביב נקבצו ירושלים מביאים את החולים ואת הנלחצים מרוחות טמאות וירפאו כלם:
Acts	5	17	ויקם הכהן הגדול וכל אשר אתו והם אנשי כת הצדוקים וימלאו קנאה:
Acts	5	18	וישלחו יד בשליחים ויתנום במשמר העיר:
Acts	5	19	ויהי בלילה ויפתח מלאך יהוה את דלתו בית הכלא ויוציאם לאמר:

Hebrew Holy Bible New Testament

Acts	5	20	לכו והתיצבו במקדש ודברו אל העם את כל דברי החיים האלה:
Acts	5	21	והם כשמעם את זאת באו אל המקדש בהית הבקר וילמדו שם ויבא הכהן הגדול ואשר אתו ויקראו אל הסנהדרין ואל כל זקני בני ישראל וישלחו אל בית האסורים להביא אתם:
Acts	5	22	וילכו המשרתים ולא מצאום בבית הכלא וישובו ויגידו לאמר:
Acts	5	23	את בית האסורים מצאנו סגור ומסגר והשמרים עמדים על הדלתות וכאשר פתחנו לא נמצא בו אדם:
Acts	5	24	ויהי כשמע הכהן ונגיד המקדש וראשי הכהנים את הדברים האלה ויבהלו עליהם ויאמרו איך יפל הדבר הזה:
Acts	5	25	ואיש אחד בא ויגד להם לאמר הנה האנשים אשר שמתם במשמר עמדים הם במקדש ומלמדים את העם:
Acts	5	26	וילך שמה הנגיד עם משרתיו ויקחם אך לא בחזקה כי יראו מפני העם פן יסקלו:
Acts	5	27	ויביאו אתם ויעמידום לפני הסנהדרין ושאלם הכהן הגדול לאמר:
Acts	5	28	הלא צוה צונו עליכם לבלתי למד בשם הזה והנה מלאתם את ירושלים תורתכם ותחפצו להביא עלינו את דמי האיש הזה:
Acts	5	29	ויען פטרוס והשליחים ויאמרו הלא עלינו להקשיב בקול אלהים מהקשיב בקול בני אדם:
Acts	5	30	אלהי אבותינו הקים את ישוע אשר שלחתם ידכם בו ותתלו אותו על העץ:
Acts	5	31	את זה נשא האלהים בימינו לשר ולמושיע לתת תשובה לישראל וסליחת החטאים:
Acts	5	32	ואנחנו עדיו על אלה וגם רוח הקדש אשר נתן אותו האלהים לשמעים בקולו:
Acts	5	33	ויהי כשמעם ויתרגזו ויתעצו להרוג אתם:
Acts	5	34	ויקם בתוך הסנהדרין אחד מן הפרושים גמליאל שמו והוא מורה התורה מכבד בעיני כל העם ויצו להוציא את השליחים החוצה לזמן מעט:
Acts	5	35	ויאמר אליהם אנשי ישראל השמרו לכם מפני האנשים האלה במה שאתם עשים להם:
Acts	5	36	כי לפני הימים האלה קם תודס ויתן את נפשו כאחד הגדולים וידבקו בו כארבע מאות איש ויהרג וכל אשר שמעו אליו התפרדו ויהיו לאין:
Acts	5	37	ואחר כן קם יהודה הגלילי בימי הספר ויסת אחריו עם רב וגם הוא נהרג וכל אשר שמעו אליו נפצו:
Acts	5	38	ועתה אני אמר אליכם חדלו לכם מן האנשים האלה והניחו להם כי העצה והפעלה הזאת אם מאת אדם היא תפר:
Acts	5	39	ואם מאת האלהים היא לא תוכלו להפר אתה פן תמצאו נלחמים את האלהים:
Acts	5	40	וישמעו אליו ויקראו את השליחים וילקו אתם ויצו אשר לא ידברו בשם ישוע ויפטרו אותם:
Acts	5	41	ויצאו שמחים מלפני הסנהדרין על כי זכו לשאת על שמו כלמה:
Acts	5	42	וכל היום לא חדלו ללמד במקדש ובבתים ולבשר את בשורת ישוע המשיח:
Acts	6	1	בימים ההם כאשר רבו התלמידים היתה תלונת היונים על העבריים על אשר העלימו עיניהם מאלמנותיהם לבלתי תת להן יום יום את ארוחתן:
Acts	6	2	ויקראו שנים העשר את המון התלמידים ויאמרו לא נאוו לנו כי נעזב את דבר האלהים ונשמש את השלחנות:
Acts	6	3	לכן אחי ברו לכם שבעה אנשים מקרבכם אשר שם טוב להם ומלאים רוח הקדש וחכמה ונפקידם על הענין הזה:
Acts	6	4	ואנחנו נשקד על התפלה ועל שמוש הדבר:
Acts	6	5	וויטב הדבר לפני כל ההמון ויבחרו את אסטפנוס איש מלא אמונה ורוח הקדש ואת פילפוס ואת פרוכורוס ואת ניקנור ואת טימון ואת פרמנס ואת ניקלס גר אנטיוכיא:
Acts	6	6	את אלה העמידו לפני השליחים ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם:
Acts	6	7	ויהי דבר האלהים הולך וגדל וירב מספר התלמידים בירושלים עד מאד וגם המון רב מן הכהנים נכנעו אל האמונה:
Acts	6	8	ואסטפנוס מלא אמונה וגבורה ויעש אתות ומופתים גדולים בקרב העם:
Acts	6	9	ויקומו אנשים מבית הכנסת הנקרא על שם הליברטינים ושל קורניים ואלכסנדריים ומן בני קליקיא ואסיא ויתוכחו עם אסטפנוס:
Acts	6	10	ולא יכלו עמד לנגד החכמה והרוח אשר דבר בו:
Acts	6	11	ויסיתו בו אנשים אמרים שמענו אתו מדבר גדופים במשה ובאלהים:
Acts	6	12	ויעוררו את העם ואת הזקנים והסופרים ויקומו עליו ויחטפוהו ויביאוהו לפני הסנהדרין:
Acts	6	13	ויעמידו עדי שקר אשר אמרו האיש הזה איננו חדל מהטיח דברים נגד מקום הקדש הזה ונגד התורה:
Acts	6	14	כי שמענהו אמר זה ישוע הנצרי יתץ את המקום הזה וישנה את החקים אשר מסר לנו

Hebrew Holy Bible New Testament

משה:

Acts	6	15	ויסתכלו בו כל הישבים בסנהדרין ויראו את פניו כפני מלאך אלהים:
Acts	7	1	ויאמר הכהן הגדול האמת הוא אשר דברו:
Acts	7	2	ויען ויאמר אנשים אחים ואבות שמעו אלהי הכבוד נראה אל אברהם אבינו בהיותו בארם נהרים לפני שבתו בחרן:
Acts	7	3	ויאמר אליו לך לך מארצך וממולדתך ובא אל הארץ אשר אראך:
Acts	7	4	ויצא מארץ כשדים וישב בחרן ואחרי מות אביו העביר אתו משם אל הארץ הזאת אשר אתם יושבים בה עתה:
Acts	7	5	ולא נתן לו נחלה בה אף לא מדרך כף רגל ויבטח לתתה לאחזה לו ולזרעו אחריו ועוד לא היה לו בן:
Acts	7	6	ויאמר לו אלהים כי גר יהיה זרעו בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה:
Acts	7	7	וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי אמר אלהים ואחרי כן יצאו ויעבדוני במקום הזה:
Acts	7	8	ויתן לו את ברית המילה ובכך הוליד את יצחק וימל אתו ביום השמיני ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את שנים עשר האבות:
Acts	7	9	ויקנאו האבות ביוסף וימכרו אותו מצרימה ואלהים היה עמו:
Acts	7	10	ויצילוהו מכל צרותיו ויתן לו חן וחכמה לפני פרעה מלך מצרים וישימהו שליט על מצרים ועל כל ביתו:
Acts	7	11	ויהי רעב על כל ארץ מצרים וכנען וצרה גדולה ואבותינו לא מצאו אכל:
Acts	7	12	וישמע יעקב כי יש שבר במצרים וישלח שמה את אבותינו בפעם הראשונה:
Acts	7	13	ובפעם השנית התודע יוסף אל אחיו ומולדת יוסף נגלתה לפרעה:
Acts	7	14	וישלח יוסף ויקרא ליעקב אביו ולכל משפחתו בשבעים וחמש נפש:
Acts	7	15	ויירד יעקב מצרימה וימת הוא ואבותינו:
Acts	7	16	ויובאו שכמה ויושמו בקבר אשר קנה אברהם בכספו מיד בני חמור אבי שכם:
Acts	7	17	ויהי כאשר קרבה עת ההבטחה אשר נשבע אלהים לאברהם ויגדל העם וירב במצרים:
Acts	7	18	עד כי קם מלך אחר אשר לא ידע את יוסף:
Acts	7	19	וזה התחכם למשפחתנו וירע לאבותינו ויצו אתם להשליך את עלליהם אל פני השדה לבלתי החיותם:
Acts	7	20	בעת ההיא נולד משה ויהי טוב לאלהים ויהי אמון בבית אביו שלשה ירחים:
Acts	7	21	וכאשר השליך אספה אתו בת פרעה ותגדלוהו לה לבן:
Acts	7	22	וילמד משה בכל חכמת מצרים ויהי גבור בדברים ובמעשים:
Acts	7	23	ובמלאת לו ארבעים שנה עלה על לבו לפקד את אחיו בני ישראל:
Acts	7	24	וירא איש אחד מעשק חנם ויושע לו ויקם נקמת המכה בהכותו את המצרי:
Acts	7	25	ויחשב בלבבו כי יבינו אחיו אשר על ידו יתן האלהים להם תשועה והם לא הבינו:
Acts	7	26	ויהי ביום השני ויבא בתוכם והם נצים ויבקש לעשות שלום ביניהם לאמר אנשים אחים אתם ולמה תעשקו איש את אחיו:
Acts	7	27	והעשק את רעהו הדפו לאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו:
Acts	7	28	הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת אתמל את המצרי:
Acts	7	29	ויברח משה על הדבר הזה ויהי גר בארץ מדין ויולד שם שני בנים:
Acts	7	30	ובמלאת ארבעים שנה נראה אליו מלאך יהוה במדבר הר סיני בלבת אש מתוך הסנה:
Acts	7	31	וירא משה ויתמה על המראה ובסורו לראות ויהי קול יהוה אליו:
Acts	7	32	אנכי אלהי אבותיך אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויחד משה ויירא מהביט:
Acts	7	33	ויאמר אליו יהוה של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא:
Acts	7	34	ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת נאקתם שמעתי וארד להצילם ועתה לכה ואשלחך מצרימה:
Acts	7	35	הוא משה אשר כחשו בו לאמר מי שמך לשר ושפט אתו שלח האלהים לשר וגאל ביד המלאך הנראה אליו בסנה:
Acts	7	36	והוא הוציאם ויעש אתות ומפתים בארץ מצרים ובים סוף ובמדבר ארבעים שנה:
Acts	7	37	הוא משה אשר אמר אל בני ישראל נביא מקרב אחיכם כמני יקים לכם יהוה אלהיכם אליו תשמעון:
Acts	7	38	הוא אשר היה בקהל במדבר עם המלאך הדבר אליו בהר סיני ועם אבותינו ואשר קבל דברים חיים לתת לנו:
Acts	7	39	הוא אשר אבותינו לא אבו לשמע לו כי אם מאסו אתו ולבבם פנה מצרימה:
Acts	7	40	ויאמרו אל אהרן עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו:

Hebrew Holy Bible New Testament

Acts 7	41	ויעשו עגל בימים ההם ויזבחו זבחים לאליל וישמחו במעשה ידיהם:
Acts 7	42	ויפן מהם האלהים ויתנם לעבד את צבא השמים כאשר כתוב בספר הנביאים הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל:
Acts 7	43	ונשאתם את סכת מלכם ואת כוכב אלהיכם רמפן הצלמים אשר עשיתם להשתחות להם והגליתי אתכם מהלאה לבבל:
Acts 7	44	משכן העדות היה לאבותינו במדבר כאשר צוה המדבר אל משה לעשות אתו כתבנית אשר ראה:
Acts 7	45	ואבותינו לקחהו וגם הביאהו אתם הם ויהושע ברשתם את ארצות הגוים אשר גרש אתם אלהים מפני אבותינו עד ימי דוד:
Acts 7	46	והוא מצא חן בעיני אלהים ושאל למצא משכנות לאלהי יעקב:
Acts 7	47	ושלמה בנה לו בית:
Acts 7	48	אבל העליון לא ישכן בהיכלות מעשי ידים כאשר אמר הנביא:
Acts 7	49	השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי אמר יהוה ואי זה מקום מנוחתי:
Acts 7	50	הלא את כל אלה ידי עשתה:
Acts 7	51	קשי ערף וערלי לב ואזנים ממרים הייתם תמיד ברוח הקדש כאבותיכם גם אתם:
Acts 7	52	מי מהנביאים אשר לא רדפוהו אבותיכם אף המיתו את המבשרים מקדם ביאת הצדיק אשר עתה הייתם אתם מוסריו ומרצחיו:
Acts 7	53	אתם אשר קבלתם את התורה על ידי מלאכות המלאכים ולא שמרתם אותה:
Acts 7	54	ויהי כשמעם את אלה התרגזו בלבבם ויחרקו עליו שניהם:
Acts 7	55	והוא מלא רוח הקדש ויבט השמימה וירא את כבוד אלהים ואת ישוע נצב לימין האלהים:
Acts 7	56	ויאמר הנני ראה את השמים נפתחים ואת בן האדם נצב לימין האלהים:
Acts 7	57	ויצעקו בקול גדול ויאטמו את אזניהם ויתנפלו עליו כלם יחד:
Acts 7	58	וידחפהו חוצה לעיר ויסקלו אותו באבנים והעדים פשטו את בגדיהם לרגלי בחור אחד ושמו שאול:
Acts 7	59	ויסקלו את אסטפנוס והוא משוע ואמר אדני ישוע קבל את רוחי:
Acts 7	60	ויכרע על ברכיו ויצעק בקול גדול יהוה אל תשמר להם את החטא הזה והיה אחרי דברו כדבר הזה ויישן:
Acts 8	1	ושאול גם הוא היה רצה בהרגתו ותהי ביום ההוא רדיפה גדולה על הקהלה אשר בירושלים ויפצו כלם בערי יהודה ושמרון לבד מן השליחים:
Acts 8	2	וישאו אנשים חסידים את אסטפנוס ויקברוהו ויספדו עליו מספד גדול:
Acts 8	3	ושאול החריב את הקהלה וישוטט בבתים ויסחב משם אנשים ונשים ויסגירם לכלא:
Acts 8	4	והנפוצים עברו בארץ ויבשרו את הדבר:
Acts 8	5	ופילפוס ירד אל עיר שמרון ויכרז להם את המשיח:
Acts 8	6	ויקשב המון העם בלב אחד אל אמרי פילפוס בשמעם ובראותם את האתות אשר עשה:
Acts 8	7	כי רבים היו אחווי רוחות הטמאה והרוחות יצאו מהם צעקות בקול גדול ורבים נכי אברים ופסחים וירפאו:
Acts 8	8	ותהי שמחה גדולה בעיר ההיא:
Acts 8	9	ואיש אחד ושמו שמעון היה מלפנים בעיר מכשף ומשמים את עם שמרון באמרו על נפשו כי גדול הוא:
Acts 8	10	ויקשיבו אליו מקטנם ועד גדולם לאמר זה הוא גבורת האלהים הגדולה:
Acts 8	11	ויקשיבו אליו על היותו משמים אותם בכשפיו ימים רבים:
Acts 8	12	ויהי כאשר האמינו לפילפוס בבשרו את מלכות האלהים ואת שם ישוע המשיח ויטבלו אנשים ונשים:
Acts 8	13	ויאמן שמעון גם הוא ויטבל וידבק בפילפוס וירא את האתות והמפתים הגדלים אשר נעשו וישתומם:
Acts 8	14	וישמעו השליחים אשר בירושלים כי קבלה שמרון את דבר האלהים וישלחו אליהם את פטרוס ואת יוחנן:
Acts 8	15	וירדו שמה ויתפללו בעדם אשר יקבלו את רוח הקדש:
Acts 8	16	כי הרוח לא צלחה עד עתה על אחד מהם והם רק נטבלים בשם האדון ישוע:
Acts 8	17	ויסמכו את ידיהם עליהם ויקבלו את רוח הקדש:
Acts 8	18	ויהי בראות שמעון כי בסמיכות ידי השליחים נתן רוח הקדש ויבא לפניהם כסף:
Acts 8	19	ויאמר תנו נא גם לי את היכלת הזאת אשר יקבל את רוח הקדש כל אשר אשים עליו את ידי:

Hebrew Holy Bible New Testament

Acts	8	20	ויאמר אליו פטרוס כספך יהי אתך לאבדון יען חשבת לקנות במחיר את מתת האלהים:
Acts	8	21	אין לך חלק וגורל בדבר הזה כי לבבך איננו ישר לפני האלהים:
Acts	8	22	ועתה שוב מרעתך זאת והתחנן אל האלהים אולי תסלח לך מזמת לבבך:
Acts	8	23	כי ראה אנכי כי באת לידי מרורת רוח וחרצבות רשע:
Acts	8	24	ויען שמעון ויאמר העתירו אתם בעדי אל יהוה לבלתי בוא עלי דבר מכל אשר אמריתם:
Acts	8	25	והמה אחרי אשר העידה ודברו את דבר יהוה שבו ירושלים ויבשרו את הבשורה
בכפרים רבים אשר לשמרונים:			
Acts	8	26	וידבר מלאך יהוה אל פילפוס לאמר קום לך הנגבה על הדרך הירדת מירושלים עזתה
והיא חרבה:			
Acts	8	27	ויקם וילך והנה איש כושי והוא סריס ושלט לקנדק מלכת כוש וממנה על כל גנזיה
אשר עלה אל ירושלים להשתחות:			
Acts	8	28	ויהי בשובו והוא ישב על מרכבתו וקרא בספר ישעיה הנביא:
Acts	8	29	ויאמר הרוח אל פילפוס גשה והלוה על המרכבה הזאת:
Acts	8	30	וירץ פילפוס אליה וישמע אתו קרא בספר ישעיה הנביא ויאמר הגם תבין את אשר אתה
קורא:			
Acts	8	31	ויאמר ואיככה אוכל אם אין איש אשר יורני ויבקש מאת פילפוס לעלות ולשבת אצלו:
Acts	8	32	וענין הכתוב אשר קרא זה הוא כשה לטבח יובל וכרחל לפני גוזזיה נאלמה ולא יפתח
פיו:			
Acts	8	33	בעצר משפטו לקח ואת דורו מי ישוחח כי נגזרו מארץ חייו:
Acts	8	34	ויען הסריס ויאמר אל פילפוס אשאלה ממך על מי הנביא מדבר את זאת על נפשו או
על איש אחר:			
Acts	8	35	ויפתח פילפוס את פיו ויחל מן הכתוב הזה ויבשר אותו את ישוע:
Acts	8	36	ויהי בעברם בדרך ויבאו אל מקום מים ויאמר הסריס הנה מים מה ימנעני מהטבל:
Acts	8	37	ויאמר פילפוס אם מאמין אתה בכל לבבך מתר לך ויען ויאמר אני מאמין כי ישוע
המשיח בן האלהים הוא:			
Acts	8	38	ויצו להעמיד את המרכבה וירדו שניהם אל תוך המים פילפוס והסריס ויטבל אותו:
Acts	8	39	ויהי כי עלו מן המים וישא רוח יהוה את פילפוס ולא יסף הסריס לראותו כי הלך לדרכו
שמח:			
Acts	8	40	ופילפוס נמצא באשדוד ויעבר ויבשר בכל הערים עד באו לקסריין:
Acts	9	1	ושאול עודנו יפח זעם ורצח על תלמידי האדון ויבא אל הכהן הגדול:
Acts	9	2	וישאל מאתו מכתבים לדמשק אל בתי הכנסיות למען אשר יאסר את אשר ימצא בדרך
ההיא אנשים או נשים ויביאם ירושלים:			
Acts	9	3	ויהי הוא הלך וקרר לדמשק והנה פתאם נגה עליו מסביב אור מן השמים:
Acts	9	4	ויפל ארצה וישמע קול מדבר אליו שאול שאול למה תרדפני:
Acts	9	5	ויאמר מי אתה אדני ויאמר האדון אנכי ישוע אשר אתה רודף קשה לך לבעט בדרבנות:
Acts	9	6	והוא חרד ונבעת ויאמר אדני מה תחפץ ואעשה ויען האדון קום לך העירה ויאמר לך את
אשר עליך לעשות:			
Acts	9	7	והאנשים אשר הלכו אתו עמדו נאלמים כי שמעו את הקול ואיש לא הביטו:
Acts	9	8	ויקם שאול מן הארץ ובפתחו את עיניו לא ראה איש ויחזיקו בידו ויוליכוהו לדמשק:
Acts	9	9	ויחשכו עיניו מראות שלשת ימים ולא אכל ולא שתה:
Acts	9	10	ותלמיד אחד היה בדמשק חנניה שמו ויאמר אליו האדון במחזה חנניה ויאמר הנני אדני:
Acts	9	11	ויאמר אליו האדון קום לך אל הרחוב הנקרא הישר ושאל בבית יהודה לאיש טרסי ושמו
שאול כי הנה הוא מתפלל:			
Acts	9	12	וירא במחזה והנה איש ושמו חנניה בא החדרה ושם עליו את ידו למען ישוב ויראה:
Acts	9	13	ויען חנניה ויאמר אדני שמעתי רבים מספרים על האיש הזה כמה רעות עשה לקדושיך
בירושלים:			
Acts	9	14	וגם פה רשיון יש לו מאת ראשי הכהנים לאסר את כל הקראים בשמך:
Acts	9	15	ויאמר אליו האדון לך כי כלי חפץ הוא לי לשאת את שמי לפני גוים ומלכים ולפני בני
ישראל:			
Acts	9	16	כי אני אראהו כמה יש לו לסבל למען שמי:
Acts	9	17	וילך חנניה ויבא הביתה וישם את ידיו עליו ויאמר שאול אחי האדון ישוע הנראה אליך
בדרך אשר באת בה שלחני למען תשוב ותראה ותמלא רוח הקדש:			
Acts	9	18	וכרגע נפלו מעל עיניו כמו קשקשים וישב פתאם לראות ויקם ויטבל:
Acts	9	19	ויאכל לחם ויחזק וישב שאול ימים אחדים עם התלמידים אשר בדמשק:
Acts	9	20	וימהר ויקרא בבתי הכנסיות את המשיח לאמר כי הוא הוא בן האלהים:

Hebrew Holy Bible New Testament

Acts	9	21	ושתוממו כל השמעים ויאמרו הלא זה הוא אשר האביד בירושלים את קראי השם הזה ולמען זאת בא הנה להביאם אסורים לפני ראשי הכהנים:
Acts	9	22	ושאול היה הולך וחזק ויהם את היהודים ישבי דמשק בהוכיחו כי זה הוא המשיח:
Acts	9	23	ויהי כי ארכו לו שם הימים ויועצו היהודים יחדו להמיתו:
Acts	9	24	וידע לשאול ארבם והמה שמרו את השערים יומם ולילה למען ימיתו:
Acts	9	25	ויקחו אתו התלמידים לילה ויורידו בסל בעד החומה:
Acts	9	26	ויהי כבוא שאול ירושלימה ויבקש להלות אל התלמידים וייראו כלם מפניו ולא האמינו כי תלמיד הוא:
Acts	9	27	ויקח אתו בר נבא ויביאהו אל השליחים ויספר להם את אשר ראה בדרך את האדון וכי הוא דבר אליו ואיך בדמשק השמיע בבטחון את שם ישוע:
Acts	9	28	ויהי אתם יוצא ובא בירושלים:
Acts	9	29	ויקרא בבטחון בשם האדון ישוע וידבר ויתוכח גם עם היהודים היונים והם זממו להמיתו:
Acts	9	30	וישמעו האחים ויורידו אתו לקסרין וישלחוהו אל טרסוס:
Acts	9	31	ויהי שלום לקהלות בכל מקמות יהודה והגליל ושמרון ותבנינה ותתהלכנה ביראת האדון ותרבינה בנחמת רוח הקדש:
Acts	9	32	ויהי בסבב פטרוס בכל המקמות וירד גם אל הקדושים אשר ישבו בלד:
Acts	9	33	וימצא שם איש שמו אניס והוא שכב על משכבו זה שמנה שנים והוא נכה אברים:
Acts	9	34	ויאמר אליו פטרוס אניס רפאך ישוע המשיח קום הצע לך אתה ויקם פתאם:
Acts	9	35	ויראו אותו כל ישבי לד והשרון ויפנו אל האדון:
Acts	9	36	ותלמידה ביפו ושמה טביא תרגומו צביה והיא מלאה מעשים טובים וצדקות אשר עשתה:
Acts	9	37	ויהי בימים ההם ותחלה ותמת וירחצו אתה וישימוה בעליה:
Acts	9	38	ולד קרובה היא ליפו וישמעו התלמידים כי פטרוס שם וישלחו אליו שני אנשים ויפצרו בו לבלתי העצל לעבר אליהם:
Acts	9	39	ויקם פטרוס וילך אתם ובבאו העלהו אל העליה ותנשנה אליו כל האלמנות בוכיות ומראות לו את הכתנת ואת הבגדים אשר עשתה צביה בעודה עמהן:
Acts	9	40	ויוצא פטרוס את כלם החוצה ויכרע על ברכיו ויתפלל ויפן אל גויתה ויאמר טביא קומי ותפתח את עיניה ותרא את פטרוס ותתעודד:
Acts	9	41	וישלח ידו ויקם אתה ויקרא את הקדושים ואת האלמנות ויעמד אתה חיה לפניהם:
Acts	9	42	וידע הדבר בכל יפו ויאמינו רבים באדון:
Acts	9	43	ויואל לשבת ביפו ימים רבים עם בורסי אחד ושמו שמעון:
Acts	10	1	ואיש היה בקסרין ושמו קרניליוס שר מאה מן הגדוד הנקרא האיטלקי:
Acts	10	2	והוא חסיד וירא אלהים עם כל בני ביתו ועשה צדקות הרבה לעם ומתפלל תמיד לאלהים:
Acts	10	3	ומחזה נראה אליו כשעה התשיעית ליום וירא מלאך אלהים בא אליו פנימה ואמר קרניליוס:
Acts	10	4	ויבט אליו ויירא ויאמר מה זה אדני ויאמר אליו תפלותיך וצדקותיך עלו לזכרון לפני האלהים:
Acts	10	5	ועתה שלח לך אנשים אל יפו והבא אליך את שמעון המכנה פטרוס:
Acts	10	6	הוא מתגורר עם בורסי אחד שמעון שמו אשר ביתו על יד הים הוא יאמר לך את אשר עליך לעשות:
Acts	10	7	וילך לו המלאך הדבר אל קרניליוס ויקרא אל שנים מעבדי ביתו ואל איש מלחמה אחד ירא אלהים מן העמדים תמיד לפניו לשרתו:
Acts	10	8	ויספר להם את כל הדברים וישלחם אל יפו:
Acts	10	9	ויהי ממחרת והמה הלכים בדרך וקרבים לעיר ויעל פטרוס על הגג להתפלל כשעה הששית:
Acts	10	10	והוא רעב ויתאו לטעם לחם ובהיננם לו נפלה תרדמה עליו:
Acts	10	11	וירא את השמים נפתחים והנה כלי ירד אליו כדמות מטפחת בד גדולה ויורד בארבע כנפותיו על הארץ:
Acts	10	12	ובתוכו מכל בהמת הארץ וחייה ורמש ועוף השמים:
Acts	10	13	ויהי קול אליו לאמר קום פטרוס זבח ואכל:
Acts	10	14	ויאמר פטרוס חלילה לי אדני כי מעולם לא אכלתי כל פגול וטמא:
Acts	10	15	ויהי עוד קול אליו פעם שנית לאמר את אשר טהר האלהים אתה אל תטמאנו:
Acts	10	16	וכן היה שלש פעמים והכלי שב והעלה השמימה:
Acts	10	17	ויהי בהתפעם רוח פטרוס על המראה אשר ראה והנה האנשים השלוחים מאת

Hebrew Holy Bible New Testament

קרניליוס שאלו לבית שמעון ויעמדו על הפתח:

Acts 10 18 ויקראו וידרשו היש מתגורר שם שמעון המכנה פטרוס:

Acts 10 19 ופטרוס עודנו חשב עם לבבו על המראה והרוח אמר אליו הנה שלשה אנשים מבקשים

אותך:

Acts 10 20 לכן קום רד ולכה נא אתם ואל תתמהמה כי אנכי שלחתים:

Acts 10 21 וירד פטרוס אל האנשים הנשלחים אליו מאת קרניליוס ויאמר אנכי האיש אשר אתם

מבקשים למה זה באתם הנה:

Acts 10 22 ויאמרו קרניליוס שר מאה איש צדיק וירא אלהים ולו שם טוב בכל עם היהודים צוה על

פי מלאך קדוש לקרא לך אל ביתו ולשמע דברים מפיר:

Acts 10 23 ויקרא אתם אליו ויאספם הביתה ויהי ממחרת ויצא פטרוס אתם ומקצת האחים אשר

ביפו הלכו עמו:

Acts 10 24 ולמחרת באו אל קסרין וקרניליוס מחכה להם ועמו בני משפחתו וקרוביו ומידעיו

הנקהלים אליו:

Acts 10 25 ויהי כבוא פטרוס ויצא קרניליוס לקראתו ויפל לרגליו וישתחו:

Acts 10 26 ויקם אותו פטרוס ויאמר קום כי גם אני אנוש אנכי:

Acts 10 27 וידבר אתו ויבא הביתה וימצא רבים נאספים שמה:

Acts 10 28 ויאמר אליהם אתם ידעתם כי אסור הוא לאיש יהודי להלות ולקרב אל נכרי ואתי הורה

אלהים לבלתי אמר חל או טמא על כל אדם:

Acts 10 29 ובעבור זאת כאשר נקראתי לא נמנעתי מהלך ועתה אשאלכם מדוע קראתם לי:

Acts 10 30 ויאמר קרניליוס זה ארבעה ימים הייתי צם עד השעה הזאת ובשעה התשיעית

התפללתי בתוך ביתי והנה איש נצב לפני בלבוש זהר:

Acts 10 31 ויאמר קרניליוס נשמעה תפלתך וצדקותיך היו לזכרון לפני האלהים:

Acts 10 32 ועתה שלח אל יפו וקרא אליך את שמעון המכנה פטרוס מתגורר הוא בבית שמעון

הבורסי על הים אשר בבואו ידבר לך:

Acts 10 33 ואמחר ואשלח אליך ואתה היטבת לעשות אשר באת אלי והננו כלנו פה לפני האלהים

לשמע את כל אשר צוית מאת יהוה:

Acts 10 34 ויפתח פטרוס את פיו ויאמר עתה ידעתי באמת כי האלהים איננו נשא פנים:

Acts 10 35 כי אם בכל עם ועם הירא אותו ועשה צדק רצוי הוא לפניו:

Acts 10 36 וישלח את דברו לבני ישראל ויבשר את השלום על ידי ישוע המשיח והוא אדון הכל:

Acts 10 37 אתם ידעתם את הדבר הנעשה בכל יהודה החל מן הגליל אחרי הטבילה אשר קרא

אותה יוחנן:

Acts 10 38 את אשר משח האלהים את ישוע הנצרי ברוח הקדש ובגבורה ויעבר בארץ עשה חסד

ורפא את כל הנכבשים תחת יד השטן כי האלהים היה עמו:

Acts 10 39 ואנחנו עדים על כל אשר עשה בארץ היהודים ובירושלים ואשר הרגוהו בהוקיעם אתו

על העץ:

Acts 10 40 אותו הקים האלהים ביום השלישי ויתנהו להראות בגלוי:

Acts 10 41 לא לכל העם כי אם לנו העדים אשר האלהים בחר בהם מראש אשר אכלנו ושתינו

אתו אחרי קומו מן המתים:

Acts 10 42 ויצו אתנו להשמיע לעם ולהעיד כי אתו שם האלהים לשופט החיים והמתים:

Acts 10 43 ועליו כל הנביאים מעידים כי יקבלו סליחת החטאים בשמו כל המאמינים בו:

Acts 10 44 עוד פטרוס מדבר הדברים האלה ורוח הקדש צלחה על כל השמעים את הדבר:

Acts 10 45 והמאמינים בני המילה אשר באו את פטרוס השתוממו כי מתנת רוח הקדש נשפכה גם

על הגוים:

Acts 10 46 כי שמעו אתם ממללים בלשנות ומגדלים את האלהים:

Acts 10 47 ויען פטרוס ויאמר היוכל איש למנע את המים מטבל את אלה אשר קבלו את רוח

הקדש גם הם כמנו:

Acts 10 48 ויצו לטבל אתם בשם האדון ויבקשו ממנו לשבת אתם ימים אחדים:

Acts 11 1 וישמעו השליחים והאחים אשר ביהודה כי קבלו גם הגוים את דבר האלהים:

Acts 11 2 ויהי כאשר עלה פטרוס ירושלים ויריבו עמו בני המילה לאמר:

Acts 11 3 אל אנשים אשר להם ערלה באת ותאכל אתם לחם:

Acts 11 4 ויחל פטרוס ויספר להם את כל אשר קרהו לאמר:

Acts 11 5 מתפלל הייתי בעיר יפו וארדם וארא מראה והנה כלי כדמות מטפחת בד גדולה יורד מן

השמים ותורד בארבע כנפותיה ותבא עדי:

Acts 11 6 והסתכלתי בה ואבין וארא את בהמת הארץ ואת החיה ורמש האדמה ועוף השמים:

Acts 11 7 ואשמע גם קול האמר אלי קום פטרוס זבח ואכל:

Hebrew Holy Bible New Testament

Acts	11	8	ואמר חלילה לי אדני כי כל פגול וטמא לא בא בפי מעולם:
Acts	11	9	ויענני הקול שנית מן השמים ויאמר את אשר טהר האלהים אתה אל תטמאנו:
Acts	11	10	וכן היה שלש פעמים והכל שב והעלה השמימה:
Acts	11	11	והנה כרגע שלשה אנשים עמדים על פתח הבית אשר אנכי שם והמה שלוחים אלי
מקסרין:			
Acts	11	12	ויאמר אלי הרוח ללכת אתם ולבלתי התמהמה וילכו אתי גם ששת האחים האלה ונבוא
אל בית האיש:			
Acts	11	13	ויגד לנו את אשר ראה המלאך נצב בביתו ואמר אליו שלח אל יפו אנשים וקרא אליך
את שמעון המכנה פטרוס:			
Acts	11	14	והוא ידבר אליך דברים אשר תושע בהם אתה וכל ביתך:
Acts	11	15	וכאשר החליתי לדבר צלחה עליהם רוח הקדש כאשר צלחה עלינו בתחלה:
Acts	11	16	ואזכר את דבר האדון אשר אמר יוחנן הטביל במים ואתם תטבלו ברוח הקדש:
Acts	11	17	ועתה אם מתנה אחת נתן האלהים להם ולנו המאמינים באדון ישוע המשיח מי אנכי כי
אעצר לאלהים:			
Acts	11	18	ויהי כשמעם זאת ויחרישו ויהללו את האלהים ויאמרו אכן גם לגוים נתן האלהים
התשובה לחיים:			
Acts	11	19	והנפוצים מפני הצרה אשר היתה על אודת אסטפנוס הלכו ובאו עד פינוקיא וקפרוס
ואנטיוכיא ולא דברו את הדבר כי אם אל היהודים לבדם:			
Acts	11	20	ויהי בתוכם אנשי קפרוס וקוריני אשר באו אל אנטיוכיא וידברו גם אל היונים ויבשרו
אתם את האדון ישוע:			
Acts	11	21	ותהי עמם יד יהוה ומספר רב האמינו וישבו אל האדון:
Acts	11	22	וישמע הדבר באזני הקהלה אשר בירושלים וישלחו את בר נבא אל אנטיוכיא:
Acts	11	23	ויבא שמה וישמח כראתו את חסד האלהים ויזהר את כלם לדבקה באדון בלב נכון:
Acts	11	24	כי איש טוב היה ומלא רוח הקדש ואמונה ויאספו לאדון עם רב:
Acts	11	25	וילך בר נבא משם אל טרסוס לבקש את שאול וימצא אתו ויביאהו אל אנטיוכיא:
Acts	11	26	ויהיו יושבים יחד בקהלה שנה תמימה ומלמדים עם רב אז הוחל באנטיוכיא לקרא את
התלמידים בשם משיחיים:			
Acts	11	27	ויהי בימים ההם ויבאו נביאים מירושלים אל אנטיוכיא:
Acts	11	28	ויקם אחד מהם ושמו אגבוס ויגד על פי הרוח כי רעב גדול יבוא על כל ישרי תבל ויהי
כן בימי קלודיוס:			
Acts	11	29	ויועצו התלמידים לשלח איש איש מאשר תשיג ידו לעזרת האחים הישבים ביהודה:
Acts	11	30	וכן גם עשו וישלחו אל הזקנים על ידי בר נבא ושאול:
Acts	12	1	בעת ההיא שלח המלך הורדוס את ידו להרע לאנשים מן הקהל:
Acts	12	2	וימת את יעקב אחי יוחנן בחרב:
Acts	12	3	וירא כי טוב הדבר בעיני היהודים ויוסף לתפש גם את פטרוס והימים ימי חג המצות:
Acts	12	4	ויאחז אתו ויתנהו במשמר וימסרהו לארבע מחלקות של ארבעה אנשי צבא לשמרו כי
אמר להעלותו אחרי הפסח לפני העם:			
Acts	12	5	פטרוס היה עצור במשמר והקהלה העתירה בעדו בחזקה אל האלהים:
Acts	12	6	ויהי בלילה ההוא אשר אמר הורדוס להביאו מחר לדין וישן פטרוס בין שני אנשי צבא
והוא אסור בשנים זקים ושמרי הפתח שמרים את המשמר:			
Acts	12	7	והנה מלאך יהוה נצב עליו ואור נגה בחדר ויספק על ירך פטרוס ויעירהו לאמר קום
מהרה ויפלו מוסרותיו מעל ידיו:			
Acts	12	8	ויאמר אליו המלאך חגר מתניך והנעל את רגליך ויעש כן ויאמר אליו עטה מעילך ולך
אחרי:			
Acts	12	9	ויצא וילך אחריו ולא ידע אם אמת הוא הנעשה לו על ידי המלאך כי כמראה היה
בעיניו:			
Acts	12	10	ויעברו דרך המשמרת הראשונה והשניה ויבאו עד שער הברזל אשר יצאו בו העירה
ויפתח השער לפניהם מאליו ויצאו החוצה וילכו מהלך רחוב אחד והמלאך סר מעליו פתאם:			
Acts	12	11	ויהי בשובו אל דעתו ויאמר פטרוס עתה זה ידעתי באמת כי האלהים שלח את מלאכו
ויפלטני מיד הורדוס ומכל מזמת עם היהודים:			
Acts	12	12	הוא חשב כזאת והוא בא עד בית מרים אם יוחנן המכנה מרקוס אשר נקהלו שם רבים
והם מתפללים יחד:			
Acts	12	13	וידפק על דלת השער ותגש נערה להקשיב ושמה רודי:
Acts	12	14	ותכר את קול פטרוס ומשמחתה לא פתחה לו אם דלת השער ותרך הביתה ותגד להם
כי פטרוס עמד על השער:			

Hebrew Holy Bible New Testament

ויאמרו אליה משגעת את והיא מתאמצת כי כן הוא ויאמרו מלאכו הוא:
 Acts 12 15 ופטרס הרבה לדפק ויפתחו ויראהו וישתוממו:
 Acts 12 16 והוא רמז להם בידו לחשות ויספר להם את אשר הוציאו האדון מן המשמר ויאמר הגידו
 את זאת ליעקב ולאחים ויצא וילך לו למקום אחר:
 Acts 12 18 הבקר אור ומבוכה לא קטנה היתה בין אנשי הצבא על פטרס מה היה לו:
 Acts 12 19 ויהי כאשר בקש אותו הורדוס ולא מצאו חקר את השמרים ויצו להוציאם למות ויירד
 מיהודה אל קסרין וישב שם:
 Acts 12 20 ואיבה היתה בין הורדוס ובין בני צור וצידון ויבאו אליו בלב אחד ויפתו את בלסטוס
 אשר על חדר המלך ויבקשו שלום יען לקחו מחית ארצותם מארץ המלך:
 Acts 12 21 ויהי ביום המועד וילבש הורדוס לבוש מלכות וישב על כסא המשפט ויטף אליהם
 אמרתו:
 Acts 12 22 ויריעו לו העם לאמר קול אלהים הוא ולא קול אדם:
 Acts 12 23 ויכהו מלאך יהוה פתאם עקב אשר לא נתן הכבוד לאלהים ויאכלהו תולעים ויגוע:
 Acts 12 24 ודבר אלהים הולך ורב:
 Acts 12 25 וישבו בר נבא ושאל מירושלים אחרי כלותם את השמוש ויקחו אתם את יוחנן המכנה
 מרקוס:
 Acts 13 1 ואנשים נביאים ומלמדים היו באנטיוכיא בקהלה אשר בה בר נבא ושמעון הנקרא ניגר
 ולוקיוס הקוריני ומנחם אשר גדל עם הורדוס שר הרבע ושאל:
 Acts 13 2 ויהי בשרתם את יהוה ובצומם ויאמר רוח הקדש הבדילו לי את בר נבא ואת שאל
 למלאכה אשר קראתם לה:
 Acts 13 3 ויצומו ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם וישלחום:
 Acts 13 4 והמה המשלחים על ידי רוח הקדש ירדו אל סלוקיא ומשם באו באניה אל קפרוס:
 Acts 13 5 ויבאו אל עיר סלמיס ויגידו את דבר האלהים בבתי הכנסיות אשר ליהודים ויהי להם גם
 יוחנן למשרת:
 Acts 13 6 ויעברו בכל האי עד פפוס וימצאו איש מגוש אחד נביא שקר איש יהודי וישמו בר ישוע:
 Acts 13 7 אשר היה עם סרגיוס פולוס שר המדינה איש נבון והוא קרא אליו את בר נבא ואת
 שאל ויתאו לשמע את דבר האלהים:
 Acts 13 8 ויעמד לנגדם אלימא המגוש כי זה תרגום שמו ויבקש להטות את השר מן האמונה:
 Acts 13 9 ושאל הנקרא גם פולוס מלא רוח הקדש ויסתכל בו:
 Acts 13 10 ויאמר אתה המלא כל מרמה וכל עולה בן בליעל ושונא כל צדק הלא תחדל לסלף את
 דרכי יהוה הישרים:
 Acts 13 11 ועתה הנה יד יהוה בך והיית עור ולא תראה את השמש עד עת מועד ותפל עליו פתאם
 אפלה וחשכה ויפן הנה והנה ויבקש איש להוליכו בידו:
 Acts 13 12 והשר כאשר ראה את המעשה האמין וישתומם על תורת האדון:
 Acts 13 13 ויצאו פולוס והאנשים אשר אתו מפפוס וירדו באניה ויבאו אל פרגי אשר בפמפוליא
 ויעזב אתם יוחנן וישב ירושלים:
 Acts 13 14 והמה נסעו מפרגי ויבאו אל אנטיוכיא אשר בפסידיא ויבאו אל בית הכנסת ביום השבת
 וישבו:
 Acts 13 15 ויהי אחר קריאת התורה והנביאים וישלחו אליהם ראשי הכנסת לאמר אנשים אחים אם
 יש לכם דבר מוסר לעם דברו:
 Acts 13 16 ויקם פולוס וינף ידו ויאמר אנשי ישראל ויראי אלהים שמעו:
 Acts 13 17 אלהי העם הזה אלהי ישראל בחר באבותינו וירומם את העם בהיותם גרים בארץ
 מצרים ובזרוע רמה הוציאם משם:
 Acts 13 18 וישא אתם ויכלכלם במדבר כארבעים שנה:
 Acts 13 19 וישמד שבעה גוים בארץ כנען ויחלק את ארצם להם לנחלה:
 Acts 13 20 ואחרי כן נתן להם שפטים כארבע מאות וחמשים שנה עד ימי שמואל הנביא:
 Acts 13 21 וישאלו מלך ויתן להם אלהים את שאל בן קיש איש משבט בנימין ארבעים שנה:
 Acts 13 22 וכהסירו אותו ויקם את דוד למלך עליהם אשר גם העיד עליו לאמר מצאתי דוד את בן
 ישי איש כלבבי והוא יעשה את כל חפצי:
 Acts 13 23 וזה הוא אשר מזרעו הקים האלהים כפי ההבטחה גואל לישראל את ישוע:
 Acts 13 24 אשר לפני בואו קדם יוחנן לקרא את טבילת התשובה אל כל עם ישראל:
 Acts 13 25 ויהי ככלות יוחנן את מרוצתו ויאמר למי תחשבוני לא אני הוא כי הנה הוא בא אחרי ואני
 נקלתי מהתיר את נעלי רגליו:
 Acts 13 26 ואנשים אחים בני משפחת אברהם ויראי אלהים אשר בקרבכם לכם שלוח דבר הישועה
 הזאת:

Hebrew Holy Bible New Testament

Acts	13	27	כי ישבי ירושלים וראשיהם יען אשר לא הכירוהו מלאו במשפטם אשר שפטוהו את דברי הנביאים הנקראים בכל שבת:
Acts	13	28	ואף כי לא מצאו בו משפט מות שאלו מאת פילטוס להמיתו:
Acts	13	29	וכאשר השלימו את כל הדברים הכתובים עליו הורידו אותו מן העץ וניחוהו בקבר:
Acts	13	30	אבל האלהים הקימו מן המתים:
Acts	13	31	וירא ימים רבים אל העלים אתו מן הגליל ירושלימה והמה עתה עדיו אל העם:
Acts	13	32	ואנחנו מבשרים אתכם את בשורת ההבטחה אשר היתה לאבותינו כי אתה מלא האלהים לבנינו בהקימו את ישוע:
Acts	13	33	ככתוב במזמור השני בני אתה היום ילדתיך:
Acts	13	34	ועל אשר הקים אתו מן המתים לבלתי שוב עוד לשחת כה אמר אתן לכם חסדי דוד הנאמנים:
Acts	13	35	על כן הוא אמר גם במקום אחר לא תתן חסידך לראות שחת:
Acts	13	36	כי דוד גוע אחרי שרתו בדורו לעצת האלהים ויאסף אל אבותיו וירא את השחת:
Acts	13	37	ואשר האלהים הקים אותו הוא לא ראה השחת:
Acts	13	38	לכן אנשים אחים יודע לכם כי על ידי זה הגד לכם סליחת החטאים:
Acts	13	39	ובכל אשר לא יכלתם להצטדק בתורת משה כל המאמין יצדק על ידו:
Acts	13	40	לכן השמרו לכם פן יבוא עליכם הנאמר בנביאים:
Acts	13	41	ראו בגדים והתמהו ושמו כי פעל פעל אני בימיכם פעל אשר לא תאמינו כי יספר לכם:
Acts	13	42	ובצאת היהודים מבית הכנסת בקשו מהם הגוים לדבר אליהם את הדברים האלה בשבת הבאה:
Acts	13	43	ורבים מן היהודים ומגרי הצדק הלכו אחרי פולוס ובר נבא בהפרד הקהל והמה דברו על לבם ויזהירו לעמד בחד האלהים:
Acts	13	44	ובשבת השנית נקהלה כמעט כל העיר לשמע את דבר יהוה:
Acts	13	45	ויהי כראות היהודים את המון העם וימלאו קנאה ויכחישו את דברי פולוס הכחש וגדף:
Acts	13	46	אז הגידו פולוס ובר נבא על פניהם לאמר בדין היה להשמיע אתכם בראשונה את דבר האלהים ועתה אחרי אשר מאסתם אותו ואינכם זכים בעיניכם לחיי העולם לכן הננו פנים אל הגוים:
Acts	13	47	כי כן צוה עלינו האדון נתתיך לאור גוים להיות ישועתי עד קצה הארץ:
Acts	13	48	וישמחו הגוים כשמעם ויהללו את דבר יהוה ויאמינו כל אשר היו מוכנים לחיי עולם:
Acts	13	49	ויפרץ דבר יהוה בכל המקום:
Acts	13	50	אך היהודים הסיתו את הנשים החסידות והחשובות ואת אצילי העיר ויעוררו רדיפה על פולוס ובר נבא ויגרשום מגבולם:
Acts	13	51	והמה נערו עליהם את העפר מעל רגליהם וילכו לאיקניון:
Acts	13	52	והתלמידים מלאו שמחה ורוח הקדש:
Acts	14	1	ויהי באיקניון ויבאו יחדו אל בית כנסת היהודים וידברו שם עד כי האמין המון רב מן היהודים ומן היוונים:
Acts	14	2	אך היהודים אשר לא האמינו עוררו והכעיסו את נפשות הגוים על האחים:
Acts	14	3	וישבו שם ימים רבים וילמדו בבטחונם ביהוה העמיד על דבר חסדו בעשותו על ידם אתות ומופתים:
Acts	14	4	ויחלק המון העיר לחצי אלה נטו אחרי היהודים ואלה אחרי השליחים:
Acts	14	5	ויהי רגשת הגוים והיהודים עם ראשיהם להתעלל בהם ולסקלם:
Acts	14	6	ויודע להם ויברחו לערי לוקוניה אל לוסטרא ודרכי וסביבותן:
Acts	14	7	ויבשרו שם הבשורה:
Acts	14	8	ואיש נכה רגלים היה בלוסטרא והוא ישב פסח מבטן אמו ולא הלך מימיו:
Acts	14	9	וישמע את פולוס מדבר והוא הסתכל בו וירא כי אמונה בו להושע:
Acts	14	10	ויאמר בקול גדול עמד הכן על רגליך וידלג ויתהלך:
Acts	14	11	והמון העם כראותם את אשר עשה פולוס נשאו את קולם ויאמרו בלשון לוקונית ירדו אלינו האלהים בדמות אנשים:
Acts	14	12	ויקראו לבר נבא בל ולפולוס קראו הרמיס באשר הוא ראש המדברים:
Acts	14	13	וכהן בית בל אשר מחוץ לעירם הביא השערה שורים ועטרות ויחפץ לזבח הוא והמון העם:
Acts	14	14	ויהי כשמע זאת השליחים פולוס ובר נבא ויקרעו את בגדיהם וירוצו אל תוך העם:
Acts	14	15	ויצעקו לאמר אנשים למה תעשו כזאת גם אנחנו בני אדם חלשים כמוכם ונבשרה אתכם למען שוב תשובו מן הבלים אלה אל אלהים חיים אשר עשה את השמים ואת הארץ ואת כל אשר בו:
Acts	14	16	ואשר בדרות קדם הניח לכל הגוים ללכת בדרכיהם:

Hebrew Holy Bible New Testament

Acts 14 17	וגם לא חדל להעיד על עצמו וייטב לנו בתתו מטר מן השמים ועתות שבע וימלא לבותינו מזון וששון:
Acts 14 18	ואף בדברים האלה כמעט לא עצרו כח לכלוא את העם מזבח להם:
Acts 14 19	ויבאו שמה יהודים מן אנטיוכיא ומן איקניון ויסיתו את העם וירגמו את פולוס באבנים ויסחבהו חוצה לעיר בחשבם כי מת:
Acts 14 20	ויסבו אתו התלמידים ויקם ויבא העירה וממחרת יצא אל דרבי הוא ובר נבא:
Acts 14 21	ויבשרו את הבשורה בעיר ההיא ואחרי העמידם תלמידים הרבה שבו אל לוסטרא ואיקניון ואנטיוכיא:
Acts 14 22	ויחזקו את נפשות התלמידים ויזהירו אתם לעמד באמונה וכי רק בצרות רבות בוא נבוא אל מלכות האלהים:
Acts 14 23	ויבחרו להם זקנים בכל קהלה וקהלה ויתפללו ויצומו ויפקידום ביד האדון אשר האמינו בו:
Acts 14 24	ויעברו בפסדיא ויבאו אל פמפוליא:
Acts 14 25	וישמיעו את דבר יהוה בפרגי וירדו אל אטליא:
Acts 14 26	ומשם באו באניה אל אנטיוכיא אשר נמסרו שם לחסד אלהים על המלאכה אשר מלאו אתה:
Acts 14 27	ובבאם שמה הקהילו את העדה ויגידו את כל אשר עשה אתם האלהים ואת אשר פתח לגוים פתח האמונה:
Acts 14 28	וישבו שם עם התלמידים ימים לא מעטים:
Acts 15 1	ואנשים ירדו מיהודה וילמדו את האחים לאמר אם לא תמולו כדת משה לא תושעון:
Acts 15 2	ויהי על זאת ריב ומחלקת לא קלה לפולוס ולבר נבא עמהם ויגזרו כי פולוס ובר נבא ואחרים מהם יעלו ירושלים אל השליחים והזקנים על אדות השאלה הזאת:
Acts 15 3	ותלוה אתם הקהלה ויעברו את פינוקיא ואת שמרון מספרים את תשובת הגוים וישמחו את כל האחים שמחה גדולה:
Acts 15 4	ויהי כבאם ירושלים ויקבלו אתם הקהלה והשליחים והזקנים ויגידו להם את אשר הגדיל האלהים לעשות עמהם:
Acts 15 5	ויקומו אנשים מאמינים מכת הפרושים ויאמרו כי חובה היא למול אתם ולצותם לשמר את תורת משה:
Acts 15 6	ויקהלו השליחים והזקנים לעין בדבר הזה:
Acts 15 7	ויהי ברבות המחלקת קם פטרוס ויאמר אליהם אנשים אחים אתם ידעתם כי מימים ראשים בי בחר האלהים מכלנו אשר ישמעו הגוים מפי את דבר הבשורה ויאמינו:
Acts 15 8	והאלהים ידע הלבבות העיד עליהם בתתו גם להם את רוח הקדש כאשר נתן לנו:
Acts 15 9	ולא הבדיל בינינו וביניהם כי טהר את לבבם על ידי האמונה:
Acts 15 10	ועתה מה תנסו את האלהים לשום על על צוארי התלמידים אשר גם אבותינו גם אנחנו לא יכלנו לשאת:
Acts 15 11	אבל בחדש ישוע המשיח אדנינו נאמין להושע כמוהם כמונו:
Acts 15 12	ויחרישו כל הקהל וישמעו אל בר נבא ואל פולוס מספרים את האתות והמופתים אשר הרבה האלהים לעשות על ידיהם בקרב הגוים:
Acts 15 13	ויכלו לדבר ויען יעקב ויאמר אנשים אחים שמעו אלי:
Acts 15 14	שמעון ספר איך האלהים ראה לו בראשונה לקחת מבין הגוים עם לשמו:
Acts 15 15	ולזאת מסכימים דברי הנביאים ככתוב:
Acts 15 16	אחרי זאת אשוב ואקים את סכת דוד הנפלת והרסותיה אקים ובניתיה:
Acts 15 17	למען ידרשו שארית אדם את יהוה וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה כל אלה:
Acts 15 18	ונודעים לאלהים מעולם כל מעשיו:
Acts 15 19	ועל כן אני דן שלא להחמיר על השבים מן הגוים לאלהים:
Acts 15 20	רק לכתב אליהם אשר ירחקו מטמאת האלילים ומן הזנות ומבשר הנחנק ומן הדם:
Acts 15 21	כי משה מדרת עולם יש לו מגידיו בכל עיר ועיר ויקרא בבתי הכנסיות מדי שבת בשבתו:
Acts 15 22	וייטב בעיני השליחים והזקנים עם כל הקהל לבחר מהם אנשים ולשלח אתם אל אנטיוכיא עם פולוס ובר נבא את יהודה המכנה בר שבא ואת סילא אנשי שם בין האחים:
Acts 15 23	ויכתבו וישלחו על ידם לאמר אנחנו השליחים והזקנים והאחים שאלים לשלום האחים אשר מן הגוים באנטיוכיא ובסוריא ובקיליקיא:
Acts 15 24	יען וביען שמענו כי יצאו מאתנו מבלבלים אתכם ומקלקלים נפשתיכם בדברים באמרם לכם להמול ולשמר את התורה אשר לא צוינו אותם:

Hebrew Holy Bible New Testament

Acts 15	25	לכן טוב בעיני כלנו יחדו לבחר אנשים לשלחם אליכם עם חביבינו בר נבא ופולוס:
Acts 15	26	אנשים אשר מסרו נפשם על שם אדנינו ישוע המשיח:
Acts 15	27	על כן שלחנו את יהודה ואת סילא אשר גם המה יגידו זאת בפיהם:
Acts 15	28	כי טוב לפני רוח הקדש ולפנינו לבלתי שום עליכם משא אחר לבד מאלה הדברים הצריכים:
Acts 15	29	אשר תרחקו מזבחי אלילים ומן הדם ומבשר הנחנק ומן הזנות אם מאלה תשמרו את נפשתיכם תיטיבו לעשות ושלום לכם:
Acts 15	30	וישלחו האנשים ויבאו אל אנטיוכיא ויקהילו את העם ויתנו להם את האגרת:
Acts 15	31	ויקראו אתה וישמחו על הנחמה:
Acts 15	32	ויהודה וסילא אשר גם הם נביאים נחמו האחים בדברים רבים ויחזקום:
Acts 15	33	ויהיו שם ימים אחדים וישלחום האחים בשלום אל השליחים:
Acts 15	34	וייטב בעיני סילא לשבת שם:
Acts 15	35	ופולוס ובר נבא ישבו באנטיוכיא וילמדו ויבשרו את דבר יהוה המה וגם רבים אחרים עמם:
Acts 15	36	ויהי מקץ ימים ויאמר פולוס אל בר נבא לכה ונשובה ונפקדה את אחינו בכל עיר ועיר אשר קראנו שם את דבר יהוה ונראה מה המה:
Acts 15	37	ובר נבא יעץ לקחת אתם את יוחנן המכנה מרקוס:
Acts 15	38	אך פולוס לא אבה לקחת אתם את האיש אשר סר מעליהם בפמפוליא ולא הלך אתם במלאכתם:
Acts 15	39	ויהי רגז עד אשר נפרדו איש מאחיו ויקח בר נבא את מרקוס ויסע באניה אל כפרוס:
Acts 15	40	ופולוס בחר לו את סילא וימסרוהו האחים אל חסד יהוה ויצא:
Acts 15	41	ויעבר בסוריא ובקיליקיא ויחזק את הקהלות:
Acts 16	1	ויבא אל דרבי ואל לוסטרא והנה שם תלמיד אחד ושמו טימותיוס והוא בן אשה יהודית מאמנת ואביו יוני:
Acts 16	2	ויהי לו שם טוב בין האחים אשר בלוסטרא ובאיקניון:
Acts 16	3	בו בחר פולוס אשר יצא אתו ויקח וימל אתו בעבור היהודים אשר במקומות ההם כי כלם ידעו את אביו כי יוני הוא:
Acts 16	4	ויהי בעברם בערים וימסרו להם לשמר את הפקודים אשר גזרו השליחים והזקנים אשר בירושלים:
Acts 16	5	ותתחזקנה הקהלות באמונה וירב מספרן יום יום:
Acts 16	6	ויעברו בפרוגיא ובארץ גלטיא כי מנעם רוח הקדש מהשמיע את הדבר באסיא:
Acts 16	7	וכבאם אל מוסיא הואילו ללכת אל ביתוניא ולא הניח להם הרוח:
Acts 16	8	ויחלפו ממוסיא וירדו אל טרואס:
Acts 16	9	וחזון נראה אל פולוס בלילה והנה איש מוקדון נצב והוא מבקש ממנו לאמר עבר אל מקדוניא ועזרנו:
Acts 16	10	וכראתו את המחזה מיד בקשנו ללכת אל מקדוניא בהביננו כי האלהים קראנו שמה לבשר אתם הבשורה:
Acts 16	11	ונצא מן טרואס ונרד באניה ונבא דרך ישרה אל סמותרקיא וממחרת אל נפוליס:
Acts 16	12	ומשם אל פילפי ראשית ערי הפלך של מקדוניא והיא בת חורין ונשב בעיר הזאת ימים אחדים:
Acts 16	13	וביום השבת יצאנו אל מחוץ לעיר אל יד הנהר אשר שם מקום תפלה כמנהגם ונשב ונדבר אל הנשים הנקהלות שמה:
Acts 16	14	ואשה יראת אליהם ושמה לודיא מכרת ארגמן מעיר תיאטירא שמעה ויפתח יהוה את לבה להקשיב אל דברי פולוס:
Acts 16	15	ותטבל היא ובני ביתה ותבקש ממנו לאמר אם חשבתם אתי נאמנה לאדון באו נא אל ביתי וישבו בו ותפצר בנו:
Acts 16	16	ויהי בלכתנו למקום התפלה ותפגע בנו שפחה בעלת אוב אשר עשתה הון רב לאדניה בקסמיה:
Acts 16	17	ותלך אחרי פולוס ואחרינו הלוך וקרא לאמר האנשים האלה עבדי אל עליון המה המודיעים אתנו ארח הישועה:
Acts 16	18	וכן עשתה ימים רבים וירע בעיני פולוס הדבר הזה ויפן ויאמר אל הרוח אנכי מצוך בשם ישוע המשיח לצאת ממנה ויצא בשעה ההיא:
Acts 16	19	ויראו אדניה כי אזלה תוחלת בצעם ויתפשו את פולוס ואת סילא ויסחבום אל הרחוב לפני זקני העיר:
Acts 16	20	ויביאום אל השרים ויאמרו האנשים האלה עכרים את עירנו והם יהודים:

Hebrew Holy Bible New Testament

Acts	16	21	ומודיעים חקות אשר לא נכון לנו לקבלם ולעשתם כי רומיים אנחנו:
Acts	16	22	ויקם גם העם עליהם והשרים קרעו את בגדיהם מעליהם ויצוו להכותם בשוטים:
Acts	16	23	ויהי אחרי הכות אתם מכה רבה וישליכום במשמר ויצוו את שומר האסורים לשמרם:
Acts	16	24	והוא כאשר צוה כן השליכם בחדר המשמר הפנימי וישם את רגליהם בסד:
Acts	16	25	ויהי כחצות הלילה ויתפללו פולוס וסילא ויזמרו לאלהים והאסורים מקשיבים אליהם:
Acts	16	26	ופתאם היה רעש גדול עד אשר זעו מוסדות בית הכלא וכרגע נפתחו כל הדלתות:
Acts	16	27	ושומר האסורים נעור משנתו ויהי כראתו את דלתות המשמר נפתחות וישלף חרבו:
Acts	16	28	ויבקש לאבד את עצמו בחשבו כי ברחו האסורים:
Acts	16	29	ויקרא פולוס בקול גדול לאמר אל תעש לך מאומה רע כי פה אנחנו כלנו:
Acts	16	30	וישאל נרות וידלג פנימה והוא מרעיד ויפל לרגלי פולוס וסילא:
Acts	16	31	ויוציאם החוצה ויאמר אדני מה עלי לעשות למען אושע:
Acts	16	32	ויאמרו האמן באדון ישוע המשיח ותושע אתה וביתך:
Acts	16	33	ויגידו לו את דבר יהוה ולכל אשר בביתו:
Acts	16	34	ויקחם בלילה בשעה ההיא וירחץ את חבורתיהם וימהר להטבל הוא וכל אשר לו:
Acts	16	35	ויעלם אל ביתו וישם שלחן לפניו ויגל עם כל ביתו על היותו מאמין באלהים:
Acts	16	36	ובחית הבקר שלחו השרים את השוטרים לאמר שלח את האנשים ההם:
Acts	16	37	ויגד שמר האסורים לפולוס את הדברים האלה לאמר שלחו השרים לפטר אתכם ועתה צאו ולכו בשלום:
Acts	16	38	ויאמר פולוס אליהם הכה הכונו נגד כל העם בלא דין ומשפט ואנחנו אנשים רומיים וישליכו אתנו במשמר ועתה נסתר יגרשנו אל נא כי אם יבאו המה ויוציאונו:
Acts	16	39	ויגידו השטרים לשרים את הדברים האלה ויהי כשמעם כי רומיים הם וייראו:
Acts	16	40	ויבאו ויחלו פניהם ויוציאום וישאלו מהם לצאת מן העיר:
Acts	16	41	ויצאו מן המשמר ויבאו אל בית לודיא ויראו את האחים ויהיירו וילכו לדרכם:
Acts	17	1	ויהי אחרי עברם באמפפוליס ובאפלוניא ויבאו אל תסלוניקי אשר שם בית כנסת היהודים:
Acts	17	2	ופולוס נכנס אליהם כמשפטו ושלש שבתות דבר עמהם בדברי הכתובים:
Acts	17	3	פתוח והוכח להם כי צריך היה אשר יענה המשיח ויקום מן המתים וכי זה הוא המשיח ישוע אשר אני מגיד לכם:
Acts	17	4	ויאמינו מקצתם ויספחו על פולוס וסילא וגם יראי אלהים מן היונים לרב וגם נשים חשובות מספר לא מעט:
Acts	17	5	ויקנאו הסוררים שביהודים ויקחו להם אנשי בליעל מבטלני השוק ויקבצו המון ויהמו את העיר ויסבו על בית יסון ויבקשו להביאם חוצה אל העם:
Acts	17	6	וכאשר לא מצאו אותם סחבו את יסון ואנשים מן האחים לפני ראשי העיר ויצעקו לאמר הנה המדיחים את כל יושבי תבל באו גם הלום:
Acts	17	7	ויסון אסף אתם אל ביתו והם כלם עשים נגד דתי הקיסר באמרם כי יש מלך אחר והוא ישוע:
Acts	17	8	ויחרידו את העם ואת ראשי העיר אשר שמעו את זאת:
Acts	17	9	ויקחו ערבון מידי יסון ומידי האחרים ואחרי כן פטרום:
Acts	17	10	והאחים מהרו לשלח את פולוס ואת סילא לילה לברואה והם בבאם שמה הלכו לבית כנסת היהודים:
Acts	17	11	ואלה היו נדיבים מאנשי תסלוניקי ויקבלו את הדבר בכל לב וידרשו בכתובים יום יום לדעת אם כן הוא הדבר:
Acts	17	12	ויאמינו הרבה מהם וגם מן הנשים החשובות היוניות ומן האנשים לא מעט:
Acts	17	13	ויהי כאשר שמעו היהודים אשר מתסלוניקי כי מגיד פולוס את דבר אלהים גם בברואה ויבאו ויעררו את העם גם שמה:
Acts	17	14	וימהרו האחים וישלחו את פולוס ללכת עד הים וסילא וטימותיוס נשארו שם:
Acts	17	15	והמלוים את פולוס הוליכיהו עד אתינס ויקבלו מצותו אל סילא וטימותיוס כי בוא יבאו אליו במהרה וילכו:
Acts	17	16	ויהי באתינס ופולוס מהכה להם ותתחמץ רוחו בקרבו בראתו את העיר מלאה אלילים:
Acts	17	17	על כן בבית הכנסת דבר עם היהודים ועם יראי אלהים ובשוק יום יום עם הנקרים אליו:
Acts	17	18	וגם מקצת הפילוסופים מתלמידי אפיקורוס ומחברת האסטוא התגרו בו ויש אשר אמרו מה יאמר המפטט הלז ואחרים אמרים כפי הנראה הוא מגיד אלהי נכר יען כי בשר אתם את ישוע ואת התחיה:
Acts	17	19	ויאחזוהו ויביאהו אל גבעת המשפט הנקראה בשם אריופגוס ויאמרו הנוכל לדעת מה

Hebrew Holy Bible New Testament

היא זו התורה החדשה אשר אתה משמיע:

Acts	17	20	כי דברים זרים אתה מביא באזנינו והננו חפצים לדעת מה ענינם:
Acts	17	21	כי האתיניים כלם וגם הנכרים הגרים שם לא חשו לדבר אחר כי אם לספר או לשמע חדשות:
Acts	17	22	ויעמד פולוס בתוך ועד השפטים ויאמר אנשי אתינס הנני ראה בכל כי יראי אלים אתם מאד:
Acts	17	23	כי אני עבר ומתבונן אל עבדות אלהיכם ואמצא מזבח אחד כתוב עליו לאל הנעלם ועתה את אשר עבדתם ואינכם ידעים אתו אני מגיד לכם:
Acts	17	24	האל אשר עשה את העולם וכל אשר בו לא ישכן בהיכלות מעשה ידיים כי הוא אדון השמים והארץ:
Acts	17	25	גם לא ישרתוהו ידי בני אדם כאלו יצטרך לדבר כי הוא הנתן לכל חיים ונשמה וכל דבר:
Acts	17	26	ויושב כל עממי בני אדם על כל פני האדמה מדם אחד ויצב מועדים קבועים וגבולת מושבם:
Acts	17	27	למען יבקשו את האלהים אולי ימששהו וימצאהו אף כי איננו רחוק מכל אחד ממנו:
Acts	17	28	כי בו אנחנו חיים ומתנועעים וקימים כאשר גם מקצת משורריכם אמרו אף ילידיו אנחנו:
Acts	17	29	והנה בהיותנו ילידי האלהים לא נכון לנו לחשב כי האלהות תדמה לזהב או לכסף או לאבן מעשה חרש ומחשבת בני אדם:
Acts	17	30	לכן עתה אחרי עבר אלהים על ימות הסכלות מצוה הוא את כל בני האדם בכל אפסי ארץ כי שוב ישונו:
Acts	17	31	יען אשר שת יום לשפט תבל בצדק על ידי איש אשר הפקידו ויתן עדות נאמנה לכלם בהקימו אתו מן המתים:
Acts	17	32	וכאשר שמעו תחית מתים אלה הלעיגו לו ואלה אמרו על זאת נשמעך בעת אחרת:
Acts	17	33	ובכן יצא פולוס מתוכם:
Acts	17	34	ומקצתם דבקו בו ויאמינו ובהם דיונוסיוס מן השפטים של אריופגוס ואשה אחת שמה דמריס ועוד אחרים עמהם:
Acts	18	1	אחר כן סר פולוס מאתינס ויבא אל קורנתוס:
Acts	18	2	וימצא יהודי נולד בפונטוס ומשו עקילס אשר בא מקרוב מן איטליה הוא ואשתו פריסקלה מפני אשר צוה קלודיוס את כל היהודים לסור מעיר רומי:
Acts	18	3	ויבא אליהם ויהי בהיתם בני אמנות אחת וישב אתם ויעש מלאכתו ואמנותם עשות יריעות אהלים:
Acts	18	4	וידבר בבית הכנסת בכל שבת ושבת ויוכח את היהודים ואת היונים:
Acts	18	5	וכבוא סילא וטימותיוס ממקדוניה היה פולוס נגש ברוח להעיד אל היהודים כי ישוע הוא המשיח:
Acts	18	6	ויהי כהמרותם וכגדפם וינער את בגדיו ויאמר אליהם דמכם בראשיכם ואנכי נקי מעתה אלכה לי אל הגוים:
Acts	18	7	וילך משם ויבא אל בית איש ושמו יוסטוס איש ירא אלהים וביתו סמוך לבית הכנסת:
Acts	18	8	וקריספוס ראש הכנסת האמין באדון הוא וכל ביתו וגם קורנתים רבים בשמעם האמינו ויטבלו:
Acts	18	9	ודבר האדון היה אל פולוס במחזה בלילה לאמר אל תירא כי אם דבר ואל תחשה:
Acts	18	10	כי עמך אנכי ואיש אל יגע בך להרע לך כי גוי גדול לי בעיר הזאת:
Acts	18	11	וישב שם שנה וששה חדשים וילמד בהם את דבר האלהים:
Acts	18	12	ויהי בהיות גליון שר מדינת אכיא ויקומו היהודים כלם וחדו על פולוס ויביאהו אל כסא המשפט:
Acts	18	13	ויאמרו האיש הזה מפתה את בני האדם לעבד את אלהים בלא כתורה:
Acts	18	14	ויהי אך בקש פולוס לפתח את פיו וגליון אמר אל היהודים לאמר אם היה דבר פשע או מעשה נבלה כי עתה נשאתי ושמעתי אתכם היהודים כמשפט:
Acts	18	15	אבל אם היא שאלה על מלין ושמות והדת שלכם ראו אתם ואני אין רצוני להיות שפט על דברים כאלה:
Acts	18	16	ויגרש אתם מלפני כסא המשפט:
Acts	18	17	ויאחזו כל היונים את סוסתנים ראש הכנסת ויכוהו לפני כסא המשפט וגליון לא שת לבו גם לזאת:
Acts	18	18	ופולוס ישב שם עוד ימים רבים ויפטר מן האחים וירד באניה ללכת אל סוריא ואתו פריסקלה ועקילס ויגלח את ראשו בקנכרי כי נדר עליו:
Acts	18	19	ויבאו אל אפסוס ויעזב אתם שם והוא הלך לבית הכנסת וידבר עם היהודים:

Hebrew Holy Bible New Testament

Acts 18 20 ויבקשו ממנו להאריך ימי שבתו אתם ולא אבה:
 Acts 18 21 כי אם נפטר מהם באמרו מחיב אני לחג את החג הבא בירושלים ואחרי כן אשובה
 אליכם אם ירצה יהוה וילך לו באניה מן אפסוס:
 Acts 18 22 ויבא אל קסרין ועל וישאל לשלום הקהלה וירד אל אנטיוכיא:
 Acts 18 23 וישב שם ימים אחדים וילך למסעיו ועבר בארץ גלטיא ופרוגיא ויחזק את כל
 התלמידים:
 Acts 18 24 ואיש יהודי בא אל אפסוס ועיר מולדתו אלכסנדריא ושמו אפולוס איש דברים ותקיף
 בכתובים:
 Acts 18 25 הוא היה מלמד דרך האדון והוא מדבר כחם רוחו ומלמד היטב על אדות ישוע ולא ידע
 כי אם טבילת יוחנן לבדה:
 Acts 18 26 והוא החל לקרא בבית הכנסת בבטחון לבב וישמעו אתו עקילס ופריסקלה ויקחהו
 אליהם ויוסיפו להגיד לו את דרך האלהים באר היטב:
 Acts 18 27 ויחפץ ללכת לאכיא ויכתבו האחים אל התלמידים ויעררו אתם לקבלו ויבא שמה ויעזר
 הרבה את המאמינים על ידי החסד:
 Acts 18 28 כי בחזקה התוכח עם היהודים לפני כל העם ויראם מן המקראות כי ישוע הוא המשיח:
 Acts 19 1 ויהי בהיות אפולוס בקורנתוס ויעבר פולוס במדינות העליונות וירד אל אפסוס וימצא
 שם תלמידים:
 Acts 19 2 ויאמר אליהם הקבלתם את רוח הקדש אחרי אשר האמנתם ויאמרו אליו אף לא שמענו
 כי ישנו רוח הקדש:
 Acts 19 3 ויאמר אליהם על מה אפוא הטבלתם ויאמרו על טבילת יוחנן:
 Acts 19 4 ויאמר פולוס יוחנן הטביל בטבילת התשובה ואמר אל העם כי האמן יאמינו באשר יבוא
 אחריו והוא המשיח ישוע:
 Acts 19 5 ויהי כשמעם זאת ויבאו להטבל בשם ישוע האדון:
 Acts 19 6 ויסמך פולוס את ידיו עליהם ויבא עליהם רוח הקדש וימללו בלשנות ויתנבאו:
 Acts 19 7 ויהיו כלם כשנים עשר איש:
 Acts 19 8 ויבא אל בית הכנסת ויקרא שם בבטחון לבב וידבר עמם כשלשה חדשים ויט את לבם
 אל דברי מלכות האלהים:
 Acts 19 9 אך מקצתם הקשו ולא האמינו וידברו סרה על הדרך הזה לפני הקהל ויסר
 מהם ויבדל מתוכם את התלמידים וידבר אתם יום יום בבית המדרש של טורנוס:
 Acts 19 10 וכן היתה כשנתיים ימים עד כי שמעו כל יושבי אסיא גם יהודים גם יונים את דבר ישוע
 האדון:
 Acts 19 11 וגבורות גדולות עשה האלהים על ידי פולוס:
 Acts 19 12 עד כי גם הניחו סוחרים וחגרת מעל עור בשרו על החולים ויסורו מהם תחלאיהם וגם
 הרוחות הרעות יצאו:
 Acts 19 13 ואנשים מן היהודים הסבבים ומלחשים הואילו להזכיר את שם ישוע האדון על אחוץ
 הרוחות הרעות לאמר משביע אני אתכם בישוע אשר פולוס קרא אותו:
 Acts 19 14 והעשים ככה היו שבעת בני סקוה אחד מגדולי כהני היהודים:
 Acts 19 15 ויען הרוח ויאמר את ישוע אני מכיר ואת פולוס אני ידע ומי אתם:
 Acts 19 16 ויקפץ עליהם בעל הרוח הרעה ויגבר עליהם ויכבשם עד כי נסו מן הבית ההוא עירמים
 ופצועים:
 Acts 19 17 ויודע הדבר לכל היהודים והיונים ישבי אפסוס ויפל פחד על כלם ויגדל שם האדון
 ישוע:
 Acts 19 18 ורבים מן המאמינים באו ויתודו ויודיעו את אשר עשו:
 Acts 19 19 ורבים אשר עשקו במעשי כשפים הביאו את ספריהם ושרפום לעיני כל ויחשבו את
 ערכם וימצאהו חמשת רבבות דינרים:
 Acts 19 20 ודבר יהוה גבר מאד וילך הלך וחזק:
 Acts 19 21 ויהי ככלות הדברים האלה יעץ פולוס ברוחו לעבר בתוך מקדוניה ואכיא וללכת
 ירושלים ויאמר אחרי היותי שמה ראה אראה גם את רומי:
 Acts 19 22 וישלח שנים מן המשרתים אתו את טימותיוס ואת ארסטוס אל מקדוניה והוא התמהמה
 עוד ימים באסיא:
 Acts 19 23 ותהי בעת ההיא מהומה לא קטנה על אדות דרך יהוה:
 Acts 19 24 כי צורף כסף אחד דמטריוס שמו עשה היכלות כסף של ארטמים המציא לחרשים
 משכרת לא מעט:
 Acts 19 25 ויקהל אתם ואת שאר העסקים במלאכה ההיא ויאמר אנשים אתם ידעים כי מן
 המלאכה הזאת עשינו כבוד:

Hebrew Holy Bible New Testament

ואתם ראים ושמעים אשר לא באפסוס לבדה כי גם כמעט באסיא כלה זה פולוס פתה
 והדיח המון עם רב לאמר לא אלהים אלה הנעשים בידים:
 ועתה עוד מעט ולא לבד חלקנו זה יהיה לבז כי אם גם היכל ארטמים המלכת הגדולה
 יחשב לאין ותכלה תפארתה אשר כל אסיא וכל יושבי תבל מכבדים אותה:
 ויהי כשמעם את דבריו וימלאו חמה ויצעקו לאמר גדולה ארטמים של האפסיים:
 ותמלא כל העיר מבוכה ויסערו כלם יחדו אל התאטרון ויחטפו אתם את גיוס ואת
 ארסטרכוס אנשים מקדונים וחברי פולוס במסעיו:
 ויאל פולוס לבוא אל תוך העם ולא הניחו לו התלמידים:
 וגם מקצת ראשי אסיא אשר היו אהביו שלחו אליו ויזהירו אתו אשר לא ימלאהו לבו
 ויצעקו שם אלה בכה ואלה בכה כי מבוכה גדולה היתה בקהל ורבים לא ידעו על מה
 זה נאספו:
 וימשכו מתוך ההמון את אלכסנדר והיהודים דחו אתו עד צאתו וינף אלכסנדר את ידו
 ויבקש להצטדק לפני העם:
 והמה כהכירים כי הוא יהודי נשאו כלם קול ויצעקו כשתי שעות לאמר גדולה ארטמים
 של האפסיים:
 ויהס סופר העיר את העם ויאמר אנשי אפסוס מי הוא האיש אשר לא ידע כי העיר
 אפסוס סכנת היא להיכל של ארטמים המלכת הגדולה ולצלמה היורד מן השמים:
 ויען אשר אין לכחש בדברים האלה ראוי לכם להיות שקטים ולא לעשות דבר נמהר:
 כי הבאתם את האנשים האלה אשר אינם גזלי מקדש גם אינם מגדפי מלכתכם:
 לכן אם לדמטריוס ולחרשים אשר אתו דבר ריב עם איש הנה לנו ימי בית דין ושרי
 המדינה ויביאו אליהם את ריבם:
 ואם תבקשו דבר אחר שפוט ישפט בקהל כפי החק:
 כי הלא בסכנה אנחנו להתחייב במרד בעבור היום הזה ודבר אין לנו לתת דין וחשבון
 על הרגשה הזאת:
 ויהי כאשר כלה לדבר כדברים האלה וישלח את הקהל:
 ואחרי אשר שקטה המהומה קרא פולוס לתלמידים ויברכם ויצא ללכת אל מקדוניה:
 ויעבר במדינות ההן ויזהר אתם בדברים רבים ויבא אל ארץ יון:
 וישב שם שלשה חדשים ויהי באמרו ללכת אל סוריא ויארבו לו היהודים ויגמר בלבו
 לשוב דרך מקדוניה:
 וילכו אתו עד לאסיא סופטרוס הברואי ומן התסלוניקים ארסטרכוס וסקונדוס וגיוס
 הדרבי וטימותיוס ומן אסיא טוכיקוס וטרופימוס:
 ואלה הלכו לפניו ויוחילו לנו בטרואס:
 ואנחנו יצאנו מן פילפי אחרי ימי חג המצות ומקץ חמשה ימים באנו באניה אליהם אל
 טרואס ונשב שם שבעת ימים:
 ויהי באחד בשבת כאשר נאספו התלמידים לבצע הלחם וידבר אתם פולוס כי אמר
 ללכת משם למחרת היום ויארך הדבר עד חצות הלילה:
 ונרות רבים היו בעליה אשר נאספנו שם:
 ובחור אחד שמו אבטוכוס ישב בחלון וירדם בהארץ פולוס את אמרתו ותגבר עליו
 שנתו ויפל מהמדור השלישי למטה וישארו מת:
 וירד פולוס ויגהר עליו ויחבקוהו ויאמר אל תבהלו כי נשמתו בו:
 ואחר עלה ויבצע הלחם ויטעם וירב לשיח אתם עד אור הבקר ויצא ללכת לדרכו:
 והם הביאו את הנער חי וינחמו עד מאד:
 ואנחנו קדמנו לרדת באניה ונעבר אסוסה למען נקח שם אתנו את פולוס כי כן צוה
 והוא חשב בלבו ללכת שמה ברגליו:
 ויפגש אתנו באסוס ונקח אתו ונבא אל מיטוליני:
 ומשם יצאנו באניה ונפגע ממחרת אל מול כיוס וביום השלישי עברנו אל סמוס ונלן
 בטרוגוליון ולמחרת באנו אל מיליטוס:
 כי פולוס אמר לעבר מעל פני אפסוס פן יצטרך להתמהמה באסיא כי אץ לבוא אם
 יוכל עד חג השבועות ירושלים:
 וממיליטוס שלח אל אפסוס ויקרא את זקני הקהלה:
 ויבאו אליו ויאמר להם אתם ידעתם איך הייתי עמכם בכל עת מן היום הראשון אשר
 דרכה רגלי באסיא:
 אשר עבדתי את האדון בכל ענוה ובדמעות הרבה ובמסות המצאות אתי בנכלי
 היהודים:

Hebrew Holy Bible New Testament

Acts 20	20	איך לא כחדתי מכם כל דבר תועלת והגדתיו לכם ולמדתי אתכם ברבים ובכל בית ובית:
Acts 20	21	ואעיד ליהודים וליוונים את התשובה לאלהים ואת האמונה באדנינו ישוע המשיח:
Acts 20	22	ועתה הנני אסיר הרוח ללכת ירושלים ואינני יודע מה יקרני שם:
Acts 20	23	אפס כי רוח הקדש מעיד בכל עיר ועיר לאמר כי מוסרות וצרות נכונו לי:
Acts 20	24	אבל לא אחוש לאחת מהנה וגם נפשי לא יקרה בעיני למען אשלים בשמחה את מרוצתי ואת השרות אשר קבלתי מאת האדון ישוע להעיד על בשורת חסד אליהם:
Acts 20	25	ועתה הנה ידע אנכי כי אתם כלכם אשר התהלכתי בקרבכם הלוך והשמע את מלכות יהוה כי לא תוסיפו עוד ראות פני:
Acts 20	26	על כן מעיד אני בכם היום הזה כי נקי אנכי מדמי כלכם:
Acts 20	27	כי לא כחדתי מהגיד לכם את עצת האלהים כלה:
Acts 20	28	לכן שמרו את נפשותיכם ואת כל העדר אשר הקים אתכם רוח הקדש לפקידים בו לרעות את עדת האלהים אשר קנה לו בדם נפשו:
Acts 20	29	כי ידע אני אשר אחרי צאתי יבואו בתוכם זאבים עזים אשר לא יחוסו על העדר:
Acts 20	30	וגם מקרבכם יקומו אנשים דברי תהפכות להטות אחריהם את התלמידים:
Acts 20	31	על כן שקדו וזכרו כי שלש שנים יומם ולילה לא חדלתי לדבר על לב כל אחד מכם בדמעות:
Acts 20	32	ועתה אחי אני מסר אתכם לאלהים ולדבר חסדו אשר לו היכלת לבנות אתכם ולתת לכם נחלה בקרב כל המקדשים:
Acts 20	33	לא חמדתי כסף איש או זהבו או לבושו:
Acts 20	34	ואתם ידעתם כי ידי אלה עבדו בעד צרכי ובעד צרכי ההלכים אתי:
Acts 20	35	ובכל הראיתי אתכם כי כן עלינו לעמל ולתמך את החלשים ולזכר את דברי האדון ישוע כי הוא אמר טוב אשר תתן משתקח:
Acts 20	36	ואחרי דברו את הדברים האלה כרע על ברכיו ויתפלל עם כלם:
Acts 20	37	ויבכו כלם בכי גדול ויפלו על צוארי פולוס וינשקו לו:
Acts 20	38	וביותר התעצבו על הדבר אשר דבר כי לא יוסיפו עוד לראות פניו וילוהו אל האניה:
Acts 21	1	ויהי כאשר נפרדנו מהם ונרד באניה ובוא דרך ישרה אל קוס וממחרת אל רודוס ומשם אל פטרה:
Acts 21	2	שם מצאנו אניה עברת אל פיניוקיא ונרד בה ונעבר:
Acts 21	3	ונרא את פני קפרוס ונעזבנה לשמאל ונעבר אל סוריא ונגיע אל צור כי שמה יציאו את מעמסת האניה:
Acts 21	4	ונמצא את התלמידים ונשב שם שבעת ימים והם אמרו אל פולוס על פי הרוח לבלתי עלות ירושלים:
Acts 21	5	ויהי אחרי מלאת לנו הימים האלה ונצא ללכת לדרכנו וילוו אתנו כלם עם נשיהם ועם טפם עד מחוץ לעיר ונכרע על ברכיו על חוף הים ונתפלל:
Acts 21	6	ונברך איש את רעהו ונעל אל האניה והמה שבו איש לביתו:
Acts 21	7	ואנחנו כלינו את דרך הים ונרד מצור אל עכו ונשאל לשלום האחים ונשב אתם יום אחד:
Acts 21	8	וממחרת נסענו פולוס ואשר אתו ונבא אל קסרין ונלך אל בית פילפוס המבשר אשר הוא אחד מן השבעה ונשב עמו:
Acts 21	9	ולו היו ארבע בנות בתולות מתנבאות:
Acts 21	10	ויהי בהיותנו שם ימים רבים וירד נביא אחד מיהודה ושמו אגבוס:
Acts 21	11	ויבא אצלנו ויקח את אזור פולוס ויאסר בו את ידיו ואת רגליו ויאמר כה אמר רוח הקדש ככה יאסרו היהודים בירושלים את האיש אשר לו האזור הזה ויסגירוהו בידי הגוים:
Acts 21	12	ויהי כאשר שמענו את זאת ונבקש ממנו אנחנו ואנשי המקום אשר לא יעלה ירושלים:
Acts 21	13	ויען פולוס ויאמר מה לכם אשר תבכו ותשברו לבבי כי נכון אנכי לא לבד להאסר כי גם למות בירושלים על שם ישוע האדון:
Acts 21	14	ולא אבה שמע ונרף ממנו לאמר רצון יהוה יעשה:
Acts 21	15	ואחרי הימים האלה נשאנו את כלינו ונעל ירושלים:
Acts 21	16	ויילכו אתנו גם תלמידים מקסרין ויביאו אתנו ללון בבית איש כתי ושמו מנסון והוא תלמיד ישן:
Acts 21	17	ויהי כבאנו ירושלים ויקבלו אתנו האחים בשמחה:
Acts 21	18	וממחרת היום נכנס פולוס עמנו אל יעקב ויבאו שמה כל הזקנים:
Acts 21	19	וישאלם לשלום ויספר אחת לאחת את אשר עשה האלהים לגוים בשרותם:
Acts 21	20	וישמעו ויהללו את האלהים ויאמרו אליו הנך ראה אחינו כמה רבבות יהודים באו

Hebrew Holy Bible New Testament

להאמין וכלם מקנאים לתורה:

Acts	21	21	והם שמעו עליך שמועה כי תלמד את כל היהודים אשר בקרב הגוים לסור ממשה באמרך כי אין עליהם למול את בניהם וללכת בחקות התורה:
Acts	21	22	ועתה מה לעשות הנה האספ יאסף המון העם כי ישמעו כי באת:
Acts	21	23	לכן עשה זאת אפוא אשר נאמר אליך:
Acts	21	24	הנה יש אתנו ארבעה אנשים אשר נדר עליהם אתם קח לך והטהר אתם ושלם ההוצאות בעדם למען אשר יגלחו את ראשם וידעו כלם כי שמועת שוא שמעו עליך וכי אתה בעצמך מתהלך בחקות התורה:
Acts	21	25	ועל דבר המאמינים בגוים כתבנו וגזרנו אשר לא ישמרו דבר מאלה רק להשמר מזבחי אלילים ומן הדם ומבשר הנחנק ומן הזנות:
Acts	21	26	ויקח פולוס את האנשים ויטהר אתם וממחרת בא אל המקדש ויגד כי מלאו ימי טהרתם עד כי הקרב קרבן כל אחד מהם:
Acts	21	27	ויהי כאשר קרבו שבעת הימים לכלות והיהודים אשר מאסיה ראו אתו במקדש ויעוררו את כל ההמון וישלחו בו את ידיהם:
Acts	21	28	ויצעקו לאמר אנשי ישראל עזרו זה הוא האיש המלמד את כל אדם אשר בכל הארץ סרה על העם הזה ועל התורה ועל המקום הזה וגם הביא אל המקדש אנשים יונים ויחלל את המקום הקדוש הזה:
Acts	21	29	כי היו ראים את טרופימוס האפסי בעיר אתו ויחשבו כי פולוס הביא אתו אל המקדש:
Acts	21	30	ותהם כל העיר וירץ העם ויקבץ ויאחזו את פולוס וימשכהו אל מחוץ למקדש ופתאם סגרו הדלתות:
Acts	21	31	והמה מבקשים להמיתו והשמועה באה אל שר האלף של הגדוד כי כל ירושלים נבוכה:
Acts	21	32	וימהר ויקח אתו אנשי צבא ושרי מאות וירץ אליהם ויהי כראותם את שר האלף ואת אנשי הצבא ויחדלו מהכות את פולוס:
Acts	21	33	ויגש שר האלף ויחזק בו ויצו לאסרו בנחשתים וישאל מי הוא זה ומה עשה:
Acts	21	34	ויענו מן העם אלה בכה ואלה בכה ולא יכל לדעת מאומה אל נכון מרב השאון ויצו להוליכו אל המצד:
Acts	21	35	ויהי כבואו עד המעלות וישארו אנשי הצבא מפני חמת העם:
Acts	21	36	כי עם רב הלך אחריו והם צעקים ואמרים הסר אתו:
Acts	21	37	וכאשר הקריב פולוס להאסף אל המצד אמר אל שר האלף התניח לי לדבר אליך דבר ויאמר הידעת יונית:
Acts	21	38	האם אינך המצרי אשר לפני הימים האלה העיר מרד והוציא המדברה ארבעת אלפים אנשי דמים:
Acts	21	39	ויאמר פולוס איש יהודי אנכי מטרסוס בן עיר קיליקיה אשר איננה בלי שם ועתה אשאלה מאתך הניחה לי לדבר אל העם:
Acts	21	40	וינח לו ויעמד פולוס על המעלות הניף ידו אל העם ותהי דממה רבה וידבר בלשון עברית ויאמר:
Acts	22	1	אנשים אחים ואבות שמעו נא את דברי התנצלותי אליכם:
Acts	22	2	ויהי כשמעם כי הוא מדבר אליהם בלשון עברית ויחשו עוד יותר:
Acts	22	3	ויאמר איש יהודי אנכי נולד בטרסוס אשר בקיליקיה ומגדל בעיר הזאת לרגלי גמליאל ומלמד לפי דקדוקי תורת אבותינו ואהי מקנא לאלהים כמכם כלכם היום:
Acts	22	4	וארדף את הדרך הזאת עד מות ואהי אסר ומסגיר לכלא אנשים ונשים:
Acts	22	5	כאשר גם יעיד עלי הכהן הגדול וכל בית הזקנים אשר מהם לקחתי מכתבים ואלך אל האחים לדמשק לאסר אף את הנמצאים שמה להביאם ירושלים למען יוסרו:
Acts	22	6	ויהי אנכי הלך וקרב לדמשק כעת צהרים ופתאם נגה עלי מסביב אור גדול מן השמים:
Acts	22	7	ואפל ארצה ואשמע קול מדבר אלי שאול שאול למה תרדפני:
Acts	22	8	ואען ואמר מי אתה אדני ויאמר אלי אני ישוע הנצרי אשר אתה רדפו:
Acts	22	9	והאנשים אשר אתי ראו את האור וייראו ואת קול המדבר אלי לא שמעו:
Acts	22	10	ואמר מה אעשה אדני ויאמר אלי האדון קום לך אל דמשק ושם יאמר לך את כל אשר צוית לעשות:
Acts	22	11	ואני לא יכלתי לראות מפני זהר האור והוא והאנשים אשר אתי הוליכוני ביד ואבא לדמשק:
Acts	22	12	ואיש חסיד כפי התורה ושמו חנניה אשר קנה לו שם טוב בקרב כל היהודים הישבים שם:
Acts	22	13	ויבא אלי ויעמד ויאמר אלי שאול אחי שוב ראה ובשעה ההיא נפקחו עיני וראיתיהו:
Acts	22	14	ויאמר אלהי אבותינו בחר בך לדעת את רצונו ולראות את הצדיק ולשמע קול מפיהו:

Hebrew Holy Bible New Testament

Acts	22	15	כי היו תהיה לו לעד אל כל בני האדם על כל אשר ראית ושמעת:
Acts	22	16	ועתה למה תתמהמה קום והטבל והתרחץ מחטאתיך בקראך בשמו:
Acts	22	17	ויהי בשובי אל ירושלים ואתפלל במקדש ותהי עלי יד יהוה:
Acts	22	18	וארא אותו מדבר אלי חושה צא במהרה מירושלים כי לא יקבלו את עדותך עלי:
Acts	22	19	ואמר הלא הם יודעים את אשר השלכתי אל הכלא והלקיתי בבתי הכנסיות את המאמינים בך:
Acts	22	20	ובהשפך דם אסטפנוס ערך אף אני עמדתי שם חפץ בהרגתו ושומר את בגדי הרגיו:
Acts	22	21	ויאמר אלי לך כי אני אל הגיום עד למרחוק אשלחך:
Acts	22	22	וישמעו אליו עד הדבר הזה וישאו את קולם ויאמרו הסירו איש כזה מעל האדמה כי איננו ראוי כי יחיה:
Acts	22	23	ויהי בהיותם צעקים ומשליכים את בגדיהם מעליהם וזרקים עפר השמימה:
Acts	22	24	ויצו שר האלף להוליכו אל המצד ויאמר לבדקו במלקות למען ידע מדוע המה ככה צעקים עליו:
Acts	22	25	ויהי כאשר אסר להכותו ברצועות ויאמר אל שר המאה העמד עליו האף רשיון לכם להכות איש רומי בלא דין ומשפט:
Acts	22	26	וילך שר המאה כשמעו את הדבר הזה ויגד לשר האלף לאמר ראה מה תעשה כי האיש הזה רומי הוא:
Acts	22	27	ויבא שר האלף ויאמר אמר לי הרומי אתה ויאמר הן:
Acts	22	28	ויען שר האלף אני בכסף רב קניתי לי משפט האזרחות הזאת ויאמר פולוס ואני אף נולדתי בה:
Acts	22	29	אז הרפו ממנו האנשים אשר באו לבדקו וגם שר האלף ירא בדעתו כי רומי הוא והוא אסר אותו:
Acts	22	30	וממחרת בקש לדעת אל נכון על מה שטנים אותו היהודים ויתר מוסרותיו ויצו להביא את ראשי הכהנים ואת כל הסנהדרין ויורד את פולוס ויעמידו בתוכם:
Acts	23	1	ויבט פולוס אל הסנהדרין ויאמר אנשים אחים בכל תמת לבבי התהלכתי לפני אלהים עד היום הזה:
Acts	23	2	ויצו חנניה הכהן הגדול את העמדים עליו להכותו על פיו:
Acts	23	3	ויאמר אליו פולוס יככה אלהים הקיר המסיד האמנם ישב אתה לדין אתי כתורה ואתה מצוה להכותי שלא כתורה:
Acts	23	4	ויאמרו העמדים שם את הכהן הגדול לאלהים תחרף:
Acts	23	5	ויאמר פולוס אחי לא ידעתי אשר הוא הכהן הגדול כי כתוב נשיא בעמך לא תאר:
Acts	23	6	ופולוס ידע כי מקצתם צדוקים ומקצתם פרושים ויצעק בתוך הסנהדרין אנשים אחים פרוש בן פרוש אנכי ועל תקות המתים ותחיתם אני נדין:
Acts	23	7	ובדברו הדבר הזה היה ריב בין הצדוקים ובין הפרושים ויחלק ההמון:
Acts	23	8	כי הצדוקים אמרים אין תחיה ואין מלאך ורוח והפרושים מודים בשניהם:
Acts	23	9	ותהי המלה גדולה ויקומו הסופרים אשר מכת הפרושים ויתוכחו לאמר לא מצאנו דבר רע באיש הזה ואם רוח דבר אליו או מלאך אל נלחמה באלהים:
Acts	23	10	והריב הולך וחזק ושר האלף דאג פן ישסעו את פולוס ויצו את אנשי הצבא לרדת ולחטף אותו מתוכם ולהכניאו אל המצד:
Acts	23	11	ובלילה ההוא נצב עליו האדון ויאמר חזק פולוס כי כאשר העידות לי בירושלים כן העד תעיד ברומי:
Acts	23	12	ויהי לפנות הבקר ויתחברו היהודים ויאסרו אסר על נפשם לאמר כי לא יאכלו ולא ישתו עד אם יהרגו את פולוס:
Acts	23	13	ומספר הבאים באלה הזאת היה יותר מארבעים:
Acts	23	14	ויגשו לא ראשי הכהנים ואל הזקנים לאמר אסר אסרנו על נפשנו לבלתי טעם מאומה עד אם יהרגו את פולוס:
Acts	23	15	ועתה הודיעו אתם והסנהדרין את שר האלף ויורידהו מחר אליכם כאלו תחפצו לדרש היטב את ענינו ואנחנו נכונים להמיתו בטרם יקרב אליכם:
Acts	23	16	וישמע בן אחות פולוס את ארבעם וילך ויבא אל המצד ויגד לפולוס:
Acts	23	17	ויקרא פולוס לאחד משרי המאות ויאמר אליו הולך את הבחור הזה אל שר האלף כי דבר לו להודיעו:
Acts	23	18	ויקחהו ויוליכהו אל שר האלף ויאמר פולוס האסיר קראני אליו ויבקש ממני להוליך אליך את הבחור הזה כי דבר לו להגיד לך:
Acts	23	19	ויאחז שר האלף בידו ויסר עמו לבדו ושאלהו מה הוא זה אשר לך להודיעני:
Acts	23	20	ויאמר כי נועצו היהודים יחדו לבקש ממך כי מחר תוריד את פולוס לפני הסנהדרין

Hebrew Holy Bible New Testament

והמה כאלו חפצים לדעת היטב את ענינו:

Acts 23	21	על אשר אסרו אסר את ענינו:
נפשם לבלתי אכל ושתות בטרם יהרגו והמה עתה עמדים ומחכים להבטחתך:		
Acts 23	22	וישלח שר האלף את הבחור ויצוהו לבלתי אמר לאיש כי גלה לו את הדבר הזה:
Acts 23	23	ויקרא לשני שרי מאות ויאמר החלצו מאתכם אנשי צבא מאתם ללכת לקסרין ופרשים
שבעים ומשכי קשת מאתם מן השעה השלישית בלילה:		
Acts 23	24	ובהמות יכינו להרכיב את פולוס למען הביאו שלם אל פיליכס ההגמון:
Acts 23	25	ויכתב אגרת וזה תכן דבריה:
Acts 23	26	קלודיוס לוסיאס אל פיליכס ההגמון האדיר שלום:
Acts 23	27	את האיש הזה תפשו היהודים ויבקשו המיתו ואבא עם אנשי הצבא ואפלטוהו מתוכם
בשמעי כי רומי הוא:		
Acts 23	28	ובאשר חפצתי לדעת על מה שמנו אתו הורדתיו אל הסנהדרין שלהם:
Acts 23	29	ואמצא כי שטנו אתו על דברי שאלות דתם ולא על דבר אשר יהיה עליו חייב מיתה או
מוסרות:		
Acts 23	30	ועתה הנה הגד לי שהיהודים מתנכלים באיש הזה ואשלחוהו אליך מיד וגם את שטניו
צויתי לבוא ולהגיש שטנתם לפניך ואתה שלום:		
Acts 23	31	ויקחו אנשי הצבא את פולוס כאשר צוו ויביאוהו לילה אל אנטפטרס:
Acts 23	32	וממחרת הניחו את הפרשים ללכת אתו וישבו למצד:
Acts 23	33	והמה באו אל קסרין ויתנו את האגרת בידי ההגמון ויעמידו לפניו גם את פולוס:
Acts 23	34	ויהי כקרא ההגמון את האגרת וישאל מאי זה מדינה הוא ויהי כשמעו כי הוא מקיליקיא
ויאמר:		
Acts 23	35	אשמע את דברך בבוא גם שטניך הנה ויצו לשמרו בבית המשפט אשר להורדוס:
Acts 24	1	וירד חנניה הכהן הגדול אחרי חמשת ימים ואתו הזקנים וטרטולוס איש דברים ויודיעו
את ההגמון את דבר ריבם עם פולוס:		
Acts 24	2	ויהי כאשר קראו לו ויחל טרטולוס לשטנו ויאמר:
Acts 24	3	את אשר ישבנו על ידך בשלום רב ואשר נעשו תקנות רבות לעם הזה בהשגחתך נקבל
על כל פנים ובכל מקום בכל תודה פיליכס האדיר:		
Acts 24	4	אך לבלתי הלאותך הרבה אתחנן אליך אשר תשמענו בקצר דברינו כחמלתך:
Acts 24	5	כי מצאנו את האיש הזה כקטב ומגרה מדינים בין כל היהודים על פני תבל והוא ראש
כת הנצרים:		
Acts 24	6	והוא גם נסה לחלל את המקדש ונתפש אותו ונחפץ לשפטו על פי תורתנו:
Acts 24	7	ויבא עלינו לוסיאס שר האלף ברב כח ויחטפהו מידינו:
Acts 24	8	ויצו את שטניו כי בוא יבאו לפניך ואתה כי תחקר אתו תוכל לדעת מפיהו את כל
הדברים האלה אשר אנחנו טענים עליו:		
Acts 24	9	וימלאו היהודים את דבריו לאמר כי כן הוא:
Acts 24	10	וירמזו ההגמון אל פולוס לדבר ויען ויאמר יען אשר ידעתי כי זה כמה שנים שופט אתה
לעם הזה הנני מצטדק בלב בטוח על עניני:		
Acts 24	11	אתה תוכל לדעת אשר לא עברו יותר משנים עשר יום מעת עלותי ירושלים להשתחוות:
Acts 24	12	ולא במקדש מצאוני מתוכח עם איש או מעורר מהומה בעם ולא בבתי הכנסיות ולא
בעיר:		
Acts 24	13	גם אין ביכלתם להוכיח עלי את אשר עתה הם שטנים אותי:
Acts 24	14	אבל את זאת מודה אני לפניך כי בדרך ההיא אשר יקראה בשם כת בה אני עבד את
אלהי אבותינו בהאמיני בכל הכתוב בתורה ובנביאים:		
Acts 24	15	ותקוטי לאלהים אשר גם הם יחכו לה זאת היא כי עתידה להיות תחית המתים לצדיקים
ולרשעים:		
Acts 24	16	ובזאת גם עמלתי להיות תמים לב לאלהים ולאדם תמיד:
Acts 24	17	ומקץ שנים רבות באתי להביא נדבות לעמי ולהקריב קרבן:
Acts 24	18	ואהי מטהר במקדש לא בהמון עם ולא במהומה וכן מצאוני אנשים יהודים מאסיא:
Acts 24	19	אשר עליהם היה לעמד הנה לפניך ולענות בי אם היה להם דבר נגדי:
Acts 24	20	או אלה ידברו נא המה מה מצאו בי עול בעמדי לפני הסנהדרין:
Acts 24	21	בלתי אם הדבר האחד ההוא אשר קראתי בעמדי בתוכם כי על תחית המתים אני נדון
היום לפניכם:		
Acts 24	22	ויהי כשמע פיליכס את הדברים האלה ויאחר את דינם לעת אחרת כי עניני הדרך הזאת
נודעו לו היטב ויאמר ברדת אלי לוסיאס שר האלף אשפט על דברכם:		
Acts 24	23	ויצו את שר המאה לשום אתו במשמר ולתת לו רוחה ולבלתי מנע איש ממידעיו משרת

Hebrew Holy Bible New Testament

אתו ומבוא אליו:

- Acts 24 24 אחר ימים אחדים בא פיליכס עם אשתו דרוסלה והיא יהודית וישלח לקרא לפולוס וישמע אתו על דבר האמונה במשיח:
- Acts 24 25 ויהי כדברו על הצדק והפרישות ועל הדין העתיד לבוא ויחרד פיליכס ויען עתה זה לך ולכשאפנה אשוב לקרא לך:
- Acts 24 26 והוא מקוה כי פולוס יתן לו שחד למען יתירהו ובעבור זה קרא לו פעמים הרבה וידבר עמו:
- Acts 24 27 ויהי מקץ שנתיים ימים ויקם פרקיוס פסטוס תחת פיליכס ופיליכס חפץ להתרצות אל היהודים ויעזב את פולוס חבוש בבית האסורים:
- Acts 25 1 ויבא פסטוס אל המדינה ויעל אחרי שלשת ימים מקסרין לירושלים:
- Acts 25 2 והכהן הגדול וראשי היהודים הודיעהו את ריבם עם פולוס:
- Acts 25 3 ויפצרו בו וישאלו ממנו לעשות חסד עמהם להביאו ירושלים והמה מתנכלים אתו להמיתו בדרך:
- Acts 25 4 ויען אותם פסטוס כי עצור פולוס בקסרין וכי גם הוא ישוב שמה בקרוב:
- Acts 25 5 ויאמר לכן ירדו אתי העצומים שבכם ואם יש מאומ באיש הזה יענו בו:
- Acts 25 6 וישב בתוכם יותר מימים עשרה וירד אל קסרין וממחרת ישב על כסא המשפט ויצו להביא את פולוס:
- Acts 25 7 הוא בא והיהודים אשר ירדו מירושלים סבבהו ויאשימו את פולוס באשמות רבות וקשות אשר לא יכלו להוכיח:
- Acts 25 8 והוא הצטדק לאמר לא חטאתי במאומה לא לדת היהודים ולא למקדש ולא לקיסר:
- Acts 25 9 ופסטוס חפץ להתרצות אל היהודים ויען את פולוס ויאמר התחפץ לעלות ירושלים להשפט על אלה לפני שמה:
- Acts 25 10 ויאמר פולוס לפני כסא משפט הקיסר אני עמד ושם נכון לי להשפט לא הרעתי ליהודים כאשר ידעת היטב גם אתה:
- Acts 25 11 אם הרעתי ויש בי דבר משפט מות כל אחשך נפשי ממות ואם אין בי מאומה מכל אשר הם ענים בי איש לא יוכל להסגירני אל ידם את הקיסר אני קורא לדיני:
- Acts 25 12 ויועץ פסטוס עם יועציו ויען אתו לאמר את הקיסר קראת אל הקיסר תלך:
- Acts 25 13 ויהי אחרי ימים וירדו המלך אגרפס וברניקה אל קסרין לשאל לשלום פסטוס:
- Acts 25 14 ויהי כי ארכו להם הימים שם ויספר פסטוס למלך את ריב פולוס לאמר יש פה איש אשר פיליכס הניחו אסור:
- Acts 25 15 ובהיותי בירושלים דברו אלי ראשי הכהנים וזקני היהודים על אדותיו ויבקשו ממני לחרץ משפטו:
- Acts 25 16 ואען אותם כי אין מנהג הרומיים למגן איש לאבד בטרם יעמד הנשטן לנכח שטניו ונתן לו מקום להצטדק מן השטנה:
- Acts 25 17 ולכן כאשר באו הנה יחד חשתי ולא התמהמהתי כי ממחרת היום ישבתי על כסא המשפט ואצוה להביא את האיש:
- Acts 25 18 ויעמדו עליו שטניו ולא הביאו עליו דבר רע מאשר הייתי חשד אתו:
- Acts 25 19 רק היו להם דברי ריבת לנגדו על עבודת אלהיהם ועל מת אחד ישוע שמו אשר אמר עליו פולוס כי הוא חי:
- Acts 25 20 ותכבד בעיני השאלה הזאת ואמר החפץ אתה ללכת ירושלים ולהשפט שם על אלה:
- Acts 25 21 אבל פולוס שאל להניחו במשמר עד צאת משפטו מלפני אגוסטוס ואצוה לשמרו עד אשר אשלח אתו אל הקיסר:
- Acts 25 22 ויאמר אגרפס אל פסטוס גם אני חפץ לשמע את האיש ויאמר מחר תשמענו:
- Acts 25 23 ויהי ממחרת כבוא אגרפס וברניקה בהוד גדול ויבאו אל אלם המשמעת המה ושרי האלף ונגידי העיר ויצו פסטוס ויביאו את פולוס:
- Acts 25 24 ויאמר פסטוס אגרפס המלך וכל האישים אשר אתם פה אתנו הנכם ראים את האיש אשר בעבורו פגעו בי כל המון היהודים גם בירושלים וגם פה ויצעקו כי אינו בדין שיחיה עוד:
- Acts 25 25 ואני כאשר הכרתי כי לא עשה דבר לחיבו מיתה והוא גם הוא קרא את אגוסטוס לדין יעצתי לשלח אתו שמה:
- Acts 25 26 אך אין לי לכתב עליו דבר נכון לאדנינו ובעבור זאת הביאתיו לפניכם וביותר לפניך המלך אגרפס למען יחקר וידעתי מה אכתב:
- Acts 25 27 כי לא יתכן בעיני לשלוח אסיר מבלי הודיע גם את עלילת הדברים אשר שמו לו:
- Acts 26 1 ויאמר אגרפס אל פולוס נתן לך לדבר בעד נפשך אז יצטדק פולוס ויושט את ידו ויאמר:
- Acts 26 2 מאשר אני את נפשי המלך אגרפס כי לפניך אצטדק היום על כל אשר שטנים אתי

Hebrew Holy Bible New Testament

היהודים:

- Acts 26 3 כי אתה ידע היטב כל המנהגים והשאלות אשר בין היהודים ועל כן אשאלה מאתך לשמע אתי כארץ רוחך:
- Acts 26 4 הנה את דרכי מנעורי אשר התהלכתי בה מאז בתוך עמי ובירושלים ידעים אותה כל היהודים:
- Acts 26 5 כי מימים ראשונים ידעוני אם ירצו להעיד כי כפרוש התנהגתי על פי הכת המקפדת ביותר בעבודתנו:
- Acts 26 6 ועתה אני עמד להשפט על תקות ההבטחה אשר הבטיחה האלהים את אבותינו:
- Acts 26 7 ואשר שנים עשר שבטינו מיחלים להגיע לה בעבדם את יהוה תמיד יומם ולילה על דבר התקווה הזאת אגרפס המלך שטנים אותי היהודים:
- Acts 26 8 מדוע יפלא בעיניכם כי האלהים יחיה מתים:
- Acts 26 9 הן לפני אני חשבתי צדקה לצרר את שם ישוע הנצרי עד מאד:
- Acts 26 10 כאשר עשיתי בירושלים וגם קדושים רבים אני הסגרתי לבתי כלאים ברשיון אשר קבלתי מאת הכהנים הגדולים וכשנהרגו הסכמתי:
- Acts 26 11 ובכל בתי הכנסיות יסרתי אתם פעמים רבות ואנסתים לגדף ואתהוללה בם עד מאד וארדפם עד לערים אשר חוצה לארץ:
- Acts 26 12 ויהי בלכתי על זאת לדמשק ברשיון הכהנים הגדולים ובמצותם:
- Acts 26 13 והנה אדני המלך בצהרים בדרך ראיתי אור צח מזהר השמש אשר משמים נגה עלי מסביב ועל ההלכים אתי:
- Acts 26 14 ונפל כלנו ארצה ואשמע קול מדבר אלי בלשון עברית לאמר שאול שאול למה תרדפני קשה לך לבעט בדברנות:
- Acts 26 15 ואמר מי אתה אדני ויאמר אנכי ישוע אשר אתה רדף:
- Acts 26 16 אבל קום ועמד על רגליך כי לבעבור זאת נראיתי אליך לבחר בך למשרת ולעד על אשר ראית ועל אשר אראך:
- Acts 26 17 בהצילי אותך מן העם ומן הגוים אשר אשלחך עתה אליהם:
- Acts 26 18 לפקח את עיניהם למען ישובו מחשך לאור ומיד השטן אל האלהים וימצאו באמונתם בי את סליחת החטאים ואת הנחלה בתוך המקדשים:
- Acts 26 19 על כן המלך אגרפס לא המריתי את המראה אשר ראיתי מן השמים:
- Acts 26 20 כי אם קראתי ראשונה לישיב דמשק וירושלים ובכל ארץ יהודה וגם לגוים כי ינחמו וישובו אל האלהים ויעשו מעשים ראויים לתשובה:
- Acts 26 21 ובגלל הדבר הזה תפשו אתי היהודים במקדש ויבקשו להמיתני:
- Acts 26 22 והאלהים היה בעזרי ועד היום הזה עמד אני ומעיד לפני קטן וגדול ואינני מדבר דבר זולתי אשר דברו הנביאים ומשה כי עתידות הנה להיות:
- Acts 26 23 כי המשיח מענה הוא וכי ראשון הוא לקמים מן המתים להפיץ אור בעם ובגוים:
- Acts 26 24 ויהי הוא מצטדק כזאת ויען פסטוס בקול גדול לאמר הנך משתגע פולוס רב הלמוד הביאך לידי שגעון:
- Acts 26 25 ויאמר פולוס אינני משגע פסטוס האדיר כי אם דברי אמת וטעם אביע:
- Acts 26 26 כי המלך יודע את אלה ועל זאת גם בבטחון אני מדבר אליו יען אשר לא אאמין כי נעלם ממנו דבר מן הדברים האלה כי לא בקרן זוית נעשתה זאת:
- Acts 26 27 המלך אגרפס המאמין אתה בנביאים ידעתי כי מאמין אתה:
- Acts 26 28 ויאמר אגרפס אל פולוס עוד מעט ופתיתני להיות נצרי:
- Acts 26 29 ויאמר פולוס אבקשה מאלהים אשר אם במעט ואם בהרבה לא אתה לבדך כי גם כל השמעים אותי יהיו כמוני זולתי המוסרות האלה:
- Acts 26 30 ויהי בדברו הדבר הזה ויקם המלך וההגמון וברניקה והישבים אתם:
- Acts 26 31 ויסורו החדרה וידברו איש אל רעהו לאמר האיש הזה לא עשה דבר אשר יהיה עליו חיב מיתה או מוסרות:
- Acts 26 32 ויאמר אגרפס אל פסטוס האיש הזה יוכל להפטר לולא קרא את הקיסר לדינו:
- Acts 27 1 וכאשר נגמר הדין כי נעבר באניה אל איטליא מסרו את פולוס ומקצת אסירים אחרים אל שר המאה לגדוד אגוסטוס ושמו יוליוס:
- Acts 27 2 ונרד אל אניה אדרמטית נכנים לבוא על פני חוף אסיא ונעבר הימה ויהי אתנו ארסטרקוס מוקדון מן תסלוניקי:
- Acts 27 3 וממחרת הגענו אל צידון ויוליוס עשה עם פולוס חסד וינח לו ללכת אל מידעיו להעזר בידם:
- Acts 27 4 ונלך משם ונעבר בסביבות קפרוס כי הרוחות היו לנגדנו:
- Acts 27 5 ונעבר את הים אשר לפני קיליקיא ופמפוליא ונבא אל מורא אשר בלוקיא:

Hebrew Holy Bible New Testament

Acts	27	6	וימצא שם שר המאה אניה אלכסנדרית באה לאיטליא ויעבירונו לתוכה:
Acts	27	7	והאניה הלכה בכבדות ימים רבים ואחרי אשר יגענו ובאנו אל מול קנידוס לא הניחנו הרוח לחתר אל היבשה ונעבר מצד לקריטי על פני הר סלמוני:
Acts	27	8	ואחרי אשר עברנו בתלאות באנו למקום אחד נקרא קלימני אשר קרובה לו עיר ושמה לסיא:
Acts	27	9	ויהי מקץ ימים רבים כאשר באה עת הסכנה לירדי הים כי גם הצום כבר עבר ויזהר אתם פולוס:
Acts	27	10	ויאמר אליהם אנשים ראה אני כי הליכתנו תהיה אך מרי ונזק גדול לא לבד למעמסה ולאניה כי אם גם לנפשותינו:
Acts	27	11	ושר המאה לא שמע אל דברי פולוס כי אם אל רב החבל ואל בעל האניה:
Acts	27	12	ובאשר החוף איננו טוב לעמד בו בימי הסתיו יעצו הרבים לעבר משם לאמר אולי נוכל הגיע לפיניכס וישבנו שם בימי הסתיו והוא חוף בקריטי פונה דרך הדרום מערבה ודרך הצפון מערבה:
Acts	27	13	ורוח נשבת לאט מדרום ויחשבו כי תצלח עצתם בידם ויעלו העוגין ויעברו לעמת שפת קריטי:
Acts	27	14	ויהי כמעט אחרי כן ותפגע בה רוח נחשל הנקראה אוריקלדיון:
Acts	27	15	ותטרף האניה ולא יכלה לעמד נגד הרוח ונרף ידינו ממנה וננדף:
Acts	27	16	ותרץ האניה אל עבר אי קטן הנקרא קלודה וכמעט לא יכלנו לאחז העברה:
Acts	27	17	ואחרי משכם אותה אליהם ויקחו לעזר את כל אשר השיגה ידם ויחשבו את דפני האניה ומיראתם פן יפלו אל בין רכסי החול הורידו את כלי המפרש וכה נדפו:
Acts	27	18	ויהי הסער הולך וסער עלינו וממחרת הטילו את המעמסה אל הים:
Acts	27	19	וביום השלישי הטלנו בידינו את כלי האניה אל הים:
Acts	27	20	ויהי ימים רבים גם השמש גם הכוכבים לא נראו והסערה חזקה עלינו עד מאד ותכרת ממנו כל תקות ישועה:
Acts	27	21	ופולוס עמד בתוכם אחרי האריכם בצום ויאמר אנשים לו שמעתם אלי ולא יצאתם מקריטי כי אז לא קרנו הנזק הזה במריכם:
Acts	27	22	ועתה אני אמר אליכם חזקו ואמצו כי לא תאבד נפש מכם בלתי הספינה לבדה:
Acts	27	23	כי בלילה הזה נצב עלי מלאך האלהים אשר לו אנכי ואשר אני עבד אתו:
Acts	27	24	ויאמר אל תירא פולוס עליך עוד לעמד לפני הקיסר ועתה הנה נתן לך האלהים את כל ההלכים אתך באניה:
Acts	27	25	על כן אנשים חזקו ואמצו כי מאמין אני לאלהים כי כן יהיה כאשר נאמר אלי:
Acts	27	26	אך השלך נשלך אל אחד האיים:
Acts	27	27	ויהי כבוא ליל ארבעה עשר לטלטולנו בים אדריה כחצות הלילה ויחשבו המלחים כי קרבה להם יבשת:
Acts	27	28	ויורידו את האנך וימצאו עמק הים עשרים קומה ויעברו מעט ויוסיפו להוריד את האנך וימצאו קומות חמש עשרה:
Acts	27	29	וייראו פן יפגעו בשני הסלעים וישליכו מעל אחורי האניה ארבעה עוגינים אל הים ויכספו לאור היום:
Acts	27	30	והמלחים בקשו לברח מן האניה ויורידו את העברה אל הים באמרם כי יש את נפשם לשלח עוגינים גם מראש האניה:
Acts	27	31	ויאמר פולוס אל שר המאה ואל אנשי הצבא לאמר אם אלה לא ישבו אתנו באניה לא תוכלו אתם להושע:
Acts	27	32	ויקצצו אנשי הצבא את חבלי העברה ויתנוה לנפול:
Acts	27	33	והבקר טרם יאור ופולוס מבקש מכלם לטעם לחם לאמר היום יום ארבעה עשר אשר חכיתם צמים ולא טעמתם מאומה:
Acts	27	34	על כן קרא אני אתכם לטעם לחם כי הוא למחיתכם כי איש איש מכם לא יפל משערת ראשו ארצה:
Acts	27	35	הוא דבר את הדברים האלה והוא לקח את הלחם ויודה לאלהים לפני כלם ויבצע ויחל לאכל:
Acts	27	36	ויאמץ לב כלם ויטעמו אכל גם המה:
Acts	27	37	ואנחנו כל נפש אשר באניה מאתים ושבעים ושש:
Acts	27	38	ויאכלו לשבעה ויקלו מעל האניה ויטילו את הצדה אל הים:
Acts	27	39	הבקר אור ולא הכירו את הארץ אבל ראו כמפרץ וחוף לו ויועצו לנהג אליו את האניה אם יוכלו:
Acts	27	40	ויגדעו את העוגינים ויעזבו לים ויתירו גם את מיתרי המנהיג ויפרשו מפרש התרן אל פני הרוח ויבקשו לבא אל החוף:

Hebrew Holy Bible New Testament

Acts 27	41	ויפגעו במקום אשר הים משני עבריו ותדבק בו האניה ותעמד ראשה לא ינוע ואחוריה נשברו משאון הגלים:
Acts 27	42	ותהי עצת אנשי הצבא להמית את האסירים פן ישחה איש מהם וימלט:
Acts 27	43	ושר המאה חפץ להציל את פולוס וינא את עצתם ויאמר מי ידע לשחות ירד ויעבר ליבשה בראשנה והנשאים אלה על קרשים ואלה על שברי האניה:
Acts 27	44	ויהי כן וימלטו כלם אל היבשה:
Acts 28	1	וכאשר נמלטנו נודע לנו כי שם האי מליטי:
Acts 28	2	והנכרים לא המעיטו חסדם עמנו כי בערו אש ויאספו את כלנו אליהם מפני הגשם היורד ומפני הקר:
Acts 28	3	ופולוס אסף לו ערמת קצים וישם על המוקד ומן החם יצא אפעה ויאחז בידו:
Acts 28	4	ויראו הנכרים את החיה תלויה על ידו ויאמרו איש אל רעהו אכן רצח האיש הזה אשר הנקמה לא הניחה לו לחיות אף כי נמלט מן הים:
Acts 28	5	והוא נער את החיה מעל ידו אל תוך האש ולא הרעה לו מאומה:
Acts 28	6	והם הוחילו אשר יצבה גופו או אשר יפל מת פתאם ויחילו עד בוש והנה לא קרהו כל אסון ויהפך לבם ויאמרו כי אלהים הוא:
Acts 28	7	ובסביבו המקום ההוא היו שדות אשר לראש אנשי האי ושמו פובליוס הוא הביא אתנו לביתו ויכלכל אתנו בטובו שלשת ימים:
Acts 28	8	ואבי פובליוס מוטל למשכב בקדחת ובמחלה המעים ויבא אליו פולוס ויתפלל וישם עליו את ידיו וירפאהו:
Acts 28	9	ואחרי המעשה הזה באו גם החלים האחרים אשר באי וירפאו:
Acts 28	10	ויכבדנו כבוד גדול ובלכתנו משם ספקו לנו די צרכנו:
Acts 28	11	ואחרי שלשת חדשים עברנו משם באניה אלכסנדריה אשר ישבה באי בימי הסתו ואות דגלה התאומים:
Acts 28	12	ונבא אל סרקוסא ונשב שם שלשת ימים:
Acts 28	13	משם סבנו ונבא אל רגיון ובנשב רוח דרומית ביום המחרת באנו ביום השני אל פוטילי:
Acts 28	14	ושם מצאנו אחים ויבקשו ממנו לשבת אתם שבעת ימים ובכן הלכנו אל רומי:
Acts 28	15	וישמעו האחים את בואנו ויצאו משם לקראתנו עד לשוק אפיס ועד לשלשת החניות וירא אתם פולוס ויודה לאלהים ויתחזק:
Acts 28	16	ואחר באנו אל רומי העביר שר המאה את האסירים אל שר הצבא ולפולוס הניחו לשבת לבדו עם איש הצבא השמר אותו:
Acts 28	17	ויהי אחרי שלשת ימים ויקרא פולוס אליו את ראשי היהודים ויקהלו אליו ויאמר אליהם אנשים אחים אף כי לא מעלתי מעל בעמנו ובחקות אבותינו אסרוני בירושלים וימסרוני לידי הרומיים:
Acts 28	18	והם אחרי חקרו אתי אמרו לפטרני כי לא נמצא בי משפט מות:
Acts 28	19	והיהודים קמו בי ואאנס לקרא את הקיסר לדיני אך אין נפשי לשטון את עמי בדבר:
Acts 28	20	ובעבור זאת קראתי לכם לראותכם ולדבר עמכם כי בגלל תקות ישראל אסור אני בכבל הזה:
Acts 28	21	ויאמרו אליו לא קבלנו על אדוניתך אגרות מארץ יהודה ולא בא הנה אחד מן האחים אשר הגיד או דבר עליך דבר רע:
Acts 28	22	אמנם חפצים אנחנו לשמע את אשר בלבבך כי נודע לנו אשר בכל מקום יריבו אל הכת הזאת:
Acts 28	23	וישימו לו יום מועד ויבאו אליו רבים אל מלונו ויעד בהם ויבאר את מלכות אלהים ויוכח להם עניני ישוע מתורת משה ומן הנביאים מבקר עד ערב:
Acts 28	24	ויש אשר שמעו אל דבריו ויש אשר לא האמינו:
Acts 28	25	ויחלקו בדעתם ויסורו ללכת לדרכם בדבר פולוס הדבר האחד הזה היטב דבר רוח הקדש לאבותינו בפי ישעיהו הנביא לאמר:
Acts 28	26	לך ואמרת לעם הזה שמעו שמעו ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו:
Acts 28	27	כי שמן לב העם הזה ואזניו כבדו ואת עיניו השע פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפאתיו:
Acts 28	28	לכן דעו כי לגוים נשלחה תשועת אלהים והמה ישמעו:
Acts 28	29	ויהי בדברו זאת הלכו מאתו היהודים ויתוכחו הרבה איש עם רעהו:
Acts 28	30	ופולוס ישב שנתים ימים בביתו אשר שכר לו ויקבל את כל הבאים אליו:
Acts 28	31	ויקרא את מלכות האלהים וילמד את דרכי ישוע המשיח אדנינו בכל בטחון לבו ואין מנע:

Hebrew Holy Bible New Testament

Romans

Rom	1	1	פולוס עבד ישוע המשיח מקרא להיות שליח ונבדל לבשורת אלהים:
Rom	1	2	אשר הבטיחה מלפנים ביד נביאיו בכתבי הקדש:
Rom	1	3	על דבר בנו הנולד מזרע דוד לפי הבשר:
Rom	1	4	אשר הוכן לבן האלהים בגבורה לפי רוח הקדשה בתחיתו מבין המתים הוא ישוע המשיח אדנינו:
Rom	1	5	אשר בידו קבלנו חן ושליחות להקים משמעת האמונה בכל הגוים למען שמו:
Rom	1	6	אשר בתוכם הנכם גם אתם קרואי ישוע המשיח:
Rom	1	7	לכל אשר ברומי ידידי אלהים וקרואים להיות קדושים חסד ושלום לכם מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח:
Rom	1	8	בראשונה אודה לאלהי בישוע המשיח על כלכם אשר ספר אמונתכם בכל העולם:
Rom	1	9	כי האלהים אשר אני עבד אתו ברוחי בבשורת בנו לעד לי כי תמיד אני מזכיר אתכם:
Rom	1	10	בהעתיירי בתפלותי בכל עת למען אשר רק הפעם אצליח ברצון אלהים לבוא אליכם:
Rom	1	11	כי נכסף נכספתי לראותכם ולחלק לכם אי זו מתת רוח למען תתחזקי:
Rom	1	12	והוא להתנחם עמכם זה בזה באמונה אשר לכם וגם לי:
Rom	1	13	ולא אכחד מכם אחי כי פעמים רבות שמתי על לבי לבוא אליכם אך נמנע ממני עד הנה למען אמצא פרי גם בכם כמו ביתר הגוים:
Rom	1	14	מחייב אנכי ליונים וגם ללעזים לחכמים וגם לפתאים:
Rom	1	15	לכן נדבני לבי להשמיע את הבשורה גם אתכם אשר ברומי:
Rom	1	16	כי אינני בוש מבשורת המשיח באשר גבורת אלהים היא לתשועת כל המאמין ליהודי בראשונה וכן גם ליוני:
Rom	1	17	כי תגלה בה צדקת אלהים מאמונה אל אמונה ככתוב וצדיק באמונתו יחיה:
Rom	1	18	כי נגלה חרון אלהים מן השמים על כל רשעת בני אדם ועולתם אשר יעצרו את האמת בעולה:
Rom	1	19	יען אשר דעת האלהים גלויה בקרבם כי האלהים הודיעם אותה:
Rom	1	20	כי מהותו הנעלמה היא כחו הנצחי ואלהותו מעת נברא העולם תודע במעשים ותראה לבלתי היות להם להתנצל:
Rom	1	21	יען בדעתם את האלהים לא כבדהו כאלהים וגם לא הודו לו כי אם הלכו אחרי ההבל במועצותיהם ויחשך לבם הנבער:
Rom	1	22	ובאמרם חכמים אנחנו היו לכסילים:
Rom	1	23	וימירו את כבוד האלהים אשר איננו נפסד בדמות צלם אדם הנפסד צלם כל עוף והולך על ארבע ורמש האדמה:
Rom	1	24	על כן גם נתנם האלהים לטמאה בתאות לבם לנבל גויותיהם איש את רעהו:
Rom	1	25	אשר המירו אמת האלהים בכזב ויעבדו ויעבדו את הבריה תחת בראה המברך לעולמים אמן:
Rom	1	26	בעבור זאת נתנם האלהים לתאות בושה כי נשיהם החליפו את התשמיש כדרך בשלא כדרך:
Rom	1	27	וכן גם הזכרים עזבו את תשמיש האשה כדרכה ויחמו זה בזה בתשוקתם ויעשו תועבה זכר עם זכר ויקחו שכר משובתם הראוי להם בעצם גופם:
Rom	1	28	וכאשר מאסו להשיג האלהים בדעת נתנם האלהים בידי דעה נמאסה לעשות את אשר לא יתכן:
Rom	1	29	וירב בקרבם כל חמס זנות ורשע בצע ואון וימלאו קנאה ורצח ומריבה ומרמה ותהפכות:
Rom	1	30	הלכי רכיל ומלשינים שנאי אלהים וגאים וזדים והוללים וחשבי און ואינם שמעים בקול אבותם:
Rom	1	31	נבערים מדעת ובגדים אכזרים נטרי שנאה ולא רחמנים:
Rom	1	32	יודעים המה את משפט אלהים כי עשי אלה בני מות הם ולא לבד שיעשו את אלה כי גם רצתה נפשם בעשיהם:
Rom	2	1	לכן אין לך התנצלות אתה בן אדם הן תהיה מי שתהיה כי במה שתדין את חברך תחייב את נפשך באשר אתה הדין תעשה כמעשהו:
Rom	2	2	וידענו כי משפט אלהים כפי האמת על עשי אלה:
Rom	2	3	ואתה בן אדם הדין את אשר פעלו כאלה ועשית כמעשיהם התחשב להמלט ממשפט האלהים:
Rom	2	4	או התבזז לעתרת טובו ולחמלתו ולארך רוחו ולא תתבונן כי טובת האלהים תדריך אתך

Hebrew Holy Bible New Testament

לתשובה:

Rom 2 5 ובקשי לבבך הממאן לשוב תצבר לך עברה אל יום עברת האלהים ועת הגלות צדקת

משפטו:

Rom 2 6 אשר ישלם לאיש כמעשהו:

Rom 2 7 למתמידים בעשות הטוב ומבקשים את הכבוד וההדר ואת אשר איננו עבד יתן את חייו

העולמים:

Rom 2 8 ועל בני המרי ואשר לא ישמעו לאמת כי אם לעולה שמעו חרון אף וחמה:

Rom 2 9 צרה ומצוקה על כל נפש אדם עשה הרע על היהודי בראשונה וכן גם על היוני:

Rom 2 10 וכבוד והדר ושלוה לכל עשה הטוב ליהודי בראשונה וכן גם ליוני:

Rom 2 11 כי אין משא פנים עם האלהים:

Rom 2 12 כי כל אלה אשר חטאו בלי תורה גם בבלי תורה יאבדו ואשר חטאו בתורה גם על פי

התורה ישפטו:

Rom 2 13 כי לא שמעי התורה צדיקים לפני האלהים כי אם עשי התורה הם יצדקו:

Rom 2 14 כי הגוים אשר אין להם תורה בעשותם כדברי התורה מאליהם גם באין תורה הם תורה

לנפשם:

Rom 2 15 בהראותם מעשה התורה כתוב על לבם ודעתם מעידה בהם ומחשבותם בקרבם

מחיבות זאת את זאת או גם מזכות:

Rom 2 16 ביום אשר ישפט האלהים את כל תעלמות בני האדם ביד ישוע המשיח כפי בשורת:

Rom 2 17 הן אתה נקרא בשם יהודי ונשענת על התורה והתהללת באלהים:

Rom 2 18 וידעת הראוי ובהיותך מלמד בתורה תבין בין טוב לרע:

Rom 2 19 ובטחת בנפשך להיות מוליך העורים ואור להלכים בחשך:

Rom 2 20 מיסר לחסרי לב ומורה הפתאים ויש לך צורת המדע והאמת בתורה:

Rom 2 21 ואתה אשר תורה אחרים את נפשך לא תורה אמרת לא תגנב והנך גנב:

Rom 2 22 אמרת לא תנאף ואתה נאף תשקץ את האלילים ואתה גזל את הקדש:

Rom 2 23 תתהלל בתורה ותנבל את האלהים בעברך את התורה:

Rom 2 24 כי שם האלהים בגללכם מחלל בגוים כאשר כתוב:

Rom 2 25 הן המילה מועילה אם תשמר את התורה אבל אם עבר אתה את התורה אז מילתך

היתה לך לערלה:

Rom 2 26 לכן אם ישמר הערל את משפטי התורה הלא תחשב לו ערלתו למילה:

Rom 2 27 והערל מלדה המקים את התורה הלא הוא ידין אתך אשר יש לך הכתב והמילה ועברת

את התורה:

Rom 2 28 כי לא הנראה מחוץ הוא היהודי ולא הנראה מחוץ בבשר היא המילה:

Rom 2 29 כי אם אשר בפנים הוא יהודי ומילה היא אשר בלב כפי הרוח ולא כפי הכתב אשר לא

מבני אדם תהלתו כי אם מאת האלהים:

Rom 3 1 ועתה מה הוא יתרון היהודי ומה היא תועלת המילה:

Rom 3 2 הרבה מכל פנים בראשון כי הפקדו בידם דברי אלהים:

Rom 3 3 כי מה הוא אם מקצתם לא האמינו היבטל חסרון אמונתם את אמונת אלהים:

Rom 3 4 חלילה אבל יהי האל הוא הנאמן וכל האדם כזב ככתוב למען תצדק בדברך תזכה

בשפטך:

Rom 3 5 ואם עולתנו תרומם את צדקת האלהים מה נאמר הכי יש עול באלהים המשלח חרון

אפו לפי דרך בני אדם אנכי מדבר:

Rom 3 6 חלילה שאם כן איך ישפט האלהים את העולם:

Rom 3 7 כי אם על ידי כזבי תרבה ותפרץ אמת אלהים לתהלתו למה זה אני אשפט עוד כחוטא:

Rom 3 8 ולא נעשה כדבר מחרפינו ומקצת מוציאי דבה עלינו לאמר הנה אמרים נעשה הרע

למען יצא הטוב אשר דינם יבא עליהם בצדק:

Rom 3 9 ועתה מה הוא היש לנו מעלה יתרה לא במאומה כבר הוכחנו כי גם היהודים גם היונים

כלם הם תחת החטא:

Rom 3 10 ככתוב אין צדיק אין גם אחד:

Rom 3 11 אין משכיל אין דרש את אלהים:

Rom 3 12 הכל סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד:

Rom 3 13 קבר פתוח גרונם לשונם יחליקון חמת עכשוב תחת שפתימו:

Rom 3 14 אשר אלה פיהם מלא ומררות:

Rom 3 15 רגליהם ימהרו לשפך דם:

Rom 3 16 שד ושבר במסלותם:

Rom 3 17 ודרך שלום לא ידעו:

Hebrew Holy Bible New Testament

Rom	3	18	אין פחד אלהים לנגד עיניהם:
Rom	3	19	ואנחנו ידענו כי כל מה שאמרה התורה מדברת אל אלה אשר תחת התורה למען יסכר כל פה והיה כל העולם מחיב לפני אלהים:
Rom	3	20	יען אשר ממעשי התורה לא יצדק לפניו כל בשר כי על ידי התורה דעת החטא:
Rom	3	21	ועתה בבלי תורה צדקת אלהים לאור יצאה אשר העידו עליה התורה והנביאים:
Rom	3	22	והיא צדקת אלהים באמונת ישוע המשיח אל כל ועל כל אשר האמינו בו כי אין הבדל:
Rom	3	23	כי כלם חטאו וחסרי כבוד אלהים המה:
Rom	3	24	ונצדקו חנם בחסדו על ידי הפדות אשר היתה במשיח ישוע:
Rom	3	25	אשר שמו האלהים לפנינו לכפרת על ידי האמונה בדמו להראות את צדקתו אחרי אשר העביר את החטאים שנעשו לפני בעת חמלת אלהים:
Rom	3	26	להראות את צדקתו בעת הזאת להיותו צדיק ומצדיק את בן אמונת ישוע:
Rom	3	27	ועתה איה ההתהללות הלא נשבתה ועל ידי תורת מה העל ידי תורת המעשים לא כי על ידי תורת האמונה:
Rom	3	28	לכן נחשב כי באמונה יצדק האדם בבלי מעשי תורה:
Rom	3	29	או האלהים רק אלהי היהודים הלא גם אלהי הגוים אכן גם אלהי הגוים הוא:
Rom	3	30	כי אחד האלהים המצדיק את המולים מתוך האמונה ואת הערלים על ידי האמונה:
Rom	3	31	ועתה המבטלים אנחנו את התורה על ידי האמונה חלילה אך מקימים אנחנו את התורה:
Rom	4	1	ועתה מה נאמר על אברהם אבינו מה זה השיג לפי הבשר:
Rom	4	2	כי אם נצדק אברהם מתוך המעשים לו התהלה אך לא לפני האלהים:
Rom	4	3	כי הכתוב מה הוא אמר והאמן אברהם ביהוה ויחשבה לו צדקה:
Rom	4	4	הנה הפעל לא יחשב לו שכרו על פי החסד כי אם על פי החוב:
Rom	4	5	אבל לאשר איננו פעל כי אם מאמין במצדיק את הרשע אמונתו תחשב לו לצדקה:
Rom	4	6	כאשר גם דוד מאשר את האדם אשר האלהים יחשב לו צדקה בלא מעשים באמרו:
Rom	4	7	אשרי נשוי פשע כסוי חטאה:
Rom	4	8	אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון:
Rom	4	9	ועתה האשור הזה העל המילה הוא אם גם על הערלה הלא אמרנו כי לאברהם נחשבה אמונתו לצדקה:
Rom	4	10	ואין נחשבה לו אם בהיותו מהול או בעודנו ערל הן לא בהיותו מהול כי אם בערלתו:
Rom	4	11	ואות המילה קבל לחותם צדקת האמונה אשר היתה לו בערלתו להיות לאב לכל המאמינים והם ערלים למען אף להם תחשב הצדקה:
Rom	4	12	ולהיות לאב גם למולים אך לא לאשר הם נמולים לבד כי אם גם הלכים בעקבות האמונה שהיתה לו לאברהם בעודנו בערלתו:
Rom	4	13	כי לא על ידי תורה באה ההבטחה לאברהם ולזרעו להיותו ירש העולם כי אם על ידי צדקת האמונה:
Rom	4	14	כי אלו לבני התורה הירשה האמונה לריק תהיה וההבטחה בטלה:
Rom	4	15	כי התורה מביאה קצף כי באשר אין תורה גם אין שם עברה:
Rom	4	16	על כן מתוך אמונה למען לפי חסד למען תחיה ההבטחה קימת לכל זרעו לא לבני התורה לבדם כי גם לבני אמונת אברהם אשר הוא אב לכלנו:
Rom	4	17	ככתוב כי אב המון גוים נתתיך והוא האמין בהביט אל אל המחיה את המתים והקורא את אשר לא היה כמו הוה:
Rom	4	18	באשר אין תקוה קוה ויאמן למען אשר יהיה לאב המון גוים כמו שנאמר כה יהיה זרעך:
Rom	4	19	ולא רפתה אמונתו ולא התבונן אל גופו שכבר נפוג בהיותו כבן מאת שנה ואל בלות רחם שרה:
Rom	4	20	ולא חלק לבו בהבטחת האלהים כחסר האמונה כי אם התחזק באמונתו ויתן כבוד לאלהים:
Rom	4	21	וידע בלבב שלם כי את אשר הבטיח גם יכל לעשותו:
Rom	4	22	על כן גם נחשבה לו לצדקה:
Rom	4	23	ולא לבד למענו כתובה זאת שנחשבה לו:
Rom	4	24	כי אם גם למעננו אשר עתידה להחשב לנו המאמינים במי שהעיר את ישוע אדנינו מן המתים:
Rom	4	25	אשר נמסר בעבור פשעינו ונעור לבעבור צדקנו:
Rom	5	1	לכן אחרי נצדקנו באמונה שלום לנו עם האלהים באדנינו ישוע המשיח:
Rom	5	2	אשר בידו מצאנו באמונה מבוא אל החסד הזה אשר אנחנו עמדים בו ונתהלל בתקות כבוד האלהים:

Hebrew Holy Bible New Testament

Rom	5	3	ולא זאת בלבד כי אף נתהלל בצרות יען אשר ידענו כי הצרה מביאה לידי סבלנות:
Rom	5	4	והסבלנות לידי עמידה בנסיון והעמידה בנסיון לידי תקווה:
Rom	5	5	והתקווה היא לא תביש כי הוצק בלבבנו אהבת אל על ידי רוח הקדש הנתן לנו:
Rom	5	6	כי המשיח בעודנו חלשים מת בעתו בעד הרעשים:
Rom	5	7	הן בעד הצדיק יקשה לאיש למות אכן למות בעד הטוב אולי ישאנו לבו:
Rom	5	8	אבל בזאת הודיע האלהים את אהבתו אלינו כי המשיח מת בעדנו בהיותנו עוד חטאים:
Rom	5	9	ועתה אשר נצדקנו בדמו מה מאד נושע בו מן הקצף:
Rom	5	10	כי אם נרצינו לאלהים במות בנו בהיותנו איבים אף כי נושע עתה בחייו אחרי אשר נרצינו:
Rom	5	11	ולא זאת בלבד כי גם מתהללים אנחנו באלהים על יד אדנינו ישוע המשיח אשר בו עתה קבלנו את הרצוי:
Rom	5	12	לכן כאשר על ידי אדם אחד בא החטא לעולם והמות בעקב החטא וכן עבר המות על כל בני אדם מפני אשר כלם חטאו:
Rom	5	13	כי עד זמן התורה היה החטא בעולם אך לא יחשב חטא באין תורה:
Rom	5	14	אולם המות מלך מאדם עד משה גם על אלה אשר לא חטאו בדמיון עברת אדם הראשון אשר הוא דמות העתיד לבוא:
Rom	5	15	אך לא כדבר הפשע דבר המתנה כי אם בפשע האחד מתו הרבים אף כי חסד אלהים ומתנתו עדפו ערוף לרבים בחסד האדם האחד ישוע המשיח:
Rom	5	16	ולא כמו על ידי חטא אחד כן המתנה כי המשפט יצא מאחד לחיב אבל מתנת החסד היא לזכות מפשעים רבים:
Rom	5	17	כי אם בפשע האחד מלך המות על ידי האחד אף כי מקבלי עדף החסד ומתנת הצדקה ימלכו בחיים על ידי האחד ישוע המשיח:
Rom	5	18	לכן כאשר בפשע אחד נאשמו כל בני אדם ככה גם על ידי זכות אחת יזכו כל בני אדם לחיים:
Rom	5	19	כי כאשר במרי האדם האחד היו הרבים לחטאים ככה גם על ידי משמעת האחד יהיו הרבים לצדיקים:
Rom	5	20	אבל התורה נכנסה למען ירבה הפשע ובאשר רבה החטא עדף ממנו החסד:
Rom	5	21	למען כאשר מלך החטא במות ככה ימלך גם החסד על ידי הצדקה לחיי עולם בישוע המשיח אדנינו:
Rom	6	1	אם כן מה נאמר הנעמד בחטא למען ירבה החסד:
Rom	6	2	חלילה לנו כי מתנו לחטא ואיך נוסיף לחיות בו:
Rom	6	3	או האינכם ידעים כי כלנו הנטבלים למשיח ישוע למותו נטבלנו:
Rom	6	4	לכן נקברנו אתו בטבילה למות כאשר נעור המשיח מן המתים בכבוד האב כן נתהלך גם אנחנו בחיים מחדשים:
Rom	6	5	כי אם נדבקנו בדמיון מותו אכן גם נהיה דבוקים לתחייתו:
Rom	6	6	באשר ידעים אנחנו כי נצלב אתו האדם הישן אשר בנו למען תבטל גוית החטא לבלתי היותנו עוד עבדים לחטא:
Rom	6	7	כי אשר מת הוא נקה מן החטא:
Rom	6	8	והנה אם מתנו עם המשיח נאמין כי גם נחיה עמו:
Rom	6	9	באשר ידענו כי המשיח אחרי אשר נעור מן המתים לא ימות עוד והמות לא ישלט בו עוד:
Rom	6	10	כי אשר מת מת לחטא פעם אחת ואשר חי חי הוא לאלהים:
Rom	6	11	וכן גם אתם חשבו אתכם מתים לחטא וחיים לאלהים במשיח ישוע אדנינו:
Rom	6	12	אם כן אפוא אל תמלך החטאת בגופכם אשר ימות לנטות אחריה בתאותיו:
Rom	6	13	גם אל תכינו את אבריכם להיות כלי עול לחטא אך תכינו את נפשכם לאלהים [21-31]
			כחיים מעם המתים ואבריכם כלי צדקה לאלהים כי החטא לא יוכל למשל עוד בכם יען אינכם תחת יד התורה כי אם תחת יד החסד:
Rom	6	14	[21-31]:
Rom	6	15	ועתה מה הנחטא יען איננו תחת יד התורה כי אם תחת יד החסד חלילה:
Rom	6	16	הלא ידעתם כי לאשר תתנו את נפשכם להיות עבדיו לסור למשמעתו הן עבדים אתם לאשר תשמעו לו אם לחטא אלי מות אם למשמעת אלי צדקה:
Rom	6	17	אבל תודת לאלהים כי הייתם עבדי החטא ואחר שמעתם בכל לבבכם אל תכונת הלקח אשר נמסרתם לו:
Rom	6	18	שחררתם מידי החטא לכן השתעבדתם לצדקה:
Rom	6	19	כדרך בני אדם אני מדבר מפני רפיון בשרכם כי כאשר לפנים הכינותם את אבריכם

Hebrew Holy Bible New Testament

לעבודת החטא והרשע להרשיע כן עתה הכינו את אברכים לעבודת הצדקה להתקדש:

- Rom 6 20 כי בעת היותכם עבדי החטא חפשים הייתם מן הצדקה:
- Rom 6 21 ומה אפוא הפרי שהיה לכם אז מן המעשים אשר עתה תבשו מהם כי אחריתם המות:
- Rom 6 22 אכן עתה בהיותכם משחררים מידי החטא ומשעבדים לאלהים יש לכם פריכם לקדשה ואחריתו חיי עולם:
- Rom 6 23 כי שכר החטא הוא המות ומתנת חסד אלהים היא חיי העולם במשיח ישוע אדנינו:
- Rom 7 1 או הלא ידעתם אחי ולידעי התורה אנכי מדבר כי התורה תשלט על האדם כל ימי חייו:
- Rom 7 2 כי אשה בעלת בעל קשורה היא באישה כפי התורה בחייו ובמות הבעל פטורה היא מתורת בעלה:
- Rom 7 3 והנה אם תחיה לאיש אחר בחיי בעלה נאפת יקרא לה אבל אחרי מות בעלה פטורה היא מן התורה ואיננה נאפת בהיותה לאיש אחר:
- Rom 7 4 לכן אחי הומתם גם אתם לתורה בגוית המשיח להיותכם לאחר לאשר נעור מן המתים למען נעשה פרי לאלהים:
- Rom 7 5 כי בעת היותנו בבשר תשוקות החטא אשר התעוררו על ידי התורה היו פעולות באברינו לעשות פרי למות:
- Rom 7 6 אבל עתה נפטרנו מן התורה כי מתנו לאשר היינו אסורים בו למען נעבד מעתה לפי התחדשות הרוח ולא לפי ישן הכתב:
- Rom 7 7 אם כן מה נאמר הכי התורה חטא היא חלילה אלא לא ידעתי את החטא בלתי על ידי התורה כי לא הייתי יודע החמוד לולי אמרה התורה לא תחמד:
- Rom 7 8 וימצא החטא סבה לו במצוה לעורר בקרבי כל חמוד כי מבלעדי התורה החטא מת הוא:
- Rom 7 9 ואני חייתי מלפנים בלא תורה וכאשר באה המצוה ויחי החטא:
- Rom 7 10 ואני מתי והמצוה אשר נתנה לחיים היא נמצאה לי למות:
- Rom 7 11 כי מצא החטא סבה במצוה להתעות אתי ויהרגני על ידה:
- Rom 7 12 ובכן התורה היא קדושה והמצוה קדושה וישרה וטובה:
- Rom 7 13 הכי הטובה היתה לי למות חלילה אלא החטא למען יראה כי חטא הוא הביא לי על ידי הטובה את המות למען אשר יהיה החטא לחטאה יתרה על ידי המצוה:
- Rom 7 14 כי ידעים אנחנו שהתורה היא רוחנית ואני של בשר ונמכר תחת יד החטא:
- Rom 7 15 כי את אשר אני פעל לא ידעתי כי אינני עשה את אשר אני רצה בו כי אם אשר שנאתי אתו אני עשה:
- Rom 7 16 ובעשותי את אשר לא רציתי בו הנני מודה בזאת כי התורה טובה היא:
- Rom 7 17 ועתה לא אנכי עוד הפעל אתו כי אם החטא הישב בי:
- Rom 7 18 כי ידעתי אשר בי בבשרי לא ישב טוב הן הרצון יש עמדי אבל עשות הטוב לא מצאתי:
- Rom 7 19 כי אינני עשה הטוב אשר אני רצה בו כי אם הרע אשר אינני רצה בו אותו אני עשה:
- Rom 7 20 ואם את אשר לא רציתי בו אני עשה לא עוד אנכי הפעל כי החטא הישב בקרבי:
- Rom 7 21 ובכן מצא אני בי זה החק אנכי רצה לעשות הטוב ודבק בי הרע:
- Rom 7 22 כי לפי האדם הפנימי חפצתי בתורת אלהים:
- Rom 7 23 אך ראה אני באברי חק אחר הלחם לחק שכלי ויוליכני שבי לתורת החטא אשר באברי:
- Rom 7 24 או לי האדם העני מי יצילני מגוף המות הזה:
- Rom 7 25 לכן בשכלי הנני עבד לתורת (Romans 7:26) [אודה לאלהים בישוע המשיח אדנינו:] האלהים ובבשרי אני עבד לתורת החטא:
- Rom 8 1 על כן אין אשמה באלה אשר הם במשיח ישוע המתהלכים בלא כבשר כי אם לפי הרוח:
- Rom 8 2 כי תורת רוח החיים במשיח ישוע שחררה אתי מתורת החטא והמות:
- Rom 8 3 כי מה שלא יכלה התורה לעשות הנחלשה על ידי הבשר עשה האלהים בשלחו את בנו בתואר בשר החטא ובעד החטא וירשיע את החטא בבשר:
- Rom 8 4 למען תמלא חקת התורה בנו המתהלכים בלא כבשר כי אם לפי הרוח:
- Rom 8 5 כי אשר המה לבשר בעיני הבשר יחשבו ואשר לרוח בעיני הרוח יחשבו:
- Rom 8 6 כי מחשבת הבשר היא המות ומחשבת הרוח היא החיים והשלום:
- Rom 8 7 יען מחשבת הבשר רק שנאת אלהים היא באשר לא תשתעבד לתורת האלהים ואף איננה יכולה:
- Rom 8 8 ואשר המה בבשר לא יוכלו להיות רצוים לאלהים:
- Rom 8 9 ואתם אינכם בבשר כי אם ברוח אם אמנם רוח האלהים שכן בקרבכם כי מי שאין בו רוח המשיח איננו שלו:

Hebrew Holy Bible New Testament

Rom	8	10	ואם המשיח בקרבכם אז הגוף מת הוא בדבר החטא והרוח חיים הוא בדבר הצדקה:
Rom	8	11	ואם ישכן בקרבכם רוח המעיר את ישוע מן המתים הוא אשר העיר את המשיח מן המתים גם את גויותיכם המתות יחיה על ידי רוחו השכן בקרבכם:
Rom	8	12	לכן אחי חביבים אנחנו לא לבשר לחיות לפי הבשר:
Rom	8	13	כי אם תחיו לפי הבשר מות תמתון ואם על ידי הרוח תמותנו את מעללי הבשר חיה תחיו:
Rom	8	14	כי כל אשר רוח אלהים ינהגם בני אלהים המה:
Rom	8	15	כי לא קבלתם רוח עבדות לשוב לירא כי אם קבלתם רוח משפט בנים אשר בו קראים אנחנו אבא אבינו:
Rom	8	16	והרוח ההוא מעיד ברוחנו כי בני אלהים אנחנו:
Rom	8	17	ואם בנים אנחנו גם ירשים נהיה ירשי אלהים וחברי המשיח בירשה אם אמנם נתענה אתו למען גם אתו נכבד:
Rom	8	18	כי אחשב אשר ענויי הזמן הזה אינם שקולים כנגד הכבוד העתיד להגלות עלינו:
Rom	8	19	כי הבריאה תערג ועיניה תלויות להתגלות בני אלהים:
Rom	8	20	כי נכבשה הבריאה להבל לא מרצונה כי אם למען הכבש אתה אלי תקוה:
Rom	8	21	אשר הבריאה גם היא תשחרר מעבדות הכליון אל חרות כבוד בני האלהים:
Rom	8	22	כי ידענו אשר הבריאה כלה יחד תאנח ותחיל עד הנה:
Rom	8	23	ולא זאת בלבד כי גם אנחנו אף אם יש לנו בכורי הרוח נאנח בנפשנו ונחכה למשפט הבנים פדות גוינתו:
Rom	8	24	כי נושענו בתקוה אך התקוה הנראה לעינים איננה תקוה כי איך ייחל איש לדבר אשר הוא ראה:
Rom	8	25	אבל אם נקוה לאשר לא ראינוהו נחכה לו בסבלנות:
Rom	8	26	וכן גם הרוח תמך אתנו בחלשותינו כי לא ידענו מה להתפלל כראוי אכן הרוח הוא מפגיע בעדנו באנחות עמקות מדבר:
Rom	8	27	והחקר לבבות יודע את אשר יחשב הרוח כי כרצון האלהים יפגיע בעד הקדושים:
Rom	8	28	והנה ידענו כי לאהבי אלהים הקרואים בעצתו הכל יעזר לטוב להם:
Rom	8	29	כי את אשר ידעם מקדם אתם גם יעד מקדם להיות דומים לדמות בנו למען יהיה הבכור בתוך אחים רבים:
Rom	8	30	ואת אשר יעדם מקדם אתם גם קרא ואת אשר קראם אתם גם הצדיק ואת אשר הצדיקים אתם גם פאר:
Rom	8	31	ועתה מה נאמר על זאת אם האלהים לנו מי יריב אתנו:
Rom	8	32	אשר על בנו יחידו לא חס כי אם נתנו בעד כלנו הלא גם יתן לנו עמו את הכל:
Rom	8	33	מי יענה בבחירי אלהים הן אלהים הוא המצדיק:
Rom	8	34	ומי הוא יאשימם הן המשיח אשר מת וביותר אשר נעור מעם המתים הוא לימין האלהים והוא יפגיע בעדנו:
Rom	8	35	מי יפרידנו מאהבת המשיח הצרה או מצוקה או משטמה או רעב או סכנה או חרב:
Rom	8	36	ככתוב כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה:
Rom	8	37	אבל בכל אלה גברנו מאד על ידי האהב אתנו:
Rom	8	38	ובטוח אנכי כי לא המות ולא החיים לא מלאכים ולא שררות ולא גבורות לא ההוה ולא העתיד:
Rom	8	39	לא הרוח ולא העמק ולא כל בריה אחרת יוכלו להפרידנו מאהבת האלהים אשר היא במשיח ישוע אדנינו:
Rom	9	1	אמת אני מדבר במשיח ולא אשקף ודעתי מעידה לי ברוח הקדש:
Rom	9	2	כי גדול עצבוני ואין קץ לדאבון לבי:
Rom	9	3	כי מי יתן היתי אני מחרם מן המשיח בעד אחי שארי ובשרי:
Rom	9	4	אשר הם בני ישראל ויש להם משפט הבנים והכבוד והבריתות ומתן התורה והעבודה וההבטחות:
Rom	9	5	ולהם האבות ואשר מהם יצא המשיח לפי בשרו אשר הוא אל על הכל מברך לעולמים אמן:
Rom	9	6	אבל לא כאלו נפל דבר אלהים ארצה כי לא כל אשר הם מישראל גם ישראל המה:
Rom	9	7	ולא על היותם זרע אברהם כלם בנים הם כי ביצחק יקרא לך זרע:
Rom	9	8	כלומר לא בני הבשר המה בני האלהים כי אם בני ההבטחה הם הנחשבים לזרע:
Rom	9	9	כי דבר הבטחה הוא מה שנאמר למועד אשוב ולשרה בן:
Rom	9	10	ולא זאת בלבד כי כן היה גם ברבקה בהיותה הרה לאחד ליצחק אבינו:

Hebrew Holy Bible New Testament

Rom	9	11	כי בטרם ילדו בניה ועוד לא עשו טוב או רע למען תקום עצת האלהים כפי בחירתו לא מתוך מעשים כי אם כרצון הקרא:
Rom	9	12	נאמר לה כי רב יעבד צעיר:
Rom	9	13	ככתוב ואהב את יעקב ואת עשו שנאתי:
Rom	9	14	אם כן מה נאמר הכי יש עול באלהים חלילה:
Rom	9	15	כי למשה אמר וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם:
Rom	9	16	ועל כן אין הדבר לא ביד הרצה ולא ביד הרץ כי אם ביד האלהים המרחם:
Rom	9	17	כי כן הכתוב אמר לפרעה בעבור זאת העמדתך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ:
Rom	9	18	ויוצא מזה כי את אשר יחפץ יחננו ואת אשר יחפץ יקשהו:
Rom	9	19	וכי תאמר אלי מדוע יוכיח עוד נגד רצונו מי יתיצב:
Rom	9	20	אמנם בן אדם מי אתה אשר תריב את האלהים היאמר יצר ליצרו למה ככה עשיתני:
Rom	9	21	אם אין רשות ליצר על החמר לעשות מגלם אחד כלי אחד לכבוד ואחד לקלון:
Rom	9	22	ומה אפוא אם האלהים החפץ להראות זעמו ולהודיע גבורתו נשא בכל ארך רוחו את כלי הזעם הנכונים לאבדון:
Rom	9	23	להודיע גם את עשר כבודו על כלי החנינה אשר יעדם לכבוד:
Rom	9	24	והם אנחנו אשר קראם לא מן היהודים בלבד כי אף מן הגוים:
Rom	9	25	כדברו בהושע אקרא ללא עמי עמי וללא רחמה רחמה:
Rom	9	26	והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי:
Rom	9	27	וישעיהו צוח על ישראל כי אם יהיה מספר בני ישראל כחול הים שאר ישוב בו כליון חרוץ שוטף צדקה:
Rom	9	28	כי כלה ונחרצה אדני עשה בקרב הארץ:
Rom	9	29	וכאשר אמר ישעיהו לפנים לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם היינו לעמרה דמינו:
Rom	9	30	ועתה מה נאמר הגוים אשר לא רדפו אחרי הצדקה השיגו את הצדקה היא הצדקה אשר מתוך האמונה:
Rom	9	31	וישראל בבקשו אחרי תורת צדקה לתורת הצדקה לא הגיע:
Rom	9	32	ועל מה יען אשר לא מאמונה דרשוה כי אם ממעשים כי התנגפו באבן נגף:
Rom	9	33	ככתוב הנני יסד בציון אבן נגף וצור מכשול וכל המאמין בו לא יבוש:
Rom	10	1	אחי חפץ לבבי ותפלתי לאלהים בעד ישראל אשר ישעו:
Rom	10	2	כי מעיד אני עליהם שיש להם קנאה לאלהים אך לא בדעת:
Rom	10	3	כי את צדקת אלהים לא ידעו ויבקשו להקים את צדקתם ובעבור זאת לצדקת אלהים לא נכנעו:
Rom	10	4	כי המשיח סוף התורה לצדקה לכל המאמין בו:
Rom	10	5	כי משה כתב על דבר הצדקה מתוך התורה אשר יעשה אתם האדם וחי בהם:
Rom	10	6	והצדקה אשר מתוך האמונה כה אמרת אל תאמר בלבבך מי יעלה השמימה הלא זאת היא להוריד את המשיח:
Rom	10	7	או מי ירד לתהום זאת היא להעלות את המשיח מן המתים:
Rom	10	8	אבל מה היא אמרת קרוב אליך הדבר בפיו ובלבבך הוא דבר האמונה אשר אנחנו מבשרים:
Rom	10	9	כי אם תודה בפיו אשר ישוע הוא האדון ותאמין בלבבך אשר האלהים העירו מן המתים אז תושע:
Rom	10	10	כי בלבבו יאמין האדם והיתה לו לצדקה ובפיהו יודה והיתה לו לישועה:
Rom	10	11	כי הכתוב אמר כל המאמין בו לא יבוש:
Rom	10	12	ואין הבדל בזה בין היהודי ליוני כי אדון אחד לכלם והוא עשיר לכל קראיו:
Rom	10	13	כי כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט:
Rom	10	14	ועתה איך יקראו אל אשר לא האמינו בו ואיך יאמינו באשר לא שמעו את שמעו ואיך ישמעו באין מגיד:
Rom	10	15	ואיך יגידו אם אינם שלוחים ככתוב מה נאו רגלי מבשר שלום מבשר טוב:
Rom	10	16	אך לא כלם שמעו לקול הבשורה כי ישעיהו אמר יהוה מי האמין לשמעתינו:
Rom	10	17	לכן האמונה באה מתוך השמועה והשמועה על ידי דבר אלהים:
Rom	10	18	ואמר הכי לא שמעו אמנם בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם:
Rom	10	19	ואמר הכי ישראל לא ידע הנה כבר משה אמר אני אקניאכם בלא עם בגוי נבל
Rom	10	20	וישעיהו מלאו לבו לאמר נמצאתי ללא בקשני נדרשתי ללוא שאלו:

Hebrew Holy Bible New Testament

Rom 10 21 ועל ישראל הוא אמר פרשתי ידי כל היום אל עם סורר ומרה:
 Rom 11 1 ובכן אמר אני הכי זנח האלהים את עמו חלילה כי גם אנכי בן ישראל מזרע אברהם
 למטה בנימן:
 Rom 11 2 לא זנח האלהים את עמו אשר ידעו מקדם או הלא תדעו את אשר הכתוב אמר באליהו
 כאשר קרא אל האלהים על ישראל לאמר:
 Rom 11 3 יהוה את נביאיך הרגו ואת מזבחתיך הרסו ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי:
 Rom 11 4 אבל מה ענה אתו מענה אלהים השארתי לי שבעת אלפים איש אשר לא כרעו לבעל:
 Rom 11 5 וכן גם בעת הזאת נותרה שארית על פי בחירת החסד:
 Rom 11 6 ואם היתה זאת על ידי החסד לא היתה מתוך המעשים כי לולי כן החסד איננו עוד חסד
 ואם היתה מתוך המעשים איננו עוד חסד כי לולי כן המעשים יחדל להיות מעשה:
 Rom 11 7 ועתה מה הוא את אשר בקש ישראל לא השיג רק הנבחרים הם השיגו והנשארים
 השמינו לבבם:
 Rom 11 8 ככתוב נתן להם האלהים רוח תרדמה עינים לא לראות ואזנים לא לשמע עד היום הזה:
 Rom 11 9 דוד הוא אמר יהי שלחנם לפח ולרשת ולמוקש ולשלומים להם:
 Rom 11 10 תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד:
 Rom 11 11 ובכן אני אמר הנכשלו למען יפלו חלילה אך בפשעם יצאה הישועה לגוים למען
 הקניאם:
 Rom 11 12 ואם פשעם עשר העולם וחסרונם עשר הגוים מלאם על אחת כמה וכמה:
 Rom 11 13 כי אליכם הגוים אני מדבר וכפי אשר שליח הגוים אנכי את שרותי אפאר:
 Rom 11 14 לו אוכל להקניא את בשרי ולהושיע מקצתם:
 Rom 11 15 כי אם געילתם רצוי לעולם מה אפוא תהיה אספתם הלא חיים מן המתים:
 Rom 11 16 ואם התרומה קדש כן גם העסה ואם השרש קדש כן גם הענפים:
 Rom 11 17 וכי נקפו מקצת הענפים ואתה זית היער הרכבת במקומם ונתחברת לשרש הזית
 ולדשנו:
 Rom 11 18 אל תתפאר על הענפים ואם תתפאר דע שאינך נשא את השרש כי אם השרש הוא
 נשא אותך:
 Rom 11 19 וכי תאמר הלא נקפו הענפים למען ארכב אנכי:
 Rom 11 20 כן הוא המה נקפו על אשר לא האמינו ואתה הנך קים על ידי האמונה אל תתגאה כי
 אם ירא:
 Rom 11 21 כי האלהים אם לא חס על הענפים הנולדים מן העץ אולי לא יחוס גם עליך:
 Rom 11 22 לכן ראה נא טובת אלהים וזעמו וזעמו על הנפלים ועליך טובתו אם תעמד בטובתו ואם
 אין כי עתה גם אתה תגדע:
 Rom 11 23 וגם המה אם לא יעמדו במרים ירכבו כי יכל האלהים לשוב להרכיבם:
 Rom 11 24 כי אם אתה נגזרת מעץ אשר הוא בטבעו זית יער והרכבת שלא כטבע בזית טוב אלה
 היצאים ממנו על אחת כמה וכמה שירכבו בזית שלהם:
 Rom 11 25 כי לא אכחד מכם אחי את הסוד הזה פן תהיו חכמים בעיניכם כי טמטום הלב למקצת
 נהיה לישראל עד כי יכנס מלא הגוים:
 Rom 11 26 ובכן כל ישראל ישע ככתוב ובא לציון גואל וישיב פשע מיעקב:
 Rom 11 27 ואני זאת בריתי אותם בהסירי חטאתם:
 Rom 11 28 הן לפי הבשורה שנזאם הם למענכם אך לפי הבחירה חביבים הם למען האבות:
 Rom 11 29 כי לא ינחם האלהים על מתנותיו ועל קריאתו:
 Rom 11 30 כי כאשר גם אתם מלפנים ממרים הייתם את פי אלהים ועתה הוחנתם במרים של
 אלה:
 Rom 11 31 כן גם אלה עתה ממרים היו למען על ידי חנינתכם גם הם יחנו:
 Rom 11 32 כי האלהים הסגיר את כלם ביד המרי למען יחן את כלם:
 Rom 11 33 מה עמק עשר חכמת אלהים ועשר דעתו משפטיו מי יחקר ודרכיו מי ימצא:
 Rom 11 34 כי מי תכן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו:
 Rom 11 35 או מי הקדימו וישלם לו:
 Rom 11 36 הלא הכל ממנו והכל בו והכל אליו אשר לו הכבוד לעולמים אמן:
 Rom 12 1 ועתה הנני מזוהר אתכם אחי ברחמי אלהים אשר תשימו את גויותיכם קרבן חי וקדוש
 ונרצה לאלהים והיתה זאת עבודתכם השכלית:
 Rom 12 2 ואל תשתוו לעולם הזה כי אם התחלפו בהתחדש דעתכם למען תבחנו לדעת מה הוא
 רצון האלהים הטוב והחמד והשלם:
 Rom 12 3 כי על פי החסד הנתן לי אמר אני לכל איש ואיש מכם לבלתי רום לבבו למעלה מן
 הראוי כי אם יהי צנוע במחשבותיו כפי מדת האמונה אשר חלק לו האלהים:

Hebrew Holy Bible New Testament

Rom	12	4	כי כאשר בגוף אחד יש לנו אברים הרבה ואין פעלה אחת לכל האברים:
Rom	12	5	כן אנחנו הברים גוף אחד במשיח וכל אחד ואחד ממנו אבר לחברו הוא:
Rom	12	6	ויש לנו מתנות שונות כפי החסד הנתן לנו אם נבואה תהי כפי מדת האמונה:
Rom	12	7	ואם לאיש שמוש יעמל בשמוש ואם מורה בהוראה:
Rom	12	8	ואם מוכיח בתוכחה הנותן יעשה בתם לבב והמנהיג בשקידה והגמל חסד בסבר פנים יפות:
Rom	12	9	האהבה תהיה בלי חנפה שנאו את הרע ודבקו בטוב:
Rom	12	10	באהבת אחים הראו חבה יתרה ובכבוד הקדימו איש את רעהו:
Rom	12	11	שקדו ואל תעצלו התלהבו ברוח עבדו את האדון:
Rom	12	12	שמחו בתוחלת סבלו בצרה שקדו על התפלה:
Rom	12	13	השתתפו בצרכי הקדושים רדפו הכנסת ארחים:
Rom	12	14	ברכו את רדפיהם ברכו ואל תקללו:
Rom	12	15	שמחו עם השמחים ובכו עם הבכים:
Rom	12	16	לב אחד יהי לכלכם אל תהלכו בגדלות כי אם התנהגו עם השפלים אל תהיו חכמים בעיניכם:
Rom	12	17	אל תשלמו לאיש רעה תחת רעה דרשו הטוב בעיני כל אדם:
Rom	12	18	אם תוכלו ככל אשר תמצא ידכם היו בשלום עם כל אדם:
Rom	12	19	אל תנקמו נקם ידידי כי אם תנו מקום לרגז כי כתוב לי נקם ושלם אמר יהוה:
Rom	12	20	לכן אם רעב שנאך האכילו לחם ואם צמא השקהו מים כי גחלים אתה חתה על ראשו:
Rom	12	21	אל נא יכבשך הרע כבוש אתה את הרע בטוב:
Rom	13	1	כל נפש תכנע לגדלת הרשיות כי אין רשות כי אם מאת האלהים והרשיות הנמצאות על יד אלהים נתמנו:
Rom	13	2	לכן כל המתקומם לרשות מרד הוא בצווי האלהים והמרדים ישאו את דינם:
Rom	13	3	כי השליטים אינם לפחד למעשים הטובים כי אם להרעים ועל כן אם רצונך שלא תירא מן הרשות עשה הטוב והיה לך שבח ממנה:
Rom	13	4	כי משמשת אלהים היא לטוב לך אך אם הרע תעשה ירא כי לא לחנם חגרת חרב היא כי משמשת אלהים היא נקמת בקצף מכל עשה הרע:
Rom	13	5	על כן עלינו להכנע לא לבד בעבור הקצף כי גם בעבור דעת חובתנו:
Rom	13	6	כי לזאת אף משלמים אתם את המס כי משרתי אלהים המה השקדים על זאת:
Rom	13	7	לכן תנו לכל איש כחובתכם המס לאשר לו המס המכס והמורא לאשר לו המורא והכבוד לאשר לו הכבוד:
Rom	13	8	ואל תהיו חייבים לאיש דבר זולתי אהבת איש את רעהו כי האהב את חברו קים את התורה:
Rom	13	9	כי מצות לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר לא תחמד ועוד כאלה כלולות הנה במאמר הזה ואהבת לרעך כמוך:
Rom	13	10	האהבה לא תרע לרע על כן האהבה קיום התורה כלה:
Rom	13	11	וכזאת עשו מדעתכם את הזמן כי כבר הגיעה השעה להקיץ מן השנה כי ישועתנו קרובה עתה מהיום אשר באנו להאמין:
Rom	13	12	הלילה חלף והיום קרב לכן נסירה נא את מעשי החשך ונלבשה את כלי נשק האור:
Rom	13	13	וכמו ביום נתהלכה בצניעות לא בזוללות ובשכרון ולא בבעילות ועשות זמה ולא במריבה וקנאה:
Rom	13	14	כי אם לבשו את האדון ישוע המשיח ודאגו לבשרכם אך לא להגביר התאות:
Rom	14	1	ואת החלוש באמונה אותו קבלו ולא לדין את המחשבות:
Rom	14	2	יש מאמין כי נכון לאכל כל דבר והחלוש יאכל רק את הירק:
Rom	14	3	האכל אל יבז את אשר לא יאכל ואשר לא יאכל אל ידין את האכל כי קבל אתו האלהים:
Rom	14	4	מי אתה כי תדין את עבד האחר הן לאדניו הוא יקום או יפל אבל יוקם כי יכל האלהים להקימו:
Rom	14	5	יש מבדיל בין יום ליום ויש אשר כל הימים שווים בעיניו והי כי כל איש נכון בדעתו:
Rom	14	6	השמר את היום לאדון שמר אתו ואשר איננו שמר את היום לאדון איננו שמר האכל לאדון הוא אכל כי מודה הוא לאלהים ואשר איננו אכל לאדון איננו אכל ומודה הוא לאלהים:
Rom	14	7	כי אין איש מאתנו אשר יחיה לנפשו ואין איש אשר ימות לנפשו:
Rom	14	8	כי כאשר נחיה לאדון וכאשר נמות נמות לאדון לכן אם נחיה ואם נמות הננו:

Hebrew Holy Bible New Testament

Rom	14	9	כי לזאת מת המשיח ויקם ויחי למען יהיה אדון גם על המתים גם על החיים:
Rom	14	10	ואתה למה זה תדין את אחיך או אתה למה תבז לאחריך הלא כלנו עתידים לעמד לפני כסא דין אלהים:
Rom	14	11	כי כתוב חי אני נאם יהוה כי לי תכרע כל ברך וכל לשון תודה לאלהים:
Rom	14	12	הנה נא כל אחד ממנו על נפשו יתן חשבון לאלהים:
Rom	14	13	לכן אל נדין עוד איש את רעהו כי אם זה יהי דינכם שלא יתן איש לפני אחיו מכשול או מוקש:
Rom	14	14	ידעתי ומבטח אני באדון ישוע כי אין דבר טמא בפני עצמו ורק טמא הוא למי שיחשבנו לו לטמא:
Rom	14	15	ואם יעצב אחיך על דבר האכל אינך מתהלך עוד בדרך האהבה אל נא תאבד באכלך את אשר בעדו מת המשיח:
Rom	14	16	לכן הזהירו פן יהיה טובכם לגדופים:
Rom	14	17	כי מלכות האלהים איננה אכילה ושתייה כי צדקה היא ושלום ושמחה ברוח הקדש:
Rom	14	18	והעבד באלה את המשיח רצוי הוא לאלהים ובחון לאנשים:
Rom	14	19	ועתה נרדפה דרך השלום ודרך הבנות יחד איש מרעהו:
Rom	14	20	אל תהרוס את מעשה אלהים על דבר מאכל הן הכל טהור הוא אבל רע לאדם אשר יאכלנו במכשל לבו:
Rom	14	21	טוב שלא תאכל בשר ולא תשתה יין ולא תעשה דבר אשר יתנגף בו אחיך או יכשל או יחלש:
Rom	14	22	יש לך אמונה תהי לך לבדך לפני האלהים אשרי מי שלא ידין את נפשו בדבר אשר כשר בעיניו:
Rom	14	23	ואשר לו ספק באכלו נאשם כי לא עשה מאמונה וכל אשר נעשה מבלי אמונה חטא הוא:
Rom	15	1	ועלינו החזקים לשאת חלשות הכשלים ואל נבקש הנאת עצמנו:
Rom	15	2	כי כל אחד ממנו יבקש הנאת חברו לטוב לו למען יבנה:
Rom	15	3	כי גם המשיח לא בקש הנאת עצמו אלא ככתוב חרפות חורפך נפלו עלי:
Rom	15	4	כי כל אשר נכתב מלפנים ללמדנו נכתב למען תהיה לנו תקוה בסבלנות ובתנחומות הכתובים:
Rom	15	5	ואלהי הסבלנות והנחמה הוא יתן לכם להיות כלכם לב אחד על פי המשיח ישוע:
Rom	15	6	אשר תכבדו בנפש אחת ובפה אחד את האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח:
Rom	15	7	על כן תקבלו איש את אחיו כאשר גם המשיח קבל אתנו לכבוד האלהים:
Rom	15	8	ואני אמר כי ישוע המשיח היה למשרת בני המילה למען אמת האלהים לקים את ההבטחות אשר לאבות:
Rom	15	9	והגוים המה יכבדו את האלהים למען רחמי ככתוב על כן אודך בגוים ולשמך אזמרה:
Rom	15	10	ואומר הרנינו גוים עמו:
Rom	15	11	ואומר הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים:
Rom	15	12	וישעיהו אמר והיה שרש ישי אשר עמד לנס עמים אליו גוים יקו:
Rom	15	13	ואלהי התקוה הוא ימלא אתכם כל שמחה ושלום באמונה למען תעדף תקותכם בגבורת רוח הקדש:
Rom	15	14	והנה אחי מבטח אני בכם כי גם אתם בעצמכם מלאי אהבת חסד ממלאים כל דעת ותוכלו להוכיח איש את רעהו:
Rom	15	15	אך העזתי מעט בכתבי אליכם הנה והנה כמזכיר אתכם על פי החסד הנתון לי מאת האלהים:
Rom	15	16	להיותי משרת ישוע המשיח לגוים ולכהן בבשורת האלהים למען יהיה קרבן הגוים רצוי ומקדש ברוח הקדש:
Rom	15	17	על כן יש לי להתהלל במשיח ישוע נגד האלהים:
Rom	15	18	כי לא אעז פני לדבר דבר זולתי אשר עשה המשיח בידי למען הטות באמר ובמעשה את לב הגוים לסור למשמעתו:
Rom	15	19	בגבורת אתות ומופתים ובגבורת רוח אלהים עד כי מלאתי מירושלים וסביבותיה ועד לאלוריקון את בשורת המשיח:
Rom	15	20	בהשתדלי להגיד את הבשורה לא במקמות אשר שם כבר נקרא שם המשיח לבלתי בנות על יסוד אחרים:
Rom	15	21	כי אם ככתוב אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו:
Rom	15	22	וזה הוא הדבר אשר נעצרתי בגללו פעם ושנים מבוא אליכם:
Rom	15	23	אבל כעת אשר אין עוד מקום לי בגלילות האלה ונכסף נכספתי לבא אליכם זה שנים

Hebrew Holy Bible New Testament

רבות:

Rom	15	24	אבוא אליכם בלכתי לאספמיא כי מקוה אנכי לראותכם בעברי ואתם תשלחוני שמה ואשבעה מעט מכם בראשונה:
Rom	15	25	אמנם עתה אלכה ירושלימה לעזור את הקדושים:
Rom	15	26	כי מקדוניה ואכיא הואילו לתת משאת נדבה לאביוני הקדושים אשר בירושלים:
Rom	15	27	כי הואילו ואף מחיבים הם להם כי אם היה לגוים חלק בדברי הרוח אשר להם הלא עליהם לעזרם גם בדברי הגוף:
Rom	15	28	לכן כשגמרתי את זאת וחתמתי להם הפרי הזה אז אעברה דרך ארצכם לאספמיא:
Rom	15	29	ויודע אנכי כי בבאי אליכם אבוא במלא ברכת בשורת המשיח:
Rom	15	30	ואני מעורר אתכם אחי באדנינו ישוע המשיח ובאהבת הרוח להתאמץ אתי בהעתיר בעדי אל האלהים:
Rom	15	31	למען אשר אנצל מהסוררים בארץ יהודה ויערב על הקדושים שמושי לשם ירושלים:
Rom	15	32	ואשר אבוא אליכם במשחה ברצון אלהים ואנפש עמכם:
Rom	15	33	ואלהי השלום עם כלכם אמן:
Rom	16	1	והגני מזכיר לכם לטוב את פובי אחותנו שהיא משמשת הקהלה אשר בקנכרי:
Rom	16	2	אשר תקבלוה באדנינו כראוי לקדושים ותעזרו לה בכל אשר תצטרך לכם כי היתה גם היא עזרת לרבים וגם לעצמי:
Rom	16	3	שאלו לשלום פריסקלא ועקילס שהם חברי בעבודת המשיח ישוע:
Rom	16	4	ואשר מסרו את צוארם בעד נפשי ולא אני לבדי אודה להם כי גם כל קהלות הגוים וגם לשלום הקהלה בביתם:
Rom	16	5	שאלו לשלום אפינטוס חביבי שהוא ראשית אכיא למשיח:
Rom	16	6	שאלו לשלום מרים שעמלה עמל רב בעבורנו:
Rom	16	7	שאלו לשלום אנדרוניקוס ויוניס שהם קרובי ואסורים אתי ולהם שם בשליחים ולפני היו במשיח:
Rom	16	8	שאלו לשלום אמפליאס חביבי באדנינו:
Rom	16	9	שאלו לשלום אורבנוס חברנו בעבודת המשיח ולשלום אסטכים חביבי:
Rom	16	10	שאלו לשלום אפליס הבחון במשיח שאלו לשלום בני ביתו של אריסטובלוס:
Rom	16	11	שאלו לשלום הורודיון קרובי שאלו לשלום בני ביתו של נרקיסוס אשר הם באדנינו:
Rom	16	12	שאלו לשלום טרופינה וטרופסה העמלות באדנינו שאלו לשלום פרסיס החביבה שעמלה עמל רב באדנינו:
Rom	16	13	שאלו לשלום רופוס הנבחר באדנינו ולשלום אמו שהיא כאם לי:
Rom	16	14	שאלו לשלום אסונקריטוס ופליגון והרמס ופטרובס ירמס והאחים אשר אתם:
Rom	16	15	שאלו לשלום פילולוגוס ויוליא נירוס ואחותו ואולומפס וכל הקדושים אשר אתם:
Rom	16	16	שאלו לשלום איש את רעהו בנשיקה הקדושה קהלות המשיח שאלות לשלומכם:
Rom	16	17	ואני מזהיר אתכם אחי לשום פניכם בעשי מחלקות ומכשולים לנגד הלקח אשר למדתם וסורו מהם:
Rom	16	18	כי אנשים אשר כאלה אינם עבדים את אדנינו ישוע המשיח כי אם את כרשם ובאמרי נעם ושפת חלקות יתעו את לב הפתאים:
Rom	16	19	כי משמעתכם נודעת לכל לכן אני שמח עליכם אך חפצתי היתכם חכמים להטיב ותמימים לבלתי הרע:
Rom	16	20	ואלהי השלום הוא ידכא את השטן במהרה תחת רגליכם חסד אדנינו ישוע המשיח עמכם:
Rom	16	21	טימותיוס חברי ולוקיוס ויסון וסוספטרוס קרובי שאלים לשלומכם:
Rom	16	22	אני טרטיוס כותב האגרת הזאת שאל לשלומכם באדנינו:
Rom	16	23	גיוס המארח אותי ואת כל הקהלה שאל לשלומכם ארסטוס סכן העיר וקורטוס אחינו שאלים לשלומכם:
Rom	16	24	חסד אדנינו ישוע המשיח עם כלכם אמן:
Rom	16	25	ולאשר יכל לחזק אתכם כבשורתי וכקריאת ישוע המשיח כפי גלוי הסוד אשר היה מכה מימות עולם:
Rom	16	26	ועתה נתפרסם ונודע על ידי כתבי הנביאים כמצות אלהי עולם לכל הגוים להביאם למשמעת האמונה:
Rom	16	27	לאלהים החכם לבדו לו הכבוד בישוע המשיח לעולמים אמן:

Hebrew Holy Bible New Testament

1 Corinthians

1 Cor	1	1	פולוס המקרא להיות שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וסוסתניס אחינו:
1 Cor	1	2	אל קהלת אלהים אשר בקורנתוס אל המקדשים במשיח ישוע הקרואים להיות קדשים עם כל הקראים בשם אדנינו ישוע המשיח בכל מקום שלהם ושלנו:
1 Cor	1	3	חסד לכם ושלוש מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח:
1 Cor	1	4	אודה לאלהי בעבורכם בכל עת על חסד האלהים הנתן לכם במשיח ישוע:
1 Cor	1	5	אשר עשרתם בו בכל בכל דבור ובכל דעת:
1 Cor	1	6	באשר עדות המשיח התקימה בכם:
1 Cor	1	7	עד כי לא חסרתם כל מתן החסד והנכם מחכים להתגלות אדנינו ישוע המשיח:
1 Cor	1	8	אשר גם יקים אתכם ער עת קץ להיות נקיים ביום אדנינו ישוע המשיח:
1 Cor	1	9	נאמן הוא האלהים אשר על פיו נקראתם לחברת בנו ישוע המשיח אדנינו:
1 Cor	1	10	והנני מזוהר אתכם אחי בשם אדנינו ישוע המשיח להיות כלכם פה אחד ולא תהיין מחלקות בקרבכם כי אם תכוננו יחד בלב אחד ובעצה אחת:
1 Cor	1	11	כי הגד לי עליכם ביד בני בית כלואה כי יש מריבות ביניכם:
1 Cor	1	12	וזאת אני אמר כי איש איש מכם זה אמר לפולוס וזה לאפולוס וזה לכיפא וזה למשיח הנני:
1 Cor	1	13	הכי חלק המשיח הכי פולוס נצלב בעדכם או לשם פולוס נטבלתם:
1 Cor	1	14	אודה לאלהים שלא טבלתי איש מכם כי אם את קרספוס ואת גיוס:
1 Cor	1	15	פן יאמרו כי לשמי טבלתי:
1 Cor	1	16	אך טבלתי גם את בני בית אסטפנוס ומלבד אלה אינני ידע אם טבלתי עוד איש אחר:
1 Cor	1	17	כי לא שלחני המשיח לטבול כי אם לבשר לא בחכמת דברים למען אשר לא יהיה לריק צלב המשיח:
1 Cor	1	18	כי דבר הצלב סכלות הוא לאבדים אבל לנו הנושעים גבורת אלהים הוא:
1 Cor	1	19	כי כן כתוב אאבד חכמת חכמים ובינת נבונים אסתיר:
1 Cor	1	20	איה חכם איה ספר איה דרש העולם הזה הלא סכל האלהים את חכמת העולם הזה:
1 Cor	1	21	כי אחרי אשר בחכמת האלהים לא ידע העולם את האלהים בחכמה היה רצון לפניו להושיע בסכלות הקריאה את המאמינים:
1 Cor	1	22	כי היהודים שאלים להם והיוונים מבקשים חכמה:
1 Cor	1	23	ואנחנו משמיעים את המשיח הצלוב מכשול ליהודים וסכלות ליונים:
1 Cor	1	24	אבל למקראים הן מיהודים הן מיונים את המשיח אשר הוא גבורת אלהים וחכמת אלהים:
1 Cor	1	25	יען כי סכלות האל חכמה היא מאדם וחלשת האל חזקה היא מאדם:
1 Cor	1	26	כי ראו נא אחי את קריאתכם שלא רבים המה החכמים לפי הבשר לא רבים השליטים ולא רבים החרים:
1 Cor	1	27	כי אם בסכל שבועולם בחר האל למען ביש את החכמים ובחלוש שבועולם בחר האל למען ביש את החזק:
1 Cor	1	28	ובדלת העולם בחר האל ובנמאס ובאשר כאין למען בטל את אשר ישנו:
1 Cor	1	29	כדי שלא יתהלל לפניו כל בשר:
1 Cor	1	30	וממנו אתם במשיח ישוע אשר היה לנו לחכמה מאת האלהים ולצדקה ולקדוש ולפדיון:
1 Cor	1	31	ויהי ככתוב המתהלל יתהלל ביהוה:
1 Cor	2	1	וגם אנכי בבאי אליכם אחי לא באתי בגאות הדבור והחכמה בהגידי לכם את עדות האלהים:
1 Cor	2	2	כי לא חשבתי לדעת בתוכם דבר בלתי אם ישוע המשיח והוא הנצלב:
1 Cor	2	3	ואהי אצלכם בחלשה וביראה ובחלחלה רבה:
1 Cor	2	4	ודברי וקריאתי לא לפתות באמרי חכמת בני אדם כי אם בתוכחת הרוח והגבורה:
1 Cor	2	5	למען אשר לא תהיה אמונתכם בחכמת בני אדם כי אם בגבורת אלהים:
1 Cor	2	6	אכן חכמה נדבר בין השלמים לא חכמת העולם הזה גם לא של שרי העולם הזה אשר יאבדו:
1 Cor	2	7	כי אם בסוד נדבר חכמת האלהים הנסתרה אשר האלהים יעדה לכבודנו לפני ימי העולם:
1 Cor	2	8	אשר לא ידעה איש משרי העולם הזה כי לו ידעוה לא צלבו את אדון הכבוד:
1 Cor	2	9	אלא ככתוב אשר עין לא ראתה ואזן לא שמעה ולא עלה על לב אנוש את אשר הכין האלהים לאהביו:

Hebrew Holy Bible New Testament

ולנו גלה האלהים ברוחו כי הרוח חוקר את הכל גם את מעמקי האלהים:
 1 Cor 2 10
 כי מי הוא בבני אדם הידע את אשר באדם בלתי אם רוח האדם אשר בקרבו כן גם לא
 1 Cor 2 11
 ידע איש את אשר באלהים בלתי אם רוח האלהים:
 ואנחנו לא קבלנו את רוח העולם כי אם הרוח מאת האלהים למען נדע את אשר נתן
 1 Cor 2 12
 לנו מאת האלהים בחסדו:
 ואת זאת נדבר לא בדברים אשר תלמדם חכמת בני אדם כי אם בדברים אשר רוח
 1 Cor 2 13
 הקדש תלמדם ונבאר דברים רוחניים על פי הרוח:
 הן האדם הנפשי איננו מקבל את דברי רוח אלהים כי המה סכלות לו ולא יוכל להבינם
 1 Cor 2 14
 באשר המה נדונים בדרך הרוח:
 אבל האדם הרוחני ידון את הכל ואותו לא ידון איש:
 1 Cor 2 15
 כי מי תכן את רוח יהוה ומי יודיענו ואנחנו הנה יש לנו רוח המשיח:
 1 Cor 2 16
 ואני לא יכלתי לדבר עמכם אחי כעם רוחניים כי עודכם של הבשר וכמו עוללים
 1 Cor 3 1
 במשיח:
 חלב השקיתי אתכם ולא מאכל כי אז לא יכלתם וגם עתה לא תוכלו יען היתכם עוד
 1 Cor 3 2
 של הבשר:
 כי באשר קנאה ומריבה ומחלקים ביניכם הלא של הבשר אתם ומתהלכים לפי דרך בני
 1 Cor 3 3
 אדם:
 הן באמר האחד אני לפולס והשני אני לאפולס הלא של הבשר אתם:
 1 Cor 3 4
 מי אפוא פולס ומי הוא אפולס אך משרתים הם אשר על ידם באתם להאמין איש איש
 1 Cor 3 5
 כמתנת האדון אשר נתן לו:
 אני נטעתי ואפולס השקה אבל האלהים הוא הצמיח:
 1 Cor 3 6
 על כן הנטע איננו מאומה והמשקה איננו מאומה כי אם האלהים המצמיח:
 1 Cor 3 7
 והנטע והמשקה כאחד המה ואיש איש יקבל את שכרו כפי עמלו:
 1 Cor 3 8
 כי עזרי אל אנחנו ואתם שדה אלהים ובנין אלהים אתם:
 1 Cor 3 9
 ואני כפי חסד אלהים הנתן לי כבני חכם שתי יסוד ואחר בונה עליו אך ירא כל [11-01]
 1 Cor 3 10
 איש לשית יסוד אחר חוץ מן המוסד שהוא ישוע המשיח:
 [11-01]:
 1 Cor 3 11
 ואם יבנה הבונה על היסוד הזה זהב או כסף או אבנים יקרות או עץ או חציר או קש:
 1 Cor 3 12
 מעשה כל איש יגלה כי היום הוא יבררהו כי באש יראה ואת מה מעשה כל איש ואיש
 1 Cor 3 13
 האש תבחננו:
 אם יעמד מעשה איש אשר בנה עליו יקבל שכרו:
 1 Cor 3 14
 ואם ישרף מעשהו יפסידנו והוא יושע אך כמו מצל מאש:
 1 Cor 3 15
 הלא ידעתם כי היכל אלהים אתם ורוח אלהים שכן בקרבכם:
 1 Cor 3 16
 ואיש אשר ישחית את היכל אלהים יסחית אתו כי היכל אלהים קדוש ואתם
 1 Cor 3 17
 הנכם קדושים:
 אל ירמה איש את עצמו והחשב את עצמו חכם בעולם הזה יהי לסכל למען יחכם:
 1 Cor 3 18
 כי חכמת העולם הזה סכלות היא לפני האלהים ככתוב לכד חכמים בערמם:
 1 Cor 3 19
 ועוד כתוב יהוה ידע מחשבות חכמים כי המה הבל:
 1 Cor 3 20
 על כן אל יתהלל איש באדם כי הכל הוא שלכם:
 1 Cor 3 21
 אם פולס אם אפולס ואם כיפא אם העולם אם החיים ואם המות אם ההוה ואם העתיד
 1 Cor 3 22
 הכל הוא שלכם:
 ואתם הנכם של המשיח והמשיח הוא של אלהים:
 1 Cor 3 23
 כן יחשב איש אתנו כמשרתי המשיח וסכני רזי אל:
 1 Cor 4 1
 הנה סוף דבר שלא יבקש מן הסכנים כי אם להמצא נאמן:
 1 Cor 4 2
 ואני נקלה היא בעיני כי אתם דנים אתי או יום דין של בני אדם גם אני את נפשי לא
 1 Cor 4 3
 אדין:
 כי אינני יודע בנפשי רע ובכל זאת לא אצדק כי הדין אתי הוא יהוה:
 1 Cor 4 4
 על כן אל תשפטו שפוט לפני העת עד כי יבוא האדון אשר גם יוציא לאור את תעלמות
 החשך ויגלה את עצת הלבבות ואז תהיה תהלה לכל איש מאת האלהים:
 1 Cor 4 5
 ואת זאת אחי הסבתי על עצמי ועל אפולס ובעבורכם למען תלמדו בנו שלא יתחכם
 1 Cor 4 6
 איש יותר ממה שכתוב פן תתגאו איש בשם איש לנגד רעהו:
 1 Cor 4 7
 כי מי הפליא אותך ומה בידך אשר לא קבלתו ואם קבלתו למה תתהלל כאיש אשר לא
 קבל:
 1 Cor 4 8
 הן כבר שבעתם כבר עשרתם ובלעדינו מלכתם ולו מלכתם למען נמלך אתכם גם
 אנחנו:

Hebrew Holy Bible New Testament

1 Cor 4 9 כי אחשב שהאלהים הציג אתנו השליחים שפלי השפלים כבני תמותה כי היינו לראוה
 לעולם גם למלאכים גם לבני אדם:
 1 Cor 4 10 אנחנו סכלים למען המשיח ואתם חכמים במשיח אנחנו חלשים ואתם גבורים אתם
 נכבדים ואנחנו נקלים:
 1 Cor 4 11 ועד השעה הזאת הננו רעבים גם צמאים וערמים ומכים באגרף ואין מנוח לנו:
 1 Cor 4 12 ויגעים אנחנו בעמל ידינו קללנו ונברך חרפנו ונסבל:
 1 Cor 4 13 גדפו אתנו ותנחנן ונהי כגללי העולם ולסחי לכלם עד עתה:
 1 Cor 4 14 ולא לביש אתכם אני כתב הדברים האלה כי אם מזוהר אתכם כבני האהובים:
 1 Cor 4 15 כי גם אם היו לכם רבבות אמנים במשיח אין לכם אבות רבים כי אנכי הולדתי אתכם
 בישוע המשיח על ידי הבשורה:
 1 Cor 4 16 על כן אני מבקש מכם ללכת בעקבותי:
 1 Cor 4 17 ובעבור זאת שלחתי אליכם את טימותיוס בני האהוב והנאמן באדון והוא יזכיר לכם את
 דרכי במשיח כאשר מלמד אנכי בכל מקום בכל קהלה וקהלה:
 1 Cor 4 18 הן יש מתנשאים כאלו לא אבוא אליכם:
 1 Cor 4 19 אבל בוא אבוא אליכם בזמן קרוב אם ירצה האדון ואדעה לא את דברי המתרוממים כי
 אם את גבורתם:
 1 Cor 4 20 כי מלכות האלהים איננה בדבר שפתיים כי אם בגבורה:
 1 Cor 4 21 ומה תחפצו הבוא אבוא אליכם בשבט או באהבה וברוח ענוה:
 1 Cor 5 1 שמועה נשמעת בארץ כי נמצאה זנות ביניכם ואף זנות אשר בגוים לא ספר כמוה כי
 יקח איש את אשת אביו:
 1 Cor 5 2 ואתם עוד גבהי רוח תחת אשר היה לכם להתאבל למען יוסר מקרבכם עשה המעשה
 הזה:
 1 Cor 5 3 הן אנכי הרחוק מכם בגופי וקרוב ברוחי כבר דנתי כאלו הייתי אצלכם על האיש אשר
 עשה כדבר הזה:
 1 Cor 5 4 בשם אדנינו ישוע המשיח בהקהלתכם יחד ורוחי אתכם עם גבורת אדנינו ישוע המשיח:
 1 Cor 5 5 למסר את האיש ההוא לשטן לאבדן הבשר למען ישוע הרוח ביום האדון ישוע:
 1 Cor 5 6 לא טוב התהללכם הלא ידעתם כי מעט שאר מחמץ את כל העסה:
 1 Cor 5 7 בערו את השאור הישן למען תהיו עסה חדשה הלא לחם מצות אתם כי גם לנו פסחנו
 הנזבח בעדנו הוא המשיח:
 1 Cor 5 8 על כן נחגה נא החג לא בשאר ישן ולא בשאר הרע והרשע כי אם במצות הישר
 והאמת:
 1 Cor 5 9 כתבתי לכם באגרת שלא תתערבו עם הזנים:
 1 Cor 5 10 ואין דעתי בזאת על הזנים שבעולם הזה או על בצעי בצע וגזלנים ועבדי אלילים כי אז
 יהיה לכם לצאת מן העולם:
 1 Cor 5 11 אך זאת כתבתי לכם לבלתי התערב עם איש אשר אח יקרא והוא זנה או בצע בצע או
 עבד אלילים או מגדף או סבא או גזלן עם האיש אשר כזה גם לא תאכלו:
 1 Cor 5 12 כי מה לי לשפט את אשר בחוץ הלא תשפטו את אשר בבית:
 1 Cor 5 13 ואשר בחוץ האלהים ישפטם ואתם תבערו את הרע מקרבכם:
 1 Cor 6 1 היש בכם איש אשר בריבו עם רעהו יזיד להביא דבר דינו לפני הרשעים ולא לפני
 הקדשים:
 1 Cor 6 2 הלא ידעתם כי הקדשים ידונו את העולם ואם העולם ידון על ידכם האינכם ראויים לדין
 דינים קטנים:
 1 Cor 6 3 הלא ידעתם כי נדין את המלאכים אף כי דברי ממונות:
 1 Cor 6 4 ואתם כאשר יש לכם דיני ממונות מושיבים אתם את הנחשבים לאין בקהל לשפטיכם:
 1 Cor 6 5 לבשתכם אמר אני את זאת הכי אין בכם חכם אחד שיוכל להוכיח בין איש לאחיו:
 1 Cor 6 6 כי אח רב עם אחיו וזאת לפני לא מאמינים:
 1 Cor 6 7 הן בכל ירידה היא לכם שתריבו זה עם זה למה לא תבחרו לסבל הונאה ולמה לא
 תבחרו להיות עשוקים:
 1 Cor 6 8 אבל מונים אתם ועשקים אף את אחיכם:
 1 Cor 6 9 הלא ידעתם כי הרשעים לא יירשו את מלכות האלהים אל תתעו את נפשותיכם לא
 הזנים לא עבדי אלילים לא המנאפים ולא הקדשים ולא השכבים את זכר:
 1 Cor 6 10 לא הגנבים ולא בצעי בצע לא הסבאים ולא המגדפים ולא הגזלנים כל אלה לא יירשו
 את מלכות האלהים:
 1 Cor 6 11 וכאלה לפניכם היו מקצתכם אבל רחצתם אבל קדשתם אבל הצדקתם בשם האדון
 ישוע וברוח אלהינו:

Hebrew Holy Bible New Testament

1 Cor	6	12	הכל הוא ברשותי אך לא כל דבר יועיל הכל הוא ברשותי אך לא ישעבדני דבר:
1 Cor	6	13	המאכל לשרש והשרש למאכל והאלהים את זה ואת זה ילכה והגוף אל יהי לזנות כי אם
לאדון והאדון לגוף:			
1 Cor	6	14	והאלהים העיר גם את אדנינו ויעיר גם אתכם בגבורתו:
1 Cor	6	15	הלא ידעתם כי גופתיכם אברי המשיח הנה הכי אקח את אברי המשיח ואעשה אתם
לאברי זונה חלילה:			
1 Cor	6	16	או הלא ידעתם כי הדבק בזונה גוף אחד הוא עמה כי הכתוב אמר והיו שניהם לבשר
אחד:			
1 Cor	6	17	אבל הדבק באדון רוח אחד הוא עמו:
1 Cor	6	18	נוסו מן הזנות כל חטא אשר יעשה אותו האדם מחוץ לגופו הוא והזונה חטא בעצם גופו:
1 Cor	6	19	או הלא ידעתם כי גופכם הוא היכל רוח הקדש השכן בקרבכם אשר קבלתם מאת
האלהים וכי לא לעצמכם אתם:			
1 Cor	6	20	כי במחיר נקניתם על כן כבדו את האלהים בגופכם וברוחכם אשר לאלהים המה:
1 Cor	7	1	ולענים מה שכתבתם אלי הנה טוב לאדם שלא יגע באשה:
1 Cor	7	2	אך מפני הזנות תהי לכל איש אשתו ויהי לכל אשה בעלה:
1 Cor	7	3	האיש יקים חובת העונה לאשתו וכמו כן האשה לבעלה:
1 Cor	7	4	האשה איננה שלטת על גופה כי אם בעלה וכמו כן גם האיש איננו שלט על גופו כי אם
אשתו:			
1 Cor	7	5	אל תמנעו את עצמכם זה מזה זולתי בהסכמת שניכם על זמן קבוע להיות פנוים
לתענית ולתפלה ותשובו ותתאחדו פן ינסה אתכם השטן בעבור פריצות יצרכם:			
1 Cor	7	6	ואני אמר זאת בדרך עצה ולא בדרך מצוה:
1 Cor	7	7	כי מי יתן והיה כל אדם כמני אך יש לכל איש מתנתו מאת האלהים זה בכה וזה בכה:
1 Cor	7	8	ואל הפנוים ואל האלמנות אמר אני כי טוב להם אם ישבו ככה כמו גם אני:
1 Cor	7	9	אך אם לא יוכלו להנזר יתחברו בנשואין כי טוב להתחבר בנשואין מהיות בער בתאוה:
1 Cor	7	10	והנה את הנשואים אנכי מצוה ולא אנכי כי אם האדון אשר לא תפרש אשה מבעלה:
1 Cor	7	11	ואם פרש תפרש ממנו תשב בלא איש או תתרצה לבעלה ואיש אל ישלח את אשתו:
1 Cor	7	12	והנה אל האחרים אמר אנכי ולא האדון כי תהיה לאח אשה אשר איננה מאמנת ורצונה
לשבת עמו לא יעזבנה:			
1 Cor	7	13	ואשה כי יהיה לה בעל אשר איננו מאמין ורצונו לשבת עמה לא תעזבנו:
1 Cor	7	14	כי האיש אשר איננו מאמין מקדש הוא באשה והאשה אשר איננה מאמנת מקדשת היא
באיש שאם לא כן יהיו בניכם טמאים אמנם עתה קדושים המה:			
1 Cor	7	15	אבל אם יפרש מי שאיננו מאמין יפרש והאח או האחות אינם משעבדים באלה כי
לשלום קראנו האלהים:			
1 Cor	7	16	כי מה תדעי את האשה אם תושיעי את האיש ומה תדע אתה האיש אם תושיע את
האשה:			
1 Cor	7	17	רק יתהלך איש כפי מה שחלק לו האלהים וכפי מה שקרא אתו האדון וכן מתקן
אנכי בכל הקהלות:			
1 Cor	7	18	אם נמול האיש המקרא אל ימשך את ערלתו ואם ערל הוא אל ימול:
1 Cor	7	19	אין המילה נחשבה ואין הערלה נחשבה כי אם שמירת מצות האלהים:
1 Cor	7	20	איש איש במשמרתו אשר נקרא בה שם יעמד:
1 Cor	7	21	אם נקראת בהיותך עבד אל ירע בעיניך אלא אם תשיג ידך לצאת לחפשי בחר בזה:
1 Cor	7	22	כי הקרוא באדון בהיותו עבד משחרר הוא לאדון וככה גם הקרוא בהיותו חפשי עבד
הוא למשיח:			
1 Cor	7	23	במחיר נקניתם אל תהיו עבדי בני אדם:
1 Cor	7	24	איש איש במשמרת אשר נקרא בה אחי בזאת יעמד לפני האלהים:
1 Cor	7	25	ועל דבר הבתולות אין לי מצוה מאת האדון רק אודיע את עצתי אחרי אשר חנני האדון
להיות נאמן:			
1 Cor	7	26	הנני חשב כי טוב לאדם מפני הצרה הקרובה כי טוב לו להיות כמו שהוא:
1 Cor	7	27	אם נקשרת באשה אל תבקש להפטר ואם נפטרת אל תבקש אשה:
1 Cor	7	28	וגם כי תקח אשה אינך חטא והבתולה כי תהיה לאיש איננה חטאת אך יבאום צרות
בבשרם והנני חס עליכם:			
1 Cor	7	29	זאת אני אמר אחי כי השעה דחוקה למען מעתה יהיו הנשואים כאלו אין להם נשים:
1 Cor	7	30	והבכים כאינם בכים והשמחים כאינם שמחים והקונים כאלו אין קנין בידם:
1 Cor	7	31	והנהנים מן העולם הזה כאלו אין להם הנאה ממנו כי עבור יעבר תאר העולם הזה:
1 Cor	7	32	ואני חפצתי שתהיו בלי דאגה מי שאין לו אשה דאג לאשר לאדון איך ייטב בעיני

Hebrew Holy Bible New Testament

האדון:

- ומי שיש לו אשה דאג הוא לעניני העולם איך ייטב בעיני האשה:
 1 Cor 7 33 יש הבדל בין אשת איש לבתולה כי האשה אשר לא היתה לאיש דאגת לאשר לאדון
 1 Cor 7 34 ולהיות קדושה גם בגופה גם ברוחה ובעולת בעל דאגת היא לעניני העולם איך תיטב בעיני בעלה:
 1 Cor 7 35 וזאת אני אמר לתועלתכם ולא להשליך עליכם פח כי אם להנהיגה טובה ולהיותכם
 נכונים תמיד לפני האדון באין מנע:
 1 Cor 7 36 וכי יחשב איש למעשה שלא כהגן לבתולתו אם תעבר פרקה ודבר חובה הוא אז יעשה
 כאשר עם לבבו איננו חוטא ישיאנה:
 1 Cor 7 37 ומי שהוא נכון בלבו ואיננו מכרח ויוכל לעשות כרצונו ויגמר זאת בלבו לשמר את
 בתולתו טוב עשה:
 1 Cor 7 38 לכן המשיא אתה טוב הוא עשה ואשר איננו משיא עשה טוב ממנו:
 1 Cor 7 39 האשה קשורה לבעלה על פי התורה כל עת שהוא חי וכי מת בעלה אזי מתרת היא
 להנשא למי שתרצה ובלבד שתהיה באדון:
 1 Cor 7 40 אבל אשריה יותר אם תעמד פנויה זאת דעתי ואחשב גם אני כי רוח אלהים בי:
 1 Cor 8 1 ועל דבר זבחי האלילים ידענו שיש דעה לכלנו הדעת תגביה לב והאהבה היא הבונה:
 1 Cor 8 2 החשב כי הוא ידע דבר מה עוד לא ידע מאומה כאשר עליו לדעת אתו:
 1 Cor 8 3 אבל אם יאהב איש את האלהים האלהים ידעו:
 1 Cor 8 4 ועל דבר אכילת זבחי האלילים הנה ידענו כי האליל אין בעולם ואין אלהים בלתי אחד:
 1 Cor 8 5 ואף כי יש הנקראים אלהים אם בשמים אם בארץ כאשר יש אלהים רבים ואדונים רבים:
 1 Cor 8 6 אמנם לנו אך לא אחד האב אשר הכל ממנו ואנחנו אליו ואדון אחד ישוע המשיח אשר
 הכל על ידו ונחנו על ידו:
 1 Cor 8 7 אך לא בכלם הדעת כי יש אשר בזכרם עוד את האליל אכלים כזבח האליל ובכן לבם
 החלוש יתגאל:
 1 Cor 8 8 המאכל לא יקרב אתכם לאלהים כי אם נאכל אין לנו יתרון ואם לא נאכל לא נגרע:
 1 Cor 8 9 אבל הזהרו פן יהיה אתו הרשיון שלכם למכשל החלשים:
 1 Cor 8 10 כי האיש הראה אתך אשר לך הדעת מסב בבית אלילים הלא יעז ברוחו החלוש לאכל
 מזבחי אלילים:
 1 Cor 8 11 ויאבד על ידי דעתך אחיך החלש אשר למענו מת המשיח:
 1 Cor 8 12 ואם ככה תחטאו לאחיכם ותכאיבו את רוחם החלוש למשיח אתם חטאים:
 1 Cor 8 13 על כן אם מאכלי מכשיל את אחי לא אכל בשר לעולם למען לא אכשיל את אחי:
 1 Cor 9 1 הלא שליוח אנכי הלא חפשי אנכי הלא ראיתי את ישוע המשיח אדנינו הלא אתם פעלי
 באדנינו:
 1 Cor 9 2 ואם אינני שליוח לאחרים אך לכם הנני שליוח כי חותם שליחותי אתם באדנינו:
 1 Cor 9 3 וזאת התנצלותי כנגד הדנים אותי:
 1 Cor 9 4 האין רשות בידנו לאכל ולשתות:
 1 Cor 9 5 האין רשות בידנו להוליך עמנו אחות לאשה כמו גם השליחים האחרים וכמו אחי האדון
 וכמו כיפא:
 1 Cor 9 6 אם לי לבדי ולבר נבא לא נתנה רשות להבטל ממלאכה:
 1 Cor 9 7 מי הלך לצבא במשכרת של עצמו מי נטע כרם ולא יאכל את פריו מי רעה עדר ומחלב
 העדר לא יאכל:
 1 Cor 9 8 הכי לפי דרכו של אדם אני מדבר כזאת הלא גם התורה אמרת כן:
 1 Cor 9 9 כי כתוב בתורת משה לא תחסם שור בדישו הלשורים הושש האלהים:
 1 Cor 9 10 או אך למענו מדבר אכן למענו נכתב כי החרש יחרש אלי תקוה והדש ידוש אלי
 תקוה לקחת חלקו בתקוה:
 1 Cor 9 11 אם זרענו בכם עניני הרוח הכי דבר גדול הוא אם נקצר מכם עניני הבשר:
 1 Cor 9 12 ואם לאחרים יש רשות עליכם הלא ביותר לנו אבל לא השתמשנו ברשות הזאת כי אם
 סבלנו את הכל לבלתי שום מעצור לבשורת המשיח:
 1 Cor 9 13 הלא ידעתם כי עבדי עבדת הקדש אכלים מן הקדשים ומשרתי המזבח לקחים חלקם
 במזבח:
 1 Cor 9 14 כן תקן אדנינו גם הוא אשר יחיו המבשרים על הבשורה:
 1 Cor 9 15 ואנכי לא השתמשתי באחת מאלה וגם לא כתבתי זאת למען יעשה לי כזאת כי טוב לי
 המות מאשר ישים איש את תהלתי לריק:
 1 Cor 9 16 אם אבשר את הבשורה אין לי תהלה כי החובה מטלת עלי ואוי לי אם לא אבשר:
 1 Cor 9 17 כי אם ברצוני אעשה כן יהיה לי שכר ואם בעל כרחי פקדת משמרתי היא:
 1 Cor 9 18 ועתה מה הוא שכרי הלא זה שאבשר בשורת המשיח בלא מחיר לבלתי השתמש

Hebrew Holy Bible New Testament

להנאת עצמי ברשיון הנתן לי בבשורה:

- 1 Cor 9 19 כי בהיותי חפשי מכל עשיתי עצמי עבד לכל אדם למען אקנא את הרבים:
- 1 Cor 9 20 ואהי ליהודים כיהודי לקנות היהודים ואשר הם תחת התורה הייתי להם כמו תחת התורה למען קנות אותם אשר תחת התורה:
- 1 Cor 9 21 לאלה אשר בלי תורה הייתי כבלי תורה אף כי אינני בלי תורת האלהים כי אם תחת תורת המשיח אנכי למען קנות אותם אשר בלי תורה:
- 1 Cor 9 22 ולחלשים הייתי כחלש לקנות את החלשים הכל לכלם נהייתי למען בכל דרך אושיע אחדים:
- 1 Cor 9 23 ואת זאת אני עשה בעבור הבשורה למען אקח חלקי בה גם אנכי:
- 1 Cor 9 24 הלא ידעתם כי רצי המרוצה באסטדין רצים כלם ורק אחד מהם ישיג את שכר הנצח:
- 1 Cor 9 25 ככה רוצו למען תשיגו:
- 1 Cor 9 25 וכל העמד להאבק יזר מכל דבר המה לקחת כתר נפסד ואנחנו לקחת כתר אשר איננו נפסד:
- 1 Cor 9 26 לכן הנני רץ לא כמו בחשכה הנני נלחם לא כהולם רוח:
- 1 Cor 9 27 כי אם אדכא את גופי ואשעבדנו פן אהיה אני הקורא לאחרים נאלח בעצמי:
- 1 Cor 10 1 ולא אכחד מכם אחי אשר אבותינו היו כלם תחת הענן וכלם עברו בתוך הים:
- 1 Cor 10 2 וכלם נטבלו למשה בענן ובים:
- 1 Cor 10 3 וכלם אכלם מאכל אחד רוחני:
- 1 Cor 10 4 וכלם שתו משקה אחד רוחני כי שתו מן הצור הרוחני ההלך עמם והצור ההוא היה המשיח:
- 1 Cor 10 5 אבל ברבם לא רצה האלהים ופגריהם נפלו במדבר:
- 1 Cor 10 6 וכל זאת היתה לנו למופת לבלתי התאות לרעה כאשר התאו גם המה:
- 1 Cor 10 7 ולא תהיו עבדי אלילים כאשר היו מקצתם כמו שכתוב וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק:
- 1 Cor 10 8 ולא נהיה זנים כאשר זנו מקצתם ויפלו ביום אחד שלשה ועשרים אלף איש:
- 1 Cor 10 9 ולא ננסה את המשיח כאשר נסוהו מקצתם ויאבדום הנחשים:
- 1 Cor 10 10 גם לא תלינו כאשר הלינו מקצתם וימותו ביד המשיחית:
- 1 Cor 10 11 כל זאת מצאתם להיות למופת ותכתב למוסר לנו אשר הגיעו אלינו קצי העולמים:
- 1 Cor 10 12 לכן החשב שהוא נצב ירא פן יפול:
- 1 Cor 10 13 עדין לא בא עליכם נסיון אחר בלתי אם נסיון בני אדם כי נאמן הוא האלהים אשר לא יניח לנסות אתכם למעלה מיכלתכם כי אם יתן עם הנסיון גם תוצאתיו כדי שתוכלו שאת:
- 1 Cor 10 14 על כן חביבי נוסו מעבודת אלילים:
- 1 Cor 10 15 כמו אל נבונים מדבר אנכי ושפטו אתם את אשר אמר:
- 1 Cor 10 16 כוס הברכה אשר אנחנו מברכים הלא היא התחברות דם המשיח והלחם אשר אנחנו בצעים הלא הוא התחברות גוף המשיח:
- 1 Cor 10 17 כי לחם אחד הוא לכן גם נוף אחד אנחנו הרבים באשר לכלנו חלק בלחם האחד:
- 1 Cor 10 18 ראו את ישראל לפי הבשר הלא אכלי הזבחים חברי המזבח המה:
- 1 Cor 10 19 ועתה מה אמר היש ממש באליל אם יש ממש בזבחי אלילים:
- 1 Cor 10 20 אלא את אשר יזבחו הגוים לשדים הם זבחים ולא לאלהים ואני לא אחפץ היתכם חברים לשדים:
- 1 Cor 10 21 לא תוכלו לשתות יחד כוס אדנינו וגם כוס השדים ולא תוכלו להתחבר אל שלחן אדנינו וגם אל שלחן השדים:
- 1 Cor 10 22 הנעז להקניא את אדנינו הכי חזקים אנחנו ממנו:
- 1 Cor 10 23 הכל ברשותי אבל אין הכל מועיל הכל ברשותי אבל אין הכל בנה:
- 1 Cor 10 24 איש איש אל יבקש את תועלת עצמו כי אם את תועלת רעהו:
- 1 Cor 10 25 כל הנמכר במקולין אותו תאכלו ואל תחקרו מפני מכשל הלב:
- 1 Cor 10 26 כי ליהוה הארץ ומלואה:
- 1 Cor 10 27 ואם יקרא אתכם איש מאשר אינם מאמינים ותוצו ללכת אליו תאכלו מכל אשר ישימו לפניכם ואל תחקרו מפני מכשול הלב:
- 1 Cor 10 28 ואיש כי יאמר אליכם זה הוא זבח אלילים אל תאכלו בעבור המודיע ומפני מכשול הלב:
- 1 Cor 10 29 כי ליהוה הארץ ולמלאה:
- 1 Cor 10 29 והלב אשר אני אמר לא לבך כי אם לב רעך כי למה זה תשפט חרותי על ידי לב האחר:
- 1 Cor 10 30 ואם אכל אני בתודה למה אהיה מגדף על הדבר אשר אני מודה עליו:
- 1 Cor 10 31 לכן אם תאכלו או אם תשתו או כל אשר תעשו את הכל עשו לכבוד אלהים:

Hebrew Holy Bible New Testament

1 Cor	10	32	ואל תתנו מכשול לא ליהודים ולא ליונים ולא לקהלת אלהים:
1 Cor	10	33	כאשר גם אנכי מבקש להיות רצוי לכל בכל ולא אבקש תועלת עצמי כי אם של הרבים
			למען ישעו:
1 Cor	11	1	לכו בעקבותי כאשר גם אני הלך בעקבות המשיח:
1 Cor	11	2	ועל זאת אני משבח אתכם אחי כי זכרתם אתי בכל לשמר את הקבלות כאשר מסרתי
			לכם:
1 Cor	11	3	אך חפץ אנכי שתדעו כי ראש כל איש המשיח וראש האשה האיש וראש המשיח הוא
			האלהים:
1 Cor	11	4	כל איש אשר יתפלל או יתנבא וראשו מכסה מבזה הוא את ראשו:
1 Cor	11	5	וכל אשה אשר תתפלל או תתנבא וראשה פרוע מבזה היא את ראשה יען בזה היא כמו
			מגלחה:
1 Cor	11	6	כי האשה אם לא תתכסה גם תתגלח ואם בזיון הוא לאשה להכסם או להתגלח
			ותכסה:
1 Cor	11	7	והאיש איננו חייב לכסות את ראשו כי הוא צלם אלהים וכבודו אבל האשה היא כבוד
			האיש:
1 Cor	11	8	כי אין האיש מן האשה כי אם האשה מן האיש:
1 Cor	11	9	גם לא נברא האיש בעבור האשה כי אם האשה בעבור האיש:
1 Cor	11	10	על כן האשה חייבת להיות לה כפה על ראשה בעבור המלאכים:
1 Cor	11	11	אבל אין האיש בלא אשה ואין האשה בלא איש באדון:
1 Cor	11	12	כי כאשר האשה מן האיש כן גם האיש על ידי האשה וכל זאת מאלהים:
1 Cor	11	13	שפטו נא בנפשכם הנאווה לאשה להתפלל אל האלהים בגלוי ראש:
1 Cor	11	14	או הלא גם הטבע בעצמו ילמד אתכם כי איש אשר יגדל פרע שער ראשו חרפה היא
			לו:
1 Cor	11	15	אבל האשה כי תגדל שיערה פאר הוא לה כי נתן לה השער לצניף:
1 Cor	11	16	ואם יחשב איש לערער עלינו אין לנו מנהג כזה ולא לקהלות האלהים:
1 Cor	11	17	והנה בצויתי את זאת לא אוכל לשבח אתכם על אשר תקהלו יחד לא להועיל כי אם
			לרעה:
1 Cor	11	18	כי בראשונה שמעתי שיש מחלקות ביניכם כאשר תועדו בקהל ומקצתו אני מאמין:
1 Cor	11	19	כי אף צריכות כתות להיות ביניכם למען יודעו הנאמנים בכם:
1 Cor	11	20	ועתה כאשר תקהלו יחד אין זה לאכל סעודת האדון:
1 Cor	11	21	כי כל אחד מקדים לקחת סעודתו בעת האכילה וזה ירעב וזה ישתכר:
1 Cor	11	22	האין לכם בתים לאכל ולשתות בהם או התבזו את קהל אלהים ותכלימו את אשר אין
			בידם מאומה מה אמר לכם העל זאת אשבח אתכם אינני משבח:
1 Cor	11	23	כי כה קבלתי אנכי מן האדון את אשר גם מסרתי לכם כי האדון ישוע בלילה ההוא
			אשר נמסר בו לקח את הלחם:
1 Cor	11	24	ויברך ויבצע ויאמר קחו אכלו זה גופי הנבצע בעדכם עשו זאת לזכרוני:
1 Cor	11	25	וכן גם את הכוס אחר הסעודה ויאמר הכוס הזאת היא הברית החדשה בדמי עשו זאת
			לזכרוני בכל עת שתשתו:
1 Cor	11	26	כי בכל עת שתאכלו את הלחם הזה ותשתו את הכוס הזאת הזכר תזכירו את מות
			אדנינו עד כי יבוא:
1 Cor	11	27	לכן מי שיאכל מן הלחם הזה או ישתה מכוס האדון שלא כראוי יאשם לגוף אדנינו
			ולדמו:
1 Cor	11	28	יבחן האיש את נפשו ואז יאכל מן הלחם וישתה מן הכוס:
1 Cor	11	29	כי האכל והשתה שלא כראוי אכל ושתה דין לנפשו יען אשר לא הפלה את גוף האדון:
1 Cor	11	30	בעבור זאת יש בכם חולים וחלשים רבים והרבה ישנו המות:
1 Cor	11	31	כי אם נבחן את נפשנו לא נהיה נדונים:
1 Cor	11	32	וכאשר נדון נוסר על יד האדון למען לא נחייב עם העולם:
1 Cor	11	33	על כן אחי בהקהלכם יחד לאכל תחכו איש אל רעהו:
1 Cor	11	34	וכי ירעב איש יאכל בביתו פן תקהלו לאשמה ויתר הדברים אתקן בבאי:
1 Cor	12	1	ובענין הרוחניות אחי לא אכחד מכם דבר:
1 Cor	12	2	הלא ידעתם כי בהיתכם גוים אחרי אלילים אלמים הובלתם כאשר נמשכתם:
1 Cor	12	3	לכן אודיע אתכם כי אין איש דבר ברוח אלהים אשר יאמר ישוע חרם הוא ולא יוכל
			איש לקרא לישוע אדון בלתי אם ברוח הקדש:
1 Cor	12	4	ושנות הנה המתנות אבל הרוח אחד הוא:
1 Cor	12	5	ושנים המה השמושים והאדון אחד הוא:

Hebrew Holy Bible New Testament

1 Cor	12	6	ושנות הנה הפעלות והאלהים הוא אחד הפעל את הכל בכל:
1 Cor	12	7	ולכל איש ואיש נתנה לו התגלות הרוח להועיל:
1 Cor	12	8	כי האחד נתן לו על ידי הרוח דבור החכמה ולאחד דבור הדעת כפי הרוח ההוא:
1 Cor	12	9	לאחר האמונה ברוח ההוא ולאחר מתנות הרפאות ברוח ההוא:
1 Cor	12	10	ולאחר לפעל גבורות ולאחר נבואה ולאחר להבחין בין הרוחות ולאחר מיני לשנות ולאחר באור לשנות:
1 Cor	12	11	וכל אלה פעל הרוח האחד ההוא המחלק לאיש איש כרצונו:
1 Cor	12	12	כי כאשר הגוף הוא אחד ויש בו אברים הרבה וכל אברי הגוף ההוא אף כי רבים הם כלם גוף אחד כן גם המשיח:
1 Cor	12	13	כי ברוח אחד נטבלנו כלנו לגוף אחד אם יהודים אם יונים אם עבדים אם בני חורין וכלנו לרוח אחד השקיני:
1 Cor	12	14	כי גם הגוף לא אבר אחד הוא כי אם רבים:
1 Cor	12	15	אם תאמר הרגל אינני יד על כן אינני מן הגוף הבעבור זאת איננה מן הגוף:
1 Cor	12	16	ואם תאמרו האזן אינני עין על כן אינני מן הגוף הבעבור זאת איננה מן הגוף:
1 Cor	12	17	אם הגוף כלו יהיה עין איה השמע ואם כלו יהיה שמע איה הריח:
1 Cor	12	18	ועתה האלהים שת את האברים כל אחד ואחד מהם בגוף כמי רצונו:
1 Cor	12	19	ואלו היו כלם אבר אחד איה הגוף:
1 Cor	12	20	הנה רבים הם האברים והגוף אחד:
1 Cor	12	21	העין לא תוכל דבר אל היד לאמר לא אצטרך לך וגם הראש לא יוכל דבר אל הרגלים לאמר לא אצטרך לכן:
1 Cor	12	22	כי להפך אברי הגוף הנראים רפים הם לנו לצרך ביותר:
1 Cor	12	23	והנראים לנו נקלים בגוף אתם נלביש ביתר כבוד ואשר לבשת לנו המה כאלו ההגונים מכלם:
1 Cor	12	24	כי ההגונים לנו אינם צריכים לזאת אבל האלהים מזג ככה את הגוף שנתן כבוד יותר לגרוע:
1 Cor	12	25	למען לא תהיה מחלקת בגוף כי אם ידאגו כל האברים יחד זה לזה:
1 Cor	12	26	ואם יכאב אבר אחד יכאבו אתו כל האברים ואם יכבד אבר אחד ישמחו אתו כל האברים:
1 Cor	12	27	אכן גוף המשיח אתם ואבריו כל אחד לפי חלקו:
1 Cor	12	28	ומהם שם האלהים בקהל ראשונה לשליחים ושנית לנביאים ושלישית למלמדים ויתן גבורות אף מתנות הרפאות ועזרים ומנהיגים ומיני לשנות:
1 Cor	12	29	הכלם שליחים אם כלם נביאים או כלם מלמדים הכלם עשי גבורות:
1 Cor	12	30	הכלם מתנות רפאות הכלם מדברים בלשנות הכלם מפרשי לשנות:
1 Cor	12	31	ואתם התאו המתנות המועילות ביותר ובכל זאת אראה אתכם דרך נעלה על כלנה:
1 Cor	13	1	אם בלשנות אנשים ומלאכים אדבר ואין בי האהבה הייתי כנחשת המה או כצלצל תרועה:
1 Cor	13	2	וכי תהיה לי נבואה ואדע כל הסודות וכל הדעת וכי תהיה לי כל האמונה עד כי אעתיק הרים ואין בי האהבה הייתי כאין:
1 Cor	13	3	ואם אחלק את כל הוני ואם אתן את גופי לשרפה ואין בי האהבה כל זאת לא תועילני:
1 Cor	13	4	האהבה מארכת אף ועשה חסד האהבה לא תקנא האהבה לא תתפאר ולא תתרום:
1 Cor	13	5	לא תעשה דבר תפלה ולא תבקש את אשר לה ולא תתמרמר ולא תחשב הרעה:
1 Cor	13	6	לא תשמח בעולה כי שמחתה עם האמת:
1 Cor	13	7	את כל תשא את כל תאמין את כל תקווה ואת כל תסבל:
1 Cor	13	8	האהבה לא תבל לעולם אך הנבואות הנה תבטלנה והלשנות תכלינה והדעת תבטל:
1 Cor	13	9	כי קצת הוא שידענו וקצת הוא שנבאנו:
1 Cor	13	10	וכבוא התמים אז עבור תעבר הקצת:
1 Cor	13	11	כאשר הייתי עולל כעולל דברתי כעולל הגיתי כעולל חשבתי וכאשר הייתי לאיש הסירתי דברי העולל:
1 Cor	13	12	כי כעת מביטים אנחנו במראה ובחידות ואז פנים אל פנים כעת יודע אני קצתו ואז כאשר נודעתי אדע אף אני:
1 Cor	13	13	ועתה שלש אלה תעמדנה האמונה והתקווה והאהבה והגדולה בהן היא האהבה:
1 Cor	14	1	רדפו אחרי האהבה והתאו מתנות הרוח וביותר אשר תתנבאו:
1 Cor	14	2	כי המדבר בלשון איננו מדבר לאדם כי אם לאלהים כי אין איש אשר ישמענה רק ברוח הוא מדבר סודות:
1 Cor	14	3	והמתנבא הוא מדבר לבני אדם לבנותם וליסרם ולנחמם:

Hebrew Holy Bible New Testament

1 Cor	14	4	המדבר בלשון בונה את נפשו והמתנבא בונה את העדה:
1 Cor	14	5	וחפצתי כי תדברו כלכם בלשנות וביותר כי תתנבאו כי גדול המתנבא מן המדבר בלשנות בלתי אם יפרש למען תבנה העדה:
1 Cor	14	6	ועתה אחי כי אבוא אליכם ואדבר בלשנות מה אועיל לכם אם לא אדבר אליכם בחזון או בדעת או בנבואה או בהוראה:
1 Cor	14	7	הלא גם הכלים הדוממים הנתנים קול הן חליל הן כנור אם לא ישמיעו קלות אשר תוכל האזן להבחין איכה יודע מה יזמר ומה ינגן:
1 Cor	14	8	גם השופר אם יתן את קולו בלתי ברור מי יחלץ למלחמה:
1 Cor	14	9	כן גם אתם אם לא תוציאו בלשונכם דבור מפרש איכה יודע האמור הלא תהיו כמדברים לרוח:
1 Cor	14	10	הן כמה מיני לשנות יש בעולם ואין אחת מהן בלי קול:
1 Cor	14	11	לכן אם אינני ידע פשר הקול אהיה נכרי בעיני המדבר והמדבר יהיה נכרי בעיני:
1 Cor	14	12	כן גם אתם בהיותכם מתאווים לכחות רוחניות בקשו להעדיף במה שיבנה את העדה:
1 Cor	14	13	על כן יתפלל המדבר בלשון וגם יפרשנה:
1 Cor	14	14	כי אם אתפלל בלשון רוחי מתפלל ושכלי איננו עשה פרי:
1 Cor	14	15	ועתה מה לעשות אתפללה ברוחי ואתפללה גם בשכלי אזמרה ברוחי ואזמרה גם בשכלי:
1 Cor	14	16	כי אם תברך ברוח איך יענה העמד נמצב ההדיוט אמן על הודיתך באשר לא ידע מה אתה אמר:
1 Cor	14	17	הן אתה תיטיב להודות אבל רעך לא יבנה:
1 Cor	14	18	אודה לאלהי כי יותר מכלכם אני מדבר בלשנות:
1 Cor	14	19	אכן בקהל אבחר לדבר חמש מלין בשכלי למען הורת גם את האחרים מלדבר רבבות מלין בלשון:
1 Cor	14	20	אחי אל תהיו ילדים בבניה רק לרע היו עללים ובבניה היו שלמים:
1 Cor	14	21	הן כתוב בתורה כי בלעגי שפה ובלשון אחרת אדבר אל העם הזה וגם בזאת לא אבו שמע לי אמר יהוה:
1 Cor	14	22	לכן הלשנות לא למאמינים הנה לאות כי אם לאשר אינם מאמינים אבל הנבואה איננה לאשר אינם מאמינים כי אם למאמינים:
1 Cor	14	23	והנה אם תקהל כל העדה יחד וכלם ידברו בלשנות ויבואו הדיוטים או אשר אינם מאמינים הלא יאמרו כי משגעים אתם:
1 Cor	14	24	אבל אם יתנבאו כלם ובא איש לא מאמין או הדיוט אז יוכח על ידי כלם וידון על ידי כלם:
1 Cor	14	25	ובכן יגלו תעלמות לבבו ויפל על פניו וישתחוה לאלהים וידה בקול כי באמת האלהים בקרבכם:
1 Cor	14	26	ועתה מה לעשות אחי בהקהלכם יחד כל אחד ואחד מכם יש לו מזמור יש לו הוראה יש לו לשון יש לו חזון יש לו באור אך יעשה הכל להבנות:
1 Cor	14	27	כי ידבר איש בלשון ידברו נא שנים שנים או על היותר שלשה וזה אחר זה ואחד יפרש:
1 Cor	14	28	ואם אין מפרש אז ידם בקהל וידבר לנפשו ולאלהים:
1 Cor	14	29	והנביאים הם ידברו שנים או שלשה והאחרים יבחנו:
1 Cor	14	30	וכי נגלה חזון לאחר הישב שם אז ידם הראשון:
1 Cor	14	31	כי תוכלו להתנבא כלכם זה אחר זה למען ילמדו כלם וכלם יזהרו:
1 Cor	14	32	ורוחות הנביאים תחת ידי הנביאים המה:
1 Cor	14	33	כי לא אלהי מבוכה האלהים כי אם אלהי השלום כאשר בכל קהלות הקדשים:
1 Cor	14	34	נשיכם בכנסיות תשתקנה כי לא נתנה להן רשות לדבר כי אם להכנע כאשר גם אמרה התורה:
1 Cor	14	35	ואם חפצן ללמד דבר תשאלנה את בעליהן בבית כי חרפה היא לנשים לדבר בקהל:
1 Cor	14	36	או המכם יצא דבר אלהים אם אליכם לבדכם הגיע:
1 Cor	14	37	כי יתברך איש בלבבו להיות נביא או איש הרוח בין יבין את אשר אני כתב לכם כי מצות האדון הנה:
1 Cor	14	38	ומי אשר לא ידע אל ידע:
1 Cor	14	39	לכן אחי השתדלו להתנבא ואל תכלאו מלדבר בלשנות:
1 Cor	14	40	הכל יעשה כהגן וכשורה:
1 Cor	15	1	ואני אחי אודיעכם את הבשורה אשר בשרתי אתכם אשר גם קבלתם אתה וגם עמדתם בה:
1 Cor	15	2	אשר גם תושעו בה אם תחזיקו בדבר אשר בשרתי אתכם אך אם לא לשוא האמנתם:

Hebrew Holy Bible New Testament

1 Cor	15	3	כי מסרתי לכם בראשונה את אשר גם קבלתי כי המשיח מת בעד חטאתינו כפי הכתובים:
1 Cor	15	4	וכי נקבר וכי הוקם ביום השלישי כפי הכתובים:
1 Cor	15	5	וכי נראה אל כיפא ואחריו אל שנים העשר:
1 Cor	15	6	ואחרי כן נראה ליותר מחמש מאות אחים כאחד אשר רבם עודם בחיים ומקצתם ישנו:
1 Cor	15	7	ואחרי כן נראה אל יעקב ואחריו אל כל השליחים:
1 Cor	15	8	ואחרי כלם נראה גם אלי כמו אל הנפל:
1 Cor	15	9	כי אני הצעיר בשליחים ואינני כדי להקרא שליח באשר רדפתי את קהל האלהים:
1 Cor	15	10	אבל בחסד אלהים הייתי מה שהייתי וחסדו עלי לא היה לריק כי יותר מכלם עבדתי ולא אני כי אם חסד אלהים אשר עמדי:
1 Cor	15	11	והנה גם אני גם המה ככה משמיעים וככה האמנתם:
1 Cor	15	12	ואם הגד הגד כי הוקם המשיח מן המתים איך יאמרו אנשים מכם כי אין תחיה למתים:
1 Cor	15	13	אם אין תחיה למתים גם המשיח לא הוקם:
1 Cor	15	14	ואם המשיח לא הוקם כי עתה ריק שמועתנו וגם ריק אמונתכם:
1 Cor	15	15	וגם נמצא עדי שקר לאלהים יען אשר העידנו את האלהים כי הקים את המשיח אשר לא הקימו אם אמת הוא שהמתים לא יקומו:
1 Cor	15	16	כי אם המתים לא יקומו גם המשיח לא קם:
1 Cor	15	17	ואם המשיח לא קם הבל אמונתכם ועודכם בחטאתיכם:
1 Cor	15	18	אזי גם אשר ישנו במשיח אבד אבדו:
1 Cor	15	19	ואם בחיים האלה לבד בטחים אנחנו במשיח אמללים אנחנו מכל אדם:
1 Cor	15	20	ועתה המשיח הוקם מן המתים ויהי לראשית הישנים:
1 Cor	15	21	כי אחרי אשר בא המות על ידי אדם אחד גם תחית המתים באה על ידי אדם אחד:
1 Cor	15	22	כי כאשר באדם מתים כלם כן גם יחיו כלם במשיח:
1 Cor	15	23	וכל אחד ואחד בסדרו ראשית כלם המשיח ואחרי כן אשר הם למשיח בבואו:
1 Cor	15	24	ואחרי כן הקץ כשימסר את המלכות אל האלהים האב אחרי בטלו כל משרה וכל שלטון וגבורה:
1 Cor	15	25	כי הוא מלך ימלך עד כי ישית את כל איביו תחת רגליו:
1 Cor	15	26	ואחרון האיבים אשר יבטל הוא המות:
1 Cor	15	27	כי כל שות תחת רגליו ובאמרו כל הושת תחתיו ברור הוא שהשת כל תחתיו איננו בכלל:
1 Cor	15	28	וכאשר יושת הכל תחתיו אז הבן גם הוא יושת תחת השת כל תחתיו למען יהיה האלהים הכל בכלל:
1 Cor	15	29	כי מה יעשו הנטבילים בעד המתים אם אמת הוא שהמתים קום לא יקומו למה זה יטבלו בעד המתים:
1 Cor	15	30	ולמה זה אנחנו בסכנה בכל שעה:
1 Cor	15	31	בתהלתנו אשר יש לי במשיח ישוע אדנינו מעיד אני עלי כי מת אנכי בכל יום ויום:
1 Cor	15	32	אם לפי ררכו של אדם נלחמתי עם החיות הרעות באפסוס מה תועלת יש לי אם המתים לא יקומו נאכלה ונשתה כי מחר נמות:
1 Cor	15	33	אל נא תתעו חברת אנשים רעים משחתת מדות טבות:
1 Cor	15	34	הקיצו במישרים משכרו ואל תחטאו כי יש אנשים אשר אין בהם דעת אלהים לבשתכם אני אמר זאת:
1 Cor	15	35	ואם יאמר איש איך יקומו המתים ובאי זה גוף יבואו:
1 Cor	15	36	אתה הסכל הן מה שתזרע לא יחיה בלתי אם ימות:
1 Cor	15	37	ומה שתזרע אינך זרע את הגוף אשר יהיה כי אם כגרגר ערם של חטה או של אחד הזרעים:
1 Cor	15	38	והאלהים יתן לו גוף כפי רצונו ולכל זרע זרע את גופו למינהו:
1 Cor	15	39	לא כל הבשר באשר אחד הוא כי מין אחר הוא בשר האדם ומין אחר בשר הבהמה ומין אחר בשר הדגה ומין אחר בשר העוף:
1 Cor	15	40	יש גופות שבשמים וגופות שבארץ אבל אחר הוא כבוד הגופות שבשמים וגופות שבארץ אבל אחר הוא כבוד הגופות שבארץ:
1 Cor	15	41	אחר הוא כבוד השמש ואחר הוא כבוד הירח ואחר הוא כבוד הכוכבים כי כוכב מכוכב נבדל בכבודו:
1 Cor	15	42	וכן גם בתחיה המתים הן יזרע בכליון ויקום בלא כליון:
1 Cor	15	43	יזרע בבזיון ויקום בכבוד יזרע בחלשה ויקום בגבורה:
1 Cor	15	44	יזרע גוף נפשי ויקום גוף רוחני יש גוף נפשי ויש גוף רוחני:

Hebrew Holy Bible New Testament

1 Cor	15	45	כן גם כתוב ויהי האדם הוא אדם הראשון לנפש חיה אדם האחרון לרוח מחיה:
1 Cor	15	46	אבל לא של הרוח היא הראשונה אלא של הנפש ואחרי כן של הרוח:
1 Cor	15	47	האדם הראשון מן האדמה הוא של עפר והאדם השני הוא האדון מן השמים:
1 Cor	15	48	וכמו אשר הוא מעפר ככה גם אשר הם מעפר וכמו אשר הוא מן השמים ככה גם אשר הם מן השמים:
1 Cor	15	49	וכאשר לבשנו דמות האדם אשר מעפר כן נלבש גם דמות האדם אשר מן השמים:
1 Cor	15	50	וזאת אני אמר אחי כי בשר ודם לא יוכל לרשת את מלכות האלהים ואשר יכלה לא יירש את אשר לא יכלה:
1 Cor	15	51	הנה סוד אגידה לכם הן לא כלנו נישן המות אבל כלנו נתחלף:
1 Cor	15	52	ברגע אחד כהרף עין כתקע השופר האחרון כי יתקע בשופר והמתים יחיו בלי כליון ואנחנו נתחלף:
1 Cor	15	53	כי מה שעתה לכליון לבוש ילבש אל כליון ואמר ימות יבוש ילבש אל מות:
1 Cor	15	54	וכשילבש מה שעתה לכליון אל כליון ומה שעתה למות ילבש אל מות אז יהיה דבר הכתוב בלע המות לנצח:
1 Cor	15	55	איה עקצץ המות איה שאול בצחונך:
1 Cor	15	56	עקץ המות הוא החטא וכח החטא היא התורה:
1 Cor	15	57	אבל תודות לאלהים אשר נתן לנו הנצחון על ידי אדנינו ישוע המשיח:
1 Cor	15	58	על כן אחי חביבי התכוננו בל תמוטו והעדיפו בכל עת במעשה אדנינו מדעתכם כי לא לריק עמלכם באדנינו:
1 Cor	16	1	ועל דבר קבוץ התרומות לעזרת הקדושים כאשר תקנתי לקהלות אשר בגלטיא כן תעשו גם אתם:
1 Cor	16	2	בכל אחד בשבת יניח אצלו איש איש מכם ויאצר את אשר עלה בידו למען אשר בבאי ואני בבאי את אשר תמצאו נאמנים עם אגרות אשלח אתם להביא את נדבתכם לירושלים:
1 Cor	16	4	ואם שוה הטרח שגם אנכי אלך שמה אתי ילכו:
1 Cor	16	5	ואני אבא אליכם אחרי עברי את מקדוניה כי את מקדוניה אעברה:
1 Cor	16	6	ואולי אשב עמכם ימים אחדים או כל ימי הסתו למען תלוני אל אשר אלך שמה:
1 Cor	16	7	כי כעת אין רצוני לראתכם אך בעברי כי אקוה לשבת אצלכם זמן מה אם ירצה יהוה:
1 Cor	16	8	אבל אשב באפסוס עד חג השבועות:
1 Cor	16	9	כי נפתח לי פתח גדול ורב פעלים ורבים המתקוממים:
1 Cor	16	10	וכי יבוא אליכם טימותיוס ראו נא שיהיה עמכם בלי פחד כי מלאכת יהוה הוא עשה כמו גם אני:
1 Cor	16	11	על כן איש אל יבז אתו אך שלחהו בשלום למען יבא אלי כי אחכה לו עם האחים:
1 Cor	16	12	ואפולוס האח הנה פציתי בו לבוא אליכם עם האחים אך לא היה ברצונו לבוא עתה אמנם בוא יבוא במצאו עת נכונה:
1 Cor	16	13	שקדו ועמדו באמונה התאששו והתחזקו:
1 Cor	16	14	וכל דבריכם יעשו באהבה:
1 Cor	16	15	ואבקשה מכם אחי הלא ידעתם את בית אסטפנוס שהוא ראשית אכיא ויתנו את נפשם לשרות הקדשים:
1 Cor	16	16	לכן הכנעו גם אתם מפני אנשים כאלה ומפני כל אשר יעבד עמהם ויעמלו:
1 Cor	16	17	והנני שמח בביאת אסטפנוס ופרטונטוס ואכיקוס כי המה מלאו את אשר חסרתי אתכם:
1 Cor	16	18	ויניחו את רוחי ואת רוחכם על כן הכירו אנשים כאלה:
1 Cor	16	19	הקהלות אשר באסיא שאלות לשלומכם עקילס ופריסקלא וגם הקהלה אשר בביתם מרבים לשאל לשלומכם באדנינו:
1 Cor	16	20	האחים כלם שאלים לשלומכם שאלו לשלום איש את רעהו בנשקה הקדושה:
1 Cor	16	21	שאלת שלומכם בידי אני פולוס:
1 Cor	16	22	מי שלא יאהב את האדון ישוע המשיח יחרם מן אתא:
1 Cor	16	23	חסד ישוע המשיח אדנינו יהי עמכם:
1 Cor	16	24	ואהבתי את כלכם במשיח ישוע אמן:

Hebrew Holy Bible New Testament

2 Corinthians

2 Cor	1	1	פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וטימותיוס אחינו אל קהלת אלהים אשר בקורנתוס עם כל הקדשים אשר באכיא:
2 Cor	1	2	חסד לכם ושלוש מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח:
2 Cor	1	3	ברוך האלהים ואבי אדנינו ישוע המשיח אב הרחמים ואלהי כל הנחמה:
2 Cor	1	4	המנחם אתנו בכל לחצנו עד שנוכל לנחם הנלחצים בכל לחץ בנחמה אשר אנחנו מנחמים בה מאת האלהים:
2 Cor	1	5	כי כרב ענויי המשיח בנו כן תרבה נחמתנו על ידי המשיח:
2 Cor	1	6	והנה אם נלחץ הוא לנחמתכם ולישועתכם אשר יראה כחה בסבלכם הענוים אשר נסבל אתן גם אנחנו ואם ננחם גם הוא לנחמתכם ולישועתכם:
2 Cor	1	7	ותקותנו בעדכם נכונה היא באשר ידענו כי כאשר חלק לכם בענוים כן גם חלק לכם בנחמה:
2 Cor	1	8	כי לא נכחד מכם אחי את צרתנו אשר מצאתנו באסיא אשר כבדה עלינו עד למאד ויותר מכחנו עד כי נואשנו מן החיים:
2 Cor	1	9	ואנחנו בלבבנו חרצנו לנו את המות למען לא נהיה בטחים בנפשנו כי אם באלהים המחיה את המתים:
2 Cor	1	10	אשר הצילנו ממות כזה ועודנו מציל ולו אנחנו מקוים כי יוסיף להצילנו:
2 Cor	1	11	בעזרכם אתנו בתפלתכם למען יודו רבים בעדנו על מתנת החסד שהיתה לנו על ידי רבים:
2 Cor	1	12	כי זאת היא תהלתנו עדות לבבנו אשר בתם וישר אלהים התהלכנו בעולם וביותר אתכם ולא בחכמת הבשר כי אם בחסד אלהים:
2 Cor	1	13	כי לא נכתב לכם כי אם מה שאתם קראים או גם ידעים:
2 Cor	1	14	ואקוה כי כאשר ידעתם אתנו למקצת אף תדעו עד תכלית כי אנחנו תהלתכם כאשר גם אתם תהלתנו ביום אדנינו ישוע:
2 Cor	1	15	ובבטחון הזה חפצתי לבוא אליכם מראש למען תקבלו טובה פעמים:
2 Cor	1	16	ולעבר בתוכם אל מקדוניה ולשוב ממקדוניה אליכם ואתם תשלחוני אל ארץ יהודה:
2 Cor	1	17	ועתה הכי נמהר הייתי בעצתי אם אשר יעצתי לפי הבשר יעצתי והיה אצלי פעם הן הן ופעם לא לא:
2 Cor	1	18	אכן נאמן האלהים כי דברנו אליכם לא היה הן ולא:
2 Cor	1	19	כי בן האלהים ישוע המשיח הנקרא בתוכם על דינו על ידי ועל ידי סלונוס וטימותיוס הוא לא היה הן ולא כי היו היה בו רק הן:
2 Cor	1	20	כי כל הבטחות האלהים כלן בו היו הן ובו היו אמן לכבוד האלהים על דינו:
2 Cor	1	21	והמכוון אותנו אתכם במשיח ואשר משחנו הוא האלהים:
2 Cor	1	22	אשר גם חתמנו ואשר נתן בלבנו את ערבון הרוח:
2 Cor	1	23	ואני את אלהים אקרא להיות עד לנפשי כי בעבור היותי חס עליכם לא באתי עוד לקורנתוס:
2 Cor	1	24	לא שנמשל באמונתכם כי אם עזרים אנחנו לשמחתכם כי באמונה עמדתם:
2 Cor	2	1	ואני גמרתי בלבי לבלתי שוב עוד אליכם בעצבתי:
2 Cor	2	2	כי אם אני אעציבכם מי אפוא ישמחני בלתי אם הנעצב על ידי:
2 Cor	2	3	וזאת כתבתי לכם פן יהיה לי בבואי עצב מאלה אשר היה לי לשמח עליהם ובטח אני בכלכם כי שמחתי היא שמחת כלכם:
2 Cor	2	4	כי מרב צרת לבי ומצוקה כתבתי לכם ובדמעות הרבה ולא להעציבכם רק למען תדעו האהבה היתרה אשר אהבתי אתכם:
2 Cor	2	5	ואם יש איש אשר העציב לא אתי העציב אלא כלכם פן אפריז על המדה העציב למקצת:
2 Cor	2	6	ודי לאיש כמהו התוכחה ההיא אמת הרבים:
2 Cor	2	7	ועתה להפך תסלחו ותנחמו כדי שלא יתבלע האיש בגדל העצבון:
2 Cor	2	8	על כן אבקשה מכם לגמל עליו גמולת אהבה:
2 Cor	2	9	כי לבעבור זאת גם כתבתי למען אדע את תמתכם אם בכל תשמעון:
2 Cor	2	10	ואיש אשר תסלחו לו אסלחו לו גם אני כי גם אנכי אם סלחתי דבר סלחתי לו למענכם בפני המשיח:
2 Cor	2	11	פן יונה אתנו השטן כי לא נעלמו מאתנו מזמותיו:
2 Cor	2	12	ואני בבאי לטרואס על דבר בשורת המשיח אף כי נפתח לי פתח באדנינו:

Hebrew Holy Bible New Testament

2 Cor	2	13	לא היתה רוחה לרוחי על אשר לא מצאתי שם את טיטוס אחי ואני נפטרתי מהם ויצאתי
2 Cor	2	14	אבל תודות לאלהים הנתן לנו בכל עת נצחון במשיח ומפיץ על דינו את ריח דעתו בכל מקום:
2 Cor	2	15	כי ריח ניחח המשיח אנחנו לאלהים גם בתוך הנושעים וגם בתוך האבדים:
2 Cor	2	16	לאלה ריח מות למות ולאלה ריח חיים לחיים ומי זה ראוי לכך:
2 Cor	2	17	כי אנחנו איננו כמו הרבים העשים סחורה בדבר האלהים כי אם מתוך ישר לבב ומאלהים לפני אלהים נדבר במשיח:
2 Cor	3	1	הנחל עוד לשבח עצמנו האם נצטרך כמקצת אנשים לאגרות אליכם או מכם המזכירות אתנו לשבח:
2 Cor	3	2	אתם אגרתנו הכתובה בלבבנו ונודעה ונקראה לכל אדם:
2 Cor	3	3	כי בידוע שאתם אגרת המשיח ערוכה על ידי שרותנו כתובה לא בדיו כי אם ברוח אלהים חיים ולא על לוחות אבן כי אם על לוחות בשר הלב:
2 Cor	3	4	וכזה בטחוננו באלהים על ידי המשיח:
2 Cor	3	5	יען אשר לא נוכל אנחנו לדין דין מעצמנו כי יכלתנו מאת האלהים היא:
2 Cor	3	6	אשר הכשיר אתנו למשרתי ברית חדשה לא של האותיות אלא של הרוח כי האות ימית והרוח יחיה:
2 Cor	3	7	ואם שרות המות החרות באותיות על האבן נראה בכבוד עד שלא יכלו בני ישראל להביט אל פני משה מפני כבוד פניו העמד להבטל:
2 Cor	3	8	כמה יגדל כבוד שרות הרוח:
2 Cor	3	9	כי אם השרות אשר לחיב כבוד הוא כמה יעדף בכבוד השרות אשר לזכות:
2 Cor	3	10	כי אף הנכבד איננו נחשב לכבוד לעמת הכבוד הנעלה הזה:
2 Cor	3	11	כי אם הדבר העמד להבטל יש לו כבוד הדבר הקים על אחת כמה וכמה:
2 Cor	3	12	על כן בהיות לנו תקוה כזאת פתחון פינו רב הוא:
2 Cor	3	13	ולא כמשה אשר נתן מסוה על פניו פן יביטו בני ישראל אל סוף העמד להבטל:
2 Cor	3	14	אבל נטמטמו דעותיהם כי עד היום הזה בקראם הברית הישנה נשאר ולא גלה המסוה ההוא אשר לא יוסר כי אם במשיח:
2 Cor	3	15	אבל עד היום הזה בקראם את משה מונח מסוה על לבם:
2 Cor	3	16	וכשיפנו אל האדון יוסר המסוה:
2 Cor	3	17	והאדון הוא הרוח ובאשר רוח האדון שם החרות:
2 Cor	3	18	ואנחנו כלנו בפנים מגלים ראים את כבוד האדון במראה ונחלף אל עצם דמות ההיא מכבוד אל כבוד כהחלף מאת אדון הרוח:
2 Cor	4	1	על כן בהיות לנו השרות הזה כאשר חננו לא נחת:
2 Cor	4	2	כי אם מאסנו בסתרי הבשת שלא להתהלך בערמה ולא לזיף את דבר האלהים אלא בהראות האמת נזכיר אתנו לטוב נגד דעת כל בני אדם לפני האלהים:
2 Cor	4	3	וגם כי נעלמה בשורתנו נעלמה היא מן האבדים:
2 Cor	4	4	אשר אלהי העולם הזה עור בהם את דעות הסוררים לבלתי זרח להם נגה בשורת כבוד המשיח אשר הוא צלם האלהים:
2 Cor	4	5	כי לא אתנו מכריזים אנחנו כי אם את המשיח ישוע לאמר הוא האדון ואנחנו עבדיכם למען ישוע:
2 Cor	4	6	כי האלהים אשר אמר ויפע אור מחשך הוא הופיע בלבנו להפיץ אור דעת כבוד האלהים אשר בפני המשיח:
2 Cor	4	7	אבל יש לנו האוצר הזה בכלי חרש למען אשר תהיה הגבורה היתרה לאלהים ולא מאתנו:
2 Cor	4	8	נחלצים אנחנו בכל ולא נדכאים דאגים ולא נואשים:
2 Cor	4	9	נרדפים ולא נטושים משלכים ולא אבדים:
2 Cor	4	10	ונשאים בכל עת מיתת האדון ישוע בגויתנו למען יגלו גם חיי ישוע בגויתנו:
2 Cor	4	11	כי אנחנו החיים נמסרים תמיד למות בעבור ישוע למען יגלו גם חיי ישוע בבשרנו בשר התמותה:
2 Cor	4	12	לכן בנו יאמץ המות ובכם החיים:
2 Cor	4	13	ובהיות לנו הרוח ההוא של האמונה כדבר הכתוב האמנתי כי אדבר גם אנחנו נאמין ועל כן נדבר:
2 Cor	4	14	באשר ידענו כי המעיר את האדון ישוע יעיר גם אתנו על יד ישוע ויעמידנו עמכם:
2 Cor	4	15	כי כל זאת למענכם למען אשר ירבה החסד על ידי רבים ותפרץ התודה לכבוד האלהים:

Hebrew Holy Bible New Testament

2 Cor	4	16	ובעבור זאת לא נחת ואף אם יכלה בנו האדם החיצון הנה האדם הפנימי יתחדש יום יום:
2 Cor	4	17	כי לחצנו אשר הוא קל ואך לרגע יביא לנו כבוד עולמים גדול ורב עד למאד:
2 Cor	4	18	אשר לא נביט אל הדברים הנראים כי אם אל אשר אינם נראים כי הנראים לשעה המה ואשר אינם נראים הם לעולם:
2 Cor	5	1	הן ידענו כי בהרס בית אהלנו אשר בארץ יש לנו בנין מאת האלהים בית אשר איננו מעשה ידים והוא לעולם בשמים:
2 Cor	5	2	כי גם עתה נאנחים ונכספים אנחנו להתעטף בביתנו אשר מן השמים:
2 Cor	5	3	באשר אחרי לבשנהו לא נמצא ערמים:
2 Cor	5	4	כי גם עתה באהלנו זה נאנח מפני הכבוד ולא חפצנו להתפשט כי אם להתעטף למען יבלע המות על ידי החיים:
2 Cor	5	5	והמכין אתנו לזאת הוא האלהים אשר אף נתן לנו את ערבון הרוח:
2 Cor	5	6	לכן בטוחים אנחנו בכל עת וידעים כי כל עוד שמושבו בגוף רחוקים אנחנו מן האדון:
2 Cor	5	7	כי באמונה נתהלך ולא בראות עינים:
2 Cor	5	8	אמנם בטוחים אנחנו ונבחרה לנו להתרחק מן הגוף ולהיות קרובים אל האדון:
2 Cor	5	9	על כן גם נשתדל אם קרובים אם רחוקים להיות לו לרצון:
2 Cor	5	10	כי כלנו עתידים להראות לפני כסא דין המשיח למען יקבל איש ואיש כפי פעלו בחיי גופו אם טוב ואם רע:
2 Cor	5	11	ועתה יען אשר ידענו יראת האדון נדבר על לב בני אדם ולא להם אנחנו גלויים ואקוה כי גלויים אנחנו גם במדעכם:
2 Cor	5	12	כי אין אנחנו משתבחין שנית אליכם אך נתנים לכם סבה להתפאר בנו לנגד המתפארים בפנים ולא בלב:
2 Cor	5	13	כי אם השתגענו לאלהים היתה זאת ואם השכלנו לכם היתה:
2 Cor	5	14	כי אהבת המשיח דחקה אתנו בהיותנו דנים אשר אם מת אחד בעד כלם כלם מתו:
2 Cor	5	15	ובעד כלם מת למען לא יחיו החיים עוד לנפשם כי אם לאשר מת ויקם בעדם:
2 Cor	5	16	לכן מעתה אנחנו לא נדע איש לפי הבשר וגם ידענו את המשיח לפי הבשר מעתה לא נדעהו עוד:
2 Cor	5	17	ובכן מי שהוא במשיח בריאה חדשה הוא הישנות עברו והנה הכל נהיה לחדש:
2 Cor	5	18	והכל מאת האלהים המרצה אתנו לעצמו על ידי ישוע המשיח ויתן לנו שרות הרצוי:
2 Cor	5	19	יען אשר אלהים היה במשיח מרצה את העולם לעצמו ולא חשב להם את פשעיהם וישם בנו את דבר הרצוי:
2 Cor	5	20	לכן מליצי המשיח אנחנו וכאלו האלהים מזהיר אתכם על ידנו נבקש מכם בעד המשיח התרצו נא אל האלהים:
2 Cor	5	21	כי את אשר לא ידע חטאת אתו עשה לחטאת בעדנו למען נהיה בו אנחנו לצדקת אלהים:
2 Cor	6	1	ואנחנו כעזרים נזהירה אתכם שלא תקבלו לריק את חסד אלהים:
2 Cor	6	2	כי הוא אומר בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתיך הנה עתה רצון הנה עתה יום ישועה:
2 Cor	6	3	ואין אנחנו נתנים מכשול במאומה פן יהיה שרותנו לנאצה:
2 Cor	6	4	כי אם נראה בכל דבר כמשרתי אלהים בסבלנות רבה בלחץ ובצרות ובמצוקות:
2 Cor	6	5	במכות ובמוסרות ובמהומות בתלאות בשקידות ובצומות:
2 Cor	6	6	בטהרה ובדעת ובארץ רוח ובחסד וברוח הקדש ובאהבה לא צבועה:
2 Cor	6	7	בדבר האמת ובגבורת אלהים בכלי נשק הצדקה מימין ומשמאל:
2 Cor	6	8	בכבוד ובקלון בשם רע ובשם טוב כמתעים ובכל זאת נאמנים:
2 Cor	6	9	כאינם ידועים וגם ידועים כמתים והננו חיים כמיסרים ולא מומתים:
2 Cor	6	10	כנעצבים ובכל עת שמחים כרשים ומעשירי רבים כאשר אין להם מאומה ויש להם כל:
2 Cor	6	11	פינו פתוח לכם אנשי קורנתוס ורחב לבנו:
2 Cor	6	12	לא צר מקומכם בנו אך צר המקום במעיים:
2 Cor	6	13	והיה זה גמולי כמו אל בנינים אנכי מדבר אם תרחיבו לבבכם גם אתם:
2 Cor	6	14	אל תהיו משכי על זר עם חסרי אמונה כי אי זה שתפות יש לצדקה עם העול ואי זה התחברות לאור עם החשך:
2 Cor	6	15	ואי זה הסכמה למשיח עם בליאל או מה חלק המאמין עם שאיננו מאמין:
2 Cor	6	16	ואי זה דבק יש להיכל אלהים עם האלילים כי אתם היכל אלהים חיים כמו שאמר האלהים ושכנתי והתהלכתי בתוכם והייתי להם לאלהים והם יהיו לי לעם:
2 Cor	6	17	על כן צאו מתוכם והברו נאם יהוה וטמא אל תגעו ואני אקבץ אתכם:

Hebrew Holy Bible New Testament

2 Cor	6	18	והייתי לכם לאב ואתם תהיו לי לבנים ולבנות נאם יהוה צבאות:
2 Cor	7	1	לכן חביבי בהיות לנו ההבטחות האלה נטהרה את עצמנו מכל טמאת בשר ורוח להשלים קדשתנו ביראת אלהים:
2 Cor	7	2	תנו לנו מקום בלבבכם לא חמסנו איש לא חבלנו איש לא עשקנו איש:
2 Cor	7	3	לא לחיב אתכם אני מדבר הלא הקדמתי לאמר כי אתם בלבנו יחד למות יחד לחיות:
2 Cor	7	4	רב בטחוני עליכם רבה תהלתי בכם מלאתי נחמה שבעתי שמחות בכל לחצנו:
2 Cor	7	5	כי גם בבאנו אל מקדוניה לא היתה מרגעה לבשרנו רק נלחצנו בכל מחוץ מלחמות ומחדרים אימה:
2 Cor	7	6	אבל האלהים המנחם את השפלים נחם אתנו בבוא טיטוס:
2 Cor	7	7	ולא בבאו לבד כי אם גם בנחמה אשר נחם בכם בהגידו לנו את תשוקתכם ואת אבלכם ואת קנאתכם לי ובכן הוספתי לשמוח:
2 Cor	7	8	כי גם אם העצבתי אתכם באגרת אינני מתחרט גם כי התחרטתי לפני מזה בראותי כי האגרת ההיא העציבה אתכם ואף אם לשעה:
2 Cor	7	9	עתה אני שמח לא על אשר נעצבתם כי אם על אשר נעצבתם לתשובה כי נעצבתם כרצון אלהים למען לא תשאו נזק במאומה על ידנו:
2 Cor	7	10	כי העצבת שהיא כרצון אלהים תפעל תשובה לישועה אשר איש לא יתחרט עליה אבל עצבת העולם פעלת את המות:
2 Cor	7	11	כי ראו נא את אשר נעצבתם כרצון אלהים כמה הביא אתכם זה לידי זריזות גם להתנצלות גם לרגז גם ליראה גם לתשוקה גם לקנאה גם לנקמה ובכל הוכחתם כי נקיים אתם בדבר ההוא:
2 Cor	7	12	לכן גם אם כתבתי לכם לא כתבתי בעבור העלב ולא בעבור הנעלב רק למען תגלה בכם זריזותנו בעדכם לפני האלהים:
2 Cor	7	13	ובעבור זאת נחמנו בנחמתכם ועוד שמחה יתרה היתה לנו בשמחת טיטוס כי הונח רוחו על ידי כלכם:
2 Cor	7	14	כי במה שהתהללתי לפניו בכם לא נכלמתי כי כמו שדברנו הכל אליכם באמת כן גם תהלתנו אל טיטוס היתה אמת:
2 Cor	7	15	וביותר מעיו המו לכם בזכרו את משמעת כלכם ואת אשר קבלתם אתו ביראה ובחרדה:
2 Cor	7	16	לכן אני שמח כי בכל דבר יאמץ לבי בכם:
2 Cor	8	1	והננו מודיעים אתכם אחי את חסד אלהים הנתן בקהלות מקדוניה:
2 Cor	8	2	כי ברב נסיון הלחץ רבתה שמחתם ושפלות רישם העדיפה להראות עשר תמתם:
2 Cor	8	3	כי מעיד אנכי אשר לפי כחם ויותר מכחם התנדבו:
2 Cor	8	4	ויבקשו ממנו ברב תחנונים להיות חברינו בגמילות חסדם לעזרת הקדשים:
2 Cor	8	5	ולא כאשר הוחלנו כי אם את עצמם נתנו בראשונה לאדון וגם לנו ברצון האלהים:
2 Cor	8	6	עד כי בקשנו מן טיטוס כאשר החל כן גם לגמור בכם את גמילות החסד הזאת:
2 Cor	8	7	אבל כאשר הותרתם בכל באמונה ובדבור ובדעת ובכל זריזות ובאהבתכם אתנו כן גם תותירו בחסד הזה:
2 Cor	8	8	ואינני אמר זאת בדרך צווי כי אם לבחן על ידי זריזות אחרים גם את אמתת אהבתכם:
2 Cor	8	9	כי ידעים אתם את חסד אדנינו ישוע המשיח כי בהיותו עשיר נעשה רש בעבורכם למען תעשירו על ידי רישו:
2 Cor	8	10	ואחווה את דעתי בדבר הזה כי זאת להועיל לכם אשר הקדמתם כבר בשנה שעברה לא לעשות בלבד כי גם לחפץ:
2 Cor	8	11	ועתה גם השלימו את המעשה למען כאשר התנדבתם לעשות כן גם תגמרו כפי יכולתכם:
2 Cor	8	12	כי בהמצא לאיש רוח נדיבה רצויה היא לפי מה שיש לו ולא לפי מה שאין לו:
2 Cor	8	13	כי לא למען תהיה רוחה לאחרים ולכם צוקה כי אם בשווי ימלא יתרכם בעת הזאת את מחסורם:
2 Cor	8	14	למען גם יתרם יהיה למלא מחסרכם כדי להשות:
2 Cor	8	15	ככתוב לא העדיף המרבה והממעט לא החסיר:
2 Cor	8	16	ותודות לאלהים הנותן גם בלב טיטוס לשקד עליכם בשקידה כזאת:
2 Cor	8	17	כי שמע לבקשתנו ובשקידתו היתרה הלך אליכם מרצון נפשו:
2 Cor	8	18	ועמו יחדו שלחנו האח אשר יצא שבחו בבשורה בכל הקהלות:
2 Cor	8	19	ומלבד זאת גם נבחר הוא מאת הקהלות ללכת אתנו להביא החסד הזה הגבוי על ידינו לכבוד האדון ולאמץ לבבכם:
2 Cor	8	20	ונשמר בזאת שלא יוציא איש עלינו דבה רעה בשפעת המתנה הזאת הגבויה על ידינו:
2 Cor	8	21	כי משגיחים אנחנו על הטוב לא לפני האדון לבד כי גם לפני האדם:
2 Cor	8	22	ונשלח עמיהם את אחינו אשר בחנו את שקידתו פעמים רבות בדברים הרבה ועתה הוא

Hebrew Holy Bible New Testament

שקוד עוד יותר בגדל בטחונו עליכם:

2 Cor 8 23 אם לטיטוס הנה חברי הוא ועזרי בכם ואם לאחינו הנה שלוחי הקהלות הם ותפארת המשיח:

2 Cor 8 24 על כן הראו והוכיחו להם לפני הקהלות את אהבתכם ואת תהלתנו עליכם:

2 Cor 9 1 אמנם אין צרך לכתב אליכם על דבר השרות אשר לעזרת הקדשים:

2 Cor 9 2 כי ידעתי את נדיבתכם אשר עליה אני מתהלל בכם לפני אנשי מקדוניה לאמר אכיא

מזמנת היא משנה שעברה ותער הקנאה היוצאת מכם את רוח רבם:

2 Cor 9 3 אבל שלחתי את האחים פן תהיה לריק תהלתנו עליכם בדבר הזה ולמען תהיו מזמנים כאשר אמרתי:

2 Cor 9 4 פן בבוא אתי אנשים ממקדוניה ימצאו אתכם לא מזמנים ונבוש אנחנו ואינני אמר אתם בבטחון הזה אשר התהללנו בו:

2 Cor 9 5 על כן היה נכון בעיני לבקש מן האחים כי יקדמו ללכת אליכם ויכינו את ברכתכם המיועדה מלפנים למען תהיה מוכנת כעין ברכה ולא כעין כילות:

2 Cor 9 6 כי הנה הזרע בצמצום גם יקצר בצמצום והזרע בברכות גם יקצר בברכות:

2 Cor 9 7 וכל איש כאשר ידבנו לבו לא מצער ולא מאנס כי הנתן בלב שמח יאהבנו אלהים:

2 Cor 9 8 ואלהים יכל להשפיע עליכם כל חסד עד כי יהיה לכם בכל עת די ספוקכם בכל

ותותירו בכל מעשה טוב:

2 Cor 9 9 ככתוב פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד:

2 Cor 9 10 והנתן זרע לזרע ולחם לאכל יתן וירבה את זרעכם ויפריא תנובות צדקתכם:

2 Cor 9 11 למען תעשירו בכל לכל התמימות הפעלת תודה לאלהים על ידינו:

2 Cor 9 12 כי שרות העבודה הזאת לא לבד ימלא את מחסרי הקדושים כי גם יודו רבים לאלהים

בשרותכם הנאמן הזה:

2 Cor 9 13 ויכבדו את האלהים על משמעת הודאתכם לבשורת המשיח ועל תמת התחברותכם

אליהם ואל כלם:

2 Cor 9 14 והם בהתחננם בעדכם נכספים לכם בעבור חסד האלהים אשר גבר עליכם:

2 Cor 9 15 ותודה לאלהים על מתנתו העצומה מספר:

2 Cor 10 1 ואני פולס הנני מזהיר אתכם בענות המשיח וחמלתו אשר פנים בפנים שפל אני

בתוכם וברחקי מתאמץ עליכון:

2 Cor 10 2 ואתחננה שלא אצטרך בבאי להתאמץ בבטחון ההוא אשר אחשב להתגבר בו נגד

האנשים החשבים אתנו כמתהללים לפי הבשר:

2 Cor 10 3 כי בלכתנו בבשר לא נלחם לפי הבשר:

2 Cor 10 4 כי כלי מלחמתנו אינם של הבשר כי אם חזקים הם לאלהים להרס מבצרים:

2 Cor 10 5 באשר הרסים אנחנו תחבולות וכל מרום המתנשא נגד דעת האלהים ושובים כל מזמה

למשמעת המשיח:

2 Cor 10 6 ונכונים לנקם נקמה מאת כל מרי אם תשלם משמעתכם:

2 Cor 10 7 התשפטו למראה פנים איש כי יבטח להיות למשיח ישוב וידין בלבו כי כאשר הוא

למשיח כן למשיח גם אנחנו:

2 Cor 10 8 וגם כי אתהלל יותר מעט על דבר הרשות אשר נתן לנו האדון לבנותכם ולא לשחתכם

לא אבוש:

2 Cor 10 9 למען לא אראה כמאים אתכם על ידי האגרות:

2 Cor 10 10 כאמרם הן האגרות קשות הנה וחזקות אבל הגוף בהיותו לנגדנו חלוש הוא וניבו נבזה:

2 Cor 10 11 ידע נא האמר כזאת כי כמו שאנחנו בדבור על ידי אגרות בהיותנו רחוקים כן גם בפעל

אנחנו בהיותנו קרובים:

2 Cor 10 12 כי אל נעז פנינו לכלל אתנו עם האנשים המשבחים נפשם או לערך אתנו לאלה אכן

נבערו מדעת המדדים את נפשם בנפשם וערכים את נפשם לנפשם:

2 Cor 10 13 ואנחנו לא נתגדל לבלי מדה כי אם כפי מדת הגבול אשר חלק לנו האלהים לחק

להגיע גם עדיכם:

2 Cor 10 14 כי לולא הגענו עדיכם לא נשתרע למעלה מערכנו הלא כבר קדמנו גם אתכם בבשורת

המשיח:

2 Cor 10 15 לא נתגדל לבלי מדה ביגיעת אחרים אבליש לנו התקוה כי ברבות אמונתכם נכבד בכם

כפי גבולנו עד למעלה:

2 Cor 10 16 כדי לבשר הבשורה גם להלאה מכם ולא להתהלל במה שמוכן כבר בגבול אחרים:

2 Cor 10 17 והמתהלל יתהלל ביהוה:

2 Cor 10 18 כי לא המשבח נפשו משבח הוא כי אם אשר ישבחנו יהוה:

2 Cor 11 1 אחלי תשאו מעט אולתי ואף אמנם תשאוני:

Hebrew Holy Bible New Testament

2 Cor 11 2 כי מקנא אני לכם קנאת אלהים כי ארשתי אתכם לאיש אחד להעמיד אתכם בתולה
 טהורה לפני המשיח:
 2 Cor 11 3 אך ירא אנכי פן כאשר השיא הנחש בערמתי את חוה כן תשטינה גם מחשבותיכם מן
 התמימות אשר עם המשיח:
 2 Cor 11 4 כי אם יבא הבא והגיד לכם ישוע אחר אשר לא הגדנהו או אם תקחו רוח אחר אשר לא
 לקחתם אתו או בשורה אחרת אשר לא קבלתם אתה כי עתה היטב תשאהו:
 2 Cor 11 5 אולם אחשב אשר אינני נפל במאומה מהשליחים הגדולים כל כך:
 2 Cor 11 6 ואף אם בער אנכי בדבור אינני בער בדעת כי אם בכל נגלינו אליכם בפני כל אדם:
 2 Cor 11 7 או החטא חטאתי בהשפילי את עצמי למען הגביהם כי בשרתי אתכם בלא מחיר את
 בשורת האלהים:
 2 Cor 11 8 קהלות אחרות שלותי בקחתי מהן שכר למען אשרתכם ובהיותי עמכם ואחסר לא
 הלאיתי אדם:
 2 Cor 11 9 כי את מחסורי מלאו האחים בבאם ממקדוניה ובכל דבר נשמרתי מהיות לכם למשא
 וגם אשמר:
 2 Cor 11 10 באמתו של המשיח אשר בי מעיד אני בכם כי תהלתי זאת לא תכלא ממני בגלילות
 אכיא:
 2 Cor 11 11 על מה זה העל אשר אינני אהב אתכם האלהים יודע:
 2 Cor 11 12 אבל את אשר אני עשה אוסיף לעשות לבלתי תת מקום למבקשים עלילה למען במה
 שיתהללו בו ימצאו דומים לנו:
 2 Cor 11 13 כי אנשים כאלה שליחי שקר הם פעלי רמיה מתחפשים לשליחי המשיח:
 2 Cor 11 14 ואיננו פלא הלא השטן גם הוא מתחפש למלאך האור:
 2 Cor 11 15 לכן אין זה דבר גדול אם גם משרתיו יתחפשו למשרתי הצדק אשר אחריתם תהיה לפי
 מעלליהם:
 2 Cor 11 16 ואשוב ואמר אל נא יחשבני איש לסכל ואם אין אף כסכל קבלוני למען אתהלל מעט
 גם אני:
 2 Cor 11 17 את אשר אדבר לא לפי דרך האדון אנכי מדבר כי אם כמו בסכלות אעז ואתהלל:
 2 Cor 11 18 רבים מתהללים לפי הבשר לכן אתהלל אף אני:
 2 Cor 11 19 כי נשאים אתם ברצון את הסכלים בהיותכם חכמים:
 2 Cor 11 20 הלא תשאו אם יעביד אתכם איש אם יבלע אם ילכד אתכם אם יתנשא אם יכה אתכם
 על פניכם:
 2 Cor 11 21 לחרפתנו אנכי אמר זאת כאלו היינו רפים אבל בכל אשר ירהב איש להתהלל בסכלות
 אמר זאת ארהב גם אנכי:
 2 Cor 11 22 עברים הם כן גם אנכי ישראלים הם כן גם אנכי זרע אברהם הם כן גם אנכי:
 2 Cor 11 23 משרתי המשיח הם כמתהולל אמר אנכי יותר מהם יותר ביגיעות יותר למאד במכות
 יותר במסורות ורב פעמים במצוקות מות:
 2 Cor 11 24 חמש פעמים ספגתי בידי היהודים ארבעים חסר אחת:
 2 Cor 11 25 שלש פעמים יסרתי בשוטים פעם אחת סקלתי ושלוש פעמים נשברה לי הספינה ואחי
 במצולות ים לילה ויום:
 2 Cor 11 26 במסעות רבות בסכנות נהרות בסכנות שדדים בסכנות מצד בני עמי בסכנות מצד
 הגוים סכנות בעיר סכנות במדבר סכנות בים סכנות בתוך אחי שקר:
 2 Cor 11 27 בעמל ובתלאה בשקידות הרבה ברעב ובצמא בצומות הרבה בקר ובעירום:
 2 Cor 11 28 מלבד שאר הדברים הבאים עלי יום יום והדאגה לכל הקהלות:
 2 Cor 11 29 מי יחלש ואני לא אחלש מי יכשל ולא יבער לבי:
 2 Cor 11 30 אם יש להתהלל אתהלל בחלשתי:
 2 Cor 11 31 האלהים אבי ישוע המשיח אדנינו המברך לעולמי עולמים הוא ידע כי לא אשקר:
 2 Cor 11 32 בדמשק שמר הנצב של המלך ארטס את עיר הדמשקין ויבקש לתפשני:
 2 Cor 11 33 ובעד החלון הורידו אתי בסל מעל החומה ואמלט מידי:
 2 Cor 12 1 אמנם להתהלל לא יועיל לי כי אבוא למראות האדון וחזיונותיו:
 2 Cor 12 2 ידעתי איש במשיח זה ארבע עשרה שנה אם היה בגוף לא ידעתי או מחוץ לגוף לא
 ידעתי האלהים יודע והאיש ההוא לקח עד לרקיע השלישי:
 2 Cor 12 3 וידעתי את האיש ההוא אם בגוף או מחוץ לגוף לא ידעתי האלהים יודע:
 2 Cor 12 4 אשר העלה אל הפרדס וישמע דברים נסתרים אשר נמנע מאיש למללם:
 2 Cor 12 5 על איש כמוהו אתהלל אך על עצמי לא אתהלל זולתי בחלשותי:
 2 Cor 12 6 כי לו חפצתי להתהלל לא אהיה סכל כי אמת אדבר אבל אתאפק פן יחשבני איש יותר
 ממה שיראה בי או שישמע ממני:

Hebrew Holy Bible New Testament

ולמען אשר לא אתרומם ברב גדל החזיונות נתן לי סלון בבשרי מלאך השטן להכתני
באגרוף למען לא אתרומם:
2 Cor 12 7
על זאת התחננתי שלש פעמים אל האדון להסירו ממני:
2 Cor 12 8
ויאמר אלי די לך חסדי כי בחלשה תשלם גבורתי על כן שמח לבי להתהלל בחלשותי
2 Cor 12 9
למען תשרה עלי גבורת המשיח:
לכן רצתה נפשי בחלשות ובחרפות ובצרות וברדיפות ובמצוקות בעד המשיח כי כאשר
2 Cor 12 10
חלשתי אז גבור אני:
סכל הייתי בהתהללי אתם הכרחתם אתי תחת אשר היה עליכם להזכירני לשבח כי לא
2 Cor 12 11
נפל אנכי במאומה מן השליחים הגדולים כל כך אף כי כאין אנכי:
הן אתות השליח נעשו בקרבכם בכל סבלנות באתות ובמופתים ובגבורות:
2 Cor 12 12
כי במה נגרעתם מן הקהלות האחרות אם לא הלאיתי אתכם סלחו נא לי את העולה
2 Cor 12 13
הזאת:
הנני מוכן לבוא אליכם פעם שלישית ולא אלאה אתכם כי לא אבקש את אשר לכם כי
2 Cor 12 14
אם אתכם כי הבנים אינם חביבים לאצר אוצרות לאבות כי אם האבות לבנים:
אבל אני בכל חפץ לבבי אפזר וגם אפזר בעד נפשותיכם אף אם תחת אהבתי לכם
2 Cor 12 15
היתרה אתם תמעטו את אהבתכם אלי:
אך אם כן הוא ואני לא הכבדתי עליכם אולי כאיש ערום במרמה לכדתי אתכם:
2 Cor 12 16
האף הונית אתכם ביד אחד מאלה אשר שלחתי אליכם:
2 Cor 12 17
בקשתי מן טיטוס ושלחתי אתו את האח הכי הונה אתכם טיטוס הלא ברוח אחד
2 Cor 12 18
התהלכנו הלא במעגל אחד:
התחשבו עוד כי מתנצלים אנחנו אליכם לא כי לפני האלהים נדבר במשיח וכל זאת
2 Cor 12 19
חביבי למען תבנו:
כי ירא אנכי פן בבאי לא אמצא אתכם כאשר חפצתי ואתם גם אתם לא תמצאו אתי
2 Cor 12 20
כאשר חפצתם פן יהיה בכם מצה וקנאה ורגז ומריבות ודבה רעה ורכילות וגאות ומבוכה:
פן אשוב לבוא וישפילני אלהי אצלכם ואתאבל על רבים אשר חטאו כבר ולא שבו מן
2 Cor 12 21
הטמאה ומן הזנות ומן הזמה אשר עשו:
זאת הפעם השלישית אשר אבוא אליכם על פי שנים עדים או שלשה עדים יקום כל
2 Cor 13 1
דבר:
מקדם אמרתי בהיותי אצלכם בפעם השנית ומקדם אני אמר וכתב עתה ברחקי מכם
2 Cor 13 2
לאשר חטאו לפני מזה ולכל הנשארים כי בשווי לבוא לא אחוס:
יען בקשכם לבחן את המשיח המדבר בי אשר איננו חלש לכם כי אם גבור הוא
2 Cor 13 3
בתוכם:
כי אם גם נצלב בחלשה אכן חי הוא בגבורת אלהים ואם גם חלשים בו אנחנו אכן נחיה
2 Cor 13 4
עמו בגבורת אלהים לנגדכם:
נסו נא אתכם אם באמונה אתם בחנו אתכם או האינכם ידעים את נפשכם כי ישוע
2 Cor 13 5
המשיח בכם אם לא כי נמאסים אתם:
אבל אקוה כי תדעו אשר אנחנו איננו נמאסים:
2 Cor 13 6
ואני מתחנן אל האלהים אשר לא תעשו כל רע לא למען נראה אנחנו נאמנים כי אם
2 Cor 13 7
למען תעשו אתם את הטוב ואנחנו נהיה כנמאסים:
כי אין אנחנו יכולים לעשות מאומה לנגד האמת כי אם בעד האמת:
2 Cor 13 8
כי נשמח אם חלשים אנחנו ואתם גבורים ועל זאת גם נתפלל על אשר תכוננו:
2 Cor 13 9
ובעבור זאת כתבתי את אלה בהיותי ברחוק למען אשר לא אצטרך בקרבי אליכם
2 Cor 13 10
לדבר אתכם משפטים לפי הרשות אשר נתנה לי האדון לבנות ולא להרוס:
ובכן אחי שמחו והתכוננו התנחמו ויהי לכם לב אחד אהבו השלום ואלהי האהבה
2 Cor 13 11
והשלום יהי עמכם:
שאלו לשלום איש את רעהו בנשיקה הקדושה הקדושים כלם שאלים [21-31]
2 Cor 13 12
לשלומכם:
[21-31]:
2 Cor 13 13
חסד האדון ישוע המשיח ואהבת האלהים והתחברות רוח הקדש עם כלכם אמן:
2 Cor 13 14

Hebrew Holy Bible New Testament

Galatians

Gal	1	1	פולוס השליח לא מבני אדם ולא על ידי בן אדם כי אם על ידי ישוע המשיח ואלהים האב אשר העירו מן המתים:
Gal	1	2	וכל האחים אשר עמדי אל הקהלות אשר בגלטיא:
Gal	1	3	חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ומאת אדנינו ישוע המשיח:
Gal	1	4	אשר נתן את נפשו בעד חטאתינו לחלצנו מן העולם הרע הזה כרצון אלהינו אבינו:
Gal	1	5	אשר לו הכבוד לעולמי עולמים אמן:
Gal	1	6	תמה אני כי סרתם מהר מאחרי הקרא אתכם בחסד המשיח אל בשורה זרה:
Gal	1	7	והיא איננה אחרת רק שיש אנשים העכרים אתכם וחפצים להפך את בשורת המשיח:
Gal	1	8	אבל גם אנחנו או מלאך מן השמים אם יבוא לבשר אתכם בשורה מבלעדי זאת אשר בשרנו אתכם חרם יהיה:
Gal	1	9	כמו שאמרנו כבר כן אמר עתה עוד הפעם איש כי יבשר אתכם בשורה מבלעדי אשר קבלתם חרם יהיה:
Gal	1	10	ועתה המתרצה אנכי אל בני אדם אם אל האלהים או המבקש אנכי למצא חן בעיני בני אדם כי במצאי חן בעיני בני אדם לא אהיה עוד עבד המשיח:
Gal	1	11	אבל מודיע אני אתכם אחי כי הבשורה אשר בשרתי לא לפי דרך אדם היא:
Gal	1	12	כי גם אנכי לא קבלתי מאדם ולא למדוני אתה כי אם בחזיון ישוע המשיח:
Gal	1	13	כי הלא שמעתם את דרכי אשר התהלכתי מלפנים בין היהודים ואת אשר רדפתי על יתר את עדת אלהים ואבדתי:
Gal	1	14	ואהי הולך וחזק בדת היהודית על רבים מבני גילי בעמי בקנאתי הגדולה לקבלות אבותי:
Gal	1	15	אך כאשר היה רצון האלהים אשר הבדיל אתי מרחם אמי ויקראני בחסדו:
Gal	1	16	לגלות בי את בנו שאבשרנו בגוים מיד לא נועצתי עם בשר ודם:
Gal	1	17	גם לא עליתי ירושלים אל אשר היו שליחים לפני כי אם הלכתי לערב ומשם שבתי אל דמשק:
Gal	1	18	אחרי כן מקץ שלש שנים עליתי ירושלים לראות את כיפא ואשב עמו חמשה עשר יום:
Gal	1	19	ואחר מן השליחים לא ראיתי זולתי את יעקב אחי אדנינו:
Gal	1	20	ואשר אני כתב אליכם הנה נגד האלהים כי לא אכזב:
Gal	1	21	אחרי כן באתי אל גלילת סוריא וקיליקיא:
Gal	1	22	אבל קהלות יהודה אשר במשיח הנה לא ידעו את פני:
Gal	1	23	רק זאת בלבד שמעו כי האיש ההוא אשר היה רדף אתנו מאז עתה הוא מבשר את האמונה אשר האבידה מלפנים:
Gal	1	24	ויהללו בי את האלהים:
Gal	2	1	אחרי כן מקץ ארבע עשרה שנה שבתי ועליתי לירושלים עם בר נבא ואקח אתי גם את טיטוס:
Gal	2	2	ואעל שמה על פי מחזה ואשים לפניהם את הבשורה אשר קראתי בגוים וביחוד שמתי לפני החשובים שבהם פן תהיה לריק מרוצתי אשר ארוץ או רצתי:
Gal	2	3	אבל גם טיטוס אשר אתי אף כי יוני הוא לא הכרח להמול:
Gal	2	4	מפני אחי השקר הנכנסים בסתר בתוכנו אשר באו לרגל את חרותנו אשר לנו בישוע המשיח למען העבידנו:
Gal	2	5	אשר לא סרנו למשמעתם אף לא שעה אחת למען אשר תעמד בקרבכם אמתה של הבשורה:
Gal	2	6	ומאת הנחשבים להיות מה יהיו מי שיהיו אינני חושש לזה כי האלהים לא ישא פני איש לי לא הוסיפו החשובים מאומה:
Gal	2	7	ותהי להפך בראותם כי הפקדה לי הבשורה אל הערלים כמו שהפקד כיפא אל המולים:
Gal	2	8	כי הפעל בכיפא לשלחו אל המולים הוא פעל גם בי לשלחני אל הגוים:
Gal	2	9	וכאשר ידעו יעקב וכיפא ויוחנן הנחשבים לעמודים את החסד הנתן לי נתנו לי ולבר נבא את ידי ימינם ונאות כי נלך אנחנו לגוים והמה למולים:
Gal	2	10	רק שנזכר את האביונים אשר גם שקדתי לעשותה:
Gal	2	11	וכאשר בא כיפא לאנטיוכיא הוכחתי אל פניו דרכו מפני שהיה בו אשם:
Gal	2	12	כי לפני בא אנשים מאת יעקב היה אכל עם הגוים יחדו וכבאם היה מתרחק ופורש מהם מיראתו את בני המילה:

Hebrew Holy Bible New Testament

Gal	2	13	ויכחשו עמו גם שאר היהודים עד כי בר נבא גם הוא נדח אחרי כחשם:
Gal	2	14	אכן בראותו את אשר לא ישרו לכת כאמתה של הבשורה אמרתי אל כיפא בפני כל אם אתה היהודי תתנהג כנכרי ולא כיהודי למה תכריח את הגוים להתנהג כיהודים:
Gal	2	15	הן מזרע היהודים אנחנו ולא חטאים מן הגוים:
Gal	2	16	ומדעתנו כי לא יצדק אדם מתוך מעשי התורה כי אם באמונת ישוע המשיח גם אנחנו האמנו במשיח ישוע למען נצדק מאמונת המשיח ולא ממעשי התורה כי ממעשי התורה לא יצדק כל בשר:
Gal	2	17	ואם בבקשנו להצדק במשיח נמצא גם אנחנו חטאים הנה המשיח משרת החטא חלילה:
Gal	2	18	כי אם אשוב ואבנה את מה שסתירתי אני עשה את עצמי פשע:
Gal	2	19	כי מתי אני לתורה על ידי התורה למען אחיה לאלהים:
Gal	2	20	עם המשיח נצלבתי ואין עוד אנכי החי כי אם המשיח הוא חי בקרבי ואשר אני חי עתה בבשר אחיה באמונת בן אלהים אשר אהבני ויתן את נפשו בעדי:
Gal	2	21	לא אמאס את חסד האלהים כי אלו תהיה על ידי התורה צדקה הנה חנם מת המשיח:
Gal	3	1	אהה גלטים חסרי דעת מי התעה אתכם בכשפיו משמע את האמת אחרי אשר ציר בתוכם ישוע המשיח הצלוב לנגד עיניכם:
Gal	3	2	זאת לבד חפצתי ללמד מכם האם ממעשי התורה קבלתם את הרוח או משמועת האמונה:
Gal	3	3	האתם סכלים כל כך אשר החלותרם ברוח ועתה תכלו בבשר:
Gal	3	4	הכזאת סבלתם לריק אם אמנם אך לריק:
Gal	3	5	הנה המפיק לכם את הרוח ופעל בכם גבורות הכי ממעשי התורה הוא עשה אלה או משמועת האמונה:
Gal	3	6	כאשר האמין אברהם באלהים ותחשב לו לצדקה:
Gal	3	7	דעו אפוא כי בני האמונה בני אברהם המה:
Gal	3	8	והמקרא בראתו מראש כי האלהים יצדיק את הגוים מתוך האמונה קדם לבשר את אברהם לאמר ונברכו בך כל הגוים:
Gal	3	9	על כן בני האמונה יתברכו עם אברהם המאמין:
Gal	3	10	כי בני מעשי התורה תחת הקללה המה שנאמר ארור אשר לא יקים את כל הדברים הכתובים בספר התורה לעשות אותם:
Gal	3	11	וגלוי הוא כי על ידי התורה לא יצדק האדם לפני האלהים כי צדיק באמונתו יחיה:
Gal	3	12	והתורה איננה מן האמונה כי אם אשר יעשה אתם האדם וחי בהם:
Gal	3	13	המשיח פדנו מקללת התורה בהיותו לקללה בעדנו שנאמר קללת אלהים תלוי:
Gal	3	14	למען אשר תבא ברכת אברהם במשיח ישוע על הגוים למען אשר נשא את הבטחת הרוח על ידי האמונה:
Gal	3	15	אחי לפי דרך אדם אדבר אפלו דיתיקי של בן אדם אם מקימת היא לא יפרנה איש גם לא יוסיף עליה דבר:
Gal	3	16	והנה לאברהם נאמרו ההבטחות ולזרעו ולא אמר ולזרעך כאלו לרבים אלא כאלו ליחיד ולזרעך והוא המשיח:
Gal	3	17	וזאת אני אמר כי דיתיקי אשר קימה האלהים מאז לימות המשיח לא תוכל התורה אשר באה אחרי ארבע מאות ושלשים שנה להפר אותה ולבטל את ההבטחה:
Gal	3	18	כי אם תבוא הנחלה מתוך התורה לא תבוא עוד מתוך ההבטחה אבל את אברהם חנן האלהים על ידי הבטחה:
Gal	3	19	אם כן התורה מה היא מפני הפשעים נוספה עד כי יבוא הזרע אשר לו ההבטחה ותושם התורה על ידי המלאכים וביד סרסר:
Gal	3	20	והסרסר לא של אחד הוא אך האלהים הוא אחד:
Gal	3	21	ועתה הכי התורה סתרת את הבטחות האלהים חלילה כי אלו נתנה תורה אשר בכחה להחיות אז באמת היתה הצדקה על ידי התורה:
Gal	3	22	אבל הכתוב סגר את הכל ביד החטא למען תנתן ההבטחה אל המאמינים באמונת ישוע המשיח:
Gal	3	23	לפני בוא האמונה היינו סגורים ונשמרים תחת התורה אלי האמונה העתידה להגלות:
Gal	3	24	ובכן התורה היתה אמנת אותנו אל המשיח למען נצדק על ידי האמונה:
Gal	3	25	אבל עתה אחרי אשר באה האמונה אין אנחנו עוד תחת ידי האמן:
Gal	3	26	כי כלכם בני אלהים אתם על ידי האמונה במשיח ישוע:
Gal	3	27	כי כלכם אשר נטבלתם למשיח לבשתם את המשיח:
Gal	3	28	ואין עוד לא יהודי ולא יוני לא עבד ולא בן חורין לא זכר ולא נקבה כי אתם כלכם אחד במשיח ישוע:

Hebrew Holy Bible New Testament

Gal	3	29	ואם אתם למשיח הנכם זרע אברהם ונחלים כפי ההבטחה:
Gal	4	1	ואני אמר היורש כל עת היותו קטן אין הבדל בינו ובין העבד אף אם הוא אדון הכל:
Gal	4	2	אלא הוא תחת יד אמנים ופקידי הבית עד לזמן המיעד לו מאת אביו:
Gal	4	3	ככה גם אנחנו בעוד היותנו קטנים היינו משעבדים ליסודות העולם:
Gal	4	4	ובמלאת העת שלח האלהים את בנו אשר נולד מאשה ונתן תחת יד התורה:
Gal	4	5	לפדות את אשר היו תחת יד התורה למען נקבל את משפט הבנים:
Gal	4	6	ויען כי בנים אתם שלח האלהים בלבבכם את רוח בנו הקורא אבא אבינו:
Gal	4	7	לכן אינך עוד עבד כי אם בן ואם בן אתה הנך גם יורש האלהים על ידי המשיח:
Gal	4	8	הן לפניך באין דעת אלהים הייתם עבדים את אשר בעצמותם אינם אלהים:
Gal	4	9	ועתה אחרי ידעתם את האלהים ויותר אחרי שנודעתם לאלהים איך תשובו אל היסודות הרפים והדלים ההם אשר תרצו להכנע להם מחדש:
Gal	4	10	ימים אתם שמרים וחדשים ומועדים ושנים:
Gal	4	11	מתירא אני פן לריק עמלתי בכם:
Gal	4	12	היו נא כמוני כי גם אני כמוכם מתחנן אני לכם אחי לא הרעתם לי מאומה:
Gal	4	13	אתם ידעתם אשר בחלשת בשרי בשרתי לכם את הבשורה לראשונה:
Gal	4	14	ואתם לא בזיתם את נסיוני אשר נסיתי בבשרי ולא געלתם אתו כי אם קבלתם אתי כמלאך אלהים כמשיח ישוע:
Gal	4	15	ועתה איה אשרכם כי מעיד אני עליכם אשר אם יכלתם הייתם עקרים את עיניכם לתת לי:
Gal	4	16	ועתה הנהייתי לכם לאיב בדברי אמת אליכם:
Gal	4	17	אינם מקנאים לכם לטובה כי חפצם להפריד אתכם מעלינו למען תהיו מקנאים להם:
Gal	4	18	אבל טוב לקנא תמיד לטובה ולא לבד בהיותו אצלכם:
Gal	4	19	בני אשר אני מחולל שנית עד כי יוצר בכם המשיח:
Gal	4	20	אמנה חפצתי להיות עתה אצלכם לשנות את קול דברי כי נבון אני בכם:
Gal	4	21	אמרו לי אתם החפצים להיות משעבדים לתורה הלא שמעתם את התורה:
Gal	4	22	כי כתוב שהיו לאברהם שני בנים האחד מן האמה והשני מן החפשיה:
Gal	4	23	ואשר לאמה הוא נולד לפי הבשר ואשר לחפשיה על פי ההבטחה:
Gal	4	24	והדברים הם לרמז כי שתי הבריות הנה האחת מן הר סיני היולדת לעבדות והיא הגר:
Gal	4	25	כי הגר סיני הר בערב הוא והוא כנגד ירושלים של עתה כי היא בעבדות עם בניה:
Gal	4	26	אבל ירושלים של מעלה היא חפשיה והיא אם כלנו:
Gal	4	27	כי כתוב רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי לא חלה כי רבים בני שוממה מבני בעולה:
Gal	4	28	ואנחנו אחי הננו כיצחק בני ההבטחה:
Gal	4	29	וכאשר הנוולד לפי הבשר אז היה רדף את הנוולד לפי הרוח כן הוא גם עתה:
Gal	4	30	אבל הכתוב מה הוא אמר גרש האמה ואת בנה כי לא יירש בן האמה עם בן החפשיה:
Gal	4	31	על כן אחי לא בני האמה אנחנו כי אם בני החפשיה:
Gal	5	1	ועתה עמדו נא בחרות אשר שחרר אתנו המשיח ואל תשובו להלכד בעל העבדות:
Gal	5	2	הנה אני פולס אמר לכם כי אם תמולו לא יועיל לכם המשיח:
Gal	5	3	ומעיד אני עוד הפעם בכל איש אשר ימול כי מחיב הוא לשמר את כל התורה:
Gal	5	4	נגזרתם מן המשיח אתם המצטדקים בתורה נפלתם מן החסד:
Gal	5	5	כי אנחנו ברוח ניחל מתוך האמונה לתקות הצדקה:
Gal	5	6	כי במשיח איננה נחשבת לא המילה ולא הערלה כי אם האמונה הפעלת באהבה:
Gal	5	7	היטבתם לרוץ מי חשך אתכם משמע אל האמת:
Gal	5	8	הפתוי הזה איננו מאת הקרא אתכם:
Gal	5	9	מעט שאר מחמץ הוא את כל העסה:
Gal	5	10	מבטח אני בכם באדון שלא תהיה רוח אחרת עמכם והעכר אתכם ישא את עונו יהיה מי שיהיה:
Gal	5	11	ואני אחי אם אכריז עוד המילה על מה אהיה נרדף הלא אז מבטל מכשול הצלב:
Gal	5	12	מי יתן ויכרתו המדיחים אתכם:
Gal	5	13	כי אתם אחי לחרות נקראתם ובלבד שלא תהיה החרות תאנה לבשר אלא שתעבדו איש את רעהו באהבה:
Gal	5	14	כי כל התורה כלולה במצוה אחת והיא ואהבת לרעך כמוך:
Gal	5	15	אבל אם תנשכו ותאכלו איש את אחיו ראו פן תכלו איש על ידי רעהו:
Gal	5	16	והנני אמר התהלכו ברוח ולא תמלאו את תאוות הבשר:
Gal	5	17	כי הבשר מתאוה הפך מן הרוח והרוח הפך מן הבשר ושניהם מתקוממים זה לזה עד

Hebrew Holy Bible New Testament

שלא תוכלו לעשות את אשר תחפצו:

Gal	5	18	ואם תנהגו על ידי הרוח אז אינכם תחת התורה:
Gal	5	19	וגלויים הם פעלי הבשר אשר הם נאוף זנות טמאה וזמה:
Gal	5	20	עבודת אלילים וכשוף איבות ומצות וקנאה ורגז מריבות מחלקות וכתות:
Gal	5	21	צרות עין ושפיכות דמים ושרון וזוללות ודומיהן אשר אמר עליהן כמו שאמרתי כבר כי עשי אלה לא ינחלו מלכות האלהים:
Gal	5	22	ופרי הרוח אהבה שמחה ושלוש ארך רוח ונדיבות וחסד ואמונה:
Gal	5	23	וענוה ופרישות אין תורה לנגד עשי אלה:
Gal	5	24	ואשר הם למשיח צלבו את בשרם עם כל תשוקתיו ותאותיו:
Gal	5	25	אם נחיה ברוח נהלכה גם ברוח:
Gal	5	26	ולא נרדף אחרי כבוד שוא להכעיס איש את רעהו ולקנא איש את רעהו:
Gal	6	1	אחי גם כי יתפש איש מכם בעברה אתם אנשי הרוח תקימהו ברוח ענוה והשמר לנפשך פן תבא לידי נסיון גם אתה:
Gal	6	2	שאו איש את משא רעהו בזאת תמלאו את תורת המשיח:
Gal	6	3	כי החשב את עצמו להיות מה ואינו מאומה את נפשו הוא מרמה:
Gal	6	4	אבל יבחן כל איש את מעשהו ואז לו לבדו תהיה תהלתו ולא לנגד אחר:
Gal	6	5	כי כל איש את משאו ישא:
Gal	6	6	המלמד בדבר יחלק מכל טובו למלמדהו:
Gal	6	7	אל תתעו לא יתן אלהים להתל בו כי מה שזרע האדם אתו יקצר:
Gal	6	8	הזרע בבשרו יקצר כליון משברו והזרע ברוח יקצר מן הרוח חיי עולם:
Gal	6	9	ואנחנו בעשות הטוב אל נחת כי נקצר בעתו אם לא נרפה:
Gal	6	10	לכן כאשר העת בידנו נעשה נא את הטוב עם כל אדם וביותר עם בני אמונתנו:
Gal	6	11	ראו נא מה גדול המכתב אשר כתבתי אליכם בידי:
Gal	6	12	החפצים להתהדר בבשר מכריחים אתכם להמול רק למען לא ירדפו על צלב המשיח:
Gal	6	13	כי גם הם הנמולים אינם שמרים את התורה אלא רצונם שתמולו למען יתהללו בבשרכם:
Gal	6	14	ואנכי חלילה מהתהלל זולתי בצלב אדנינו ישוע המשיח אשר בו העולם נצלב לי ואני נצלב לעולם:
Gal	6	15	כי במשיח ישוע גם המילה גם הערלה אינן נחשבות כי אם בריאה חדשה:
Gal	6	16	וכל המהלכים כפי השורה הזאת שלום ורחמים עליהם ועל ישראל אשר לאלהים:
Gal	6	17	מעתה איש אל ילאני עוד כי את חבורות האדון ישוע אני נשא בגייתי:
Gal	6	18	חסד ישוע המשיח אדנינו יהי עם רוחכם אחי אמן:

Hebrew Holy Bible New Testament

Ephesians

Eph	1	1	פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים אל הקדשים הנמצאים באפסוס ומאמינים במשיח ישוע:
Eph	1	2	חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח:
Eph	1	3	ברוך הוא האלהים ואבי אדנינו ישוע המשיח אשר ברכנו בכל ברכת רוח במרומים במשיח:
Eph	1	4	כאשר בחר אתנו בו לפני מוסדות תבל להיות קדשים ותמימים לפניו באהבה:
Eph	1	5	יעדנו לו לבנים על ידי ישוע המשיח כחפץ רצונו:
Eph	1	6	לתהלת כבוד חסדו אשר נתן אתנו בידידו:
Eph	1	7	אשר בו לנו הפדיון בדמו וסליחת הפשעים כרב חסדו:
Eph	1	8	אשר השפיעו עלינו בכל חכמה והשכל:
Eph	1	9	והודיענו את סוד רצונו כעצתו היעוצה בו:
Eph	1	10	על דבר הנהגתו במלאת העתים לקבץ את הכל תחת המשיח הן מה שבארץ:
Eph	1	11	אשר גם לקחנו בו נחלתנו אנחנו המיעדים לה מאז במחשבת פעל הכל כעצת חפצו:
Eph	1	12	להיותנו לתהלת כבודו אנחנו אשר יחלנו אל המשיח מאז:
Eph	1	13	ואשר גם אתם נטועים בו אחרי שמעכם דבר האמת את בשורת ישועתכם ואשר בו כשהאמנתם גם נחתמתם ברוח ההבטחה רוח הקדש:
Eph	1	14	כי זה ערבון ירשתנו לפדות לו עם סגלה לתהלת כבודו:
Eph	1	15	בעבור זאת גם אנכי אחרי שמעי אמונתכם באדנינו ישוע והאהבה אשר אהבתם את כל הקדשים:
Eph	1	16	לא אחדל מהודות בעבורכם בהזכירי אתכם בתפילתי:
Eph	1	17	כי יתן לכם אלהי אדנינו ישוע המשיח אבי הכבוד את רוח החכמה והחזון לדעת אתו:
Eph	1	18	ויאר עיני לבבכם למען תדעו אי זו היא תוחלת קריאתו ואי זה הוא עשר כבוד נחלתו בקדשים:
Eph	1	19	ואי זה הוא יתרון גדלת גבורתו בנו המאמינים כפי פעלת עצת כחו:
Eph	1	20	אשר פעל במשיח בהעיר אתו מן המתים ויושיבנו לימינו במרומים:
Eph	1	21	ממעל לכל שררה ושלטון וגבורה וממשלה וכל הנקרא בשם לא לבד בעולם הזה כי אם גם בעולם הבא:
Eph	1	22	וישת כל תחת רגליו ויתן אתו לראש על הכל אל העדה:
Eph	1	23	אשר היא גופו מלוא הממלא את הכל בכל:
Eph	2	1	גם אתכם המתים לפניו בפשעים וחטאתיכם:
Eph	2	2	אשר התהלכתם בהם לפי דור העולם הזה כרצון שר ממשלת האויר והוא הרוח הפעל כעת בבני המרי:
Eph	2	3	וגם אנחנו כלנו בתוכם הלכנו לפניו בתאות הבשר לעשות חפצי בשרנו ומחשבותינו ונהי אך בני רגז בטבענו כאשר בני אדם:
Eph	2	4	אבל האלהים המלא רחמים ברב אהבתו אשר אהב אתנו:
Eph	2	5	אחרי היותנו מתים בפשעים החינו עם המשיח בחסד נושעתם:
Eph	2	6	ויעירנו אתו אף הושיבנו במרומים במשיח ישוע:
Eph	2	7	להראות בדרות הבאים את גדלת עשר חסדו בטובתו עלינו במשיח ישוע:
Eph	2	8	כי בחסד נושעתם על ידי האמונה ולא מידכם היתה זאת כי מתת אלהים היא:
Eph	2	9	לא מתוך המעשים שלא יתהלל איש:
Eph	2	10	כי פעל אלהים אנחנו נבראים במשיח ישוע למעשים טובים אשר הכין האלהים מקדם למען נתהלך בהם:
Eph	2	11	על כן זכרו כי אתם הגוים בבשר הנקראים ערלים בפי הנקראים בני המילה שהיא מעשה ידים בבשר:
Eph	2	12	כי אתם בעת ההיא הייתם בלי משיח מוזרים לעדת ישראל ונכרים לבריתות ההבטחה באין תקוה ובאין לכם אלהים בעולם:
Eph	2	13	ועתה בישוע המשיח אתם הרחוקים מאז הייתם קרובים בדם המשיח:
Eph	2	14	כי הוא שלומנו אשר עשה השנים לאחד והרס מחיצת הגדר:
Eph	2	15	בבטלו האיבה בבשרו את תורת המצות בגזרותיהן לברא בנפשו את השנים לאיש אחד חדש ויעש שלום:
Eph	2	16	וירצה את שניהם בגוף אחד לאלהים על ידי צליבתו בהמיתו בנפשו את האיבה:

Hebrew Holy Bible New Testament

Eph	2	17	ויבא ויבשר שלום לכם הרחוקים והקרובים:
Eph	2	18	כי על ידו יש לשנינו מבוא ברוח אחד אל אבינו:
Eph	2	19	לכן אינכם עוד גרים ותושבים כי אתם בני עיר אחת עם הקדשים ובני בית אלהים:
Eph	2	20	בנוים על יסוד השליחים והנביאים ישוע המשיח הוא אבן הפנה:
Eph	2	21	אשר חבר בו יחד הבנין כלו עדי יגבה להיכל קדש ליהוה:
Eph	2	22	ובו נבנים גם אתם להיות משכן אלהים ברוח:
Eph	3	1	בעבור זאת אני פולס אסיר המשיח למענכם הגוים:
Eph	3	2	כי אמנם שמעתם הנהגת חסד האלהים אשר נתן לי אליכם:
Eph	3	3	כי בחזון גלה לי הסוד אשר למעלה כתבתי לכם במעט:
Eph	3	4	ובקראכם תוכלו להכיר בזאת את בינתי בסוד המשיח:
Eph	3	5	אשר בדורת הראשנים לא נודע לבני אדם כאשר נגלה עתה לשליחיו הקדשים ולנביאיו ברוח:
Eph	3	6	להיות הגוים גם הם בני ירשתו וגוף אחד אתו וחברי הבטחון במשיח על ידי הבשרה:
Eph	3	7	אשר הייתי לה למשרת במתנת חסד אלהים הנתונה לי כפי פעלת גבורתו:
Eph	3	8	לי צעיר הצעירים שבכל הקדשים נתן החסד הזה לבשר בגוים את עשר המשיח אשר
Eph	3	9	ולהאיר עיני כל מה היא הנהגת הסוד הנסתר מדרת עולם באלהים יוצר הכל על ידי ישוע המשיח:
Eph	3	10	למען אשר תודע עתה על ידי העדה לשרים לשליטים אשר במרומים חכמת אלהים המפליאה דתכיה:
Eph	3	11	על פי עצת עולמים אשר יעץ במשיח ישוע אדנינו:
Eph	3	12	אשר פתחון פינו ממנו וקרבתנו בבטחה על יד אמונתו:
Eph	3	13	בעבור זאת אבקש שלא תחתו בצרותי למענכם יען כי היא תפארתכם:
Eph	3	14	על כן אכרעה על ברכי לאבי אדנינו ישוע המשיח:
Eph	3	15	אשר נקרא על שמו כל בית אבות שבשמים ושבארץ:
Eph	3	16	לתת לכם לפי עשר כבודו להתחזק בגבורה על ידי רוחו לאדם הפנימי:
Eph	3	17	שישכן המשיח בלבבכם באמונה והייתם משרשים ומיסדים באהבה:
Eph	3	18	למען תוכלו להשיג עם כל הקדשים מה הוא הרחב והארך והעמק והגבה:
Eph	3	19	וידעתם את אהבת המשיח הנעלה על כל דעת ונמלאתם את כל מלוא האלהים:
Eph	3	20	ולו אשר יכל להרבות גמוליו עלינו יותר מכל משאלותינו ומחשבותינו לפי הכח הפעל בקרבנו:
Eph	3	21	לו הכבוד בקרב הקהל במשיח ישוע לדר ודר עד עולמי עולמים אמן:
Eph	4	1	לכן אזהירכם אני האסור באדון להתהלך כאשר יאתה למשמרתכם אשר נקראתם לה:
Eph	4	2	בכל נמיכות וענוה ובארך רוח לשאת איש את רעהו באהבה:
Eph	4	3	ושקדו לשמר את אחדות הרוח באגדת השלום:
Eph	4	4	גוף אחד ורוח אחד כאשר גם נקראתם בתקות משמרתכם האחת:
Eph	4	5	אדון אחד אמונה אחת טבילה אחת:
Eph	4	6	אל ואב אחד לכל שהוא על כל ובכל ובתוך כלכם:
Eph	4	7	אבל לכל אחד ואחד ממנו נתן החסד כמדת מתנת המשיח:
Eph	4	8	על כן הוא אומר עלה למרום שבה שבי ויתן מתנות לאדם:
Eph	4	9	ועלה שאמר מה הוא אם לא שירד ירד מקדם לתחתיות ארץ:
Eph	4	10	הירד הוא אשר גם עלה למעלה מכל השמים למען ימלא את הכל:
Eph	4	11	והוא נתן את אלה שליחים ואת אלה נביאים ואת אלה משרים ואת אלה רעים ומלמדים:
Eph	4	12	להשלים את הקדשים למעשה העבודה לבנין גוף המשיח:
Eph	4	13	עד כי נגיע כלנו לאחדות האמונה ודעת בן האלהים כאיש אחד שלם לשעור קומת מלוא המשיח:
Eph	4	14	ולא נהיה עוד ילדים נגרשים ונדפים בכל רוח הלמוד בתרמית בני אדם ומקשותם אשר שתו להתעות:
Eph	4	15	כי אם נדבר האמת באהבה ונגדלה בכל דבר לו למשיח שהוא הראש:
Eph	4	16	אשר ממנו כל הגוף בהיותו מרכב ומדבק בכל חבור השמוש כפי מדת הפעלה הנתונה לכל אבר ואבר ירבה ויגדל להשלמת בנינו באהבה:
Eph	4	17	והנה זאת אני אמר ומעיד באדון כי מעתה לא תלכו עוד כיתר הגוים ההלכים בהבלי שכלם:
Eph	4	18	חשכי הדעת ומוזרים לחיי אלהים מפני אולתם אשר בהם כי טח מהשכיל לבבם:

Hebrew Holy Bible New Testament

Eph	4	19	אשר השמינו ויתנו את נפשם לזמה לעשות כל תועבה באהבת הבצע:
Eph	4	20	ואתם לא כן למדתם את המשיח:
Eph	4	21	אם אמנם אתו שמעתם ובו למדתם כפי האמת בישוע:
Eph	4	22	אשר תסורו מדרכיכם הראשנים ותפשטו את האדם הישן הנשחת בתאות התרמית:
Eph	4	23	ותתחדשו ברוח שכלכם:
Eph	4	24	ותלבשו את האדם החדש הנברא כדמות אלהים בצדקה וקדשת האמת:
Eph	4	25	על כן הסירו מכם את השקר ודברו אמת איש את רעהו כי אברים כלנו יחד איש לאיש:
Eph	4	26	רגזו ואל תחטאו אל תשקע החמה על רגזכם:
Eph	4	27	גם לא תתנו מקום לשטן:
Eph	4	28	מי שגנב אל יסוף לגנב כי אם ייגע ובידיו יעשה את הטוב למען יהיה לו לתת לאיש מחסור:
Eph	4	29	כל דבר נבול לא יצא מפיהם כי אם הטוב והמועיל לבנות לפי הצורך למען יתן חן לשמעיו:
Eph	4	30	ולא תעצבו את רוח הקדש של אלהים אשר נחתמתם בו אל יום הגאלה:
Eph	4	31	כל מרידות וחמה ורגז וצעקה וגדוף תסירו מכם עם כל הרשעה:
Eph	4	32	והיו טובים איש אל רעהו ורחמנים וסלחים איש לאחיו כאשר סלח לכם האלהים במשיח:
Eph	5	1	לכן לכו בדרך האלהים כבנים חביבים:
Eph	5	2	והתהלכו באהבה כאשר גם המשיח אהב אתנו והקריב את נפשו בעדנו לקרבן זבח לאלהים לריח ניחוח:
Eph	5	3	אבל זנות וכל טמאה ואהבת בצע בל יזכר ביניכם כאשר נאוו לקדשים:
Eph	5	4	גם לא נבול פה ודברי סכלות ולעג אשר לא כהגן כי אם קול תודה:
Eph	5	5	כי זאת ידע תדעו כי כל זנה וטמא ואהב בצע שהוא עבד אלילים אין לו חלק ונחלה במלכות המשיח והאלהים:
Eph	5	6	אל ישיא איש אתכם בדברי ריק כי בגלל אלה חרון אלהים בא על בני המרי:
Eph	5	7	על כן אל יהי חלקכם עמהם:
Eph	5	8	כי מלפנים הייתם חשך ועתה הנכם אור באדנינו התהלכו נא כבני אור:
Eph	5	9	כי פרי הרוח כל מעשי חסד וצדק ואמת:
Eph	5	10	ובחנו מה הוא רצוי בעיני אדנינו:
Eph	5	11	ואל תשתתפו עם מעשי החשך אשר לא יעשו פרי כי אם הוכח תוכיחו אותם:
Eph	5	12	כי מה שהם עשים בסתר חרפה היא אך לספר:
Eph	5	13	אבל כל זאת יגלה כשיוכח על ידי האור כי כל הנגלה אור הוא:
Eph	5	14	על כן הוא אומר עורה הישן וקומה מן המתים ויאר לך המשיח:
Eph	5	15	ועתה ראו והזהרו להתהלך לא ככסילים כי אם כחכמים:
Eph	5	16	מוקירים העת כי הימים רעים המה:
Eph	5	17	על כן אל תהיו חסרי דעת כי אם מבינים לדעת מה הוא רצון אדנינו:
Eph	5	18	ואל תשתכרו מיין המביא לידי פריצות כי אם המלאו ברוח:
Eph	5	19	ושיחו איש לרעהו בתהלות ותשבחות ושירות רוחניות שירו וזמרו לאדני בלבבכם:
Eph	5	20	והודו בכל עת על הכל לאלהים אבינו בשם אדנינו ישוע המשיח:
Eph	5	21	הכנעו איש לאחיו ביראת אלהים:
Eph	5	22	הנשים הכנענה לבעליכן כמו לאדנינו:
Eph	5	23	כי האיש הוא ראש האשה כאשר המשיח הוא ראש העדה והוא מושיע של הגוף:
Eph	5	24	אבל כאשר תכנע העדה למשיח ככה גם הנשים לבעליהן בכל דבר:
Eph	5	25	האנשים אהבו את נשיכם כאשר גם המשיח אהב את העדה ויתן את נפשו בעדה:
Eph	5	26	למען קדשה בדברו אחרי אשר טהרה ברחיצת המים:
Eph	5	27	להקימה בכבוד לו לעדה אשר אין בה כתם וקמט וכדומה כי אם למען תהיה קדושה ותמימה:
Eph	5	28	כן האנשים חביבים לאהב את נשיהם כגופם כי האהב את אשתו אהב את עצמו:
Eph	5	29	כי מעולם לא שנא איש את בשרו כי אם זן ומכלכל אותו כאשר גם האדון את עדתו:
Eph	5	30	כי אברי גופו אנחנו משברו ומעצמיו:
Eph	5	31	על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו שניהם לבשר אחד:
Eph	5	32	גדול הסוד הזה ואני מפרש אותו על המשיח ועל עדתו:
Eph	5	33	ואולם גם אתם כל איש מכם יאהב את אשתו כנפשו והאשה היא תזוהר ותירא את בעלה:
Eph	6	1	שמעו בנים אל הוריהם באדנינו כי ארח ישר הוא:

Hebrew Holy Bible New Testament

Eph	6	2	כבד את אביך ואת אמך זאת היא המצוה הראשונה אשר לה ההבטחה:
Eph	6	3	למען ייטב לך ולמען יאריך ימך על האדמה:
Eph	6	4	ואתם האבות אל תכעיסו את בניכם אך גדלום במוסר אדנינו ובתוכחתו:
Eph	6	5	שמעו עבדים אל אדניכם לפי הבשר ביראה ורתת ובתם לבבכם כמו למשיח:
Eph	6	6	לא בעבדת מראה העין כמבקשי חן בני אדם כי אם כעבדי המשיח עשים רצון האלהים בכל נפשם:
Eph	6	7	ועבדים בנפש חפצה את האדון ולא בני אדם:
Eph	6	8	וידעתם כי כל דבר טוב אשר עשה האדם ישלמנו לו אדנינו אם עבד הוא או בן חורין:
Eph	6	9	ואתם האדנים ככה תעשו גם להם חדלו מגער בם וידעתם כי גם עליכם יש אדון בשמים ואין לפניו משא פנים:
Eph	6	10	סוף דבר אחי חזקו באדנינו ובעז גבורתו:
Eph	6	11	לבשו כלי נשק אלהים למען תוכלו עמד נגד נכלי השטן:
Eph	6	12	כי לא עם בשר ודם מלחמתנו כי עם שרים ושליטים עם המשלים בחשכת העולם הזה עם הרוחות הרעות אשר במרומים:
Eph	6	13	על כן אחזו בכלי נשק אלהים למען תוכלו לקום ביום הרע ולמלא צבאכם ולעמוד:
Eph	6	14	עמדו נא חגורי מתנים באמת ומלבשים בשריון הצדק:
Eph	6	15	ורגליכם מנעלות להיותכם מוכנים לבשורת השלום:
Eph	6	16	ועל כל אלה תפשו את מגן האמונה אשר תוכלו לכבות בו את חצי הרשע הבערים:
Eph	6	17	וקחו את כובע הישועה וחרב הרוח שהיא דבר האלהים:
Eph	6	18	והתפללו תמיד בכל עת בתפלה ותחנונים ברוח ושקדו והתאמצו על זאת להעתיר תמיד וגם בעדי למען ינתן לי הדבר בפתחי פי להגיד בבטחון את סוד הבשורה אשר אנכי ציר לה במוסרות:
Eph	6	19	למען אדבר בה בבטחה כאשר מטל עלי לדבר:
Eph	6	20	ולמען אשר תדעו גם אתם את קרתי ואת מעשי הנה את הכל יודיע אתכם טוכיקוס האח החביב והמשרת הנאמן באדנינו:
Eph	6	21	אשר לזאת שלחתי את אליכם למען תדעו את קרתינו ולמען ינחם את לבבכם:
Eph	6	22	השלום לאחים והאהבה עם האמונה מאת האלהים האב ומאת האדון ישוע המשיח:
Eph	6	23	החסד עם כל האהבים את אדנינו ישוע המשיח באהבה אשר לא תכלה אמך:
Eph	6	24	

Hebrew Holy Bible New Testament

Philippians

Phil	1	1	פולוס וטימותיוס עבדי המשיח ישוע אל כל הקדשים במשיח ישוע אשר הם בפיליפי עם הפקידים והשמשים:
Phil	1	2	חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח:
Phil	1	3	אודה לאלהי מדי זכרי אתכם:
Phil	1	4	ותמיד בכל תפלותי אתחנן בשמחה בעד כלכם:
Phil	1	5	על התחברותכם אל הבשורה למן היום הראשון ועד הנה:
Phil	1	6	ובטח אני כי המתחיל בכם המעשה הטוב גם יגמרנו עד יום ישוע המשיח:
Phil	1	7	כאשר ראוי לי לחשב ככה על כלכם בעבור שאתי אתכם בלבבי במוסרי ובהצדיקי ובחזקי את הבשורה באשר כלכם חברי בחסד:
Phil	1	8	כי האלהים לי לעד אשר לכלכם נכספתי באהבת ישוע המשיח:
Phil	1	9	ועל זאת מתפלל אנכי כי תרבה ותגדל אהבתכם בהשכל ובכל דעת:
Phil	1	10	למען תבחנו את המבחרות והייתם זכים ובלי מכשול עד יום המשיח:
Phil	1	11	מלאים פרי הצדקה על ידי ישוע המשיח לכבוד אלהים ותהלתו:
Phil	1	12	והנני מודיע אתכם אחי כי אשר מצאתני היתה אך ליתרון הבשורה:
Phil	1	13	עד אשר נגלו מוסרותי במשיח בכל שער המלך ולכל הנשואים:
Phil	1	14	ורב האחים באדנינו הוסיפו אמן במוסרותי והתחזקו יותר בלבבם לדבר את הדבר בלי פחד:
Phil	1	15	הן יש מגידים את המשיח מקנאה וריב ויש מגידים בכונה טובה:
Phil	1	16	אלה ממריבה מגידים את המשיח לא בלב טהור כי חשבים להוסיף צרה על מוסרי:
Phil	1	17	ואלה מאהבה באשר הם ידעים כי נתון אנכי להצדיק את הבשורה:
Phil	1	18	אך מה בכך הלא בכל אופן אם בעלילה או באמת יגד המשיח ואני הנני שמח בזאת וגם אשמח:
Phil	1	19	כי יודע אני שתהיה לי זאת לישועה בתפלתכם ובעזרת רוח ישוע המשיח:
Phil	1	20	ואוחיל ואקוה שלא אבוש בכל דבר כי אם בכל בטחון כאשר מאז כן גם עתה יתגדל המשיח בגופי אם בחיי אם במותי:
Phil	1	21	כי המשיח הוא חיי והמות רוח לי:
Phil	1	22	אולם אם לחיות בבשר עוד יוסיף לי פרי עמלי אין לי להגיד במה אבחר:
Phil	1	23	כי משוך אני מן השנים נפשי אותה להפטר ולהיות עם המשיח כי זה המבחר:
Phil	1	24	אבל לעמד עוד בבשר צריך יתר בעבורכם:
Phil	1	25	ואני בטח וידע כי אותר ואעמד עם כלכם יחד לאמץ אתכם ולהגדיל שמחת אמונתכם:
Phil	1	26	למען תרבה על ידי תהלתכם במשיח ישוע בשובי לבוא אליכם:
Phil	1	27	רק חתנהגו כראוי לבשורת המשיח למען אשמע עליכם אם בבואי לראותכם אם בהיותי רחוק כי קימים אתם ברוח אחת ועזרים אתי בנפש אחת להלחם בעד אמונת הבשורה:
Phil	1	28	ואינכם חרדים מאומה מפני המתקוממים אשר זאת להם אות לאבדם ולכם לישועתכם ומאת האלהים היא:
Phil	1	29	כי נתן לכם בעד המשיח לא לבד להאמין בו כי אם גם להתענות בעדו:
Phil	1	30	כי גם לכם המלחמה אשר ראיתם בי ואשר עתה שמעים אתם עלי:
Phil	2	1	לכן אם יש תוכחה במשיח אם תנחומות האהבה אם התחברות הרוח אם רחמים וחמלה:
Phil	2	2	השלימו נא את שמחתי בהיות לכם לב אחד ואהבה אחת ונפש אחת ורצון אחד:
Phil	2	3	ולא תעשו דבר בדרך מריבה או כבוד שוא כי אם בשפלות רוח תחשבו איש את רעהו יותר מעצמו:
Phil	2	4	כל אחד אל ידאג לאשר לו לבדו כי אם גם לאשר לחברו:
Phil	2	5	כי הרוח ההיא אשר היתה במשיח תהי גם בכם:
Phil	2	6	אשר אף כי היה בדמות האלהים לא חשב לו לשלל היותו שוה לאלהים:
Phil	2	7	כי אם הפשיט את עצמו וילבש דמות עבד וידמה לבני אדם וימצא בתכונתו כבן אדם:
Phil	2	8	וישפל את נפשו ויכנע עד מות עד מיתת הצליבה:
Phil	2	9	על כן גם האלהים הגבירו מאד ויתן לו שם נעלה על כל שם:
Phil	2	10	למען אשר בשם ישוע תכרע כל ברך אשר בשמים ובארץ ומתחת לארץ:
Phil	2	11	וכל לשון תודה כי אדון הוא ישוע המשיח לכבוד אלהים האב:
Phil	2	12	לכן חביבי כאשר שמעתם לי בכל עת כן לא לבד בהיותי עמכם כי עוד יתר עתה אשר אני רחוק מכם תיגעו בתשועת נפשתיכם ביראה וברעדה:

Hebrew Holy Bible New Testament

Phil	2	13	כי האלהים הוא הפעל בכם גם לחפץ גם לפעל כפי רצונו:
Phil	2	14	עשו כל דבר בלא תלנות ובלא מזמות:
Phil	2	15	למען תהיו נקיים וטהורים בני אלהים לא מום בם בתוך דור עקש ופתלתל אשר תאירו
ביניהם כמאורת בעולם:			
Phil	2	16	מחזיקים בדבר החיים לתהלה לי ביום המשיח אשר לא לחנם רצתי ולא לריק יגעתי:
Phil	2	17	אבל אם גם אסך על זבח אמונתכם ועבודתה הנני שמח וגם שש עם כלכם:
Phil	2	18	וככה שמחו אף אתם ושישו עמדי:
Phil	2	19	וקויתי בישוע אדנינו לשלח במהרה אליכם את טימותיוס למען תנוח דעתי בהודע לי
דבר מעמדם:			
Phil	2	20	כי זולתו אין אתי איש כלבבי אשר בלב שלם ידאג לכם:
Phil	2	21	כי כלם את אשר להם ידרשו ולא את אשר לישוע המשיח:
Phil	2	22	ואותו ידעתם כי בחון הוא אשר כבן העבד את אביו כן היה אתי בעבודת הבשורה:
Phil	2	23	ואתו אקוה לשלח אליכם מהר כאשר אראה מה יהיה לי:
Phil	2	24	ובטחתי באדנינו אשר גם אנכי אבוא אליכם במהרה:
Phil	2	25	ואחשב מן הצרך לשלח אליכם את אפרודיטוס אחי ועזרי וחברי בצבא והוא שליחכם
ומשרתי בצרכי:			
Phil	2	26	יען היותו נכסף לכלכם ונעצב מאד על אשר שמעתם כי חלה:
Phil	2	27	אמנם חלה חלה וגם נטה למות אבל האלהים רחם עליו ולא עליו בלבד כי גם עלי
רחם שלא יבוא עלי יגון על יגון:			
Phil	2	28	לכן מהרתי לשלחו אליכם למען תראהו ותשובו לשמוח וגם ימלט יגוני:
Phil	2	29	על כן קבלוהו באדנינו בכל שמחה והוקירוט אנשים כמהו:
Phil	2	30	כי בעבור מעשה המשיח הגיע עד מות ותקל נפשו בעיניו למען ימלא את אשר חסרתם
בשרתכם אותי:			
Phil	3	1	ובכן אחי שמחו באדנינו הן לכתב ולשנות כזאת אליכם עלי איננו לטרח ולכם הוא
לחזוק:			
Phil	3	2	הזהרו מן הכלבים הזהרו מן הפעלים הרעים הזהרו מן החתוך:
Phil	3	3	כי אנחנו בני המילה העבדים את האלהים ברוח ומתפארים במשיח ישוע ואיננו בטחים
בבשר:			
Phil	3	4	אף כי גם לי יש לבטח בבשר ואם יחשב איש שיוכל לבטח בבשר הנה אני יותר ממנו:
Phil	3	5	אשר אני נמול בן שמונת ימים מבני ישראל משבט בנימין עברי מן העברים:
Phil	3	6	לפי התורה פרוש בקנאתי רדף את העדה ולפי צדקת התורה בלי שמץ:
Phil	3	7	אך היתרנות האלה כלן חשבתי לי לחסרנות למען המשיח:
Phil	3	8	וגם עודני חשב את כלן לחסרון לעמת מעלת ידיעת ישוע המשיח אדני אשר בעבורו
חסרתי את נפשי מכל אלה ואחשבם לסחי להרויח את המשיח ולהמצא בו:			
Phil	3	9	ולא תהיה לי צדקתי מתוך התורה כי אם באמונת המשיח הצדקה הבאה מאת האלהים
באמונה:			
Phil	3	10	לדעת אתו ואת גבורת תחיתו והתחברות עניויו ולהדמות למותו:
Phil	3	11	להגיע אם אוכל אל תחית המתים:
Phil	3	12	לא כאלו השגתי כבר או כאלו השלמתי אבל ארדף אולי אשיג כאשר גם השיגני
המשיח ישוע:			
Phil	3	13	אחי אינני חשב כי כבר השגתי אך אחת דברתי כי שכח אני את אשר מאחרי ואשתטח
אל אשר לפני:			
Phil	3	14	וארדף את מטרת שכר הנצחון אשר הוא בקריאה של מעלה מאת האלהים במשיח
ישוע:			
Phil	3	15	לכן מי שהוא שלם בנו כן יחשב ואם תחשבו מחשבה אחרת גם זאת יגלה לכם
האלהים:			
Phil	3	16	רק נתהלכה באשר הגענו עדיה במעגל אחד יבלב אחד:
Phil	3	17	אחי היו חברים להלכים אחרי והביטו אל המתהלכים כן כאשר אנחנו מופת לכם:
Phil	3	18	כי רבים המתהלכים כן כאשר אנחנו מופת לכם:
Phil	3	19	כי רבים המתהלכים אשר עליהם אמרתי לכם פעמים הרבה ועתה גם בבכי אני אמר כי
הם איבי צלב המשיח:			
Phil	3	20	אשר אחריתם האבדון אשר כרסם אלהיהם וכבודם בבשתם וקרבתם הבלי חלד:
Phil	3	21	כי אזרחותנו בשמים היא ומשם מחכים אנחנו למושיענו אדנינו ישוע המשיח:
[אשר יחליף את גוף שפלותנו להיותו דומה לגוף כבודו כפי כח יכלתו לכבש הכל תחתיו: (Philippians 3:22)]			
Phil	4	1	ועתה אחי החביבים והחמודים שמחתי ועטרת ראשי עמדו נא כן באדנינו חביבי:

Hebrew Holy Bible New Testament

Phil	4	2	את אבהודיה אני מזהיר ואת סונטיכי אני מזהיר להיות לב אחד באדנינו:
Phil	4	3	ואתה חברי הנצמד לי באמת אף ממך אני מבקש להיות להן לעזר אשר יגעו עמדי על הבשורה עם קלימיס ועם שאר תמכי אשר שמותם יחד בספר החיים:
Phil	4	4	שמחו באדנינו בכל עת ועוד הפעם אמר אני שמחו:
Phil	4	5	ענות רוחכם תודע לכל איש קרב הוא האדון:
Phil	4	6	אל תדאגו כי אם בתפלה ובתחנונים עם תודה תודיעו בכל דבר את משאלותיכם לאלהינו:
Phil	4	7	ושלום אלהים הנשגב מכל שכל ינצר את לבבכם ואת מחשבותיכם במשיח ישוע:
Phil	4	8	ובכן אחי כל אשר הוא אמת ונכבד וישר וטהור ונעים ואשר שמעו טוב כל מעשה צדק כל מעשה שבח על אלה תשימו לבבכם:
Phil	4	9	אשר למדתם וקבלתם ושמעתם וראיתם בי את אלה תעשו ואלהי השלום יהיה עמכם:
Phil	4	10	ואני שמחתי מאד באדנינו כי עתה הפעם החלפתם כח להשגיח עלי וגם משגיחים הייתם עד כה אך לא עלתה בידכם:
Phil	4	11	ולא ממחסור אדבר כן כי למדתי להסתפק במה שיש לי:
Phil	4	12	ידעתי לענות אף ידעתי להותיר מחנך אני בכל ענין ואופן הן לשבע הן לרעב הן להותיר הן לחסר:
Phil	4	13	כל זאת אוכל בעזרת המשיח הנותן כח בקרבי:
Phil	4	14	אבל היטבתם לעשות בהתחברכם אלי בצרתי:
Phil	4	15	וידעתם גם אתם פילפיים כי בראשית הבשורה כצאתי ממקדוניה לא התחברה לי אחת מן הקהלות בעשק משא ומתן כי אם אתם בלבד:
Phil	4	16	כי גם בתסלוניקי שלחתם לי את צרכי פעם ושתים:
Phil	4	17	לא שאבקש את המתן אך אבקש הפרי אשר ירבה בחשבונכם:
Phil	4	18	ואני קבלתי את הכל ויש לי די והותר ואני נמלאתי ריח ניחח בקבלי מידי אפרודיטוס את כל אשר שלחתם זבח ערב ורצוי לאלהים:
Phil	4	19	ואלהי הוא ימלא את כל צרככם כעשר כבודו במשיח ישוע:
Phil	4	20	ולאלהים אבינו הכבוד לעולמי עולמים אמן:
Phil	4	21	שאלו לשלום כל קדוש במשיח ישוע האחים אשר עמדי שאלים לשלומכם:
Phil	4	22	כל הקדשים שאלים לשלומכם וביותר אלה אשר מבית הקיסר:
Phil	4	23	חסד ישוע המשיח אדנינו עם כלכם אמן:

Hebrew Holy Bible New Testament

Colossians

Col	1	1	פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וטימותיוס אחינו:
Col	1	2	אל הקדשים והאחים הנאמנים במשיח אשר הם בקולשא חסד לכם ושלוש מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח:
Col	1	3	נודה לאלהים אבי אדנינו ישוע המשיח בכל עת אשר אנחנו מתפללים בעדכם:
Col	1	4	אחרי אשר שמענו אמונתכם במשיח ישוע ואהבתכם אל כל הקדשים:
Col	1	5	בעבור התקווה הצפונה לכם בשמים ונודעתם לכם מקדם בדבר אמת הבשורה:
Col	1	6	אשר באה אליכם וגם לכל העולם ותפרה ותרבה כמו גם בתוכם למן היום אשר שמעתם והכרתם באמת את חסד אלהים:
Col	1	7	כאשר למדתם מן אפרס חברנו החביב אשר הוא משרת נאמן בעדכם למשיח:
Col	1	8	והוא גם הודיע אתנו את האבתכם ברוח:
Col	1	9	בעבור זאת גם אנחנו למן היום אשר שמענו לא חדלנו להתפלל בעדכם ולבקש שתמלאו דעת רצון האלהים בכל חכמה ותבונה רוחנית:
Col	1	10	להתהלך כטוב בעיני האדון וככל רצונו ולעשות פרי בכל מעשה טוב ולרבות בדעת אלהים:
Col	1	11	להתחזק בכל כח כגבורת כבודו לכל סבלנות וארך רוח עם שמחה:
Col	1	12	ולתת תודה לאבינו העשה אתנו ראויים לחלק נחלת הקדשים באור:
Col	1	13	אשר הוא חלצנו מממשלת החשך והעבירנו למלכות בן אהבתו:
Col	1	14	אשר יש לנו בו הפדיון בדמו סליחת החטאים:
Col	1	15	והוא צלם האלהים הנעלם ובכור כל נברא:
Col	1	16	כי בו נברא כל אשר בשמים ואשר בארץ כל הנראה וכל אשר איננו נראה הן כסאות וממשלות הן שררות ורשיות הכל נברא על ידי ולמענהו:
Col	1	17	והוא לפני הכל והכל קים בו:
Col	1	18	והוא ראש גוף העדה אשר הוא ראשית ובכור מעם המתים למען יהיה הראשון בכל:
Col	1	19	כי כן היה הרצון לשכן בו את כל המלוא:
Col	1	20	ולרצות אל עצמו את הכל על ידו בעשותו שלום בדם צלבו על ידו אשר בארץ הן אשר בשמים:
Col	1	21	וגם אתם אשר הייתם מלפנים מוזרים ואיבים בנטות לבבכם אחרי המעשים הרעים:
Col	1	22	עתה רצה אתכם בגוף בשרו על ידי מותו להעמידכם לפניו קדשים ובלי מום ודפי:
Col	1	23	אם תעמדו מיסדים ונכונים באמונה ולא תזועו מתוחלת הבשורה אשר שמעתם ואשר נשמעה לכל הנברא תחת השמים ואני פולוס הייתי לה למשרת:
Col	1	24	עתה הנני שמח בענויי אשר אני סבל למענכם ואמלא את החסר ביסורי המשיח בבשרי בעד גופו היא העדה:
Col	1	25	אשר הייתי לה למשרת כפי פקדת אלהים אשר נתנה לי עליכם למלא את דבר האלהים:
Col	1	26	את הסוד אשר היה נסתר מעולמים ומדור ודור ועתה נגלה לקדושי:
Col	1	27	אשר רצה האלהים להודיעם אי זה הוא עשר כבוד הסוד ההוא בגוים והוא המשיח אשר בכם אשר הוא תקות הכבוד:
Col	1	28	ואותו משמיעים אנחנו בהוכיחנו כל איש ובלמדנו כל איש בכל חכמה למען העמיד כל איש שלם במשיח ישוע:
Col	1	29	ובזאת אף אני עמל ונלחם כפי פעלת כחו הפעל בי בגבורה:
Col	2	1	הנני מודיע אתכם גדל הקרב אשר בקרבי על אדויתכם ועל אדות אנשי לודקיא ועל כל אשר לא ראו את פני בבשר:
Col	2	2	למען ינחמו לבותם ונקשרו יחד באהבה ולכל עשר דעת נכונה להשכיל סוד האלהים אבינו וסוד המשיח:
Col	2	3	אשר צפונים בו כל אצרות החכמה והדעת:
Col	2	4	וזאת אמר אני לכם למען אשר לא יטעה אתכם איש בשפתי חלקות:
Col	2	5	כי גם אם בבשרי אני רחוק מכם הנה ברוחי אני אצלכם ואשמח בראתי את תכונתכם ואמץ אמונתכם במשיח:
Col	2	6	לכן כאשר קבלתם את המשיח את ישוע אדנינו כן גם התהלכו בו:
Col	2	7	משרשים ונבנים בו וקיימים באמונה כאשר למדתם ומרבים בתודה בה:
Col	2	8	הזהרו פן יוליך איש אתכם שולל בפילסופיה ובמדוחי שוא לפי קבלת בני האדם ויסדות העולם ולא על פי המשיח:

Hebrew Holy Bible New Testament

Col	2	9	כי בו בגופו שכן כל מלא האלהות ובו אתם נמלאים:
Col	2	10	אשר הוא ראש כל שררה ושלטון:
Col	2	11	ובו אתם גם נמולים מילה שלא בידיים בהפשטת גוף הבשר החוטא היא מילת המשיח:
Col	2	12	כי נקברתם אתו בטבילה אף קמתם אתו בתחיה על ידי האמונה בגבורת אלהים אשר העירו מן המתים:
Col	2	13	גם אתכם המתים בפשעים ובערלת בשרכם החיה אתו בסלח לכם את כל פשעיכם:
Col	2	14	וימחק את השטר המעיד בנו בחקתיו אשר היה לנגדנו וישארו מתוכנו ויתקעו בצלב:
Col	2	15	ויפשט את השרים והשליטים ויתנם ביד רמה לראוה בם ויוליכם שולל בנפשו:
Col	2	16	על כן לא יאיש אתכם על דבר מאכל ומשקה או בענין המועדים וראשי חדשים ושבתות:
Col	2	17	אשר הם צל הדברים העתידיים לבא וגופם הוא במשיח:
Col	2	18	אל תתנו לאיש לעקב אתכם על ידי שפלות רוח ועבודה מלאכים המהלך בדברים אשר לא ראו עיניו ומלא רוח גאווה על לא דבר משכל בשרו:
Col	2	19	ואיננו אחז בראש אשר מחבר ממנו כל הגוף ומאחז בציריו ודבקיו יגדל גדול אלהים:
Col	2	20	לכן אם מתם עם המשיח ליסודת העולם למה תשתעבדו לחקים כאלו עדכם חיים בעולם:
Col	2	21	אל תאחזו אל תטעם אל תגע:
Col	2	22	והם כלם לכליון בתשמישם לפי מצות אנשים ולמודיהם:
Col	2	23	הנראים כעין חכמה בעבודה בדויה מלב ובשפלות רוח ובעוני הגוף שלא כהגן רק להשביע הבשר:
Col	3	1	לכן אם קמתם עם המשיח בקשו את אשר למעלה אשר המשיח ישב שם לימין האלהים:
Col	3	2	את אשר למעלה יהגה לבבכם לא את אשר בארץ:
Col	3	3	כי מתם וחייכם צפונים עם המשיח באלהים:
Col	3	4	בעת הגלות המשיח אשר הוא חייכם גם אתם תגלו עמו בכבוד:
Col	3	5	על כן תמותו את אברכם בארץ את הזנות והטמאה והזמה והתאות הרעות ונטות אחרי הבצע אשר היא עבודת אלילים:
Col	3	6	כי בגלל אלה בא חרון אלהים על בני חמרי:
Col	3	7	אשר גם אתם הלכתם בהם מלפנים בחיותכם בתוכם:
Col	3	8	אך עתה הסירו מכם כל אלה את הרגז את הכעס את הרשע את הגדוף ואת דברי נבלה מפיהם:
Col	3	9	ואל תשקרו איש בעמיתו כי פשטתם את האדם הישן עם פעלותיו:
Col	3	10	ולבשתם את האדם החדש המתחדש בדעת כצלם בראו:
Col	3	11	אשר אין שם יוני ויהודי אין מילה וערלה אין לעז וסקוטי אין עבד ובן חורין כי המשיח הוא הכל ובכל:
Col	3	12	לכן אתם כבחירי האלהים הקדשים והחביבים לבשו המון רחמים ונדיבות ונמיכות רוח וענוה וארך אפים:
Col	3	13	ותשאו איש את רעהו ותסלחו בהיות לכם ריב איש עם אחיו כאשר המשיח סלח לכם כן תסלחו גם אתם:
Col	3	14	ועל כל אלה לבשו האהבה היא אגדת השלמות:
Col	3	15	וישלט בלבבכם שלום האלהים אשר נקראתם לו בגוף אחד וזבחו תודה:
Col	3	16	דבר האדון ישכן בקרבכם בשפע רב בכל חכמה ותלמדו ותעוררו את נפשכם בתהלות ותשבחות ושירות רוחניות ושירו ליהוה בנעימה בלבבכם:
Col	3	17	וכל אשר תעשו הן במלין הן בפעל עשו בשם האדון ישוע והודו לאלהים אבינו על ידי:
Col	3	18	אתן הנשים הכנענה לבעליכן כראוי באדנינו:
Col	3	19	אתם האנשים אהבו את נשיכם ואל תתמרמרו אליהן:
Col	3	20	הבנים שמעו אל ילדיכם בכל דבר כי הוא לרצון לאדנינו:
Col	3	21	האבות אל תרגזו את בניכם פן יחתו:
Col	3	22	העבדים שמעו בכל דבר אל אדניכם לפי הבשר לא בעבודה למראה העין כמבקשי חן בני אדם כי אם בתם לבב כיראי האלהים:
Col	3	23	כל אשר תעשו עשו בכל נפשכם כמו ליהוה ולא לבני אדם:
Col	3	24	וידעתם כי תקבלו מאת יהוה גמול הירשה כי את אדנינו המשיח עבדים אתם:
Col	3	25	וכל עשה עול הוא ישא העול אשר עשה ואין שם משא פנים:
Col	4	1	אתם האדנים תנו לעבדיכם הישר והשוה ודעו כי גם אתם יש לכם אדון בשמים:
Col	4	2	התמידו בתפלה ושקדו בה בתודה:

Hebrew Holy Bible New Testament

Col	4	3	והתפללו גם בעדנו למען יפתח לנו האלהים את שער הדבור לחות את סוד המשיח
			אשר בעבורו אסור אנכי:
Col	4	4	למען אשר אגלה אתו כמשפט עלי לחות:
Col	4	5	התהלכו בחכמה עם אשר בחוץ והוקירו את העת:
Col	4	6	דבריכם יהיו נעימים בכל עת וממלחים במלח למען תדעו להשיב דבר לכל אדם:
Col	4	7	את כל הקרת אותי וידיעכם טוֹכִיקוֹס האח החביב והמשרת הנאמן ועבד עמיתי באדון:
Col	4	8	אשר לזאת שלחתיho אליכם למען ידע את דבריכם וינחם את לבבכם:
Col	4	9	עם אוניסימוס האח הנאמן והחביב אשר הוא מכם המה יודיעו אתכם את כל דברינו
			פה:
Col	4	10	ארסטרקוס השבוי עמי יחד שאל לשלומכם ומרקוס בן אחות בר נבא אשר צויתם עליו
			אם יבוא אליכם תקבלהו:
Col	4	11	וישוע הנקרא יוסטוס אשר הם מן המולים אלה לבדם מן העזרים למלכות האלהים היו
			לי לנחמה:
Col	4	12	אפפרס אשר הוא מכם שאל לשלומכם משרת המשיח הנאבק בעדכם בתפלתיו בכל
			עת למען תעמדו שלמים ומלאים דעת בכל רצון אלהים:
Col	4	13	כי מעיד אני עליו כי קנאה גדולה הוא מקנא לכם ולאנשי לודקיא ולאנשי הירפוליס:
Col	4	14	לוקס הרופא החביב ודימס שאלים לשלומכם:
Col	4	15	שאלו לשלום האחים אשר בלודקיא ולשלום נומפס והקהלה אשר בביתו:
Col	4	16	ואחרי קראם את האגרת הזאת לפניכם עשו שתקרא גם בקהל לודקיים ואת אשר
			ללודקיא תקראוה גם אתם:
Col	4	17	ואמרו אל ארכפוס שית לבך לעבודה אשר קבלתה באדון למען תמלאנה:
Col	4	18	שאלת השלום מידי אני פולוס זכרו את מוסרי החסד עמכם אמן:

1 Thessalonians

פולוס וסלונוס וטימותיוס אל קהלת התסלוניקים באלהים האב ובאדון ישוע המשיח
 חסד לכם ושלוש מאת אלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח:
 1 Thes 1 2 נודה לאלהים על כלכם בכל עת בהזכיר אתכם בתפלותינו:
 1 Thes 1 3 בזכרנו תמיד לפני האלהים אבינו את פעל אמונתכם ויגיעת אהבתכם וסבלנות
 תקותכם לאדנינו ישוע המשיח:
 1 Thes 1 4 כי ידענו אחי חביבי האלהים את אשר נבחרתם:
 1 Thes 1 5 באשר בשורתנו לא היתה לכם בדבור לבד כי גם בגבורה וברוח הקדש ובדעת נאמנה
 מאד כאשר ידעתם גם אתם את אשר היינו בתוכם למענכם:
 1 Thes 1 6 ואתם הייתם הלכים בעקבותינו ובעקבות אדנינו בקבלכם את הדבר בתוך עני רב עם
 חדות רוח הקדש:
 1 Thes 1 7 עד היותכם מופת לכל המאמינים אשר במקדוניה ובאכיא:
 1 Thes 1 8 כי מאתכם נשמע קול דבר יהוה לא לבד במקדוניה ואכיא כי אם בכל מקום יצאה
 אמונתכם באלהים עד שאין לנו צרך לדבר דבר:
 1 Thes 1 9 כי פיהם המספר מה היה מבואנו אליכם ואיך פניתם מעבודת אלילים ושבתם לאלהים
 לעבד את אל חי ואמתי:
 1 Thes 1 10 ולחכות לבנו מן השמים אשר העירו מן המתים לישוע מצילנו מן החרון הבא:
 1 Thes 2 1 כי אתם אחי הנכם ידעים את מבואנו אליכם כי לא היה לריק:
 1 Thes 2 2 אך אחרי אשר ענינו ולחרפות היינו בפילפי כאשר ידעתם התחזקנו באלהינו להגיד גם
 לכם את הבשורה בנפתולים רבים:
 1 Thes 2 3 כי תוכחתנו איננה מתוך טעות וגם לא מתוך טמאה ולא ברמיה:
 1 Thes 2 4 כי אם כאשר נחשבנו נאמנים לאלהים להפקיד בידנו את הבשורה כן נדבר ולא
 כחפצים להיות רצוים לבני אדם כי אם לאלהים הבחן לבותנו:
 1 Thes 2 5 כי מעולם לא דברנו בשפת חלקות כאשר ידעתם וגם לא למען בצע בצע האלהים עד:
 1 Thes 2 6 גם לא בקשנו מן האדם כבוד לא מכס ולא מאחרים אף כי היה לנו מקום להתכבד
 כשליחי המשיח:
 1 Thes 2 7 אבל הלכנו לאט בתוכם כאמנת מפנקת את בניה:
 1 Thes 2 8 ובחבבנו ככה אתכם חפצנו לתת לכם לא לבד את בשורת האלהים כי גם את נפשתינו
 יען כי הייתם חביבים עלינו:
 1 Thes 2 9 הלא תזכרו אחי את יגיעתנו ואת תלאתנו אשר היינו עמלים לילה ויומם לבלתי היות
 למשא לאיש בבשרנו בקרבכם את בשורת האלהים:
 1 Thes 2 10 עדים אתם ועד האלהים כי בקדש ובצדק ובתמים היינו עמכם המאמינים:
 1 Thes 2 11 ואתם ידעתם כי כאב את בניו הזהרנו את כל אחד מכם ודברנו על לבו:
 1 Thes 2 12 ונעד בכם ללכת כראוי לפני האלהים הקורא אתכם למלכותו ולכבודו:
 1 Thes 2 13 בעבור זאת גם נודה תמיד לאלהים כי אתם בקבלכם מאתנו דבר שמועת האלהים לא
 קבלתם אותו כדבר בני אדם כי אם כמו שהוא באמת כדבר האלהים אשר הוא גם פעל בכם המאמינים:
 1 Thes 2 14 כי אתם אחי הלכתם בעקבי קהלות האלהים אשר בארץ יהודה במשיח ישוע כי
 סבלתם גם אתם כאלה על ידי בני שבטכם כאשר סבלו גם המה על ידי היהודים:
 1 Thes 2 15 אשר אף המיתו את האדון ישוע ואת נביאיהם ואותו רדפו ואינם טובים בעיני אלהים
 ואיבים לכל אדם:
 1 Thes 2 16 המנעים אתנו מדבר אל הגוים כי יושעו למען אשר ימלאו את חטאתיהם בכל עת
 וישיגם החרון עד לכלה:
 1 Thes 2 17 ואנחנו אחי אחרי אשר שכלנו אתכם לזמן מעט בפנים ולא בלב השתדלנו ביותר
 לראות פניכם בתשוקה רבה:
 1 Thes 2 18 ועל כן חפצנו לבוא אליכם אני פולוס פעם ושנים והשטן עצרנו:
 1 Thes 2 19 כי מי תקותנו ומי שמחתנו ועטרת תפארתנו הלא גם אתם לפני אדנינו ישוע המשיח
 בבואו:
 1 Thes 2 20 אמנם אתם כבודנו ושמחתנו:
 1 Thes 3 1 ועל כן לא יכלנו עוד להתאפק ונועץ להוטר לבדנו באתינס:
 1 Thes 3 2 ונשלח את טימותיוס אחינו ומשרת האלהים ועזרנו בבשורת המשיח לחזק ולהזהיר
 אתכם על דבר אמונתכם:
 1 Thes 3 3 שלא ימוט איש במצוקות האלה כי ידעתם אף אתם כי לזאת יעדנו:
 1 Thes 3 4 הלא כבד אמרנו אליכם בהיותנו אצלכם כי עתידיים אנחנו להלחץ כאשר גם היה ואתם

Hebrew Holy Bible New Testament

ידעתם:

- ובעבור כן לא יכלתי עוד להתאפק ואשלח לדעת אמונתכם כי אמרתי פן נסה אתכם
 1 Thes 3 5 המנסה והיתה לריק יגיעתנו:
- ועתה כשוב אלינו טימותיוס מאתכם ויבשר אתנו את בשורת אמונתכם ואהבתכם ואת
 1 Thes 3 6 אשר אתם זכרים אתנו לטובה בכל עת ונכספים לראות אתנו כאשר גם אנחנו נכספים לכם:
- אז נחמנו עליכם אחי בכל צרתנו ולחצנו על ידי אמונתכם:
 1 Thes 3 7 כי עתה נחיה אם תעמדו אתם באדנינו:
- כי מה נשיב לאלהים להודות לו בעבורכם על כל השמחה אשר שמחנו עליכם לפני
 1 Thes 3 8 אלהינו:
- לילה ויומם מפילים אנחנו תחנתנו לראות את פניכם ולהשלים את מחסרי אמונתכם:
 1 Thes 3 10 והוא האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח יישר את דרכנו אליכם:
- ואתכם ירבה ויותר האדון לאהבה איש את רעהו ולאהבה כל אדם כאשר גם אנחנו
 1 Thes 3 12 אהבים אתכם:
- ויכונו את לבבכם להיות תמים בקדשה לפני אלהינו אבינו בבוא ישוע המשיח אדנינו
 1 Thes 3 13 עם כל קדשו:
- ועוד נבקשה מכם אחי ונזהיר אתכם באדנינו ישוע כי כאשר קבלתם מאתנו איך לכם
 1 Thes 4 1 להתהלך ולמצא חן בעיני האלהים כן תוסיפו וכן תרבו עוד:
- כי ידעתם את המצות אשר נתנו לכם בשם האדון ישוע:
 1 Thes 4 2 כי רצון האלהים היא קדשתכם אשר תתרחקו מן הזנות:
- וידע כל איש מכם לשמר את כליו בקדשה ויקר:
 1 Thes 4 3 ולא בתאות זמה כדרך הגוים אשר אינם ידעים האלהים:
- ולא יפרץ איש ויונה את אחיו בעשק כי נוקם יהוה על כל זאת כאשר כבר אמרנו
 1 Thes 4 4 והעידנו לכם:
- כי לא קרא אותנו האלהים לטמאה כי אם לקדשה:
 1 Thes 4 7 על כן הבוזה זאת לא אנשים הוא בוזה כי אם את האלהים אשר גם שם בקרבנו את
- רוח קדשו:
 1 Thes 4 8 ועל אהבת האחים אין צרך לכתב אליכם הלא אף אתם למודי יהוה לאהבה איש את
- רעהו:
 1 Thes 4 9 וגם עשים אתם כן לכל אחיכם אשר בכל מקדוניה אך נבקשה מכם אחי אשר תוסיפו
- ותרבו עוד:
 1 Thes 4 10 ותשתדלו לשבת בנחת ותעשו איש מלאכתו בעמל ידיכם כאשר צוינו אתכם:
- למען תתנהגו כהגן עם אשר בחוץ ולא תצטרכו לאדם:
 1 Thes 4 12 ועל דבר הישנים אחי לא נכחד מכם דבר למען לא תעצבו כאחרים אשר אין להם
- תקוה:
 1 Thes 4 13 כי אם נאמין אשר מת ישוע ויחי כן יביא האלהים על ידי ישוע גם את הישנים אתו:
- כי את זאת נאמר לכם בדבר יהוה כי אנחנו החיים הנותרים עד בא האדון לא נקדם את
 1 Thes 4 14 הישנים:
- כי הוא האדון ירד מן השמים בתרועה בקול שר המלאכים ובשופר אלהים ואז יקומו
 1 Thes 4 15 ראשונה המתים במשיח:
- אחרי כן אנחנו החיים הנשארים נלקח אתם יחדו בעננים לקראת האדון לרקיע ובכן
 1 Thes 4 17 נהיה תמיד עם האדון:
- לכן נחמו זה את זה בדברים האלה:
 1 Thes 4 18 ועל דבר העתים והזמנים אין צרך לכתב אליכם אחי:
- הלא אף אתם ידעתם היטב כי יום יהוה כגנב בלילה כן בוא יבוא:
 1 Thes 5 1 כי בעת אמרם שלום ושלוה יבא עליהם השבר פתאם כחבלים על ההרה ולא יוכלו
- להמלט:
 1 Thes 5 2 אבל אתם אחי אינכם בחשך ששיג אתכם היום כגנב:
- אתם כלכם בני האור ובני היום לא בני הלילה אנחנו ולא בני החשך:
 1 Thes 5 3 לכן אל נא נרדם כמו האחרים כי אם נשקד וננר:
- כי הנרדמים הם בלילה נרדמים והמשכרים משתכרים בלילה:
 1 Thes 5 4 ואנחנו בני היום ננרר נא ונלבש את שריון האמונה והאהבה וככובע את תקות הישועה:
- יען אשר לא יעדנו האלהים לחרון כי אם לנחל את הישועה על ידי אדנינו ישוע המשיח:
 1 Thes 5 5 אשר מת בעדנו למען אם נשקד ואם נישן חיה נחיה עמו יחד:
- על כן נחמו זה את זה ובנו איש את אחיו כאשר גם עשיתם:
 1 Thes 5 6 והננו מבקשים מכם אחי להכיר את העמלים בכם ואשר הם נצבים עליכם באדון

Hebrew Holy Bible New Testament

ומוכיחים אתכם:

1 Thes 5 13 אשר תנהגו בם כבוד עד למעלה באהבה למען פעלתם ויהי שלום ביניכם:
1 Thes 5 14 והננו מזהירים אתכם אחי הוכיחו את הסוררים אמצו את רכי הלבב תמכו את החלשים

והאריכו רוח אל כל אדם:

1 Thes 5 15 וראו פן ישלם איש לאיש רעה תחת רעה כי אם רדפו בכל עת את הטוב הן לאיש איש

מכם הן לכל אדם:

1 Thes 5 16 היו שמחים בכל עת:

1 Thes 5 17 התמידו בתפלה:

1 Thes 5 18 הודו על הכל כי זה רצון האלהים אליכם במשיח ישוע:

1 Thes 5 19 את הרוח לא תכבו:

1 Thes 5 20 את הנבואות לא תמאסו:

1 Thes 5 21 בחנו כל דבר ובטוב אחזו:

1 Thes 5 22 התרחקו מכל הדומה לרע:

1 Thes 5 23 והוא אלהי השלום יקדש אתכם קדשה שלמה וכל רוחכם ונפשכם וגופכם ישמר תמים

בבוא אדנינו ישוע המשיח:

1 Thes 5 24 נאמן הקורא אתכם אשר גם יעשה:

1 Thes 5 25 אחי התפללו בעדנו:

1 Thes 5 26 שאלו לשלום כל האחים בנשיקה הקדשה:

1 Thes 5 27 הנני משביעכם באדון שתקרא האגרת הזאת באזני כל האחים הקדשים:

1 Thes 5 28 חסד ישוע המשיח אדנינו עמכם אמן:

Hebrew Holy Bible New Testament

2 Thessalonians

2 Thes 1	1	פולוס וסלונס וטימותיוס אל קהלת התסלוניקים באלהים אבינו ובאדנינו ישוע המשיח:
2 Thes 1	2	חסד לכם ושלום מאת אלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח:
2 Thes 1	3	חיבים אנחנו להודות בכל עת לאלהים עליכם אחי כראוי כי אמונתכם גדלה מאד ורבה
אהבת כלכם איש לרעהו:		
2 Thes 1	4	עד כי נתהלל בכם אף אנחנו בקהלות אלהים על סבלנותכם ועל אמונתכם בכל
הרדיפות ובכל הלחץ אשר סבלתם:		
2 Thes 1	5	לאות צדקת משפט אלהים למען תמצאו ראויים למלכות האלהים אשר בעבורה גם
תענו:		
2 Thes 1	6	באשר צדיק האלהים לגמל לחץ ללחציכם:
2 Thes 1	7	ולכם הנלחצים רוחה אתנו יחד בהגלות האדון ישוע מן השמים עם מלאכי עזו:
2 Thes 1	8	באש להבה להשיב נקם לאשר לא ידעו את האלהים ולא שמעו לבשורת אדנינו ישוע
המשיח:		
2 Thes 1	9	אשר ישאו משפט אבדן עולם מאת פני האדון ומהדר גאונו:
2 Thes 1	10	בבאו ביום ההוא להכבד בקדשיו ולהתפלא בכל המאמינים כי האמנתם לעדותנו
אליכם:		
2 Thes 1	11	לכן גם נתפלל בעדכם בכל עת אשר יתן אתכם אלהינו ראויים אל אשר אתם מקראים
וימלא בעז כל חפצכם בטוב וכל מעשה אמונתכם:		
2 Thes 1	12	למען יכבד בכם שם ישוע אדנינו ואתם תכבדו בו על פי חסד אלהינו ואדנינו ישוע
המשיח:		
2 Thes 2	1	והננו מבקשים מכם אחי על אדות ביאת אדנינו ישוע המשיח ואסיפתנו אליו:
2 Thes 2	2	אשר לא תטרף דעתכם פתאם ואשר לא תבהלו לא ברוח ולא בדבור ולא באגרת כמו
שלוחה מאתנו כאלו הגיע יום המשיח:		
2 Thes 2	3	אל יתעה אתכם איש בשום אופן כי לא יבא בטרם יהיה בראשונה המרד ונגלה איש
החטאה בן האבדון:		
2 Thes 2	4	המתקומם והמתרומם על כל הנקרא אל או עבודה עד כי גם ישב בהיכל האלהים
כאלהים ומראה את עצמו כי אלהים הוא:		
2 Thes 2	5	הלא תזכרו כי בעוד היותי אתכם דברתי אלה אליכם:
2 Thes 2	6	ועתה ידעתם מה שימנעו מלהגלות בעתו:
2 Thes 2	7	כי סוד הרשע כבר החל לפעל רק שיוסר מתוך המנע עד כה:
2 Thes 2	8	ואז יגלה הרשע אשר ימיתנו האדון ברוח שפתיו וישביטנו בהופעת ביאתו:
2 Thes 2	9	את אשר יבוא כחזקת השטן ברב כח ובאותות ובמופתי שקר:
2 Thes 2	10	ובכל מרמת און באבדים תחת אשר לא קבלו את אהבת האמת להושע:
2 Thes 2	11	ובעבור זאת ישלח להם האלהים מדוחי שוא להאמין בשקר:
2 Thes 2	12	למען ידונו בל אשר לא האמינו באמת כי אם רצו בעולה:
2 Thes 2	13	אבל אנחנו חיבים להודות לאלהים בכל עת בעבורכם אחי חביבי האדון אשר האלהים
בחר בכם מראשית לישועה בקדוש הרוח ובאמונת האמת:		
2 Thes 2	14	לזאת קרא אתכם בבשורתנו לנחלת כבוד אדנינו ישוע המשיח:
2 Thes 2	15	לכן אחי עמדו והחזיקו בקבלות אשר למדתם אם בדברנו אם באגרתנו:
2 Thes 2	16	והוא אדנינו ישוע המשיח ואלהינו אבינו אשר אהב אתנו ויתן לנו בחסדו נחמת עולם
ותקוה טובה:		
2 Thes 2	17	הוא ינחם את לבבכם ויכוון אתכם בכל דבר ומעשה טוב:
2 Thes 3	1	ועוד אחי התפללו בעדנו אשר ירוץ דבר יהוה ויכבד כמו גם בקרבכם:
2 Thes 3	2	ואשר ננצל מן האנשים התעים והרעים כי לא לכל אדם האמונה:
2 Thes 3	3	אבל נאמן הוא האדון אשר יחזק אתכם וישמרکم מן הרע:
2 Thes 3	4	ואנחנו בטוחים עליכם באדנינו כי תעשו וגם תוסיפו לעשות את אשר נצוה:
2 Thes 3	5	והאדון הוא יישר את לבבכם לאהבת האלהים ולסבלנות המשיח:
2 Thes 3	6	והננו מצוים אתכם אחים בשם אדנינו ישוע המשיח אשר תבדלו מכל אח מעקש דרכיו
ואיננו מתהלך על פי הקבלה אשר קבל מאתנו:		
2 Thes 3	7	הלא ידעתם אף אתם איך עליכם להתהלך כמנו כי לא נהגנו דרך מעות בתוכם:
2 Thes 3	8	גם לא אכלנו לחם איש חנם כי ביגיעה ותלאה לילה ויומם היינו עמלים לבלתי היות
לאיש מכם למשא:		
2 Thes 3	9	לא בעבור שאין לנו הרשות לזאת כי אם לתת אתנו לכם למופת ללכת בעקבותינו:

Hebrew Holy Bible New Testament

2 Thes 3	10	כי גם בהיותנו אצלכם צוינו אתכם לאמר מי שלא ירצה לעבד גם אכול לא יאכל:
2 Thes 3	11	כי שמענו שיש בכם אנשים המעקשים את דרכיהם ואינם עבדים מאומה ומבלים ימיהם
בהבלים:		
2 Thes 3	12	ואנשים כאלה נצוה אותם ונבקש מהם באדנינו ישוע המשיח לעבד בנחת למען יאכלו
את לחמם:		
2 Thes 3	13	ואתם אחי אל תלאו בעשות הטוב:
2 Thes 3	14	ואם לא ישמע איש אל דברנו באגרת הזאת אתו תרשמו לכם ואל תתערבו עמו למען
יבוש:		
2 Thes 3	15	אך לא כאיב תחשבהו כי אם תוכיחהו כאח:
2 Thes 3	16	והוא אדון השלום הוא יתן לכם את השלום תמיד ובכל פנים:
2 Thes 3	17	יהי האדון עם כלכם:
2 Thes 3	18	(II) [שאלת השלום מידי אני פולוס והיא האות בכל האגרות כן אנכי כתב:
Thessalonians 3:19) [חסד ישוע המשיח אדנינו עם כלכם אמן:		

Hebrew Holy Bible New Testament

1 Timothy

1 Tim	1	1	פולוס שליוח ישוע המשיח כמצות האלהים מושיענו והאדון ישוע המשיח תקותנו:
1 Tim	1	2	אל טימותיוס בנו האמתי באמונה חסד ורחמים ושלוש מאת אלהים אבינו והמשיח ישוע
אדנינו:			
1 Tim	1	3	הנה בלכתי למקדוניה בקשתי ממך לשבת באפסוס למען תזהיר מקצת אנשים שלא
יורו תורה זרה:			
1 Tim	1	4	ולא ישימו לבם להגדות וללמודי תולדות אין קץ המביאים יותר לשאלות מלבנות בית
אלהים באמונה:			
1 Tim	1	5	כי תכלית המצוה היא האהבה בלב טהור וברוח טובה ובאמונה לא צבועה:
1 Tim	1	6	יש אשר תעו ממנה ויפנו אחרי למודי תהו:
1 Tim	1	7	בחשבם להיות מורי תורה ואינם מבינים מה הם אמרים ומה הם מחליטים:
1 Tim	1	8	אבל ידענו כי התורה טובה היא אם יתנהג בה האדם כתורה:
1 Tim	1	9	בדעתו זאת כי חק לא הושם בעבור הצדיק אלא בעבור הסוררים והמרדים הרשעים
והחטאים עשי זמה ונבלה מכי אב ומכי אם ומרצחים:			
1 Tim	1	10	וזנים ושכבים את זכר וגנבי נפש וכזבים ונשבעים לשקר וכל מעשה הפך מן הלך
הבריא:			
1 Tim	1	11	כפי בשורת כבוד האל המברך אשר פקדה עלי:
1 Tim	1	12	והנני מודה לישוע המשיח אדנינו המאזני חיל כי חשבני נאמן וישימי למשרת לו:
1 Tim	1	13	אתי אשר מלפנים הייתי מגדף ומרדף ומחרף אבל רחמתי כי עשיתי מבלי דעת באין
אמונה:			
1 Tim	1	14	ויגדל עלי במאד מאד חסד אדנינו עם האמונה והאהבה במשיח ישוע:
1 Tim	1	15	נאמן הדבר וראוי להתקבל על כל כי המשיח ישוע בא לעולם להושיע את החטאים
אשר אנכי הגדול בהם:			
1 Tim	1	16	ובעבור זאת רחמתי למען אשר יראה ישוע המשיח בי בראשונה את כל ארך רוחו
להיותי למופת לכל אשר יבאו להאמין בו לחיי עולם:			
1 Tim	1	17	ולמלך עולמים לאלהים הקים לעד והנעלם מעין והחכם לבדו לו הכבוד וההדר לעולמי
עולמים אמן:			
1 Tim	1	18	את המצוה הזאת אני מצוך בני טימותיוס כפי הנבואות הקדמות עליך שתלחם לפיהן
המלחמה הטובה:			
1 Tim	1	19	לאחז באמונה וברוח הטובה אשר יש מאסים בה ותשבר אנית אמונתם:
1 Tim	1	20	ומהם הומניוס ואלכסנדר אשר מסרתים לשטן למען יוסרו לבלתי גדף עוד:
1 Tim	2	1	ועתה קדם כל דבר אבקשה מכם לשאת תפלות ותחנונים ובקשות ותודות בעד כל בני
אדם:			
1 Tim	2	2	בעד המלכים וכל השליטים למען נחיה חיי השקט ובטח בכל חסידות וישר:
1 Tim	2	3	כי כן טוב ורצוי בעיני אלהים מושיענו:
1 Tim	2	4	אשר חפצו שיושעו כל בני האדם ויגיעו להכרת האמת:
1 Tim	2	5	כי אחד הוא האלהים ואחד הוא העמד בין אלהים ובין בני אדם הוא בן אדם המשיח
ישוע:			
1 Tim	2	6	אשר נתן את נפשו כפר בעד כל וזאת העדות הבאה בעתה:
1 Tim	2	7	אשר אני הפקדתי לה לכרוז ולשלוח אמת אני אמר במשיח ולא אשקר מורה הגוים
באמונה ובאמת:			
1 Tim	2	8	לכן רצוני שיתפללו האנשים בכל מקום וישאו ידיהם קדש בלי כעס ומדון:
1 Tim	2	9	וכן גם הנשים תתיפינה בתלבשת נאה עם בשת פנים וצניעות לא במחלפות הראש לא
בזהב לא בפנינים ולא במלבושים יקרים:			
1 Tim	2	10	אלא כמו שהוא הגון לנשים אשר בחרו להן יראת אלהים במעשים טובים:
1 Tim	2	11	האשה תלמד דומם בכל הכנעה:
1 Tim	2	12	ואיני נתן רשות לאשה ללמד אף לא להתנשא על האיש אלא תדום:
1 Tim	2	13	כי אדם נוצר בראשונה ואחריו חוה:
1 Tim	2	14	ואדם לא נפתה כי האשה שמעה לקול המשיא ותבא לידי עברה:
1 Tim	2	15	אבל תושע בלדתה בנים אם תעמדה באמונה ובאהבה ובקדשה עם הצניעות:
1 Tim	3	1	אמת הדבר איש כי יבקש לו פקידות הוא מתאוה מעשה טוב:
1 Tim	3	2	ופקיד העדה צריך להיות איש אשר אין בו דפי בעל אשה אחת משל ברוחו צנוע ונחמד
לבריות מכניס ארחים ומבין ללמד ולא אהב יין ולא נוח להכות ולא בצע בצע רע:			

Hebrew Holy Bible New Testament

1 Tim	3	3	כי אם דן לכף זכות ולא בעל קטטה ולא אהב כסף:
1 Tim	3	4	ויהי מנהיג את ביתו בטוב ומדריך את בניו למשמעתו בכל הישר:
1 Tim	3	5	כי אם לא ידע איש להנהיג את ביתו איככה יוכל לדאג לעדת אלהים:
1 Tim	3	6	ואל יהי תלמיד הדש למען לא ירהב לבו ויפל בדין המשטין:
1 Tim	3	7	והוא גם צריך לשם טוב בפי אלה אשר בחוץ פן יפל בחרפה ובמוקש המשטין:
1 Tim	3	8	וכן גם השמשים יהיו ישרים ולא מחליקי לשון ולא אהבים סבא יין ולא נטים אחרי בצע רע:
1 Tim	3	9	כי אם ישמרו את סוד האמונה ברוח טהורה:
1 Tim	3	10	וגם אלה יבחנו בראשונה ואחר כך ישמשו אם אין בהם דפי:
1 Tim	3	11	וככה הנשים תהיינה ישרות ולא מלשינות משלות ברוחן ונאמנות בכל:
1 Tim	3	12	השמשים יהיו כל אחד בעל אשה אחת ומנהלים בטוב את בניהם ואת בתיהם:
1 Tim	3	13	כי השמשים היטב יקנו לעצמם מעלה טובה ובטחון רב באמונת המשיח ישוע:
1 Tim	3	14	זאת אני כתב אליך ואקוה לבא אליך במהרה:
1 Tim	3	15	ואם אחר הנה תדע איך להתנהג בבית האלהים שהיא עדת אלהים חיים עמוד האמת ומכונה:
1 Tim	3	16	ובודי גדול סוד החסידות אלהים נגלה בבשר נצדק ברוח נראה למלאכים הגד בגוים נתקבל באמונה בעולם נעלה בכבוד:
1 Tim	4	1	אבל הרוח אמר בפרוש כי באחרית הימים יהיו אנשים אשר יסורו מן האמונה בפנותם אל הרוחות המטעות ואל תורת השדים:
1 Tim	4	2	דברי שקרים בחנפה ונכזים הם במדעת:
1 Tim	4	3	אסרים לקחת אשה ומנעים ממני מאכל אשר בראם האלהים שיאכלו בתודה המאמינים וידעי האמת:
1 Tim	4	4	כי כל בריאת אלהים טובה היא ואין דבר משקץ אם יאכל בתודה:
1 Tim	4	5	כי יקדש בדבר אלהים ובתפלה:
1 Tim	4	6	אם תשים כזאת לפני אחיך משרת טוב תהיה לישוע המשיח מגדל בדברי האמונה ובלקח הטוב אשר דבקת אחריו:
1 Tim	4	7	אך התרחק מהגדות פסולות ובלות והרגל עצמך בחסידות:
1 Tim	4	8	כי הרגל הגוף יועיל מעט אבל החסידות תועיל לכל דבר ויש לה הבטחת חיי העולם הזה והעולם הבא:
1 Tim	4	9	נאמן הדבר הזה וראוי על כל להתקבל:
1 Tim	4	10	כי לזאת אנחנו גם יגעים גם נעלבים על אשר הוחלנו לאלהים חיים שהוא המושיע לכל האדם וביותר למאמינים:
1 Tim	4	11	את זאת תצוה ותלמד:
1 Tim	4	12	אל יבז איש את בחורותיך אך היה מופת למאמינים בדבור במעשה באהבה ברוח באמונה ובטהרה:
1 Tim	4	13	והיה שקוד לקרות ולהוכיח ולהורת עד כי אבוא:
1 Tim	4	14	ואל תקל בעיניך מתנת החסד אשר בך הנתונה לך בנבואה עם סמיכת ידי הזקנים:
1 Tim	4	15	לאלה תשית לבך ובהם היה למען תראה הצלחתך לכל:
1 Tim	4	16	שית לבך לנפשך ולהוראה והחזק בזה כי בעשותך כן תושיע את נפשך ואת נפש השמעים אליך:
1 Tim	5	1	אל תגער בזקן כי אם תזהירנו כאב לך ואת הצעירים כאחים:
1 Tim	5	2	את הזקנות כאמות ואת הצעירות כאחיות ובכל טהרה:
1 Tim	5	3	כבד את האלמנות אשר באמת אלמנות הנה:
1 Tim	5	4	וכי יהיו לאלמנה בנים או בני בנים הם ילמדו לראשונה לעשות חסד עם ביתם ולשלם גמול לאבותם כי זה הוא טוב ורצוי לפני האלהים:
1 Tim	5	5	אבל האלמנה באמת אשר נשארה יחידה שמה אלהים מבטחה ומתמדת בתפלות ובתחנונות לילה ויום:
1 Tim	5	6	אך המענגה מתה היא בחייה:
1 Tim	5	7	וזאת תצוה למען תהיינה בלא דפי:
1 Tim	5	8	אבל מי שלא יפרנס את קרוביו וביותר את בני ביתו כפר באמונה והוא גרוע מאשר איננו מאמין:
1 Tim	5	9	אלמנה אל תבחר זולתי בת ששים שנה ואשר היתה אשת איש אחד:
1 Tim	5	10	ויש לה עדות על מעשיה הטובים שגדלה בנים והכניסה ארחים ירחצה את רגלי הקדשים ותמכה את העשוקים ורדפה כל מעשה טוב:
1 Tim	5	11	אבל האלמנות הצעירות אל תקבל כי בהטות יצרן את לבן מן המשיח חשקות הן

Hebrew Holy Bible New Testament

להיות לאיש:

- 1 Tim 5 12 ודינן עליהן כי בגדו באמונתן הראשונה:
 1 Tim 5 13 ועוד בהיותן עצלות למדו לשוטט מבית לבית ולא לבד עצלות כי אף מפטטות ורדפות
 אחר חדשות ומדברות את אשר לא יתכן:
 1 Tim 5 14 על כן רצוני כי הצעירות תהיינה לאיש ללדת בנים ולהנהיג את בתיהן ולא לתת לאיב
 תאנה לחרף:
 1 Tim 5 15 כי יש מהן אשר כבר סרו אחרי השטן:
 1 Tim 5 16 בן אמונה או בת אמונה שיש להם אלמנות יעזרו אתן ולא תהיינה למשא על הקהל כדי
 שיוכל להספיק לאלה אשר הנה אלמנות באמת:
 1 Tim 5 17 הזקנים המיטיבים לנהל ראויים הם למשנה כבוד וביותר העמלים בדבר ובהוראה:
 1 Tim 5 18 כי הכתוב אמר לא תחסם שור בדישו ועוד נאמר הפעל שוה בשכרו:
 1 Tim 5 19 אל תקבל שטנה על הזקן בלתי אם על פי שנים או שלשה עדים:
 1 Tim 5 20 את החטאים תוכיח בפני כל למען יראו גם האחרים:
 1 Tim 5 21 הנני מעיד בך נגד האלהים ואדנינו ישוע המשיח ונגד בחירי המלאכים אשר שמור
 תשמר את זאת בלי משפט נמהר ולא תעשה דבר במשא פנים:
 1 Tim 5 22 אל תהי נמהר בסמיכת ידיך על אדם ולא תשתתף לחטאת אחרים שמר את נפשך
 בטהרה:
 1 Tim 5 23 אל תרבה לשתות עוד מים כי אם קח מעט יין בעבור בטנך ואשר פעמים רבות חלה
 אתה:
 1 Tim 5 24 יש בני אדם אשר חטאתיהם גלויות ומקדימות לדין ויש מהם אשר הנה הלכות
 אחריהם:
 1 Tim 5 25 וככה גם המעשים הטובים גלויים המה ואשר אינם כן לא יוכלו להסתר:
 1 Tim 6 1 כל אשר הם תחת על העבדות יחשבו את אדניהם ראויים לכל כבוד למען לא יחלל שם
 האלהים והלקח:
 1 Tim 6 2 ואלה אשר אדניהם בני אמונה אל יקלו אתם על היותם אחים כי אם יעבדום ביותר
 בעבור כי מאמינים ואהובים הם המשתדלים לגמל חסד את זאת תלמד ותצוה:
 1 Tim 6 3 האיש אשר יורה תורה אחרת ולא יעמד בדברים הבריאים של אדנינו ישוע המשיח
 ובלקח החסידות:
 1 Tim 6 4 נפשו עפלה ולא ידע מאומה כי אם חלה הוא בשאלות ומחלקות מלים המביאים לידי
 קנאה ומריבה וגדופים וחשד רע:
 1 Tim 6 5 וכוחי הבל של אנשים נשחתי דעת ומחסרי אמת השמים את החסידות לדבר בצע סור
 מאנשים כאלה:
 1 Tim 6 6 ואף אמנם יתרון גדול היא החסידות עם לב שמח בגורלו:
 1 Tim 6 7 כי לא הבאנו מאומה לעולם בידוע שגם לא נוכל להוציא ממנו מאומה:
 1 Tim 6 8 ועל כן אם יש לנו מזון וכסות נסתפקה בהם:
 1 Tim 6 9 אבל המבקשים להעשיר יפלו בנסיון ובמוקשים וברב תאות סבלות ומשחיתות
 המשקיעות את האדם בשחת ובאבדון:
 1 Tim 6 10 כי שרש כל הרעות אהבת הכסף ויש אשר ערגו לו ויסורו מן האמונה ויעציבו את נפשם
 במכאבים רבים:
 1 Tim 6 11 ואתה איש האלהים ברח לך מאלה ורדף צדקה וחסידות ואמונה ואהבה וסבלנות
 וענוה:
 1 Tim 6 12 הלחם המלחמה הטובה של האמונה ואחז חיי עולמים אשר נקראת להם והודית הודאה
 יפה בפני עדים רבים:
 1 Tim 6 13 הנני מצוך נגד האלהים המחיה את כל ונגד המשיח ישוע אשר העיד ההודאה היפה
 לפני פנטיוס פילטוס:
 1 Tim 6 14 כי שמור תשמר את המצוה באין שמץ ודפי עד הופעת המשיח ישוע אדנינו:
 1 Tim 6 15 אשר יראנה בעתה המברך והשליט לבדו מלך המלכים ואדני האדנים:
 1 Tim 6 16 אשר הוא לבדו חי וקים והוא הדר באור נשגב ואיש לא ראהו ולא יוכל לראונו ולו
 הכבוד וגבורת עולמים אמן:
 1 Tim 6 17 את עשירי העולם הזה תצוה שלא ירום לבבם גם לא יבטחו בעשר הבוגד כי אם
 באלהים חיים המספיק לנו די והותר לשבע:
 1 Tim 6 18 ויגמלו טוב ויעשירו במעשים טובים לתת מהונם ולעזר לזולתם:
 1 Tim 6 19 ויאצרו להם אוצר ליסוד טוב לעתיד ששיגו את חיי העולם:
 1 Tim 6 20 אתה טימותיוס שמר את הפקדון והתרחק מדברי הבל הפסולים ומן וכוחי המדע
 הנקרא כן בשקר:

Hebrew Holy Bible New Testament

1 Tim 6 21 [החסד עמך אמן: (I Timothy 6:22)] אשר יש מתפארים בו ויתעו מן האמונה:

Hebrew Holy Bible New Testament

2 Timothy

2 Tim	1	1	פולוס שליח ישוע המשיח ברצון האלהים לפי הבטחת החיים אשר בישוע המשיח:
2 Tim	1	2	אל טימותיוס בנו החביב חסד ורחמים ושלום מאת אלהים אבינו ומאת המשיח ישוע
אדנינו:			
2 Tim	1	3	מודה אני לאלהים אשר אני עבד אותו מימי אבותי ברוח טהורה כי תמיד אזכרך
בתפלותי לילה ויום:			
2 Tim	1	4	ונכספתי לראותך בזכרי את דמעותיך למען אמלא שמחה:
2 Tim	1	5	כי באתי לזכר את אמונתך בלתי צבועה ששכנה כבר בלואיס זקנתך ובאבניקה אמך
ומבטח אני כי תשכן גם ברך:			
2 Tim	1	6	על כן אזכירך שתעורר את מתנת האלהים הנתונה לך בסמיכת ידי:
2 Tim	1	7	כי האלהים לא נתן לנו רוח אימה כי אם רוח גבורה ואהבה ומוסר:
2 Tim	1	8	לכן אל תבוש לא מעדות אדנינו ולא ממני אסירו כי אם תסבל הרעות גם אתה כמוני
על הבשורה כפי כח האלהים:			
2 Tim	1	9	אשר הוא הושיענו וקראנו בקריאה קדושה לא לפי מעשינו כי אם לפי עצתו וחסדו הנתן
לנו במשיח ישוע לפני ימות עולם:			
2 Tim	1	10	ועתה נגלה בהראות מושיענו ישוע המשיח אשר בטל את המות ויוצא לאור על ידי
הבשורה את החיים ואת אשר איננו עובר:			
2 Tim	1	11	אשר הפקדתי להיות לה כרוז ושליח ומורה הגוים:
2 Tim	1	12	ובעבור זאת אסבל כאלה ולא אבוש כי יודע אנכי במי האמנתי ומבטח אנכי כי היכלת
לו לשמר את פקדוני עד היום ההוא:			
2 Tim	1	13	החזק בתכונת הדברים הבריאיים אשר שמעת ממני באמונה ובאהבה אשר במשיח
ישוע:			
2 Tim	1	14	שמר את הפקדון הטוב בעזרת רוח הקדש השכן בנו:
2 Tim	1	15	זאת אתה יודע כי פנו ממני כל אשר באסיא ובתוכם פוגלוס והרמוגניס:
2 Tim	1	16	יתן האדון רחמים לבית אניסיפורוס כי פעמים רבות השיב את נפשי ולא בוש ממוסרי:
2 Tim	1	17	כי אם בהיותו ברומי יגע לבקשני עד כי מצאני:
2 Tim	1	18	יתן לו האדון למצא רחמים מלפני יהוה ביום ההוא ורב שרותו אשר שרת באפסוס אתה
ידעת היטב:			
2 Tim	2	1	לכן בני התחזק בחסד אשר במשיח ישוע:
2 Tim	2	2	ואת אשר שמעת ממני בפני עדים רבים תפקידנו בידי אנשים נאמנים אשר הם כשרים
ללמד גם את האחרים:			
2 Tim	2	3	וסבל הרעות כאיש חיל בצבא מלחמת ישוע המשיח:
2 Tim	2	4	איש יצא לצבא לא יתערב בעשקי החיים למען יהיה רצוי לשר הצבא:
2 Tim	2	5	וגם אם נאבק איש לא יכתר אם לא יאבק כמשפט:
2 Tim	2	6	האכר העבד הוא יאכל ראשונה מפרי האדמה:
2 Tim	2	7	בין באשר אני אמר כי האדון יתן לך חכמה בכל דבר:
2 Tim	2	8	זכור תזכר את ישוע המשיח הנעור מן המתים אשר הוא מזרע דוד כפי בשורת:
2 Tim	2	9	אשר בעבורה אני נשא רעות עד למוסרות כעשה עול אבל דבר האלהים איננו נאסר:
2 Tim	2	10	ועל כן אסבל את כל למען הבחירים למען ישיגו גם המה את התשועה במשיח ישוע
עם כבוד עולמים:			
2 Tim	2	11	נאמן הדבר הזה כי אם מתנו אתו גם אתו נחיה:
2 Tim	2	12	אם נסבל גם נמלך אתו ואם ננכר גם הוא ינכר אתנו:
2 Tim	2	13	אם לא נאמין הנה הוא קים באמונתו כי לכחש בעצמו לא יוכל:
2 Tim	2	14	זאת הזכר להם והעד לפני האדון שלא לעשק במחלקת מלים אשר לא להועיל רק
לעות דעת השמעים:			
2 Tim	2	15	היה שקוד להתיצב נאמן לפני אלהים וכפעל אשר לא יבוש המחלק על נכון דבר
האמת:			
2 Tim	2	16	אבל תרחק מדברי הבל הפסולים כי יוסיפו הרבות רשע:
2 Tim	2	17	ושיחתם כרקב תאכל סביב אשר מהם הומניוס ופיליטוס:
2 Tim	2	18	אשר תעו מן האמת באמרם כי תחית המתים כבר היתה ויבלבלו אמונת קצת אנשים:
2 Tim	2	19	אך איתן הוא יסוד האלהים וזה חותמו ידע יהוה את אשר לו ועוד יסור מעול כל הקורא
את שם המשיח:			
2 Tim	2	20	כי בבית גדול לא כלי זהב וכסף בלבד אלא גם של עץ ושל חרש ומהם לכבוד ומהם

Hebrew Holy Bible New Testament

לביזיון:

2 Tim 2 21 והנה אם טהר איש את נפשו מאלה יהיה כלי לכבוד מקדש ומועיל לבעל הבית מוכן

לכל מעשה טוב:

2 Tim 2 22 ברח לך מתאות הנעורים ורדף צדק ואמונה ואהבה ושלוש עם כל הקראים אל יהוה

בלב טהור:

2 Tim 2 23 ותרחק מן השאלות התפלות באין מוסר באשר תדע כי אך קטטה מולידות הנה:

2 Tim 2 24 ועבד האדון לא יתקוטט אלא יהי נוח לכל ומבין ללמד וסבלן:

2 Tim 2 25 ומיסר בנמיכות רוח את המתנגדים אולי יתן האלהים בלבבם לשוב להכרת האמת:

2 Tim 2 26 ויעירו ממוקשי השטן אשר צדם בהם לרצונו:

2 Tim 3 1 וזאת תדע כי באחרית הימים יבאו עתים קשות:

2 Tim 3 2 כי יהיו האנשים אהבי עצמם ואהבי בצע והוללים וגאים ומגדפים וממרים באבותם

וכפויי טובה ולא חסידים:

2 Tim 3 3 חסרי אהבה ובוגדים ומלשינים וזוללים ואכזרים ושנאי טוב:

2 Tim 3 4 ומסרים ופחזים וגבחי רוח והלכים אחרי תענוגים יותר מאחרי האלהים:

2 Tim 3 5 ואשר דמיון חסידות להם ומכחשים בכחה ואתה סור מאלה:

2 Tim 3 6 כי יש בהם הבאים בלאט אל הבתים ושבים נשים טעונות חטאים ונתעות בתאות שנות:

2 Tim 3 7 הלמדות תמיד ולעולם אינן יכולות לבוא לידיעת האמת:

2 Tim 3 8 כי כמו יניס וימבריס אשר קמו על משה כן גם אלה מתקוממים אל האמת אנשים אשר

נשחתה דעתם ונמאסים בדבר האמונה:

2 Tim 3 9 אכן לא יוסיפו להצליח כי שגעונם יגלה לכל כאשר קרה גם את האנשים ההם:

2 Tim 3 10 אבל אתה הלכת אחרי בהוראה ובהנהגה וברצון ובאמונה ובארץ הרוח ובאהבה

ובסבלנות:

2 Tim 3 11 וברדיפות ובענוים אשר מצאוני באנטיוכיא ובאקוניה ובלוסטרא ואלה הרדיפות סבלתי

ומכלן הצילני האדון:

2 Tim 3 12 וגם כל החפצים לחיות חיי חסידות במשיח ישוע המה ירדפו:

2 Tim 3 13 ואנשים רעים וקסמים יוסיפו סרה מתעים ונתעים:

2 Tim 3 14 אבל אתה עמד במה שלמדת והבטחת כי יודע אתה מי הוא אשר למדת ממנו:

2 Tim 3 15 ומנעוריך ידעת את כתבי הקדש היכלים להחכימך אל הישועה על ידי האמונה במשיח

ישוע:

2 Tim 3 16 כי כל הכתוב נכתב ברוח אלהים גם מועיל להורת ולהוכיח ולישר וליסר בצדק:

2 Tim 3 17 למען אשר יהיה איש האלהים תמים ומהיר לכל מעשה טוב:

2 Tim 4 1 לכן אני מעיד בך נגד האלהים ונגד אדנינו ישוע המשיח הבא לשפט את החיים ואת

המתים בהופעתו ובמלכותו:

2 Tim 4 2 הכרז את הדבר והתמד בין בעתו בין שלא בעתו הוכח וגער והזהר בכל ארץ רוח

והוראה:

2 Tim 4 3 כי בוא תבא העת אשר לא יכילו את הלקח הבריא כי אם כאות נפשם יקבצו להם

מורים לשעשעי אזנים:

2 Tim 4 4 ויטו אזניהם מן האמת ויפנו אל ההגדות:

2 Tim 4 5 אבל אתה היה ער בכל סבל הרעות ועשה מלאכת המבשר ומלא את שרותך:

2 Tim 4 6 כי עתה זה אסך נסך ועת פטירת הגיעה:

2 Tim 4 7 המלחמה הטובה נלחמתי את המרוצה השלמתי את האמונה שמרתי:

2 Tim 4 8 ומעתה שמור לי כתר הצדקה אשר ביום ההוא יתננו לי האדון השפט הצדיק ולא לי

לבדי כי גם לכל אהבי הופעתו:

2 Tim 4 9 חושה לבוא אלי במהרה:

2 Tim 4 10 כי דימס עזבני באהבתו את העולם הזה וילך לו לתסלוניקי וקריסקיס הלך לגלטיא

וטיטוס לדלמטיא:

2 Tim 4 11 ולוקס הוא לבדו עמדי קח את מרקוס והביאהו אתך כי יועיל לי למאד לעבודה:

2 Tim 4 12 את טוכיקוס שלחתי לאפסוס:

2 Tim 4 13 את המטפחת שהנחתי בטרואס אצל קרפוס הביאהו אתך בבואך ואף את הספרים

ובפרט את המגלות של קלף:

2 Tim 4 14 אלכסנדר חרש הנחשת עשה לי רעות רבות ישלם לו יהוה כמעשיו:

2 Tim 4 15 וגם אתה השמר לך ממנו כי מרו מרה את דברינו:

2 Tim 4 16 בהתנצלותי הראשונה לא היה איש לעזרני כי כלם עזבוני אל יחשב להם עון:

2 Tim 4 17 אבל האדון הוא עזרני וחזקני למען תשלם על ידי הבשורה וישמעהו כל הגוים ואנצל

מפי אריה:

Hebrew Holy Bible New Testament

2 Tim	4	18	ויצילני האדון מכל מעשה רע ויושיעני אל מלכותו שבשמים לו הכבוד לעולמי עולמים אמן:
2 Tim	4	19	שאל לשלום פריסקה ועקילס ובית אניסיפורוס:
2 Tim	4	20	ארסטוס נשאר בקורנתוס ואת טרופימוס הנחתי חולה במילטוס:
2 Tim	4	21	חושה לבוא לפני הסתיו אובולוס ופודיס ולינוס וקלודיה והאחים כלם שאלים לשלומך:
2 Tim	4	22	אדנינו ישוע המשיח יהי עם רוחך החסד עמכם אמן:

Hebrew Holy Bible New Testament

Titus

Titus	1	1	פולוס עבד אלהים ושליח ישוע המשיח לפי אמונת בחירי אלהים ודעת האמת אשר לחסידות:
Titus	1	2	עלי תקות חיי העולם אשר הבטיח לפני ימות עולם האל אשר לא ישקר:
Titus	1	3	וגלה במועדו את דברו על ידי הקריאה המפקדה בידי על פי מצות האלהים מושיענו:
Titus	1	4	אל טיטוס בנו האמתי לפי אמונה אחת חסד ורחמים ושלוש מאת האלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח מושיענו:
Titus	1	5	לזאת עזבתיך בקריטי למען תשלים את החסד ותשים זקנים בכל עיר ועיר כאשר צויתיך:
Titus	1	6	אם ימצא איש תם ובעל אשה אחת ויש לו בנים מאמינים ואין עליהם טענת פריצות ואינם סוררים:
Titus	1	7	כי פקיד העדה צריך להיות איש תם כסכן לאלהים לא עמד על דעתו ולא רגזן ולא אהב יין ולא בעל אגרף ולא נטה אחרי הבצע:
Titus	1	8	כי אם יהי מכניס ארחים ואהב טוב וצנוע וצדיק וקדוש וכבש את יצרו:
Titus	1	9	ומחזיק בדבר הנאמן כפי ההוראה למען יהיה בכחו להזהיר בלקח הבריא ולהוכיח את המריבים:
Titus	1	10	כי יש הרבה מרדים מדברי הבל ומתעי נפש ובפרט מן המולים:
Titus	1	11	אשר סכור יסכר פיהם ההפכים בתים כלם בהורותם דברים לא כנים עקב בצע:
Titus	1	12	וכבר אמר אחד מהם נביאם אשר בתוכם בני קריטי כזבים הם מעולם וחיות רעות וכרשים עצלים:
Titus	1	13	והעדות הזאת אמת היא ובעבור כן תוכיחם תוכחה קשה למען יהיו בריאים באמונה:
Titus	1	14	ולא ישימו לב אל הגדות היהודים ואל מצות האנשים הסרים מן האמת:
Titus	1	15	הן הכל טהור לטהורים אבל לנטמאים ולאינם מאמינים אין דבר טהור כי נטמאה גם דעתם גם רוחם:
Titus	1	16	אמרים המה כי ידעו את האלהים ובמעשיהם כופרים בו כי מתעבים וממרים הם ולא יצליחו לכל מעשה טוב:
Titus	2	1	ואתה דבר את הנאה ללקח הבריא:
Titus	2	2	שהיו הזקנים משלים ברוחם ומכבדים וצנועים ובריאם באמונה ובאהבה ובסבלנות:
Titus	2	3	וכן הזקנות תהי הנהגתן כאשר נאוו לקדש לא תהיינה מלשינות ולא נכבשות לסבוא יין כי אם מלמדות טוב:
Titus	2	4	ומישרות את הצעירות לאהב את בעליהן ולאהב את בניהן:
Titus	2	5	ולהיות צנועות וטהורות צופיות הליכות ביתן וטבות ונכונות לבעליהן למען לא יחלל דבר האלהים:
Titus	2	6	ככה תזהיר גם את הבחורים שהיו צנועים:
Titus	2	7	ובכל דבר היה אתה למופת במעשים טובים בהוראה צרופה ונהדרה:
Titus	2	8	ובדבר בריא ומום אין בו למען יבוש המתקומם ולא ימצא לדבר עליכם רע:
Titus	2	9	העבדים יכנעו לאדניהם ויתרצו להם בכל דבר ולא ימרו את דבריהם:
Titus	2	10	ולא ימעלו מעל כי אם יראו כל אמונה טובה למען יפארו בכל את לקח אלהינו מושיענו:
Titus	2	11	כי הופיע חסד אלהים להושיע את כל בני האדם:
Titus	2	12	וליסר אתנו אשר נתעב הרשע ותאות העולם ונחיה בעולם הזה בצניעות ובצדק ובחסידות:
Titus	2	13	ונחכה לתקוה המאשרת ולהופעת כבוד אלהינו הגדול ומושיענו ישוע המשיח:
Titus	2	14	אשר נתן את נפשו בעדנו לגאלנו מכל עול ולטהר לו עם סגלה הורז במעשים טובים:
Titus	2	15	את אלה תדבר ותזהיר ותוכיח בכל חזקה ואיש אל יבוז לך:
Titus	3	1	הזכר אתם להכנע ולשמע לשרים ולשלטונים ולהיות נכונים לכל מעשה טוב:
Titus	3	2	ולבלתי גדף אדם ולחדל מריב ולהכריע לכף זכות ולהתנהג בכל ענוה לפני כל אדם:
Titus	3	3	כי גם אנחנו היינו מלפנים חסרי דעת וסוררים ותועים ועבדים לתאות ולתשוקות שונות ומתהלכים ברשעה וקנאה ושנאים ושנאים איש את אחיו:
Titus	3	4	אמנם כאשר נגלה נעם אלהים מושיענו ורחמנותו אל האדם:
Titus	3	5	אז לא בגלל מעשי הצדקה אשר עשינו הושיע אתנו כי אם מתוך חסדו על ידי טבילת התולדה השניה וחדוש רוח הקדש:
Titus	3	6	אשר שפך עלינו למכביר על ידי ישוע המשיח מושיענו:

Hebrew Holy Bible New Testament

Titus	3	7	למען נצדק בחסדו ונירש לפי התקוה את חיי העולמים:
Titus	3	8	נאמן הוא הדבר ורצה אני כי תקים את אלה למען אשר ישתדלו המאמינים לאלהים לעשק במעשים טובים עשות כאלה טוב הוא ומועיל לאדם:
Titus	3	9	אבל תרחק מן השאלות התפלות ומלמודי תולדות ומן הקטטות ומחלקות בעניני החקים כי אין בהן מועיל והבל הנה:
Titus	3	10	ואיש החולק על האמונה אם הוכח פעם ושתים שטה מעליו:
Titus	3	11	ודע כי איש כזה איש תהפכות הוא וחוטא בהרשיע את נפשו:
Titus	3	12	כאשר אשלח אליך את ארטמס או את טוכיקוס תמהר לבוא אלי לניקפליס כי גמרתי בלבי לשבת שם בימי הסתיו:
Titus	3	13	השתדל ללות על דרכם את זינס המלמד בתורה ואת אפולוס למען לא יחסרו דבר:
Titus	3	14	וילמדו גם אנשי עדתנו לעשק במעשים טובים לעזר בכל מחסור פן יהיו בלי פרי:
Titus	3	15	כל אשר עמדי שאלים לשלומך שאל לשלום האהבים אתנו באמונה החסד עם כלכם אמן:

Hebrew Holy Bible New Testament

Philemon

Phim	1	1	פולוס אסיר המשיח ישוע וטימותיוס האח אל פילימון החביב והעזר אתנו:
Phim	1	2	ואל אפיה האהובה ואל ארכפוס חבר מלחמתינו ואל הקהלה אשר בביתך:
Phim	1	3	חסד לכם ושלום מאת אלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח:
Phim	1	4	מודה אני לאלהי בכל עת בהזכירי אתך בתפלותי:
Phim	1	5	אחרי שמעי אהבתך ואמונתך אשר בך לאדנינו ישוע ולכל הקדושים:
Phim	1	6	למען אשר תאמץ התחברות אמונתך בדעת כל טוב אשר בכם לשם המשיח:
Phim	1	7	כי שמחה גדולה ונחמה יש לנו באהבתך באשר היתה רוחה למעי הקדושים אחי על ידיך:
Phim	1	8	לכן אף כי יש לי בטחון רב במשיח לצותך את הראוי לך הנה בחרתי למען האהבה לחלות את פניך:
Phim	1	9	כאשר הנה אנכי פולוס איש זקן ועתה גם אסיר ישוע המשיח:
Phim	1	10	אבקשה ממך על בני אשר הוללתיו במוסרי על אניסימוס:
Phim	1	11	אשר מלפנים לא הועיל לך ועתה הוא להועיל גם לך גם לי והשיבתיו אליך:
Phim	1	12	ואתה קבל נא אתו שהוא מעי:
Phim	1	13	חפצתי לעצר אתו אצלי שישרתני תחתך במוסרות הבשורה:
Phim	1	14	אבל בלי רצונך לא אבייתי לעשות דבר למען לא תהיה טובתך באנס כי אם בנדבה:
Phim	1	15	כי אולי נפרד ממך לשעה בעבור אשר יהיה לך לעולם:
Phim	1	16	ומעתה לא כעבד כי אם למעלה מעבד כאח אהוב שכן הוא לי ביותר ואף כי לך הן בבשר הן באדון:
Phim	1	17	והנה אם תחשבני לחבר לך תקבלנו כמוני:
Phim	1	18	ואם הרע לך בדבר או חייב הוא לך דבר חשבהו לי:
Phim	1	19	אני פולוס כתבתי בידי אני אשלם ולא אמר כי אתה חייב לי גם את נפשך:
Phim	1	20	כן אחי אהנה נא ממך באדון נחם נא את מעי באדון:
Phim	1	21	בבטחוני כי תשמע לי כתבתי אליך ויודע אני כי תעשה יותר ממה שאמרתי:
Phim	1	22	ועם זה גם תכין לי בית מלון כי אקוה אשר אנתן לכם על ידי תפלותיכם:
Phim	1	23	אפפרס האסור אתי במשיח ישוע:
Phim	1	24	ומרקוס וארסטרכוס ודימס ולוקס עזרי שאלים לשלומך:
Phim	1	25	חסד ישוע המשיח אדנינו עם רוחכם אמן:

Hebrew Holy Bible New Testament

Hebrews

Heb	1	1	האלהים אשר דבר מקדם פעמים רבות ובפנים שנים אל אבותינו ביד הנביאים דבר אלינו באחרית הימים האלה ביד בנו:
Heb	1	2	אשר נתנו ליורש כל וגם עשה בידו את העולמות:
Heb	1	3	והוא זהר כבודו וצלם ישותו ונושא כל בדבר גבורתו ואחרי עשתו בנפשו טהרת חטאתינו ישב לימין הגדלה במרומים:
Heb	1	4	ויגדל מאד מן המלאכים כאשר השם אשר נחלו יקר הוא משלהם:
Heb	1	5	כי אל מי מן המלאכים אמר מעולם בני אתה אני היום ילדתיך ועוד אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן:
Heb	1	6	ובהביאו את הבכור שנית לעולם אמר והשתחוּ לו כל מלאכים אלהים:
Heb	1	7	הן על המלאכים הוא אמר עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט:
Heb	1	8	אך על הבן אמר כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך:
Heb	1	9	אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחק אלהים אלהיך שמן ששון מחברייך:
Heb	1	10	ועוד אתה אדני לפני הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים:
Heb	1	11	המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו:
Heb	1	12	כלבוש תחליפם ויחלפו ואתה הוא ושנותיך לא יתמו:
Heb	1	13	ואל מי מן המלאכים אמר מעולם שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך:
Heb	1	14	הלא הם כלם רוחות השרת שלוחים לעזרה בעד העתידים לרשת את הישועה:
Heb	2	1	לכן אנחנו חייבים ביותר להכין לבבנו אל אשר שמענו פן ילזו ויאבד ממנו:
Heb	2	2	כי אם הדבר הנאמר על ידי המלאכים היה קים וכל פשע ומרי נשא את ענשו כמשפט:
Heb	2	3	איך נמלט אנחנו אם לא נשים לב לתשועה גדולה אשר כזאת הנאמרה מתחלה בפי האדון ותקים לנו על ידי שמעיה:
Heb	2	4	וגם אלהים העיד עליה באתות ובמופתים ובגבורות שנות ובהאציל מרוח קדשו כרצונו:
Heb	2	5	כי לא תחת יד המלאכים שת את העולם הבא אשר אנחנו מדברים עליו:
Heb	2	6	כי אם כאשר העיד האמר במקום אחד מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו:
Heb	2	7	ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו ותמשילהו במעשי ידיך:
Heb	2	8	כל שתה תחת רגליו הנה באשר שת כל תחתיו לא השאיר דבר שלא שת תחתיו ועתה זה לא ראינו עדין כי כל הושת תחתיו:
Heb	2	9	אבל ישוע המחסר מעט ממלאכים אותו ראינו מעטר בכבוד והדר מפני ענותו עד מות למען אשר יטעם בחסד אלהים את המות בעד כלם:
Heb	2	10	כי נאה היה לו אשר הכל למענו והכל על ידו בהנחתו בנים רבים לכבוד להשלים בענוים את שר ישועתם:
Heb	2	11	כי גם המקדש גם המקדשים כלם מאחד המה ועל כן לא בוש מקרא להם אחים:
Heb	2	12	באמרו אספירה שמך לאחי בתוך קהל אהללך:
Heb	2	13	ועוד וקויתי לו ועוד הנה אנכי והילדים אשר נתן לי יהוה:
Heb	2	14	ויען כי הילדים כלם יחדו בשר ודם אף הוא לבש בשר ודם כמוהם למען אשר יבטל על ידי המות את אשר לו ממשלת המות הוא השטן:
Heb	2	15	ולהתיר את אלה אשר מאימת המות היו נתנים לעבדות כל ימי חייהם:
Heb	2	16	כי אמנם לא במלאכים החזיק כי אם בזרע אברהם החזיק:
Heb	2	17	על כן היה עליו להדמות לאחיו בכל דבר למען אשר יהיה כהן גדול רחמן ונאמן בעניני אלהים לכפר על חטאת העם:
Heb	2	18	כי באשר הוא בעצמו ענה ונתנסה יכל לעזר את המנסים:
Heb	3	1	לכן אחי הקדושים חברים לקריאה של מעלה הביטו אל השליח וכהן הודיתנו הגדול אל המשיח ישוע:
Heb	3	2	אשר הוא נאמן לעשהו כמו גם משה בכל ביתו:
Heb	3	3	כי כבוד גדול ממשה נחל זה כאשר בנה הבית חשוב יותר מן הבית:
Heb	3	4	כי כל בית יש לו בנה אבל בונה כל הוא האלהים:
Heb	3	5	והן משה נאמן בכל ביתו כעבד לעדות העמדות להאמר:
Heb	3	6	אבל המשיח הוא הבן על ביתו ואנחנו ביתו אם נחזיק בבטחון ובתהלת התקוה ולא נרפנה עד הקץ:
Heb	3	7	לכן כמאמר רוח הקדש היום אם בקלו תשמעו:
Heb	3	8	אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר:
Heb	3	9	אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי ארבעים שנה:

Hebrew Holy Bible New Testament

Heb	3	10	לכן אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי:
Heb	3	11	אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:
Heb	3	12	ראו עתה אחי פן יש באחד מכם לב רע וחסר אמונה לסור מאלהים חיים:
Heb	3	13	אך הוכח תוכיחו איש את רעהו יום יום עד שיקרא היום למען אשר לא יקשה איש מכם את לבו במדוחי פשע:
Heb	3	14	כי נתחברנו למשיח אם נחזיק בראשית הבטחה ולא נרפנה עד הקץ:
Heb	3	15	כאשר נאמר היום אם בקלו תשמעו אל תקשו לבבכם כמריבה:
Heb	3	16	מי אפוא אלה אשר שמעו ויריבו הלא כל יצאי מצרים ביד משה:
Heb	3	17	ובמי התקוטט ארבעים שנה הלא בחטאים אשר נפלו פגריהם במדבר:
Heb	3	18	ולמי נשבע לבלתי בא אל מנוחתו אם לא לסוררים:
Heb	3	19	ואנחנו ראים כי לא יכלו לבוא על אשר לא האמינו:
Heb	4	1	על כן נירא נא בהמצא עוד ההבטחה לבוא אל מנוחתו פן יראה איש מכם מאחר פעמיו:
Heb	4	2	כי גם אלינו באה הבטחה כמו אליהם אך לא הועיל להם דבר השמועה מפני אשר לא התערב באמונה לשמעם:
Heb	4	3	כי באי המונה אנחנו המאמינים כמו שאמר אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי אף כי נגמרו מעשי יהוה מעת הוסד העולם:
Heb	4	4	כי על היום השביעי אמר במקום אחד וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו:
Heb	4	5	ובמקום הזה אמר עוד אם יבאון אל מנוחתי:
Heb	4	6	ויען כי יש עוד מקום לבוא אליה ואשר התבשרו בראשונה המה לא באו שם בעבור המרי:
Heb	4	7	לכן הוסיף לקבוע יום באמרו היום על ידי דוד מקץ ימים רבים כמו שנאמר היום אם בקלו תשמעו אל תקשו לבבכם:
Heb	4	8	כי אלו יהושע הניח להם לא היה מדבר אחרי זאת על יום אחר:
Heb	4	9	על כן נשארה עוד מנוחת שבת לעם אלהים:
Heb	4	10	כי הבא אל מנוחתו גם הוא שבת ממלאכתו כמו האלהים משלו:
Heb	4	11	לכן נשקדה נא לבוא אל המנוחה ההיא למען אשר לא יכשל איש והיה ממרה כמוהם:
Heb	4	12	כי דבר האלהים חי הוא ופעל גבורות וחד מחרב פיפיות ונכנס עד להבדיל בין נפש לרוח ובין הדברים למוח ובחן מחשבות לבב ומזמותיו:
Heb	4	13	ואין כל נברא נסתר מנגדו כי הכל חשוף וגלוי לעיני בעל דברים שלנו:
Heb	4	14	ועתה בהיות לנו כהן ראש גדול אשר עבר בשמים הוא ישוע בן האלהים נחזיקה בהודאתנו:
Heb	4	15	כי אין לנו כהן גדול אשר לא יוכל להצטער על חליינו כי אם המנסה בכל כמונו אך בלי חטא:
Heb	4	16	על כן נקרבה בבטחון אל כסא החסד לשאת רחמים ולמצא חסד לעזרה בעתה:
Heb	5	1	כי כל כהן גדול הלקוח מתוך בני אדם מפקד הוא בעבור בני אדם בעיני אלהים להקריב מנחה וזבח על החטאים:
Heb	5	2	והוא יכול לחמל על השגגים והתעים בהיותו גם הוא ידוע חלי:
Heb	5	3	אשר על כן חייב להקריב על החטאים גם בעד העם גם בעד נפשו:
Heb	5	4	ואת הגדלה הזאת לא יקח איש לעצמו רק הקרוא לה מאת האלהים כמו אהרן:
Heb	5	5	כן גם המשיח לא כבד את עצמו להיות כהן גדול כי אם האמר אליו בני אתה אני היום ילדתיך:
Heb	5	6	כמו שאמר גם במקום אחר אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק:
Heb	5	7	אשר בימי היותו בבשר הקריב תפלות ותחנונים בצעקה גדולה ובדעות לפני מי שיכול להושיעו ממות ויעתר לו מפני יראתו:
Heb	5	8	ואף כי היה הבן למד מענותו לשמוע:
Heb	5	9	ואחרי אשר השלם היה ממציא תשועת עולמים לכל שמעיו:
Heb	5	10	והאלהים קרא לו כהן גדול על דברתי מלכי צדק:
Heb	5	11	על זאת יש לנו לדבר הרבה וקשות לבאר לכם במלין יען כי כבדו אזניכם:
Heb	5	12	כי תחת אשר היה ראוי לכם לפי ארך הזמן להיות מלמדים עתה מן הצרך לשוב וללמד אתכם עקרי ראשית דברי אלהים ונצרכתם לחלב ולא למאכל בריא:
Heb	5	13	כי כל אשר מאכלו חלב איננו מבין בדבר צדק כי עודנו עולל:
Heb	5	14	אך לשלמים המאכל הבריא אשר על פי ההרגל יש להם חושים מנסים להבדיל בין טוב לרע:
Heb	6	1	על כן בעזב כעת ראשית דבר המשיח נעבר אל השלמות ולא נשוב לשית יסודי

Hebrew Holy Bible New Testament

התשובה ממעשי מות והאמונה באלהים:

Heb	6	2	ותורת הטבילות וסמיכת ידים ותחית המתים והדין הנצחי:
Heb	6	3	ואת זאת נעשה אם יתן האל:
Heb	6	4	כי אלה אשר נגה עליהם האור וטעמו ממתנת השמים ונתן להם חלקם ברוח הקדש:
Heb	6	5	וטעמו את דבר אלהים הטוב וכחות העולם הבא וימעלו מעל:
Heb	6	6	נמנעו מהתחדש עוד לתשובה כי צלבו להם מחדש את בן האלהים ויתנוהו למשל:
Heb	6	7	כי האדמה השותה את הגשם הירד עליה למכביר ומוציאה עשב טוב לעבדיה תשא
ברכה מאת האלהים:			
Heb	6	8	ואשר תוציא קוץ ודורדר נמאסה היא וקרובה למארה וסופה להשרף:
Heb	6	9	אמנם ידידי מבטחים אנחנו בכם טבות מאלה וקרבות לישועה אף כי דברנו כזאת:
Heb	6	10	כי האלהים לא יעות צדק לשכח את מעשיכם ואת עמל אהבתכם אשר הראיתם לשמו
ששרתם ועודכם משרתים את הקדשים:			
Heb	6	11	אבל חפצנו שכל אחד מכם גם ישקד שקוד להחזיק בשלמות התקוה עד הקץ:
Heb	6	12	שלא תעצלו כי אם תלכו בעקבות היורשים באמונה וארך רוח את ההבטחות:
Heb	6	13	כי בהבטיח אלהים את אברהם נשבע בנפשו יען אשר אין גדול ממנו להשבע בו:
Heb	6	14	ויאמר כי ברך אברך והרבה ארבה אותך:
Heb	6	15	ויהי בהאריך נפשו השיג את ההבטחה:
Heb	6	16	בני האדם ישבעו בגדול מהם והשבועה להם קץ כל ערעור לקיום הדבר:
Heb	6	17	על כן כאשר רצה האלהים להראות ביותר את ירשי ההבטחה כי לא תשתנה עצתו
ערב אתה בשבועה:			
Heb	6	18	למען על פי שני דברים בלתי משתנים אשר חלילה לאלהים לשקר בם יהיה לנו אשר
נסנו עליו זרז גדול לאחז בתקוה הנתונה לפנינו:			
Heb	6	19	אשר היא לנפשנו לעוגין נכון וחזק ומגיע אל מבית לפרכת:
Heb	6	20	אשר בא שמה ישוע העבר לפנינו ויהי כהן גדול לעולם על דברתי מלכי צדק:
Heb	7	1	כי זה מלכי צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר יצא לקראת אברהם בשובו מהכות את
המלכים ויברכהו:			
Heb	7	2	ואשר חלק לו אברהם מעשר מכל שמו יפרש מלך הצדק ועוד מלך שלם הוא מלך
השלום:			
Heb	7	3	באין אב באין אם באין יחש ולימיו אין תחלה ולחיו אין סוף כי אם נדמה לבן האלהים
הוא עומד בכהנתו לנצח:			
Heb	7	4	ראו עתה מה גדול הוא אשר גם אברהם אבינו נתן לו מעשר מראשית השלל:
Heb	7	5	הן אלה מבני לוי אשר נחלי את הכהנה יש להם חק על פי התורה לקחת את
המעשרות מן העם מן אחיהם אשר אף הם יצאי ירך אברהם:			
Heb	7	6	ואשר איננו מתיחש למשפחתם הוא לקח את המעשר מן אברהם ויברך את אשר היתה
לו ההבטחה:			
Heb	7	7	והנה נכון הדבר כי הקטן יברך על ידי הגדול ממנו:
Heb	7	8	ופה בני אדם שימותו לקחים את המעשר אבל שם לקחו מי שהועד עליו כי הוא חי:
Heb	7	9	ויתכן לומר כי גם לוי הלך את המעשרות היה מעשר בעשר אברהם:
Heb	7	10	כי עוד בירך האב היה בצאת מלכי צדק לקראתו:
Heb	7	11	על כן אלו היתה שלמות על ידי כהנת בני לוי אשר בה נתנה התורה לעם למען זה צריך
לקום עוד כהן אחר על דברתי מלכי צדק ולא יאמר על דברתי אחר:			
Heb	7	12	כי בהשתנות הכהנה מן הצרך שתשתנה גם התורה:
Heb	7	13	כי אשר מדבר בו כזאת הוא משבט אחר אשר מעולם לא שרת איש ממנו את המזבח:
Heb	7	14	כי גלוי לכל אשר אדנינו זרח מיהודה מן השבט אשר משה לא דבר אליו דבר על
הכהנה:			
Heb	7	15	ועוד יותר ברור הוא אם יוקם על דמיון מלכי צדק כהן אחר:
Heb	7	16	אשר איננו על פי חקת בשר ודם אלא על פי כח חיים בלתי נפסקים:
Heb	7	17	כי העיד עליו אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק:
Heb	7	18	בעבור כי המצוה הקדמת הוסרה בהיותה חלושה וקצרת יד מהועיל:
Heb	7	19	כי התורה לא השלימה דבר והנה נכנסה במקומה תקוה טובה ממנה אשר נקרב על
ידה לאלהים:			
Heb	7	20	וכפי אשר לא היתה זאת בלי שבועה:
Heb	7	21	כי המה נתכחנו בלי שבועה וזה בשבועה על ידי האמר לו נשבע יהוה ולא ינחם אתה
כהן לעולם על דברתי מלכי צדק:			
Heb	7	22	גם הברית טובה ויתרה היא אשר ישוע ערב אותה:

Hebrew Holy Bible New Testament

Heb	7	23	ושם נתכחנו רבים מפני אשר המות לא הניחם להוותר בארץ:
Heb	7	24	אבל זה בעמדו לעולם יש לו כהנה אשר לא תעבר ממנו:
Heb	7	25	אשר על כן יוכל גם להושיע בכל וכל את הנגשים על ידו לאלהים כי חי הוא תמיד
להפגיע בעדם:			
Heb	7	26	כי נאוו לנו כהן כזה שהוא חסיד ותמים וטהור ונבדל מן החטאים ונשא מהשמים:
Heb	7	27	אשר איננו צריך יום יום ככהנים הגדולים ההם להקריב בראשונה על חטאתיו ואחרי כן
על חטאת העם כי זאת עשה בפעם אחת בהקריבו את נפשו:			
Heb	7	28	כי התורה העמידה לכהנים גדולים בני אדם חלשים אבל דבר השבועה הבאה אחרי
התורה העמיד את הבן המשלם לעולם:			
Heb	8	1	וזה ראש הנאמרים כי יש לנו כהן גדול היושב לימין כסא הגבורה בשמים:
Heb	8	2	והוא משרת הקדש והמשכן האמתי אשר כוננו אדני ולא אדם:
Heb	8	3	כי כל כהן גדול הוא מפקד להקריב מנחות וזבחים ועל כן צריך שיהיה גם לזה דבר
להקריב:			
Heb	8	4	והנה אלו היה בארץ לא היה כהן כי יש פה הכהנים המקריבים הקרבנות לפי התורה:
Heb	8	5	ומכהנים לדמות וצל הדברים שבשמים כדבר יהוה אל משה בבאו לכלות את המשכן
כי אמר אליו ראה ועשה הכל בתבניתו אשר אתה מראה בהר:			
Heb	8	6	ועתה הוא קבל שרות מעלה כפי מעלת הברית הנעשה על ידו אשר הוקמה על
הבטחות טבות ויתרות:			
Heb	8	7	כי אלו היתה הראשונה ההיא תמימה לא יבקש מקום לשניה:
Heb	8	8	כי כה אמר בהוכיח אתם הנה ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית
יהודה ברית חדשה:			
Heb	8	9	לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה
הפרו את בריתי ואנכי בחלתי בם נאם יהוה:			
Heb	8	10	כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורת
בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם:			
Heb	8	11	ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי
למקטנם ועד גדולם:			
Heb	8	12	כי אסלח לעונם ולחטאתם ולפשעיהם לא אזכר עוד:
Heb	8	13	הנה באמרו ברית חדשה ישן את הראשונה ומה שהוא נושן ומזקין קרוב הוא אל קצו:
Heb	9	1	הן היה גם לברית הראשונה משפטי העבודה ומקדש ארצי:
Heb	9	2	כי הוקם המשכן החיצון אשר בו המנורה והשלחן ומערכת הלחם והוא נקרא קדש:
Heb	9	3	ומבית לפרכת השנית משכן הנקרא קדש הקדשים:
Heb	9	4	אשר לו מזבח הזהב לקטרת וארון הברית מצפה זהב כלו ובו צנצנת זהב אשר המן
בתוכו ומטה אהרן אשר פרח ולוחות הברית:			
Heb	9	5	וממעל לו כרובי הכבוד הסככים על הכפרת לא נדבר כעת על כל אחד מהם בפרט:
Heb	9	6	ואחרי שהוכנו אלה ככה באו הכהנים תמיד אל המשכן החיצון לעבד שם את עבודתם:
Heb	9	7	ואל המשכן אשר לפנים ממנו בא שמה הכהן הגדול לבדו פעם אחת בשנה לא בבלי
דם אשר יקריב בעד נפשו ובעד שגגות העם:			
Heb	9	8	ורוח הקדש מודיע בזאת כי לא נגלה הדרך אל הקדש כל הימים אשר המשכן החיצון
יש לו לעמד:			
Heb	9	9	והוא משל על העת ההוא אשר בה מקריבים מנחות וזבחים אשר לא יוכלו להשלים את
לבב העבד:			
Heb	9	10	אך משפטי הגוף המה עם המאכלות והמשקים והטבילות השנות אשר הושמו עד עת
התקון:			
Heb	9	11	אבל המשיח בבאו להיות כהן גדול לטבות העתידות עבר בתוך המשכן המעלה
בגדלה ושלמות אשר לא נעשה בידים כלומר אשר איננו בכלל הבריאה הזאת:			
Heb	9	12	גם לא בא בדם שעיירים ועגלים אלא בדם נפשו בא בפעם אחת אל הקדש פנימה
וימצא גאלת עולם:			
Heb	9	13	כי אם דם הפרים והשעירים ואפר הפרה אשר יזה על הטמאים יקדשם לטהרת גופם:
Heb	9	14	אף כי דם המשיח אשר הקריב את עצמו לאלהים ברוח נצחי ובלי מום יטהר לבבכם
ממעשי מות לעבד את אלהים חיים:			
Heb	9	15	ובעבור זאת הוא גם סרסר לברית חדשה למען אשר יירשו המקראים את הבטחת
נחלת עולם אחרי אשר מת לפדות מן הפשעים אשר נעשו תחת הברית הראשונה:			
Heb	9	16	כי במקום שיש דיתיקי צריך לדעת מות מקימה:
Heb	9	17	כי רק במות המת תכון דיתיקי ואיננה בתקפה בעוד מקימה בחיים:

Hebrew Holy Bible New Testament

Heb	9	18	לכן גם הראשונה לא חנכה בלא דם:
Heb	9	19	כי ככלות משה להגיד לכל העם את כל המצות כתורה לקח דם העגלים והשעירים עם מים ותולעת שני ואזוב ויזרק על הספר ועל כל העם:
Heb	9	20	ויאמר הנה דם הברית אשר צוה אלהים אליכם:
Heb	9	21	וכן הזה מן הדם על המשכן ועל כל כלי השרת:
Heb	9	22	וכמעט הכל יטהר בדם על פי התורה ואין כפרה בלי שפיכת דם:
Heb	9	23	לכן דמיוני הדברים שבשמים צריכים להטהר באלה והדברים שבשמים בעצמם צריכים להטהר בזבחים טובים מאלה:
Heb	9	24	כי המשיח לא בא אל הקדש הנעשה בידים שהוא רק דמות האמתי כי אם בא אל עצם השמים לראות עתה בעדנו את פני האלהים:
Heb	9	25	אף לא להקריב את נפשו פעמים רבות ככהן הגדול אשר בא שנה בשנה אל הקדש בדם אחרים:
Heb	9	26	כי אם כן הוא הלא היה לו לענות פעמים רבות מראשית העולם ועתה בקץ העתים נגלה בפעם אחת כדי לבטל את החטא בזבח נפשו:
Heb	9	27	וכאשר נגזר על בני אדם פעם אחת המות ואחריו הדין:
Heb	9	28	כן הקרב המשיח פעם אחת למען שאת חטאי רבים ופעם שנית יראה בלי חטא לישועה למחכים לו:
Heb	10	1	כי התורה בהיות בה צל הטבות העתידות ולא מראה עצם הדברים אין ביכולתה להשלים את הקרבים בקרבנות ההם אשר יקריבו תמיד מדי שנה בשנה:
Heb	10	2	כי לולא זאת חדלו מהביאם באשר המקריבים בהטהרם פעם אחת לא היתה בהם עוד רגשת חטאים:
Heb	10	3	אבל יש שם הזכרת החטאים שנה בשנה:
Heb	10	4	כי דם הפרים והשעירים לא יוכל להסיר חטאים:
Heb	10	5	ובעבור זאת אמר בבואו לעולם זבח ומנחה לא חפצת גוף כוננת לי:
Heb	10	6	עולה וחטאה לא שאלת:
Heb	10	7	אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי לעשות רצונך אלהי:
Heb	10	8	אחרי אמרו למעלה זבח ומנחה עולה וחטאה לא חפצת ולא שאלת אשר יקריבו אתם על פי התורה:
Heb	10	9	אז אמר הנה באתי לעשות רצונך אלהי מעביר בזה את הראשונה למען הקים את השניה:
Heb	10	10	וברצון הזה מקדשים אנחנו על ידי הקרבת קרבן גוף ישוע המשיח בפעם אחת:
Heb	10	11	וכל כהן עמד יום יום לשרת ומוסיף פעמים רבות להקריב אתן הקרבנות אשר לא יוכלו לעולם להעביר חטאים:
Heb	10	12	אולם זה אחרי הקריבו זבח אחד על החטאים ישב עד עולם לימין האלהים:
Heb	10	13	וחכה יחכה עד כי יושנו איביו הדם לרגליו:
Heb	10	14	כי הוא בקרבן אחת השלים לנצח את המקדשים:
Heb	10	15	ואף רוח הקדש מעיד לנו על זאת כי אחרי אמרו:
Heb	10	16	זאת הברית אשר אכרת אתם אחרי הימים ההם אמר יהוה נתתי את תורתך בקרבם ועל לבם אכתבנה:
Heb	10	17	ולעונם ולחטאתם לא אזכר עוד:
Heb	10	18	והנה באשר נסלחו החטאים אין עוד קרבן עליהם:
Heb	10	19	ועתה אחי בהיות לנו בטחון דרך הקדש בדם ישוע:
Heb	10	20	דרך חדש וחי אשר חדש לנו בפרכת היא בשרו:
Heb	10	21	ובהיות לנו כהן גדול על בית אלהים:
Heb	10	22	נקרבה נא בלבב שלם ובאמונה תמימה מטהרים בהזית לבבנו מרוח רעה ורחוצי בשר במים טהורים:
Heb	10	23	נחזיקה בהודית התקוה בל נמוט כי נאמן המבטיח:
Heb	10	24	ונתבוננה זה על זה לעורר אתנו לאהבה ולמעשים טובים:
Heb	10	25	ואל נעזב את כנאיתנו כמנהג קצת אנשים כי אם נוכיח איש את אחיו וביותר בראתכם כי קרוב היום:
Heb	10	26	כי אם נחטא בזדון אחרי אשר קבלנו דעת האמת לא ישאר עוד זבח קרבן לכפר על החטא:
Heb	10	27	כי אם בעותי הדין העתיד ואש קנאה אשר תאכל את הצררים:
Heb	10	28	הן איש כי יפר תורת משה מות ימות בלי חמלה על פי שנים עדים או שלשה:
Heb	10	29	מה תחשבו כמה יגדל הענש הראוי לרמס ברגלו את בן האלהים וחשב לחל את דם

Hebrew Holy Bible New Testament

הברית אשר הוא מקדש בו ומחרף את רוח החסד:

Heb	10	30	כי ידענו את האמר לי נקם ושלם ועוד כי ידין יהוה עמו:
Heb	10	31	מה נורא לנפל ביד אלהים חיים:
Heb	10	32	אבל זכרו נא את הימים הראשונים כי אז אחרי ארו עיניכם נשאתם כבד ענוים רבים:
Heb	10	33	פעם בהיותכם לראי בחרפה ותוגה פעם בהשתתף לאשר הגיע אליהם כזאת:
Heb	10	34	כי הצטערתם על מוסרי וגזלת רכושכם סבלתם בשמחה מדעתכם בנפשכם שיש לכם
בשמים קנין טוב ממנו וקים לעד:			
Heb	10	35	לכן אל תשליכו את בטחונכם כי יש לו שכר רב:
Heb	10	36	כי צריכים אתם לסבלנות למען תעשו רצון אלהים ונשאתם את ההבטחה:
Heb	10	37	כי עוד מעט רגע והבא יבא לא יאחר:
Heb	10	38	הצדיק באמונתו יחיה ואם יסג אחור לא רצתה נפשי בו:
Heb	10	39	אמנם אנחנו איננו מן הנסוגים אחור לאבדם כי אם מן המאמינים להצלת הנפש:
Heb	11	1	כי האמונה היא חסן הבטחון במקוה והוכחת דברים לא נראים:
Heb	11	2	ובה נחלו האבות עדות:
Heb	11	3	באמונה נבין כי העולמות נעשו בדבר האלהים למען אשר יצא הנראה מן הנעלם:
Heb	11	4	באמונה הקריב הבל לאלהים זבח טוב מקין אשר היה לו לעדות כי צדיק הוא בהעיד
אלהים על מנחתיו ובה עודנו מדבר אחרי מותו:			
Heb	11	5	באמונה לקח חנוך לבלתי ראותו המות ואיננו כי לקח אתו אלהים והועד עליו לפני
הלקחו כי את האלהים התהלך:			
Heb	11	6	ובלי אמונה לא יוכל איש להיות רצוי אל האלהים כי כל הקרב אליו צריך להאמין כי יש
אלהים וגמול הוא משיב לדרשיו:			
Heb	11	7	באמונה בנה נח ביראת יהוה את התבה להצלת ביתו אתרי אשר צוה על דברים לא
נראים עדין וירשע בה את העולם ויהי לירש הצדקה עקב האמונה:			
Heb	11	8	באמונה שמע אברהם כאשר נקרא ללכת אל הארץ אשר יירשנה ויצא ולא ידע אנה
יבוא:			
Heb	11	9	באמונה היה גר בארץ ההבטחה כמו בנכריה וישב באהלים הוא ויצחק ויעקב אשר ירשו
עמו ההבטחה ההיא:			
Heb	11	10	כי חכה לעיר אשר יסודתה נאמנה ובונה ומכוננה האלהים:
Heb	11	11	באמונה שרה גם היא קבלה הכח להזריע ותלד אחרי בלתה כי חשבה לנאמן את
המבטיח:			
Heb	11	12	על כן מאחד אשר כמעט מת גופו יצאו ככוכבי השמים לרב וכחול על שפת הים אשר
לא יספר:			
Heb	11	13	כפי אמונה מתו כל אלה ולא השיגו את ההבטחות רק מרחוק ראו אותן ויבטחו וישמחו
לקראתן וידו כי גרים הם ותושבים בארץ:			
Heb	11	14	הלא המדברים כזאת יודיעו כי הם מבקשי ארץ מושב:
Heb	11	15	ואם היתה דעתם על הארץ ההיא אשר יצאו ממנה הלא היה בידם לשוב אליה:
Heb	11	16	אכן נכספו למושב טוב ממנו והוא בשמים ועל כן לא בוש האלהים להקרא אלהיהם כי
הכין להם עיר:			
Heb	11	17	באמונה העלה אברהם את יצחק כאשר נסה ואת יחידו הקריב המקבל את ההבטחות:
Heb	11	18	אשר נאמר לו כי ביצחק יקרא לך זרע:
Heb	11	19	ויחשב בלבו כי יכול יוכל אלהים להחיות גם את המתים על כן גם הושב אליו להיות
למשל:			
Heb	11	20	באמונה ברך יצחק את יעקב ואת עשו וידבר על העתידות:
Heb	11	21	באמונה ברך יעקב את שני בני יוסף לפני מותו וישתחו על ראש המטה:
Heb	11	22	באמונה הזכיר יוסף בקרב קצו את יציאת בני ישראל ויצו על אדות עצמותיו:
Heb	11	23	באמונה הצפינו את משה אבותיו שלשה ירחים אהרי הולדו כראתם את הילד כי טוב
הוא ולא יראו את מצות המלך:			
Heb	11	24	באמונה מאן משה כאשר גדל להקרא בן לבת פרעה:
Heb	11	25	ויבחר לסבל את עני עם אלהים מלהתענג לשעה בתענוגי החטא:
Heb	11	26	בחשבו את חרפת המשיח לעשר גדול מאצרות מצרים כי הביט אל הגמול:
Heb	11	27	באמונה עזב את ארץ מצרים ולא ירא מחמת המלך כי היה כראה אשר איננו נראה
ויתחזק:			
Heb	11	28	באמונה עשה את הפסח ונתינת הדם למען אשר לא יגע המשחית בבכוריהם:
Heb	11	29	באמונה עברו את ים סוף ביבשה אשר נסו מצרים גם המה לעבר בו ויטבעו:
Heb	11	30	באמונה נפלו חומות יריחו אחרי הקיפו אותן שבעת ימים:

Hebrew Holy Bible New Testament

Heb	11	31	באמונה לא אבדה רחב הזונה עם הסוררים כי אספה את המרגלים אל ביתה בשלום:
Heb	11	32	ומה אמר עוד הן תקצר לי העת אם אספר מעשי גדעון וברק ושמשון ויפתח ודוד
ושמואל והנביאים:			
Heb	11	33	אשר באמונה כבשו ממלכות ופעלו צדק והשגו הבטחות וסכרו פי אריות:
Heb	11	34	וכבו גבורת האש ונמלטו מפי החרב והתחזקו מחלים ועשו חיל במלחמה והפילו מחנות
זרים:			
Heb	11	35	נשים לקחו מתחיה את מתיהן ואחרים רטשו בעונים ולא אבו להנצל למען יזכו לתחיה
טובה ממנה:			
Heb	11	36	מהם נסו בתעלולים ובמכות וגם נמסרו לכבל ומסגר:
Heb	11	37	נסקלו באבנים נסרו במגרה נבחנו ביסורים מתו לפי חרב וינעו עטופי עורת כבשים
ועזים בחסר ובעצר רעה ויגון:			
Heb	11	38	אשר העולם לא היה כדי להם הם תעו במדבר ובהרים ובמערות ובנקיקי הארץ:
Heb	11	39	וכל אלה אף היתה להם העדות בגלל אמונתם לא קבלו את ההבטחה:
Heb	11	40	למען אשר לא ישלמו בלעדינו כי צפה לנו אלהים מקדם טובה יתרה:
Heb	12	1	לכן גם אנחנו אשר ענן עדים רב כזה סבב אתנו נשליכה ממנו כל טרח והחטא המקיף
עלינו ונרוצה בתוחלת את המרצה הערוכה לפנינו:			
Heb	12	2	ונביטה אל ישוע ראש האמונה ומשלימה אשר בעד השמחה השמורה לו סבל את
הצלב ויבזי החרפה וישב לימין כסא האלהים:			
Heb	12	3	התבוננו אליו אשר נשא כלמת חטאים גדולה כזאת למען לא תיעפו ולא תיגעו
בנפשותיכם:			
Heb	12	4	עדין לא עמדתם עד לדם במלחמתכם עם החטא:
Heb	12	5	ותשכחו דבר הנחומים המדבר אליכם כמו אל בנים לאמר מוסר יהוה בני אל תמאס
ואל תקץ בתוכחתו:			
Heb	12	6	כי את אשר יאהב יהוה יוכיח יכאב את בן ירצה:
Heb	12	7	אם סבלים אתם מוסר דעו כי כאב עם בניו כן מתנהג אלהים עמכם כי איה הבן אשר
אביו לא ייסרנו:			
Heb	12	8	אך אם תהיו באין מוסר אשר היה מנת כלם אז ממזרים אתם ולא בנים:
Heb	12	9	ועוד אם אבות בשרנו היו מיסרים אתנו ונירא מהם אף כי נכנע לפני אבי הרוחות ונחיה:
Heb	12	10	כי המה יסרונו כטוב בעיניהם לימים מעטים אבל זה להועיל למען יהיה לנו חלק
בקדשתו:			
Heb	12	11	וכל מוסר בעת עברו עלינו איננו שמחה בעינינו כי אם יגון אולם באחריתו יתן פרי
שלום לצדקה למלמדים בו:			
Heb	12	12	על כן חזקו ידיים רפות וברכים כשלות:
Heb	12	13	ומעגל רגליכם פלסו למען לא תטה הצלעה מן הדרך כי אם תרפא:
Heb	12	14	רדפו את השלום עם כל אדם ואת הקדשה אשר בלעדיה לא יראה איש את האדון:
Heb	12	15	והזהרו פן יש בכם איש מתאחר מחסד אלהים פן יוגיעכם שרש פרה לענה ויטמאו בו
רבים:			
Heb	12	16	פן ימצא בכם זנה או חלל כעשו אשר בניזיד אחד מכר את בכורתו:
Heb	12	17	הלא ידעתם כי גם נמאס אחרי כן כאשר רצה לרשת את הברכה כי לא מצא מקום
לתשובה אף בקש אותה בדמעות:			
Heb	12	18	כי לא באתם אל הר נמשש ובער באש ולא אל ענן וערפל וסערה:
Heb	12	19	ולא לקול שופר ולקול הדברים אשר שמעו בקשו שלא יוסיף לדבר עמהם עוד:
Heb	12	20	כי לא יכלו לשאת את אשר צוו ואם בהמה תגע בהר סקל תקסל או ירה תירה בחצים:
Heb	12	21	והמראה היה נורא עד מאד ויאמר משה יגרתיו וחרדתי:
Heb	12	22	כי אם באתם אל הר ציון ואל עיר אלהים חיים אל ירושלים שבשמים:
Heb	12	23	ואל עצרת רבבות המלאכים ועדת הבכורים הכתובים בשמים ואל אלהים שפט הכל
ואל רוחות הצדיקים הנשלמים:			
Heb	12	24	ואל ישוע סרסר הברית החדשה ואל דם ההזאה המיטיב דבר מדם הבל:
Heb	12	25	לכן ראו פן תמאנו לשמע אל המדבר כי הן לא נמלטו המאנים לשמע אל המדבר
עמהם בארץ אף אנחנו אם נמאן לשמע בקול המדבר מן השמים:			
Heb	12	26	אשר קולו הרעיש אז את הארץ ועתה זה הבטיח לאמר עוד אחת ואני מרעיש לא לבד
את הארץ כי גם את השמים:			
Heb	12	27	וזו עוד אחת שאמר משמיע חליפת הנרעשים אשר הם עשויים למען יעמד אשר איננו
נרעש:			
Heb	12	28	לכן אנחנו המקבלים מלכות אשר לא תמוט נבאה נא בתודה ונעבד בה את האלהים

Hebrew Holy Bible New Testament

לרצון לו בצניעות וביראה:

Heb	12	29	כי אלהינו אש אכלה הוא:
Heb	13	1	אהבת האחים תעמד:
Heb	13	2	הכנסת ארחים אל תשכחו כי יש אשר הכניסו בה מלאכים ולא ידעו:
Heb	13	3	זכרו את האסורים כאלו אתם אסורים עמהם ואת הנלחצים באשר גם אתם בבשר:
Heb	13	4	האישות תיקר בכל וערש יצועכם אל יחלל את הזנים ואת המנאפים ידן אלהים:
Heb	13	5	רחקו מאהבת כסף ושמחו בחלקכם כי הוא אמר לא ארפך ולא אעזבך:
Heb	13	6	על כן נבטח ונאמר יהוה לי בעוזי לא אירא מה יעשה לי אדם:
Heb	13	7	זכרו את מנהיגים אשר הגידו לכם את דבר האלהים בינו לאחרית דרכם ולכו באמונתם:
Heb	13	8	ישוע המשיח גם תמול גם היום הוא וגם לעולמים:
Heb	13	9	אל תנועו בתורות שנות וזרות כי טוב לכוון לבנו בחסד ולא בעיניני מאכל אשר לא הועילו למתהלכים בהם:
Heb	13	10	יש לנו מזבח אשר אינם רשאים לאכל מעליו משרתי המשכן:
Heb	13	11	כי הבהמות אשר הובא דמן בקדש לכפרת החטא על ידי הכהן הגדול גויתיהן נשרפו מחוץ למחנה:
Heb	13	12	בעבור זאת גם ישוע למען קדש בדמו את העם ענה מחוץ לשער:
Heb	13	13	לכן נצאה נא אליו אל מחוץ למחנה ונשא את חרפתו:
Heb	13	14	כי פה אין לנו עיר עמדת כי את העתידה אנחנו מבקשים:
Heb	13	15	לכן נקריב על ידו בכל עת זבח תודה לאלהים היא פרי שפתיים המודות לשמו:
Heb	13	16	ואל תשכחו לגמל חסד ולתת לאביונים כי זבחים כאלה יערבו לאלהים:
Heb	13	17	שמעו אל מנהיגים והכנעו מפניהם כי שקדים הם על נפשתיכם כעתידים לתת חשבון למען יעשו זאת בשמחה ולא באנחה כי זאת לא להועיל לכם:
Heb	13	18	התפללו בעדנו כי ידענו אשר שלמה מחשבתנו ונחפץ ללכת דרך ישרה בכל:
Heb	13	19	ובחזקה אבקש מכם לעשות זאת למען אושב אליכם במהרה:
Heb	13	20	ואלהי השלום אשר בדם ברית עולם העלה מן המתים את רעה הצאן הגדול את ישוע אדנינו:
Heb	13	21	הוא ישלימכם בכל מעשה טוב לעשות רצונו בפעלו בכם את הרצוי לפניו ביד ישוע המשיח אשר לו הכבוד לעולמי עולמים אמן:
Heb	13	22	ואבקש מכם אחי שאו נא דבר התוכחה כי כתבתי אליכם בקצרה:
Heb	13	23	ודעו כי טימותיוס אחינו יצא מבית האסורים והיה אם יבא במהרה אראה אתו את פניכם:
Heb	13	24	שאלו לשלום כל מנהיגים ולשלום כל הקדשים בני ארץ איטליא שאלים לשלומכם:
Heb	13	25	החסד עם כלכם אמן:

Hebrew Holy Bible New Testament

James

James 1	1	יעקב עבד אלהים ואדנינו ישוע המשיח שאל לשלום שנים עשר השבטים הנפוצים:
James 1	2	אך לשמחה חשבו לכם אחי כאשר תבאו בנסינות שונים:
James 1	3	בדעתכם כי בחן אמונתכם מביא לידי סבלנות:
James 1	4	והסבלנות שלמה תהיה בפעלה להיותכם שלמים ותמימים ולא תחסרו כל דבר:
James 1	5	ואיש מכם כי יחסר חכמה יבקשנה מאלהים הנותן לכל בנדיבה ובאין גערה ותנתן לו:
James 1	6	רק יבקש באמונה ובבלי ספק כי בעל ספק דומה לגלי הים הסער והנגרש:
James 1	7	והאיש ההוא אל ידמה בנפשו כי ישא דבר מאת יהוה:
James 1	8	איש אשר חלק לבו הפכפך הוא בכל דרכיו:
James 1	9	אבל האח השפל יתהלל ברוממתו:
James 1	10	והעשיר יתהלל בשפלותו כי יעבר כציץ החציר:
James 1	11	כי זרח השמש בחמתו וייבש את החציר ויבל ציצו וחסד מראהו אבד כן יבול העשיר
בהליכותיו:		
James 1	12	אשרי האיש העמד בנסיונו כי כאשר נבחן ישא עטרת החיים אשר הבטיח יהוה
לאהביו:		
James 1	13	אל יאמר המנסה האלהים נסני כי האלהים איננו מנסה ברע והוא לא ינסה איש:
James 1	14	כי אם ינסה כל איש בתאות נפשו אשר תסיתו ותפתהו:
James 1	15	ואחרי כן הרתה התאות ותלד חטא והחטא כי נשלם יוליד את המות:
James 1	16	אל תתעו אחי אהובי:
James 1	17	כל מתנה טובה וכל מנחה שלמה תרד ממעל מאת אבי האורות אשר חלוק וכל צל
שנוי אין עמו:		
James 1	18	הוא בחפצו ילד אותנו בדבר האמת להיותנו כמו ראשית בכורי יצוריו:
James 1	19	על זאת אחי אהובי יהי כל איש מהיר לשמע קשה לדבר וקשה לכעוס:
James 1	20	כי כעס אדם לא יפעל צדקת אלהים:
James 1	21	לכן הסירו מעליכם כל טנוף ותרבות רעה וקבלו בענוה את הדבר הנטוע בכם אשר
יכל להושיע את נפשיכם:		
James 1	22	והיו עשי הדבר ולא שמעיו לבד לרמות את נפשכם:
James 1	23	כי האיש אשר רק שמע את הדבר ולא עשהו נמשל לאיש מביט את תאר הויתו
במראה:		
James 1	24	כי הביט אל מראהו וילך לו וברגע שכח מה תארו:
James 1	25	אבל המשקיף בתורה השלמה תורת החרות ומחזיק בה אשר איננו שמע ושכח כי אם
עשה בפעל אשרי האיש ההוא במעשהו:		
James 1	26	איש מכם אם ידמה להיות עבד אלהים ואיננו שם רסן ללשנו כי אם מתעה הוא את
לבבו עבדתו אך לריק תהיה:		
James 1	27	זאת העבודה הטהורה והברה לפני האלהים אבינו לבקר את היתומים והאלמנות
בלחצם ולשמר את עצמו נקי מחלאת העולם:		
James 2	1	אחי אל יהי משא פנים באמונתכם בישוע המשיח אדנינו אדון הכבוד:
James 2	2	כי אם יבוא איש לבית כנסתכם וטבעת זהב על ידיו והוא לבוש לבשי מכלול וגם איש
עני יבא שמה ובגדו מטנף:		
James 2	3	ופניתם אל הלבוש לבשי מכלול ואמרתם לו שב לך הנה בטוב ולעני תאמרו עמד שם
או שב פה מתחת להדם רגלי:		
James 2	4	הלא בזאת נחלק לבכם והנכם שפטים בעלי מחשבות רעות:
James 2	5	שמעו אחי אהובי הלא בעניי העולם הזה בחר האלהים להיות עשירים באמונה וירשי
המלכות אשר הבטיח לאהביו:		
James 2	6	ואתם הכלמתם את העני הלא העשירים הם העשקים אתכם והם הסחבים אתכם אל
בתי דין:		
James 2	7	הלא הם המגדפים את השם הטוב הנקרא עליכם:
James 2	8	הן בקימכם את המצוה המלכת על כלן כפי הכתוב ואהבת לרעך כמוך תיטיבו
לעשות:		
James 2	9	אולם אם תשאו פנים תחטאו במעשיכם והתורה תוכיחכם כעברים אותה:
James 2	10	כי איש אשר יקים את כל התורה ונכשל בדבר אחד הוא אשם אשם בכלם:
James 2	11	כי האמר לא תנאף גם הוא אמר לא תרצח ואם אינך נאף ואתה רוצח היה נהיית לעבר
התורה:		

Hebrew Holy Bible New Testament

James 2	12	כן דברו וכן עשו כאנשים העתידים להשפט על פי תורת החרות:
James 2	13	כי אין חסד בדין לאשר לא עשה חסד והחסד יתגאה על הדין:
James 2	14	אחי מה יועיל לאיש אם יאמר כי יש לו אמונה ומעשים אין בו התוכל האמונה להושיעו:
James 2	15	אח או אחות אם יהיו בעירם ובחסר לחם יומם:
James 2	16	ואיש מכם יאמר אליהם לכו לשלום והתחממו ושבעו ולא תתנו להם די מחסור גופם
מה תועיל זאת:		
James 2	17	ככה גם האמונה אם אין בה מעשים מתה היא בעצמה:
James 2	18	אך יאמר איש אתה יש לך אמונה ואני יש לי מעשים הראני נא את אמונתך מתוך מעשיך ואני אראך מתוך מעשי את אמוני:
James 2	19	אתה מאמין כי האלהים אחד הוא הטיבות גם השדים מאמינים בו ורעדים:
James 2	20	ואתה איש בער התחפץ לדעת כי האמונה בבלי מעשים מתה היא:
James 2	21	אברהם אבינו הלא במעשיו נצדק בהעלתו את יצחק בנו על המזבח:
James 2	22	הנך ראה כי היתה האמונה עזרת למעשיו ומתוך המעשים השלמה האמונה:
James 2	23	וימלא הכתוב האמר והאמן אברהם ביהוה ותחשב לו לצדקה ויקרא אהב יהוה:
James 2	24	הנכם ראים כי במעשים יצדק האיש ולא באמונה לבדה:
James 2	25	וכן גם רחב הזונה הלא נצדקה במעשים באספה את המלאכים אל ביתה ותשלחם בדרך אחר:
James 2	26	כי כאשר הגוף בלי נשמה מת הוא כן גם האמונה בלי מעשים מתה היא:
James 3	1	אחי אל יהיו רבים מכם למורים באשר ידעתם כי בזאת נכביד עלינו את הדין:
James 3	2	כי כלנו מרבים להכשל ואשר לא יכשל בדבור הוא איש תמים וביכלתו לשום רסן גם לכל גופו:
James 3	3	הנה בפי הסוסים נשים את הרסן למען אשר ישמעו לנו ונהגנו בו את כל גויתם:
James 3	4	והנה האניות אף כי גדלות הנה ורוחות קשות יהדפום ינהג אתן משוט קטן אל כל אשר יחפץ החבל כן גם הלשון אבר קטן היא וגדלות תדבר:
James 3	5	ראה מה גדול היער ואש קטנה תבעירו גם הלשון אש היא עולם מלא עולה:
James 3	6	כן הלשון נצבת בין אברינו המגאלת את כל הגוף ומלהטת את גלגל הויתנו והיא להוטה באש גיהנם:
James 3	7	כי מין כל בהמה ועוף ורמש וחיות הים יכבש ונכבשים הם על ידי מין האדם:
James 3	8	אבל הלשון אין אדם יכל לכבשה אין מעצור לרעה הזאת וסם המות מלאה:
James 3	9	בה נברך את האלהים אבינו ובה נקלל את האנשים העושים בצלם אלהים:
James 3	10	מפה אחד יצאת ברכה וקללה וכן לא יעשה אחי:
James 3	11	היביע המעיין מתוקים ומרים ממוצא אחד:
James 3	12	אחי היוכל עץ התאנה להוציא זיתים או התוכל הגפן להוציא תאנים כן גם מעין אחד לא יוכל נבע מים מלוחים ומתוקים:
James 3	13	מי בכם חכם ונבון יראה בדרכו הטובה את מעשיו בענות החכמה:
James 3	14	ואם קנאה מרה ומריבה בלבבכם אל תתהללו ואל תשקרו באמת:
James 3	15	אין זאת החכמה הירדת ממעל כי אם חכמת אדמה היא וחכמת היצר והשדים:
James 3	16	כי במקום קנאה ומריבה שם מהומה וכל מעשה רע:
James 3	17	אבל החכמה אשר ממעל בראשונה צנועה היא אף אהבת שלום ומכרעת לכף זכות ואיננה עמדת על דעתה ומלאה רחמים ופרי טוב בלא לב ולב ובלי חנפה:
James 3	18	ופרי הצדקה בשלום יזרע לעשי השלום:
James 4	1	מאין המלחמות והמדנים אשר ביניכם הלא מתוך התאות המתגרות באבריכם:
James 4	2	אתם מתאווים ואין לכם תרצחו ותקנאו והשג לא תשיגו תריבו ותלחמו ואין לכם יען אשר לא התפללתם:
James 4	3	הן אתם מבקשים ואינכם מקבלים על אשר תתפללו ברעה למען תבלו בתאותיכם:
James 4	4	הנאפים והמנאפות הלא ידעתם כי אהבת העולם איבת אלהים היא ועתה החפץ להיות אהב העולם יהיה איב לאלהים:
James 4	5	או התדמו בנפשכם כי לריק אמר הכתוב בקנאה יתאוה לרוח השכן בקרבנו:
James 4	6	וגם יגדיל לתת חן על כן אומר אלהים ללצים יליץ ולענוים יתן חן:
James 4	7	לכן הכנעו לאלהים התיצבו נגד השטן ויברח מפניכם:
James 4	8	קרבו לאלהים ויקרב אליכם רחצו ידיכם החטאים טהרו לבבכם חלוקי הלבב:
James 4	9	התענו והתאבלו ובכו שחקכם יהפך לאבל ושמחתכם ליגון:
James 4	10	הכנעו לפני יהוה והוא ירים אתכם:
James 4	11	אחי אל תחרפו איש את רעהו המחרף את רעהו ודן את אחיו הוא מחרף את התורה ודן את התורה ואם תדין את התורה אינך עשה התורה כי אם שפטה:

Hebrew Holy Bible New Testament

James 4	12	אחד הוא המחקק אשר יכול להושיע ולאבד ומי אתה כי תדין את עמיתך:
James 4	13	הוי האמרים נלכה היום ומחר לעיר פלונית אלמונית ונעשה שם שנה אחת לסחר בה ולהרבות רוח:
James 4	14	ולא תדעו מה ילד יום מחר כי מה חייכם עשן הם אשר נראה כמעט רגע ואחר כלה וילך:
James 4	15	תחת אשר תאמרו אם ירצה יהוה ונחיה נעשה כזה וכזה:
James 4	16	עתה תתגאו בפחזותכם וכל גאווה אשר כזאת רעה היא:
James 4	17	לכן היודע לעשות הטוב ולא יעשנו והיה בו חטא:
James 5	1	הוי העשירים בכו והילילו על הצרות אשר תבאנה עליכם:
James 5	2	עשרכם בלה ובגדיכם אכלם עש:
James 5	3	זהבכם וכסףכם כסתם חלאה והיתה חלאתם בכם לעדות ואכלה כמו אש את בשרכם
אצרתם לכם אוצרות בקץ הימים:		
James 5	4	הנה שכר הפעלים אספי קציר שדתיכם אשר עשקתם צעק עליכם וצעקת הקוצרים באה באזני יהוה צבאות:
James 5	5	התעדנתם בארץ והתענגתם והשמנתם את לבכם כמו ליום טבחה:
James 5	6	הרשעתם והמתם את הצדיק והוא נענה לא יפתח פיו:
James 5	7	לכן אחי דמו והוחילו עד בוא האדון הנה האכר מחכה לטוב תבואת האדמה בהוחילו
כי ירד עליה גשם יורה ומלקוש:		
James 5	8	כן הוחילו גם אתם ואמצו ללבכם כי קרוב האדון לבא:
James 5	9	אחי אל תתאוננו איש על רעהו פן תשפטו הנה השופט עמד לפתח:
James 5	10	אחי הנביאים אשר דברו בשם יהוה הם יהיו לכם למופת העני והתוחלת:
James 5	11	הנה מאשרים אנחנו את הסבלים את סבלנות איוב שמעתכם ואת אחרית האדון ראיתם
כי רחום וחנון יהוה:		
James 5	12	וראש דבר אחי לא תשבועו לא בשמים ולא בארץ ולא בכל שבועה אחרת ויהי הן שלכם הן ולא שלכם לא פן תפלו בידי הדין:
James 5	13	כי יצר לאיש בכם הוא יתפלל ואשר ייטב לבו הוא יזמר:
James 5	14	איש כי יחלה בכם יקרא את זקני הקהלה ויתפללו בעדו ויסוכהו שמן בשם יהוה:
James 5	15	ותפלת האמונה תושיע את החולה ויהוה יקימנו ואשר חטא יסלח לו:
James 5	16	התודו עונותיכם איש לפני רעהו והתפללו איש בעד רעהו למען תרפאו כי גדול כח תפלת הצדיק הקרא אל אלהים בחזקה:
James 5	17	אליהו אנוש אנוש היה כמנו והתפלל תפלה שלא יהיה מטר ולא היה מטר בארץ שלש שנים וששה חדשים:
James 5	18	וישב ויתפלל והשמים נתנו מטר והארץ הצמיחה את פריה:
James 5	19	אחי כי יתעה איש בכם מן האמת ואיש אחר ישיבנו:
James 5	20	ידוע ידע כי המשיב את החוטא מעקשות דרכו הוא יושיע את נפשו ממות ויכסה על המון פשעים:

Hebrew Holy Bible New Testament

1 Peter

1 Peter 1	1	פטרס שליו ישוע המשיח אל תושבי תפוצות פנטוס גלטיא קפודקיא אסיא וביתוניה:
1 Peter 1	2	הנבחרים מקדם כפי דעת אלהים האב בקדוש הרוח אל משמעת ישוע המשיח ואל היות דמו חסד ושלום למכביר יהיו לכם:
1 Peter 1	3	ברוך האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח אשר כרב רחמיו שב והוליד אתנו לתקוה חיה בהקמת ישוע המשיח מעם המתים:
1 Peter 1	4	לנחלה אשר לא תשחת ולא תגאל ולא תבל הצפונה בשמים לכם:
1 Peter 1	5	הנשמרים בעז אלהים על יד האמונה לתשועה העתידה להגלות בעת קץ:
1 Peter 1	6	אשר בה תגילו אתם המתעצבים עתה מעט לפי הצרך במסת שנות:
1 Peter 1	7	למען תמצא אמונתכם המזקקה יקרה הרבה מן הזהב האבד הצרוף באש לתהלה ולכבוד ולתפארת בהתגלות ישוע המשיח:
1 Peter 1	8	אשר אהבתם ולא ראיתם ואשר עתה תאמינו בו בלא ראות אתו ובכן תגילו בשמחה מפארה עצמה מספר:
1 Peter 1	9	בקחתכם עקב אמונתכם תשועה לנפשתיכם:
1 Peter 1	10	את התשועה אשר עליה חקרו ודרשו הנביאים הנבאים על החסד השמור לכם:
1 Peter 1	11	בחקדם לדעת מתי ואיך תהיה העת אשר הודיעה רוח המשיח אשר בקרבם בהגידו מראש את ענויי המשיח ואת הגדלות אשר אחריהם:
1 Peter 1	12	ונגלה להם כי לא לפנשם כי אם לנו שרתו בדברים ההם אשר הגד לכם עתה על פי המבשרים אתכם ברוח הקדש השלוח משמים דברים אשר מלאכי אלהים חמדו להשקיף אל תוכם:
1 Peter 1	13	לכן חגרו מתני שכלכם התעוררו וקונו קוה לחסד אשר יבואכם בהתגלות ישוע המשיח:
1 Peter 1	14	כבני משמעת אל תתנהגו בתאות אשר התאוויתם בעוד היותכם בבלי דעת:
1 Peter 1	15	כי אם היו קדשים בכל דרכיכם כאשר קדוש הוא אשר קרא אתכם:
1 Peter 1	16	כי על כן כתוב והייתם קדשים כי קדוש אני:
1 Peter 1	17	ואם אב תקראו לאלהים השפט בבלי משא פנים כפי מעללי איש ואיש התהלכו נא ביראה בימי מגוריתם:
1 Peter 1	18	מדעתכם כי לא בדבר נפסד בכסף או בזהב נפדיתם מדרך הבלכם אשר הנחלתם מאת אבותיכם:
1 Peter 1	19	כי אם בדם יקר של ששה תמים ומום אין בו בדם המשיח:
1 Peter 1	20	הנודע מראש לפני מוסדות תבל ונגלה באחרית הימים למענכם:
1 Peter 1	21	המאמינים על פיו באלהים אשר הקים אתו מעם המתים ויתן לו כבוד למען היות אמונתכם גם תקוה לאלהים:
1 Peter 1	22	זכו את נפשתיכם על ידי הרוח בשמעכם בקול האמת לאהבת אחים בלא חנפה ואהבתם איש את רעהו אהבה חזקה בלב טהור:
1 Peter 1	23	כנולדים מחדש לא מזרע נשחת כי אם מזרע לא ישחת במאמר אלהים החי והקים לעולם:
1 Peter 1	24	כי כל בשר חציר וכל כבוד איש כציץ השדה יבש חציר נבל ציץ:
1 Peter 1	25	ודבר יהוה יקום לעולם וזה הוא הדבר אשר בשר לכם:
1 Peter 2	1	ועתה הסירו מכם כל רשע וכל מרמה וחספה וקנאה וכל לשון רע:
1 Peter 2	2	וכעללים אשר מקרוב נולדו התאוו לחלב השכלי והזך למען תגדלו בו:
1 Peter 2	3	אם אמנם טעמתם כי טוב האדון:
1 Peter 2	4	אשר נגשתם אליו אל אבן חיה אשר מאסו בה בני האדם והיא נבחרה ויקרה לאלהים:
1 Peter 2	5	ונבניתם גם אתם כאבנים חיות לבית רוחני לכהנת קדש להעלות זבחי רוח לרצון לאלהים בישוע המשיח:
1 Peter 2	6	וזה הוא שאמר הכתוב הנני יסד בציון אבן פנה אבן בחן ויקרה והמאמין בה לא יבוש:
1 Peter 2	7	לכן לכם המאמינים היקר אבל לסוררים האבן אשר מאסו הבונים היתה לראש פנה ולאבן נגף ולצור מכשל:
1 Peter 2	8	והם נכשלו יען לא שמעו לדבר ולזאת גם נועדו:
1 Peter 2	9	ואתם הנכם זרע נבחר ממלכת כהנים וגוי קדוש ועם סגלה למען תספרו תהלות הקורא אתכם מחשך אל אור הנפלא:
1 Peter 2	10	אשר לפניכם לא עם הייתם ועתה עם אלהים ואשר לפניכם לא רחמו ועתה מרחמים:
1 Peter 2	11	אהובים אזהירכם כגרים ותושבים הנזרו מתאות הבשר המתגרות בנפש:
1 Peter 2	12	והיטיבו דרככם בגוים למען יביטו אל מעשיכם הטובים והיה תחת אשר חרפו אתכם כפעלי און יכבדו את האלהים ביום הפקדה:

Hebrew Holy Bible New Testament

1 Peter 2	13	והכנעו לכל פקדת אדם בגלל האדון אם למלך כראוי לראש:
1 Peter 2	14	אם למשלים כראוי לשלוחים מאתו לנקמת פעלי און ולתהלת עשי טוב:
1 Peter 2	15	כי כן הוא חפץ אלהים אשר בעשותכם הטוב תסכרו את פי אולת האנשים אשר אין בם דעת:
1 Peter 2	16	כחפשים ולא כאלו היתה לכם החפשה למכסה הרעה כי אם כעבדי אלהים:
1 Peter 2	17	נהגו כבוד בכל איש אהבו את האחים יראו את אלהים כבדו את המלך:
1 Peter 2	18	העבדים הכנעו לפני אדניכם בכל יראה לא לפני הטובים והענוים לבד כי אם גם לפני העקשים:
1 Peter 2	19	כי חסד הוא לאיש אם ישבע ממררים ויענה חנם למען דעת האלהים:
1 Peter 2	20	כי אם חטא תחטאו וסבלתם מכות אגרופ מה תתהללו אך אם תענו וסבלתם בעשותכם הטוב חסד הוא מלפני אלהים:
1 Peter 2	21	כי לזאת נקראתם כי גם המשיח ענה בעבורכם והשאיר לכם מופת ללכת בעקבותיו:
1 Peter 2	22	אשר חטא לא עשה ולא מרמה בפיו:
1 Peter 2	23	אשר שמע חרפתו ולא השיב נענה ולא גער כי אם מסר דינו לשפט צדק ואת חטאתו הוא נשא בגויתו על העץ:
1 Peter 2	24	למען נחיה לצדקה מאחר שנפטרנו מן החטאים:
1 Peter 2	25	אשר בחברתו נרפא לכם כי הייתם כצאן אבדות ועתה שבתם אל הרעה פקיד נפשתיכם:
1 Peter 3	1	וכן אתן הנשים הכנענה לפני בעליכן למען גם אם יש אשר אינם שמעים לדבר יקנו באין אמר ודברים על ידי מעשי הנשים:
1 Peter 3	2	בראותם כי תצנענה לכת ביראה:
1 Peter 3	3	ופארכן אל יהי מבחוף במחלפות שער ועדי זהב ולבישת מחלצים:
1 Peter 3	4	כי אם האדם הצפון פנימה ברוח ענוה והשקט אשר לא יכלה ויקר הוא בעיני אלהים:
1 Peter 3	5	כי כן התקשטו לפניכם גם הנשים הקדשות המיחלות לאלהים בהכנען לפני בעליהן:
1 Peter 3	6	כשרה אשר שמעה בקול אברהם ותקרא לו אדון אשר אתן הייתן לה לבנות בעשותכן הטוב ולא תיראנה מפחד:
1 Peter 3	7	וכן אתם האנשים שבו עמהן בתבונה כי כלי רפה האשה ותנו לה כבוד כי גם להן יש חלק בנחלת מתנת החיים פן תכלאו מתפלותיכם:
1 Peter 3	8	וסוף דבר היו כלכם לב אחד בעלי חמלה אהבי האחים רחמנים ומתקבלים על הבריות:
1 Peter 3	9	אל תשלמו רעה תחת רעה או חרפה תחת חרפה כי אם תברכו מדעתכם כי לזאת נקראתם למען תירשו את הברכה:
1 Peter 3	10	כי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב יצר לשונו מרע ושפתיו מדבר מרמה:
1 Peter 3	11	יסור מרע ויעשה טוב יבשק שלום וירדפהו:
1 Peter 3	12	כי עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם לפני יהוה בעשי רע:
1 Peter 3	13	ומי ירע לכם אם תקנאו לעשות הטוב:
1 Peter 3	14	אבל אשריכם גם אם תענו למען הצדקה אך מוראו לא תיראו ולא תעריצו:
1 Peter 3	15	את יהוה אלהים אתו תקדישו בלבבכם והיו נכנים תמיד להשיב דבר בענוה וביראה לכל שאל אתכם חשבון התוחלת אשר בקרבכם:
1 Peter 3	16	רוח שלמה תהי לכם למען יבשו המנאצים דרככם הטובה במשיח בהלשינם אתכם כפעלי און:
1 Peter 3	17	כי טוב לכם אם חפץ אלהים הוא אשר תענו בעשותכם הטוב משתענו בעשותכם רע:
1 Peter 3	18	כי גם המשיח ענה פעם אחת על חטאתינו הצדיק בעד הרשעים לקרב אתנו אל האלהים הומת לפי הבשר ויחי ברוח:
1 Peter 3	19	אשר בו הלך ויקרא גם לרוחות אשר במשמר:
1 Peter 3	20	אשר לפניכם לא האמינו כאשר חכה אלהים בארך אפו בימי נח בהעשות התבה אשר נמלטו אליה מעטים והם שמנה נפשות במים:
1 Peter 3	21	וזה הוא אות הטבילה אשר כעת תושיע גם אתנו לא בהסיר טנוף הבשר כי אם בשאל לנו מאת אלהים רוח שלמה על ידי הקמת ישוע המשיח:
1 Peter 3	22	אשר הוא לימין אלהים אחרי אשר עבר השמימה ויכנעו לפניו המלאכים והרשיות והגבורות:
1 Peter 4	1	ועתה כאשר ענה המשיח בעדנו בבשר כן היו גם אתם מזינים במחשבה ההיא כי המענה בבשר חדל מחטאו:
1 Peter 4	2	למען אשר לא תחיו עוד לתאות בני אדם כי אם לרצון אלהים כל ימי היתכם עוד בבשר:

Hebrew Holy Bible New Testament

1 Peter 4	3	כי דינו עת החיים אשר עברה לעשות כחפץ הגוים בלכתנו בדרכי זמה ובתאות כסבאי יין וזללי בשר ורדפי שכר ותועבות עבדת האלילים:
1 Peter 4	4	ועל זאת תמהים המה ומגדפים כי לא תרוצו עמהם לשטף בזמה כמוהם:
1 Peter 4	5	אשר יתנו חשבון לפני העתיד לשפט החיים והמתים:
1 Peter 4	6	כי על כן התבשרו גם המתים למען ישפטו בבשר לפי דרך בני אדם ויחיו ברוח לפי דרך אלהים:
1 Peter 4	7	הן קץ הכל קרב לכן היו צנועים וערים להתפלל:
1 Peter 4	8	ולפני כל דבר אהבו איש את אחיו אהבה חזקה כי על רב פשעים תכסה האהבה:
1 Peter 4	9	היו מארחים איש את רעהו בבלי תלנות:
1 Peter 4	10	איש איש כמתן החסד אשר קבל תעזרו איש לרעהו כגזברים ממנים על חסדי אלהים הרבים:
1 Peter 4	11	איש כי ידבר יהי כאמרי אל ואיש כי יעזר תהי עזרתו מתוך החיל אשר חננו אלהים למען יכבד אלהים בכל על ידי ישוע המשיח אשר לו הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן:
1 Peter 4	12	אהובים בבאכם בתוך כור עני למען נסתכם אל נא תתמהו כאלו קרה לכם דבר זר:
1 Peter 4	13	כי אם שמחו על אשר חלק לכם בענויי המשיח למען גם תשמחו ותעלצו בהגלות כבודו:
1 Peter 4	14	אם יחרפו אתכם למען שם המשיח אשריכם כי נחה עליכם רוח הכבוד רוח אלהים אצלם מנאץ הוא ואצלכם נכבד:
1 Peter 4	15	רק אל יענה איש מכם כרצח או כגנב או כפעל און או כנכנס בפקדת אחרים:
1 Peter 4	16	ואם יענה כאחד המשיחיים אל יבוש כי אם יודה לאלהים על הדבר הזה:
1 Peter 4	17	כי עת החל המשפט מבית אלהים ואם ממנו ראשנה מה אפוא תהיה אחרית הממרים את בשורת אלהים:
1 Peter 4	18	הן צדיק כמעט יושע אף כי רשע וחוטא:
1 Peter 4	19	לכן גם המענים כרצון אלהים יפקידו את נפשותם ביד אלהים הברא הנאמן ויוסיפו לעשות הטוב:
1 Peter 5	1	את הזקנים אשר בקרבכם אזהיר אנכי עמיתם הזקן ועד ענויי המשיח וגם חבר לכבוד העתיד להגלות:
1 Peter 5	2	רעו את עדר האלהים אשר בידכם והשגיחו עליהם לא באנס כי אם בנדבה אף לא עקב בצע כי אם בנפש חפצה:
1 Peter 5	3	גם לא כמתעמרים בנחלת יהוה כי אם בהיותכם מופת לצאן:
1 Peter 5	4	והיה בהגלות שר הרעים תשאו עטרת הכבוד אשר לא תבל:
1 Peter 5	5	וכן גם אתם הנערים הכנעו לפני הזקנים וחגרו כלכם שפלות רוח בהכנע איש לרעהו כי אלהים ללצים יליץ ולענוים יתן חן:
1 Peter 5	6	השפילו נפשכם תחת יד אלהים החזקה למען ירומם אתכם בעתו:
1 Peter 5	7	השליכו עליו כל יהבכם כי הוא ידאג לכם:
1 Peter 5	8	התעוררו שקדו כי מריבכם השטן משוטט כאריה שאג ומבקש את אשר יבלע:
1 Peter 5	9	ועמדתם נגדו חזקים באמונה ודעו כי ענוים כאלה באו גם על אחיכם אשר בעולם:
1 Peter 5	10	ואלהי כל החסד אשר קראנו לכבודו הנצחי במשיח ישוע אחרי ענותכם מעט הוא ישלים ויחזק ויגבר וייסד אתכם:
1 Peter 5	11	לו הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן:
1 Peter 5	12	ביד סלונוס האח הנאמן לכם כאשר אחשב כתבתי אליכם בדברים מעטים להזהיר אתכם ולהעיד כי חסד האלהים הזה אשר עמדתם בו אמת הוא:
1 Peter 5	13	חברתכם אשר בבבל הנבחרה אתכם ומרקוס בני שאלים לשלומכם:
1 Peter 5	14	שאלו לשלום איש את רעהו בנשיקת אהבה שלום לכלכם אשר במשיח ישוע אמן:

Hebrew Holy Bible New Testament

2 Peter

2 Peter 1	1	שמעון פטרוס עבד ישוע המשיח ושליחו אל אשר קבלו אמונה יקרה כשלנו בצדקת אלהינו ומושיענו ישוע המשיח:
2 Peter 1	2	חסד ושלוה יהיו לכם למכביר בדעת האלהים וישוע אדנינו:
2 Peter 1	3	באשר גבורתו האלהית נתנה לנו את כל אשר לחיים ולחסידות על ידי דעת הקורא אתנו בכבודו וחילו:
2 Peter 1	4	אשר בהם נתן לנו הבטחות גדלות מאד ויקרות למען תקחו על ידן חלק בטבע אלהים בהמלטכם מכליון התאוה אשר בעולם:
2 Peter 1	5	בעבור זאת השתדלו להעמיד באמונתכם את הצדקה ובצדקה את הדעת:
2 Peter 1	6	ובדעת את הפרישות ובפרישות את הסבלנות ובסבלנות את החסידות:
2 Peter 1	7	ובחסידות את האחוה ובאחוה את האהבה:
2 Peter 1	8	כי אם אלה תמצאנה ותרבינה בכם לא תתנה אתכם להיות בטלים ובלא עשות פרי לדעת אדנינו ישוע המשיח:
2 Peter 1	9	כי האיש אשר אין אלה לו עור הוא קצר הראות ושכח את טהרתו מחטאתיו הראשונות:
2 Peter 1	10	לכן אחי הוסיפו והשתדלו לחזק את קריאתכם ובחירתכם כי בעשותכם זאת כשול לא תכשלו:
2 Peter 1	11	כי כן יפתח לפניכם לרוחה המבוא אל מלכות עולם אשר לאדנינו ומושיענו ישוע המשיח:
2 Peter 1	12	על כן לא אחדל להזכירכם על אלה בכל עת גם כי ידעתם והתכוונתם באמת אשר היא לפנינו:
2 Peter 1	13	ואחשב כי נכון להזכיר ולהעיר אתכם כל ימי היותי במשכן הזה:
2 Peter 1	14	באשר ידעתי כי מהר יעתק משכני כאשר גם גלה לי אדנינו ישוע המשיח:
2 Peter 1	15	ואשתדל שיהיה לכם תמיד גם אחרי פטירתי זכרון הדברים האלה:
2 Peter 1	16	כי הודענו אתכם גבורת אדנינו ישוע המשיח ובאו לא בלכתנו אחרי הגדות מחכמות כי אם ראות היו עינינו את גדלתו:
2 Peter 1	17	כי לקח מאת אלהים האב יקר וכבוד בבא אליו קול מתוך הדרת כבודו לאמר זה בני ידידי רצתה נפשי בו:
2 Peter 1	18	ואת הקול הזה שמענו באזנינו יצא משמים בהיותנו עמו בהר הקדש:
2 Peter 1	19	ועתה דבר הנבואה יותר קים אתנו והטיבתם עשות אשר שתם לבכם אליו כמו אל נר מאיר במקום אפל עד כי יבקע אור היום וזרח כוכב הנגה בלבבכם:
2 Peter 1	20	וזאת תדעו ראשונה אשר כל נבואת המקרא איננה תלה בפתרון אדם מלבו:
2 Peter 1	21	כי מעולם לא יצאה נבואה ברצון האדם כי אם ברוח הקדש אשר נשאם דברו אנשי אלהים הקדושים:
2 Peter 2	1	וגם נביאי שקר היו בעם כאשר יהיו גם בכם מורי שקר אשר יכניסו כתות משחיתות ובכחשם במשל אשר קנם יביאו על נפשם כליון פתאם:
2 Peter 2	2	ורבים ילכו אחרי תועבותם ובעבורם יתן דרך האמת לגדופים:
2 Peter 2	3	ובדברי בדוי יעשו אתכם למחסר להם למען בצע בצע אשר משפטם מעולם לא יתמהמה ושרם לא ינום:
2 Peter 2	4	כי לא חס אלהים על המלאכים אשר חטאו כי אם הורידם לקצבי הרים ויסגירם בכבלי אפל לשמרם למשפט:
2 Peter 2	5	וגם על דורות קדם לא חס וישמר רק את נח השמיני קרא הצדק בהביאו את המבול על דור הרשעים:
2 Peter 2	6	ואת ערי סדום ועמרה הפך לאפר והאשימים במהפכה וישימם למשל לאשר עתידים לעשות זמה:
2 Peter 2	7	ויצל את לוט הצדיק אשר הלאוהו אנשי בליעל ההם בדרך זמתם:
2 Peter 2	8	כי הצדיק הזה בשבתו בתוכם האדיב את נפשו הישרה יום יום בראותו ובשמעו מעשי רשעים:
2 Peter 2	9	כי יודע יהוה להציל את חסידיו מנסיון ולחשך את הרשעים ליום המשפט להשיב גמולם להם:
2 Peter 2	10	וביותר את ההלכים אחרי הבשר בתאות תבל ובזים את הממשלה עזי פנים הלכים בשרירות לבם ולא יחרדו מחרף את השררות:
2 Peter 2	11	אשר אף המלאכים הגדולים מהם בעו וכח לא יגדפום לפני יהוה במשפטם:
2 Peter 2	12	והמה כבהמות הסכלות הנולדות כחק טבעם ללכד ולשחת יאבדו באבוד נפשם יען

Hebrew Holy Bible New Testament

חרפו את אשר לא הבינו וישאו גמול עולתם:

2 Peter 2 13 אשר עדנת יומם לענג יחשבו מטנפים ומום בם המתפנקים במדוחי נפשם ואכלים

ושתיים עמכם:

2 Peter 2 14 עינים להם מלאות נאפים אשר לא תחדלות מחטוא ואת נפשות הפתאים יצודו ולב מלמד בצע להם בני המארה:

2 Peter 2 15 את הדרך הישר עזבו ויתעו וילכו בדרך בלעם בן בעור אשר אהב שכר העולה:

2 Peter 2 16 ותהי לו תוכחת על חטאתו כי הבהמה האלמת דברה בקול אדם ותעצר באולת הקסם:

2 Peter 2 17 בארות בלי מים המה עבים נדפים בסערה אשר שמור להם חשך אפלה לעולם:

2 Peter 2 18 כי בדברם בגאות דברי שוא יצודו בתאות הבשר על ידי זמתם את אשר אך נמלטו מידי

ההלכים בדרך תועה:

2 Peter 2 19 חפשה יבטיחו להם והם בעצמם עבדים לשחת כי האיש עבד לאשר נכבש ממנו:

2 Peter 2 20 כי אחרי המלטם מטמאת העולם בדעת אדנינו ומושיענו ישוע המשיח אם שבו והטבעו

בתוכן ונכבשו אחריתם תהיה רעה מראשיתם:

2 Peter 2 21 טוב היה להם לא לדעת את דרך הצדקה מאשר ידעו ונסגו אחור מן המצוה הקדושה

המסורה להם:

2 Peter 2 22 ויקר להם כאשר יאמר משל האמת הכלב שב על קאו והחזיר עלה מן הרחצה

להתגלל ברפש:

2 Peter 3 1 זאת היא האגרת השנית אשר אני כתב אליכם אהובים ובשתייהן אעיר בדרך הזכרה את תמת לבבכם:

2 Peter 3 2 לזכר את הדברים הנאמרים מקדם בידי הנביאים הקדשים ואת מצות אדנינו ומושיענו

אשר נתנה בידנו השליחים:

2 Peter 3 3 ודעו זאת לכם ראשונה כי באחרית הימים יבאו לצים ההלכים אחרי תאות נפשם

ויתלוצצו לאמר:

2 Peter 3 4 איה הבטחת באו כי מאז שכבו האבות הכל עמד כמו מראשית הבריאה:

2 Peter 3 5 ונסתר מהם באשר לא יאבו לדעת כי מקדם קמו השמים והארץ בדבר אלהים מן המים

ועל ידי המים:

2 Peter 3 6 ובמים אבדה תבל מאז כי נשטפה במי המבול:

2 Peter 3 7 גם השמים והארץ אשר לפנינו נצפנו בדברו והם שמורים לאש ליום הדין ואבד אנשי

הרשע:

2 Peter 3 8 וזאת האחת אל תעלם מכם אהובים כי יום אחד כאלף שנים בעיני יהוה ואלף שנים

כיום אחד:

2 Peter 3 9 ולא יאחר יהוה את אשר הבטיח כאשר יש חשבים אתה לאחור כי אך האריך אפו

בעבורנו ולא יחפץ באבד איש כי אם בפנות כלם לתשובה:

2 Peter 3 10 בא יבא יום יהוה כגנב בלילה אז השמים בשאון יחלפו והיסדות יבערו והתמגגו והארץ

והמעשים אשר עליה ישרפו:

2 Peter 3 11 ועתה אם כל אלה ימוגו מה מאד חייבים אתם להתהלך בקדשה ובחסידות:

2 Peter 3 12 ולחכות לבא יום יהוה ולהחיש אתו אשר בגללו השמים ימוגו באש והיסדות יבערו

ונמסו:

2 Peter 3 13 ואנחנו כפי הבטחתו מחכים לשמים חדשים ולארץ חדשה אשר צדק ילין בם:

2 Peter 3 14 על כן אהובים אשר לאלה חכיתם שקדו להמצא לפניו בשלום נקים וזכים מפשע:

2 Peter 3 15 ואת ארך רוח אדנינו תחשבו לתשועה כאשר גם אחינו האהוב פולוס כתב אליכם כפי

החכמה הנתונה לו:

2 Peter 3 16 וכן בכל אגרותיו בדברו שם על אלה ובהם יש דברים קשי ההבנה והבערים והפתאים

יהפכו אתם כאשר גם יעשו לכתבים האחרים לאבדן נפשם:

2 Peter 3 17 ואתם אהובים אשר ידעתם זאת השמרו לנפשתיכם פן תמשכו אחרי טעות אנשי בליעל

ונפלתם ממעוזכם:

2 Peter 3 18 ורבו בחסד ובדעת אדנינו ומושיענו ישוע המשיח אשר לו הכבוד גם היום וגם ליום

העולם אמן:

Hebrew Holy Bible New Testament

1 John

1 John 1	1	את אשר היה מראש אשר שמענו ובעינינו ראינו אשר הבטנו ואשר מששו ידיו על דבר החיים:
1 John 1	2	והחיים נגלו ונרא ומעידים אנחנו ומודיעים לכם את חיי העולם אשר היו עם האב ונגלו לנו:
1 John 1	3	את אשר ראינו ושמענו נודיעה לכם למען תתחברו לנו גם אתם והתחברותנו היא עם האב ועם בנו ישוע המשיח:
1 John 1	4	ואת זאת כתבים אנחנו לכם למען תהיה שמחתכם שלמה:
1 John 1	5	וזאת היא השמועה אשר שמענו ממנו ונגד לכם כי האלהים אור הוא וכל חשך אין בו:
1 John 1	6	אם נאמר כי יש לנו התחברות עמו ונתהלך בחשך הננו כזבים ופעלתנו איננה אמת:
1 John 1	7	אך אם באור נלך כאשר הוא באור הנה נתחברנו יחד ודם ישוע המשיח בנו יטהרנו מכל חטא:
1 John 1	8	אם נאמר כי אין בנו חטא הננו מתעים את נפשתינו והאמת אין בנו:
1 John 1	9	ואם נתודה את חטאתינו נאמן הוא וצדיק לסלח לנו את חטאתינו ולטהרנו מכל עון:
1 John 1	10	ואם נאמר כי לא חטאנו לכזב נשימנו ודברו אין בנו:
1 John 2	1	בני הנני כתב אליכם את זאת לבלתי תחטאו ואם יחטא איש יש לנו מליץ לפני אבינו ישוע המשיח הצדיק:
1 John 2	2	והוא כפרה על חטאתינו ולא על חטאתינו לבד כי גם על חטאת כל העולם:
1 John 2	3	ובזאת נדע כי הכרנו אותו אם נשמר את מצותיו:
1 John 2	4	האמר הכרתיו ואת מצותיו לא ישמר כזב הוא והאמת אין בו:
1 John 2	5	אבל השמר את דברו בו נשלמה באמת אהבת אלהים ובזאת נדע כי בו אנחנו:
1 John 2	6	האמר כי בו יעמד עליו להתהלך בדרך אשר גם הוא הלך:
1 John 2	7	אחי אינני כתב לכם מצוה חדשה כי אם מצוה ישנה אשר היתה לכם מראש והמצוה הישנה היא הדבר אשר שמעתם מראש:
1 John 2	8	ועוד מצוה חדשה אני כתב לכם אשר היא אמת גם בו גם בכם כי החשך עבר והאור האמתי כבר זורח:
1 John 2	9	האומר כי ישנו באור והוא שנא את אחיו עודנו בחשך:
1 John 2	10	האהב את אחיו יעמד באור ומכשול אין בו:
1 John 2	11	והשנא את אחיו בחשך הוא ובחשך יתהלך ולא ידע אנה הוא הלך כי החשך עור את עיניו:
1 John 2	12	הנני כתב אליכם הבנים יען כי נסלחו לכם חטאתיכם למען שמו:
1 John 2	13	כתב אני אליכם האבות יען כי הכרתם אתו אשר הוא מראש כתב אני אליכם הבחורים יען כי התגברתם על הרע כתב אני אליכם הילדים יען כי הכרתם את האב:
1 John 2	14	כתבתי אליכם האבות יען כי הכרתם אתו אשר הוא מראש כתבתי אליכם הבחורים יען כי חזקתם ודבר האלהים שכן בקרבכם והתגברתם על הרע:
1 John 2	15	אל תאהבו את החלד ואת דברי החלד אם יאהב איש את החלד אין בו אהבת האב:
1 John 2	16	כי כל אשר בחלד תאות הבשר ותאות העינים וגאות ההון איננו מן אבינו כי אם מן החלד:
1 John 2	17	והחלד עבור יעבר עם תאותיו והעשה רצון אלהים יעמד לעד:
1 John 2	18	ילדי הנה השעה האחרונה באה וכאשר שמעתם כי יבא צר המשיח כן עתה רבו צרי המשיח ובזאת נדע כי היא השעה האחרונה:
1 John 2	19	מאתנו יצאו אך לא משלנו היו כי אלו היו משלנו כי אז היו עמדים עמנו אבל למען יגלו כי לא כלם משלנו המה:
1 John 2	20	ואתם המשחה לכם מאת הקדוש וידעתם הכל:
1 John 2	21	לא כתבתי אליכם יען כי לא ידעתם את האמת אך יען כי ידעתם אתה ואשר כל כזב איננו מן האמת:
1 John 2	22	מי הוא הכזב אם לא המכחש בישוע לאמר כי איננו המשיח זה הוא צר המשיח המכחש באב ובבן:
1 John 2	23	כל המכחש בבן גם האב אין לו:
1 John 2	24	ואתם יקם נא בכם הדבר אשר שמעתם מראש ואם יקום בכם אשר שמעתם מראש אז גם אתם תקומו בבן ובאב:
1 John 2	25	וההבטחה אשר הבטיחנו היא חיי עולמים:
1 John 2	26	זאת כתבתי אליכם מפני המתעים אתכם:

Hebrew Holy Bible New Testament

1 John 2 27 ואתם המשחה אשר קבלתם מאתו עמדת בכם ולא תצטרכו לאיש אשר ילמדכם כי אם
 כאשר תלמד אתכם המשחה בכל דבר היא האמת ואיננה כזב וכאשר למדה אתכם כן תעמדו בו:
 1 John 2 28 ועתה בנים עמדו בו למען יאמץ לבנו בהראותו ולא נבוש מפניו בבואו:
 1 John 2 29 אם ידעתם כי צדיק הוא דעו כי כל עשה צדקה נולד ממנו:
 1 John 3 1 ראו מה גדלה אהבת האב הנתונה לנו אשר נקרא בני האלהים על כן העולם איננו ידע
 אתנו יען כי אותו לא ידע:
 1 John 3 2 אהובי עתה בנים לאלהים אנחנו ועוד לא נגלה מה נהיה אך ידענו כי בהגלותו נדמה לו
 כי נראהו כאשר הוא:
 1 John 3 3 וכל אשר לו תקוה כזאת יטהר את עצמו כאשר טהור גם הוא:
 1 John 3 4 כל העשה חטא גם פשע בתורה הוא והחטא הוא פשע בתורה:
 1 John 3 5 וידעתם כי הוא נגלה לשאת את חטאינו ובו אין חטא:
 1 John 3 6 כל העמד בו לא יחטא כל החוטא לא ראהו גם לא ידעו:
 1 John 3 7 בני אל יתעה אתכם איש העשה צדקה צדיק הוא כאשר הוא צדיק:
 1 John 3 8 והעשה חטא מן השטן הוא כי השטן חטא מראש לזאת נגלה בן האלהים להפר את
 פעלות השטן:
 1 John 3 9 כל הנולד מאלהים לא יחטא כי זרעו בו יקום ולא יוכל לחטא כי מאלהים נולד:
 1 John 3 10 ונודעו בזאת בני האלהים ובני השטן כל איש אשר לא יעשה צדקה איננו מאלהים וכן
 כל אשר לא יאהב את אחיו:
 1 John 3 11 כי זאת היא השמועה אשר שמעתם מראש לאהבה איש את רעהו:
 1 John 3 12 לא כקין אשר היה מן הרע והרג את אחיו ומדוע הרגו יען כי מעשיו היו רעים ומעשי
 אחיו מעשי צדק:
 1 John 3 13 אל תתמהו אחי אם ישנא אתכם העולם:
 1 John 3 14 אנחנו ידענו כי עברנו מן המות אל החיים על כי נאהב את אחינו איש אשר לא יאהב
 את אחיו ישאר במות:
 1 John 3 15 כל השנא את אחיו רצח נפש הוא וידעתם כי כל רצח נפש לא יתקומו בו חיי עולמים:
 1 John 3 16 בזאת הכרנו את האהבה כי הוא נתן את נפשו בעדנו גם אנחנו חייבים לתת את נפשותינו
 בעד אחינו:
 1 John 3 17 ואיש אשר לו נכסי העולם והוא ראה את אחיו חסר לחם וקפץ את רחמיו ממנו איך
 תעמד בו אהבת אלהים:
 1 John 3 18 בני אל נא נאהב במלין ובלשון כי אם בפעל ובאמת:
 1 John 3 19 ובזאת נדעה כי מן האמת אנחנו ולפניו נשקיט את לבותינו:
 1 John 3 20 כי אם לבבנו ירשיע אתנו האלהים נשגב הוא מלבבנו וידע את כל:
 1 John 3 21 אהובי אם לבבנו לא ירשיענו בטחון לנו באלהים:
 1 John 3 22 וכל אשר נשאל מאתו נקבל כי נשמר את מצותיו ונעשה את הרצוי לפניו:
 1 John 3 23 וזאת היא מצותו להאמין בשם בנו ישוע המשיח ולאהבה איש את רעהו כאשר צונו:
 1 John 3 24 והשמר את מצותיו יקום בו והוא בו ובזאת נדע כי הוא שכן בנו ברוח אשר נתן לנו:
 1 John 4 1 אהובי אל תאמינו לכל רוח כי אם בחנו הרוחות אם מאלהים המה כי נביאי שקר רבים
 יצאו לעולם:
 1 John 4 2 בזאת תכירו את רוח אלהים כל רוח המודה בישוע המשיח כי בא בבשר מאלהים הוא:
 1 John 4 3 וכל רוח אשר איננו מודה בישוע האדון כי בא בבשר לא מאלהים הוא וזה הוא רוח צר
 המשיח אשר שמעתם עליו כי בוא יבא ועתה הנה הוא בעולם:
 1 John 4 4 אתם הבנים הנכם מאלהים ונצחתם אתם כי אשר בכם גדול הוא מאשר בעולם:
 1 John 4 5 המה מן העולם על כן מהעולם ידברו והעולם ישמע אליהם:
 1 John 4 6 ואנחנו מאלהים הננו היודע את האלהים ישמע אלינו ואשר איננו מאלהים לא ישמע
 אלינו בזאת נכיר את רוח האמת ואת רוח התועה:
 1 John 4 7 אהובי נאהב נא איש את רעהו כי האהבה מאלהים היא וכל אשר יאהב נולד מאלהים
 וידע את האלהים:
 1 John 4 8 ואשר איננו אהב לא ידע את האלהים כי האלהים הוא אהבה:
 1 John 4 9 בזאת נראתה אהבת האלהים לנו כי שלח האלהים את בנו את יחידו לעולם למען נחיה
 על ידו:
 1 John 4 10 בזאת היא האהבה לא שאנחנו אהבנו את האלהים כי אם הוא אהב אותנו וישלח את
 בנו לכפרה על חטאתינו:
 1 John 4 11 אהובי אם ככה אהב אתנו האלהים גם אנחנו חייבים לאהבה איש את רעהו:
 1 John 4 12 את האלהים לא ראה איש מעולם ואם נאהב איש את רעהו האלהים יעמד בקרבנו
 ואהבתו נשלמה בנו:

Hebrew Holy Bible New Testament

1 John 4	13	בזאת נדע אשר בו נקום והוא בנו כי נתן לנו מרוחו:
1 John 4	14	ואנחנו חזינו ונעידה כי האב שלח את הבן מושיע העולם:
1 John 4	15	כל המודה כי ישוע הוא בן האלהים האלהים שכן בו והוא באלהים:
1 John 4	16	ואנחנו ידענו ונאמן באהבה אשר אלהים אהב אתנו האלהים הוא אהבה והעמד
באהבה עמד באלהים והאלהים עמד בו:		
1 John 4	17	ובזאת נשלמה בנו האהבה בהיות לנו בטחון ביום הדין כי כמהו כן גם אנחנו בעולם הזה:
1 John 4	18	אין אימה באהבה כי אם האהבה השלמה תגרש את האימה כי באימה מעצבה ואשר באימה איננו שלם באהבה:
1 John 4	19	אנחנו אהבים אתו כי הוא קדם לאהבה אתנו:
1 John 4	20	כי יאמר איש אהב אני את האלהים והוא שנא את אחיו כזב הוא כי אשר לא יאהב את אחיו אשר הוא ראה איככה יוכל לאהב את האלהים אשר איננו ראה אתו:
1 John 4	21	וזאת המצוה יש לנו מאתו כי האהב את האלהים יאהב גם את אחיו:
1 John 5	1	כל המאמין כי ישוע הוא המשיח הנה זה ילד מאלהים וכל האהב את מולידו יאהב גם את הנולד מאתו:
1 John 5	2	בזאת נדע כי נאהב את בני האלהים באהבתנו את האלהים ובשמרנו את מצותיו:
1 John 5	3	כי זאת אהבת אלהים היא אשר נשמר את מצותיו ומצותיו אינן כבדות:
1 John 5	4	כי כל הנולד מאת האלהים מנצח את העולם ואמונתנו הנצחון המנצח את העולם:
1 John 5	5	מי הוא זה המנצח את העולם אם לא המאמין בישוע שהוא בן האלהים:
1 John 5	6	זה הוא אשר בא במים ובדם ישוע המשיח לא במים לבד כי אם במים ובדם והרוח הוא המעיד כי הרוח הוא האמת:
1 John 5	7	כי שלשה המה המעידים בשמים האב הדבר ורוח הקדש ושלשתם אחד המה:
1 John 5	8	ושלשה המה המעידים בארץ הרוח המים והדם ושלשתם לאחת המה:
1 John 5	9	אם נקבל עדות בני אדם הנה עדות האלהים גדולה ממנה כי זאת היא עדות האלהים אשר העיד על בנו:
1 John 5	10	המאמין בבן האלהים יש לו עדות בנפשו ואשר לא יאמין לאלהים לכזב שמהו יען לא האמין בעדות אשר העיד האלהים על בנו:
1 John 5	11	וזאת היא העדות כי חיי עולמים נתן לנו האלהים והחיים האלה בבנו המה:
1 John 5	12	אשר יש לו הבן יש לו החיים ואשר אין לו בן האלהים אין לו החיים:
1 John 5	13	זאת כתבתי אליכם המאמינים בשם בן האלהים למען תדעון שיש לכם חיי עולם ולמען תאמינו בשם בן האלהים:
1 John 5	14	וזה הוא בטחוננו אליו אשר אם נשאל דבר כפי רצונו ישמענו:
1 John 5	15	ומדעתנו כי ישמענו לכל אשר נשאל נדע גם זאת כי נשיג את המשאלות אשר שאלנו ממנו:
1 John 5	16	איש כי יראה את אחיו חוטא חטאת אשר לא למות שאל בשאל בעדו ויתן לו חיים לכל אשר חטאו לא למות הן יש חטא למות על זה לא אמר לשאל בעדו:
1 John 5	17	כל מעשה שלא כמשפט חטא היא ויש חטא שלא למות:
1 John 5	18	ידענו כי כל הנולד מאת האלהים לא יחטא כי אשר ילד מאת האלהים ישמר את נפשו והרע לא יגע בו:
1 John 5	19	ידענו כי מאלהים אנחנו וכל העולם ברע הוא:
1 John 5	20	וידענו כי בא בן אלהים ויתן לנו בינה לדעת את האמת ובאמת אנחנו בבנו ישוע המשיח זה הוא האל האמתי וחיי העולם:
1 John 5	21	בני השמרו לכם מן האלילים אמן:

Hebrew Holy Bible New Testament

2 John

2 John 1	1	הזקן אל הגבירה הבחירה ואל בניה אשר אני אהב אתם באמת ולא אני לבדי כי אם גם כל ידעי האמת:
2 John 1	2	למען האמת העמדת בקרבנו וגם תהיה עמנו לעולם:
2 John 1	3	יהי עמכם חסד ורחמים ושלום מאת האלהים אבינו ומאת ישוע המשיח בן האב באמת ובאהבה:
2 John 1	4	שמחתי למאד כי מצאתי מבניך מתהלכים באמת כמצוה אשר קבלנו מאת האב:
2 John 1	5	ועתה מבקש אני ממך הגבירה ולא ככתב אליך מצוה חדשה כי אם את אשר היתה לנו מראש לאהבה איש את רעהו:
2 John 1	6	וזאת היא האהבה אשר נתהלך במצותיו זאת היא המצוה אשר שמעתם מראש להתהלך בה:
2 John 1	7	כי מתעים רבים באו לעולם אשר אינם מודים בישוע המשיח כי בא בבשר זה הוא המתעה וצר המשיח:
2 John 1	8	השמרו לכם פן תאבד ממנו פעלתנו כי אם נקח משכרתנו שלמה:
2 John 1	9	כל העבר על תורת המשיח ואיננו עמד בה אין לו אלהים והעמד בתורת המשיח יש לו גם האב גם הבן:
2 John 1	10	כל הבא אליכם ולא יביא את התורה הזאת לא תאספו אתו הביתה ולא תשאלו לו לשלום:
2 John 1	11	כי השאל בשלומו הוא משתתף במעשיו הרעים:
2 John 1	12	הרבה לי לכתב אליכם ולא חפצתי בניר ובדיו כי אקוה לבוא אליכם ולדבר פה אל פה למען תהיה שמחתנו שלמה:
2 John 1	13	בני אחותך הבחירה שאלים לשלומך אמן:

Hebrew Holy Bible New Testament

3 John

3 John 1	1	הזקן אל גיוס החביב אשר אני אהב אתו באמת:
3 John 1	2	חביבי חפצי הוא כי ייטב לך בכל דבר ותחזק כאשר טוב לך בנפשך:
3 John 1	3	כי שמחתי למאד כאשר באו אחים ויעידו על אמתך אשר מתהלך באמת אתה:
3 John 1	4	אין לי שמחה גדולה מלשמע את אשר בני יתהלכו באמת:
3 John 1	5	חביבי באמונה כל מעשיך עם האחים ועם הארחים:
3 John 1	6	אשר העידו על אהבתך בפני הקהל ואף תיטיב לעשות בלותר אתם כאשר יאתה לפני אלהים:
3 John 1	7	כי בעבור שמו יצאו ולא לקחו מאומה מן הגוים:
3 John 1	8	על כן חביבים אנחנו לקבל אתם למען נהיה עוזרים לאמת:
3 John 1	9	אני כתבתי אל הקהלה אך דיוטריפס המתאוה להיות עליהם לראש איננו מקבל אתנו:
3 John 1	10	על כן בבאי אזכיר את מעשיו אשר הוא עשה בספרו עלינו דברים רעים ולא דיו שלא יקבל את האחים כי גם ימנע את החפצים לקבל ויגרשם מתוך הקהלה:
3 John 1	11	חביבי אל תרדף הרעה כי אם הטוב העשה טוב הוא מאלהים והעשה רע לא ראה את האלהים:
3 John 1	12	על דימטריוס העידו הכל וגם האמת עצמה וגם אנחנו מעידים עליו וידעתם כי עדותנו היא נאמנה:
3 John 1	13	הרבה לי לכתב ולא חפצתי לכתב אליך בדיו ובקנה:
3 John 1	14	שלום לך הרעים (III John 1:15) [אבל אקוה לראותך במהרה ופה אל פה נדבר:] שאלים לשלומך שאל לשלום הרעים לאיש איש בשמו:

Hebrew Holy Bible New Testament

Jude

Jude	1	1	יהודה עבד ישוע המשיח ואחי יעקב אל המקראים אשר הם מקדשים באלהים האב ושמורים לישוע המשיח:
Jude	1	2	רחמים ושלוה ואהבה יהיו לכם למכביר:
Jude	1	3	אהובי בהשתדלי לכתב אליכם על דבר התשועה האחת לכלנו חובה היא בעיני לזרזכם במכתב אשר תלחמו לאמונה המסורה פעם אחת לקדושים:
Jude	1	4	כי התגנבו לבוא מקצת אנשים הכתובים מאז למשפט הזה אנשי רשע ההפכים את חסד אלהינו לזמה וכפרים באלהים המשל היחיד ובאדנינו ישוע המשיח:
Jude	1	5	ויש את נפשי להזכיר אתכם את אשר כבר ידעתם כי הושיע יהוה את העם ממצרים וישמד אחרי כן את אשר לא האמינו:
Jude	1	6	והמלאכים אשר לא שמרו את משרתם כי אם עזבו את זבלם שמרם במוסרות עולם ובאפלה למשפט היום הגדול:
Jude	1	7	כאשר סדום ועמרה והערים סביבותיהן אשר הזנו כמוהם וילכו אחרי בשר זר נהיו כראי כי נמסרו למוסר אש עולם:
Jude	1	8	וכן גם בעלי החלמות האלה מטמאים את הבשר ואת הממשלה ינאצו ואת השררות יחרפו:
Jude	1	9	ומיכאל שר המלאכים בהתוכחו עם השטן וירב אתו על אדות גויית משה לא מלאו לבו לחרץ משפט גדופים כי אם אמר יגער יהוה בך:
Jude	1	10	ואלה מגדפים את אשר לא ידעו ובדברים אשר יבינו מחק טבעים כבהמות הסכלות בהמה ישחיתו את נפשם:
Jude	1	11	אוי להם כי בדרך קין הלכו וישתקעו בתועת בלעם לקבל שכר ובמרי קרח אבדו:
Jude	1	12	הלא צורי מכשול המה בסעודתיכם של אהבה ובקלות ראש יאכלו וישתו עמכם ורעים את נפשם עננים הם בבלי מים הנדפים מפני רוח עצי חרף באין פרי אשר מתו פעמים ונעקרו:
Jude	1	13	משברי ים עזים אשר יגרשו בשתם ככבים תעים אשר חשך אפלה צפון להם עדי עד:
Jude	1	14	וגם חנוך השביעי לאדם נבא לאלה לאמר הנה יהוה בא ברבבת קדשיו:
Jude	1	15	לעשות משפט בכלם ולהוכיח כל רשעי ארץ על כל מעשי רשעתם ועל כל הקשות אשר דברו עליו חטאים אנשי רשע:
Jude	1	16	אלה הם הרגנים והמתאוננים ההלכים אחרי תאותיהם אשר פיהם ידבר עתק הדרי פנים עקב שחד:
Jude	1	17	ואתם האהובים זכרו את הדברים הנאמרים מקדם ביד שליחי אדנינו ישוע המשיח:
Jude	1	18	בדברם אליכם לאמר הנה באחרית הימים יבאו לצים ההלכים אחרי תאות רשעים:
Jude	1	19	אלה הם הפרשים מן הצבור אנשים נפשיים ורוח אין בהם:
Jude	1	20	ואתם האהובים הבנו באמונתכם הנעלה על כל בקדשתה והתפללו ברוח הקדש:
Jude	1	21	ושמרתם את נפשותיכם באהבת אלהים וחכיתם לרחמי אדנינו ישוע המשיח לחיי העולם:
Jude	1	22	הבדילו את אלה והתנהגו עמהם ברחמים:
Jude	1	23	ואת אלה תושיעו באימה וחלצתם אתם מתוך האש וגעלתם גם את הלבוש המגאל בחלאת הבשר:
Jude	1	24	ולאשר יכול לשמרכם בבלי מכשול ולהעמיד אתכם בששון תמימים לפני כבודו:
Jude	1	25	לאלהים אשר לו לבדו החכמה המושיע אתנו לו הכבוד והגדלה והעז והממשלה מעתה ולעולמי עד אמן:

Hebrew Holy Bible New Testament

Revelation

Rev	1	1	חזון ישוע המשיח אשר נתן לו האלהים להראות את עבדיו את אשר היה יהיה במהרה והוא הודיע בשלחו ביד מלאכו לעבדו יוחנן:
Rev	1	2	אשר העיד דבר האלהים ועדות ישוע המשיח ואת כל אשר ראה:
Rev	1	3	אשרי הקורא ואשרי השמעים את דברי הנבואה ושמרים את אשר כתוב בה כי קרובה העת:
Rev	1	4	יוחנן אל שבע הקהלות אשר באסיא חסד לכם ושלום מאת ההוה והיה ויבוא ומן שבעת הרוחות אשר לפני כסאו:
Rev	1	5	ומאת ישוע המשיח העד הנאמן ובכור מן המתים ועליון למלכי ארץ לו אשר אהב אתנו ובדמו גאלנו מחטאתינו:
Rev	1	6	ויעש אתנו למלכים וכהנים לאלהים אביו הכבוד והעז לעולמי עולמים אמן:
Rev	1	7	הנה הוא בא עם העננים וראתה אתו כל עין גם אלה אשר דקרוהו וספדו עליו כל משפחות הארץ כן יהיה אמן:
Rev	1	8	אני האלף ואני התו ראש וסוף נאם יהוה אלהים ההוה והיה ויבוא אלהי צבאות:
Rev	1	9	אני יוחנן אחיכם וגם חבר לכם בלחץ ובמלכות ובסבלנות למען ישוע המשיח הייתי באי אשר שמו פטמוס בעבור דבר האלהים ובעבור עדות ישוע המשיח:
Rev	1	10	ואהי ברוח ביום האדון ואשמע אחרי קול גדול כקול שופר:
Rev	1	11	ויאמר אני האלף ואני התו הראשון והאחרון ואת אשר אתה ראה כתב אל ספר ושלחוו אל הקהלות אשר באסיא לאפסוס ולזמירנא ולפרגמוס ולתיאטירא ולסרדיס ולפילדפיא וללודקיא:
Rev	1	12	ואפן לראות את הקול המדבר אלי ויהי בפנותי וארא שבע מנורות זהב:
Rev	1	13	ובתוך שבע המנורות דמות בן אדם לבוש מעיל וחגור אזור זהב על לבו:
Rev	1	14	וראשו ושערו לבנים כזמר צחר כשלג ועיניו כלבת אש:
Rev	1	15	ומרגלתי כעין נחשת קלל כצרופות בכור וקולו כקול מים רבים:
Rev	1	16	ויהי לו ביד ימינו שבעה כוכבים ומפיו יוצאת חרב פיפיות חדה ופניו כשמש המאיר בגבורתו:
Rev	1	17	וכראתי אותו ואפל לרגליו כמת וישת עלי יד ימינו ויאמר אל תירא אני הראשון והאחרון והחי:
Rev	1	18	ואהי מת והנני חי לעולמי עולמים אמן ובידי מפתחות שאול ומות:
Rev	1	19	ועתה כתב את אשר ראית ואשר נעשה עתה ואשר עתיד להיות אחרי כן:
Rev	1	20	את סוד שבעת הכוכבים אשר ראית בימיני ואת שבע מנורות הזהב שבעת הכוכבים הם מלאכי שבע הקהלות ושבע המנורות אשר ראית שבע קהלות הנה:
Rev	2	1	אל מלאך קהל אפסוס כתב כה אמר האחז בימינו שבעת הכוכבים המתהלך בתוך שבע מנורות הזהב:
Rev	2	2	ידעתי את מעשיך ואת עמלך ואת סבלך וכי לא תוכל שאת את הרשעים ותנסה את האמרים שליחים אנחנו ואינם ותמצאם כזבים:
Rev	2	3	ואתה נשאת הרבה ויש לך סבלנות ולמען שמי לא יעפת:
Rev	2	4	אך יש לי עליך כי עזבת את אהבתך הראשונה:
Rev	2	5	זכר אפוא אי מזה נפלת ושובה ועשה מעשיך הראשנים ואם לא הנני בא עליך מהר ונסחתני מנורתך ממקומה אם לא תשוב:
Rev	2	6	אבל זאת היא לך כי תשנא את מעשי הניקלסיים אשר שנאתים גם אני:
Rev	2	7	מי אשר אזן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות המנצח אתן לו לאכל מעץ החיים אשר בתוך גן עדן לאלהים:
Rev	2	8	ואל מלאך קהל זמירנא כתב כה אמר הראשון והאחרון אשר מת ויחי:
Rev	2	9	ידעתי את מעשיך ואת צרתך ואת רישך ואולם עשיר אתה ואת גדוף האמרים יהודים אנחנו ואינם כי אם כנסית השטן:
Rev	2	10	אל תירא את אשר עליו לסבל הנה עתיד המלשין להשליך מכם לבית המשמר למען תנסו והייתם בצרה עשרת ימים היה נאמן עד מות ואתנה לך עטרת החיים:
Rev	2	11	מי אשר אזן לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות המנצח לא ינזק במות השני:
Rev	2	12	ואל מלאך קהל פרגמוס כתב כה אמר אשר לו חרב פיפיות החדה:
Rev	2	13	ידעתי את מעשיך ואת מקום שבתך אשר שם כסא השטן ותדבק בשמי ולא שקרת באמונתי גם בימי אנטיפס עדי הנאמן אשר נהרג אצלכם מקום מושב השטן:
Rev	2	14	אך מעט יש לי עליך כי שם עמך אנשים דבקים בתורת בלעם אשר הורה את בלק לתת מכשול לפני בני ישראל לאכל מזבחי אלילים ולזנות:

Hebrew Holy Bible New Testament

Rev 2 15 כן נמצאו גם בך אנשים דבקים בתורת הניקלסיים אשר שנאתי:
 Rev 2 16 שובה ואם לא כי עתה אבוא עליך מהרה ונלחמתי בם בחרב פי:
 Rev 2 17 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות המנצח אאכילנו מן המן הגנוז ונתתי
 לו אבן לבנה ועל האבן מפתח שם חדש אשר לא ידענו איש זולתי המקבל:
 Rev 2 18 ואל מלאך קהל תיאטירא כתב כה אמר בן האלהים אשר עיניו כלבת אש ומרגלתיו
 כעין נחשת קלל:
 Rev 2 19 ידעתי את מעשיך ואהבתך ואמונתך ועבורתך וסבלך וכי מעשיך האחרונים רבים הם
 מן הראשונים:
 Rev 2 20 אך מעט יש לי עליך כי תניח את האשה איזבל האמרת כי היא נביאה ללמד ולהתעות
 את עבדי לזנות ולאכל זבחי אלילים:
 Rev 2 21 ואתן לה זמן לשוב והיא מאנה לשוב מתזנותיה:
 Rev 2 22 הנני מפיל אתה על מטה ואת המנאפים אתה בצרה גדולה אם לא ישובו ממעשיהם:
 Rev 2 23 והרגתי במות את בניה וידעו כל הקהלות כי אני חקר כליות ולב ונתתי לכם לכל איש
 כפרי מעלליו:
 Rev 2 24 אבל אמר אני לכם ולשאר הנמצאים בתיאטירא כל אשר אין להם הלקח ההוא ולא
 ידעו את עמקות השטן כאשר הם מתהללים לא אשים עליכם משא אחר:
 Rev 2 25 אפס מה שיש לכם החזיקו בו עד כי אבוא:
 Rev 2 26 והמנצח ושמר את מעשי עד עת קץ אתן לו שלטון על הגוים:
 Rev 2 27 ורעם בשבט ברזל ככלי יוצר ינפצו כאשר קבלתי גם אנכי מאת אבי:
 Rev 2 28 ונתתי לו כוכב השחר:
 Rev 2 29 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות:
 Rev 3 1 ואל מלאך קהל סרדיס כתב כה אמר אשר לו שבע רוחות האלהים ושבעת הכוכבים
 ידעתי את מעשיך כי לך שם כאלו אתה חי והנך מת:
 Rev 3 2 שקד וחזק את השארית הקרובה למות כי לא מצאתי מעשיך שלמים לפני האלהים:
 Rev 3 3 זכור את אשר קבלת ושמעת ושמרה זאת ושובה ואם לא תשקד הנני בא עליך כגנב
 ולא תדע באי זו שעה אבא עליך:
 Rev 3 4 יש לך גם בסרדיס שמות מעטים אשר לא גאלו את מלבושיהם ויתהלכו אתי לבשי
 לבנים כי ראויים הם לזאת:
 Rev 3 5 המנצח ילבש בגדים לבנים ולא אמחה את שמו מספר החיים ואודה שמו לפני אבי
 ולפני מלאכיו:
 Rev 3 6 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות:
 Rev 3 7 ואל מלאך קהל פילדלפיה כתב כה אמר הקדוש האמתי אשר בידו מפתח דוד הפתח
 ואין סגר והסגר ואין פתח:
 Rev 3 8 ידעתי את מעשיך הנה נתתי לפניך פתח נפתח אשר לא יוכל איש לסגרו כי גבורת
 מעט לך ותשמר את דברי ולא כחשת בשמי:
 Rev 3 9 הנני נתן אנשים מכנסית השטן האמרים יהודים אנחנו ואינם כי כזבים המה הנני עשה
 אשר יבאו להשתחות לפני רגליך וידעו כי אני אהבתיך:
 Rev 3 10 יען שמרת דבר סבלנותי אשמרך גם אנכי משעת הנסיון העתידה לבוא על תבל כלה
 לנסות את ישבי הארץ:
 Rev 3 11 הנני בא מהרה החזק באשר לך למען לא יקח איש את נזרך:
 Rev 3 12 המנצח אתננו לעמוד בהיכל אלהי ולא יצא עוד החוצה וכתבתי עליו את שם אלהי ואת
 שם עיר אלהי ירושלים החדשה הירדת משמים מעם אלהי ואת שמי החדש:
 Rev 3 13 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות:
 Rev 3 14 ואל מלאך קהל לודקיה כתב כה אמר האמן העד הנאמן והאמתי ראשית בריאת
 האלהים:
 Rev 3 15 ידעתי את מעשיך כי לא קר ולא חם אתה מי יתן והיית קר או חם:
 Rev 3 16 כי עתה פושר אתה ולא קר ולא חם על כן אקיאך מפני:
 Rev 3 17 כי אמרת אך עשרתי מצאתי און לי ולא חסרתי כל ולא ידעת כי אמלל אתה ודוי ועני
 ועור וערם:
 Rev 3 18 אני איעצך לפנות מאתי זהב צרוף באש למען תעשיר ובגדים לבנים למען תתכסה
 בהם ולא תראה בשת ערותות ולמשח עיניך קלורית למען תראה:
 Rev 3 19 אני את כל אשר אהב אוכיהם ואיסרם לכן תשקד ותשוב, הנני עמד לפתח [12-02]
 ודפק והיה כי ישמע איש לקולי ופתח הפתח אבוא אליו לסעוד עמו והוא עמדי:
 Rev 3 20 [12-02]:
 Rev 3 21 המנצח אתננו לשבת אתי על כסאי כאשר נצחתי גם אנכי ואשב את אבי על כסאו:

Hebrew Holy Bible New Testament

Rev 3 22 מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לקהלות:
 Rev 4 1 ויהי אחר הדברים האלה וארא והנה פתח נפתח בשמים והקול הראשון אשר שמעתי
 כקול שופר מדבר אלי אמר עלה הנה ואראך את אשר היה יהיה אחרי כן:
 Rev 4 2 וכרגע הייתי ברוח והנה כסא נראה בשמים ואחד ישב על הכסא:
 Rev 4 3 והישב מראהו כמראה אבן ישפה ואדם וקשת סביב לכסא ומראהו כעין ברקת:
 Rev 4 4 וסביב לכסא ארבעה ועשרים כסאות ועל הכסאות ראיתי את ארבעה ועשרים הזקנים
 ישבים והם לבשי בגדים לבנים ועטרות זהב בראשיהם:
 Rev 4 5 ומן הכסא יוצאים ברקים ורעמים וקולות ושבעה לפידי אש בערים לפני הכסא אשר הם
 שבעה רוחות האלהים:
 Rev 4 6 ולפני הכסא ים זכוכית כעין הקרח ובין הכסא וסביב לכסא ארבע חיות מלאות עינים
 מלפניהם ומאחריהם:
 Rev 4 7 ודמות החיה הראשונה כאריה והחיה השנית כשור ופני החיה השלישית כפני אדם
 ודמות החיה הרביעית כנשר מעופף:
 Rev 4 8 ולכל אחת מארבע החיות שש כנפים מסביב ולפניהם הנה מלאות עינים ואין דמי להן
 יומם ולילה ואמרות קדוש קדוש קדוש יהוה אלהים צבאות היה והוא יבוא:
 Rev 4 9 ומדי תת החיות כבוד והדר ותודה לישב על הכסא אשר הוא חי לעולמי עולמים:
 Rev 4 10 אז יפלו עשרים וארבעה הזקנים על פניהם לפני הישב על הכסא והשתחוו לחי עולמי
 העולמים ושמו את עטרתיהם לפני הכסא לאמר:
 Rev 4 11 לך נאה אדנינו לקחת כבוד והדר ועז כי אתה בראת הכל והכל ברצונך היו ונבראו:
 Rev 5 1 וארא בימין הישב על הכסא ספר כתוב פנים ואחור וחתום בשבעה חתמות:
 Rev 5 2 וארא מלאך אביר קורא בקול גדול מי הוא הזכה לפתח הספר ולהתיר את חותמיו:
 Rev 5 3 ולא יכל איש גם בשמים גם בארץ גם מתחת לארץ לפתח את הספר או להביט אליו:
 Rev 5 4 ואבך בכי גדול על אשר לא נמצא איש זכה לפתח את הספר ולקרא בו או להביט אליו:
 Rev 5 5 ויאמר אלי אחד מן הזקנים אל תבכה הנה נצח האריה אשר הוא משבט יהודה שרש
 דוד לפתח את הספר ולהתיר שבעת חותמיו:
 Rev 5 6 וארא והנה בין הכסא וארבע החיות ובין הזקנים שה עמד כמו טבוח ולו שבע קרנים
 ושבעה עינים אשר הם שבעה רוחות האלהים השלוחים אל כל הארץ:
 Rev 5 7 ויבא ויקח את הספר מימין הישב על הכסא:
 Rev 5 8 ויהי בקחתו את הספר ויפלו לפני השה ארבע החיות ועשרים וארבעה הזקנים ואיש איש
 כנור בידו וקערות זהב מלאות קטרת אשר הנה תפלות הקדושים:
 Rev 5 9 וישירו שיר חדש לאמר לך נאה לקחת את הספר ולפתח את חותמיו כי אתה נשחטת
 ובדמך קניתנו לאלהים מכל משפחה ולשון וכל עם וגוי:
 Rev 5 10 ותעש אתם מלכים וכהנים לאלהינו וימלכו על הארץ:
 Rev 5 11 וארא ואשמע קול מלאכים רבים סביב לכסא ולחיות ולזקנים מספרם רבו רבבות אלפי
 אלפים:
 Rev 5 12 קראים בקול גדול נאה לשה הטבוח לקחת עז ועשר וחכמה וגבורה והדר וכבוד וברכה:
 Rev 5 13 וכל בריה אשר בשמים ובארץ ומתחת לארץ ואשר על הים וכל אשר בהם את כלם
 שמעתי אמרים לאמר לישב על הכסא ולשה הברכה וההדר והכבוד והעז לעולמי עולמים:
 Rev 5 14 ותאמרנה ארבע החיות אמן ועשרים וארבעה הזקנים נפלו על פניהם וישתחוו לחי
 עולמי העולמים:
 Rev 6 1 וארא כאשר פתח השה אחד מן שבעה החתמות ואשמע אחת מארבע החיות מדברת
 כקול רעם לאמר בא וראה:
 Rev 6 2 ואביט והנה סוס לבן והרכב עליו קשת בידו ותנתן לו עטרה ויצא מנצח ולמען ינצח:
 Rev 6 3 וכפתחו את החותם השני ואשמע את החיה השנית אמרת בא וראה:
 Rev 6 4 ויצא סוס שני והוא אדם ולרכב עליו נתן לשאת את השלום מן הארץ למען יהרגו איש
 את אחיו ותנתן לו חרב גדולה:
 Rev 6 5 וכפתחו את החותם השלישי ואשמע את החיה השלישית אמרת בא וראה ואביט והנה
 סוס שחר והרכב עליו מאזנים בידו:
 Rev 6 6 ואשמע קול מתוך ארבע החיות לאמר קב חטים בדינר ושלושה קבים שערים בדינר ואת
 השמן והיין אל תשחת:
 Rev 6 7 וכפתחו את החותם הרביעי ואשמע את החיה הרביעית אמרת בא וראה:
 Rev 6 8 וארא והנה סוס ירקרק והרכב עליו שמו המות ושאל יוצאת לרגליו וינתן להם שלטון
 על רביעית הארץ להמית בחרב וברעב ובדבר ובחית הארץ:
 Rev 6 9 וכפתחו את החותם החמישי וארא מתחת למזבח את נפשות הטבוחים על דבר האלהים
 ועל העדות אשר היתה להם:

Hebrew Holy Bible New Testament

ויזעקו בקול גדול ויאמרו עד מתי אדני הקדוש והאמתי לא תשפט ולא תקום את דמינו
 מישבי הארץ:
 Rev 6 11 ויתן לאיש איש מהם שמלות לבנות ויאמר אליהם לנוח עוד זמן מעט עד מלאת מספר
 העבדים חברים ואחיהם העתידים להרג כמוהם:
 Rev 6 12 וארא בפתחו את החותם הששי והנה רעש גדול היה ויקדר השמש כשק שער והירח
 נהפך לדם:
 Rev 6 13 וכוכבי השמים נפלו ארצה כאשר תנוע תאנה ברוח חזקה והשליכה פגיה:
 Rev 6 14 והשמים משו כספר נגלל וכל הר ואי הנתקו ממקומם:
 Rev 6 15 ומלכי הארץ והרזנים ושרי האלפים והעשירים והתקיפים וכל עבד וכל בן חרים
 התחבאו במערות ובסלעי ההרים:
 Rev 6 16 ויאמרו אל ההרים ואל הסלעים נפלו עלינו וכסונו מפני הישב על הכסא ומפני חמת
 השה:
 Rev 6 17 כי בא יום עברתו הגדול ומי יוכל להתיצב:
 Rev 7 1 אחרי כן ראיתי ארבעה מלאכים עמדים בארבע כנפות הארץ ויעצרו את ארבע רוחות
 הארץ למען לא תשב רוח לא בארץ ולא בים ולא בכל עץ:
 Rev 7 2 וארא מלאך אחר עלה ממרח שמש ובידו חתמת אלהים חיים ויקרא בקול גדול אל
 ארבעה המלאכים אשר נתן להם לחבל הארץ והים לאמר:
 Rev 7 3 אל תחבלו את הארץ ואת הים ואת העץ עד אם חתמנו את עבדי אלהינו על מצחותם:
 Rev 7 4 ואשמע מספר החתומים מאה אלף וארבעים וארבעה אלף והם חתומים מכל שבטי בני
 ישראל:
 Rev 7 5 לשבט יהודה חתומים שנים עשר אלף לשבט ראובן חתומים שנים עשר אלף לשבט גד
 חתומים שנים עשר אלף:
 Rev 7 6 לשבט אשר חתומים שנים עשר אלף לשבט נפתלי חתומים שנים עשר אלף לשבט
 מנשה חתומים שנים עשר אלף:
 Rev 7 7 לשבט שמעון חתומים שנים עשר אלף לשבט לוי חתומים שנים עשר אלף לשבט
 יששכר חתומים שנים עשר אלף:
 Rev 7 8 לשבט זבולון חתומים שנים עשר אלף לשבט יוסף חתומים שנים עשר אלף לשבט
 בנימן חתומים שנים עשר אלף:
 Rev 7 9 אחרי כן ראיתי והנה המון רב אשר לא יכל איש למנותו מכל הגוים והמשפחות והעמים
 והלשונות ויעמדו לפני הכסא ולפני השה מלבשים שמלות לבנות וכפות תמרים בדיהם:
 Rev 7 10 ויקראו בקול גדול לאמר הישועה לאלהינו הישב על הכסא ולשה:
 Rev 7 11 וכל המלאכים עמדו סביב לכסא וסביב לזקנים ולארבע החיות ויפלו על פניהם לפני
 הכסא וישתחוו לאלהים:
 Rev 7 12 ויאמרו אמן הברכה והכבוד והחכמה והתודה וההדר והכח והעז לאלהינו לעולמי
 עולמים אמן:
 Rev 7 13 ויען אחד מן הזקנים ויאמר אלי אלה המלבשים בגדי לבן מי המה ומאין באו:
 Rev 7 14 ואמר אליו אדני אתה ידעת ויאמר אלי הם הבאים מן הצרה הגדולה ויכבסו את
 שמלתם וילבינום בדם השה:
 Rev 7 15 לכן הנם לפני כסא האלהים ומשרתים אותו בהיכלו יומם ולילה והישב על הכסא יתן
 משכנו עליהם:
 Rev 7 16 לא ירעבו עוד ולא יצמאו ולא יכם שמש ושרב:
 Rev 7 17 כי השה אשר בתוך הכסא הוא ירעם ועל מבועי מים חיים ינהלם ומחה אליהם כל
 דמעה מעיניהם:
 Rev 8 1 וכפתחו החותם השביעי ותהי דממה בשמים כחצי שעה:
 Rev 8 2 וארא את שבעת המלאכים אשר עמדו לפני האלהים וינתנו להם שבעה שופרות:
 Rev 8 3 ויבא מלאך אחר ויגש אל המזבח ומחתת זהב בידו ותנתן לו קטרת הרבה לתתה עם
 תפלות כל הקדשים על מזבח הזהב אשר לפני הכסא:
 Rev 8 4 ויעל עשן הקטרת עם תפלות הקדשים מיד המלאך לפני אלהים:
 Rev 8 5 ויקח המלאך את המחתה וימלאה אש מעל המזבח וישלך על הארץ ויהי קולות ורעמים
 וברקים ורעש:
 Rev 8 6 ושבעה המלאכים ההם אשר בידם שבעת השופרות התעתדו לתקע:
 Rev 8 7 והמלאך הראשון תקע בשופר ויהי ברד ואש בלולים בדם ותשלך ארצה ותשרף
 שלישיית העץ וכל ירק עשב נשרף:
 Rev 8 8 והמלאך השני תקע בשופר והנה כדמות הר גדול בער באש השלך אל תוך הים ותהי
 שלישיית הים לדם:

Hebrew Holy Bible New Testament

ותמת שלישיית כל נפש חיה אשר בים ושלישיית האניות נשחתה:
 והמלאך השלישי תקע בשופר ויפל מן השמים כוכב גדול בער כלפיד ויפל על שלישיית
 הנהרות ועל מעינות המים:
 ושם הכוכב נקרא לענה ותהי שלישיית המים ללענה ורבים מבני אדם מתו מן המים כי
 מרים היו:
 והמלאך הרביעי תקע בשופר ותכה שלישיית השמש ושלישיית הירח ושלישיית הכוכבים
 למען תחשך שלישייתם והיום לא יאיר שלישייתו וכן גם הלילה:
 וארא ואשמע מלאך אחד מעופף במרום הרקיע הקורא בקול גדול אוי אוי לישיבי
 הארץ משאר קלות שופר שלשת המלאכים העתידיים לתקע:
 והמלאך החמישי תקע בשופר וארא כוכב נפל מן השמים לארץ וינתן לו מפתח באר
 התהום:
 ויפתח את באר התהום ויעל עשן מן הבאר כעשן כבשן גדול ויחשך השמש והרקיע
 ומן הקיטר יצא ארבה על הארץ וינתן להם שלטון כשלטון עקרבי הארץ:
 ויאמר אליהם אשר לא ישחיתו את עשב הארץ ולא כל ירק ולא כל עץ כי אם את בני
 האדם אשר אין להם חותם אלהים במצחותם:
 ולא נתן להם להמיתם רק להכאיבם חמשה חדשים וכאבם ככאב איש אשר יכהו
 העקרב:
 ובימים ההם יבקשו בני אדם את המות ולא ימצאוהו וישאלו את נפשם למות והמות
 יברח מהם:
 ויהי מראה הארבה כדמות סוסים ערוכי מלחמה ועל ראשיהם כעטרות כעין זהב
 ופניהם כפני אדם:
 ושער להם כשער נשים ושניהם שני אריה:
 ושרינים להם כשריני ברזל וקול כנפיהם כקול מרכבות סוסים רבים הרצים למלחמה:
 וזנבות להם כזנבות עקרבים ועקצים בזנבותם והשלטו לענות את בני האדם חמשה
 חדשים:
 ומלאך התהום הוא מלך עליהם ושמו אבדון בעברית והוא אפוליון בלשון יון:
 הצרה האחת חלפה הלכה לה והנה באות אחריה עוד צרות שתים:
 והמלאך הששי תקע בשופר ואשמע קול אחד מארבע קרנות מזבח הזהב אשר לפני
 אלהים:
 ויאמר למלאך הששי אשר השופר בידו התר את ארבעה המלאכים ההם האסורים על
 הנהר הגדול נהר פרת:
 ויתרו ארבעה המלאכים אשר היו נכונים לשעה וליום ולחדש ולשנה להמית שלישיית
 בני האדם:
 ויהי מספר צבאות הפרשים שתי רבוא רבבות ואני שמעתי מספרם:
 וכן ראיתי במראה את הסוסים ורכביהם אשר שרינותיהם כעין אש ותכלת וגפרית
 וראשי הסוסים כראשי אריות ותצא מפיהם אש וקיטור וגפרית:
 ותומת שלישיית בני אדם בשלש האלה באש ובקיטור ובגפרית היצאות מפיהם:
 כי כח הסוסים בפיהם כי זנבותם דומים לנחשים ויש להם ראשים ובהם ישחיתו:
 ושאר בני אדם אשר לא נהרגו במגפות האלה בכל זאת לא שבו ממעשי ידיהם
 מהשתחוות עוד לשדים ולעצבי זהב וכסף ונחשת ואבן ועץ אשר לא יראו ולא ישמעו ולא יהלכו:
 ולא שבו מדרכם לרצח ולכשף ולזנות ולגנב:
 וארא מלאך אחר אביר יורד מן השמים והוא עטה ענן ועל ראשו כמראה קשת הענן
 ופניו כשמש ורגליו כעמודי אש:
 ובידו ספר קטן פתוח וישם את רגל ימינו על הים ואת שמאלו על הארץ:
 ויקרא בקול גדול כאשר ישאג האריה ובקראו דברו שבעת הרעמים בקולתיהם:
 וכדבר שבעת הרעמים בקולתיהם חפצתי לכתב ואשמע קול מן השמים לאמר חתום
 את אשר דברו שבעת הרעמים ואל תכתב זאת:
 והמלאך אשר ראיתיו עמד על הים ועל הארץ הרים ידו אל השמים:
 וישבע בחי עולמי העולמים אשר ברא את השמים וכל אשר בהם והארץ וכל אשר בה
 והים וכל אשר בו כי לא יהיה עוד זמן:
 אך בימי קול המלאך השביעי בעת עמדו לתקוע ונשלם סוד האלהים כאשר בשר את
 עבדיו הנביאים:
 והקול אשר שמעתי שב לדבר אלי לאמר לך וקח את הספר הקטן הפתוח
 אשר ביד המלאך העמד על הים ועל הארץ:

Hebrew Holy Bible New Testament

Rev	10	9	ואבא אל המלאך ואמר לו תנה לי את הספר ויאמר אלי קח ואכל אתו וימר לבטנך אבל בפיו יהיה מתוק כדבש:
Rev	10	10	ואקח את הספר מיד המלאך ואכלהו ויהי בפי כדבש למתוק ואחרי אכלי אתו וימלא בטני מרורים:
Rev	10	11	ויאמר אלי עליך לשוב להנבא עוד על עמים וגוים ולשנות ומלכים רבים:
Rev	11	1	וינתן לי קנה דומה למטה ויעמד המלאך ויאמר קום ומד את היכל יהוה ואת המזבח ואת המשתחיים בו:
Rev	11	2	ואת החצר אשר לפנימה להיכל השלך חוצה ואל תמדנה כי נתנה לגוים ורמסו את העיר הקדשה ארבעים ושנים חדשים:
Rev	11	3	ואתן לשני עדי ונבאו ימים אלף ומאתים וששים מתכסים בשקים:
Rev	11	4	אלה הם שני הזיתים ושתי המנורות העמדים לפני אלהי הארץ:
Rev	11	5	וכי יבקש איש להרע להם תצא אש מפיהם ואכלה את איביהם וכן כל המבקש להרע להם מות יומת:
Rev	11	6	ולהם השלטון לעצר את השמים ולא יהיה מטר בימי נבואתם וישלטו על המים להפכם לדם ועל הארץ להכתה בכל נגע מדי יחפצו:
Rev	11	7	ואחרי השלימים עדותם החיה העלה מן התהום תעשה עמהם מלחמה ותוכל להם והרגתם:
Rev	11	8	והיתה נבלתם ברהוב העיר הגדולה הנקראת כפי הרוח בשם סדום ומצרים אשר שם נצלב גם אדנינו:
Rev	11	9	ורבים מן העמים והמשפחות והלשונות והגוים יראו את נבלתם ימים שלשה וחצי ולא יתנו את גויתם לשום בקברים:
Rev	11	10	וישבי הארץ ישמחו עליהם ויעלזו וישלחו מנות זה לזה כי שני הנביאים האלה הכאיבו את ישבי הארץ:
Rev	11	11	ויהי אחרי ימים שלשה וחצי ותבא בהם רוח חיים מאת האלהים ויעמדו על רגליהם ואימה גדולה נפלה על כל ראייהם:
Rev	11	12	וישמעו קול גדול מן השמים מדבר אליהם לאמר עלו הנה ויעלו בענן השמימה ושנאיהם ראים אתם:
Rev	11	13	ובשעה ההיא היה רעש גדול ותפל עשירית העיר ושבעת אלפים שמות בני אדם נהרגו ברעש והנשארים רעדה אחזתם ויתנו כבוד לאלהי השמים:
Rev	11	14	הצרה השנית חלפה הלכה לה והנה הצרה השלישית מהרה תבוא:
Rev	11	15	והמלאך השביעי תקע בשופר ויהי קלות גדולים בשמים ויאמרו הנה ממלכת העולם היתה לאדיניו ולמשיחו והוא ימלך לעולמי עולמים:
Rev	11	16	ועשרים וארבעה הזקנים הישבים לפני האלהים על כסאותם נפלו על פניהם וישתחוו לאלהים:
Rev	11	17	ויאמרו מודים אנחנו לך יהוה אלהים צבאות ההוה והיה ויבוא כי לבשת עוז הגדול ותמלך:
Rev	11	18	והגוים קצפו ויבא קצפך ועת המתים להשפט ולתת שכר לעבדיך הנביאים ולקדשים וליראי שמך למקטנם ועד גדולם ולהשחית את משחיתי הארץ:
Rev	11	19	ויפתח היכל יהוה בשמים וירא ארון בריתו בהיכל ויהי ברקים וקלות ורעמים ורעש וברד כבד:
Rev	12	1	ואות גדולה נראתה בשמים אשה אשר השמש לבושה והירח תחת רגליה ועל ראשה עטרת שנים עשר כוכבים:
Rev	12	2	והיא הרה ותזעק בחבליה ותקש בלדתה:
Rev	12	3	ותרא אות אחרת בשמים והנה תנין גדול אדם כאש ולו שבעה ראשים ועשר קרנים ועל ראשיו שבעה כתרים:
Rev	12	4	וזנבו סחב מן השמים שלישיית הכוכבים וישליכם ארצה ויתיצב התנין לפני האשה החלה ללדת למען בלע את בנה בלדתה:
Rev	12	5	ותלד בן זכר העתיד לרעות כל הגוים בשבט ברזל וילקח בנה אל האלהים ואל כסאו:
Rev	12	6	והאשה ברחה המדברה אשר שם הוכן לה מקום מאת אלהים למען יכלכלה שם ימים אלף ומאתים וששים:
Rev	12	7	ותהי מלחמה בשמים מיכאל ומלאכיו נלחמים בתנין והתנין נלחם ומלאכיו:
Rev	12	8	ולא התחזקו וגם מקומם לא נמצא עוד בשמים:
Rev	12	9	ויוטל התנין הגדול הנחש הקדמוני אשר נקרא שמו מלשין ושטן המדיח תבל כלה הוא הוטל ארצה ומלאכיו עמו הוטלו:
Rev	12	10	ואשמע קול גדול בשמים ויאמר עתה באה ישועת אלהינו ועזו ומלכותו וממשלת משיחו

Hebrew Holy Bible New Testament

כי הורד שוטן אחינו העמד לשטנם לפני אלהינו יומם ולילה:

Rev 12 11 והם נצחחו למען דם השה ולמען דבר עדותם ולא אהבו את נפשם עד למות:
Rev 12 12 רנו על זאת שמים ושכניהם אוי לישבי ארץ וים כי ירד אליכם המלשין בחמה גדולה

מדעתו כי קצרה עתו:

Rev 12 13 ויהי כאשר ראה התנין כי הוטל ארצה וירדף את האשה אשר ילדה את הזכר:
Rev 12 14 ויתנו לאשה שתי כנפי הנשר הגדול לעוף המדברה אל מקומה אשר תכלכל שם מועד

מועדים וחצי מפני הנחש:

Rev 12 15 וישלח הנחש נהר מים מפיו אחרי האשה לשטפה בנהר:

Rev 12 16 ותעזר הארץ את האשה ותפתח הארץ את פיה ותבלע את הנהר אשר שלח התנין

מפיהו:

Rev 12 17 ויקצף התנין על האשה וילך לעשות מלחמה עם יתר זרעה השמרים פקודי אלהים

ואשר להם עדות ישוע:

Rev 13 1 ואהי עמד על חול הים וארא חיה עלה מן הים ולה שבעה ראשים ועשר קרנים ועל

קרניה עשרה כתרים ועל ראשיה שם גדופים:

Rev 13 2 והחיה אשר ראיתי מראה כנמר ורגליה כרגלי דב ופיה כפי אריה ויתן לה התנין את כחו

ואת כסאו וממשל רב:

Rev 13 3 וארא והנה אחד מראשיה כפצוץ עד מות ומכת מות אשר לו נרפאה ותשתומם כל

הארץ אחרי החיה:

Rev 13 4 וישתחוו לתנין אשר נתן ממשלה לחיה וישתחוו לחיה ויאמרו מי ידמה לחיה ומי יוכל

להלחם אתה:

Rev 13 5 וינתן לה פה ממלל גדלות ונאצות ושלטן נתן לה להלחם ארבעים ושנים חדשים:

Rev 13 6 ותפתח את פיה לנאצה אל האלהים ותנאץ את שמו ואת משכנו ואת החנים בשמים:

Rev 13 7 וינתן לה לעשות מלחמה עם הקדשים ולנצחם ותנתן לה ממשלה על כל משפחה ועם

ולשון וגוי:

Rev 13 8 וישתחוו לה כל יושבי הארץ אשר לא נכתבו שמותם בספר החיים אשר לשה הטבח

מיום הוסד תבל:

Rev 13 9 כל אשר און לו ישמע:

Rev 13 10 כל המוליך לשבי ילך בשבי וכל ההרג בחרב יהרג בחרב בזה סבלנות ואמונת

הקדשים:

Rev 13 11 וארא חיה אחרת עלה מן האדמה ולה קרנים כקרני שה ומדברת כתנין:

Rev 13 12 והיא עשה כל פקודי החיה הראשונה בפניה ומביאה את הארץ וישביה להשתחות לחיה

הראשונה אשר נרפאה מכת מות אשר לה:

Rev 13 13 ונתנת אותות גדלות וגם אש מן השמים תוריד ארצה לעיני בני אדם:

Rev 13 14 ותתעה את יושבי הארץ על ידי האותות אשר נתן לה לעשות בפני החיה באמרה אל

ישבי הארץ לעשות צלם לחיה אשר הכתה מכת חרב ותחי:

Rev 13 15 וינתן לה לתת רוח בצלם החיה למען דבר ידבר צלם החיה ועשתה כי כל אשר אימן

משתחיים לצלם החיה מות יומתו:

Rev 13 16 ותעש כי כלם למקטן ועד גדול אם אביון ואם עשיר גם בני החרים גם העבדים יתוו תו

על די ימינם או על מצחתם:

Rev 13 17 וכי לא יוכל איש לקנות או למכר כי אם בהיות עליו תו החיה או שמה או מספר שמה:

Rev 13 18 בזה החכמה מי אשר לו תבונה יחשב מספר החיה כי מספר בן אדם הוא ומספרו שש

מאות וששים ושש:

Rev 14 1 וארא והנה שה עמד על הר ציון ועמו מאת אלף וארבעים וארבעה אלפים הנשאים שם

אביו כתוב על מצחותם:

Rev 14 2 ואשמע קול מן השמים כקול מים רבים וכקול רעם גדול ואשמע קול תפשי כנור

המנגנים בכנורותיהם:

Rev 14 3 וישירו כשיר חדש לפני הכסא ולפני ארבע החיות ולפני הזקנים ואין איש אשר יכל

ללמד את השיר זולתי מאת האלף וארבעים וארבעת האלפים ההם אשר נקנו מן הארץ:

Rev 14 4 אלה הם אשר לא נגאלו בנשים כי בתולות המה אלה הם ההלכים אחרי השה אל כל

אשר ילך אלה נקנו מתוך בני האדם לראשית בכורים לאלהים ולשה:

Rev 14 5 ותרמית לא נמצאה בפיהם כי תמימים המה לפני כסא האלהים:

Rev 14 6 וארא מלאך אחר מעופף במרום הרקיע אשר היה לו בשורת עולם לבשר את יושבי

הארץ ואת כל גוי ונשפחה ולשון ועם:

Rev 14 7 ויאמר בקול גדול יראו את האלהים והבו לו כבוד כי באה עת משפטו והשתחוו לעשה

שמים וארץ את הים ומעינות המים:

Hebrew Holy Bible New Testament

ומלאך אחר בא אחריו ויאמר נפלה נפלה בבל העיר הגדולה כי השקתה כל הגוים מיין
 Rev 14 8 חמת תזנתה:
 ומלאך שלישי בא אחריהם ויאמר בקול גדול כל אשר ישתחוה לפני החיה ולפני צלמה
 Rev 14 9 ונשא את תוה על מצחו או על ידו:
 גם הוא שתה ישתה מיין חמת אלהים יין בלתי מהול הנמסך בכוס זעמו ויענה באש
 Rev 14 10 וגפרית לפני המלאכים הקדשים ולפני השה:
 ועשן עננים יעלה לעולמי עד ולא ימצאו מנוחה יומם ולילה המשתחווים לחיה ולצלמה
 Rev 14 11 ואשר ישא את תו שמה:
 בזה סבלנות הקדשים בזה השמרים את מצות האלהים ואת אמונת ישוע:
 Rev 14 12 ואשמע קול מן השמים מדבר אלי כתב אשרי המתים אשר ימותו באדון מעתה אמנם
 Rev 14 13 כן אמר הרוח למען ינוחו מעמלם ומעשיהם הלך ילכו אחריהם:
 וארא והנה ענן בהיר ועל הענן ישב כדמות בן אדם ועל ראשו עטרת זהב ובידו מגל
 Rev 14 14 מלטש:
 ומלאך אחר יצא מן ההיכל ויעק בקול גדול אל הישב על הענן לאמר שלח מגלך
 Rev 14 15 וקצר כי באה העת לקצר כי יבש קציר הארץ:
 Rev 14 16 וישלח הישב בענן את מגלו בארץ והארץ נקצרה:
 ומלאך אחר יצא מן ההיכל אשר בשמים וגם לו מגל מלטש בידו:
 Rev 14 17 ויצא מלאך אחר מן המזבח וממשלתו על האש ויקרא קול גדול אל אשר בידו המגל
 Rev 14 18 המלטש לאמר שלח מגלך המלטש ובצר את גפן הארץ כי בשלו ענביהם:
 וינף המלאך את מגלו על הארץ ויבצר את אשכלת גפן הארץ וישליכם בגת חמת
 Rev 14 19 אלהים הגדולה:
 ותדרך הגת מחוץ לעיר ויצא דם מן הגת עד רסני הסוסים דרך אלף ושש מאות ריס:
 Rev 15 1 וארא אות אחרת בשמים גדולה ונפלאה שבעה מלאכים הנשאים את שבע המכות
 האחרונות כי בהן כלה זעם אלהים:
 וארא כים זכוכית בלול באש ואת המתגברים על החיה ועל צלמה ועל תוה ועל מספר
 Rev 15 2 שמה עמדים על ים הזכוכית וכנורות אלהים בידיהם:
 וישירו את שירת משה עבד אלהים ושירת השה לאמר גדולים מעשיך ונפלאים יהוה
 Rev 15 3 אלהים צבאות צדק ואמת דרכיך מלך הגוים:
 מי לא ייראך יהוה ולא יכבד את שמך כי קדוש אתה לבדך כי כל הגוים יבאו וישתחוו
 Rev 15 4 לפניך כי נגלו משפטי צדקך:
 ואחרי כן ראיתי והנה נפתח היכל משכן העדות בשמים:
 Rev 15 5 ויצאו מן ההיכל שבעה המלאכים הנשאים את שבע המכות מלבשים בד טהור וצח
 Rev 15 6 וחגורים אזורי זהב על לבביהם:
 ואחת מארבע החיות נתנה אל שבעת המלאכים שבע קערת זהב מלאות חמת האלהים
 Rev 15 7 החי לעולמי העולמים:
 וימלא ההיכל עשן מכבוד אלהים ועזו ולא יכל איש לבוא אל ההיכל עד אשר כלו שבע
 Rev 15 8 המכות אשר בידי שבעה המלאכים:
 ואשמע קול גדול מן ההיכל האמר אל שבעת המלאכים לכו ושפכו את קערת חמת
 Rev 16 1 האלהים ארצה:
 וילך הראשון ושפך את קערותו על הארץ והי שהין רע ומכאיב באנשים אשר עליהם
 Rev 16 2 תו החיה ובמשתחווים לצלמה:
 וישפך השני את קערותו על הים והי לדם כדם חלל ותמת כל נפש חיה אשר בים:
 Rev 16 3 וישפך השלישי את קערותו בנהרות ובמעיינות המים והיו לדם:
 Rev 16 4 ואשמע את מלאך המים אמר צדיק אתה הוה והיה והקדוש כי כן שפטת:
 Rev 16 5 כי דם קדשים ונביאים שפכו ודם השקיתם כי גמול ידם הוא:
 Rev 16 6 ואשמע את המזבח אמר אמנם כן יהוה אלהים צבאות אמת וצדק משפטיך:
 Rev 16 7 וישפך המלאך הרביעי את קערותו על השמש וינתן לו לצרב את בני אדם באש:
 Rev 16 8 ויצרבו בני אדם בחם גדול ויגדפו את שם אלהים אשר לו הממשלה על המכות האלה
 Rev 16 9 ולא שבו לתת לו הכבוד:
 וישפך החמישי את קערותו על כסא החיה ותחשך מלכותה וינשכו מכאב לב את
 Rev 16 10 לשונם:
 ויגדפו את אלהי השמים ממכאבם ושחינם ולא שבו ממעשיהם:
 Rev 16 11 וישפך הששי את קערותו על הנהר הגדול נהר פרת ויחרבו מימיו למען תישר מסלה
 Rev 16 12 למלכים אשר ממזרח שמש:
 וארא והנה מפי התנין ומפי החיה ומפי נביא השקר יצאות שלש רוחות טמאות דומת
 Rev 16 13

Hebrew Holy Bible New Testament

לצפרדעים:

Rev 16 14 כי רוחות השדים הנה עשות אותות ויצאות אל מלכי ארץ ותבל כלה לאספם למלחמה
היום ההוא הגדול יום אלהי הצבאות:
Rev 16 15 הנני בא כגנב אשרי השקד ושמר את בגדיו למען לא ילך ערם וראו את ערותו:
Rev 16 16 ויאסף אתם אל המקום הנקרא בעברית הר מגדון:
Rev 16 17 וישפך המלאך השביעי את קערתו על האור ויצא קול גדול מהיכל השמים מן הכסא
ויאמר היה נהיתה:
Rev 16 18 ויהיו קלות ורעמים וברקים ויהי רעש גדול אשר לא היה כמוהו למן היות אדם על הארץ
רעש כזה גדול עד מאד:
Rev 16 19 והעיר הגדולה נחלקה לשלשה חלקים ותפלנה ערי הגוים ותזכר בבל הגדולה לפני
אלהים לתת לה כוס יין חמת אפוי:
Rev 16 20 וינס כל אי וההרים לא נמצאו:
Rev 16 21 וברד כבד ככר ירד מן השמים על בני האדם ויגדפו בני האדם את האלהים על אדות
מכת הברד כי כבדה מכתו מאד:
Rev 17 1 ויבא אחד מן שבעה המלאכים הנשאים שבע הקערות וידבר אלי לאמר בא ואראך את
משפט הזונה הגדולה הישבת על מים רבים:
Rev 17 2 אשר זנו אתה מלכי האדמה וישכרו שכני תבל מיין תזנותה:
Rev 17 3 ויוליכני ברוח המדברה וארא והנה אשה ישבת על חיה אדמה כתולע מלאת שמות
גדופים ולה שבעה ראשים ועשר קרנים:
Rev 17 4 והאשה לבושה ארגמן ושני והיא מכללה בזהב ואבן יקרה ופנינים וכוס זהב
מלאה תועבות וטמאת תזנותה:
Rev 17 5 ועל מצחה כתוב שם סוד בבל הגדולה אם הזנות ותועבות האדמה:
Rev 17 6 וארא את האשה שכורה מדם הקדשים ומדם עדי ישוע ואשתומם על המראה שמה
גדולה:
Rev 17 7 ויאמר אלי המלאך למה זה השתוממת אני אמר לך את סוד האשה והחיה הנשאת אתה
בעלת שבעת הראשים ועשרת הקרנים:
Rev 17 8 החיה אשר ראיתה היתה ואיננה ועתידה לעלות מן התהום וללכת לאבדון וישבי הארץ
אשר שמם איננו נכתב בספר החיים מיום הוסד תבל ישתוממו בראתם את החיה אשר היתה ואיננה ותבוא:
Rev 17 9 בזה להבין לאשר לו חכמה שבעת הראשים שבעת הרים המה אשר האשה ישבת
עליהם:
Rev 17 10 ושבעה מלכים המה חמשה מהם נפלו והאחד ישנו והאחר עוד לא בא והיה כי יבוא
עמד יעמד לעת מעט:
Rev 17 11 והחיה אשר היתה ואיננה הוא השמיני והוא מן השבעה וילך לאבדון:
Rev 17 12 ועשר הקרנים אשר ראית עשרה מלכים הם אשר לא קבלו מלכות עד הנה רק לשעה
אחת ממשלה כמלכים יקבלו עם החיה:
Rev 17 13 ולאלה עצה אחת ואת כחם ואת ממשלתם יתנו לחיה:
Rev 17 14 המה ילחמו בשה והשה יכול יוכל להם כי הוא אדני האדנים ומלך המלכים ועמו
הקרואים והבחירים והנאמנים:
Rev 17 15 ויאמר אלי המים ההם אשר ראית אשר הזונה ישבת עליהם עמים והמנים המה וגוים
ולשונות:
Rev 17 16 ועשר הקרנים אשר ראית והחיה המה ישנאו את הזונה ועשוה גלמודה וערמה ואכלו את
בשרה ואתה ישרפו באש:
Rev 17 17 כי האלהים נתן בלבם לעשות את עצתו ולעשות עצה אחת ולתת את ממשלתם לחיה
עד כי ישלמו דברי האלהים:
Rev 17 18 והאשה אשר ראית היא העיר הגדולה אשר היא נברת ממלכות הארץ:
Rev 18 1 אחרי כן ראיתי מלאך אחר יורד מן השמים אשר לו שלטן גדול והארץ האירה מכבדו:
Rev 18 2 ויקרא בקול עז לאמר נפלה נפלה בבל הגדולה ותהי נוחה שיערים ומשמר לכל רוח טמא
ומשמר לכל עוף טמא ונמאס:
Rev 18 3 כי מיין חמת זנותה שתו כל הגוים ומלכי ארץ זנו עמה וסחרי ארץ משפעת תענגיה
העשירו:
Rev 18 4 ואשמע קול אחר מן השמים האמר צאו ממנה עמי פן תתחברו אל חטאתיה ופן תקחו
ממכותיה:
Rev 18 5 כי חטאתיה הגיעו עד לשמים ויזכר אלהים את עונותיה:
Rev 18 6 שלמו לה גמולה שגמלה לכם ועשו לה כפלים כפעלה בכוס אשר מסכה מסכו לה
כפלים:

Hebrew Holy Bible New Testament

כאשר התרוממה והתענגה כן תנו לה חבל ואבל כי אמרה התרוממה והתענגה כן תנו
 לה חבל ואבל כי אמרה בלבבה אני ישבתי מלכה ולא אהיה אלמנה ואבל לא אראה:
 Rev 18 7 על כן רגע ביום אחד תבאנה מכותיה מות ואבל ורעב ותשרף במו אש כי חזק יהוה
 Rev 18 8 אלהים השפט אתה:
 Rev 18 9 ויבכו ויספדו עליה מלכי ארץ אשר זנו והתענגו עמה בראתם את עשן שרפתה:
 Rev 18 10 ומרחוק יעמדו מפני אימת ענויה ואמרו אוי לך בבל העיר הגדולה העיר החזקה כי
 בשעה אחת בא משפטך:
 Rev 18 11 וסחרי הארץ בכים ומתאבלים עליה כי עתה לא יקנה עוד איש את משא אניותם:
 Rev 18 12 את משא זהב וכסף ואבן יקרה ופנינים ובז וזאבן וארגמן ומשי ושני וכל עצי בשם וכל כלי
 שנהבים וכל כלי עץ יקר וכלי נחשת וברזל ושיש:
 Rev 18 13 וקנמון וקטרת סמים ומר ולבונה ויין ושמן וסלת וחסים ומקנה וצאן וסוסים ומרכבות
 וגויות ונפש אדם:
 Rev 18 14 והמגדים מחמד נפשך אזלו ממך וכל שמן ומצהיר אבד ממך ולא תמצאם עוד:
 Rev 18 15 ורכליהם אשר העשירו ממנה יעמדו מרחוק מפני אימת ענויה ובכו והתאבלו:
 Rev 18 16 ואמרו אוי אוי העיר הגדולה המכסה בשש וארגמן ושני ומכללה בזהב ואבן יקרה
 ופנינים כי בשעה אחת החרב עשר גדול כזה:
 Rev 18 17 וכל חבל וכל בעל מעברת והמלחים וכל עשי מלאכה בים עמדו מרחוק:
 Rev 18 18 ויצעקו בראתם עשן שרפתה לאמר מי בערים כעיר הגדולה:
 Rev 18 19 ויזרקו עפר על ראשיהם ויצעקו בכה וספוד לאמר אוי אוי העיר הגדולה אשר בה
 העשירו מהונה כל אשר להם אניות בים כי בשעה אחת החרבה:
 Rev 18 20 רנו עליה השמים והשליחים הקדשים והנביאים כי שפט אלהים את משפטכם ממנה:
 Rev 18 21 וישא מלאך נורא אבן גדולה כפלח רכב וישליכה אל תוך הים לאמר ככה תשלך
 במערכה בבל העיר הגדולה ולא תמצא עוד:
 Rev 18 22 וקול המנגנים בכנור והמזמרים ומחללים בחלילים ומחצרים בחצצרות כל ישמע עוד
 בתוכם וכל חרש וחשב כל ימצא ברך עוד וקול רחים כל ישמע עוד בקרבך:
 Rev 18 23 ואור נר לא יאיר לך עוד וקול חתן וקול כלה לא ישמע ברך עוד כי כנעניך היו נכבדי ארץ
 ובכשפיך תעו כל הגוים:
 Rev 18 24 ובה נמצא דם הנביאים והקדשים וכל הרוגי ארץ:
 Rev 19 1 אחרי כן שמעתי קול גדול כקול המון רב בשמים האמרים הללויה הישועה והכבוד והעז
 ליהוה אלהינו:
 Rev 19 2 כי אמת וישר משפטיו כי שפט את הזונה הגדולה אשר השחיתה את הארץ בתזנתה
 וידרש מידה טאת דם עבדיו:
 Rev 19 3 וישנו ויאמרו הללויה ועשנה יעלה לעולמי עולמים:
 Rev 19 4 ועשרים וארבעה הזקנים וארבע החיות נפלו על פניהם וישתחוו לאלהים הישב על
 הכסא ויאמרו אמן הללויה:
 Rev 19 5 וקול יוצא מן הכסא ויאמר הללו את אלהינו כל עבדיו ויראיו הקטנים עם הגדולים:
 Rev 19 6 ואשמע כקול המון רב וכקול מים רבים וכקול רעמים חזקים ויאמרו הללויה כי מלך
 אלהינו יהוה צבאות:
 Rev 19 7 נשמחה ונגילה ונתנה לו הכבוד כי באה חתנת השה ואשתו התקדשה:
 Rev 19 8 וינתן לה ללבש בוץ טהור וצח כי הבוץ הוא צדקות הקדשים:
 Rev 19 9 ויאמר אלי כתב אשרי הקרואים אל משתה חתנת השה ויאמר אלי אלה הדברים אמת
 הם דברי אלהים:
 Rev 19 10 ואפל לפני רגליו להשתחות לו ויאמר אלי ראה אל תעשה זאת עבד כמוך אנכי וחבר
 לך ולאחייך אשר להם עדות ישוע השתחוה לאלהים כי עדות ישוע היא רוח הנבואה:
 Rev 19 11 וארא את השמים נפתחים והנה סוס לבן והרכב עליו נקרא נאמן ואמתי ובצדק הוא
 שפט ולחם:
 Rev 19 12 ועיניו כלבת אש ועטרות הרבה על ראשו ויש לו שם כתוב אשר לא ידע איש כי אם הוא
 לבדו:
 Rev 19 13 והוא לבוש בלבוש מאדם בדם וישמו נקרא דבר האלהים:
 Rev 19 14 וצבאות השמים יצאים אחריו על סוסים לבנים מלבשים בגדי בוץ לבן וטהור:
 Rev 19 15 ומפיו יצאת חרב חדה להכות בה את הגוים והוא ירעם בשבט ברזל והוא דרך פורת יין
 חמת אף אלהי הצבאות:
 Rev 19 16 ועל בגדו ועל ירכו כתוב שם מלך המלכים ואדני האדנים:
 Rev 19 17 וארא מלאך אחד עמד בשמש ויצעק בקול גדול ויאמר אל צפור כל כנף אשר תעוף
 במרום הרקיע באו והאספו על זבח האלהים הגדול:

Hebrew Holy Bible New Testament

Rev 19 18 ואכלתם בשר מלכים ובשר שרי אלפים ובשר גבורים ובשר סוסים ורכביהם ובשר כל בני חורים ועבדים הקטנים עם הגדולים:
 Rev 19 19 וארא את החיה ומלכי הארץ ואגפיהם נקהלים לעשות מלחמה עם הרכב על הסוס ובצבאו:
 Rev 19 20 ותתפש החיה ונביא השקר אתה אשר עשה האותות לפניך אשר הדיח בהן את נשאי תו החיה והמשתחיים לצלמה וחיים השלכו שניהם באגם האש הבער בגפרית:
 Rev 19 21 והנשאריה נהרגו בחרב היוצאת מפי הרכב על הסוס וכל העוף שבעו מבשרם:
 Rev 20 1 וארא מלאך יורד מן השמים ובידו מפתח התהום וכבל גדול:
 Rev 20 2 ויתפש את התנין את הנחש הקדמוני הוא המלשין והוא השטן ויאסרוהו לאלף שנים:
 Rev 20 3 וישליכהו בתהום ויסגר בעדו ויחתם עליו למען לא ידיח עוד את הגוים עד כלות אלף השנים ואחרי כן יתר לזמן מצער:
 Rev 20 4 וארא כסאות וישבו עליהם והמשפט נתן בידם ונפשות ההרוגים על עדות ישוע ועל דבר האלהים ואשר לא השתחוו לחיה ולצלמה ולא קבלו את תוה על מצחותם ועל ידם ויקומו ויחיו וימלכו עם המשיח אלף שנים:
 Rev 20 5 ושאר המתים לא קמו לחיים עד כלות אלף השנים זאת היא התחיה הראשונה:
 Rev 20 6 אשרי האיש וקדוש הוא אשר חלקו לקום בתחיה הראשונה באלה לא ישלט המות השני כי אם יהיו כהנים לאלהים ולמשיחו וימלכו אתו אלף שנים:
 Rev 20 7 ואחרי כלות אלף השנים יתר השטן מבית משמרו:
 Rev 20 8 ויצא להדיח את הגוים בארבע כנפות הארץ את גוג ומגוג ולקבצם למלחמה אשר מספרם כחול הים:
 Rev 20 9 ויעלו על מרחבי ארץ ויסבו את מחנה הקדשים ואת העיר החביבה ותרד אש מאת האלהים מן השמים ותאכל אתם:
 Rev 20 10 והשטן אשר הדיחם השלך באגם אש וגפרית אשר שם גם החיה ונביא השקר ויסרו יומם ולילה לעולמי עולמים:
 Rev 20 11 וארא כסא לבן וגדול ואת הישב עליו אשר מפניו נסו ארץ ושמים ולא נמצא להם מקום:
 Rev 20 12 וארא את המתים הקטנים עם הגדלים עמדים לפני הכסא וספרים נפתחים ויפתח ספר אחר אשר הוא ספר החיים וישפטו המתים על פי הכתוב בספרים כמעשיהם:
 Rev 20 13 ויתן הים את מתיו והמות והשאול נתנו את מתיהם וישפטו איש איש כמעשיהם:
 Rev 20 14 והמות והשאול השלכו באגם האש והוא המות השני:
 Rev 20 15 וכל איש אשר לא נמצא כתוב בספר החיים השלך באגם האש:
 Rev 21 1 וארא שמים חדשים וארץ חדשה כי השמים הראשונים והארץ הראשונה עברו והים איננו עוד:
 Rev 21 2 וארא את העיר הקדושה ירושלים החדשה ירדת מאת האלהים מן השמים נכונה ככלה המקשת לבעלה:
 Rev 21 3 ואשמע קול גדול מן השמים לאמר הנה משכן אלהים עם בני האדם ושכן בתוכם והמה יהיו לו לעם והוא האלהים יהיה אתם אלהיהם:
 Rev 21 4 ומחה אלהים כל דמעה מעיניהם והמות לא יהיה עוד וגם אבל וזעקה וכאב לא יהיה עוד כי הראשונות עברו:
 Rev 21 5 ויאמר הישב על הכסא הנני עשה הכל חדש ויאמר אלי כתב כי הדברים האלה אמתים ונאמנים הם:
 Rev 21 6 ויאמר אלי היה נהיתה אני האלף והתו הראש והסוף אני אתן לצמא ממעין מים חיים חנם:
 Rev 21 7 המנצח יירש הכל ואני אהיה לו לאלהים והוא יהיה לי לבן:
 Rev 21 8 אבל רכי הלב ואשר אינם מאמינים והמגאלים והמרצחים והזנים והמכשפים ועבדי האלילים וכל המכזבים חלקם יהיה באגם הבער באש וגפרית אשר הוא המות השני:
 Rev 21 9 ויבא אלי אחד משבעת המלאכים הנשאים שבע הקערות המלאות שבע המכות האחרונות וידבר אלי לאמר בא ואראך את הכלה אשת השה:
 Rev 21 10 ויוליכני ברוח על הר גדול וגבה ויראני העיר הגדולה ירושלים הקדושה ירדת מן השמים מאת האלהים:
 Rev 21 11 ויש לה כבוד אלהים ואור נגהה כאבן יקרה מאד כאבן ישפה המבהקת כעין הקרח:
 Rev 21 12 ויש לה חומה גדולה וגבהה ושנים עשר שערים לה ועל השערים שנים עשר מלאכים ושמות כתובים עליהם אשר הם שמות שנים עשר שבטי בני ישראל:
 Rev 21 13 שערים שלשה ממזרח שערים שלשה מצפון שערים שלשה מגב ושערים שלשה ממערב:
 Rev 21 14 ולחומת העיר שנים עשר מוסדות ועליהם שנים עשר שמות לשנים עשר שליחי השה:

Hebrew Holy Bible New Testament

Rev	21	15	וביד המדבר אלי היה קנה זהב למד בו את העיר ואת שעריה ואת חומתה:
Rev	21	16	ומושב העיר מרבע וארכה כרחבה וימד את העיר בקנה המדה שנים עשר אלף ריס
			ארכה ורחבה וקומתה שוים המה:
Rev	21	17	וימד את חומתה על מאה וארבעים וארבע אמות במדת איש אשר היא מדת המלאך:
Rev	21	18	ובנין חומתה אבן ישפה והעיר זהב מופז דומה לזכוכית זכה:
Rev	21	19	ומוסדות חומת העיר מרצות בכל אבני חפץ המוסד הראשון ישפה השני ספיר
			השלישי שבו הרביעי ברקת:
Rev	21	20	החמישי יהלם הששי אדם השביעי תרשיש השמיני שהם התשיעי פטדה העשירי נפך
			אחד העשר לשם שנים העשר אהלמה:
Rev	21	21	ושנים עשר השערים הם שתיים עשרה מרגליות כל שער ושער מרגלית אחת ורחוב
			העיר זהב מופז כזכוכית בהירה:
Rev	21	22	והיכל לא ראיתי בה כי יהוה אלהים צבאות היכלה הוא והשה:
Rev	21	23	והעיר איננה צריכה לאור השמש ולנגה הירח כי כבוד אלהים האיר לה ונרה הוא השה:
Rev	21	24	והגוים ילכו לאורה ומלכי ארץ מביאים כבודם ותפארתם אליה:
Rev	21	25	ושעריה יומם לא יסגרו כי לילה לא יהיה שם:
Rev	21	26	והביאו בה כבוד הגוים ותפארתם:
Rev	21	27	ולא יבוא בה כל טמא ועשה תועבה ושקר כי אם הכתובים בספר החיים של השה:
Rev	22	1	ויראני נחל של מים חיים זך מבהיק כעין הקרח יצא מכסא האלהים והשה:
Rev	22	2	ובתוך רחוב העיר ואל שפת הנחל מזה ומזה עץ חיים עשה פרי שנים עשר כי מדי חדש
			בחדשו יתן את פריו ועלה העץ לתרופת הגוים:
Rev	22	3	וכל חרם לא יהיה עוד וכסא האלהים והשה יהיה בה ועבדיו ישרתהו:
Rev	22	4	והמה יראו את פניו וישמו על מצחותם:
Rev	22	5	ולילה לא יהיה עוד ולא יצטרכו עוד לאור נר ולאור שמש כי יהוה אלהים הוא יאיר להם
			וימלכו עד עולמי עולמים:
Rev	22	6	ויאמר אלי הדברים האלה אמתים ונאמנים הם ויהוה אלהי הנביאים הקדשים שלח את
			מלאכו להראות את עבדיו את אשר היה יהיה במהרה:
Rev	22	7	הנני בא מהר אשרי השמר את דברי נבואת הספר הזה:
Rev	22	8	ואני יוחנן הוא הראה אלה ושמעם ויהי כשמעי וכראותי ואפל לפני רגלי המלאך אשר
			הראני את אלה להשתחות לו:
Rev	22	9	ויאמר אלי ראה אל תעשה זאת כי עבד כמוך אנכי וחבר לך ולאחריך הנביאים ולשמרים
			את דברי הספר הזה לאלהים השתחוה:
Rev	22	10	ויאמר אלי אל תחתם את דברי נבואת הספר הזה כי קרוב המועד:
Rev	22	11	החומס יוסיף לחמס והטמא יוסיף להטמא והצדיק יוסיף להצדק והקדוש יוסיף
			להתקדש:
Rev	22	12	והנני בא מהר ושכרי אתי לשלם לכל איש כמעשהו:
Rev	22	13	אני האלף והתו הראש והסוף הראשון והאחרון:
Rev	22	14	אשרי העשים את מצותיו למען תהיה ממשלתם בעץ החיים ובאו העירה דרך השערים:
Rev	22	15	ומחוץ לה הכלבים והמכשפים והזונים והמרצחים ועבדי האלילים וכל אהב שקר ועשהו:
Rev	22	16	אני ישוע שלחתי את מלאכי להעיד לכם את אלה בפני הקהלות אנכי שרש דוד
			ותולדתו כוכב נגה השחר:
Rev	22	17	והרוח והכלה אמרים בא והשמע יאמר בא והצמא יבוא והחפץ יקח מים חיים חנם:
Rev	22	18	מעיד אני בכל השמע דברי נבואת הספר הזה אם יוסיף איש עליהם יוסיף עליו
			האלהים את המכות הכתובות בספר הזה:
Rev	22	19	ואם יגרע איש מדברי ספר הנבואה הזאת יגרע האלהים את לחקו מעץ החיים ומעיר
			הקדש הכתובים בספר הזה:
Rev	22	20	המעיד את אלה אמר אמנם כן אני בא מהר אמן באה נא האדון ישוע:
Rev	22	21	חסד אדנינו ישוע המשיח עם כלכם כל הקדושים אמן:

Hebrew Holy Bible New Testament

Note

This eBook is for the use of anyone anywhere at no cost. You may copy it, give it away or re-use it, but you can not sale it for profit. It's for free distribution.

Not for sale.

Edited by: R S Chaves

<http://rschavesgospel.blogspot.com>

<http://freebiblegospeltoallnations.blogspot.com/>

Text from: www.unboundbible.org